101

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Νοεμβρίου 1885.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. 1/141

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΗΣ ΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Ἐν ἔτει 1887

Διὰ Β. Δ. ἀπὸ 4 Ἰουλίου ε. ε. ἀπεφασίσθη νὰ τελεσθῇ ἡ Δ' Ὀλυμπιὰς τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1887.

Κατὰ τὸ περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων Β. Δ. τῆς 19 Αὐγούστου 1858, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Εὐαγγέλου Ζάππα, κατεστάθησαν ἐν Ἀθήναις Γενικοὶ διαγωνισμοὶ κατὰ τετραετίαν τελούμενοι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀλυμπίων,» εἰς ἃς θέλουσι παρίστασθαι πάντα τὰ προϊόντα τῆς Ἐθνικῆς ἐνεργείας καὶ ἰδίως τὰ τῆς Βιομηχανίας, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Κτηνοτροφίας.»

Τοιοῦτοι διαγωνισμοὶ ἐτελέσθησαν μέχρι τοῦδε τρεῖς μόνον καὶ κατὰ Περιόδους ἀνίσους, ἤτοι ἐν ἔτει 1859, 1870 καὶ 1875. Διάφοροι ὅμως λόγοι παρεκώλυσαν τὴν τακτικὴν κατὰ τετραετίαν τέλεσιν τῶν Ὀλυμπίων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων κηρύσσουσα τὴν τέλεσιν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος ἐλπίζει, ὅτι ἀπαρεγκλήτως θὰ τηρῆται τοῦ λοιποῦ ὁ θεσμὸς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων καὶ ὅτι ἐγκαινιαζομένου μετὰ τῆς Δ'. Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως τοῦ περικαλοῦς οἰκοδομήματος, ὅπερ ἱδρύεται ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς κ. Κωνσταντ. Χ. Ζάππα κατὰ τὴν ῥητὴν ἐντολὴν τοῦ ἀοιδίμου ἐξαδέλφου αὐτοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, πᾶν εἰς τὸ μέλλον θὰ ὑπερνικᾶται πρόσκομμα, ὅπως εὐλαβῶς τηρῆται καὶ ἐκτελῆται θεσμὸς, ὃν ἡ πατριωτικὴ καὶ πεφωτισμένη πρωτοβουλία τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς ἵδρυσε.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἐκθέσεων καὶ πανηγύρεων διαγράφεται ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν Β. Δ. τοῦ 1858. Συμφώνως δὲ τοῖς ὅροις αὐτοῦ ἡ Δ' Ὀλυμπιὰς θέλει περιλάβει,

α) Ἔκθεσιν τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς χώρας ἤτοι τῆς Γεωργίας, τῆς Κτηνοτροφίας, τῆς Βιομηχανίας καὶ πάντων ἐν γένει τῶν προϊόντων τῆς δραστηριότητος καὶ ἐνεργείας τῶν ἐν Ἑλλάδι βιούντων ἢ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων.

β) Πανήγυριν δημοτελῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἐν τῷ Σταδίῳ.

γ) Διδασκαλίαν Ἐθνικοῦ δράματος.

δ) Τέλεσιν μουσικῶν συμφωνιῶν Ἑλληνικῆς συνθέσεως.

Προσέτι διὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα προκηρύσσονται καὶ διανοητικὰ διαγωνίσματα.

α) Πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεως τοῦ καταστικοῦ Β. Διατάγματος.

β) Δραματικὸν διαγώνισμα, ἱδρυθὲν διὰ τὴν Δ'. Ὀλυμπιάδα ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς κ. Κ. Ζάππα.

Πρὸς ἐκτέλεσιν ῥητῆς διατάξεως τῆς Διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων κηρύττεται στέφανος χρυσοῦς μετὰ ποσότητος χρηματικῆς, ὁρισθησομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἀναλόγως τῶν εἰς χεῖράς της διαθεσίμων χρηματικῶν μέσων, ὡς μέγα βραβεῖον, εἰς ὅν τινα ἤθελεν ἀναδειχθῇ ἔχων τὰ ἀκόλουθα προσόντα, ὅπως αὐτολεξεὶ διαγράφονται ἐν τῇ Διαθήκῃ.

«Καὶ μὲ τὴν ἀμετάβλητον αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὅπου ὀψέποτε φανῇ τις Ἕλλην πράττων ἢ ἐφευρὼν »μέγα κατόρθωμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς «Ἑλληνικῆς πατρίδος, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιδοκιμασθῇ παρ' ὅλου τοῦ »Ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως· τότε ἐξ ὅλου τοῦ εἰσοδήματος τῆς τετρχετοῦς αὐτῆς πανηγύρεως τῶν »Ὀλυμπίων ν' ἀφαιρεθοῦν μόνον τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς Ἐκθέσεως καὶ μὲ τὰ περιπλέον ἡ Ἐπιτροπὴ »νὰ φτιάσῃ ἕνα χρυσοῦν στέφανον διὰ νὰ στέψῃ τὸν ἥρωα τοῦτον ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς συναθροίσεως »πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου· συγχρόνως νὰ τοῦ δώσῃ τὰ περιπλέον χρήματα, »ὅπου ἔμειναν ἐκ τοῦ φτιασήματος τοῦ στεφάνου πρὸς χαρὰν αὐτοῦ καὶ ἀφοσίωσιν τῶν ὁμοίων του »ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ, ἐκτελεστὴς ἐντολῆς, ἣν τῇ ἀνέθηκεν ὁ ἀοίδιμος τῶν Ὀλυμπίων ἱδρυτὴς, ἀγγέλλουσα τὴν τέλεσιν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος εἰς τὸ Πανελλήνιον, πέποιθεν, ὅτι θέλει τύχει τῆς συνδρομῆς ἁπάντων, ὅπως ἀκριβέστερον καὶ πληρέστερον ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ Φωστηρόπουλος.

102

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Γενικαὶ διατάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 1.

Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Β. Διαταγμάτων τῆς 4 Ἰουλίου 1885 καὶ 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. προκηρυχθεῖσα Δ'. Ὀλυμπιὰς ἄρξεται τὴν Α'. Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1888 καὶ διαρκέσει μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἔκθεσις ὅμως τῶν προϊόντων τῆς Γεωργίας, Βιομηχανίας, Καλλιτεχνίας κλπ. δύναται νὰ παραταθῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον.

ΑΡΘΡΟΝ 2.

Ἡ ἔναρξις τῆς Δ'. Ὀλυμπιάδος καὶ ἡ Ἔκθεσις τῶν προϊόντων τῆς Γεωργίας, Βιομηχανίας καὶ Καλλιτεχνίας τελεσθήσεται ἐν τῷ πρὸς ἐκτέλεσιν ῥητῆς διατάξεως τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδήμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνεγειρομένῳ Μεγάρῳ τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς Κωνσταντίνου Χ. Ζάππα.

ΑΡΘΡΟΝ 3.

Ἡ Δ'. Ὀλυμπιὰς θέλει περιλάβει·

Α'. Ἔκθεσιν τῶν προϊόντων τῆς Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Βιομηχανίας, Καλλιτεχνίας καὶ ἐν γένει τῆς δραστηριότητος καὶ ἐνεργείας τῶν ἐν Ἑλλάδι διούντων, καὶ τῶν Καλλιτεχνικῶν ἢ διανοητικῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων.

Β'. Πανήγυριν δημοτελῶν ἀγώνων.

Γ'. Διδασκαλίαν Ἐθνικοῦ δράματος.

Δ'. Ἐκτέλεσιν μουσικῶν συμφωνιῶν Ἑλληνικῆς συνθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 4.

Πρὸς ἐκτέλεσιν ῥητῆς διατάξεως τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων κηρύττεται στέφανος χρυσοῦς μετὰ ποσότητος χρηματικῆς, ὁρισθησομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἀναλόγως τῶν εἰς χεῖράς της διαθεσίμων χρηματικῶν μέσων, ὡς *μέγα βραβεῖον*, εἰς ὅν τινα ἤθελεν ἀναδειχθῇ ἔχων τ' ἀκόλουθα προσόντα, ὅπως αὐτολεξεὶ διαγράφονται ἐν τῇ διαθήκῃ· «Καὶ μὲ τὴν ἀμετάβλητον αὐτὴν ὑποχρέωσιν »ὅπου ὀψέποτε φανῇ τις Ἕλλην πράττων ἢ ἐφευρὼν μέγα κατόρθωμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, »τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιδοκιμασθῇ παρ' ὅλου τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως· τότε ἐξ ὅλου τοῦ εἰσοδήματος »τῆς τετραετοῦς αὐτῆς πανηγύρεως τῶν Ὀλυμπίων ν' ἀφαιρεθοῦν μόνον τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς Ἐκθέσεως »καὶ μὲ τὰ περιπλέον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ φτιάσῃ ἕνα χρυσοῦν στέφανον διὰ νὰ στέψῃ τὸν ἥρωα τοῦτον ἐν τῷ

»μέσω τῆς γενικῆς συναθροίσεως πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου· συγχρόνως νὰ τοῦ δώσῃ τὰ περιπλέον χρήματα ὅπου ἔμειναν ἐκ τοῦ φτιασήματος τοῦ στεφάνου πρὸς χαρὰν αὐτοῦ καὶ ἀφοσίωσιν τῶν ὁμοίων του ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου.»

Προκηρύσσονται προσέτι διὰ τὴν Δ΄. Ὀλυμπιάδα διανοητικὰ διαγωνίσματα, κατὰ τὰ δι' ἰδίου προγράμματος κανονισθέντα.

Α΄. Πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεως τοῦ κατασταστικοῦ Β. Διατάγματος «Περὶ τῶν ἐθνικῶν δασῶν».

Β΄. Δραματικὸν διαγώνισμα, ἱδρυθὲν διὰ τὴν Δ΄. Ὀλυμπιάδα ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς κ. Κωνσταντίνου Ζάππα, καὶ οὗ ἡ ὑπόθεσις ὡρίσθη νὰ ληφθῇ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἀρχαίας, μέσης, ἢ νεωτέρας, μέχρι καὶ τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821.

ΑΡΘΡΟΝ 5.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ 1858 καὶ τὰ διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ παραγγελθέντα ἡ διεύθυνσις καὶ ἐπιστασία τῶν Ὀλυμπίων εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπήν.

ΑΡΘΡΟΝ 6.

Ἐπιμελείᾳ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς συστηθήσονται κατ' ἐπαρχίας Ἐπιτροπαὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου, αἵτινες κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀφορώντων τὴν Δ΄. Ὀλυμπιάδα.

Ἐπίσης συστηθήσονται Ἐπιτροπαὶ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ προξενικὰς περιφερείας, προεδρευόμεναι ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ δύναται προσέτι νὰ συστήσῃ καὶ εἰδικὰς ἐπιτροπάς, ἢ καὶ νὰ πέμψῃ ἀπεσταλμένους εἰς ὅσα μέρη ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον.

ΑΡΘΡΟΝ 7.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ θέλουσι καταβάλει πᾶσαν ἐπιμέλειαν, ὅπως διεγείρωσι τὸν ζῆλον τῶν παραγωγῶν καὶ βιομηχάνων, ἀπευθύνουσαι ὀνομαστικὰς προσκλήσεις πρὸς τοὺς σπουδαιοτέρους αὐτῶν καὶ ἐνισχύουσαι αὐτούς, ἵνα ἑτοιμάσωσιν ἐκ τῶν προϊόντων καὶ ἔργων αὐτῶν ἄξια λόγου διὰ τὴν ἔκθεσιν, ὅπως κατασταθῇ αὕτη πληρεστέρα καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐπωφελεστέρα. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν των αἱ Ἐπιτροπαὶ ποιήσωσι ταχέως γνωστὸν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπήν.

ΑΡΘΡΟΝ 8.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς των θέλουσι ὑποβάλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴν τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις των ὡς πρὸς τὰ μέσα, δι' ὧν φρονοῦσιν, ὅτι δύναται νὰ δοθῇ μεγαλητέρα ὤθησις διὰ νὰ λάβωσι μέρος ὅσον οἷόν τε σπουδαιότεροι παραγωγοὶ εἰς τὴν Ἔκθεσιν κατανοοῦντες τὸν κύριον σκοπὸν αὐτῆς καὶ ἀποστείλωσιν ἄξια λόγου ἐκθέματα.

Προσέτι δὲ θέλουσι συντάξει καὶ ὑποβάλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἔκθεσιν περιγράφουσαν τὴν ἐν ταῖς οἰκείαις ἐπαρχίαις γενικὴν κατάστασιν τῆς Γεωργίας, τῆς Κτηνοτροφίας, τῆς Ναυτιλίας, τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ἐν γένει, μὲ εἰδικὴν σημείωσιν τῶν ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ παραγομένων προϊόντων, ἢ κατασκευαζομένων ἔργων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σταλησομένων ὑπὸ τῆς τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς ὁδηγιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ τῆς κατατάξεως τῶν προϊόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 9.

Τὰ ἐκθέματα διὰ νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς τὴν Ἔκθεσιν ἀπαιτεῖται·

ά.) Νὰ ἦναι εἴτε προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας ἐν γένει καὶ τῆς Βιομηχανίας, εἴτε Καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ παραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους παρ' Ἑλλήνων ἢ ξένων κατοικούντων ἐν αὐτῷ, εἴτε Καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ προϊόντα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιούντων Ἑλλήνων·

β΄.) Νὰ ἦναι προϊόντα ἢ ἔργα αὐτοῦ τοῦ ἐκθέτου.

γ΄.) Νὰ ἐξετάσθησαν προηγουμένως παρὰ τῶν ἐπιτοπίων Ἐπιτροπῶν καὶ νὰ ἐγένοντο δεκτά, ἐπισυναπτομένων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν περὶ τῆς παραδοχῆς των ἀποδείξεων.

ΑΡΘΡΟΝ 10.

Τὰ προϊόντα τῶν ἐκθετῶν, ὅσοι ἔλαβον βραβεῖον εἰς τὰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας ἢ εἰς τὰς Παγκοσμίους Ἐκθέσεις, γίνονται δεκτὰ ἄνευ τῆς προεξετάσεως τῶν ἐπιτοπίων Ἐπιτροπῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 11.

Ἰδιαίτερον τμῆμα ἐν τῷ Μεγάρῳ προσδιορισθήσεται πρὸς ἔκθεσιν· α'.) ἀλλοδαπῶν Γεωργικῶν καὶ Βιομηχανικῶν μηχανῶν, μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν Ἑλλάδι, ἢ ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε διευκολύνει τὴν παραγωγὴν καὶ εὐρύνει τὴν κατανάλωσιν· β'.) βιομηχανημάτων παραγομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκ κατεργασίας προϊόντων Ἑλληνικῶν· γ'.) τῶν ἐφευρέσεων ἐν γένει.

ΑΡΘΡΟΝ 12.

Εἰς τὴν Ἔκθεσιν δὲν εἶναι δεκτά· α'.) τὰ μὴ δυνάμενα νὰ διατηρηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς χωρὶς νὰ φθαρῶσιν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν ὑπάγονται τὰ προϊόντα ἐκεῖνα τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀμπελουργίας καὶ τῆς κηπουρικῆς, δι' ἃ ὁρισθήσεται ἴδιον χρονικὸν διάστημα· β'.) τὰ ἐπικίνδυνα καθιστάμενα μεθ' ὅλας τὰς περὶ αὐτῶν προφυλάξεις· γ'.) ὅσα ἄλλα ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε θεωρήσει κατάλληλα πρὸς ἔκθεσιν.

ΑΡΘΡΟΝ 13.

Τὰ εἰς ζύμωσιν ἢ ἀνάφλεξιν ὑποκείμενα θέλουσι γίνεσθαι δεκτὰ ὑπὸ ἰδιαιτέρους ὅρους καὶ προφυλάξεις.

ΑΡΘΡΟΝ 14.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Δ'. Ὀλυμπιάδος θέλουσι παρουσιασθῇ εἰς τὸ οἰκεῖον δημαρχεῖον, ἢ πέμψει εἰς αὐτὸ αἴτησίν των διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιχθησόμενον βιβλίον τῶν ἐκθετῶν· τοῦ βιβλίου τούτου ἱκανὰ ἀντίτυπα θέλει στείλει ἡ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους ὅπως φροντίσωσι νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς.

Τοιαῦτα βιβλία θέλουσι ἀποσταλῇ καὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Εἰς τὸν ἐγγραφόμενον ἐκθέτην δέον ν' ἀπευθύνονται κατὰ σειρὰν ἐρωτήσεις περὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐπιγραφομένων ἐν ταῖς στήλαις πληροφοριῶν, νὰ σημειῶται ἡ ἀπάντησίς του καὶ νὰ ὑπογράφηται εἰς τὸ τέλος τοῦ πίνακος ἰδιοχείρως ἢ δι' ἀντιπροσώπου. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς μὲν τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν κρατεῖται παρὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπαρχιακῆς ἐπιτροπῆς, εἰς δὲ τοὺς δήμους παρὰ τῶν εἰδημονεστέρων ἐκ τῶν δημοτικῶν ἐπιτροπῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 15.

Τὸ βιβλίον τῶν ἐκθετῶν θέλει εἶσθαι ἀνοικτὸν μέχρι τῆς 1 Μαρτίου 1888, μετὰ δὲ τὴν προθεσμίαν ταύτην κλείεται παρὰ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς· ὑπογραφόμενον δὲ παρ' αὐτῆς ἀποστέλλεται διὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπήν.

ΑΡΘΡΟΝ 16.

Τὰ διὰ τὴν Ἔκθεσιν προϊόντα θέλουσι παραδοθῇ ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν εἰς τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς ἐντὸς τῶν ὁρισθησομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς προθεσμιῶν· αἱ δὲ ἐπιτροπαὶ πέμπουσι ταῦτα εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας διὰ νὰ συσκευασθῶσι.

ΑΡΘΡΟΝ 17.

Πρὸς τοὺς παραδίδοντας τὰ ἐκθέματα θέλουσι δίδει διπλοτύπους ἀποδείξεις παραλαβῆς ἐν μὲν τῇ πρωτευούσῃ τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἐκτὸς δὲ τῆς πρωτευούσης αἱ κατὰ τόπους Ἐπιτροπαί.

ΑΡΘΡΟΝ 18.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκθεμάτων ἑκάστη ἐπαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐγγραφέντων ἐκθετῶν κατὰ δήμους, τὸν ὁποῖον θέλει συντάξει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μερικῶν βιβλίων, περιέχοντα κατὰ στήλας ἁπάσας τὰς περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐκθέτου σημειουμένας πληροφορίας καὶ θέλει ὑποβάλει αὐτὸν μεθ' ὅλων τῶν βιβλίων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων,

ἐπιφέρουσα καὶ τὰς παρατηρήσεις της περὶ ἐκείνων τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἅτινα διὰ τὴν σημαντικότητα καὶ τὸ εἶδός των ἤθελον διακρίνεσθαι, καὶ τῶν ὁποίων τοὺς διευθυντὰς ἤθελε κρίνει ἀξίους τῶν ἰδιαιτέρων συστάσεών της.

ΑΡΘΡΟΝ 19.

Οἱ ἐκθέται δύνανται νὰ ἀποστείλωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀπ' εὐθείας τὰ ἐκθέματά των, καθ' ὃν ἤθελον ἐγκρίνει τρόπον, ἢ αἱ ἐπιτροπαὶ ἤθελον τοῖς συστήσει ὡς τὸν καταλληλότερον.

ΑΡΘΡΟΝ 20.

Ἡ γενικὴ ἐξέτασις τῶν ἐκθεμάτων θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς τῆς Ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν προϊόντων.

ΑΡΘΡΟΝ 21.

Ἡ εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἐκθέσεως ἀποστολὴ τῶν ἐκθεμάτων θέλει ἐνεργηθῆ ἐν γένει ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1888, κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οὐδὲν ἀπολύτως γίνεται δεκτόν.

ΑΡΘΡΟΝ 22.

Τὰ ἀποστελλόμενα ἐκθέματα πρέπει νὰ ἦναι καλῶς συσκευασμένα πρὸς ἀσφαλῆ μετακόμισιν· νὰ τίθηνται ἐν καθαροῖς κιβωτίοις καὶ ἀγγείοις· πρὸ πάντων δὲ διὰ τὰ ὑγρὰ πρέπει νὰ λαμβάνωνται προφυλάξεις, ὥστε αἱ περιέχουσαι αὐτὰ φιάλαι ἢ ἀγγεῖα νὰ ὦσι καλῶς κεκλεισμένα διὰ πωμάτων μὴ μεταχειρισθέντων προηγουμένως· νὰ περιτυλίσσωνται μὲ ἄχυρα καὶ νὰ συσκευάζωνται ἀσφαλῶς εἰς κιβώτια. Εἰς τὰ κιβώτια ταῦτα δὲν πρέπει νὰ τίθηνται καὶ ἐκθέματα, τὰ ὁποῖα εἴτε ὡς ἐκ τοῦ βάρους των δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι θραῦσιν τῶν φιαλῶν καὶ ἀγγείων, εἴτε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των κηλιδόνονται καὶ ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἀξίαν, ἐὰν χυθῶσιν ἐπ' αὐτὰ ἐκ τῶν συναποστελλομένων ὑγρῶν. Αἱ κατ' ἐπαρχίας Ἐπιτροπαὶ θέλουσι ἐπιστήσει ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς ταῦτα πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων, τηροῦσαι καὶ τὰς ἐκδοθησομένας συμπληρωτικὰς ὁδηγίας τῆς τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 23.

Οἱ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπαρχιακὴν ἐπιτροπὴν ἀποστέλλοντες τὰ προϊόντά των ἐκθέται θέλουσι συσκευάζει καὶ ἐπιγράφει αὐτὰ «*πρὸς τὴν ἐπαρχιακὴν ἐπιτροπήν*· τὸ ὄνομα τῆς ἐπαρχίας· *ἐκθέτης* (ὄνομα ἐκθέτου)·» ἡ δὲ Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ συσκευάζουσα αὐτὰ ἐπιμελέστερον τ' ἀποστέλλει πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «*πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων· ἐπαρχία* (ὄνομα ἐπαρχίας)· *δῆμος* (ὄνομα τοῦ δήμου)· *δοχείων, δεμάτων ἢ κιβωτίων αὔξων ἀριθμός.*»

ΑΡΘΡΟΝ 24.

Τὸ ποσὸν τῶν σταλησομένων προϊόντων δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἔλαττον τοῦ προσδιορισθησομένου παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας εἰδικὰς ὁδηγίας.

ΑΡΘΡΟΝ 25.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τῶν προϊόντων εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐκθετῶν, ἐὰν δὲν ἤθελον καταβάλει αὐτὰ οἱ δῆμοι.

ΑΡΘΡΟΝ 26.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ θέλει λάβει πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προϊόντων ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἐκθέσεως, οὐδόλως ὅμως εὐθύνεται διὰ πᾶσαν τυχὸν βλάβην αὐτῶν ἢ ἀπώλειαν κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἐνταῦθα.

ΑΡΘΡΟΝ 27.

Τὰ ἐκθέματα δὲν δύνανται νὰ ἐξαχθῶσι τοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκθέσεως πρὸ τοῦ τέλους αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 28.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει καὶ δημοσιεύσει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐκθετῶν καὶ ἐκθεμάτων κατὰ συναγωγὰς καὶ κατ' ἐπαρχίας καὶ δήμους ἢ προξενικὰς περιφερείας μετὰ τῶν κυριωτέρων σημειώσεων περὶ τῶν ἐκθεμάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 29

Ἐφ' ἑκάστου ἐκθέματος θέλει τεθῇ ἐπιγραφὴ ἐμφαίνουσα *τὸ εἶδος αὐτοῦ*, *τὴν συναγωγὴν* εἰς ἣν ἀνήκεν καὶ *τὴν τιμὴν* αὐτοῦ, ὅπως ἤθελε προσδιορίσει αὐτὴν ὁ ἐκθέτης ἢ ἡ ἐπιτροπή.

ΑΡΘΡΟΝ 30.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1858 Β. Δ. οἱ Ἑλλανοδῖκαι κατὰ τὴν κρίσιν τῶ-ἐκθεμάτων θέλουσι ἔχει ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψιν τὴν χρησιμότητα, τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν τελειότητα ἑκάστου ἐκθέματος· ἐπομένως οἱ ἐκθέται ὀφείλουσι νὰ σημειῶσιν ἀκριβῶς τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων ἢ ἔργων αὐτῶν εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιγραφήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας τῆς Ἐκθέσεως.

ΑΡΘΡΟΝ 31.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως τῆς Ἐκθέσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἔχει ὑπ' αὐτὴν ἕνα ἔφορον καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους.

ΑΡΘΡΟΝ 32.

Καθῆκον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἐκθέσεως ὑπηρεσιῶν, ἰδίως δὲ νὰ διαφροντίζῃ τὴν κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐγκατάστασιν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων· νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις ἢ παράπονα τῶν ἐκθετῶν καὶ νὰ χορηγῇ τὰς δεούσας πληροφορίας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκθεμάτων εἰς τοὺς Ἑλλανοδίκας.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν, τὴν μισθοδοσίαν ἢ ἀμοιβὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Ἐκθέσεως καὶ τῶν δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας προσλαμβανομένων.

Καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἶναι ἡ τοποθέτησις καὶ ἐπιτήρησις τῶν ἐκθεμάτων ὡς καὶ ἡ τήρησις τῆς ἐν τῷ Μεγάρῳ εὐταξίας, κατὰ τὸν συνταχθησόμενον εἰδικὸν Κανονισμὸν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ πρόσληψις τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ γίνεται μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 33.

Τὸ Μέγαρον τῆς Ἐκθέσεως ἔσεται ἀνοικτὸν καθ' ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος εἰσόδου προσδιορισθησομένου ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 34.

Οἱ ἐκθέται θέλουν εἰσέρχεσθαι ἄνευ πληρωμῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως· ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει τοῖς δοθῇ προσωπικὸν εἰσιτήριον, ὅπερ ἀφαιρεῖται ἂν ἤθελε γίνει χρῆσις αὐτοῦ παρ' ἄλλου προσώπου.

ΑΡΘΡΟΝ 35.

Ἰδιαίτερον εἰσιτήριον θέλει ὡσαύτως δοθῇ εἰς τοὺς Ἑλλανοδίκας καὶ τὰ Μέλη τῶν ἐπιτροπῶν, ἅτινα κατὰ τὸν χρόνον τῆς Ἐκθέσεως ἤθελον ἔλθει εἰς Ἀθήνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐκθεμάτων καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Ἑλλανοδικῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 36.

Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐκθεμάτων θέλει ἐνεργηθῆ ἀπὸ Ἑλλανοδίκας· ἤτοι, τριμελεῖς εἰδικὰς ἐπιτροπάς, διορισθησομένας κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων Β. Δ. τοῦ 1858 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Μὴ παρευρισκομένου τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις Ἑλλανοδίκου τινος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διορίζει ἀντικαταστάτην αὐτοῦ.

Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ Ἑλλανοδικῶν θέλει ὁρισθῆ δι' ἑκάστην Συναγωγήν, δυναμένη ἐν ἀνάγκῃ νὰ προσλαμβάνῃ καὶ ἀνὰ δύο εἰδήμονας, οἵτινες θέλουσι ἔχει μόνον συμβουλευτικὴν ψῆφον· ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ πλειότεραι τῆς μιᾶς Ἐπιτροπαὶ Ἑλλανοδικῶν διὰ τὴν αὐτὴν Συναγωγήν.

ΑΡΘΡΟΝ 37.

Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ Ἑλλανοδικῶν ἔχει ἕνα εἰσηγητήν, προεδρεύοντα αὐτῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 38.

Τὰ Μέλη τῶν Ἑλλανοδικῶν ἑκάστης Συναγωγῆς δὲν δύνανται νὰ ὦσι καὶ ἐκ τῶν ἐκθετῶν τῆς αὐτῆς Συναγωγῆς.

ΑΡΘΡΟΝ 39.

Ἐὰν ἐκθέματά τινα ἀνήκωσιν εἰς δύω ἢ πλείονας Συναγωγάς, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν μικτὴν Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ μελῶν τῶν οἰκείων Συναγωγῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 40.

Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ Ἑλλανοδικῶν ἐξετάζει ἰδίᾳ τὰ ἐκθέματα τῆς Συναγωγῆς αὐτῆς καὶ διακρίνει ὅσα αὐτῶν θεωρήσει ἄξια βραβεύσεως, συντάττει ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταχωρίζονται τὰ κριθέντα ἄξια βραβείων καὶ οἱ λόγοι τῆς προτιμήσεως αὐτῶν, καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν ἀπονεμητέων εἰς τοὺς ἐκθέτας βραβείων· αἱ γνωμοδοτήσεις γίνονται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἐν δὲ ἰσοψηφίᾳ ἡ τοῦ Προέδρου νικᾷ.

ΑΡΘΡΟΝ 41.

Αἱ περὶ βραβείων προτάσεις, συζητούμεναι καὶ παραδεχόμεναι παρ' ἑκάστης Ἐπιτροπῆς Ἑλλανοδικῶν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλλανοδικῶν, τὸ ὁποῖον ἢ παραδέχεται αὐτάς, ἢ παραπέμπει πρὸς ἀναθεώρησιν εἰς τὰς ἰδίας Ἐπιτροπάς. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην της, ἢ ἡ συνεδρίασις αὐτῶν ἤθελε κατασταθῆ ἀνέφικτος, τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν ἀποφαίνεταιὁριστικῶς περὶ τῶν ἀπονεμητέων βραβείων.

ΑΡΘΡΟΝ 42.

Τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν σύγκειται ἐκ τῶν Μελῶν τῶν Ἑλλανοδικῶν ἁπασῶν τῶν Συναγωγῶν καὶ προεδρεύεται ὑπὸ Προέδρου, διοριζομένου κατὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλλανοδικῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν· διὰ νὰ ἦναι πλῆρες τὸ Συνέδριον πρέπει νὰ ἦναι παρόντα τοὐλάχιστον τόσα Μέλη, ὅσος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν τῶν Συναγωγῶν· ἔχει δὲ γραμματέα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐκλεγόμενον.

ΑΡΘΡΟΝ 43.

Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλλανοδικῶν ἐπὶ τῶν βραβείων ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ βραβείων.

ΑΡΘΡΟΝ 44.

Τὰ ἀπονεμηθησόμενα βραβεῖα εἰσί·
1) Χρυσοῦν μετάλλιον α΄. καὶ β΄. τάξεως·
2) Ἀργυροῦν μετάλλιον α΄. καὶ β΄. τάξεως·
3) Χαλκοῦν μετάλλιον· καὶ
4) Ἔπαινος.

Ἐκτὸς τῶν βραβείων τούτων ἀπονεμηθήσονται καὶ χρηματικὰ βραβεῖα εἰς εἰδικὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ἅτινα ὁρισθήσονται διὰ τοῦ περὶ βραβείων Β. διατάγματος.

Ἀπονεμηθήσονται ὡσαύτως χρηματικὰ βραβεῖα·
Εἰς Μουσικὰς συνθέσεις·
Εἰς Σκοποβολήν·
Εἰς Ἱπποδρομίαν καὶ ἱππικὰς ἐγχωρίους ἐκθέσεις·
Εἰς Ἁμαξοδρομίαν·
Εἰς Λεμβοδρομίαν·
Εἰς Ἀναρρίχησιν ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ καὶ λοιποὺς σωματικοὺς ἀγῶνας.

ΑΡΘΡΟΝ 45.

Τὸ χρυσοῦν μετάλλιον ἀπονέμεται εἰς βράβευσιν τῆς ἀνεγνωρισμένης ἐξαιρετικῆς ἀξίας καὶ ἐξιδιασμένης ἱκανότητος, διακρινομένης μεταξὺ ὅλων τῶν εἰς τὴν συναγωγὴν ὑπαγομένων προϊόντων· ὡς τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ προταθῇ, εἰμὴ διὰ συλλογὰς πλήρεις καὶ διδακτικάς, εἰς ἀνακαλύψεις καὶ βελτιώσεις σημαντικάς, γενομένας εἴτε ἐπὶ τῶν προϊόντων εἴτε ἐπὶ τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς αὐτῶν· διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ σύστασιν σπουδαίων βιομηχανικῶν καταστημάτων, εὐκολυνόντων μεγάλως τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων, διὰ σύστασιν γεωργικῶν ἱδρυμάτων καὶ διὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

ΑΡΘΡΟΝ 46.

Τὸ Ἀργυροῦν μετάλλιον, τὸ χαλκοῦν καὶ ὁ ἔπαινος θέλουν ἀπονέμεσθαι πρὸς βράβευσιν τῶν κατ' εἶδος προόδων, καὶ τοιαῦτα δύνανται νὰ προταθῶσι διὰ προϊόντα ἅτινα ἀποδεικνύουσι βελτίωσιν τῆς ποιότητος, τοῦ σχήματος καὶ τῆς τιμῆς καὶ δι' ἔργα καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ ἐμφαίνοντα ἀξίαν λόγου πρόοδον.

ΑΡΘΡΟΝ 47.

Εἰς τὰς περὶ τῶν βραβείων προτάσεις των οἱ κατὰ Συναγωγὰς Ἑλλανοδῖκαι καὶ τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλανοδικῶν θέλουσιν ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων καὶ οὐχὶ τὸν ὁρισθέντα ἀριθμὸν βραβείων δι' ἑκάστην Συναγωγήν.

ΑΡΘΡΟΝ 48.

Αἱ παρὰ τῶν Ἑλλανοδικῶν συνταχθησόμεναι ἐκθέσεις δι' ἑκάστην Συναγωγὴν δέον·

Α΄. Νὰ περιλαμβάνωσιν εἰσαγωγὴν συνοπτικὴν καὶ περιγραφικὴν τῶν σημαντικωτέρων προϊόντων ἑκάστης συναγωγῆς·

Β΄. Νὰ ἐνδεικνύωσι τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1875 μέχρι τοῦ 1888 ἐπελθοῦσαν πρόοδον καὶ τὸν χαρακτῆρα, τὴν χρῆσιν, ὠφέλειαν καὶ τιμὴν τοῦ ἐκθέματος·

Γ΄. Νὰ περιλαμβάνωσι προσέτι τὴν βαθμολογικὴν κατάταξιν ὅλων τῶν προϊόντων ἑκάστης Συναγωγῆς, ὅσα ἐκρίθησαν ἄξια βραβεύσεως μετὰ τοῦ ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου προταθέντος βραβείου, προστιθεμένης πρὸς γνῶσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς σημειώσεως τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ ψήφων.

Δ΄. Τὰ ὀνόματα τῶν παραγωγῶν καὶ τεχνιτῶν, οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐμπειρίας των, καὶ τοὺς ὁποίους ἤθελον κρίνει ἀξίους τελειοτέρας εἰς τὸ ἐπιτήδευμά των ἐκπαιδεύσεως ἢ ἄλλων ἐνισχύσεων.

ΑΡΘΡΟΝ 46.

Αἱ περὶ βραβείων γνωμοδοτήσεις τῶν Ἑλλανοδικῶν δημοσιευθήσονται ἐν ἰδίῳ τεύχει, ἀντίτυπα δὲ αὐτῶν θέλουσι δοθῇ εἰς τὰ Μέλη τῶν Ἑλλανοδικῶν, τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ εἰς τοὺς βραβευθέντας ἐκθέτας.

ΑΡΘΡΟΝ 50.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπή, πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν διακεκριμένων τεχνιτῶν καὶ παραγωγῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ῥητῆς διατάξεως τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων, προκαλέσει τὴν σύστασιν λαχείου πρὸς ἀγορὰν τῶν τελειοτέρων καὶ χρησιμωτέρων ἐκ τῶν βραβευθέντων ἐκθεμάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 51.

Δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος κανονισθήσονται.

α) Τὰ τῶν τελετῶν·
β) Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀγώνων·
γ) Τὰ περὶ διαγωνισμοῦ τῶν κτηνῶν·
δ) Τὰ περὶ ἀπονομῆς τῶν βραβείων·

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κω Προέδρου.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΗΣ Δ΄ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΕΚΤΕΘΗΣΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α΄.

Ὀρυκτὰ καὶ μέταλλα.

Κλάσις 1. Συλλογαὶ ὀρυκτῶν καὶ πετρωμάτων.
Ὀρυκταὶ καύσιμοι ὗλαι, ῥητῖναι, πετρέλαιον.
Ἰαματικὰ ὕδατα αὐτοφυῆ.
Προϊόντα καὶ μέθοδοι λατομείων καὶ ὀρυχείων, οἷον γαῖαι καὶ λίθοι χρήσιμοι εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν οἰκοδομικήν, μάρμαρα, πλάκες σχισταὶ κτλ., σμύρις, γύψος, μυλόπετραι, σήπιον, κίσσηρις, μαγνησῖτις, στυπτηρία, χρωματιστικαὶ ὗλαι, ἅλας ὀρυκτόν.
Ἅλας θαλάσσιον.
Προϊόντα καὶ μέθοδοι μεταλλείων· μεταλλίτιδες σιδήρου, μολύβδου, ἀργύρου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ, νικελίου, μαγγανίου, χρωμίου, ἀντιμονίου.
Ἀρχαῖαι ἐκβολάδες καὶ σκωρίαι, προϊόντα μεταλλείων, μηχανικῶς προπαρεσκευασμένα.
Συγγράμματα, ἐκθέσεις, πίνακες, διαγράμματα καὶ ἔκτυπα μεταλλείων, πλυντηρίων, ἁλικῶν. Πίνακες γεωλογικοί.

Κλάσις 2. Προϊόντα καὶ μέθοδοι μεταλλουργίας ἀπὸ τοῦ ὀρυκτοῦ μέχρι τοῦ μετάλλου.
Ὑλικὸν βοηθητικόν, συλλιπάσματα, καύσιμοι ὗλαι.
Χυτὸς σίδηρος καὶ ἔργα χυτοσιδηρᾶ.
Σχέδια καμίνων. Στατιστικαὶ πληροφορίαι μεταλλουργείων καὶ μέσων μεταφορᾶς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β΄.

Κατεργασία ὀρυκτῶν καὶ μετάλλων.

Κλάσις 3. Ἔργα λίθινα, λιθοξοϊκῆς, ἀσβεστοποιίας, πλινθοποιίας, κεραμικῆς καὶ ὑελουργίας, χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον καὶ τὰς οἰκοδομάς.

Κλάσις 4. Ἔργα ἐκ σιδήρου (πλὴν τῶν ἐκ χυτοῦ σιδήρου καὶ τῶν μηχανῶν) χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, τὰς τέχνας, τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὴν ναυπηγίαν.
Σκεύη καὶ ὄργανα χάλκινα χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, τὰς τέχνας καὶ τὴν λατρείαν.
Ὅπλα.

Κλάσις 5. Ἐργαλεῖα σταθμίσεως, ἤτοι στατῆρες, πλάστιγγες καὶ σταθμά.

Κλάσις 6. Σκεύη καὶ ὄργανα ἐκ ψευδαργύρου καὶ λευκοσιδήρου.
Ἔργα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐκ κραμάτων τιμίων πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, τὴν λατρείαν, τὴν κόσμησιν· ἐπαργυρωμένα ἢ ἐπιχρυσωμένα διὰ γαλβανισμοῦ.
Ὡρολογοποιίας ἔργα καὶ κλεψύδραι.
Ἔργα γαλβανοπλαστικῆς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ'.

Δασικαὶ ὕλαι καὶ Δασικὴ Βιομηχανία.

Κλάσις 7. Συλλογαὶ ξύλων παρεσκευασμένων οὕτως, ὥστε νὰ γίνωνται καταφανεῖς αἱ ἰδιότητες αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς διαφόρους χρήσεις (ἕκαστον ξύλον πρέπει νὰ φέρῃ τὸ κοινὸν αὐτοῦ ὄνομα, εἰ δυνατὸν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ᾧ φύεται).

Κλάσις 8. Συλλογὴ δασικῶν ὑλῶν (δεψικαὶ, ἀρωματικαὶ, ῥιτινώδεις, φαρμακευτικαὶ κ.λ.π.) Φλοιοὶ καὶ φυτὰ ἰνώδη.
Ξυλεία πρὸς καῦσιν, οἰκοδομικὴν, ναυπηγίαν, ἐπιπλοποιίαν κ.λ.π.
Προϊόντα δασικῶν βιομηχανιῶν· ξυλάνθρακες, πότασα (καλιὰ) σόδα κ.λ.π.
Πίνακες δασονομικοί. Ἐργαλεῖα. Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ'.

Κατεργασία ξύλων.

Κλάσις 9. Ἔργα ξυλουργίας καὶ λεπτουργίας, χρήσιμα εἰς τὰς οἰκοδομὰς (δάπεδα ἐκ ποικίλων ξύλων, παράθυρα, θύραι κ.λ.π.)
Ἔργα τορευτικῆς καὶ ξυλογλυπτικῆς.
Ἔπιπλα ἐν γένει.
Ἔργα βαρελοποιίας καὶ λυγοπλεκτικῆς (κόφινοι, κάλαθοι, ψίαθοι, σάρωθρα κ.λ.π.)

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε'.

Γεωργία καὶ Κηπουρική.

Κλάσις 10. Δημητριακοὶ καρποί· σῖτος, κριθὴ, σμιγὸς, βρίζα (σίκαλις) βρώμη, ἀραβόσιτος, καλαμβόκιον (νταρί,) ὄρυζα, κέγχρος κ.λ.π.
Ὄσπρια· κύαμοι, ἐρέβινθοι, φασίολοι, φακαὶ, ὄροβος, λάθυροι, θέρμοι (λούπινα), πίσσα, φάβα, σίνυπι κ.λ.π.
Βολβοὶ, κόνδυλοι καὶ ῥιζώματα· κρόμμυα, σκόροδα, γεώμηλα, γλυκοπατάται, κολοκάσια.

Κλάσις 11. Βάμβαξ, βοιχμηρία, λίνον, κάναβις, σπάρτον, ἀγάβη κ.λ.π.
Ἐρυθρόδανον (ῥιζάρι), κρόκος κ.λ.π.
Ἐλαῖαι, σίσαμον, λινόσπορος, καναβόσπορος κ.λ.π.
Γλυκάνισον, μαραθόσπορος, κύμινον, μαυροσίσαμον (μαυροκοῦκκι), κορίανδρος (κουσβαρᾶς), μαστίχη, τραγακάνθινον κόμμι, κ.λ.π.
Καπνὸς, χασίς, ὄπιον, κ.λ.π.
Φαρμακευτικὰ φυτά.
Γλυκύρριζα, σάρωθρον, δίψακος, (κτενάγκαθα) κ.λ.π.

Κλάσις 12. Κτηνοτροφικῶν φυτῶν προϊόντα· (ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῇ Κλ. 10 ἀναφερόμενα). Σανὸς εἰς δέματα, τριφύλλια καὶ χόρτος εἰς πεπιεσμένας δέσμας, βαμβακόσπορος κ.λ.π.
Μελισσοκομία καὶ σηροτροφία καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν· μέλι, κηρόπηκται, κηρὸς, κυψέλαι κλπ.
Βομβύκια (κουκούλια), μέταξα, ἀποσκευαὶ σηροτροφίας, βομβυκόσπορος κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Παστὲρ, μέσα πρὸς πρόληψιν ἀσθενειῶν τῶν μεταξοσκωλήκων.

Κλάσις 13. Φυτειῶν καὶ κηπουρικῆς προϊόντα.
Ὀπῶραι νωπαί· σταφυλαὶ, σῦκα, ἑσπεριδοειδεῖς καρποὶ, μῆλα, ἄπια, ῥοδάκινα, χαμαικέρασα, πέπονες, ὑδροπέπονες κ.λ.π. (2—3 ἐκθέσεις ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῆς Ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων).
Ἀκρόδρυα· κάρυα, ἀμύγδαλα, λεπτοκάρυα, κάστανα, πιστάκια.
Ὀπῶραι ἀπεξηραμμέναι. Σταφίδες παντὸς εἴδους, σῦκα, δαμάσκηνα κ.λ.π.
Λαχανικὰ παντὸς εἴδους. (2—3 ἐκθέσεις ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῶν Ὀλυμπίων).
Δένδρα καὶ θάμνοι χρήσιμοι καὶ τοῦ καλωπισμοῦ εἰς γάστρας ἢ πεφυτευμένοι ἐν ὁρισθησομένῳ χώρῳ.
Ἄνθη εἰς γάστρας, δέσμας ἢ λυτά.
Σπέρματα δένδρων, θάμνων καὶ λοιπῶν φυτῶν χρησίμων ἢ τοῦ καλωπισμοῦ.

Κλάσις 14 Συγγράμματα γεωπονικά, σχέδια, ἐκθέσεις περὶ ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ἐνεργείᾳ.
Συλλογαὶ κ.λ.π.
Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα γεωπονικά.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤ'.

Ἐδώδιμα καὶ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωϊκαὶ κατειργασμέναι.

Κλάσις 15. Ἄλευρα καὶ προϊόντα ἀλευροποιίας· μάζαι διάφοροι· οἷον φιδές, μακαρόνια, χόνδρος (πλουγοῦρι), γαλόχονδρος (τραχανᾶς), ἄρτοι, παξιμάδια, γαλέται κ.λ.π.

Κλάσις 16. Προϊόντα ζακχαροπλαστικῆς. Ζυμαρικά, γλυκὰ ἐκ διαφόρων καρπῶν αὐτουσίων ἢ ἐκ τοῦ χυλοῦ αὐτῶν, παρεσκευασμένα διὰ ζακχάρεως, μέλιτος ἢ γλεύκους (ρετσέλια) γλευκόπηται, (σουζούκια), γλεύκινα δελτάρια (χαϊμαλία), σίραιον (πετιμέζι), λουκούμια, τσοκολάτα, χυμὸς λεμονίων καὶ πορτοκαλίων μετὰ ζακχάρεως ἑψημένος.

Κλάσις 17. Τεταριχευμένα καὶ ἀπεξηραμένα κρέατα καὶ ἰχθύες. Ἀλλάντες (σαλτσισῶτα, λουκάνικα), χοιρομήρια, ἰχθύες καὶ ἄλλα θαλάσσια ζῶα ἁλατισμένα, καπνιστὰ τεταριχευμένα ἢ ἀπεξηραμένα, ὠοτάριχα.
Λαχανικὰ ἀπεξηραμμένα.
Ἔλαια διάφορα· ἐλαῖαι διαφοροτρόπως τεθησαυρισμέναι καὶ χυλὸς τοματῶν.

Κλάσις 18. Ποτὰ διὰ ζυμώσεως παραχθέντα.
Οἶνοι οἰνοποιητικῶν καταστημάτων καὶ οἰκιακῆς κατασκευῆς.
Οἰνοπνευματοῦχα καὶ πνευματώδη ποτά, ἐκ σταφυλῶν, σταφίδων καὶ παντὸς ἄλλου ζακχαρώδους ἢ ἀμυλώδους καρποῦ.
Ζύθοι.
Καρποὶ ἐν οἰνοπνεύματι.
Ὄξος καὶ ἐδώδιμα διατετηρημένα ἐν αὐτῷ.
Σχέδια οἰνοποιείων, οἰνοπνευματοποιείων καὶ ἐλαιοτριβείων
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ'.

Ζωοτεχνία.

Κλάσις 19. Κτηνοτροφία· ἵπποι, ὄνοι, ἡμίονοι, ταῦροι, βόες, ἀγελάδες, δαμάλεις, μόσχοι, βούβαλοι, κριοί, ἀμνάδες, ἀμνοί, τράγοι, αἶγες, ἐρίφια, χοῖροι, κόνικλοι, κύνες παντὸς εἴδους.
Πτηνοτροφία· ὄρνιθες κοιναί, ἰνδικαί, μελεαγρίδες (φραγκόκοτες), ταῶνες (παγώνια), περιστεραί, νῆσσαι.
Κανάρια, κόσσυφοι, καὶ ἄλλα ᾠδικὰ πτηνά.
Σχέδια ἱπποφορβείων καὶ σταύλων καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν, κουρὰν καὶ κάθαρσιν τῶν ἵππων, βουστασίων καὶ ποιμνιοστασίων καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν, κουρὰν καὶ κάθαρσιν τῶν βοῶν, προβάτων καὶ αἰγῶν.

Κλάσις 20. Τὰ τῆς θήρας ἰχθυοτροφίας καὶ ἁλιείας.
Σχέδια ἰχθυοτροφείων μέθοδοι καὶ τρόποι ἁλιείας.
Ἐργαλεῖα ἁλιευτικά.
Δίκτυα καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα ὡς καὶ κάτοπτρα πρὸς σύλληψιν ἢ προσέλκυσιν πτηνῶν κ.λ.π.

Κλάσις 21. Προϊόντα ζωοτεχνίας.
Ἔρια ἄπλυτα· τρίχες· ἐργαλεῖα κουρᾶς· τυρὸς διαφόρων εἰδῶν καὶ τὰ πρὸς τυροποιίαν· βούτυρα νωπὰ καὶ ἁλατισμένα καὶ τὰ πρὸς βουτυροποιΐαν.
Γάλα καὶ συστήματα διανομῆς, ἀσφαλιζούσης τὴν ἁγνότητα αὐτοῦ.
Ὠὰ παντὸς εἴδους πρὸς βρῶσιν.
Δέρματα ἀπεξηραμμένα καὶ ἀκατέργαστα.
Πτίλα.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Η'.

Ὕλαι καὶ προϊόντα κλωστικῆς, πλεκτικῆς, ὑφαντικῆς καὶ ῥαπτικῆς.

Κλάσις 22. Βάμβαξ ἐκκοκισμένος καὶ ἐστοιβαγμένος.
Νήματα καὶ κλωσταὶ ἐκ βάμβακος.
Ἶνες λίνου, κανάβεως καὶ ἄλλαι φυτικαὶ ὑφαντικαὶ ὗλαι. Νήματα καὶ κλωσταὶ αὐτῶν.
Μέταξα ὠμή, (grège)· Στήμων (organsin). Κρόκη (trame). Χονδράδες ἢ Νευρίδες (frisons). Μέταξα κεχρωματισμένη. Μέταξα πρὸς ῥαφήν. Ἔργα στριπτικῆς παντὸς εἴδους, σειρίτια, κορδόνια κλπ.

Κλάσις 23. Ὑφάσματα παντὸς εἴδους· βαμβακερὰ, λινὰ, ἐκ καννάβεως, ἐκ σπάρτου, μάλλινα, μεταξωτὰ, κλπ. Ἁπλᾶ ἢ σύμμικτα· ἄβαφα, βαμμένα ἢ τυπωμένα.
Τάπητες καὶ ἕτερα ὑφάσματα ἐξ ἐρίου ἐξεσμένου καὶ μή· οἷον, βελέντσαι, σάκκοι κλπ.

Κλάσις 24. Προϊόντα σχοινοπλοκίας· σχοινία λινὰ, καννάβινα καὶ τρίχινα.

Κλάσις 25. Ἔργα πλεκτικῆς, κάλτσαι, σκοῦφοι, φανέλλαι, χειρόκτια, πῖλοι ψιάθινοι κλπ.

Κλάσις 26. Ἔργα ῥαπτικῆς· τρίχαπτα (πλεκτὰ, δαντέλαι).
Ἐνδύματα ἀνδρῶν, γυναικῶν, παίδων· ἀσπρόρρουχα, ἱμάτια, καλύμματα κεφαλῆς, πῖλοι, φέσια, σπάργανα (layettes) στηθόδεσμοι, περιλαίμια.
Συλλογὴ τῶν ἐν χρήσει ἐνδυμασιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατ' ἐπαρχίας, ὅπου διατηρεῖται ἤδη ἴδιος τύπος ἐνδυμασίας καὶ ἐνδυμασιῶν προγενεστέρων ἐποχῶν, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεῦθεν.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Θ'.

Χημικαὶ τέχναι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

Κλάσις 27. Προϊόντα χημικὰ τῆς μεγάλης βιομηχανίας, χρήσιμα εἰς τὰς τέχνας.

Κλάσις 28. Φαρμακοποιΐα, φαρμακευτικὰ προϊόντα, τεχνητὰ ἰαματικὰ ὕδατα.
Χημικὰ προϊόντα ἐπιστημονικά.

Κλάσις 29. Σαπωνοποιΐα· Μυρεψική· σάπωνες, μύρα, μυραλοιφαί· ἔλαια ἐξ ἐκθλιμμάτων ἐλαιῶν. Θειοῦχος ἄνθραξ.

Κλάσις 30 Λαμπαδοποιΐα· κηρὸς λευκός· λαμπάδες κήριναι καὶ στεατικαί.

Κλάσις 31. Βαφικὴ καὶ χρωματοποιΐα. Χρώματα καὶ χρωματιστικαὶ ὗλαι· μελάναι, βαφαὶ παρεσκευασμέναι· ἔργα τυπωτικῆς· δείγματα χρωμάτων καὶ βεβαμμένων ὑφασμάτων· λεύκανσις.

Κλάσις 32. Προϊόντα ἐκ ῥητίνης καὶ αἰθερίων ἐλαίων.
Μέθοδοι ἀποστάξεως τῆς ῥιτίνης· τερεβινθέλαια, ἔλαια πρὸς ἐπίχρισιν μηχανῶν, κολοφώνιον, πίσαι κατειργασμέναι, αἰθάλη, σφραγιστικὸς κηρός, βερενίκια, πετρέλαιον, αἰθέρια ἔλαια, κιτρικὸν ὀξύ.

Κλάσις 33. Κόλλαι. — Ἰχθυόκολλα, ὀστεόκολλα, κόλλα βιβλιοδετῶν, κόλλα ὑφαντῶν, ἀμυλόκολλα, κόμμι.

Κλάσις 34. Πυρεῖα ἄνευ ἐναυσμάτων· θρυαλίδες, ὗλαι πρὸς κατασκευὴν πυρίτιδος.

Κλάσις 35. Τέχναι ζυμωτικαί· Οἰνοπνεύματα, ὄξος τεχνητὸν, τρύξ, τρυγικὸν ὀξύ.
Σχέδια πνευματοποιείων· μηχανήματα, ἄμβυκες.

Κλάσις 36. Βιομηχανία φωταερίου.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ι'.

Βυρσοδεψικὴ καὶ τὰ ἐκ βυρσῶν σκευαζόμενα.

Κλάσις 37. Πρῶται ὗλαι διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν δερμάτων (φυτικαί, ὀρυκταί).
Δέρματα ἀκατέργαστα, κατειργασμένα, βεβαμμένα, ἐστιλβωμένα κλπ.

Κλάσις 38. Ἔργα ἐκ σκύτους, ἱμάντες, ἐφίππια, φάλαρα, μάρσυποι (βαλίζαι) κλπ.
Ὑπόδησις ἀμφοτέρων τῶν φύλων.
Χειρόκτια.
Χορδαὶ διὰ μουσικὰ ὄργανα κλπ.
Μηλωταί.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΑ'.

Μηχαναὶ καὶ μέσα μεταφορᾶς.

Κλάσις 39. Ἀτμομηχαναί, μηχαναί, μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα μεταλλουργικῆς, γεωργίας, κηπουρικῆς, πρὸς παρασκευὴν τῶν τροφίμων, κλωστικῆς, ὑφαντικῆς, πλεκτικῆς, ἱμαντουργίας, βυρσοδεψικῆς, σκυτοτομίας, κατεργασίας μετάλλων, ξύλων, λιθοξοϊκῆς καὶ κεραμικῆς, γραφικῶν τεχνῶν καὶ βιβλιοδετικῆς.
Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα τῶν μηχανοποιῶν, σιδηρουργῶν, χαλκέων.
Μηχαναὶ καὶ μέσα μεταφορᾶς ἐν γένει· ἁμαξοπηγία, σαγματοποιία καὶ ἱπποσκευοποιία.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΒ'.

Πολιτικὴ μηχανική· ναυπηγία. Στρατιωτικὴ τέχνη.

Κλάσις 40. Πολιτικὴ μηχανική. Σχέδια πόλεων· ἰχνογραφήματα δημοσίων ἔργων, ὁδῶν ἁμαξιτῶν, σιδηρῶν, γεφυρῶν καὶ οἰκοδομῶν εἰδικῆς χρήσεως.
Ὑλικὸν καὶ μέθοδοι ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Κλάσις 41. Ναυπηγία. Σχέδια καὶ πρότυπα πλοίων καὶ νεωλκείων. Ὑλικὸν ναυπηγίας. Ἐργαλεῖα καὶ συσκευαὶ ναυτιλίας· ἐξαρτισμοὶ πλοίων. Ἱματισμὸς καὶ ἐφόδια τοῦ πληρώματος. Ναυτικοὶ πίνακες· ναυτικὰ καὶ μετεωρολογικὰ ὄργανα.
Ναυτικὴ ἐκπαίδευσις.
Ναύσταθμος, ὀργανισμός, διοίκησις, ἔργα.

Κλάσις 42. Στρατιωτικὴ τέχνη. Ἱματισμός, ὁπλισμὸς καὶ ἐφόδια τοῦ στρατοῦ. Στρατιωτικὴ μηχανική. Βοήθειαι εἰς τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς.
Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις.
Στρατιωτικοὶ πίνακες.
Ὁπλοστάσιον, ὀργανισμός, διοίκησις, ἔργα αὐτοῦ.
Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΓ'.

Ἀνατροφή. Διδασκαλία. Ἐλευθέριοι τέχναι.

Κλάσις 43. Ἐκπαίδευσις· σχέδια καὶ ἔπιπλα παιδοτροφείων, ὀρφανοτροφείων, νηπιαγωγείων, σχολείων· ὀργανισμός, μέθοδοι, διδασκαλία, βιβλία.
Βιβλία εἰδικά, γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ τεχνῶν.
Περιοδικὰ συγγράμματα.
Πίνακες γεωγραφικοί, γεωργικοί, ὑδρογραφικοί, ἀστρονομικοί, φυσικῆς, στατιστικοὶ κλπ.
Σφαῖραι ὑδρόγειοι καὶ οὐράνιοι.
Σχέδια γυμναστηρίων.
Συσκευαὶ καὶ μέθοδοι γυμναστικῆς, ξιφασκίας, ῥίμματος.
Ἔργα ἐκπαιδευτηρίων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἰχνογραφήματα.
Ἔργα τοῦ γυναικείου φύλου κατ' οἶκον.

Κλάσις 44. Ἔργα εἰδικῶν σχολῶν.
Ἔργα τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν.
Σύλλογοι καὶ Ἑταιρίαι ἐπιστημονικαί, φιλολογικαί. Κανονισμὸς καὶ ἔργα αὐτῶν.

Ἔργα τυπογραφικά, δοκίμια αὐτογραφικά, μελανολιθογραφήματα, χρωματολιθογραφήματα, χαλκογραφήματα καὶ ξυλογραφήματα.

Βιβλία ἐκδοθέντα ἀπὸ τοῦ 1875 καὶ ἐντεῦθεν· ὡς ἔργα διανοητικὰ καὶ τυπογραφικά.

Δείγματα χάρτου· μελάναι, κρητίδες, μολυβδοκόνδυλα, χρωστῆρες.

Ἔργα καὶ κοσμήματα ἐκ χάρτου· λογιστικὰ βιβλία, τετράδια, λευκώματα, σημειωματάρια.

Κλάσις 45. Βιβλιοδεσία· ἔργα βιβλιοδεσίας ἐν γένει.

Τεχνουργήματα ἐκ χάρτου.

Κλάσις 46. Ἐφαρμογὴ τῆς ἰχνογραφίας καὶ τῆς πλαστικῆς ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

Βιομηχανικὰ ἰχνογραφήματα, ἰχνογραφία καὶ χρωματογραφία πρὸς διακόσμησιν.

Ἔργα γλυπτικά, σφραγῖδες καὶ διάφορα ἄλλα ἔγγλυφα ἢ ἀνάγλυφα·

Ἔργα βιομηχανικῆς πλαστικῆς.

Κλάσις 47. Φωτογραφία. Δοκίμια φωτογραφίας ἐπὶ χάρτου, ὑάλου, ξύλου, ὑφάσματος.

Κλάσις 48. Μουσικὴ καὶ μουσικὰ ὄργανα. Μουσικαὶ συνθέσεις. Ὄργανα μουσικά.

Συλλογὴ ἐγχωρίων μουσικῶν ὀργάνων.

Κλάσις 49. Ὄργανα ἐπιστημονικά.

Νομίσματα καὶ μετάλλια.

Κλάσις 50. Ἰατρική, ὑγιεινὴ καὶ φιλανθρωπικὴ πρόνοια τῆς κοινωνίας. Ἰατρικὰ καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Συσκευαὶ ὑδροθεραπευτικῆς, ἰατρικῆς, ὑγιεινῆς καὶ γυμναστικῆς.

Σχέδια ὀρφανοτροφείων, νοσοκομείων κ.λ.π. φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Ὀργανισμὸς καὶ διοίκησις αὐτῶν.

Ἔργα τῶν ἐν τοῖς ὀρφανοτροφείοις μαθητῶν.

Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΔ′.

Καλλιτεχνία

Κλάσις 51. Ἀρχιτεκτονική. Σχέδια δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν·

Ζωγραφική. Ἰχνογραφία, ἐλαιογραφία, ὑδατογραφία, χαλκογραφία καὶ λιθογραφία.

Πλαστική. ἀγάλματα, προπλάσματα, φωτογραφίαι ἔργων πλαστικῆς.

Ἀντικείμενα καλλιτεχνικὰ πρὸς θρησκευτικὴν χρῆσιν.

Χάραξις ἐπὶ μεταλλίων, λίθων κ.λ.π.

Ξυλογραφία.

Ἔργα τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ.

Α′.

Ἐκθέσεις ἰδιαίτεραι·

α) Κτημάτων (τοποθεσίαι αὐτῶν, ἔκτασις, φύσις τῶν γαιῶν, μέθοδοι καλλιεργίας κ.λ.π.)

β) Βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Β′.

Ἔκθεσις βιομηχανημάτων, παραγομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ προερχομένων ἐκ κατεργασίας προϊόντων Ἑλληνικῶν.

Γ′.

Ἔκθεσις ἀλλοδαπῶν Γεωργικῶν καὶ Βιομηχανικῶν μηχανῶν, μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν Ἑλλάδι, ἢ ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε διευκολύνει τὴν παραγωγὴν καὶ εὐρύνει τὴν κατανάλωσιν.

Δ′.

Ἐφευρέσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1886

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Φωστηρόπουλος.

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Η
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

'Αριθ. Πρωτ. 259. 'Αριθ. ἐγκ. 1.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΙΔΙΚΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ

Πρὸ παντὸς ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ σπεύδει νὰ συγχαρῇ πᾶσιν ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ, μεθ' ἧς τὰ μέλη τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἀνεδέξαντο τὴν φροντίδα νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὰ τῆς τελέσεως τῆς Δ'. Ὀλυμπιάδος.

Αἱ πλεῖσται ἐπιτροπαὶ κατηρτίσθησαν ἤδη καὶ ἐπελάβοντο τοῦ ἔργου μετὰ τῆς προσηκούσης σπουδῆς. ἐζήτησαν δὲ καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐταῖς ἔντυπα. Εἰς τὴν αἴτησίν των ταύτην δυστυχῶς ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ, διότι ἐπῆλθε βραδύτης τις περὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐντύπων. Ἀλλ' ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος περατοῦται ἡ ἐκτύπωσις καὶ ἐν πάσῃ σπουδῇ θέλει γείνει ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀναγκαιούντων ἐντύπων καὶ βιβλίων εἰς τὰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὁδηγιῶν. Ἐν τούτοις αἱ ἐπιτροπαὶ ἔχουσι νὰ ἀσχοληθῶσιν ἐν τῷ μεταξὺ ἀποκλειστικῶς, ὅπως ὑπεκκαύσωσι τὸν ζῆλον καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν πολιτῶν, ἵνα οἱ παραγωγοὶ καὶ βιομήχανοι παρασκευάσωσι καὶ φιλοτεχνήσωσιν ἐκ τῶν προϊόντων καὶ ἔργων των, πᾶς δὲ ὅπως δήποτε συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκθέσεως καὶ συνάμα ποιήσωσι τὰς παρατηρήσεις των περὶ τῶν ἐφαρμοστέων μέτρων καὶ συλλέξωσι πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς γεωργίας καὶ παντὸς κλάδου τῆς βιομηχανίας.

Ἐν τῷ κανονισμῷ διαγράφονται γενικῶς τὰ τῆς ἐκθέσεως, ἐκ τῆς μελέτης δ' αὐτοῦ καὶ τῶν προσεχῶς σταλησομένων ὁδηγιῶν θέλετε γνωρίσει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸν τρόπον καθ' ὃν διεξαχθήσονται. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνῷ ἐξ ἑνὸς ἐπιζητεῖ τὴν ἀποστολὴν ὡς πλείστων καὶ καλλίστων προϊόντων καὶ ἐμερίμνησε περὶ τῆς τοποθετήσεως τούτων καλῶς ἐν τῷ Μεγάρῳ, ἐξ ἄλλου ἰδιάζουσαν ἐπέστησε προσοχὴν καὶ ἔλαβεν αὐστηρότατα μέτρα, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐκθεμάτων ὡς παρεδόθησαν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ ἔταξεν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ ἠκριβολόγησε τὰ περὶ τούτου μετὰ μεγάλης αὐστηρότητος ὡς πρός τε τὴν τακτικὴν τήρησιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν καὶ τακτοποίησιν τῶν σταλησομένων ἐκθεμάτων. Σᾶς παρακαλεῖ δὲ νὰ δώσητε εἰς τοὺς ἐκθέτας νὰ ἐννοήσωσι καλῶς τοῦτο καὶ νὰ ἐμβάλητε εἰς αὐτοὺς τὴν πεποίθησιν, ὅτι, ἂν κατὰ τὰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας ἐξεφράσθησαν παράπονα, ἤδη ὅμως ἡ ἰδιάζουσα μέριμνα καὶ προσοχή, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἡ Ἐπιτροπή, εἶναι ἀρκοῦσα ἐγγύησις, ὅπως μηδόλως διστάσωσιν, ὅτι καὶ τὰ ἐλάχιστα εἴδη θέλουσιν ἐξασφαλισθῇ καὶ ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ ὡς παρεδόθησαν.

Ἐπειδὴ βιομήχανοί τινες, ἐγκρατεῖς τῆς τέχνης των, δύνανται νὰ φιλοτεχνήσωσιν ἀξιόλογα ἔργα, στεροῦνται ὅμως πράγματι τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων, ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε κατ' ἀρχὴν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς εἴτε διὰ προκαταβολῶν εἴτε καὶ ἀγοράζουσα τὰ παρασκευασθησόμενα ἔργα· προσεχῶς δὲ θέλει δώσει περὶ τοῦ ζητήματος τούτου λεπτομερεῖς ὁδηγίας. Ἀπὸ τοῦδε ὅμως γνωρίζει ὑμῖν, ὅτι τὰ χρηματικὰ μέσα, ἅτινα διαθέτει δὲν εἶναι ἄφθονα, τὸ πλεῖστον δὲ μέρος αὐτῶν ἢ σχεδὸν τὸ ὅλον ἔκρινε νὰ διαθέσῃ εἰς τὴν ὑφαντουργίαν καὶ ταπητουργίαν τὸν λίαν οὐσιώδη τοῦτον κλάδον τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας, λαβοῦσα ἄλλως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ παρασκευὴ ὑφασμάτων καὶ ταπήτων ἀπαιτεῖ δαπάνας. Ἐπὶ τῇ σκέψει ταύτῃ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐξετάσητε περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κλάδου τούτου τῆς βιομηχανίας καὶ νὰ μᾶς ἀποστείλητε ὅσον τὸ ταχύτερον ἀκριβῆ ἔκθεσιν, δι' ἧς νὰ μᾶς δώσητε

λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῶν κατασκευαζομένων ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ἑκάστης Ἐπιτροπῆς καλῶν ὑφασμάτων καὶ ταπήτων καὶ νὰ προτρέψητε τοὺς τεχνίτας, ὅπως παρασκευάσωσιν ἐξ αὐτῶν καὶ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν, συνιστῶντες αὐτοῖς νὰ τηρῶσιν, ὡς πρὸς τὸν χρωματισμὸν, τὸν ἰδιάζοντα ἐγχώριον τύπον. Ἂν δὲ οἱ κασκευάζοντες τὰ ἐκλεκτότερα τούτων ἀπορῶσι τῶν μέσων, ὅπως παρασκευάσωσι καὶ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν, νὰ μᾶς πέμψητε προϋπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτηθησομένου κατὰ προσέγγισιν εἰς συνδρομὴν τῶν τεχνιτῶν, καὶ δείγματα ἐκ τῶν ὑφασμάτων ἢ ταπήτων, συνοδεύοντες αὐτὰ μὲ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῆς ποιότητος, τῆς χρήσεως, τοῦ πλάτους καὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων ἐν ταῖς Ἐφημερίσι ἐγένοντο ὑμῖν βεβαίως γνωσταὶ αἱ γενναῖαι χρηματικαὶ προσφοραὶ φιλοπροόδων τινων, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς βραβεῖα ὑπὲρ τῶν ἐκθετῶν, οἵτινες ἤθελον πρωτεύσει κατὰ τὴν Δ'. Ὀλυμπιάδα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρούσης ἡ Ἐπιτροπὴ γνωρίζει ὑμῖν καὶ ἰδίᾳ, ὅτι μέχρι τοῦδε ἐγένοντο αἱ ἑξῆς προσφοραί.

Ὁ κ. Παντιᾶς Ῥάλλης μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, προσήνεγκε πεντακισχιλίας δραχμὰς, ὅπως διατεθῶσιν εἰς βραβεῖα αἱ μὲν 2,000 ὑπὲρ τοῦ ἐκθέτου, ὅστις ἤθελε πρωτεύσει εἰς τὰ τῆς γλυπτικῆς ἔργα, 2,000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ πρωτεύσοντος εἰς ἔργα τῆς ἐλαιογραφίας καὶ 1,000 ὑπὲρ τοῦ πρωτεύσοντος εἰς ἔργα τῆς ὑδατογραφίας.

Ὁ κ. Π. Γεννάδιος μέλος ἐπίσης τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς προσήνεγκε τριακοσιάδραχμον βραβεῖον ὑπὲρ τοῦ πρωτεύσοντος εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀρίστου σίτου.

Ὁ κ. Α. Καλλέργης τραπεζίτης προσήνεγκε χιλιόδραχμον βραβεῖον ὑπὲρ τοῦ πρωτεύσοντος εἰς προϊόντα τῆς Ε'. συναγωγῆς, ἤτοι τῆς γεωργίας καὶ κηπουρικῆς.

Ἡ κυρία Πολύμνια Σκαραμαγκᾶ προσήνεγκε χιλιόδραχμον βραβεῖον ὑπὲρ τοῦ ἀρίστου ζωοτεχνικοῦ προϊόντος τῆς Ζ'. συναγωγῆς.

Ἡ ἀδελφότης Τηνίων προσήνεγκε πεντακοσιόδραχμον βραβεῖον ὑπὲρ τοῦ ἐκθέσοντος τὸ καλλίτερον ἐκ Τήνου προϊὸν ἢ ἔργον.

Ὁ κ. Ἀλεξ. Σκουζὲς προσήνεγκε 2,000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ παραγωγοῦ τοῦ καλλίστου οἴνου, ἀδόλου καὶ ἀμιγοῦς πάσης χρωματιστικῆς ἢ ἄλλης ὕλης.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ ὁμογενὴς κ. Μιχ. Ῥοδοκανάκης προσήνεγκε χιλιόδραχμον βραβεῖον, καταλιπὼν τὸν προσδιορισμὸν τοῦ βραβευθησομένου δι' αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις διέθηκε τοῦτο ὑπὲρ τοῦ πρωτεύσοντος εἰς τὰ κατειργασμένα δέρματα.

Τὰς ζηλωτὰς ταύτας πράξεις τῶν εἰρημένων κυρίων ἀγγέλλουσα ὑμῖν ἡ Ἐπιτροπὴ, παρακαλεῖ νὰ καταστήσητε ταύτας γνωστάς.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ περὶ τῶν ἀνωτέρω βραβείων, τὰ προσενεχθησόμενα ἄλλα καὶ τὰ διατεθησόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς θέλουσι κανονισθῇ βραδύτερον.

Σᾶς ἀποστέλλομεν ἱκανὰ ἀντίτυπα, ὅπως ἀποστείλητε καὶ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους. Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ μᾶς ἀποστείλητε ταχέως τὴν αἰτουμένην ἔκθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1888.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Φ. ΝΕΓΡΗΣ Πρόεδρος. Α. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ,
Ε. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Περίληψις

Ὁδηγίαι περὶ δηλώσεως, καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων.

Η
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. 266.

Ἀριθ. ἐγκ. 2.

Πρὸς τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ κατήρτισεν ἤδη τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς Ἐκθέσεως βιβλία καὶ ἔντυπα. Ἀποστέλλουσα δὲ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς, θεωρεῖ καλὸν νὰ συνοδεύσῃ αὐτὰ διά τινων ἐξηγήσεων.

Κεφαλαιωδῶς εἰπεῖν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκανόνισε τὰς ἐνεργείας της ἀποβλέψασα εἰς τὰ ἑξῆς· νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Ἔκθεσιν ὡς οἷόν τε πλείστων καὶ καλλίστων προϊόντων καὶ ἔργων παντὸς κλάδου τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας, νὰ τοποθετηθῶσι ταῦτα καταλλήλως ἐν τῷ Μεγάρῳ καὶ νὰ ἐξασφαλισθῶσι τὰ ἐκθέματα, ὅπως ἀποδοθῶσι μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἐκθέσεως ὡς παρεδόθησαν.

Α'.) Ὅπως ἀποστείλωσιν ἐκ τῶν προϊόντων καὶ ἔργων των οἱ παραγωγοὶ καὶ βιομήχανοι, ἔδει νὰ λάβωσιν ἐγκαίρως γνῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ, νὰ κατανοήσωσι τὸν σκοπὸν τῆς Ἐκθέσεως καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ καὶ νὰ διεγερθῇ ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοτιμία των, ὅπως συμμετάσχωσιν εἰς τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ ἔργον. Τὸ καθῆκον αὐτὸ ἀνετέθη ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς ὑμᾶς, πέποιθε δὲ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰς ἐνεργείας ὑμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὡς καὶ ἐκ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ φιλοπροόδου τῶν πολιτῶν προσδοκῶνται εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

Β'.) Διὰ τὴν κατάλληλον τοποθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων ἐν τῷ Μεγάρῳ ἐγένετο ἡ ταξινόμησις αὐτῶν κατὰ συναγωγὰς καὶ τάξεις. Ὅπως δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ διατάξῃ προσηκόντως τὸν χῶρον τοῦ Μεγάρου κατὰ διαμερίσματα ἀνάλογα πρὸς ἑκάστην συναγωγὴν καὶ τάξιν τῶν ἐκτεθησομένων ἀντικειμένων καὶ προπαρασκευάσῃ τὰς ἀπαιτουμένας θήκας, εἶχεν ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ ἐκ τῶν προτέρων κατὰ προσέγγισιν τὰ ἀποσταλησόμενα ἐκθέματα καὶ τὸν ὄγκον αὐτῶν. Εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ταύτην ἐργασίαν ἀφορῶσι τὰ δελτία αἰτήσεως συμμετοχῆς καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐκθετῶν.

Περὶ τῶν δελτίων.

Τὰ δελτία ἐγένοντο ἔντυπα πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐκθετῶν καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν, ἀνεγράφησαν δὲ ὄπισθεν αὐτῶν τὰ ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ, τῶν ὁποίων ἰδίως πρέπει νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐκθέται. Τὰ δελτία αὐτὰ θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς πολίτας καὶ οἱ προτιθέμενοι νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Ἔκθεσιν ἐκ τῶν προϊόντων καὶ ἔργων αὐτῶν θέλουσι προδηλώσει τὰ ἀποσταλησόμενα, σημειοῦντες κατὰ προσέγγισιν καὶ τὸν ὄγκον αὐτῶν. Εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν δελτίων ἀρκούντως θέλουσιν ὁδηγηθῇ οἱ ἐκθέται ἐκ τῶν ἐνδείξεων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν παρατεθειμένων κάτωθι ὑποσημειώσεων. Καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ δὲ ὡς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι, εἰς οὓς θὰ παραδίδωνται τὰ δελτία, ὀφείλουσι νὰ καθοδηγῶσι τοὺς σφαλερῶς συμπληροῦντας αὐτά. Ἰδίως δέον νὰ ἐπιστηθῇ προσοχὴ εἰς τὴν ἀκριβῆ κατὰ τὸ δυνατὸν καταγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ εἰς τὴν σημείωσιν ἑκάστου κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν χωριστὰ ἐν ἰδίᾳ γραμμῇ, ἀπέναντι δὲ τούτου νὰ σημειῶται ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις τὸ ὕψος, τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος. Τὰ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ὁ ὄγκος εἶναι γνωστὸς, δεδομένου τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, δέον νὰ ὁρισθῶσιν ἐν τοῖς δελτίοις μόνον κατ' ἀριθμὸν, κατὰ σταθμὸν εἰς ὀκάδας ἢ κατὰ μέτρον εἰς κοιλά. Π. χ. δύο πρόβατα, πέντε ὀκάδες βούτυρον, ἓν κοιλὸν σίτου κλπ. Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν παρατίθεμεν εἰς τὸ τέλος ἓν δελτίον συμπεπληρωμένον.

Τὰ δελτία συμπληρούμενα οὕτω ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν θὰ παραδίδωνται εἰς τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ τῶν ἀντιπροσώπων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι. Πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσι μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Αἱ Εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ, εὐθὺς ὡς περιέρχωνται εἰς αὐτὰς τὰ δελτία, θὰ σημειῶσιν ἀπέναντι ἑκάστου εἴδους τὴν συναγωγὴν καὶ τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἀνήκει, θὰ τὰ καταχωρίζωσιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐκθετῶν κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ θὰ θέτωσιν ἐπὶ ἑκάστου δελτίου τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου, ὑφ' ὃν κατεχωρίσθη.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ἐκθετῶν.

Τὰ δελτία θὰ καταχωρίζωνται ἐν τοῖς βιβλίοις, σημειουμένου ἐν αὐτοῖς μόνον τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τῶν ἐκθετῶν καὶ τῆς κατοικίας αὐτῶν, χωρὶς νὰ καταγράφωνται ἐν τῇ στήλῃ ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα «Εἶδος ἐκθέματος» καὶ τὰ δηλούμενα διὰ τοῦ δελτίου ὡς ἀποσταλησόμενα ἐκθέματα. Ἡ στήλη αὕτη θὰ ἐπιφυλάσσηται κενή, ἵνα καταγραφῶσιν, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω, ὅσα ἐκθέματα παραδοθῶσι πρὸς ἀποστολήν. Ὅπως δὲ ὑπάρχῃ χῶρος διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν παραδοθησομένων ἐκθεμάτων, πρέπει ὁδηγούμενοι ἐκ τῶν διὰ τοῦ δελτίου δηλουμένων ὡς ἀποσταλησομένων ἐκθεμάτων νὰ ἀφίνητε δι' ἕκαστον ἐκθέτην ἀνάλογον χῶρον.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν πάντα τὰ δελτία τὰ παραδοθέντα κατ' αὐτὴν θὰ ἐγκλείωνται μετὰ τὴν καταχώρισίν των ἐν φακέλλῳ μετὰ σημειώσεως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ καταχωρίζῃ ταῦτα ἐν βιβλίῳ κατὰ τάξεις οὕτως, ὥστε νὰ γνωρίζῃ τὸ ποσὸν καὶ τὸν ὄγκον τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκάστην τάξιν ἀντικειμένων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων οὕτω διὰ τῶν δελτίων καὶ τῶν ἄλλων πληροφοριῶν της ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει διατάξει τὸν χῶρον τοῦ Μεγάρου πρὸς κατάλληλον τοποθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων καὶ θὰ προπαρασκευάσῃ τὰς ἀναγκαιούσας θήκας.

Περὶ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων.

Τὰ ἀποσταλησόμενα εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐκθέματα, ἅτινα ἐννοεῖται ὅτι κατὰ ποιὸν δέον νὰ ἦναι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ τελειοτέρων προϊόντων καὶ ἔργων τῶν παραγομένων καὶ κατασκευαζομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστης Ἐπιτροπῆς, πρέπει καὶ κατὰ ποσὸν νὰ ἦναι ἀρκετά, ὥστε νὰ μὴ προσκόψῃ ἡ ἐξέτασις αὐτῶν καὶ ἡ κρίσις περὶ τῆς χρησιμότητός των καὶ τῆς ἀξίας των ἕνεκα τῆς ὀλιγότητος. Ὡς πρὸς τὰ πλεῖστα βιομηχανικά, γεωργικὰ ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἐργασίας εἴδη οἱ ἐκθέται θέλουσιν ὁδηγηθῆ ἐξ αὐτῆς οὕτως εἰπεῖν τῆς φύσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἱκανοῦ ποσοῦ· παραθέτομεν δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης καὶ πίνακα, ἐν ᾧ ὁρίζεται ἀντικειμένων τινων ὁ ἐλάχιστος ὅρος, καθ' ὃν γίνονται δεκτὰ τὰ ἐκθέματα.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐκθεμάτων θὰ γείνῃ ἤτοι πρὸς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὰς διορίας καὶ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 14, 17, 19 καὶ 23 τοῦ κανονισμοῦ.

Εἴτε εἰς τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς γείνῃ ἡ ἀποστολή, εἴτε εἰς τὴν Κεντρ. Ἐκτελεστικήν, πρέπει τὰ ἐκθέματα νὰ ἦναι καλῶς συνεσκευασμένα ἐν καταλλήλοις καὶ καθαροῖς κιβωτίοις, δοχείοις ἢ δέμασιν, ἐν τοῖς ὁποίοις νὰ ἐπιγράφηται εὐδιακρίτως ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ κανονισμοῦ ἐπιγραφὴ πρὸς τὴν Ἐπιτροπήν, πρὸς ἣν ἀποστέλλονται. Περὶ τῆς καταλλήλου συσκευῆς δίδονται γενικαὶ ὁδηγίαι διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ κανονισμοῦ, παρέχομεν δὲ συμπληρωτικὰς καὶ ἐν τῷ κάτωθι πίνακι περὶ τῆς συσκευῆς τῶν σημειουμένων ἐν αὐτῷ εἰδῶν. Ἕνεκα τῆς ποικιλίας τῶν ἀντικειμένων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῶσι εἰδικαὶ ὁδηγίαι περὶ τῆς προσηκούσης συσκευῆς δι' ἕκαστον ἔκθεμα. Ἀλλ' ἡ κρίσις θέλει ὁδηγήσει τοὺς ἐκθέτας ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὰς δοθείσας γενικὰς ὁδηγίας καὶ ἀποβλέποντας καὶ εἰς τὸ μέσον, δι' οὗ γενήσεται ἡ μεταφορά.

Λόγῳ οἰκονομίας καὶ χρόνου καὶ δαπάνης προτιμώτερον εἶναι νὰ σταλῶσιν τὰ ἐκθέματα ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν. Δι' ὃ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ συστήσητε ἐντόνως τὸν τρόπον αὐτὸν εἰς τοὺς ἐκθέτας, καθόσον οὕτω θέλομεν ἀποφύγει καὶ τὴν διάμεσον ὑπηρεσίαν, ἥτις θὰ ἀπασχολήσῃ τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ ἡ ὁποία καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἐκθέτας δὲν θὰ ἦναι εὐχάριστος ἕνεκα τῶν διατυπώσεων, διὰ τῶν ὁποίων ἀναγκαίως περιβάλλεται.

Γενομένης τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν εἴτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου, δι' ὅσα ἀντικείμενα δύνανται νὰ περιληφθῶσιν ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς φακέλλοις, εἴτε δι' οἱουδήποτε ἄλλου μέσου θὰ εἰδοποιῆται συγχρόνως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἢ διὰ μέσου τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν ταχυδρομικῶς ἢ τηλεγραφικῶς, ἀποστελλομένων συνάμα τῶν φορτωτικῶν, καὶ θὰ φροντίζῃ περὶ τῆς παραλαβῆς αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ παραλάβῃ αὐτά, θὰ τὰ ἐξετάζῃ καὶ θὰ τὰ τοποθετῇ ἐν τῷ Μεγάρῳ, μεθ' ὃ θὰ ἐκδίδῃ ἀμέσως τὴν ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων, τὴν ὁποίαν θὰ ἐγχειρίζῃ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐκθέτου, ἤ, ἂν δὲν ἔχῃ τοιοῦτον, θὰ τὴν ἀποστέλλῃ αὐθημερὸν εἰς τὴν οἰκείαν Εἰδικὴν Ἐπιτροπήν, ὅπως ἐγχειρισθῇ εἰς τὸν ἐκθέτην.

Ἐὰν ἡ παράδοσις τῶν ἐκθεμάτων γένηται εἰς τὰς Εἰδικάς, θέλει ἐκτελεσθῇ ὡς ἑξῆς.

Αἱ Εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ παραλαμβάνουσαι αὐτὰ θὰ καταγράφωσι πάντα ἐν τῇ ἐπιφυλαχθείσῃ κενῇ στήλῃ «εἶδος ἐκθέματος» τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθετῶν ἀπέναντι τοῦ κατακεχωρισμένου ἤδη δυνάμει τοῦ δελτίου ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἐκθέτου. Ἂν ὁ ἐκθέτης δὲν εἶχε δώσει δελτίον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ καταχωρίζηται εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ὡς καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ καὶ θὰ καταγράφωνται ἀπέναντι τὰ παραδιδόμενα ἐκθέματα. Μετὰ ταῦτα θὰ ἐξετάζωσιν ἓν πρὸς ἓν τὰ καταγεγραμμένα οὕτω ἐκθέματα καὶ θὰ ἀποφαίνωνται ἂν ἦναι ἄξια νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν. Καὶ ὅσα μὲν δὲν ἤθελον κρίνει δεκτά, θὰ τὰ διαγράφωσιν ἐκ τοῦ βιβλίου καὶ θὰ τὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὸν ἐκθέτην. Τὰ δὲ κριθέντα δεκτὰ θὰ τὰ καταγράφωσι σαφῶς καὶ καθαρῶς χωριστὰ ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον στέλεχος τοῦ τριπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς καὶ θὰ σημειῶσιν ἀπέναντι αὐτοῦ

ἀκριβῶς τὸ ποσὸν ὡς καὶ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐκθέτου ἀξίαν κατὰ μονάδα, τὴν ὁποίαν μονάδα δέον νὰ σημειῶσιν πρὸ τῆς στήλης τοῦ ποσοῦ π. χ. ὀκαδ. 5, κομμ. 2, πηχ. 10 κλπ. Λέγοντες, ὅτι εἰς ἕκαστον στέλεχος θὰ καταγράφηται χωριστὰ ἀνὰ ἓν ἔκθεμα, δὲν ἐννοοῦμεν δι' ἕκαστον ἀντικείμενον νὰ ἐκδίδηται ἰδία ἀπόδειξις ἀλλὰ δι' ἕκαστον εἶδος πραγμάτων π. χ. Διὰ λουκούμια, δι' ἐλαίας κλπ. διαφόρων ποιοτήτων μία θὰ ἐκδίδηται ἀπόδειξις.

Ἔπειτα θέλουσι σημειοῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθετῶν τὸν ἀριθμὸν τοῦ τριπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ καὶ θὰ συμπληρῶνται καὶ τὰ ἄλλα κενὰ τοῦ στελέχους κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐνδείξεις. Ἀφοῦ δὲ οὕτω καταγραφῶσιν εἰς τὰ στελέχη πάντα τὰ ἐκθέματα, θὰ προσκαλῆται ὁ ἐκθέτης ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ νὰ συσκευάσωσιν αὐτά. Εἰς τὴν συσκευὴν ταύτην δέον νὰ ἐπιστατῶσιν αἱ Ἐπιτροπαί, ὅπως γίνηται ἐπιμελῶς καὶ ἀσφαλῶς, συμμορφούμεναι μὲ τὰς ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ Κανονισμοῦ διδομένας γενικὰς ὁδηγίας.

Ἐπὶ ἑκάστου ἀντικειμένου δέον νὰ προσκολλᾶται καλῶς ὁ ἀριθμὸς τοῦ τριπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς· καὶ ἂν μὲν πάντα τὰ εἰς τὸν αὐτὸν ἐκθέτην ἀνήκοντα ἀντικείμενα συσκευάζωνται ἐν τῷ αὐτῷ δοχείῳ, δέματι ἢ κιβωτίῳ, νὰ τίθηται ἔσωθεν καθὼς καὶ ἔξωθεν τοῦ δοχείου τὸ ὄνομα τοῦ ἐκθέτου, ἂν δὲ συσκευάζωνται χωριστὰ θὰ γίνηται τὸ αὐτὸ ἐπὶ ἑκάστου κιβωτίου ἢ δέματος κλπ. Μετὰ τὴν συσκευὴν θὰ συμπληρῶνται καὶ τὰ παραρτήματα τοῦ τριπλοτύπου βιβλίου συμφώνως πρὸς τὰ στελέχη, καὶ τὰ μὲν τούτων θὰ παραδίδωνται εἰς τὸν ἐκθέτην, ὡς ἀποδείξεις παραλαβῆς τῶν ἐκθεμάτων, τὰ δὲ ἕτερα θὰ ἀποστέλλωνται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ἐγκλειόμενα ἐν φακέλλῳ μετὰ σημειώσεως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἐννοεῖτε, Κύριοι, τὴν σπουδαιότητα τῶν τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν. Ταῦτα θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀποδείξεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἀποδοθῶσι τὰ ἀντικείμενα εἰς τοὺς ἐκθέτας. Πρέπει δὲ νὰ καταστήσητε τοῦτο γνωστὸν εἰς τοὺς ἐκθέτας καὶ συστήσητε αὐτοῖς ὅπως φυλάξωσιν αὐτὰ διὰ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἐν καιρῷ τὰ ἐκθέματά των ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν, ἂν πωληθῶσιν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν θέλει καταρτισθῇ καὶ τὸ τηρηθησόμενον ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς γενικὸν βιβλίον τῶν ἐκθεμάτων. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ δοθῇ μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν ἀκριβῆ σύνταξιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐνδείξεις, αἵτινες εἶναι σαφεῖς, καὶ νομίζομεν περιττὴν πᾶσαν ἐπεξήγησιν. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἦναι καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς γεγραμμένα, νὰ συστήσητε δὲ εἰς τοὺς ἐκθέτας ὅπως ὁρίζωσιν ἀκριβῶς τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων ἢ ἔργων των διὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Κανονισμοῦ λόγον.

Τὰ παραδοθησόμενα εἰς τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκθέματα θὰ ἀποστέλλωνται ὑπ' αὐτῶν ἑκάστοτε, ἂν ἦναι πολλά, ἢ διὰ μιᾶς, ἂν ἦναι ὀλίγα, εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικήν, τιθεμένης ἐπὶ ἑκάστου δοχείου τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιγραφῆς. Δυνατὸν ἐν τῷ αὐτῷ δοχείῳ ἢ κιβωτίῳ νὰ περιληφθῶσιν ἐκθέματα ἀνήκοντα εἰς διαφόρους ἐκθέτας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον τὰ εἰς ἕκαστον ἀνήκοντα νὰ διακρίνωνται διὰ τῆς προσαρτήσεως ἐπιγραφῶν ἐπιτιθεμένων ἔσωθεν ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων.

Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν θὰ γείνῃ εἴτε ταχυδρομικῶς, δι' ὅσα ἀντικείμενα δύνανται νὰ περιληφθῶσιν ἄνευ τινὸς κινδύνου εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους, ἢ δι' ἄλλης εὐκαιρίας κατὰ ξηρὰν ἢ διὰ θαλάσσης, προτιμωμένου πάντοτε τοῦ ὀλιγοδαπανοτέρου καὶ τοῦ ἀσφαλεστέρου μέσου. Συγχρόνως τῇ ἀποστολῇ θὰ εἰδοποιῶσιν αἱ Εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ τὴν Κεντρικὴν διὰ συντόμου τηλεγραφήματος ὡς ἑξῆς. «Ἐκθέματα ἀποδεικτικῶν .... (θὰ σημειῶνται οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν ὁλογράφως) ἀποστέλ-» λονται σήμερον διὰ................» ὅπως μεριμνᾷ αὕτη περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀσφαλοῦς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἅμα παραλαμβάνῃ τὰ ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν παραρτήματα τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς ἐκθεμάτων, θὰ καταχωρίζῃ αὐτὰ ἐν τῷ τηρουμένῳ βιβλίῳ κατὰ συναγωγὰς καὶ τάξεις, ἐν ᾧ σημειοῦνται πάντα τὰ ἐν τοῖς τριπλοτύποις περιεχόμενα. Εὐθὺς δὲ ὡς εἰδοποιεῖται περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων διὰ τοῦ ἀνωτέρω τηλεγραφήματος θὰ φροντίζῃ ὅπως παραλαμβάνῃ αὐτά, θὰ τὰ ἀποσκευάζῃ καὶ θὰ τὰ τοποθετῇ ἐν τῷ Μεγάρῳ.

Ἐπὶ ἑκάστου τῶν ἐκθεμάτων θέλει ἐπικολληθῇ ἐπιγραφὴ ἐμφαίνουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἐκθέτου, τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, ἂν πωλῆται ἢ μὴ κλπ.

Περαίνοντες παρακαλοῦμεν τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως ἐντείνωσι τὰς ἐνεργείας, καθόσον ὁ καιρὸς ἐπείγει. Προσδοκῶμεν δὲ νὰ ἔχωμεν ταχέως τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις Ὑμῶν περὶ τῶν ἐφαρμοστέων μέτρων, ὡς καὶ ἐκθέσεις γενικὰς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς γεωργίας καὶ παντὸς κλάδου τῆς ἑλληνικῆς ἐργασίας.

Τὰ Ὑπουργεῖα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ἡμῶν παρήγγειλαν τὰς ἀρχὰς ὅπως παράσχωσιν Ὑμῖν πᾶσαν πληροφορίαν καὶ συνδρομήν.

Ἀποστέλλομεν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῆς παρούσης, ὅπως ἐφοδιάσητε δι' αὐτῶν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς περιφερείας σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1888.

Ἡ Ἐπιτροπή

Φ. ΝΕΓΡΗΣ Πρόεδρος, Α. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ,
Ε. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ΠΙΝΑΞ

Περὶ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ ἀποσταλησομένου ἐκ τῶν κάτωθι εἰδῶν ποσοῦ.

Ἐκ τῶν τῆς Ε΄. συναγωγῆς.

Γεωργία καὶ κηπουρική.

Δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ὄσπρια· οἷον σῖτος, κριθή, σμιγὸς, βρίζα (σήκαλις), βρώμη, ἀραβόσιτος, ὄρυζα κλπ. κύαμοι, ἐρέβινθοι, φασίολοι, φακαὶ, ὄροβος (ρόβι), λάθυροι, θέρμαι (λούπινα) κλπ. δέον νὰ ἀποσταλῶσιν ἐξ ἑκάστου εἴδους κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες.

Οἱ δημητριακοὶ οὗτοι καρποὶ καὶ τὰ ὄσπρια πρέπει νὰ ἦναι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἐξ ἑκάστου τῶν εἰδῶν, τῶν παραγομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστης Ἐπιτροπῆς, νὰ καθαρίζωνται καλῶς καὶ νὰ τίθηνται ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου. Ἐν τοῖς σακκιδίοις νὰ ἐντίθηται καὶ τεμάχιον χάρτου, ἐφ' οὗ νὰ ἦ σημειωμένον τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος, ὅπερ εἶδος νὰ προσδιορίζηται μερικώτερον, ἂν τὸ γέννημα ἢ τὸ ὄσπριον ἔχει διαφόρους ποικιλίας· οἷον 5 ὀκ. σίτου διμηνίτου, 7 ὀκ. φασιόλων λοπίων.

Βολβοὶ καὶ κόνδυλοι· οἷον κρόμμυα, κροκάριον, σκόροδα, γεώμηλα· καὶ ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ἀποσταλῶσιν ἐξ ἑκάστου εἴδους κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες.

Κλωστικὰ προϊόντα, ἤτοι βάμβαξ ἐκκοκισμένος, μετὰ τῶν κοκκιδίων αὐτοῦ ἢ εἰς κάρυα (καρύκια), βοιχμηρία, λίνον, κάνναβις, ἀγάβη εἰς ἶνας καὶ εἰς καυλούς· καὶ ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ἀποσταλῶσιν κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες ἐξ ἑκάστου εἴδους.

Βαφικὰ προϊόντα. Ἐρυθρόδανον (ριζάρι)· ἐκ τούτου δέον νὰ ἀποσταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες ἐντὸς σακκιδίου καθαροῦ ἐκ στερεοῦ πανίου.

Χρυσόξυλον· καὶ ἐκ τούτου νὰ ἀποσταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες.

Κρόκος (σαφρὰν) καὶ κνηκοὴ (ἀσφοῦρι)· ἐξ αὐτῶν δέον νὰ ἀποσταλῶσι κατ' ἐλάχιστον πεντήκοντα δράμια ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς ἀχρώμου καὶ ἐσφραγισμένης φιάλης.

Ἐλαιώδη προϊόντα· ἐλαῖαι, σήσαμον, λινόσπορος, κανναβόσπορος, ἐλαιοκράμβη (ράπιτζα ἢ κολζᾶ)· ἐκ τούτων νὰ ἀποσταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες ἐξ ἑκάστου εἴδους.

Ἀρωματικὰ προϊόντα· γλυκάνισον, μαραθόσπορος, κύμινον, μαυροσήσαμον (μαυροκοῦκκι), κορίαννον (κόλιανδροι ἢ κουνδαρᾶς), ἐξ ἑκάστου εἴδους τῶν ὁποίων δέον νὰ ἀποσταλῇ κατ' ἐλάχιστον ὅρον μία ὀκά.

Μαστίχη καὶ τραγακάνθινον κόμμι· ἐκ τούτων νὰ ἀποσταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἀνὰ ἑκατὸν δράμια ἐντὸς ἀχρώμων φιαλῶν ἐσφραγισμένων.

Ναρκωτικὰ προϊόντα. Καπνὸς εἰς δέσμας φύλλων· ἀνὰ τέσσαρας ὀκάδας κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐξ ἑκάστου εἴδους.

Χασὶς καὶ ὄπιον (ἀφιόνι) εἰς κόνιν ἢ εἰς μάζαν· ἀνὰ ἑκατὸν δράμια κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς ἀχρώμων φιαλῶν ἐσφαγισμένων.

Κτηνοτροφικὰ προϊόντα· ἤτοι σανὸς εἰς δέματα, τριφύλλιον καὶ χόρτον εἰς πεπιεσμένας δέσμας, βαμβακόσπορος ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου· ἐξ ἑκάστου εἴδους τούτων νὰ ἀποσταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον τέσσαρες ὀκάδες.

Μελισσοκομίας καὶ βομβυκοτροφίας προϊόντα. Μέλι καὶ κηρόπηκται (κηρύθραι)· ἀνὰ τέσσαρας κατ' ἐλάχιστον ὅρον ὀκάδας ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων καλῶς ἐσφραγισμένων.

Κηρὸς κίτρινος εἰς πήττας ἀνὰ μίαν ὀκὰν κατ' ἐλάχιστον ὅρον.

Κουκούλια ξηρὰ διαφόρων γενεῶν ἀνὰ μίαν ὀκὰν ἐξ ἑκάστης ἐντὸς σακκιδίου καθαροῦ ἐκ στερεοῦ πανίου.

Μέταξα διαφόρων εἰδῶν εἰς πλοκάμους (πλεξούδας) καὶ εἰς τολύπας (τουλούπας) ἀνὰ μίαν τοὐλάχιστον ὀκὰν ἐξ ἑκάστου εἴδους.

Ὀπῶρα νωπαί· σταφυλαί, ἑσπεροειδεῖς καρποὶ, μῆλα, ἄπια κτλ. ἐκ τούτων νὰ σταλῶσι ἀνὰ δύο κατ' ἐλάχιστον ὅρον ὀκάδας ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς κανίστρων.

Ἀκρόδρυα καὶ ξηραὶ ὀπῶραι· κάρυα, ἀμύγδαλα, λεπτοκάρυα, κάστανα, πιστάκια, δαμάσκηνα, κεράσια, βύσσινα ἀνὰ δύο τοὐλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου.

Σῦκα ἀνὰ πέντε τοὐλάχιστον σταυροὺς ἢ ὁρμαθοὺς (τσουπέλας)· εἰς χῦμα δὲ ἀνὰ δύο τοὐλάχιστον ὀκάδας ἐντὸς σακκιδίων, κανίστρων ἢ ξυλίνων κιβωτίων.

Σταφίδες παντὸς εἴδους ἀνὰ ἓν κιβώτιον ἐκ τῶν ἐν χρήσει ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τοῦ εἴδους τούτου.

Λαχανικὰ παντὸς εἴδους ἀνὰ δύο τοὐλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς μικρῶν κανίστρων.

Δένδρα καὶ θάμνοι παντὸς εἴδους· πρέπει νὰ σταλῶσι κατὰ συλλογὰς ἐκ τριάκοντα κατ' ἐλάχιστον ὑποκειμένων (φυτῶν).

Ἐκ τῶν τῆς Ϛ'. Συναγωγῆς.

Ἐδώδιμα κλπ.

Ἄλευρα καὶ προϊόντα ἀλευροποιΐας· μάζαι διάφοροι, ἤτοι φιδές, μακαρόνια, χόνδρος (πλουγοῦρι), γαλόχονδρος (τραχανᾶς), ἄρτοι, παξιμάδια, γαλέται κλπ. Ἐξ ἑκάστου εἴδους τούτων δέον νὰ σταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον τρεῖς ὀκάδες ἐντὸς σακκιδίων καθαρῶν ἐκ στερεοῦ πανίου.

Προϊόντα ζαχαροπλαστικῆς· ζυμαρικά, γλυκὰ ἐκ διαφόρων καρπῶν αὐτουσίων ἢ ἐκ τοῦ χυλοῦ αὐτῶν κλπ. τῆς τάξεως 16, ἀνὰ 2 ὀκάδας κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς ὑαλίνων ἢ πηλίνων δοχείων ἢ ξυλίνων κιβωτίων ἢ ἄλλων καταλλήλων σκευῶν ἐσφραγισμένων καλῶς.

Ἔλαια παντὸς εἴδους, ἀνὰ δύο τοὐλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς ὑαλίνων δοχείων ἐσφραγισμένων καλῶς.

Οἶνοι, παντὸς εἴδους, καὶ ποικίλα οἰνοπνευματοῦχα ὑγρὰ καὶ ποτά, ζῦθος καὶ ὄξος· νὰ σταλῶσιν ἐξ ἑκάστου εἴδους πέντε φιάλαι ἡμισείας ὀκᾶς καλῶς ἐσφραγισμέναι.

Ἐκ τῶν τῆς Ζ'. συναγωγῆς.

Ζωοτεχνία.

Βούτυρον, ἀνὰ δύο ὀκάδας ἐξ ἑκάστου εἴδους ἡλατισμένον ἐντὸς ὑαλίνων ἢ πηλίνων δοχείων καλῶς ἐσφραγισμένων.

Τυρός, ἀνὰ τρεῖς τοὐλάχιστον ὀκάδας ἐξ ἑκάστου εἴδους ἐντὸς τῶν καταλλήλων σκευῶν καθαρῶν καὶ καλῶς ἐσφραγισμένων.

Ἔρια ἐκ παντὸς ζῴου νὰ σταλῶσι κατ' ἐλάχιστον ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀνὰ τρεῖς ὀκάδας· ἐκ δὲ τοῦ προβάτου νὰ σταλῇ ἀνὰ ἓν πλοκάρι (πλήρη κουρὰν) εἰς φυσικὴν κατάστασιν (ἄπλυτα).

ΕΠΑΡΧΙΑ Ἀττικῆς.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος Ν. Ν.
κατοικῶν ἐν Χαλανδρίῳ, τοῦ δήμου Ἀθηναίων
αἰτῶ νὰ ἐκθέσω τὰ ἐν τῷ ἑξῆς πίνακι καταγραφόμενα εἴδη.

Αὐξων ἀριθ.	ΕΙΔΟΣ ΕΚΘΕΜΑΤΟΣ	ΟΓΚΟΣ ΕΚΘΕΜΑΤ.			ΚΑΤΑΤ. ΕΚΘ.	
		Ὕψος	Πλάτος	Μῆκος	Συναγ.	Τάξις
1	Βούτυρον πρόβειον .... ὀκ. 5				Ζ'.	21
2	Οἶνον μέλανα ἐν φιάλαις .... » 6				ϛ'	18
3	Σῖτον δικηνίτην .... κοιλ. $^1/_2$				Ε'.	10
4	Μεταξωτὸν ὕφασμα	—	1 μ.	20 μ.	Η'.	23
5	Ἓν ἄγαλμα	1 $^1/_2$	0,40	50	ΙΔ'.	51
6	Μίαν σκευοθήκην καρυΐνην μὲ γλυφάς	2 μ.	0,50	1,10	Δ'.	9
7	Δύο κριούς				Ζ'.	19
8	Λουκούμια .... ὀκ. 3				ϛ'.	16

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1888. Ν. Ν.

Κατεχωρίσθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐκθετῶν
ὑπ' αὔξ. ἀριθ.

ΤΡΙΠΛΟΤΥΠΟΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΕΚΘΕΜΑΤΩΝ.

Ὁ. κ. Ν. Ν. κατοικῶν ἐν Καλάμαις τοῦ δήμου Καλαμῶν παρέδωκε σήμερον πρὸς ἔκθεσιν τὸ ἐν τῷ ἑξῆς πίνακι καταγραφόμενον εἶδος.

ΕΙΔΟΣ ΕΚΘΕΜΑΤΟΣ	Ποσὸν ἐκθέματος	Ἀξία ἐκθέματος ὁρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐκθέτου		Παρατηρήσεις
		Δραχ.	Λ.	
Μίαν σκευοθήκην μὲ γλυφὰς ὕψους 2μ, πλάτος 1μ,40 καὶ βάθους 0,50......		100		

Ἐδήλωσεν ὁ ἀνωτέρω ἐκθέτης, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ κ. Π. Π. κατοίκου Θουρίας καὶ ἐκθέτει αὐτὸ τῇ συγκαταθέσει του. Δὲν θέλει νὰ πωληθῇ.

Ἐπὶ τῇ παραγωγῇ ὁμοίων ἐβραβεύθη, ὡς ἐδήλωσε κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ..................

Ἐν Καλάμαις τῇ 1888.

Ὁ ἐκθέτης · Ἡ Εἰδικὴ ἐν Καλάμαις Ἐπιτροπὴ

Ν. Ν.

ΤΡΙΠΛΟΤΥΠΟΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΕΚΘΕΜΑΤΩΝ.

Ὁ κ. Ν. Ν. κατοικῶν ἐν τῷ Χωρίῳ Χαλανδρίῳ τοῦ δήμου Ἀθηναίων τῆς Ἀττικῆς παρέδωκε σήμερον πρὸς ἔκθεσιν τὸ ἐν τῷ ἑξῆς πίνακι καταγραφόμενον εἶδος.

ΕΙΔΟΣ ΕΚΘΕΜΑΤΟΣ	Ποσὸν ἐκθέματος	Ἀξία ἐκθέματος ὁρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐκθέτου		Παρατηρήσεις
		Δραχ.	Λ.	
Βούτυρον ἐντὸς ἀσκοῦ ὀκάδες	πέντε	2	50	Τὸ βούτυρον αὐτὸ εἶναι πρόβειον κτλ.

Ἐδήλωσεν ὁ ἀνωτέρω ἐκθέτης, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο εἶναι προϊὸν ἐκ τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ θέλει νὰ πωληθῇ κατὰ τὴν ἔκθεσιν.

Ἐπὶ τῇ παραγωγῇ ὁμοίου προϊόντος ἐβραβεύθη, ὡς ἐδήλωσε, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1859 ἐν Ἀθήναις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1888.

Ὁ ἐκθέτης · Ἡ Εἰδικὴ ἐν Ἐπιτροπὴ

Ν. Ν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρ. 1888.

106

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Ἡ
Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. 181

Πρὸς τὰς

ἀξιοτίμους κ.κ. Μαρίαν Ν. Δραγούμη, Ζωὴν Π. Λαγέττα, Σοφίαν Λάσκα, Μαρίαν Δ. Καλλιφρονᾶ, Χριστίναν Λοσίου, Ὁνωρίναν Κουμουνδούρου, Ἰφιγένειαν Συγγροῦ, Καλλιόπην Α. Κοντοσαύλου, Λουκίαν Σ. Σκουζέ, Μαρίαν Μ. Παπαρρηγοπούλου καὶ Εὐφροσύνην Β. Βουδούρη.

Κυρία

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν [illegible] νὰ παρασκευάσῃ τὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος καὶ τὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἐνόμισεν ὅτι ἐκ τῶν κυριωτέρων προϊόντων τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, τὰ ὁποῖα ἐκτίθενται [illegible] εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκθέσεις εἶναι τὰ ὑφάσματα παντὸς εἴδους καὶ οἱ τάπητες. Περὶ τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ προσφέρῃ καὶ χρηματικὴν συνδρομὴν εἰς τοὺς βιομηχάνους ἐκείνους, ὧν οἱ πόροι δὲν ἐπαρκοῦσι νὰ παρασκευάσωσι καὶ ἄρθρα κατὰ ποσὸν καὶ καλῶς ἐξειργασμένα.

Ὅπως δὲ ἡ ἐνέργεια πρὸς παραγγελίαν ὑφασμάτων [illegible] ἐπιτυχὴς [illegible] κατὰ τὸ εἶδος [illegible] καὶ κατὰ τὸ [illegible] τῆς ἐργασίας [illegible] τὰ ἁρμοδιώτερα περὶ τούτων κριταὶ θὰ εἶναι Κυρίαι γνωρίζουσαι [illegible] καὶ [illegible] τῶν [illegible] τοῦ τοιούτου ἔργου [illegible] νὰ [illegible] ὑμᾶς, ὅπως παραλάβητε τὴν περὶ τούτων φροντίδα [illegible] ἐκ τῶν ὑποβληθησομένων ὑμῖν δειγμά-

[illegible] προσφερόμενα εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ἄλλως μεταφορικὰ [illegible] ἔχει
[illegible] ἐφάπτεται [illegible] ἀποστέλλωνται εἰς τὴν ἀποθήκην
τῶν Ὀργανώσεων ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα [illegible] ἄφθονα προϊόντα τῆς
[illegible] των.

Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι χάριν τοῦ Ἐθνικοῦ σκοποῦ [illegible] ἀποδεχθῇ τὴν παράκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης ὑπολήψεως

[illegible signatures]

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Η

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. 289. Ἀριθ. ἐγκ. 3.

Περίληψις

Περὶ ἀποστολῆς τῶν βιβλίων καὶ ἐντύπων διὰ τὴν ἔκθεσιν.

Πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς Προξενικὰς ἀρχάς.

Συγχρόνως τῇ παρούσῃ σᾶς ἀποστέλλομεν ἀντίτυπα τοῦ κανονισμοῦ τῆς τελεσθησομένης τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον Δ' Ὀλυμπιάδος καὶ τὴν προκήρυξιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ὡς καὶ δελτία αἰτήσεως συμμετοχῆς μετὰ τῶν βιβλίων ἐγγραφῶν. Ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ ἐκ τῶν συναποστελλομένων ὁδηγιῶν, αἵτινες ἐξεδόθησαν πρὸς τὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους συσταθείσας εἰδικὰς ἐπιτροπάς, θέλετε γνωρίσει ἐν λεπτομερείᾳ τὸν τρόπον, καθ' ὃν διεξαχθήσεται ἡ Ὀλυμπιὰς αὕτη.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ γίνονται δεκτὰ καὶ διανοητικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων (ἄρθρ. 7 κανονισμοῦ) καὶ ἀλλοδαπαὶ γεωργικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ μηχαναὶ καὶ ἐφευρέσεις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 9· ἡ φροντὶς δὲ περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκθέματα ταῦτα ἀνετέθη δι' αὐτοῦ τοῦ κανονισμοῦ εἰς ὑμᾶς, συνίσταται δὲ αὕτη εἰς τὸ νὰ προτρέψητε τοὺς δυναμένους νὰ συμμετάσχωσι εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἔκθεσιν καὶ νὰ μεριμνήσητε περὶ τῆς δηλώσεως τῶν ἀποσταλησομένων ἐκθεμάτων διὰ τῶν δελτίων αἰτήσεως συμετοχῆς.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον καθῆκον ὑμῶν θεωροῦμεν περιττὴν πᾶσαν σύστασιν· ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδόλως ἀμφιβάλλει, ὅτι μετὰ προθυμίας καὶ δραστηρίως θέλετε ἐργασθῇ, ὅπως λάβωσι πάντες γνῶσιν καὶ φιλοτιμηθῶσιν νὰ συντελέσωσιν οἱ δυνάμενοι εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου. Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν μόνον καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ καταστήσητε τοῦτο γνωστὸν εἰς τοὺς βιομηχάνους τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ κανονισμοῦ μηχανῶν, ἐργαλείων κλπ. ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ διέθεσε τὴν κυκλοτερῆ στοὰν τοῦ Μεγάρου διὰ τὰ ἐκθέματα ταῦτα καὶ συνεπῶς καθ' ὅσον ἐπαρκέσῃ ἡ εὐρύχωρος αὕτη στοὰ θέλουσιν ἀπαλλαχθῇ τῆς φροντίδος νὰ ἱδρύσωσι παραπήγματα.

Ἐν τοῖς κεφαλαίοις Β' καὶ Γ' τοῦ κανονισμοῦ διαγράφονται τὰ περὶ δηλώσεως καὶ ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων, τὰ ὁποῖα λεπτομερέστερον καθορίζονται ἐν ταῖς ὁδηγίαις. Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐκθεμάτων θὰ γείνῃ ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν Επιτροπήν, διὰ τοῦτο δὲ δὲν ἀποστέλλονται πρὸς ὑμᾶς τριπλότυπα ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τῶν ἀποσταλησομένων διανοητικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἐκθεμάτων. Ταῦτα θὰ ἐκδίδῃ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ θὰ ἐγχειρίζῃ αὐτὰ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐκθέτου ἤ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, θὰ τὰ ἀποστέλλῃ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ οἰκείου Προξένου ἢ ἀπ' εὐθείας.

Τὰ περὶ τῆς δηλώσεως τῶν ἐκθεμάτων διὰ τῶν δελτίων, τῆς καταχωρίσεως τούτων ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθετῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς των εἰς τὴν Κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν διασαφηνίζονται ἀρκούντως ἐν ταῖς ὁδηγίαις. Ἡ προθεσμία ἡ τεθειμένη διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δελτίων μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐκθέματα. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι καὶ τὰ δελτία τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐκθεμάτων πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐγκαίρως, τοὐλάχιστον μέχρι τέλους Ἰουνίου.

Ὡς γινώσκετε ἡ Ἑλλὰς θέλει μετάσχει καὶ εἰς τὴν Παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων. Τούτου γίνεται μνεία καὶ ἐν τῇ προκηρύξει. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ νὰ καταστήσητε αὐτὸ ἰδίᾳ γνωστὸν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς Καλλιτέχνας καὶ προτρέψητε αὐτούς, ὅπως φιλοτιμηθῶσι νὰ συντελέσωσι διὰ τῶν ἔργων των καὶ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐνταῦθα εθνικῆς ἐκθέσεως καὶ εἰς τὴν εὐπρόσωπον παράστασιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Παγκόσμιον ταύτην ἔκθεσιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καλὸν νὰ παρακαλέσῃ καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡμετέρους καλλιτέχνας, οἵτινες κατέχουσι διακεκριμένην θέσιν ἐπὶ καλλιτεχνίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ ἀγνοεῖ τὴν διαμονὴν αὐτῶν, παρακαλεῖ, ὅπως ἕκαστος τῶν κ. κ. Προξένων μεριμνήσῃ καὶ πληροφορήσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν τίνες διαμένουσιν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ἑκάστου καὶ τίς ἡ διεύθυνσις αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὁ χρόνος ἐπείγει, παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχωμεν τὴν πληροφορίαν ταύτην ὅσον τὸ ταχύτερον.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1888.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Φ. ΝΕΓΡΗΣ Πρόεδρος, Α. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ, Ε. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

Ὅροι συμφωνιῶν.

α΄.) Ὁ κ. .... ὀφείλει νὰ παρασκευάσῃ καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Δ΄. Ὀλυμπιάδος ἐπὶ τῇ κεκανονισμένῃ ἀποδείξει παραλαβῆς τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Αὐγούστου 1888 τὰ ἑξῆς εἴδη·

β΄.) Τὰ παραδοθησόμενα ταῦτα εἴδη θὰ ἐκτεθῶσι κατά τε τὴν ἐν Ἀθήναις ἔκθεσιν τῆς Δ΄. Ὀλυμπιάδος καὶ κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις Παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1889 κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἀμφοτέρων τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν καὶ καθ᾽ ὃν τρόπον ἤθελε διατάξει ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή.

γ΄.) Κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις ἔκθεσιν ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει προσπαθήσει νὰ πωληθῶσι τὰ παραδοθησόμενα ταῦτα εἴδη κατὰ τὰς ὁρισθησομένας ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως αὐτῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ἐκθέτου τιμάς, ἂν δηλώσῃ οὗτος ὅτι θέλει νὰ πωληθῶσιν· καὶ ταῦτα ἄνευ εὐθύνης τινὸς τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἀπαιτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκθέτου περὶ ἀποζημιώσεως δι᾽ οἱονδήποτε λόγον.

δ΄.) Ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν πωληθησομένων ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει κρατήσει κατὰ πρῶτον τὴν χορηγουμένην προκαταβολὴν ἐκ δραχμῶν.............................. ἄνευ τόκου, τὸ δὲ λοιπὸν τίμημα θέλει ἀποδώσει εἰς τὸν κ.............................. ὡς καὶ τὰ μὴ πωληθησόμενα εἴδη.

ε΄.) Ἡ ἀπόδοσις τῶν μὴ πωληθησομένων εἰδῶν καὶ τοῦ τιμήματος τῶν πωληθησομένων γενήσεται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπιστροφὴν τῶν ἐκθεμάτων.

ϛ΄.) Ἐὰν δὲν πωληθῶσι τὰ εἴδη καθόλου ἢ κατὰ τοσοῦτον μέρος ὥστε νὰ καλυφθῇ διὰ τοῦ τιμήματος ἡ προκαταβολή, εἴτε διότι δὲν παρουσιασθῶσιν ἀγορασταί, εἴτε διότι δὲν θελήσῃ ὁ ἐκθέτης................ τὴν πώλησιν αὐτῶν, ταῦτα θέλουσι μείνει εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπέγγυα διὰ τὸ ὅλον ἢ τὸ μὴ καλυφθὲν μέρος τῆς προκαταβολῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ὁ εἰρημένος ἐκθέτης νὰ ἐξοφλήσῃ ὁλοσχερῶς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης προσκλήσεως, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Παρελθούσης τῆς διορίας ταύτης, ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ μέρος τῶν εἰδῶν μέχρι συμπληρώσεως τῆς προκαταβολῆς, τὰ δὲ λοιπὰ ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐκθέτην.

ζ΄.) Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἔκθεσιν τῆς Δ΄. Ὀλυμπιάδος. Ὑποχρεοῦται ὅμως νὰ ἐπιτρέψῃ ταύτην, ἂν ὁ ἐκθέτης ἀναλάβῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ποινικῇ ρήτρᾳ δραχμῶν....................εἰσπραχθησομένῃ ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμους, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ πωληθησόμενα εἴδη καὶ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1889 διὰ τὴν ἐν Παρισίοις ἔκθεσιν.

η΄.) Ἐν περιπτώσει καθ᾽ ἣν ὁ κ.................... δὲν ἤθελε παραδώσει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ ἀνωτέρω εἴδη συμφώνως πρὸς τὸν πρῶτον ὅρον, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ τὴν προκαταβολὴν ἐκ δραχμμῶν.......................... Ἡ ἀθέτησις τοῦ ὅρου τούτου βεβαιοῦται διὰ πρακτικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπῆς οὗ ἀντίγραφον ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν διοικητικῶς τοῦ προκαταβληθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

ΤΗΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐκθέματα διὰ νὰ γείνωσι δεκτὰ εἰς τὴν Ἔκθεσιν, ἀπαιτεῖται:

α') νὰ ἦναι εἴτε προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας ἐν γένει καὶ τῆς βιομηχανίας, εἴτε καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ παραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους παρ' Ἑλλήνων ἢ ξένων, κατοικούντων ἐν αὐτῷ, εἴτε καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ προϊόντα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων.

β') νὰ ἦναι προϊόντα ἢ ἔργα αὐτοῦ τοῦ ἐκθέτου, ἢ τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ ὑπὸ τρίτου ἐκτιθέμενα.

γ') νὰ ἐνεκρίθησαν προηγουμένως ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν κατὰ τόπους εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ προϊόντα τῶν ἐκθετῶν, ὅσοι ἔλαβον βραβεῖον εἰς τὰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας ἢ εἰς Παγκοσμίους Ἐκθέσεις, γίνονται δεκτὰ ἄνευ τῆς προεξετάσεως τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐκθέματα ἀποσταλέντα εἰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας δὲν γίνονται δεκτά.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν δὲν γίνονται δεκτά:

α') τὰ μὴ δυνάμενα νὰ διατηρηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς χωρὶς νὰ φθαρῶσιν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν ὑπάγονται τὰ προϊόντα ἐκεῖνα τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀμπελουργίας καὶ τῆς κηπουρικῆς, δι' ἃ ὁρισθήσεται ἴδιον διαμέρισμα.

β') τὰ ἐπικίνδυνα καθιστάμενα μεθ' ὅλας τὰς περὶ αὐτῶν προφυλάξεις.

γ') ὅσα ἄλλα ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε θεωρήσει κατάλληλα πρὸς ἔκθεσιν.

Ἄρθρον 11.

Τὰ εἰς ἐνζύμωσιν ἢ ἀνάφλεξιν ὑποκείμενα θὰ γίνωνται δεκτὰ ὑπὸ ἰδιαιτέρους ὅρους καὶ προφυλάξεις.

Ἄρθρον 12. ἐδαφ. α'

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος ὀφείλουσι νὰ ἀποστείλωσιν ἢ εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὰς κατὰ τόπους εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ εἰς τοὺς Προξένους συμπεπληρωμένα τὰ δελτία τῶν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἔκθεσιν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ δελτία τῶν αἰτήσεων γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1888.

Ἄρθρον 14.

Τὰ διὰ τὴν Ἔκθεσιν προϊόντα θὰ παραδοθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἐκθετῶν εἰς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου ἀνυπερθέτως, πλὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὅσων ἡ συγκομιδὴ γίνεται βραδύτερον. Δύνανται δὲ νὰ τὰ ἀποστείλωσι καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 15.

Πρὸς τοὺς παραδίδοντας τὰ ἐκθέματα θὰ δίδωνται διπλότυποι ἀποδείξεις παραλαβῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ καταχωρίζωνται συγχρόνως ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν ἐγγραφῶν.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐκθέται δύνανται ν' ἀποστείλωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀπ' εὐθείας τὰ ἐκθέματά των ἰδίᾳ δαπάνῃ, καθ' ὃν ἤθελον ἐγκρίνει τρόπον, ἢ αἱ Ἐπιτροπαὶ ἤθελον τοῖς συστήσει ὡς τὸν καταλληλότερον.

Ἄρθρον 19.

Ἡ εἰς τὸ Μέγαρον τῆς ἐκθέσεως ἀποστολὴ τῶν ἐκθεμάτων ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Αὐγούστου 1888. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οὐδὲν ἀπολύτως γίνεται δεκτόν. πλὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων ὅσων ἡ συγκομιδὴ γίνεται βραδύτερον.

Ἄρθρον 20.

Τὰ ἀποστελλόμενα ἐκθέματα πρέπει νὰ ἦναι καλῶς συσκευασμένα πρὸς ἀσφαλῆ μετακόμισιν· νὰ θέτωνται ἐν καθαροῖς κιβωτίοις καὶ ἀγγείοις· πρὸ πάντων δὲ διὰ τὰ ὑγρὰ πρέπει νὰ λαμβάνωνται προφυλάξεις, ὥστε αἱ περιέχουσαι αὐτὰ φιάλαι ἢ ἀγγεῖα νὰ ἦναι καλῶς κεκλεισμένα διὰ πωμάτων μὴ μεταχειρισθέντων προηγουμένως· νὰ περιτυλίσσωνται μὲ ἄχυρα καὶ νὰ συσκευάζωνται ἀσφαλῶς εἰς κιβώτια. Εἰς τὰ κιβώτια ταῦτα δὲν πρέπει νὰ θέτωνται καὶ ἐκθέματα, τὰ ὁποῖα εἴτε ὡς ἐκ τοῦ βάρους των δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι θραῦσιν τῶν φιαλῶν καὶ ἀγγείων, εἴτε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των κηλιδόνονται καὶ ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἀξίαν, ἐὰν χυθῶσιν ἐπ' αὐτὰ ἐκ τῶν συναποστελλομένων ὑγρῶν. Αἱ κατὰ τόπους εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσιν ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς ταῦτα πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων, τηροῦσαι καὶ τὰς ἐκδοθησομένας συμπληρωτικὰς ὁδηγίας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 21.

Οἱ πρὸς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποστέλλοντες τὰ προϊόντα των ἐκθέται θέλουσι συσκευάζει καὶ ἐπιγράφει αὐτά: «Πρὸς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως εἰς» (ὄνομα πόλεως) «Ἐκθέτης» (ὄνομα ἐκθέτου).

Ἄρθρον 22.

Τὸ ποσὸν τῶν σταλησομένων προϊόντων δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἔλαττον τοῦ προσδιορισθησομένου παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας εἰδικὰς ὁδηγίας.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων εἰς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς βαρύνουσι τοὺς ἐκθέτας, ἐὰν δὲν ἤθελον καταβάλει αὐτὰ οἱ δῆμοι.

Ἄρθρον 24.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προϊόντων ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς ἐκθέσεως, οὐδόλως ὅμως εὐθύνεται διὰ πᾶσαν τυχὸν βλάβην αὐτῶν ἢ ἀπώλειαν κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 25.

Τὰ ἐκθέματα δὲν δύνανται νὰ ἐξαχθῶσι τοῦ Μεγάρου τῆς ἐκθέσεως πρὸ τοῦ τέλους αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 27.

Ἐφ' ἑκάστου ἐκθέματος θὰ τεθῇ ἐπιγραφή, ἐμφαίνουσα τὸ εἶδος αὐτοῦ, τὴν συναγωγὴν καὶ τάξιν, εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ὅπως ἤθελε προσδιορίσει αὐτὴν ὁ ἐκθέτης ἢ ἡ Ἐπιτροπή. Οἱ ἐκθέται, οἱ θέλοντες νὰ πωλήσωσι τὰ ἐκθέματά των ἀντὶ τῆς σημειωμένης τιμῆς, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι καὶ τοῦτο.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐκθεμάτων θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ χρησιμότης, τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ τελειότης ἑκάστου ἐκθέματος, οἱ ἐκθέται ὀφείλουσι νὰ σημειῶσιν ἀκριβῶς τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων ἢ ἔργων αὐτῶν.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἐκθέται θὰ εἰσέρχωνται ἄνευ πληρωμῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως· ἐπὶ τούτῳ δὲ θὰ τοῖς δοθῇ προσωπικὸν εἰσιτήριον, ὅπερ ἀφαιρεῖται, ἂν ἤθελε γείνει χρῆσις αὐτοῦ παρ' ἄλλου προσώπου.

Ἄρθρον 34.

Δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος κανονισθήσονται τὰ τῶν βραβείων.

Η

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΑΡΧΙΑ..

Δ'. ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΕΛΕΣΘΗΣΟΜΕΝΗ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ 1888

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος[α']..

κατοικῶν ἐν[β']..

αἰτῶ νὰ ἐκθέσω τὰ ἐν τῷ ἑξῆς πίνακι καταγραφόμενα εἴδη.

Αὔξων ἀριθ.	ΕΙΔΟΣ ΕΚΘΕΜΑΤΟΣ γ'	ΟΓΚΟΣ ΕΚΘΕΜΑΤΟΣ δ'			ΚΑΤΑΤΑΞ. ΕΚΘ. ε'	
		ΥΨΟΣ	ΠΛΑΤΟΣ	ΜΗΚΟΣ	ΣΥΝΑΓ.	ΤΑΞΙΣ

Ἐν.................................. τῇ.................................. 1888

ς'..................................

Κατεχωρίσθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐκθετῶν

ὑπ' αὐξ. ἀριθ..................................

α' Θὰ σημειωθῇ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἢ ἡ ἑταιρικὴ ἐπωνυμία.

β' Θὰ σημειωθῇ τὸ χωρίον, ἐν ᾧ κατοικεῖ, καὶ ὁ δῆμος, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ χωρίον.

γ' Ἐν ἑκάστῳ δελτίῳ θὰ καταγράφωνται ἀκριβῶς πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκθέτου ἀποσταλησόμενα ἀντικείμενα, θὰ σημειῶνται ὅμως κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ἕκαστον χωριστὰ ἐν ἰδίᾳ γραμμῇ ἢ γραμμαῖς.

δ') Ἐν ταῖς 3 ταύταις στήλαις θὰ σημειωθῇ ἀπέναντι ἑκάστου εἴδους ὁ ὄγκος αὐτοῦ, ὁριζόμενος ἀριθμητικῶς κατὰ ὕψος, πλάτος καὶ μῆκος εἰς γαλλικὰ μέτρα. Διὰ τὰ ἀντικείμενα, ὧν ὁ ὄγκος ἐξάγεται ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, π. χ. σῖτος, ζῷα, θὰ σημειῶται τὸ ποσὸν ἢ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

ε' Ἡ συναγωγὴ καὶ ἡ τάξις θὰ ὁρισθῶσιν ὑπὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

στ' Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐκθέτου.

111

Κύριε Δραγούμη

Λαμβάνω την τιμήν να σας αποστείλω εγκλείστως τον πίνακα των εκθετών των προηγουμένων Ολυμπιάδων περιλαμβάνοντα και τον αριθμόν των μέχρι τούδε δηλωσάντων εκθετών της μελλούσης Ολυμπιάδος.

Συγχρόνως αποστέλλω υμίν και τα τεύχη των εκθέσεων του 1859, 1870, και 1875.

Μετά του προσήκοντος σεβασμού

Α. Αποστολίδης

Εν Αθήναις
τη 3 Ιουνίου 1888

Τη Αυτού Εξοχότητι
τω Κυρίω Σ. Δραγούμη
Υπουργώ επί των Εξωτερικών κτλ.

Νομός	Επαρχία	Εκθέται κατά Νομούς του 1859	Εκθέται κατ' Επαρχίας 1870		1875		1888		
		809		789		704		944	
Μεσσηνίας	Καλαμών		17		69		28		
	Μεσσήνης		4		20		—		
	Τριφυλίας		—		20		37		
	Πυλίας		14		15		1		
	Ολυμπίας	70	1	36	4	128	23	89	
Κυκλάδων	Σύρου		113		45		153		
	Κέας		1		4		8		
	Τήνου		8		14		10		
	Άνδρου		14		3		11		
	Μήλου		7		8		—		
	Νάξου		24		15		61		
	Θήρας	204	6	173	35	124	14	257	
Κερκύρας	Κερκύρας		82		134		52		
	Λευκάδος		3		11		—		
	Παξών		3	88	1	146	3	55	
Κεφαλληνίας	Κραναίας		9		19		67		
	Πάλης		5		6		129		
	Σάμης		3	17	7	32	11	207	
Ζακύνθου	Ζακύνθου		17	17	65	65	—		
Λαρίσσης	Λαρίσσης		—		—		—		
	Τυρνάβου		—		—		13		
	Αγυιάς		—		—		18		
	Βόλου		—		—		38		
	Αλμυρού		—		—		—		
	Δομοκού Φαρσάλων		—		—		9	78	
Τρικκάλων	Τρικκάλων		—		—		2		
	Καλαμπάκας		—		—		—		
	Καρδίτσης		—		—		16	18	
Άρτης	Άρτης		—		—		—		
	Τσουμέρκων		—		—		6	6	
		1083		1120		1199		1654	
	Εξωτερικού							11	διακοσμητικά και καλλιτεχνικά

Πίναξ

Εμφαίνων τους εκθέτας των παρελθουσών εκθέσεων και τους της μελλούσης

Νομός	Επαρχία	Εκθέται κατά Νομούς του 1859.	Εκθέται κατ' Επαρχίας 1870		1875		1888		Παρατηρήσεις
Αττικής και Βοιωτίας	Αττικής		474.		313		456		
	Αιγίνης		–		8		31		
	Μεγαρίδος		13.		12		9		
	Λεβαδείας		8		5		—		
	Θηβών	226	3.	498	32	370	—	496	
Αιτωλίας και Ακαρνανίας	Μεσολογγίου		5		5		31		
	Τριχωνίας		4		5		26		
	Βάλτου		7		4		11		
	Ναυπακτίας		5		–		12		
	Βονίτσης	64	–	21	–	14	1	81	
Φθιώτιδος και Φωκίδος	Φθιώτιδος		11		16		11		
	Παρνασσίδος		2		3		72		
	Λοκρίδος		15		29		1		
	Ευρυτανίας		4		–		—		
	Δωρίδος	52	4	36	–	48	1	85	
Ευβοίας	Χαλκίδος		10		26		1		
	Ξηροχωρίου		9		1		14		
	Καρυστίας		11		33		5		
	Σκοπέλου	174	11	41	3	63	4	24	
Αρκαδίας	Μαντινείας		18		36		—		
	Γορτυνίας		4		21		2		
	Μεγαλοπόλεως		3		2		16		
	Κυνουρίας	53	3	28	11	70	7	25	
Αργολίδος και Κορινθίας	Ναυπλίας		23		47		36		
	Άργους		10		4		—		
	Κορινθίας		7		7		6		
	Σπετσών και Ερμιονίδος		5		1		3		
	Ύδρας και Τροιζηνίας		5		5		30		
	Κυθήρων	82	2	52	4	68	5	80	
Αχαΐας και Ήλιδος	Πατρών		53		21		52		
	Αιγιαλείας		2		8		41		
	Ηλείας		11		2		4		
	Καλαβρύτων	84	13	79	13	44	—	97	
Λακωνίας	Λακεδαίμονος		25		10		43		
	Γυθείου		2		14		4		
	Επιδ. Λιμηράς		5		3		9		
	Οιτύλου	74	2	34	–	27	—	56	
		809		789		704		944	

Παρατηρήσεις: Τα δι' ερυθράς μολυβδίδος σημειούμενα δηλούσι τας Επαρχίας, εξ ών άχρι τούδε δεν ελήφθησαν δελτία.—

Προσέτι δε στερούμεθα και των δελτίων των Δήμων, οίτινες σχεδόν πάντες συμμέτοχοι κατά τας προηγουμένας εκθέσεις, και ήδη παρεκινήθησαν προς τούτο.—

113

Δ'. ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Ταξινόμησις τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς
Δ'. Ὀλυμπιάδος ἐκτεθησομένων.

Δ! Ὀλυμπιάς.

Ταξινόμησις τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Δ! Ὀλυμπιάδος ἐκτεθησομένων.

Συναγωγὴ Α!

Ὀρυκταὶ ὗλαι καὶ προϊόντα Μεταλλευτικῆς ἢ Μεταλλουργίας.

Κλάσις 1. Γαῖαι, λίθοι, μάρμαρα, ὀρυκτὰ ἀμέταλλα ἐν γένει (θεῖον, γύψος κ.λ.π.)

Ὀρυκτὰ μεταλλοῦχα.

" χρήσιμα πρὸς παραγωγὴν λιπασμάτων.

Ὀρυκταὶ καύσιμοι ὗλαι.

Μεταλλοῦχα ὕδατα.

Συλλογὴ δειγμάτων ὀρυκτῶν χρησίμων εἰς τὰς τέχνας κατειργασμένων, ὅπως καθίστανται καταφανεῖς αἱ ἰδιότητες αὐτῶν.

Προϊόντα ἢ μέθοδοι λατομίας, λιθοξοϊκῆς.

" ἀσβεστοποιΐας ἢ ὀπτόπλινθοι, κέραμοι κ.λ.π.

Κλάσις 2. Προϊόντα ἢ μέθοδοι τῆς μεταλλευτικῆς, μεταλλεύματα μηχανικῶς παρεσκευασμένα.

Σχέδια μεταλλουργίας.

Προϊόντα ἢ μέθοδοι μεταλλουργίας, μεταλλεύματα πεφρυγμένα ἢ χημικῶς παρεσκευασμένα.

Μέταλλα προερχόμενα ἐκ καμινεύσεως, σκωρίαι

καὶ ἕτερα προϊόντα καμινεύσεως.

Σχέδια καμίνων ἢ μεταλλουργικῶν ἐργαστασίων· χυτὸς σίδηρος, ἔργα χυτοσιδηρᾶ.

Συσκευαὶ ἢ ἐργαλεῖα· Συγγράμματα καὶ χάρται γεωλογικοί, κ.λπ.

Συναγωγὴ Β'.
Κατεργασία ὀρυκτῶν ὑλῶν ἢ προϊόντων Μεταλλευτικῆς ἢ Μεταλλουργίας.

Κλάσις 3. Ἔργα λίθινα, κεραμικῆς ἢ ὑελουργίας χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον ἢ τὰς οἰκοδομάς.

Κλάσις 4. Ἔργα ἐκ σιδήρου (πλὴν τῶν ἐκ χυτοῦ σιδήρου ἢ τῶν μηχανῶν) χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, τὰς τέχνας, τὰς οἰκοδομὰς ἢ τὴν ναυπηγίαν.

Σκεύη ἢ ὄργανα χάλκινα χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, εἰς τὰς τέχνας ἢ εἰς τὴν λατρείαν· ὅπλα παντὸς εἴδους πλὴν τῶν πολεμικῶν.

Κλάσις 5. Σκεύη ἢ ὄργανα ἐκ ψευδαργύρου ἢ λευκοσιδήρου· ἔργα ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, ἐκ τιμίων κερμάτων πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, τὴν λατρείαν, τὴν κόσμησιν, ἐπαργυρωμένα ἢ ἐπιχρυσωμένα διὰ γαλβανισμοῦ.

Ἔργα γαλβανοπλαστικῆς.

Κλάσις 6. Ἐργαλεῖα σταθμίσεως, ἤτοι διαφόρων εἰδῶν στατῆρες, πλάστιγγαι.

Ἐργαλεῖα ἐπιστημονικά.

Ὡρολογοποιίας ἔργα ἢ κλεψύδραι.

Συναγωγή Γ'
Δασικαί ύλαι ἡ Δασική Βιομηχανία.

Κλάσις 7. Δείγματα δασικών ύλων ἐν γένει· ἤτοι δηψικαί, χρωστικαί, ἀρωματικαί, ῥιτινώδεις, φαρμακευτικαί κ.λ.π. Φλοιοί ἡ φυτά ἰνώδη.

Ξυλεία πρός καῦσιν, οἰκοδομήν, ναυπηγίαν, ἐπιπλοποιΐαν.

Προϊόντα δασικών βιομηχανιών· ξύλα ἀπηνθρακωμένα· πότασσα ἀκατέργαστος κ.λ.π.

Χάρται δασονομικοί· Ἐργαλεῖα.

Συναγωγή Δ'
Κατεργασία ξύλων.

Κλάσις 8. Συλλογαί ξύλων παρεσκευασμένων οὕτως, ὥστε νά γίνωνται καταφανεῖς αἱ ἰδιότητες αὐτών ὡς πρός τάς διαφόρους χρήσεις αὐτών· (ἕκαστον ξύλον πρέπει νά φέρῃ τό κοινόν αὐτοῦ ὄνομα, τό ἐπιστημονικόν ἡ τόν τόπον ἐν ᾧ φύεται).

Ἔργα ξυλουργίας ἡ λεπτουργίας, χρήσιμα εἰς τάς οἰκοδομάς (δάπεδα ἐκ ποικίλων ξύλων, παράθυρα, θύραι κ.λ.π.)

Κλάσις 9. Ἔργα τορευτικῆς ἡ ξυλογλυπτικῆς.

Ἔπιπλα ἐν γένει.

Ἔργα βαρελοποιΐας ἡ λυγοπλαστικῆς οἷον κο[illegible], κάλαθοι, ψίαθοι, σα[illegible]ματα κ.λ.π.

Συναγωγή Ε'.
Γεωπονία(*)
Γεωργία ή Κηπουρική.

Κλάσις 10. Φυτικά προϊόντα χρήσιμα πρός τροφήν.

Δημητριακοί καρποί, σίτος, κριθή, σμιγός, βρίζα (σίκαλις) βρώμη, άραβόσιτος, καλαμβόκιον (νταρί), όρυζα, κέχρος κ.λ.π.

Όσπρια· κύαμοι, ερέβινθοι, φασίολοι, φακαί, όροβος, λάθυροι, θέρμοι (λούπινα) πίσσα, φάβα, σίνυπι κ.λ.π.

Βολβοί ή ύδνα· κρόμμυα, σκόροδα, γεώμηλα.

Κλάσις 11. Βιομηχανικών φυτών προϊόντα.

Κλωστικά προϊόντα· βάμβαξ, βοεχμηρία, λίνον, Κάναβις, σπάρτον, άγαύη κ.λ.π.

Βαφικά προϊόντα· ερυθρόδανον (ριζάρι), κρόκος κ.λ.π.

Ελαιώδη προϊόντα· έλαια, σίσαμα, λινόσποροι, καναβόσπορος, κ.λ.π.

Αρωματικά προϊόντα· γλυκάνισον, μαραθόσπορος, κύμινα, μαυροσίσαμον (μαυροκούκκι), κορίανδρος (κουσβαράς), μαστίχι, τραγακάνθινον κόμμι, κ.λ.π.

(*) Ή Ζωοτεχνία κ' ή Δασονομία άπαρτίζουσιν ιδίας Συναγωγάς.

Ναρκωτικά προϊόντα· Καπνός, χασίς, άφιόνιον, κ.λ.π.

Φαρμακευτικά φυτά· Γλυκύρριζα, λυκίσκος, σάρωθρον, δίζανος, (κτενάγκαθα) κ.λ.π.

Κλάσις 12. Κτηνοτροφικά προϊόντα· άλλα παρά τα έν τῇ § 1 άναφερόμενα. Σανός είς δέματα, τριφύλλια ἢ χόρτος είς πεπιεσμένας δέσμας, βαμβακόσποροι κ.λ.π.

Μελισσοκομία ἢ σηροτροφία ἢ τά προϊόντα αὐτῶν· μέλι, κηροπηγεία, κηρός, κυψέλη κ.λ.π.

Βομβύκια (κουκούλια), μέταξα, άποσκευαί, κουκουλόσποροι κατά τό σύστημα τοῦ Παστέρ, μέσα πρός πρόληψιν άσθενειῶν μεταξοσκώληκος.

Μαλλία ἢ τρίχες άπλυτα· ἢ τά πρός κουράν.

Κλάσις 13. Φυτειῶν ἢ κηπουρικῆς προϊόντα· ὀπῶραι νωπαί· σταφυλαί, σῦκα, ἑσπεριδοειδεῖς καρποί (πορτοκάλλια, λεμόνια, μανδαρίνια, κίτρα, κ.λ.π.) μῆλα, άπια, ῥοδάκινα, χαμοκέρασα, πέπονες, ὑδροπέπονες κ.λ.π. κ.λπ. (δύο ἢ τρεῖς ἐκθέσεις ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῶν Ὀλυμπίων).

Ἀκρόδρυα ἢ ξηραί ὀπῶραι· κάρυα, άμύγδαλα, λεπτοκάρυα, κάστανα, πιστάκια, σταφίδες παντός εἴδους, σῦκα, δαμάσκηνα κ.λ.π.

Λαχανικά· Λαχανικά παντός εἴδους· κολοκύνθαι, σαρκόρριζα, άγγούρια, ὕδνα κ.λ.π. κ.λ.π. (2-3 ἐκθέσεις ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῶν Ὀλυμπίων).

Δένδρα ἢ θάμνοι χρήσιμοι ἢ τοῦ καλλωπισμοῦ εἰς γάστρας ἢ πεφυτευμένα εἰς ὁρισθησόμενον χῶρον.

Ἄνθη ἐν γάστραις, εἰς ἀνθοδέσμας ἢ κεκομμένα.

Κλάσις 14. Διάφορα ἐκθέματα, ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν βελτίωσιν ἢ τὴν προστασίαν τῆς γεωπονίας, οἷον, συγγράμματα γεωπονικά, σχέδια, ἐκθέσεις περὶ ἀγροκηπίων ἢ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ἐνεργείᾳ· σπέρματα δένδρων, θάμνων, ἢ λοιπῶν οἰκονομικῶν ἢ τοῦ καλλωπισμοῦ, συλλογαὶ καὶ λοιπά.

Μηχαναὶ ἢ ἐργαλεῖα γεωπονικὰ ἐν γένει.

Συναγωγὴ ΣΤ'.

Ἐδώδιμα ἢ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωϊκαὶ κατειργασμέναι.

Κλάσις 15. Ἄλευρα ἢ προϊόντα ἀλευροποιΐας, μάζαι διάφοροι· οἷον φιδέ, μακαρόνια, χόνδρος (πλιγοῦρι, γαλόχονδρος (τραχανᾶς), ἄρτοι, παξιμάδια, γαλέται κ.λ.π.

Κλάσις 16. Προϊόντα ζαχαροπλαστικῆς· ζυμαρικά, γλυκὰ ἐκ διαφόρων καρπῶν αὐτουσίων ἢ ἐκ τοῦ χυλοῦ αὐτῶν, παρεσκευασμένα διὰ ζακχάρεως, μέλιτος ἢ γλεύκους (ρετσέλια) γλυκόπηται, γλεύ-

κινα δελτάρια (χαϊμαλιά) σίραιον (πετιμέζι), λουκούμια, τσοκολάτα, χυμοί λεμονίων ἢ πορτοκαλίων μετὰ ζακχάρεως ἑψημένοι.

Κλάσις 17. Τεταριχευμένα ἢ ἀπεξηραμένα κρέατα ἢ ἰχθύες. Ἀλλάντες (σαλτσισῶτα, λουκάνικα), χοιρομήρια, ἰχθύες καὶ ἄλλα θαλάσσια ζῶα ἀλατισμένα, καπνιστά, τεταριχευμένα ἢ ἀπεξηραμένα.

Χόρτα ἀπεξηραμένα.

Ἔλαιαι διάφοροι· ἐλαῖαι διαφοροτρόπως τεταριχευμέναι ἢ χυλὸς δοματῶν.

Κλάσις 18. Ποτὰ διὰ ζυμώσεως παραχθέντα.

Οἶνοι οἰνοποιϊτικῶν καταστημάτων ἢ οἰκιακῆς κατασκευῆς παντὸς εἴδους.

Οἰνοπνευματοῦχα ποτὰ ἢ πνευματώδη ποτὰ ἐκ σταφυλῶν ἢ σταφίδων ἢ παντὸς ἄλλου ζακχαρώδους ἢ ἀμυλώδους καρποῦ.

Ζύθοι.

Διατετηρημένοι ἐν οἰνοπνεύματι καρποί.

Ὄξος ἢ τὰ δι' αὐτοῦ διατετηρημένα ἐδώδιμα.

Σχέδια ἢ ἐκθέσεις περὶ Οἰνοποιΐων ἢ Οἰνοπνευματοποιΐων ἐν ἐνεργείᾳ ἢ περὶ ἐλαιοτριβείων.

Συναγωγὴ Ζ'
Ζωοτεχνία

Κλάσις 19. Κτηνοτροφία, πτηνοτροφία ἢ κυνηγεσία

και ιχθυοτροφία ή αλιεία.

Ιπποφορβία· ίπποι, όνοι, ημίονοι.

Βουκολία· ταύροι, βόες, αγελάδες, δαμάλεις, μόσχοι, βούβαλοι.

Προβατοτροφία· Κριοί, αμνάδες, αμνοί.

Αιγοτροφία· τράγοι, αίγες, ερίφια.

Χοιροτροφία· Χοίροι.

Κονικλοτροφία· Κόνικλοι.

Κυνοτροφία· ποιμνίων φύλακες, υπηρετικοί, πρός τέρψιν.

Πτηνοτροφία· όρνιθες κοιναί, ινδικαί, μελεαγρίδες (φαραωναί), ταοί (παγόνια), περιστεραί, νήσσαι, καναρίνια, πέρδικες ή άλλα ωδικά πτηνά.

Κλάσις 20. Τά της ιχθυοτροφίας ή αλιείας.

Σχέδια βιβαρίων.

„ ιπποφορβίων ή σταύλων ή τά πρός συντήρησιν, κουράν, ή κάθαρσιν των ίππων.

Σχέδια βουστασίων ή ποιμνιοστασίων ή τά πρός συντήρησιν, κουράν ή κάθαρσιν των βοών προβάτων ή αιγών.

Κλάσις 21. Προϊόντα ζωοτεχνίας.

Μαλλία ή τρίχες άπλυτα.

Τυροί διαφόρων ειδών ή τά πρός τυροποιΐαν.

Βούτυρα νωπά ή αλατισμένα ή τά πρός βουτυροποιΐαν.

Γάλα ή συστήματα διανομής, ασφαλίζουσης την αγνότητα αυτού.

Δέρματα διάφορα άπεξηραμένα ή άκατέργαστ[a]
Ὠά παντός εἴδους πρός βρῶσιν.
Πτίλα.

Συναγωγή Η'.–

Ὕλαι καί προϊόντα κλωστικῆς, πλεκτι-
κῆς ὑφαντικῆς ἤ ραπτικῆς.–

Κλάσις 22. Βάμβαξ ἐκκοκισμένος ἤ ἐστιβασμένος.
Νήματα ἤ κλωσταί ἐκ βάμβακος.
Ἶνες λίνου, καννάβεως ἤ ἄλλαι φυτικαί ὑ-
φαντικαί ὕλαι.
Νήματα ἤ κλωσταί αὐτῶν.
Μέταξα ἄγνητος, ἄκλωστος ἤ ἀκατέργαστ[ος]
γνάφαλα μετάξης, νήματα.– Ἔργα στριπτικ[ῆς]
παντός εἴδους. Σειρίτια, κορδόνια κ.λ.π.

Κλάσις 23. Ὑφάσματα παντός εἴδους.
Βαμβακερά, λινά, ἐκ καννάβεως, ἐκ σπαρ[τ]
μάλλινα, μεταξωτά, κ.λ.π.
Ἁπλᾶ ἤ σύμμικτα· ἄβαφα, βαμμένα ἤ τ[υ]-
πωμένα.
Τάπητες ἤ ἕτερα ὑφάσματα ἐξ ἐρίου ἐ[ξυ]-
σμένου ἤ μή οἷον βελέντσαι, σάκκοι κ.λ.π.

Κλάσις 24. Προϊόντα Σχοινοπλοκίας· Σχοινία λινά
καννάβινα ἤ τρίχινα.

Κλάσις 25. Ἔργα πλεκτικῆς. Κάλτσαι, σκοῦφοι, φανέ[λαι]
χειρόκτια, πῖλοι ψιάθινοι κ.λ.π.

Κλάσις 26. Ἔργα ῥαπτικῆς· Τρίχαπτα (πλεκτά, δαντέλαι).

Ἐνδύματα ἀνδρῶν, γυναικῶν, παίδων· παντὸς εἴδους (ἀσπρόρουχα, ἱμάτια, καλύμματα κεφαλῆς, πῖλοι, φέσια, σπάργανα (layettes) στηθόδεσμοι, περιλαίμια.

Συλλογὴ τῶν ἐν χρήσει ἐνδυμασιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατ' ἐπαρχίας, ὅπου διατηρεῖται ἤδη ἴδιος τύπος ἐνδυμασίας.

Συλλογὴ ἐνδυμασιῶν προγενεστέρων ἐποχῶν ἢ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1833 ἢ ἐντεῦθεν.

Συναγωγὴ Θ'.

Χημικαὶ τέχναι ἢ προϊόντα αὐτῶν.

Κλάσις 27. Προϊόντα χημικὰ τῆς μεγάλης βιομηχανίας, χρήσιμα εἰς τὰς τέχνας.

Κλάσις 28. Φαρμακοποιΐα, φαρμακευτικὰ προϊόντα, τεχνητὰ ἰαματικὰ ὕδατα.

Χημικὰ προϊόντα ἐπιστημονικά.

Κλάσις 29. Σαπωνοποιΐα, Μυρεψική.

σάπωνες, μῦρα, κομμωτικά· ἔλαια ἐξ ἐκθυμμάτων ἐλαιῶν· θειοῦχοι ἄνθρακες.

Κλάσις 30. Λαμπαδοποιΐα· κηρὸς λευκός· λαμπάδες κήριναι ἢ στεατιναί.

Κλάσις 31. Βαφικὴ ἢ χρωματοποιΐα.

Χρώματα ἢ χρωστικαὶ ὗλαι· μελάναι, βαφαί

παρεσκευασμέναι, ἔργα τυπωτικῆς, δείγματα χρωμάτων ἢ βεβαμμένων ὑφασμάτων· λεύκαντις.

Κλάσις 32. Προϊόντα ἐκ ῥητίνης ἢ αἰθερίων ἐλαίων.

Μέθοδοι ἀποστάξεως αὐτῆς· τερεβινθέλαια, ἔλαια πρὸς ἐπίχρισιν μηχανῶν, κολοφώνιον, πίσσαι κατειργασμέναι, αἰθάλη, σφραγιστικὸς κηρός, βερνίκια, κιτρέλαιον, αἰθέρια ἔλαια, κιτρικὸν ὀξύ.

Κλάσις 33. Κόλλαι. – Ἰχθυόκολλα, ὀστεόκολλα, κόλλα βιβλιοδετῶν, κόλλα ὑφαντῶν, ἀμυλόκολλα, κόμμι.

Κλάσις 34. Πυρεῖα, θρυαλλίδες, πυροτεχνήματα, πυρῖτις, ἐκρηκτικαὶ ὗλαι.

Κλάσις 35. Τέχναι ζυμωτικαί· Οἰνοπνεύματα, ὄξος τεχνητόν, τρυξ, τρυγικὸν ὀξύ.

Σχέδια καταστημάτων· μηχανήματα, ἄμβυκες·

Κλάσις 36 Βιομηχανία φωταερίου.

Συναγωγὴ Ι!

Βυρσοδεψικὴ καὶ τὰ ἐκ βυρσῶν σκευαζόμενα.

Κλάσις 37. Πρῶται ὗλαι διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν δερμάτων (φυτικαί, ὀρυκταί).

Δέρματα ἀκατέργαστα, κατειργασμένα, βεβαμμένα, ἐστιλβωμένα.

Κλάσις 38. Ἔργα ἐκ σκύτους ἐν γένει, ἱμάντες, ἐφίππεια, φάλαρα, βαλίτζαι κ.λ.π.
Ὑποδήσεις ἀμφοτέρων τῶν φύλων.
Χειρόκτια δερμάτινα.
Χορδαί διά μουσικά ὄργανα κ.λ.π.
Γουναρικά ἐν γένει.

Συναγωγή ΙΑ'.
Μηχαναί καί μέσα μεταφορᾶς.

Κλάσις 39. Ἀτμομηχαναί ἐν γένει.
Ἐργαλεῖα ἤ μηχαναί μεταλλουργικῆς.
Μηχαναί ἤ ἐργαλεῖα Γεωργίας, Κηπουρικῆς καί λοιπαί.
Μηχαναί ἤ ἐργαλεῖα πρός παρασκευήν τῶν τροφίμων.
Μηχαναί ἤ ἐργαλεῖα κλωστικῆς, ὑφαντικῆς, πλαστικῆς, ἱμαντουργίας, βυρσοδεψικῆς, σκυτοτομίας, κατεργασίας μετάλλων, ξύλων, λιθοξοϊκῆς ἤ κεραμικῆς. Γραφικῶν τεχνῶν, βιβλιοδετικῆς. Ἐργαλεῖα ἤ μηχαναί τῶν μηχανοποιῶν, σιδηρουργῶν, χαλκέων.
Μηχαναί ἤ μέσα μεταφορᾶς ἐν γένει· ἁμαξοπηγία, σαγματοποιΐα ἤ ἱπποσκευοποιΐα.

Συναγωγή ΙΒ'
Πολιτική μηχανική· ναυπηγία· Στρατιωτική τέχνη.

Κλάσις 40. Πολιτική μηχανική.

Σχέδια πόλεων· ἰχνογραφήματα δημοσίων ἔργων, ὁδῶν ἁμαξιτῶν, σιδηροδρομικῶν, γεφυρῶν ἢ οἰκοδομῶν εἰδικῆς χρήσεως.

Ὑλικόν ἢ μέθοδοι ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Κλάσις 41 Ναυπηγία.

Σχέδια ἢ πρότυπα παντός εἴδους πλοίων καί νεωλκείων.

Ὑλικόν ναυπηγίας.

Ἐργαλεῖα ἢ συσκευαί ναυτιλίας· ἐξαρτισμοί πλοίων.

Ἱματισμός ἢ ἐφόδια τοῦ πληρώματος.

Ναυτικοί χάρται· ναυτικά ἢ μετεωρολογικά ὄργανα.

Ναυτική σχολή.

Ναύσταθμος, ὀργανισμός, διοίκησις, ἔργα.

Κλάσις 42 Στρατιωτική τέχνη.

Ἱματισμός, ὁπλισμός ἢ ἐφόδια τοῦ στρατοῦ.

Στρατιωτική μηχανική.

Βοήθειαι εἰς τούς τραυματίας ἢ τούς ἀσθενεῖς.

Στρατιωτική ἐκπαίδευσις.

Στρατιωτικοί χάρται.

Ὁπλοστάσιον, ὀργανισμός, διοίκησις ἔργα αὐτοῦ.

Συναγωγὴ ΙΓ!
Ἀνατροφὴ· Διδασκαλία· Ἐλεύθεραι τέχναι.

Κλάσις 43. Ἐκπαίδευσις· σχέδια παιδοτροφείων, ὀρφανοτροφείων, ἀσύλων.

Σχέδια σχολείων κ' ἔπιπλα· ὀργανισμοί, μέθοδοι διδασκαλίας, βιβλία.

Βιβλία ἔχοντα πρακτικὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν κ' τὰς τέχνας.

Περιοδικὰ συγγράμματα ἐν γένει.

Χάρται γεωγραφικοί, γεωργικοί, ὑδρογραφικοί, ἀστρονομικοί, φυσικῆς, στατιστικοί κ.λ.π.

Σφαῖραι ὑδρόγειοι κ' οὐράνιαι

Σχέδια κ' ὑλικὸν σχολείων.

" γυμναστηρίων

Σκευαὶ κ' μέθοδοι γυμναστικῆς, ξιφασκίας, ρίμματος.

Ἔργα ἐκπαιδευτηρίων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἰχνογραφήματα.

Ἔργα τοῦ γυναικείου φύλου γινόμενα κατ' οἶκον.

Κλάσις 44. Τυπογραφία· βιβλιοπωλεία.

Δείγματα τυπογραφικά, δοκίμια αὐτογραφικά, μελανολιθογραφίας, χρωματολιθογραφίας, χαλκογραφίας.

Βιβλία ἐκδοθέντα ἀπὸ τοῦ 1875 κ' ἐντεῦθεν ὡς τυπογραφικὰ ἔργα κ' ὡς ἐπιστημονικὰ προϊόντα (διδακτικὰ ἁπάντων τῶν βαθμῶν· ἐπιστημονικά).

Δείγματα χάρτου ἐν γένει· μελάναι, κρητίδες,

μολυβδίδες, χρωστῆρες.

Ἀντικείμενα καὶ κοσμήματα, κατεσκευασμένα ἐκ χάρτου· Λογιστικὰ βιβλία, τετράδια, λευκώματα, σημειωματάρια.

Κλάσις 45. Βιβλιοδεσία· ἔργα βιβλιοδεσίας ἐν γένει.

Τεχνουργήματα ἐκ χάρτου, χαρτονίου κ.λ.π.

Κλάσις 46. Συνήθης ἐφαρμογὴ τῆς ἰχνογραφίας καὶ τῆς πλαστικῆς ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

Βιομηχανικὰ ἰχνογραφήματα, ἰχνογραφία καὶ χρωματογραφία πρὸς διακόσμησιν.

Ἀντικείμενα σκαλιστικά· κομμία, σφραγῖδες, καὶ διάφορα ἄλλα ἔγγλυφα.

Ἔργα βιομηχανικῆς πλαστικῆς.

Κλάσις 47. Φωτογραφία· Δοκίμια φωτογραφίας ἐπὶ χάρτου, ὑάλου, ξύλου, ὑφασμάτων.

Κλάσις 48. Μουσικὴ καὶ μουσικὰ ὄργανα. Μουσικαὶ συνθέσεις.

Ὄργανα μουσικὰ ἐθνικῆς κατασκευῆς.

Συλλογὴ ἐγχωρίων μουσικῶν ὀργάνων.

Κώδωνες ἐκκλησιῶν, κ.λπ.

Κλάσις 49. Ὄργανα ἐπιστημονικὰ καὶ ἰατρικῆς.

Συσκευαὶ καὶ ἐργαλεῖα πρακτικῆς γεωμετρίας, χωρομετρίας, τοπογραφίας καὶ γαιωδεσίας· διαβῆται, μηχαναὶ ὑπολογισμοῦ, στάθμαι, πυξίδες, βαρόμετρα κ.λ.π.

Συσκευαὶ καὶ ἐργαλεῖα μέτρου· μοιρογνώμονες, κοχλίαι μικρομετρικοί, διαιρετικαὶ μηχαναί, κ.λπ. Στάθμαι ἀκριβείας. Ἐργαλεῖα τῆς συνήθους

ὀπτικῆς· Ἐργαλεῖα ἀστρονομίας, φυσικῆς, μετεωρολογίας κ.λπ. μέτρα καὶ σταθμά· Νομίσματα καὶ μετάλλια.

Κλάσις 50. Ἰατρικὴ ὑγιεινὴ καὶ φιλανθρωπικὴ πρόνοια τῆς κοινωνίας.

Ἰατρικὰ καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα.

Συσκευαὶ ὑδροθεραπευτικῆς, ἰατρικῆς, ὑγιεινῆς καὶ γυμναστικῆς.

Σχέδια ὀρφανοτροφείων, νοσοκομείων κ.λπ. φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Ὀργανισμοὶ καὶ διοίκησις αὐτῶν.

Ἔργα τῶν ἐν τοῖς ὀρφανοτροφείοις μαθητῶν.

Συναγωγὴ ΙΔ'.
Καλλιτεχνία

Κλάσις 51. Ἀρχιτεκτονική. Σχέδια δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν.

Ζωγραφικὴ ἐν γένει· ἰχνογραφία, ἐλαιογραφία, ὑδατογραφία.

Χαλκογραφίαι καὶ λιθογραφίαι ἐν γένει.

Πλαστική· ἀγάλματα, ἀνάγλυφα, προπλάσματα, φωτογραφίαι ἔργων πλαστικῆς.

Ἀντικείμενα καλλιτεχνικὰ πρὸς θρησκευτικὴν χρῆσιν.

Χάραξις ἐπὶ μεταλλίων, ἐπὶ λίθων κ.λ.π.

Ξυλογραφία.

Ἔργα τῆς Σχολῆς Τεχνῶν.

Ἐκθέσεις πρόσθετοι.

Α΄.

Ἐκθέσεις κτημάτων (τοποθεσίαι αὐτῶν, ἔκτασις, φύσις τῶν γαιῶν, μέθοδοι καλλιεργείας.

Β΄.

Ἐφευρέσεις.

Γ΄.

Ἔκθεσις ἀλλοδαπῶν Γεωργικῶν ἢ Βιομηχανικῶν μηχανῶν ἢ ἐργαλείων, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν Ἑλλάδι, ἢ ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε διευκολύνει τὴν παραγωγὴν ἢ εὐρύνει τὴν κατανάλωσιν.

Δ΄.

Δείγματα προϊόντων ξένης βιομηχανίας, ὧν ἡ κατανάλωσις ἢ ἡ χρῆσις εἶνε διαδεδομένη ἐν Ἑλλάδι.

Ε΄.

Ἔκθεσις βιομηχανημάτων προερχομένων ἐκ προϊόντων Ἑλληνικῶν.

114

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Δ΄ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1888

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Δ΄ Ὀλυμπιάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1858 Β. διάταγμα περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων, τὰ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1885 καὶ 1 Ὀκτωβρίου 1886 Ἡμέτερα διατάγματα καὶ τὸν ΑΥἿΔ΄ νόμον τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας·

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1

Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1888 τελεσθήσονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ δαπάνῃ τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀνεγερθέντος Ζαππείου μεγάρου καὶ ἡ ἔναρξις τῆς Δ΄ Ὀλυμπιάδος.

Ἄρθρον 2

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή, ἡ κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ ἀοιδίμου Εὐαγγέλη Ζάππα ἐντεταλμένη τὰ τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπίων, θέλει ἐπιμεληθῇ τῆς διεξαγωγῆς τῆς Δ΄ Ὀλυμπιάδος κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

Ἄρθρον 3

Κατὰ τὴν Δ΄ Ὀλυμπιάδα τελεσθήσονται·

α΄) Ἔκθεσις τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας,

βιομηχανίας, καλλιτεχνίας καὶ τῆς ἐν γένει ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας, ἔτι δὲ καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἢ διανοητικῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν.

β') Πανήγυρις δημοτελῶν ἀγώνων.

γ') Διδασκαλία ἀρχαίων καὶ νεωτέρων Ἑλληνικῶν δραμάτων.

δ') Δραματικὸν διαγώνισμα, ἔχον τὴν ὑπόθεσιν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας μέχρι τοῦ 1829 ἱστορίας, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα. Ἐκτελεσθήσονται δὲ καὶ πρωτότυπα Ἑλληνικὰ μουσουργήματα.

Ἄρθρον 4

Αἱ τελεταί, οἱ ἀγῶνες καὶ ἡ ἔκθεσις θέλουσι διαρκέσει μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ἡ ἔκθεσις ὅμως δύναται νὰ παραταθῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον.

Ἄρθρον 5

Τὰ τῶν βραβείων ἐν γένει καὶ τῶν διανοητικῶν διαγωνισμάτων θέλουσι κανονισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ἰδίῳ προγράμματι, τηρουμένων ἀπαρεγκλίτως τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης.

Ἄρθρον 6

Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθειμένου εἰς αὐτὴν ἔργου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ δαπανήσῃ ἐκ τῆς ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς χρηματικῆς περιουσίας δραχ. 150,000, ἐπιφυλασσομένης τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 7

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴν ἐπιτρέπεται νὰ συστήσῃ κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, διορίσῃ κατὰ τόπους ἐπιτρόπους ἔν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας εἰδικοὺς ἀντιπροσώπους καὶ προσλάβῃ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν.

Ἄρθρον 8

Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ θέλει κανονίσει λεπτομερῶς τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ὡρισμένων.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1888.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ	Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ Δ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ Β. διάταγμα τῆς 11 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. προκηρυχθεῖσα Δ΄ Ὀλυμπιὰς θὰ ἀρχίσῃ τὴν Β΄ Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1888, ἡμέραν καθ' ἣν ἐγκαινισθήσεται καὶ τὸ δαπάνῃ τῶν ἐθνικῶν Εὐεργετῶν Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀνεγερθὲν Ζάππειον Μέγαρον.

Αἱ τελεταί, οἱ ἀγῶνες καὶ ἡ ἔκθεσις θέλουσι διαρκέσει μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ἡ ἔκθεσις ὅμως δύναται νὰ παραταθῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν θὰ περιλάβῃ :

α΄) Ἔκθεσιν τῶν προϊόντων τῆς Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Βιομηχανίας, Καλλιτεχνίας καὶ τῆς ἐν γένει ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας, ἔτι δὲ καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἢ διανοητικῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν κατὰ τὴν κατωτέρω ταξινόμησιν. β΄) Πανήγυριν δημοτελῶν ἀγώνων. γ΄) Διδα-

σκαλίαν ἑλληνικῶν δραμάτων. δ') Ἐκτέλεσιν ἑλληνικῶν μουσουργημάτων.

"Αρθρον 3.

Πρὸς ἐκτέλεσιν ῥητῆς διατάξεως τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων κηρύττεται στέφανος χρυσοῦς μετὰ ποσότητος χρηματικῆς, ὁρισθησομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἀναλόγως τῶν εἰς χεῖράς της διαθεσίμων χρηματικῶν μέσων, ὡς *μέγα βραβεῖον* εἰς ὅντινα ἤθελεν ἀναδειχθῆ ἔχων τὰ ἀκόλουθα προσόντα, ὅπως αὐτολεξεὶ διαγράφονται ἐν τῇ διαθήκῃ. «Καὶ μὲ τὴν ἀμετάβλητον αὐτὴν ὑποχρέωσιν, ὅπου ὀψέποτε φανῇ τις Ἕλλην πράττων ἢ ἐφευρὼν μέγα κατόρθωμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιδοκιμασθῇ παρ' ὅλου τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως· τότε ἐξ ὅλου τοῦ εἰσοδήματος τῆς τετραετοῦς αὐτῆς πανηγύρεως τῶν Ὀλυμπίων ν' ἀφαιρεθοῦν μόνον τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς Ἐκθέσεως, καὶ μὲ τὰ περιπλέον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ φτιάσῃ ἕνα χρυσοῦν στέφανον διὰ νὰ στέψῃ τὸν ἥρωα τοῦτον ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συναθροίσεως, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου· συγχρόνως νὰ τοῦ δώσῃ τὰ περιπλέον χρήματα, ὅπου ἔμειναν ἐκ τοῦ φτιασίματος τοῦ στεφάνου πρὸς χαρὰν αὐτοῦ καὶ ἀφοσίωσιν τῶν ὁμοίων του ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλείου»

Προκηρύσσονται προσέτι διὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα διανοητικὰ διαγωνίσματα κατὰ τὰ δι' ἰδίου προγράμματος τῆς Ἐπιτροπῆς κανονισθησόμενα.

α') Διαγώνισμα συγγραφῆς «περὶ τῶν ἐθνικῶν δασῶν».

β') Δραματικὸν διαγώνισμα ἱδρυθὲν διὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς κ. Κωνσταντίνου Ζάππα, καὶ οὗ ἡ ὑπόθεσις ὡρίσθη νὰ ληφθῇ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας μέχρι τοῦ 1829 ἱστορίας.

"Αρθρον 4.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκθέσεως θὰ συστήσῃ ἐν Ἀθήναις μὲν Κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, εἰδικὰς δὲ κατὰ τόπους Ἐπιτροπάς, ἢ θὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς ὡρισμένα πρόσωπα, εἴτε ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς διοριζόμενα ἢ μετὰ προηγουμένην πρότασιν τῶν κατὰ τόπους εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἐξ ἰδιωτῶν πολιτῶν, ἢ θὰ πέμψῃ ἀπεσταλμένους εἰς ὅσα μέρη ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον.

"Αρθρον 5.

Ἔργον τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν εἶναι νὰ κάμωσι γνωστοὺς εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ἐκθέσεως καὶ νὰ διανείμωσι τὰ δελτία τῶν αἰτήσεων συμμετοχῆς, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον σχετικὸν τῇ Ἐκθέσει, καὶ νὰ καταβάλωσι πᾶσαν ἐπιμέλειαν, ὅπως διεγείρωσι τὸν ζῆλον τῶν παραγωγῶν καὶ βιομηχάνων, ἀπευθύνουσαι τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο προσκλήσεις, ἵνα ἀποστείλωσιν ἐκ τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ ἑτοιμάσωσιν ἔργα ἄξια λόγου διὰ τὴν Ἔκθεσιν.

"Αρθρον 6.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελον λάβει τὴν ἐντολήν των, αἱ εἰδικαὶ κατὰ τόπους ἐπιτροπαὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι πρέπει νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τὰς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις των περὶ τῶν ἐφαρμοστέων μέτρων, ὅπως ἀποσταλῶσι πλειότερα καὶ καλλίτερα ἐκθέματα.

Προσέτι δὲ θὰ συντάξωσι καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν, μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἔκθεσιν κατὰ τὸ δυνατὸν περιγράφουσαν τὴν ἐν ταῖς οἰκείαις ἐπαρχίαις κατάστασιν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ναυτιλίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, μὲ εἰδικὴν σημείωσιν τῶν ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ παραγομένων προϊόντων ἢ κατασκευαζομένων ἔργων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σταλησομένων ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὁδηγιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ τῆς κατατάξεως τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐκθέματα, διὰ νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς τὴν Ἔκθεσιν, ἀπαιτεῖται:

α') νὰ ἦναι εἴτε προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας ἐν γένει καὶ τῆς βιομηχανίας, εἴτε καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ παραχθέντα ἐντὸς τοῦ Κράτους παρ' Ἑλλήνων ἢ ξένων κατοικούντων ἐν αὐτῷ, εἴτε καλλιτεχνικὰ ἢ διανοητικὰ προϊόντα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων.

β') νὰ ἦναι προϊόντα ἢ ἔργα αὐτοῦ τοῦ ἐκθέτου, ἢ τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ ὑπὸ τρίτου ἐκτιθέμενα.

γ') νὰ ἐνεκρίθησαν προηγουμένως ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῶν κατὰ τόπους εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ προϊόντα τῶν ἐκθετῶν, ὅσοι ἔλαβον βραβεῖον εἰς τὰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας ἢ εἰς Παγκοσμίους Ἐκθέσεις, γίνονται δεκτὰ ἄνευ τῆς προεξετάσεως τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐκθέματα ἀποσταλέντα εἰς προηγουμένας Ὀλυμπιάδας δὲν γίνονται δεκτά.

Ἄρθρον 9.

Ἰδιαίτερον τμῆμα, ἐν παραπήγμασι κατασκευασθησομένοις δαπάνῃ τῶν ἐκθετῶν, ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων ἐγκριθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, προσδιορισθήσεται πρὸς ἔκθεσιν, μὴ συμμετέχουσαν τοῦ συναγωνισμοῦ μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐκθεμάτων: α') ἀλλοδαπῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν μηχανῶν, μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν Ἑλλάδι, ἢ ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε διευκολύνει τὴν παραγωγὴν καὶ εὐρύνει τὴν κατανάλωσιν· β') ἐφευρέσεων ἐν γένει.

Ἡ φύλαξις τῶν ἐν τοῖς παραπήγμασιν ἐκθεμάτων εὐθύνει τοὺς ἐκθέτας.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὴν Ἔκθεσιν δὲν γίνονται δεκτά:

α') τὰ μὴ δυνάμενα νὰ διατηρηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς χωρὶς νὰ φθαρῶσιν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν ὑπάγονται τὰ προϊόντα ἐκεῖνα τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀμπελουργίας καὶ τῆς κηπουρικῆς, δι' ἃ ὁρισθήσεται ἴδιον διαμέρισμα.

β') τὰ ἐπικίνδυνα καθιστάμενα μεθ' ὅλας τὰς περὶ αὐτῶν προφυλάξεις.

γ') ὅσα ἄλλα ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἤθελε θεωρήσει κατάλληλα πρὸς ἔκθεσιν.

Ἄρθρον 11.

Τὰ εἰς ἐνζύμωσιν ἢ ἀνάφλεξιν ὑποκείμενα θὰ γίνωνται δεκτὰ ὑπὸ ἰδιαιτέρους ὅρους καὶ προφυλάξεις.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος, ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσιν, ἢ εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ εἰς τὰς κατὰ τόπους εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ εἰς τοὺς Προξένους, συμπεπληρωμένα τὰ δελτία τῶν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἔκθεσιν.

Τὰ δελτία ταῦτα θὰ συγκεντρῶνται εἰς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπάς, καί, ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιχθησόμενον βιβλίον τῶν Ἐκθετῶν, θὰ ἀποστέλλωνται τάχιστα εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, φέροντα τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγραφῆς των.

Ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ βιβλίου τῶν ἐγγραφῶν θὰ στείλῃ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς ἑκάστην τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ εἰς ἕκαστον Προξενεῖον.

Δελτία δὲ θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπάς, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους, εἰς τὰ Προξενεῖα, εἰς τὰς δημοτι-

κὰς ἀρχάς, ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς πάντας τοὺς θέλοντας νὰ συμμετάσχωσι τῆς Ἐκθέσεως

Ἄρθρον 13.

Τὰ δελτία τῶν αἰτήσεων γίνωνται δεκτὰ μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1888.

Ἄρθρον 14.

Τὰ διὰ τὴν Ἔκθεσιν προϊόντα θὰ παραδοθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἐκθετῶν εἰς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου ἀνυπερθέτως, πλὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὅσων ἡ συγκομιδὴ γίνεται βραδύτερον. Δύνανται δὲ νὰ τ' ἀποστείλωσι καὶ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 15.

Πρὸς τοὺς παραδίδοντας τὰ ἐκθέματα θὰ δίδωνται διπλότυποι ἀποδείξεις παραλαβῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ καταχωρίζωνται συγχρόνως ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τοῦ βιβλίου τῶν ἐγγραφῶν.

Ἄρθρον 16.

Αἱ εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ παραλαμβάνουσαι τὰ ἐκθέματα ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, εἴτε βαθμηδόν, ἢ ὅλα ὁμοῦ. Ὅταν δὲ λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς παραλαβῆς, ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσιν ὅλα τὰ διπλότυπα καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, λαμβάνουσαι ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν παρ' αὐτῆς μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν διπλοτύπων καὶ τῶν βιβλίων δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἐκθέσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἑκάστη τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν θὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις της περὶ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἅτινα διακρίνονται διὰ τὴν σημαντικότητα καὶ τὸ εἶδός των, καὶ τῶν ὁποίων τοὺς διευθυντὰς ἤθελε κρίνει ἀξίους τῶν ἰδιαιτέρων συστάσεών της.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἐκθέται δύνανται ν' ἀποστείλωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ

ἀπ' εὐθείας τὰ ἐκθέματά των ἰδίᾳ δαπάνῃ, καθ' ὃν ἤθελον ἐγκρίνει τρόπον, ἢ αἱ Ἐπιτροπαὶ ἤθελον τοῖς συστήσει ὡς τὸν καταλληλότερον.

Ἄρθρον 18.

Ἡ γενικὴ ἐξέτασις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐκθεμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης δύναται αὕτη νὰ ἀποβάλῃ ἐκ τῆς Ἐκθέσεως τὰ προϊόντα, ἅτινα ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ὄψεως αὐτῶν ἤθελον θεωρηθῆ ἐπικίνδυνα ἢ μὴ συνᾴδοντα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Ἐκθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀποστολῆς καὶ τοποθετήσεως τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 19.

Ἡ εἰς τὸ Μέγαρον τῆς ἐκθέσεως ἀποστολὴ τῶν ἐκθεμάτων ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Αὐγούστου 1888. Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οὐδὲν ἀπολύτως γίνεται δεκτόν, πλὴν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ὅσων ἡ συγκομιδὴ γίνεται βραδύτερον.

Ἄρθρον 20.

Τὰ ἀποστελλόμενα ἐκθέματα πρέπει νὰ ἦναι καλῶς συσκευασμένα πρὸς ἀσφαλῆ μετακόμισιν· νὰ θέτωνται ἐν καθαροῖς κιβωτίοις καὶ ἀγγείοις· πρὸ πάντων δὲ διὰ τὰ ὑγρὰ πρέπει νὰ λαμβάνωνται προφυλάξεις, ὥστε αἱ περιέχουσαι αὐτὰ φιάλαι ἢ ἀγγεῖα νὰ ἦναι καλῶς κεκλεισμένα διὰ πωμάτων μὴ μεταχειρισθέντων προηγουμένως· νὰ περιτυλίσσωνται μὲ ἄχυρα καὶ νὰ συσκευάζωνται ἀσφαλῶς εἰς κιβώτια. Εἰς τὰ κιβώτια ταῦτα δὲν πρέπει νὰ θέτωνται καὶ ἐκθέματα, τὰ ὁποῖα εἴτε ὡς ἐκ τοῦ βάρους των δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι θραῦσιν τῶν φιαλῶν καὶ ἀγγείων, εἴτε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των κηλιδόνονται καὶ ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἀξίαν, ἐὰν χυθῶσιν ἐπ' αὐτὰ ἐκ τῶν συναποστελλομένων ὑγρῶν. Αἱ

κατὰ τόπους εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσιν ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς ταῦτα πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων, τηροῦσαι καὶ τὰς ἐκδοθησομένας συμπληρωτικὰς ὁδηγίας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 21.

Οἱ πρὸς τὴν οἰκείαν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποστέλλοντες τὰ προϊόντα των ἐκθέται θέλουσι συσκευάζει καὶ ἐπιγράφει αὐτά: *Πρὸς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως εἰς* ······ (ὄνομα πόλεως). *Ἐκθέτης* ········ (ὄνομα ἐκθέτου). Ἡ δὲ εἰδικὴ Ἐπιτροπή, τηροῦσα τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 καὶ συσκευάζουσα ταῦτα ἐπιμελέστερον, τὰ ἀποστέλλει πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, μὲ τὴν ἐπιγραφήν: *Πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως. Ἐπαρχία* ········ (ὄνομα ἐπαρχίας), *Δῆμος* ······ (ὄνομα δήμου), ···· (αὔξων ἀριθμὸς δοχείων, δεμάτων ἢ κιβωτίων.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ποσὸν τῶν σταλησομένων προϊόντων δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἔλαττον τοῦ προσδιορισθησομένου παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας εἰδικὰς ὁδηγίας.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐκθεμάτων εἰς τὰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς βαρύνουσι τοὺς ἐκθέτας, ἐὰν δὲν ἤθελον καταβάλει αὐτὰ οἱ δῆμοι.

Ἄρθρον 24.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προϊόντων ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς ἐκθέσεως, οὐδόλως ὅμως εὐθύνεται διὰ πᾶσαν τυχὸν βλάβην αὐτῶν ἢ ἀπώλειαν κατὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 25.

Τὰ ἐκθέματα δὲν δύνανται νὰ ἐξαχθῶσι τοῦ Μεγάρου

τῆς ἐκθέσεως πρὸ τοῦ τέλους αὐτῆς, καὶ ἄνευ ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει καὶ δημοσιεύσει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ἐκθετῶν καὶ ἐκθεμάτων κατὰ συναγωγάς, σημειοῦσα τὴν ἐπαρχίαν, τὸν δῆμον, τὸ χωρίον κ.λ.π. ἢ τὴν προξενικὴν περιφέρειαν, μετὰ τῶν κυριωτέρων σημειώσεων περὶ τῶν ἐκθεμάτων.

Ἄρθρον 27.

Ἐφ' ἑκάστου ἐκθέματος θὰ τεθῇ ἐπιγραφὴ ἐμφαίνουσα τὸ εἶδος αὐτοῦ, τὴν συναγωγὴν καὶ τάξιν, εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ὅπως ἤθελε προσδιορίσει αὐτὴν ὁ ἐκθέτης ἢ ἡ Ἐπιτροπή. Οἱ ἐκθέται οἱ θέλοντες νὰ πωλήσωσι τὰ ἐκθέματά των ἀντὶ τῆς σημειωμένης τιμῆς, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι καὶ τοῦτο.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐκθεμάτων θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ χρησιμότης, τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ τελειότης ἑκάστου ἐκθέματος, οἱ ἐκθέται ὀφείλουσι νὰ σημειῶσιν ἀκριβῶς τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων ἢ ἔργων αὐτῶν

Ἄρθρον 28.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκθέσεως θὰ ὁρίσῃ, ἐν Ἀθήναις ὑπεπιτροπάς, καὶ θὰ διορίσῃ τοὺς ἀναγκαίους ὑπαλλήλους, συνιστῶσα ἐπὶ τούτῳ γενικὸν γραφεῖον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Γραφεῖον τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος», οὗτινος τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν θὰ ὁρίσῃ ἴδιος κανονισμός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας τῆς Ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 29.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ

ἐπαγρύπνησις περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως τῆς Ἐκθέσεως ἀπόκειται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν.

"Αρθρον 30.

Καθῆκον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ διευκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἐκθέσεως ὑπηρεσιῶν, ἰδίως δὲ νὰ φροντίζῃ τὴν κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐγκατάστασιν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἐκθεμάτων, νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς αἰτήσεις ἢ παράπονα τῶν ἐκθετῶν, καὶ νὰ χορηγῇ τὰς δεούσας πληροφορίας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκθεμάτων εἰς τοὺς Ἑλλανοδίκας.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ προσδιορίζει τὸν ἀριθμόν, τὴν μισθοδοσίαν ἢ ἀμοιβὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς Ἐκθέσεως καὶ τῶν δι' ἐκτάκτους ὑπηρεσίας προσλαμβανομένων.

Καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἶναι ἡ τοποθέτησις καὶ ἐπιτήρησις τῶν ἐκθεμάτων, ὡς καὶ ἡ τήρησις τῆς ἐν τῷ Μεγάρῳ εὐταξίας, κατὰ τὸν συνταχθησόμενον εἰδικὸν Κανονισμὸν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ διορισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ γίνεται μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

"Αρθρον 31.

Τὸ Μέγαρον τῆς ἐκθέσεως ἔσεται ἀνοικτὸν καθ' ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος εἰσόδου προσδιορισθησομένου ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 32.

Οἱ ἐκθέται θὰ εἰσέρχωνται ἄνευ πληρωμῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως· ἐπὶ τούτῳ δὲ θὰ τοῖς δοθῇ προσωπικὸν εἰσιτήριον, ὅπερ ἀφαιρεῖται, ἂν ἤθελε γίνει χρῆσις αὐτοῦ παρ' ἄλλου προσώπου.

"Αρθρον 33.

Ἰδιαίτερον εἰσιτήριον θέλει ὡσαύτως δοθῇ εἰς τοὺς Ἑλλανοδίκας καὶ τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν, ἅτινα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκθέσεως ἤθελον ἔλθει εἰς Ἀθήνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

"Αρθρον 34.

Δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος κανονισθήσονται:

α') Τὰ τῶν ἐγκαινίων καὶ τῆς ἐν τῷ Ζαππείῳ καταθέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ ἀοιδίμου Εὐαγγέλη Ζάππα.

β') Τὰ τῶν τελετῶν.

γ') Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀγώνων.

δ') Τὰ περὶ διαγωνισμοῦ τῶν κτηνῶν.

ε') Τὰ περὶ ἀπονομῆς τῶν βραβείων.

ϛ') Τὰ περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐκθεμάτων καὶ διορισμοῦ τῶν Ἑλλανοδικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Πρόεδρος. ΑΡ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ,
Φ. ΝΕΓΡΗΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΗΣ Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΕΚΤΕΘΗΣΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α'.

Ὀρυκταὶ ὕλαι καὶ προϊόντα Μεταλλευτικῆς καὶ Μεταλλουργίας.

Τάξις 1. Συλλογαὶ ὀρυκτῶν καὶ πετρωμάτων.

Ὀρυκταὶ καύσιμοι ὕλαι, ῥητῖναι, πετρέλαιον.

Φυσικὰ ἰαματικὰ ὕδατα.

Προϊόντα καὶ μέθοδοι λατομείων καὶ ὀρυχείων, οἷον γαῖαι καὶ λίθοι χρήσιμοι εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν οἰκοδομικήν, μάρμαρα, πλάκες σχισταὶ κτλ. σμύρις, γύψος, μυλόπετραι, σήπιον, κίσσηρις, μαγνησῖτις, στυπτηρία, χρωματιστικαὶ ὕλαι, ἅλας ὀρυκτόν.

Ἅλας θαλάσσιον.

Προϊόντα καὶ μέθοδοι μεταλλείων· μεταλλίτιδες σιδήρου, μολύβδου, ἀργύρου, ψευδαργύρου, χαλκοῦ, νικελίου, μαγγανίου, χρωμίου, ἀντιμονίου.

Ἀρχαῖαι ἐκβολάδες καὶ σκωρίαι, προϊόντα μεταλλείων, μηχανικῶς προπαρεσκευασμένα.

Συγγράμματα, ἐκθέσεις, πίνακες, διαγράμματα καὶ ἔκτυπα μεταλλείων, πλυντηρίων, ἁλικῶν.

Πίνακες γεωλογικοί.

Τάξις 2. Προϊόντα καὶ μέθοδοι μεταλλουργίας ἀπὸ τοῦ ὀρυκτοῦ μέχρι τοῦ μετάλλου.

Ὑλικὸν βοηθητικόν, συλλιπάσματα, καύσιμοι ὕλαι.

Χυτὸς σίδηρος καὶ ἔργα χυτοσιδηρᾶ.

Σχέδια καμίνων. Στατιστικαὶ πληροφορίαι μεταλλουργείων καὶ μέσων μεταφορᾶς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β'.

Κατεργασία ὀρυκτῶν ὑλῶν καὶ προϊόντων μεταλλουργίας.

Τάξις 3. Ἔργα λίθινα λιθοξοϊκῆς, ἀσβεστοποιΐας, πλινθοποιΐας, κεραμικῆς καὶ ὑαλουργίας, χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον καὶ τὰς οἰκοδομάς.

Τάξις 4. Ἔργα ἐκ σιδήρου (πλὴν τῶν ἐκ χυτοῦ σιδήρου καὶ τῶν μηχανῶν) χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, τὰς τέχνας, τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὴν ναυπηγίαν.

Σκεύη καὶ ὄργανα χάλκινα χρήσιμα εἰς τὸν οἰκιακὸν βίον, τὰς τέχνας και τὴν λατρείαν.

Ὅπλα.

Τάξις 5. Ἐργαλεῖα σταθμήσεως, ἤτοι στατῆρες, πλάστιγγες καὶ σταθμά.

Τάξις 6. Σκεύη καὶ ὄργανα ἐκ ψευδαργύρου καὶ λευκοσιδήρου. Ἔργα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐκ κραμάτων τιμίων πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, τὴν λατρείαν, τὴν κόσμησιν· πεαργυρωμένα ἢ ἐπιχρυσωμένα διὰ γαλβανισμοῦ.

Ὡρολογοποιΐας ἔργα καὶ κλεψύδραι.

Ἔργα γαλβανοπλαστικῆς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ'.

Δασικαὶ ὕλαι καὶ δασικὴ βιομηχανία.

Τάξις 7. Συλλογαὶ ξύλων παρεσκευασμένων οὕτως, ὥστε νὰ γίνωνται καταφανεῖς αἱ ἰδιότητες αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς διαφόρους χρήσεις. (Ἕκαστον ξύλον πρέπει νὰ φέρῃ τὸ κοινὸν αὐτοῦ ὄνομα, εἰ δυνατὸν καὶ τὸ ἐπιστημονικόν, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ᾧ φύεται).

Τάξις 8. Συλλογὴ δασικῶν ὑλῶν (δεψικαί, ἀρωματικαί, ῥητινώδεις, φαρμακευτικαὶ κλπ.). Φλοιοὶ καὶ φυτὰ ἰνώδη.

Ξυλεία πρὸς καῦσιν, οἰκοδομικήν, ναυπηγίαν, ἐπιπλοποιΐαν κλπ.

Προϊόντα δασικῶν βιομηχανιῶν. Ξυλάνθρακες, πότασσα (καλιά), σόδα κλπ.

Πίνακες δασονομικοί. Ἐργαλεῖα. Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ'.

Κατεργασία ξύλων.

Τάξις 9. Ἔργα ξυλουργίας καὶ λεπτουργίας, χρήσιμα εἰς τὰς οἰκοδομὰς (δάπεδα ἐκ ποικίλων ξύλων, παράθυρα, θύραι κλπ.).

Ἔργα τορευτικῆς καὶ ξυλογλυπτικῆς.

Ἔπιπλα ἐν γένει.

Ἔργα βαρελοποιΐας καὶ λυγοπλεκτικῆς (κόφινοι, κάλαθοι, ψιάθοι, σάρωθρα κλπ.).

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε'.

Γεωργία καὶ κηπουρική.

Τάξις 10. Φυτικὰ προϊόντα χρήσιμα πρὸς τροφήν.

Δημητριακοὶ καρποί, σῖτος, κριθή, σμιγός, βρίζα (σήκαλις), βρώμη, ἀραβόσιτος, καλαμβόκιον (νταρί), ὄρυζα, κέγχρος κλπ.

Ὄσπρια, κύαμοι, ἐρέβινθοι, φασίολοι, φακαί, ὄροβος, λάθυροι, θέρμοι (λούπινα), πῖσα, φάβα, σίναπι κλπ.

Βολβοὶ καὶ κόνδυλοι· κρόμμυα, σκόροδα, γεώμηλα.

Τάξις 11. Βιομηχανικῶν φυτῶν προϊόντα.

Κλωστικὰ προϊόντα· βάμβαξ, βοιχμηρία, λίνον, κάνναβι, σπάρτον, ἀγάβη κλπ.

Βαφικὰ προϊόντα· ἐρυθρόδανον (ριζάρι), κρόκος κλπ.

Ἐλαιώδη προϊόντα· ἔλαια, σήσαμα, λινόσπορος, κανναβόσπορος κλπ.

Ἀρωματικὰ προϊόντα· γλυκάνισον, μαραθόσπορος, κύμινα,

μαυροσήσαμον (μαυροκοῦκκι), κορίανδρος (κουσβαρᾶς), μαστίχι, τραγακάνθινον κόμμι, κλπ.

Ναρκωτικὰ προϊόντα· καπνός, χασίς, ὄπιον (ἀφιόνι) κλπ.

Τάξις 12. Κτηνοτροφικὰ προϊόντα· ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῇ ταξ. 10 ἀναφερόμενα. Σανὸς εἰς δέματα, τριφύλλια καὶ χόρτον εἰς πεπιεσμένας δέσμας, βαμβακόσπορος κλπ.

Μελισσοκομία καὶ σηροτροφία καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν· μέλι, κηρόπηττα, κηρὸς, κυψέλη κλπ.

Βομβύκια (κουκούλια), μέταξα, ἀποσκευαὶ, κουκουλόσπορος κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Παστὲρ, μέσα πρὸς πρόληψιν ἀσθενειῶν μεταξοσκώληκος.

Τάξις 13. Φυτειῶν καὶ κηπουρικῆς προϊόντα.

Ὀπῶραι νωπαί· σταφυλαὶ, ἐσπεριδοειδεῖς καρποὶ (πορτοκάλια, λεμόνια μανδαρίνια, κίτρα κλπ.) μῆλα, ἄπια, ροδάκινα, πέπονες, ὑδροπέπονες κλπ. (δύω ἢ τρεῖς ἐκθέσεις, ἀναλόγως τῆς διαρκείας τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος).

Ἀκρόδρυα καὶ ξηραὶ ὀπῶραι· κάρυα, ἀμύγδαλα, λεπτοκάρυα, κάστανα, πιστάκια, σταφίδες παντὸς εἴδους, σῦκα, δαμάσκηνα, κλπ.

Λαχανικά· λαχανικὰ παντὸς εἴδους· κολοκύνθαι, σαρκόρριζα, ἀγγούρια, κλπ. (δύω ἢ τρεῖς ἐκθέσεις ἀναλόγως τῆς διαρκείας τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος).

Δένδρα καὶ θάμνοι χρήσιμοι καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ εἰς γάστρας ἢ πεφυτευμένα εἰς ὁρισθησόμενον χῶρον.

Ἄνθη εἰς γάστρας, εἰς ἀνθοδέσμας ἢ κεκομμένα.

Τάξις 14. Διάφορα ἐκθέματα, ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς γεωπονίας, οἷον, συγγράμματα γεωπονικὰ, σχέδια, ἐκθέσεις περὶ ἀγροκηπίων καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ἐνεργείᾳ, σπέρματα δένδρων, θάμνων καὶ λοιπῶν οἰκονομικῶν ἢ τοῦ καλλωπισμοῦ, συλλογαὶ κλπ.

Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα γεωπονικὰ ἐν γένει.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤ'.

Ἐδώδιμα καὶ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωϊκαὶ κατειργασμέναι.

Τάξις 15. Ἄλευρα καὶ προϊόντα ἀλευροποιΐας, μάζαι διάφοροι, οἷον φιδὲς, μακαρόνια, χόνδρος (πλουγοῦρι), γαλόχονδρος (τραχανᾶς), ἄρτοι, παξιμάδια, γαλέται κλπ.

Τάξις 16. Προϊόντα ζαχαροπλαστικῆς ζυμαρικὰ, γλυκὰ ἐκ διαφόρων καρπῶν αὐτουσίων ἢ ἐκ τοῦ χυλοῦ αὐτῶν, παρεσκευασμένα διὰ ζακχάρεως, μέλιτος ἢ γλεύκους (ρετσέλια), γλευκόπηττα, γλεύκινα δελτάρια (χαϊμαλιὰ), σίραιον (πετμέζι), λουκούμια, σοκολάτα, χυμὸς λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων μετὰ ζακχάρεως ἑψημένος.

Τάξις 17. Τεταριχευμένα καὶ ἀπεξηραμμένα κρέατα καὶ ἰχθύες· ἀλλάντες (σαλτσισῶτα, λουκάνικα), χοιρομήρια, ἰχθύες καὶ ἄλλα θαλάσσια ζῶα ἁλατισμένα, καπνιστὰ, τεταριχευμένα ἢ ἀπεξηραμμένα· ᾠοτάριχα (αὐγοτάραχα).

Λαχανικὰ ἀπεξηραμμένα.

Ἔλαια διάφορα· ἐλαῖαι διαφοροτρόπως τεθησαυρισμέναι (διατετηρημέναι) καὶ χυλὸς τοματῶν.

Τάξις 18. Ποτὰ διὰ ζυμώσεως παραχθέντα.

Οἶνοι οἰνοποιητικῶν καταστημάτων καὶ οἰκιακῆς κατασκευῆς παντὸς εἴδους.

Οἰνοπνευματοῦχα ποτὰ καὶ πνευματώδη ποτὰ, ἐκ σταφυλῶν καὶ σταφίδων καὶ παντὸς ἄλλου ζακχαρώδους ἢ ἀμυλώδους καρποῦ.

Ζῦθοι.

Καρποὶ ἐν οἰνοπνεύματι.

Ὄξος καὶ τὰ δι' αὐτοῦ διατετηρημένα ἐδώδιμα.

Σχέδια καὶ ἐκθέσεις περὶ οἰνοποιείων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ περὶ ἐλαιοτριβείων.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ'.

Ζωοτεχνία.

Τάξις 19. Κτηνοτροφία· ἵπποι, ὄνοι, ἡμίονοι, ταῦροι,

βόες, ἀγελάδες, δαμάλεις, μόσχοι, βούβαλοι, κριοὶ, ἀμνάδες, ἀμνοὶ, τράγοι, αἶγες, ἐρίφια, χοῖροι, κόνικλοι, κύνες παντὸς εἴδους.

Πτηνοτροφία· ὄρνιθες κοιναὶ, ἰνδικαὶ, μελεαγρίδες (φραγκόκοττες), ταῴ (παγώνια), περιστεραὶ, νῆσσαι.

Κανάρια, κόσσυφοι, ἀηδόνες, καλάνδραι, καὶ ἄλλα ᾠδικὰ πτηνά.

Σχέδια ἱπποφορβείων καὶ σταύλων, βουστασίων καὶ ποιμνιοστασίων, καὶ τὰ πρὸς συντήρησιν, κουρὰν καὶ κάθαρσιν τῶν ἵππων, βοῶν, προβάτων καὶ αἰγῶν.

Τάξις 20. Τὰ τῆς θήρας, ἰχθυοτροφίας καὶ ἁλιείας.

Σχέδια ἰχθυοτροφείων, μέθοδοι καὶ τρόποι ἁλιείας.

Ἐργαλεῖα ἁλιευτικά.

Δίκτυα καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα, ὡς καὶ κάτοπτρα πρὸς σύλληψιν ἢ προσέλκυσιν πτηνῶν κτλ.

Τάξις 21. Προϊόντα ζωοτεχνίας.

Ἔρια ἄπλυτα· τρίχες· ἐργαλεῖα κουρᾶς· τυρὸς διαφόρων εἰδῶν καὶ τὰ πρὸς τυροποιΐαν· βούτυρα νωπὰ καὶ ἁλατισμένα καὶ τὰ πρὸς βουτυροποιΐαν.

Γάλα καὶ συστήματα διανομῆς, ἀσφαλιζούσης τὴν ἀγνότητα αὐτοῦ.

Ὠὰ παντὸς εἴδους πρὸς βρῶσιν.

Δέρματα ἀπεξηραμμένα καὶ ἀκατέργαστα.

Πτίλα.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Η′.

Ὕλαι καὶ προϊόντα κλωστικῆς, πλεκτικῆς, ὑφαντικῆς καὶ ῥαπτικῆς.

Τάξις 22. Βάμβαξ ἐκκοκκισμένος καὶ ἐστιβαγμένος· νήματα καὶ κλωσταὶ ἐκ βάμβακος· ἶνες λίνου, καννάβεως καὶ ἄλλων φυτικῶν οὐσιῶν, νήματα καὶ κλωσταὶ αὐτῶν.

Ἔρια ἐξεσμένα, νήματα καὶ κλωσταὶ αὐτῶν.

Μέταξα ἄψητος, ἄκλωστος καὶ ἀκατέργαστος, γνάφαλα αὐτῆς, νήματα μετάξης.

Τάξις 23. Ἔργα στριπτικῆς παντὸς εἴδους, σειρήτια, κορδόνια κτλ.

Ὑφάσματα βαμβακερὰ, λινὰ, ἐκ καννάβεως, ἐκ σπάρτου, μάλλινα, μεταξωτὰ κτλ. ἁπλᾶ ἢ σύμμικτα, ἄβαφα ἢ τυπωμένα.

Ὑφάσματα ἐξ ἐρίου ἐξεσμένου καὶ μὴ, καὶ ἐκ τριχῶν. Τάπητες βελέντζαι κτλ.

Σάκκοι· ἀπίλητα καὶ πεπιλημένα.

Σχοινοπλοκία.

Τάξις 24. Ἔργα πλεκτικῆς· κάλτσαι, σκοῦφοι, φλανέλλαι, χειρόκτια· πῖλοι ψιάθινοι, τρίχαπτα κτλ.

Τάξις 25. Ἔργα ῥαπτικῆς· ἐνδύματα ἀμφοτέρων τῶν φύλων παντὸς εἴδους.

Συλλογὴ τῶν ἐν χρήσει ἐνδυμασιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατ᾽ ἐπαρχίας, ὅπου διατηρεῖται ἀκόμη ἴδιος τύπος ἐνδυμασίας, καὶ ἐνδυμασιῶν προγενεστέρων ἐποχῶν, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεῦθεν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Θ′.

Χημικαὶ τέχναι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

Τάξις 26. Προϊόντα χημικὰ χρήσιμα εἰς τὰς τέχνας· ὀξέα, ἀλκάλια, ἅλατα κτλ.

Τάξις 27. Φαρμακοποιΐα· φαρματευτικὰ προϊόντα, τεχνητὰ ἰαματικὰ ὕδατα.

Τάξις 28. Σαπωνοποιΐα· σάπωνες παντὸς εἴδους πλὴν τῶν εὐωδῶν.

Μυρεψική· μύρα καὶ κοσμητικὰ ἐν γένει· πούδρα· μυραλοιφαὶ (pommades).

Τάξις 29. Ἔλαια ἐκ πυρήνων ἐλαιῶν.

Τάξις 30. Κηροπηγία· κηρὸς λευκός· λαμπάδες κήριναι καὶ στεατικαί.

Τάξις 31. Βαφικὴ καὶ χρωματοποιΐα. Χρώματα καὶ χρωματιστικαὶ ὕλαι· μελάναι, βαφαὶ παρεσκευασμέναι· ἔργα τυπωτικῆς· δείγματα χρωμάτων καὶ βεβαμμένων ὑφασμάτων· λεύκανσις.

Τάξις 32. Προϊόντα ἐκ ρητίνης καὶ αἰθερίων ἐλαίων.

Μέθοδοι ἀποστάξεως τῆς ρητίνης· τερεβινθέλαια, ἔλαια πρὸς ἐπίχρισιν μηχανῶν, κολοφώνιον, πίσσαι κατειργασμέναι, αἰθάλη, σφραγιστικὸς κηρός, βερενίκια, πετρέλαιον, αἰθέρια ἔλαια, κιτρικὸν ὀξύ.

Τάξις 33. Κόλλαι· ἰχθυόκολλα, ὀστεόκολλα, κόλλα βιβλιοδετῶν, κόλλα ὑφαντῶν, ἀμυλόκολλα, κόμμι.

Τάξις 34. Θρυαλλίδες, ὕλαι πρὸς κατασκευὴν πυρίτιδος.

Τάξις 35. Τέχναι ζυμωτικαί· οἰνοπνεύματα, ὄξος τεχνητόν, τρύξ, τρυγικὸν ὀξύ.

Σχέδια πνευματοποιείων· μηχανήματα, ἄμβυκες.

Τάξις 36 Βιομηχανία φωταερίου.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ'.

Βυρσοδεψικὴ καὶ τὰ ἐκ βυρσῶν σκευαζόμενα.

Τάξις 37. Πρῶται ὕλαι διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν δερμάτων (φυτικαί, ὀρυκταί).

Δέρματα ἀκατέργαστα, κατειργασμένα, βεβαμμένα, ἐστιλβωμένα κτλ.

Τάξις 38. Ἔργα ἐκ σκύτους, ἱμάντες (λωρία), ἐφίππια (σέλλαι), φάλαρα (χάμουρα), μάρσυποι (βαλίζαι) κλπ.

Ὑπόδησις ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Χειρόκτια.

Χορδαὶ διὰ μουσικὰ ὄργανα.

Μηλωταὶ (γουναρικά).

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΑ'.

Μηχαναὶ καὶ μέσα μεταφορᾶς.

Τάξις 39. Ἀτμομηχαναί, μηχαναί, μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα μεταλλουργικῆς, γεωργίας, κηπουρικῆς, πρὸς παρασκευὴν τῶν τροφίμων, κλωστικῆς, ὑφαντικῆς, πλεκτικῆς, ἱμαντουργίας, βυρσοδεψικῆς, σκυτοτομίας, κατεργασίας μετάλλων, ξύλων, λιθοξοϊκῆς καὶ κεραμικῆς, γραφικῶν τεχνῶν καὶ βιβλιοδετικῆς.

Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα τῶν μηχανοποιῶν, σιδηρουργῶν, χαλκέων.

Μηχαναὶ καὶ μέσα μεταφορᾶς ἐν γένει· ἁμαξοπηγία, σαγματοποιία κ. τ. λ.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΒ'.

Πολιτικὴ μηχανικὴ· ναυπηγία.

Στρατιωτικὴ τέχνη.

Τάξις 40. Πολιτικὴ μηχανική. Σχέδια πόλεων· ἰχνογραφήματα δημοσίων ἔργων, ὁδῶν ἁμαξιτῶν, σιδηρῶν, γεφυρῶν καὶ οἰκοδομῶν εἰδικῆς χρήσεως.

Ὑλικὸν καὶ μέθοδοι ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Τάξις 41. Ναυπηγία· σχέδια καὶ πρότυπα πλοίων καὶ νεωλκείων. Ὑλικὸν ναυπηγίας. Ἐργαλεῖα καὶ συσκευαὶ ναυτιλίας. Ἐξαρτισμοὶ πλοίων. Ἱματισμὸς καὶ ἐφόδια τοῦ πληρώματος. Ναυτικοὶ πίνακες· ναυτικὰ καὶ μετεωρολογικὰ ὄργανα.

Ναυτικὴ ἐκπαίδευσις.

Ναύσταθμος, ὀργανισμός, διοίκησις, ἔργα.

Τάξις 42. Στρατιωτικὴ τέχνη. Ἱματισμός, ὁπλισμὸς καὶ ἐφόδια τοῦ στρατοῦ. Στρατιωτικὴ μηχανική.

Βοήθεια εἰς τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς.

Στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις.

Στρατιωτικοὶ πίνακες.

Ὁπλοστάσιον, ὀργανισμός, διοίκησις, ἔργα αὐτοῦ.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΓ'.

Ἀνατροφή. Διδασκαλία.

Ἐλευθέριοι τέχναι.

Τάξις 43. Ἐκπαίδευσις· σχέδια καὶ ἔπιπλα παιδοτροφείων, ὀρφανοτροφείων, νηπιαγωγείων, σχολείων· ὀργανισμός, μέθοδοι καὶ ὄργανα διδασκαλίας, βιβλία κ. τ. λ.

Βιβλία εἰδικά, γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ τεχνῶν.

Περιοδικὰ συγγράμματα.

Πίνακες γεωγραφικοί, γεωργικοί, ὑδρογραφικοί, ἀστρονομικοί, φυσικῆς, στατιστικοὶ κ. τ. λ.

Σχέδια γυμναστηρίων.

Συσκευαὶ καὶ μέθοδοι γυμναστικῆς, ξιφασκίας, ῥίμματος.

Ἔργα ἐκπαιδευτηρίων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἰχνογραφήματα.

Τάξις 44. Ἔργα εἰδικῶν σχολῶν.

Ἔργα τυπογραφικά, δοκίμια αὐτογραφικά, μελανολιθογραφήματα, χρωματολιθογραφήματα, χαλκογραφήματα καὶ ξυλογραφήματα.

Βιβλία ἐκδοθέντα ἀπὸ τοῦ 1875 καὶ ἐντεῦθεν, ὡς ἔργα διανοητικὰ καὶ τυπογραφικά.

Δείγματα χάρτου, μελάναι, κρητίδες, μολυβδοκόνδυλα, χρωστῆρες.

Ἔργα καὶ κοσμήματα ἐκ χάρτου· λογιστικὰ βιβλία, τετράδια, λευκώματα, σημειωματάρια.

Τάξις 45. Βιβλιοδεσία· ἔργα βιβλιοδεσίας ἐν γένει.

Τεχνουργήματα ἐκ χάρτου.

Τάξις 46. Ἐφαρμογὴ τῆς ἰχνογραφίας καὶ τῆς πλαστικῆς ἐπὶ τῶν τεχνῶν.

Βιομηχανικὰ ἰχνογραφήματα, ἰχνογραφία καὶ χρωματογραφία πρὸς διακόσμησιν.

Ἔργα γλυπτικά, σφραγῖδες καὶ διάφορα ἄλλα ἔγγλυφα ἢ ἀνάγλυφα.

Ἔργα βιομηχανικῆς πλαστικῆς.

Τάξις 47. Φωτογραφία. Δοκίμια φωτογραφίας ἐπὶ χάρτου, ὑάλου, ξύλου, ὑφάσματος κ. τ. λ.

Τάξις 48. Μουσικὴ καὶ μουσικὰ ὄργανα. Μουσικαὶ συνθέσεις.

Συλλογὴ ἐγχωρίων μουσικῶν ὀργάνων.

Τάξις 49. Ὄργανα ἐπιστημονικά.

Νομίσματα καὶ μετάλλια.

Τάξις 50. Ἰατρική, ὑγιεινὴ καὶ φιλανθρωπικὴ πρόνοια τῆς κοινωνίας. Ἰατρικὰ καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Συσκευαὶ ὑδροθεραπευτικῆς, ἰατρικῆς, ὑγιεινῆς καὶ γυμναστικῆς.

Σχέδια ὀρφανοτροφείων.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΔ'.

Καλλιτεχνία.

Τάξις 51. *Ἀρχιτεκτονική*. Σχέδια δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν.

Ζωγραφική. Ἰχνογραφία, ἐλαιογραφία, ὑδατογραφία, χαλκογραφία καὶ λιθογραφία.

Πλαστική. Ἀγάλματα, προπλάσματα, φωτογραφίαι ἔργων πλαστικῆς.

Ἀντικείμενα καλλιτεχνικὰ πρὸς θρησκευτικὴν χρῆσιν, χάραξις ἐπὶ μεταλλίων, λίθων κ. τ. λ.

Ξυλογραφία.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ

Α'.

Ἔκθεσις ἀλλοδαπῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν μηχανῶν, μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν Ἑλλάδι, ἢ ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε διευκολύνει τὴν παραγωγὴν καὶ εὐρύνει τὴν κατανάλωσιν.

Β'.

Ἐφευρέσεις.

115

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1888

Σ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διανοητικὸν διαγώνισμα Εὐαγγέλη Ζάππα.

Κατὰ τὸν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. κανονισμὸν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος ὡρίσθη διαγώνισμα συγγραφῆς «περὶ τῶν ἐθνικῶν δασῶν» ἐκ τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀοιδίμου Εὐαγγέλη Ζάππα.

Τὰ κατὰ τοῦτο ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι δασῶν.

Α') Χρησιμότης τῶν δασῶν εἰς τὴν τοιάνδε ἢ τοιάνδε διαμόρφωσιν (configuration) τοῦ ἐδάφους, τὴν ῥύθμισιν τῆς μέσης θερμοκρασίας, τὴν συναγωγὴν καὶ διανομὴν τῶν ὑδάτων, τὴν ὑγιεινὴν τοῦ τόπου κατάστασιν καὶ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους, καὶ ἡ σπουδαιότης αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν ἐν γένει.

Β') Σύντομος φυτολογικὴ ἐξέτασις τῶν Ἑλληνικῶν δασῶν καὶ τῶν πετρωμάτων, ἐφ' ὧν ταῦτα φύονται.

Γ') Κατάστασις τῶν δασῶν.

α') Ἔκτασις τῶν δασῶν καὶ περιγραφὴ τῆς νῦν καταστάσεως αὐτῶν, παραβαλλομένης πρὸς ἐκείνην τῆς πρὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Στατιστικαὶ πληροφορίαι.

β') Τίνα τὰ αἴτια τὰ ἐπιφέροντα τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτραπῶσι.

γ') Πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναδάσωσις τῆς χώρας καὶ ποῦ πρὸ πάντων εἶναι ἀναγκαία.

δ') Ἂν δύναται νὰ ἱδρυθῇ, τό γε νῦν ἔχον, δασονομικὴ σχολὴ ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ διαγωνισμὸς προκηρύσσεται ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους·

α') Τὰ ὑποβληθησόμενα πονήματα δέον νὰ ὦσι γεγραμ-

μένα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, ἄλλως εἰσὶν ἀπαράδεκτα· πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰουλίου μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1888, συνοδευόμενα ὑπὸ ἐσφραγισμένου δελτίου, ἐγκλείοντος μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, φέροντος δὲ διακριτικόν τι ῥητὸν, ἐπιγεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῆς α' σελίδος τοῦ χειρογράφου.

β') Τὰ πονήματα κριθήσονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς τριμελοῦς, ἐκλεχθησομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὴν α' Αὐγούστου 1888, ἡ δὲ κρίσις θέλει ἀπαγγελθῆ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

γ') Ἐκ τῶν ἀγωνισθησομένων ἔργων θέλει βραβευθῆ τὸ κρεῖττον, ἐκτὸς ἂν κριθῆ ἀνάξιον λόγου.

δ') Εἰς τὸ βραβευθησόμενον ἔργον ἀπονεμηθήσεται χιλιόδραχμον χρηματικὸν γέρας· ἡ δὲ τύπωσις αὐτοῦ θέλει ἐκτελεσθῆ δαπάναις τῆς ἐπιτροπῆς, χορηγουμένων ἀντιτύπων εἰς τὸν συγγραφέα.

ε') Τὰ εἰς τὸν ἀγῶνα ἀποσταλησόμενα ἔργα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀθῆναι τῇ 4 Μαρτίου 1888.

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Πρόεδρος, ΑΡΙΣΤΟΜ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Φ. ΝΕΓΡΗΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δραματικὸν διαγώνισμα Κωνστ. Χ. Ζάππα

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴ, ἐκτελοῦσα τὴν θέλησιν τοῦ εὐεργέτου τοῦ ἔθνους Κωνσταντίνου Χ. Ζάππα, ὁρίζει ὡς ἀκολούθως τὰ τοῦ διαγωνίσματος πρὸς συγγραφὴν ἐθνικοῦ δράματος, ὅπερ προεκηρύχθη ἤδη διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. κανονισμοῦ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

α') Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ληφθῆ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας μέχρι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου.

β') Τὸ δρᾶμα θὰ ἦναι ἔμμετρον, περιλαμβάνον τρεῖς μέχρι πέντε πράξεων καὶ τὸ πολὺ τρεῖς χιλιάδας στίχων.

γ') Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ἦναι γεγραμμένα καθαρὰ καὶ εὐανάγνωστα, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτα· πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ἀπὸ τῆς 20ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 1 Αὐγούστου 1888, συνοδευόμενα ὑπὸ ἐσφραγισμένου δελτίου, ἐγκλείοντος μὲν τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, φέροντος δὲ διακριτικόν τι ῥητὸν, ἐπιγεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ χειρογράφου.

δ') Ὁ ἀγὼν θὰ κριθῆ ὑπὸ ἐπιτροπῆς τριμελοῦς, ἐκλεχθησομένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1888, ἡ δὲ κρίσις θὰ ἀπαγγελθῆ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

ε') Ἐκ τῶν ἀγωνισθησομένων ἔργων θὰ βραβευθῆ τὸ κρεῖττον, ἐκτὸς ἂν κριθῆ ὅλως μέτριον.

ϛ') Εἰς τὸ βραβευθησόμενον δρᾶμα ἀπονεμηθήσεται χιλιόδραχμον χρηματικὸν γέρας, ἡ δὲ πανηγυρικὴ αὐτοῦ παράστασις κανονισθήσεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων.

ζ') Τὰ εἰς τὸν ἀγῶνα ἀποσταλησόμενα ἔργα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀθῆναι τῇ 4 Μαρτίου 1888.

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Πρόεδρος, ΑΡΙΣΤΟΜ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Φ. ΝΕΓΡΗΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ποιητικὸν διαγώνισμα Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφέως

Ὁ φιλόμουσος κ. Χ. Νικολαΐδης Φιλαδελφεὺς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐδήλωσεν, ὅτι «εἰς μνημόσυνον ἀΐδιον τοῦ πεφιλημένου μου ἐγγόνου Χρήστου, οὗ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σκληρὰ ἀπέκοψε μοῖρα ἐν μέσῳ τόσων θαλερῶν ἐλπίδων, ἐπεθύμησα νὰ ἐπανιδρύσῳ τὸν ποιητικὸν ἀγῶνα, φρονῶν, ὅτι ἐκπληρῶ οὕτω ἕνα τῶν πόθων τῆς μουσολήπτου καὶ ὄντως Ἑλληνικῆς ἐκείνης ψυχῆς». Ἐπειδὴ δὲ ἐβράδυνε νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὴν πρότασίν του ταύτην, παρεκάλεσεν ἐγγράφως τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων, ὅπως κατατάξῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀγώνων, τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τελεσθησομένων κατὰ τὴν Δ΄ Ὀλυμπιάδα, τὸ ἐφετεινόν του ποιητικὸν διαγώνισμα, ὁρίσας χιλιόδραχμον γέρας, ὅπως ἀπονεμηθῇ εἰς τὸ ἄριστον ποιητικὸν ἔργον ἐκ τῶν εἰς αὐτὸ ἀποσταλησομένων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή, ἀποδεχομένη τὴν φιλόμουσον ἐντολήν, προκηρύσσει τοὺς ὅρους, καθ' οὓς ἀπεφάσισε νὰ τελεσθῇ ὁ ποιητικὸς οὗτος, ἀγών, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀγωνοθέτου· εἶναι δὲ οὗτοι οἱ ἀκόλουθοι·

Α΄) Ὁ ἀγὼν ὁρίζεται λυρικὸς κατὰ τὴν εὐρεῖαν τῆς λέξεως ἔννοιαν, ἀποκλειομένων τοῦ δράματος καὶ τοῦ καθαροῦ ἔπους.

Β΄) Εἶναι δεκτὰ ποιήματα πρωτότυπα καὶ ἀνέκδοτα ἢ συλλογαὶ ἐκ τοιούτων, περιέχουσαι οὐχὶ ἔλασσον τῶν 400 στίχων, ἀλλ' οὐδὲ πλέον τῶν 800 ἐν ὅλῳ.

Γ΄) Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ποιητὴν κατὰ βούλησιν νὰ γράψῃ ἢ εἰς τὴν καθαρεύουσαν τῶν λογίων, ἢ εἰς τὴν δημώδη τοῦ Λαοῦ ἢ εἰς μικτόν τι καὶ ἐκλεκτικὸν ἰδίωμα.

Δ΄) Τὰ ποιήματα εἶναι δεκτὰ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1888, πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ε΄) Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ἦναι καθαρῶς γεγραμμένα, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτα, νὰ φέρῃ δὲ ἕκαστον τούτων ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ διακριτικόν τι ῥητόν, τὸ αὐτὸ δὲ ῥητὸν νὰ ἦναι ἐπιγεγραμμένον ἐπὶ ἐσφραγισμένου φακέλλου, ἐν ᾧ θὰ ἐγκλείηται δελτίον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ.

ϛ΄) Ὁ ἀγὼν θὰ κριθῇ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἣν θὰ ἐκλέξῃ ἐν καιρῷ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή, ἡ δὲ κρίσις θὰ ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ζαππείου Μεγάρου κατὰ ἡμέραν, ὁρισθησομένην βραδύτερον·

Ζ΄) Εἰς τὸ ἄριστον τῶν ἀποσταλησομένων ποιητικῶν ἔργων θὰ ἀπονεμηθῇ τὸ χιλιόδραχμον γέρας.

Η΄) Τὰ χειρόγραφα δὲν θὰ ἐπιστραφῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ

Α. Βαλεττας, Φ. Νεγρης, Π. Α. Ραλλης, Δ. Στεφανου.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΑΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μουσικὸν διαγώνισμα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ προκηρύττει ἀγῶνα μουσικὸν κατὰ τὴν Δ΄ περίοδον τῶν Ὀλυμπίων, εἰς ὃν καλοῦνται πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι μουσικοὶ καὶ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἕλληνες.

Ὁ ἀγὼν ἔσται διπλοῦς.

α΄) Ἀγὼν μουσικῶν συνθέσεων.

β΄) Ἀγὼν μουσικῶν θιάσων.

Εἰς τὸν πρῶτον

Αἱ μουσικαὶ συνθέσεις θέλουσιν ὑποδιαιρεθῇ εἰς τὰς ἑξῆς ἓξ τάξεις.

1ον) Μονῳδίαι εἴτε ᾄσματα διὰ πλειοτέρας φωνὰς μετὰ συνοδίας κλειδοκυμβάλου.

2ον) Διάφορα τεμάχια διὰ κλειδοκύμβαλον μόνον.

3ον) Διάφορα τεμάχια δι' ἓν ἢ πλειότερα ὄργανα μετὰ συνοδίας κλειδοκυμβάλου ἢ καὶ διὰ τετραφωνίαν ἐγχόρδων ὀργάνων.

4ον) Ἐμβατήρια, χοροὶ κτλ. διὰ κλειδοκύμβαλον μόνον, ὀρχήστραν ἢ στρατιωτικὴν μουσικήν.

5ον) Συμφωνίαι καὶ παντὸς εἴδους τεμάχια δι' ὀρχήστραν ἢ στρατιωτικὴν μουσικήν.

6ον) Μελοδράματα.

Δὲν εἶναι δεκταὶ συνθέσεις πρὸ τοῦ 1870 ἐκδοθεῖσαι ἢ ἀποσταλεῖσαι εἰς πρεγενεστέραν Ὀλυμπιάδα.

Αἱ συνθέσεις εἶναι δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1888, πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Αἱ συνθέσεις πρέπει νὰ ἦναι καθαρῶς γεγραμμέναι, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι, νὰ φέρῃ δὲ ἑκάστη τούτων διακριτικόν τι ρητόν, τὸ αὐτὸ δὲ ρητὸν νὰ ἦναι ἐπιγεγραμμένον ἐπὶ ἐσφραγισμένου φακέλλου, ἐν ᾧ θὰ ἐγκλείηται δελτίον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ συνθέτου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἑλλανοδικῶν θέλει ἀποφασίσει τίνες ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν συνθέσεων κρίνονται ἄξιαι νὰ διαγωνισθῶσι, δύναται δὲ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν δημοσίᾳ, ἐὰν θέλῃ, εἴτε ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, εἴτε ὑπὸ στρατιωτικῆς μουσικῆς ἢ καὶ ὑπὸ οἱασδήποτε ἄλλης ὀρχήστρας.

Εἰς τὸν δεύτερον ἀγῶνα εἶναι δεκτοί.

στρατιωτικοὶ θίασοι,
φιλαρμονικοὶ θίασοι, καὶ
ἐν γένει μουσικοὶ θίασοι.

Ἕκαστος αὐτῶν θέλει ἐκτελέσει δύο τεμάχια· τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν, ὡρισμένον παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ὑποχρεωτικὸν δι' ὅλους τοὺς θιάσους καὶ θέλει δοθῇ πρὸς μελέτην εἰς τοὺς δηλώσαντας, ὅτι θὰ διαγωνισθῶσι, δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως.

Τὸ ἕτερον τεμάχιον θέλει ἐκλέγει ἕκαστος θίασος προαιρετικῶς. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἦναι διαρκείας μακροτέρας τῶν εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας.

Ἀθήνησι τῇ 17 Μαΐου 1888.

Α. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Πρόεδρος, Φ. ΝΕΓΡΗΣ,
Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ τελεσθησομένων κατὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιάδα ἀγώνων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προκηρύττει ὅτι

Κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς 1 ὥρας μ. μ. θέλουσι τελεσθῇ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ οἱ ἑξῆς ἀγῶνες, ἀποτελοῦντες μέρος τῆς τῶν Ὀλυμπίων πανηγύρεως.

1. Στάδιον.
2. Δόλιχος.
3. Δρόμος μετ' ἐμποδίων.
4. Ἅλμα τριπλοῦν.
5. Ἅλμα ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἁπλοῦν.
6. Ἅλμα εἰς πρῶτον μετὰ δρόμου ἐπὶ ἐφαλτηρίου.
7. Ἅλμα εἰς δεύτερον μετὰ δρόμου ἐπὶ τοῦ ἐφαλτηρίου.
8. Ἅλμα εἰς ὕψος ὑπὲρ σχοινίον
9. Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ ὑπὲρ σχοινίον.
10. Ἅλμα εἰς ὕψος, τοῦ βατῆρος ὄντος ὠστικοῦ.
11. Δισκοβολία.
12. Λιθοβολία εἰς μῆκος καθ' ὃν τρόπον ἕκαστος εἴθισται.
13. Ἀναρρίχησις ἐπὶ ἱστόν.
14. Ἀναρρίχησις ἐπὶ κάλω.
15. Ἄρσις βάρους δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ διὰ τῆς μιᾶς.

16. Γυμνάσια ἐπὶ μονοζύγου καὶ διζύγου, ὁρισθησόμενα ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου.

Ἐκ τῶν βουλομένων νὰ ἀγωνισθῶσιν οἱ μὲν κάτοικοι τῆς πρωτευούσης ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ταχθέντα προγυμναστὴν ἐν τῷ δημοσίῳ γυμναστηρίῳ, ἔνθα ἀπὸ τοῦδε δύνανται νὰ ἐγγυμνάζωνται, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰς κατὰ τόπους εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Πάντες οἱ δηλώσαντες ὀφείλουσι δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἀγώνων νὰ ἦναι ἐν Ἀθήναις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή.

Α. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Πρόεδρος, Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Φ. ΝΕΓΡΗΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Προκήρυξις ἀγῶνος ὁπλομαχητικῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ προκηρύττει ἀγῶνα ὁπλομαχητικῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν κανονισμόν, τὸν συνταχθέντα ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισθείσης Ἐπιτροπῆς, τελεσθησόμενον τὴν 26 Ὀκτωβρίου 1888 ἐν τῇ κυκλικῇ αἰθούσῃ τοῦ Ζαππείου Μεγάρου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ἀγώνων ὁπλομαχητικῆς.

Γενικά.

1.

Ὁ ἀγὼν ἔσεται διπλοῦς· ἤτοι διὰ ξίφους καὶ διὰ σπάθης.

2.

Διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ξίφους ὁρίζονται δύο ἀριστεῖα, α' καὶ β', καὶ ἓν βραβεῖον.

Τὸ μὲν πρῶτον ἀποτελεῖται ἐκ ζεύγους πιστολίων ἐντὸς κιβωτιδίου, φέροντος τὴν ἑπομένην ἐπιγραφήν·

Ὀλυμπιὰς Δ'.

Ἀγὼν διὰ ξίφους.

Ἀριστεῖον Α'.

Τὸ δὲ δεύτερον ἀποτελεῖται ἐκ ζεύγους ξιφῶν, φερόντων ἐπὶ τῆς κογχύλης τὴν ἑπομένην ἐπιγραφήν·

Ὀλυμπιὰς Δ'.

Ἀγὼν διὰ ξίφους.

Ἀριστεῖον Β'.

Τὸ βραβεῖον ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς περιστρόφου.

Διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς σπάθης ὁρίζονται ἐπίσης δύο ἀριστεῖα α' καὶ β'.

Τὸ μὲν πρῶτον ἀποτελεῖται ἐκ ζεύγους πιστολίων ἐντὸς κιβωτιδίου φέροντος τὴν ἑπομένην ἐπιγραφήν·

Ὀλυμπιὰς Δ'.

Ἀγὼν διὰ σπάθης.

Ἀριστεῖον Α'.

Τὸ δὲ δεύτερον ἀποτελεῖται ἐκ ζεύγους σπαθῶν, φερουσῶν ἐπὶ τοῦ φυλακτῆρος τὴν ἑπομένην ἐπιγραφήν·

Ὀλυμπιὰς Δ'.

Ἀγὼν διὰ σπάθης.

Ἀριστεῖον Β'.

3.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀγωνοδικῶν εἶναι πενταμελὴς καὶ σύγκειται ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Σμόλεντς, ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ, ὡς Προέδρου, Ἀλεξ. Σούτσου, ἰλάρχου, Στεφ. Σκουλούδη βουλευτοῦ, Χρήστου Ῥάλλη, ἰατροῦ, καὶ Ν. Πύργου, καθηγητοῦ ὁπλομαχητικῆς.

4.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἀγωνοδικῶν κ. Κ. Σμόλεντς, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ

ἀγῶνος. Ἡ δὲ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακήρυξις τῶν ἀγωνισθησομένων θέλει δημοσιευθῆ διὰ δύο ἐφημερίδων τῆς Πρωτευούσης εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τοῦ ἀγῶνος

Αὐτοδικαίως εἶναι δεκτοὶ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Οἱ κ. κ. Ἑταῖροι τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλόπλων.

Ἐν γένει δὲ εἶναι δεκτὸς εἰς τὸν ἀγῶνα πᾶς πολίτης Ἕλλην φίλοπλος, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

5.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀγωνισθησομένων συνίσταται ἐξ ἱματιδίου ὁπλασκίας, ἐκ σκελέας, ἐκ ζώνης μὴ ὑπερβαινούσης τὸ πλάτος τῶν 8 ὑφεκατομέτρων, καὶ ἐκ σανδαλίων.

Τὸ ὕφασμα καὶ χρῶμα ἀφίενται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ φέροντος.

6.

Διὰ τὸ ξῖφος ὁρίζεται ῥαπὶς (flairet) ἀριθ. 5.

Διὰ τὴν σπάθην ἔλασμα χαλύβδινον μήκους 88 ἑκατοστῶν, εὐθὺ ἢ ὀλίγον κυρτὸν, μὲ κώπην συνήθη σιδηρᾶν ἄνευ δακτυλοφυλάκων.

7.

Ἀμυντήρια. Διὰ μὲν τὸ ξῖφος ὁρίζεται τὸ χειρόκτιον καὶ ἡ προσωπίς. Διὰ δὲ τὴν σπάθην χειρόκτιον, βραχιονιστὴρ, σπολὰς καὶ προσωπίς.

Κανόνες τηρητέοι κατὰ τὸν ἀγῶνα.

1) Οἱ μέλλοντες ν' ἀγωνισθῶσι σύρουσιν ἕκαστος ἐκ τῆς κληρωτίδος ἕνα ἀριθμόν· ὁ λαβὼν περιττὸν ἀριθμὸν ἔχει ὡς ἀντίπαλόν του τὸν λαβόντα τὸν ἀμέσως ἀκόλουθον ἄρτιον αὐτοῦ· ἤτοι ὁ ἔχων τὸν ἀριθ. 1 ἔχει ἀντίπαλον τὸν ἔχοντα τὸν ἀριθ. 2, ὁ ἔχων τὸν ἀριθ. 3 τὸν ἔχοντα τὸν ἀριθ. 4 καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν διαγωνιζομένων ᾖ περιττὸς, ὁ λαβὼν τὸν τελευταῖον θέλει ἀγωνισθῆ πρὸ τὸν μᾶλλον ἐπιτυχόντα ἐκ τῶν ἡττηθέντων κατὰ τὴν πρώτην συμβολήν

2) Κατὰ πρῶτον διεξάγεται ἀγὼν διὰ τοῦ ξίφους, κατόπιν διὰ τῆς σπάθης.

3) Ἡ πρώτη διὰ ξίφους συμβολὴ δὲν διαρκεῖ πέραν τῶν 8 λεπτῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ὡς καὶ αἱ διὰ τῆς σπάθης πέραν τῶν 5 λεπτῶν, νικητὴς δὲ λογίζεται ὁ δώσας τοὺς περισσοτέρους κανονικοὺς κτύπους.

Εἰς τὸ ξῖφος ὁ κτύπος τότε λογίζεται κανονικὸς, ὅταν κτυπᾷ ἀκριβῶς διὰ τῆς αἰχμῆς, τὸ δὲ ἔλασμα οὐδόλως πάλλῃ· εἰς δὲ τὴν σπάθην, ὅταν κτυπᾷ ἀκριβῶς διὰ τῆς κόψεως.

Ἐκπνεύσαντος δὲ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἂν οἱ κτύποι εἶναι ἰσάριθμοι, οἱ διαμαχόμενοι ἀγωνίζονται δι' ἕνα κτύπον. Ἡ ἐπιτροπὴ σημειοῖ τοὺς νικητὰς, οὗτοι δὲ πάλιν κληροῦνται κατόπιν μεταξύ των ὡς ἀνωτέρω. Ἂν δὲ συμπέσῃ, ὥστε εἰς τὸ τέλος ὁ ἀριθμός των νὰ ἦναι περιττὸς, τότε κληροῦνται ἐκ νέου, καὶ ὁ μὲν νικητὴς λαμβάνει τὸ α' ἀριστεῖον, ὁ δὲ ἡττηθεὶς ὀφείλει νὰ διαγωνισθῇ περὶ τοῦ δευτέρου ἀριστείου μετὰ τοῦ τρίτου. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην συμβολὴν, ὁ μὲν νικητὴς λαμβάνει τὸ β' ἀριστεῖον, ὁ δὲ ἡττηθεὶς τὸ βραβεῖον.

4) Ἡ συμβολὴ ἄρχεται διὰ τοῦ παραγγέλματος τοῦ προέδρου ἐμπρὸς!, οἱ δὲ διαμαχόμενοι μετὰ τὴν σκιαμαχίαν (Mur) καὶ τὸν χαιρετισμὸν, ἄρχονται τοῦ ἀγῶνος. Παύουσι δὲ τοῦτον διὰ τοῦ παραγγέλματος ἄλτ,! ὅτε οἱ διαμαχόμενοι παύοντες χαιρετῶσι καὶ ἀπέρχονται.

5) Οἱ διαγωνιζόμενοι τηροῦσιν ἄκραν σιωπὴν ἐκτὸς τῆς λέξεως κτυπημένος (touché), τῆς ὁποίας ἡ ἀποσιώπησις δύναται ν' ἀποκλείσῃ τὸν διαγωνιζόμενον τοῦ ἀγῶνος.

6) Εἰς τὸ ξῖφος ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόκρουσις διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

Ἡ δι' ὀρθώσεως ὀπίσω, ἀναποδισμοῦ καὶ ὑποπτήξεως ἐπίσχεσις (coup d' arrêt).

Δὲν λογίζονται οἱ ἀμοιβαῖοι κτύποι.

Δὲν λογίζεται ὁ ἀντιξιφισμὸς, ὅταν κτυπᾷ μετὰ ξιφισμὸν ἐπιτυχόντα.

Δὲν λογίζεται ὁ ἀντιξιφισμὸς, ὅταν κτυπᾷ μετὰ τὸν ἐξ ἰσχυρᾶς ἀποκρούσεως προελθόντα ἀφοπλισμὸν, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀντιξιφισμὸς ἐγένετο σχεδὸν ταὐτοχρόνως μὲ τὴν ἀφοπλί-

ζουσαν κίνησιν, ὥστε ὁ ἀντιξιφίζων δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὴν χεῖρά του.

Ὁ ἐν χρόνῳ ξιφισμὸς τότε λογίζεται, ἂν κτυπήσῃ πρὸ τοῦ ξιφισμοῦ τῆς ἐπιθέσεως, ἂν δὲ συμβῇ ταὐτοχρόνως μὲ τὸν ξιφισμὸν τοῦ ἐπιτιθεμένου, τότε λογίζεται ὁ κτύπος ὑπὲρ τοῦ ἐπιτεθέντος συμφώνως μὲ τὴν ἀρχὴν ὅτι πρέπει νὰ ἀποκρούσῃ καὶ νὰ ἀντιξιφίσῃ.

Ὁ δι' ἐπαναλήψεως (Benure) ἢ προσεπιθέσεως (redoublement) ξιφισμὸς τότε λογίζεται, ἂν ὁ ἐκτελῶν τοῦτον οὐδόλως κτυπᾶται· ἄλλως λογίζεται ὁ ἀντιξιφισμός, ὁ ἐκτελούμενος μετὰ τὴν ἀπόκρουσιν τοῦ πρώτου ξιφισμοῦ τῶν ἐπιθέσεων τούτων, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἀντιξιφίζων κτυπᾶται ταὐτοχρόνως διὰ τοῦ δευτέρου ξιφισμοῦ τῶν ἀνωτέρω ἐπιθέσεων.

Ἀπαγορεύεται τὸ σῶμα πρὸς σῶμα (corps à corps), ἂν δὲ τὸ τοιοῦτον συμβῇ, παραγγέλλεται εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους νὰ σταματήσωσι καὶ νὰ ἐπανατεθῶσιν εἰς τὴν κανονικὴν ἀπόστασιν.

7) Εἰς τὴν σπάθην δὲν λογίζονται οἱ ἀμοιβαῖοι κτύποι. Ἐπίσης δὲν λογίζονται οἱ ἐπὶ τοῦ μηροῦ σπαθισμοί.

Διὰ τὸν ἀντισπαθισμὸν καὶ ἐν χρόνῳ σπαθισμὸν, ἐπανάληψιν καὶ προσεπίθεσιν, ἰσχύουσι τὰ αὐτὰ ὡς καὶ εἰς τὸ ξίφος.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπεκφυγή, ὁ ἀναποδισμὸς καὶ ἡ ὑπόπτηξις.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὁ νύγδην σπαθισμὸς ὡς ἀντισπαθισμὸς καὶ ὡς ἐπίσχεσις.

Ἀπαγορεύεται τὸ πλαγίως βαδίζειν ἢ πηδᾶν.

8) Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προβῇ αὐθημερὸν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν ἀριστείων δημοσίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1888.

Κ. Σμολεντς, Α. Σουτσος, Στεφ. Σκουλουδης,
Χ. Ραλλης, Ν. Πυργος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1888.

Α. Βαλεττας Πρόεδρος, Π. Α. Ραλλης,
Φ. Νεγρης, Δ. Στεφανου.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

τῶν κατὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα τελεσθησομένων ἐν Ἀθήναις ἀγώνων τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς.

Κατὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιάδα ἐν ἡμέρᾳ, ορισθησομένῃ βραδύτερον, θέλουσι τελεσθῇ 7 ἀγῶνες ἐπὶ σκοπὸν βολῆς.

1ος	Μεταξὺ στρατιωτ.	εἰς	ἀπόστασιν	200	μ.	δι'	ὅπλου Γκρά.
2ος	» πολιτῶν	»	»	200	»	»	» »
3ος	» στρατιωτ.	»	»	400	»	»	» »
4ος	» πολιτῶν	»	»	»	»	»	» »
5ος	» στρατ. καὶ πολ.	»	»	200	»	»	» »
6ος	» »	»	»	400	»	»	» »
7ος	» »	»	»	200	»	διὰ	παντὸς εἴδους ὅπλου.

Δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀγώνων τούτων θέλουσι χορηγηθῇ 5 βραβεῖα, ἀπονεμηθησόμενα εἰς τοὺς κατὰ σειρὰν καὶ κατὰ τὸ μέλλον νὰ ἐκδοθῇ εἰδικὸν πρόγραμμα διακριθησομένους.

Ἡ σκόπευσις θὰ γίνηται ἐν στάσει ὀρθίᾳ καὶ ἄνευ στηρίγματος.

Ἐκ τῶν βουλομένων νὰ ἀγωνισθῶσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀθήναις ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ταχθέντα προπαιδευτὴν ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, ὅπου δύνανται νὰ προπαιδεύωνται, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰς κατὰ τόπους εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς. Πάντες οἱ μέλλοντες νὰ μετάσχωσι τῶν ἀγώνων τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς ὀφείλουσι πρὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου νὰ ἦναι ἐν Ἀθήναις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Μαΐου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ

Α. Βαλεττας. Φ. Νεγρης. Π. Α. Ραλλης, Δ. Στεφανου

Περὶ τοῦ ἐν τῇ προσεχεῖ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει τμήματος τῆς κτηνοτροφίας.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃ ἡ ἔκθεσις περιλαμβάνει καὶ τμῆμα κτηνοτροφίας, διακηρύττει·

Ἄρθρον 1ον.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ζῴων, ἀποτελοῦσα ἰδιαίτερον τμῆμα κατὰ τὴν προσεχῆ ἔκθεσιν, περιλαμβάνει ἄρρενα καὶ θήλη εἴδη ἵππων, ἡμιόνων, ὄνων, βοῶν, προβάτων, αἰγῶν, χοίρων, κατοικιδίων ζῴων καὶ ᾠδικῶν πτηνῶν.

Ἄρθρον 2ον.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκθέσωσιν ὀφείλουσι μέχρι τῆς 1 Μαΐου 1888 νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἢ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ νὰ αἰτήσωσι διὰ τῶν δελτίων τὴν συμμετοχήν των· πρέπει δὲ νὰ δηλώσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ζῴων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκθέσωσι, τὸ εἶδος ἑκάστου, τὴν γενεάν, ἐγχωρίαν ἢ ξένην ἐγκλιματισθεῖσαν, τὸ γένος καὶ τὴν ἡλικίαν ἀκριβῶς.

Ἄρθρον 3ον.

Τὰ διὰ τὴν ἔκθεσιν προωρισμένα ζῷα θὰ ἀποσταλῶσιν ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας, καθόσον ἅπασαι αἱ ἀτμοπλοϊκαὶ καὶ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι θέλουσι μεταφέρει ταῦτα δωρεάν. Πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν τὴν 15 Ὀκτωβρίου ε. ε. εἰς τὴν κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποφανθῇ ὁ πρὸς τοῦτο προσληφθησόμενος κτηνίατρος περὶ τῆς ὑγιοῦς καταστάσεως τοῦ ζῴου, θὰ παραλαμβάνῃ τοῦτο καὶ θὰ διδῇ εἰς τὸν ἐκθέτην τὴν περὶ τούτου ἀπόδειξιν.

Ἄρθρον 4ον.

Ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ζῴων μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ὀφείλουσιν οἱ ἐκθέται νὰ ἀναλάβωσι τὰ ζῷά των, ἡ διατροφὴ αὐτῶν εἶναι εἰς βάρος τῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ἡ περιποίησις, ἐκτὸς ἂν ἐκθέτης τις προτιμᾷ νὰ περιποιῆται ὁ ἴδιος τὸ ζῷον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5ον.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ζῴων θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἤτοι τὴν 16, 17 καὶ 18ην Ὀκτωβρίου.

Τὴν 19ην Ὀκτωβρίου ὀφείλουσιν οἱ ἐκθέται ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν νὰ προσαγάγωσι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἀναλάβωσι τὰ ζῷά των. Ἂν δὲν παραλάβῃ τις τὸ ζῷόν του μέχρι τῆς 20ῆς, τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς καὶ περιποιήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς 21 Ὀκτωβρίου εἶναι εἰς βάρος του καί, ἵνα ἀναλάβῃ τὸ ζῷόν του, ὀφείλει νὰ καταβάλῃ μέχρι τῆς 25 Ὀκτωβρίου, συμπεριλαμβανομένης, τὰ ἔξοδα ταῦτα. Παρελθούσης τῆς διορίας ταύτης, ἡ ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ζῷον διὰ πλειστηριασμοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπαιτήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ ἐκθέτου, ἂν τὸ τίμημα εἶναι κατώτερον ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον. Ἐκ τοῦ τιμήματος θὰ κρατηθῶσι τὰ ἔξοδα τῆς τροφῆς καὶ περιποιήσεως, τὸ δὲ πλεονάζον θὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἐκθέτην.

Ἀθήνησι τῇ 28 Μαρτίου 1888.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Φ. Νεγρης, πρόεδρος, Α. Βλαεττας, Π. Α. Ραλλης, Π. Γενναδιος, Ε. Δραγουμης, Ν. Χ. Αποστολιδης.

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ

πρὸς κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ Λόρδου Βύρωνος.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή, ἐκτελοῦσα τὴν ἐκφρασθεῖσαν αὐτῇ θέλησιν τοῦ εὐγενοῦς ἀγωνοθέτου κυρίου Α. Στεφάνοβικ Σκυλίτση, ἐπιθυμοῦντος νὰ κοσμήσῃ δημόσιόν τι μέρος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ λόρδου Βύρωνος, προκηρύσσει μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐργαζομένων Ἑλλή-

νων καλλιτεχνῶν διαγωνισμὸν συνθέσεως τοῦ ὅλου μνημείου ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας.

α') Ὁ ἀνδριὰς θὰ ἔχῃ ὕψος μεγαλείτερον τοῦ φυσικοῦ καὶ θὰ στηθῇ ἐπὶ βάθρου, φέροντος ἀναγεγλυμμένας ἀλληγορικὰς ἢ ἱστορικὰς παραστάσεις. Πεντήκοντα δὲ χιλιάδες δραχμαὶ προωρίσθησαν διὰ τὴν δαπάνην τοῦ ὅλου μνημείου.

β') Τὰ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀποσταλησόμενα προπλάσματα πρέπει νὰ ἔχωσιν ὕψος περίπου 1 μέτρου, πλήρης δὲ ἐλευθερία ἀφίνεται τοῖς καλλιτέχναις νὰ φιλοτεχνήσωσι τὸ σχῆμα τοῦ βάθρου τοῦ ἀνδριάντος καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ παραστάσεις.

γ') Τὰ προπλάσματα θὰ ἦναι ἐκ γύψου καὶ θὰ παραδοθῶσι τῇ Κεντρικῇ Ἐκτελεστικῇ Ἐπιτροπῇ τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου τὸ βραδύτερον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχωσι προδηλωθῇ μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου 1888.

δ') Τὰ προπλάσματα θὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς καλλιτεχνίας τῆς ἐκθέσεως καὶ θὰ κριθῶσιν ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

ε') Τὸ κριθὲν ἀνώτερον πάντων τῶν ἄλλων θὰ λάβῃ δισχιλιόδραχμον γέρας.

ς') Ὁ ἀγωνοθέτης οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν καλλιτέχνην τοῦ βραβευθέντος ἔργου καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1888.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Φ. Νεγρής, Πρόεδρος, Α. Βλαεττας, Π. Α. Ραλλης, Π. Γεναδιος, Ε. Δραγουμης, Ν. Χ. Αποστολιδης.

Διαγώνισμα συγγραφῆς περὶ καταρτισμοῦ, μετακινήσεως καὶ κατασκηνώσεως περιφορητοῦ χειρουργείου.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ Δ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ τῆς 26 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐπιστο-

λὴν τοῦ ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν συλλόγου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Ἀθήναις,

Προκηρύσσει διαγώνισμα συγγραφῆς, ἐν ᾗ «θὰ περιγράφηται, ὅσον ἔνεστι λεπτομερέστερον ὁ καταρτισμός, τὰ τῆς μετακινήσεως μέσα καὶ ἡ κατασκήνωσις περιφορητοῦ τινὸς χειρουργείου (ambulance), λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῆς τε φύσεως τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν νῦν ἐν Ἑλλάδι μέσων τῆς συγκοινωνίας» ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

1) Τὰ πονήματα εἶναι δεκτὰ μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1888, πρέπει δὲ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης.

2) Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ἦναι καθαρῶς γεγραμμένα, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτα, νὰ φέρῃ δ' ἕκαστον τούτων ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ διακριτικόν τι ῥητόν, τὸ αὐτὸ δὲ ῥητὸν νὰ ἦναι ἐπιγεγραμμένον ἐπὶ ἐσφραγισμένου φακέλλου, ἐν ᾧ θὰ ἐγκλείηται δελτίον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

3) Ὁ ἀγὼν θὰ κριθῇ ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἣν θὰ ἐκλέξῃ ἐν καιρῷ ἡ Ἐπιτροπή, ἡ δὲ κρίσις θ' ἀναγνωσθῇ δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ζαππείου Μεγάρου κατὰ ἡμέραν ὁρισθησομένην βραδύτερον.

4) Εἰς τὸ ἄριστον ἀπονεμηθήσεται γέρας χιλιόδραχμον ἀμερίστως.

5) Τὰ χειρόγραφα δὲν θὰ ἐπιστραφῶσι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1888.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. Βλαεττας, Πρόεδρος, Π. Α. Ραλλης, Π. Γενναδιος, Ν. Χ. Αποστολιδης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΕΛΕΤΗΣ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ

ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΙ ΕΝΑΡΞΕΙ

ΤΗΣ Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Τὴν εἰκοστὴν Ὀκτωβρίου 1888, ἡμέραν Πέμπτην, τελεσθήσονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ γενήσεται ἡ ἔναρξις τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

Κατὰ τὴν 10 π. μ. ὥραν παρευρεθήσονται ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ:

1. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
2. Ἡ Βουλή.
3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων Σ. Σ. Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου.
4. Οἱ φέροντες τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, οἱ Ἀντιστράτηγοι, οἱ Ὑποστράτηγοι, οἱ Ὑποναύαρχοι, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς τοῦ ναυτικοῦ, οἱ Ἀρχηγοὶ Στρατοῦ καὶ ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἐν τῇ πρωτευούσῃ Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν ἰσοβαθμίων αὐτοῖς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.
5. Οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα ἰσοβάθμιοι αὐτοῖς δημόσιοι λειτουργοί, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὁ Δικαστικὸς σύμβουλος καὶ οἱ Νομικοὶ σύμβουλοι, ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων ἔργων μετὰ τῶν προϊσταμένων τῆς ἀποστολῆς τῶν Γάλλων Μηχανικῶν καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ἔργων.
6. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ Δικασταὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.
7. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος, οἱ Ἐλεγκταὶ καὶ οἱ Πάρεδροι.
8. Ὁ Πρύτανις τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τῶν Κοσμητόρων τῶν σχολῶν καὶ τῶν λοιπῶν Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν.
9. Ὁ Πρόεδρος, ὁ Εἰσαγγελεύς, οἱ Δικασταὶ καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἐφετείου.
10. Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας καὶ οἱ Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι. Οἱ Δήμαρχοι, οἱ Δημαρχικοὶ Πάρεδροι, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.
11. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ οἱ Ὑποδιευθυνταί.
12. Ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.
13. Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Σχολείου τῶν βιομηχάνων Τεχνῶν.
14. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἰατροσυνεδρίου.
15. Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ.
16. Ὁ Ἔφορος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου.
17. Ὁ Κεντρικὸς Ταμίας καὶ οἱ Ταμίαι Ἀττικῆς.
18. Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Πρωτοδικείου.
19. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἀττικῆς.
20. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου.
21. Οἱ Γυμνασιάρχαι μετὰ τῶν Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν Γυμνασίων καὶ λοιπῶν Ἐκπαιδευτικῶν Καταστημάτων.
22. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς.
23. Οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας.
24. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου.
25. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφείου.
26. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σφραγιστηρίου.
27. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Ἀττικῆς.
28. Ὁ Τελώνης Ἀθηνῶν.
29. Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
30. Οἱ λοιποὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν.
31. Οἱ εἰδικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προσκληθέντες κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς τάξιν.

Τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν παρ' αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων θέλει ψάλει Ἁγιασμὸν καὶ ἀπευθύνει δέησιν πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ τοῦ ἀοιδίμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων καὶ ὑπὲρ τοῦ συναγωνοθέτου Κωνστ. Ζάππα καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς καὶ ὑλικῆς προόδου τοῦ Ἔθνους ἐργασθέντων.

Τὴν 11 ὥραν π. μ. αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν Α. Α. Β. Υ. τῶν λοιπῶν Βασιλοπαίδων μεταβαίνουσιν εἰς τὸ μέγαρον.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ θέλει ὑποδεχθῆ τὰς Αὐτῶν Μεγαλειότητας καὶ τὰς Αὐτῶν Ὑψηλότητας πρὸ τῆς εἰσόδου καὶ ὁδηγήσει Αὐτὰς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον τόπον, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπῆς θέλει ἐκφωνήσει Λόγον.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Λόγου αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ Αὐτῶν Ὑψηλότητες ὁ Διάδοχος καὶ οἱ λοιποὶ Βασιλόπαιδες θέλουσι περιέλθει τὸ μέγαρον καὶ ἐπισκεφθῆ τὰ ἐκθέματα, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς. Μετὰ ταῦτα αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ Αὐτῶν Ὑψηλότητες ὁ Διάδοχος καὶ οἱ λοιποὶ Βασιλόπαιδες θέλουσιν ἀναχωρήσει, προπορευομένης τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῶν προθύρων τοῦ μεγάρου.

Οἱ κύριοι Ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Δυνάμεων θὰ λάβωσι μέρος, ἂν εὐαρεστῶνται, εἰς τὴν τελετὴν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1888.

ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐν Στολῇ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἔχουσα ὑπ᾽ ὄψει τὰ ἐδάφια α΄. καὶ β΄. τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1888 κανονισμοῦ τῆς Δ΄. Ὀλυμπιακῆς περιόδου, τοῦ ἐκδεδομένου συμφώνως τῷ 8ῳ ἄρθρῳ τοῦ Β. Δ. τῆς 11 Ἰανουαρίου 1888, ἔτι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου.

Ὁρίζει

Α΄. Ἡ κατάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἀοιδίμου ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΖΑΠΠΑ ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραστάδος τῆς κυκλοτεροῦς στοᾶς τοῦ Ζαππείου κατασκευασθέντι σηκῷ γενήσεται τῇ 10 π. μ. τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1888 πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἁγιασμοῦ.

Β΄. Ἡ ἀμέσως ἐπακολουθήσουσα ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Ζαππείου ἱερουργία τελεσθήσεται ἐν ταὐτῷ μετὰ τοῦ ἐν τῷ προγράμματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ὡρισμένου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Δ΄ Ὀλυμπιάδος Ἁγιασμοῦ.

Γ΄. Ἰδιαίτεραι θέσεις εἰσὶν ὡρισμέναι ἐν τῷ περιστύλῳ κύκλῳ τοῦ Ζαππείου Μεγάρου, ἔνθα ὁ Βασιλικὸς Θρόνος καὶ ἡ ἀγωνοθετικὴ ἕδρα τοῦ Κ. Ζάππα, εἰς τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους καὶ ἀξιωματικούς, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τοὺς βουλευτάς, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς Μεγαλοσταύρους, τοὺς Ἀντιστρατήγους, Ὑποστρατήγους, Ὑποναυάρχους, Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τοὺς ἐν Ἀθήναις ὑπηρετοῦντας ἀνωτέρους δικαστικοὺς λειτουργοὺς καὶ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους Ταξιάρχας καὶ Ταξιάρχας τοῦ Σωτῆρος.

Δ΄. Αἱ σύζυγοι τῶν ἄνω μνησθέντων ἔχουσιν αὐτοδικαίως εἴσοδον κατὰ τὴν τελετὴν εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἐκθέσεως, θέλουσι δὲ καταλάβῃ θέσιν ἐν τῷ κύκλῳ αἱ τῶν ξένων ἀντιπροσώπων καὶ ἀξιωματικῶν, τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Βουλευτῶν, μεγαλοσταύρων, στρατηγῶν καὶ ναυάρχων, ἀνωτέρων ταξιαρχῶν, Προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, Προέδρου ἀντιπροέδρου καὶ Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐφ᾽ ὅσον δὲ περισσεύσῃ ἐν τῷ κύκλῳ θέσις καὶ αἱ σύζυγοι τῶν λοιπῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μνημονευομένων ἀνωτέρων δημοσίων λειτουργῶν καὶ ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἄλλων προσκεκλημένων.

Ε΄. Πάντες οἱ λοιποὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἀναγεγραμμένων καὶ οἱ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προσκεκλημένοι θέλουσι τοποθετηθῇ ὑπὸ τὸ περιστύλιον τοῦ κύκλου καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτὸ κυκλικὴν στοάν, ἐν ᾗ ἴδιαι θέσεις ὡρίσθησαν εἰς τοὺς ἔχοντας εἰσιτήριον δημοσιογράφους.

ϛ΄. Εἰδικῶς τεταγμένοι ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐπιστατήσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1888.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΕΝ ΣΤΟΛΗ

Τύποις Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

118

Δ' Ὀλυμπιάδος
1888 – 89

Ἀργυρᾶ πλάξ, ἐπ' αὐτῆς
ἐγχάρακτος ὁ λόγος τοῦ Στ. Ν. Δραγούμη

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

[illegible]

[illegible] Εξοχότητα
τον Κύριον [illegible] [illegible]
Υπουργόν των Εξωτερικών και Εσωτερικών
κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

[illegible]

[illegible]

119

ΛΟΓΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΤΗΣ

Δ΄ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙΣ ΤΗι 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1888

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἄσμενος ἤκουσα τὴν φιλόφρονα προσφώνησιν Ὑμῶν καὶ εὐχαρίστως ἀποδέχομαι τὴν αἴτησίν σας ὅπως κηρύξω τὴν Ἔκθεσιν ταύτην ἠνεωγμένην.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἕκαστος ἐκ τῶν ὧδε παρόντων μεθ' ὑπερηφανείας καὶ χαρᾶς θεωρεῖ τὸ ἀποπερατώμενον ἤδη ἔργον, δράττομαι δὲ τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἵνα ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας Μου, εἰς ἅπαντας τοὺς ἀφιερώσαντας εἰς τὸ ἔργον τοῦτο χρόνον τε καὶ κόπον. Τὰς εὐχαριστίας Μου πέμπω καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ἐργάτην, ὅστις διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ μερίμνης συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ πολυσημάντου τούτου ἱδρύματος διὰ τὴν ἡμετέραν βιομηχανίαν. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας Μου πρὸς τὸν φιλόπατριν ἄνδρα τὸν δωρήσαντα ἡμῖν τὸ περιφανὲς τοῦτο Μέγαρον καὶ οὕτω παροτρύναντα τὴν βιομηχανίαν ἡμῶν εἰς τελειοποίησιν. Εὐτυχὴς ἡ Ἑλλὰς οὐκ ἀμοιροῦσα ὁμοίων μεγαθύμων καὶ φιλοπατρίδων ἀνδρῶν.

Ἂς εὐχηθῶμεν νὰ ἀποδειχθῇ ἐναργῶς ἡ πρακτικὴ χρησιμότης τῆς παρούσης Ἐκθέσεως καὶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ στάδιον πλουτοφόρου ἐργασίας, ἐξ ἧς ἐξήρτηται ἥ τε ἰσχὺς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος.

Ταῦτα εὐχόμενος καὶ ταῦτα πεποιθότως προσδοκῶν, κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐκθέσεως τοῦ 1888 ἔτους.

ΛΟΓΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΤΗΣ

Δ΄. ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙΣ ΤΗι 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1888

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀληθὴ καταρχὴν τῆς ἑλληνικῆς πανηγύρεως ἦν ἵδρυσεν ἡ πρὸ μικροῦ ἐν τῷ ἐγκαινιζομένῳ ἀριπρεπεῖ τούτῳ μνημείῳ κατατεθεῖσα μεγαλόφρων κεφαλή, ἀληθῆ καταρχὴν σήμερον ὑπερλάμπρως καταγλαΐζει ὁ συνεορτασμὸς τῆς εἰκοστῆς πέμπτης ἀμφιετηρίδος τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐνθρονισμοῦ σου, Βασιλεῦ καὶ Πρύτανι τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Τριάκοντα μὲν παρῆλθον ἔτη ἀφ' ἧς ἔνθους ἀντιβασίλισσα, τὴν θέλησιν τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα ἐκτελοῦσα, διέταξε πρώτη τὰ τοῦ εἰρηνικοῦ ἀγῶνος· ἀλλ' ὡς τὰ πάλαι ποτὲ ἐκεῖνα Πύθια καὶ τὰ Ὀλύμπια, καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπέπρωτο, μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς νῦν βασιλείας ἀπελευθέρωσιν ἱερᾶς γῆς ἑλληνικῆς, νὰ διακοσμηθῇ ὁριστικῶς ἐν δευτέρᾳ ἱδρύσει. Διότι, ὅση καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀγωνοθετικὴ μεγαλουργία, κἂν ἔτι μὴ ἐλλείπῃ πόρων δαψίλεια, τοιοῦτον ἔργον, ἐν οὐδενί ποτε χρόνῳ, παρ' οὐδενὶ πλαττομένῳ ἔτι ἢ ἀναγεννωμένῳ λαῷ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ηὐτοσχεδιάσθη.

Ἀλλ' οὐδ' ἦν δυνατὸν νὰ μεταλάβῃ ζωῆς ἀκεραίας, κτωμένη καὶ τὸν οὐσιώδη χαρακτῆρα τῆς ἐν τακταῖς περιόδοις ἀθρόας τῶν δυνάμεων ἐκδηλώσεως, ἡ πανηγυρικὴ ἐν εἰρηνικοῖς ἔργοις ἅμιλλα τῶν Ἑλλήνων, ἥν, ἡμερῶν ἀρχαίων μνήμων ὁ ἀγωνοθέτης, ἠθέλησε πενταετηρικήν, εἰ μὴ πρότερον ἔδαφος ἐσαεὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ὡρίζετο. Τοῦ δὲ χώρου τῶν νεωτέρων Ὀλυμπίων τὴν καθιέρωσιν, ἐνταῦθα, ἐν τῇ πόλει με-

γάλου τῶν Ἀθηνῶν εὐεργέτου καὶ πολίτου, τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, κατέναντι τῶν θαυμασίων λειψάνων τοῦ λαμπροῦ αὐτῆς Ὀλυμπιείου, μόλις σήμερον ἐπιτρέπεται νὰ τελέσωμεν ἐν ἀκραιφνεῖ ἀγαλλιάσει· ἣν τοῦτο ἐπαυξάνει, ὅτι, κατὰ τὴν ἀγλαὴν ταύτην ἑορτήν, τὴν ἀγωνοθετικὴν ἕδραν ἠδυνήθη, ὡς ἠλπίζομεν, καταβὰς εἰς Ἀθήνας νὰ καταλάβῃ ὁ ἄξιος τοῦ Εὐαγγέλου συγγενὴς καὶ συναντιλήπτωρ καὶ ἀληθὴς συναγωνοθέτης Κωνσταντῖνος Ζάππας.

Γιγαντιαίαν μὲν ἀπεκάλεσεν ὁ τῆς δευτέρας ὀλυμπιακῆς περιόδου ἀντιπρόεδρος τὴν κατὰ τὴν μεσολαβήσασαν ἀπὸ τοῦ 1859 ἔτους ἑνδεκαετίαν συντελεσθεῖσαν πρόοδον, μεγάλην δὲ καὶ ὁ τῆς τρίτης προϊστάμενος ἀνέγραψε τὴν μετὰ ἓξ ἔτη μαρτυρηθεῖσαν ἐπὶ τὰ κρείττω προχώρησιν. Ἀλλ' ἡ ἄρτι λήξασα δωδεκαετία πολλῷ μᾶλλον ὑπέροχον ἀποφαίνει τὴν ἀπὸ τοῦ 1875 ἔτους ἐθνικὴν ἐργασίαν.

Ἐν ἔτεσι 1859, 1870, 1875, τὰ ἐγχώρια ὑφάσματα, οἱ ἐντόπιοι τάπητες, μόλις ὑπερέβαινον τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας ἐν ᾗ ἐτελεῖτο ἡ κατεργασία αὐτῶν, τὰ ὅρια τοῦ χωρίου ἢ τῆς ἐπαρχίας ἐν ᾗ κατεσκευάζοντο. Ταπεινὰ ἐνεφανίζοντο ἐν μόναις ταῖς τοπικαῖς κατὰ δήμους ἀγοραῖς, ὡς πραγματεῖαι μεταξὺ τῶν χειρωνάκτων καὶ τῶν ἀγροτῶν μόνον εὑρίσκουσαι ἀγοραστάς. Αἱ Ἀθῆναι, ἡ Σῦρος, αἱ Πάτραι, ἡ Κέρκυρα, ὁ ἀστικὸς ἐν γένει πληθυσμὸς οὐδὲ βλέμμα ἐπ' αὐτῶν νὰ ῥίψῃ κατεδέχετο. Ἀλλά, σήμερον, τίνα διαφεύγει ἡ περὶ αὐτὰ σπουδὴ καὶ ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ αὐτῶν τῶν ξένων ;

Σηρικουργία, βαμβακουργία, ἐριουργία καὶ εἰδικώτερον ταπητουργία, οὐδέποτε καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς στυγερωτάτοις τῆς δουλείας χρόνοις ἐξέλιπον παντάπασι τὸ ἡμέτερον ἔδαφος, ἐφ' οὗ ἄλλοτε ἤκμαζον· ἀλλ' εἰς οἰκογενειακὰς τέχνας μετατραπεῖσαι, οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐνδύματα μὲν εἰς τοὺς ἀγρότας, προῖκας δ' εἰς τὰς ἑλληνίδας κόρας καὶ τὰ πρὸς στορεσμὸν τοῦ ταπεινοῦ ἑλληνικοῦ οἴκου παρεῖχον.

Ἡ μεταξουργία μάλιστα, καίπερ τέχνη πολυτελείας μᾶλλον, τοσαύτην ἔσχε τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπίδοσιν, ἀφ' οὗ χρόνου Ἰουστινιανὸς ὁ αὐτοκράτωρ εἰσήγαγε παρ' ἡμῖν τὴν σηροτροφίαν, ὥστε, γενναίως παλαίσασα, ἀντέσχε μέχρι τέλους εἰς τὴν ὀλεθρίαν ἀντίδρασιν τῆς δουλείας καὶ τῶν συντρόφων αὐτῇ ἀγροικίας καὶ ἀχρηματίας. Ἐνοικισθεῖσα δ' ἐν Καλάμαις, ἐν

Ἀθήναις, ἐν Καρύστῳ, ἐν Ζαγορᾷ, Τυρνάβῳ, Ῥαψάνῃ, Ἀμπελακίοις καὶ ὅπου τῆς Ἑλλάδος βλέπομεν ἔτι κινούμενον τὸ μεταξουργικὸν ἐργαλεῖον, περιεσώθη εἰς ἡμᾶς δεσμῶτις μὲν ἀληθῶς, ἀλλ' ἁγνὴ ἡ θαυμασία ἐκείνη παραφυὰς τῆς ὑφαντικῆς, ἧς τὴν κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἐννάτου μ. Χ. αἰῶνος ἀκμὴν μαρτυροῦσι τὰ περὶ τῆς Πατραίας δεσποίνης Δανηλίδος ἱστορούμενα, ὅτι ἔπεμψε Βασιλείῳ τῷ Μακεδόνι, βαθυμάλλους τάπητας, «θαύματος ἀξίους μεγέθει καὶ ὡραιότητι,» ἑκατοντάδας παμποικίλων μεταξίνων καὶ ἄλλων λινομάλλων ἢ λινῶν ἔργων «καὶ ἕτερα ὑπὲρ τὰ τοῦ ἀραχνίου νήματα εἰς λεπτότητα, ὧν ἕκαστον εἰς καλάμου κόνδυλον ἐνεβέβλητο.» Καὶ ἀπαλλαγεῖσα ἤδη τῶν δεσμῶν καὶ ἀναπτερωθεῖσα ἐπαινεῖται καὶ ἑλκύει πανταχόθεν ἀγοραστὰς τῶν ἐπὶ στερεότητι ἅμα καὶ λεπτοϋφείᾳ καὶ ἀνεξιτήλῳ εὐανθείᾳ χρώματος διακρινομένων παντοειδῶν ὑφασμάτων.

Ἐν γένει δὲ καθ' ἡμέραν προβιβάζεται ἡ ἐγχώριος ὑφαντική, ἥτις καὶ φθίνουσα, περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, παρεῖχε διδάγματα εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τοὺς πρὸ μικροῦ μόλις τότε ἀνακαλύψαντας ὅτι ἀνέπνεεν ἔτι ἡ ἄλλοτε εὐκλεὴς τῶν Ἑλλήνων χώρα. Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν (1787—1797) παρετήρει ὁ Γάλλος πρόξενος Beaujour ὅτι ἐκ τῆς ὅλης Ἑλλάδος, τῆς μὲν Μακεδονίας τὰ γεωργικὰ προϊόντα ἦσαν ἀντάξια συλλήβδην πάντων τῶν τῆς λοιπῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐν δὲ τῇ βιομηχανίᾳ διέπρεπε μὲν ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας ἡ Θεσσαλία, μετ' αὐτὴν δ' ἤρχοντο ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἤπειρος, ἡ Πελοπόννησος, ἡ Ἀττικὴ καὶ μέρος τι τῆς Βοιωτίας «γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα χώρα τῆς Λεβαδείας.» Τὸ ἔτι καὶ νῦν φημιζόμενον ἐρυθρὸν χρῶμα τὸ φερώνυμον τῆς Ἀδριανουπόλεως (rouge d' Andrinople), — καί τοι ἄλλως σήμερον παρασκευάζεται, ἀφ' ὅτου ἡ χημεία κυριαρχήσασα εἰσήγαγεν εὐκολωτέρους καὶ εὐθηνοτέρους, εἰ μὴ πάντοτε ἀσφαλεστέρους τρόπους βαφῆς, — τὸ καλλίχρουν τοῦτο κόκκινον μόνη ἡ πτωχεύσασα ἑλληνικὴ βιομηχανία μετεδίδου τότε τέλειον εἰς τὸν βάμβακα· βαφεῖς δὲ Ἕλληνες, ἐγκατασταθέντες περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος ἐν Montpellier, ἔβαπτον κατὰ τὸν πάτριον τρόπον ὃν ἔσπευσαν μὲν ν' ἀπομιμηθῶσι πάντα τὰ γαλλικὰ ἐργαστήρια, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὁ Beaujour ὡμολόγει, ἀπεῖχον ἔτι πολὺ τῆς ἐντελείας τῆς ἑλληνικῆς βαφῆς.

Καὶ αὕτη μὲν ἡ ἰθαγενὴς ὑφαντουργία, λιτὴ μὲν καὶ ἀπέριττος, πελώριον δὲ κεκτημένη ἐργαστήριον, αὐτὸ αὐτόχρημα τῆς Ἑλλάδος τὸ ἔδαφος· διότι ἀπὸ τῶν προπόδων τοῦ Ὀλύμπου, ἀπὸ Σκιάθου καὶ Σκοπέλου, μέχρι τῆς πενιχρᾶς λακωνικῆς ἀκτῆς καὶ τοῦ Πεταλιδίου, ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν Κέρκυραν νησίδων Ἐρεικούσης καὶ Σαμοθράκης καὶ τῶν ὀρεινῶν τῆς Ζακύνθου Βολιμῶν, μέχρι τῆς Ἀμοργοῦ, οὐδεμία ἑλληνικὴ κώμη ἀμοιρεῖ ὑφαντρίας καὶ οἰκιακοῦ ἐργαλείου. Ἐκ δὲ τῆς οἰκογενειακῆς ταύτης τέχνης ἔν τισι πολυανθρωποτέροις συνοικισμοῖς προέκυψεν ἐργολαβική τις ἡ ἐμπορικὴ ὑφαντουργία κατὰ χιλιάδας πήχεων τὰ κατασκευάσματα αὐτῆς εἰς τὰς μεγάλας πανηγύρεις ἐκπέμπουσα, ὡς λ. χ. τὸ Ἄργος εἰς τὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἐτησίαν κορινθιακὴν ἀγοράν.

Ἀλλά, παρὰ τὴν αὐτόχθονα ταύτην, τὴν καθαρῶς ἐθνικὴν βιομηχανίαν, ἧς, καταπολεμουμένης ἔξωθεν δι' εἰσαγωγῆς εὐωνοτέρων ἀπομιμημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ὑφάσματος, διὰ παντὸς τρόπου καθῆκον ἔχομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἀνάπτυξιν, γενναία πρωτοβουλία μετεφύτευσεν ἐν Σύρῳ καὶ Πειραιεῖ τὴν σημερινὴν δυτικὴν τέχνην. Τὸ δὲ πρῶτον νῦν κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα ταύτην ἡ ἀτμοκίνητος ἑλληνικὴ μηχανὴ ἐπιδεικνύει ἔργα ἀξιόλογα, ἱστουργήματα τοῦ νεωτέρου εὐρωπαϊκοῦ τρόπου.

Ἐν δὲ τῇ καλλιεργείᾳ τῆς γῆς, κατὰ μέρος τιθέμενοι τὴν κυρίως γεωργίαν, διότι τοῦ θεσσαλικοῦ σιτοβολῶνος ἐστερούμεθα ὅτε ἐτελεῖτο ἡ τελευταία ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις, ἐλλείπει δ' οὕτω ἀκριβὴς ὅρος ἀντιπαραβολῆς, ἐξαίρομεν ἰδίως τὴν μεγίστην τῆς ἀμπελουργίας ἐν γένει, εἰδικώτερον δὲ τῆς σταφιδουργίας, καὶ τὴν τῆς καπνοφυτείας προκοπήν. Καὶ τὸ μὲν προϊὸν τῆς ἐν Ἑλλάδι καπνουργίας, συμπεριλαμβανομένων νῦν καὶ τῶν θεσσαλικῶν καπνῶν, μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐγχωρίων ἀναγκῶν, καὶ πολλαπλασιασθὲν ἔχει ἠσφαλισμένην ἐπικερδῆ ἐξαγωγήν, διότι, τῇ ἐπικουρίᾳ καὶ διεθνῶν συνεννοήσεων, ὑπεσκέλισεν ἤδη ἐν τῷ διαγωνισμῷ τὸ τῆς γείτονος χώρας. Ἡ δὲ περὶ τὰς ἀγιγάρτους σταφίδας ἐπιμέλεια, τὴν μὲν ξανθὴν προεβίβασεν ὑπὲρ τὴν τῆς Σμύρνης, ἐξ ἧς παρελάβομεν αὐτήν, καὶ χλωρὰν ἢ ἀπεσταφιδωμένην κατέστησεν αὐτὴν λεπτοτάτην ὀπώραν, ἀλλὰ καὶ ὕλην ὡσαύτως ἐπιτήδειον εἰς οἰνοποιίαν· τὴν δὲ κορινθιακὴν καθ' ἡμέραν ἐπὶ

μᾶλλον καὶ ἐν νέαις ἀγοραῖς ἐπιζήτητον ἀνέδειξεν, ἀφ' οὗ χρόνου μάλιστα αὕτη καὶ ξηρὰ ἀπεδείχθη καλὴ εἰς παραγωγὴν ἐξαιρέτου καθημερινοῦ οἴνου.

Τῆς δὲ ἄλλης ἀμπελοφυτείας ὁ πολλαπλασιασμὸς παρηκολουθήθη εὐτυχῶς καὶ ὑπὸ τελειοτέρας μορφώσεως τῆς οἰνοποιητικῆς, ἐξ οὗ προέκυψε παραλλήλως πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν ἀκατεργάστων οἴνων καὶ ἐξαποστολὴ τελείων εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγοράς, ἐν ᾧ μέχρι πρὸ μικροῦ νησιωτικοί τινες μόνον ἐξήγοντο εἰς Ῥωσίαν καὶ τὴν Ἀνατολήν, ἐλαχίστη δὲ καὶ ἀναξία ἴσως λόγου ποσότης κηφισιακοῦ εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Καὶ οὕτω σήμερον, ἐν ᾧ ἀξιοχρέως κατέλαβον θέσιν ἐν τῇ τραπέζῃ ἡμῶν καὶ τοῖς πρώτοις τῶν ἑλληνικῶν πόλεων ξενοδοχείοις οἱ τοῦ Πάρνηθος, τῆς Δεκελείας, τῶν Πεταλιῶν Νήσων οἶνοι, ἄφθονοι μὲν εἰσάγονται εἰς Γερμανίαν, ἐπίζηλον ἐκεῖ κατακτήσαντες θέσιν, οἱ τῶν Πατρῶν, τῶν Ἰονίων Νήσων, καὶ οἱ Θηραϊκοί, ὁ δὲ Μαραθώνιος καὶ ὁ τοῦ Πύργου τῆς Βασιλίσσης γαργαλίζουσι τὸν οὐρανίσκον τῶν πελατῶν τοῦ πρωτίστου τῶν ἐν Παρισίοις ξενοδοχείων.

Ἀλλά, τῆς μεταλλουργίας ἰδίως ἡ προαγωγὴ φαίνεταί τι ἀληθῶς ἔκτακτον. Κατὰ μὲν τὸ 1859 ἔτος, οὐδὲ λόγος κἂν περὶ μετάλλων. Κατὰ δὲ τὸ 1870 βλέπομεν ἀκμάζουσαν εἰς ὑπερβολὴν τὴν περὶ αὐτὰ πολυπραγμοσύνην. Ἐν ἔτει 1875 ἦν ἤδη λελυμένη ἡ λαυρεωτικὴ περιπλοκὴ καὶ ἐν κανονικῇ κινήσει τὸ μεταλλευτικὸν ἔργον. Ἐν ἔτει 1887 ἡ Ἑλλὰς ἀποδεικνύεται εἰσκομίσασα ἐκ τῆς ἐν γένει μεταλλευτικῆς ἐργασίας εἴκοσι δύο ὅλα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Παρατρέχω ἐξ ἀνάγκης πολλά.

Τὰ μὲν μεγάλα σιδηρουργεῖα καὶ τὰ μηχανουργεῖα ἐπολλαπλασίασαν ἐν τῇ χώρᾳ τὰ μικρὰ ἀτμομηχανικὰ ἱδρύματα, ἐβελτίωσαν τὸ ἄροτρον, διέδωκαν ἐντελέστερα καὶ εὐχρηστότερα ἐλαιῶν πιεστήρια, προσηρμόσθησαν εὐδοκίμως εἰς μικρὰς ναυπηγικὰς ἐργασίας, ἐξάγουσι δ' ἐπ' ὠφελείᾳ ἡμῶν μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα εἴς τε τὰς γείτονας χώρας καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Τὰ δὲ βυρσοδεψεῖα, ἐν οἷς πρὸ πάσης μεγάλης βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι προήχθη καὶ ἠνδρώθη ἡ τῶν δερμάτων κατεργασία, νικηφόρως ἀντισχόντα εἰς τὸν ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου ἐν τοῖς ὁμοτέχνοις ἐργαστηρίοις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ῥουμανίας

ἐγκαθιδρυθέντα ἐπικίνδυνον ἀνταγωνισμόν, ἀπέδειξαν ἀληθῆ εὐρωστίαν.

Ἀτμοκίνητα ἐλαιοτριβεῖα καὶ σαπωνοποιεῖα ἐξάγουσι καὶ χρησιμοποιοῦσι πολλοῦ χρήματος ἀνταξίαν ὕλην ἐκ τοῦ τέως εἰς τὰ ἄχρηστα ἀπορριπτομένου πυρῆνος· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν πεπιεσμένην αὐτοῦ μάζαν, ἀποδειχθεῖσαν καύσιμον ὕλην χρήσιμον οὐ μόνον εἰς καμίνους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μικρὰς ἐν ταῖς κώμαις ἀτμοκινήτους μηχανάς, διέσωσαν τῆς ἀπωλείας.

Ἡ ξυλουργία ἐν γένει, καὶ εἰδικώτερον ἡ λεπτουργία, ἡ ἁμαξοπηγία γενναίως προέβησαν εἰς τὰ πρόσω. Τὰ δὲ συνεργεῖα τῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν κατασκευάζουσιν, ἐν αὐτῷ τῷ πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν ἐστερημένῳ σιδηροδρόμων τόπῳ, ἀρίστας συρμαμάξας.

Ἡ πιλοποιία, μετὰ τὴν Κέρκυραν, ἐνιδρύθη ὁριστικῶς καὶ ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἐγχώριος κηροπλαστία, κατὰ πολὺ βελτιωθεῖσα, ἐπεξετάθη καὶ εἰς στεατουργικὴν κηροποιίαν.

Ἡ τυπογραφικὴ καὶ ἡ βιβλιοδετικὴ ἀκμάζουσιν ἤδη.

Οὐδέποτε πρὸ τῆς σήμερον καλλιτεχνικὴ ἐν Ἑλλάδι ἔκθεσις ἔδειξεν ἔργα κατά τε τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὸ ποιὸν ἐφάμιλλα τῶν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ αἰθούσῃ τοῦ μεγαλοπρεποῦς ἡμῶν Ζαππείου.

Καταφανὴς ἡ πρόοδος, ἐμπεδώσασα καλὴν ἀρχήν.

Ἀρχὴν μόνον, ναί· ἀλλά, μὴ ἀποθαρρεῖτε.

Πρὸ μὲν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἡ νῦν ἐλευθέρα χώρα πᾶσα ἔκειτο δεδουλωμένη· πρὸ δ᾽ ἑξήκοντα, εἶχε μὲν ἡ Ἑλλὰς ὀρθὴν τὴν κορυφήν, ἀλλὰ τὰς χεῖρας καθημαγμένας καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐνόπλους ἔτι· πληθυσμὸν ἠραιωμένον ὑπὸ σφαγῆς, αἰχμαλωσίας, πολέμου καὶ παντοίας κακουχίας· ἔδαφος ἀπεψιλωμένον, χώραν ἠρημωμένην, ἀντὶ φυτειῶν γῆν χέρσον, ἀντὶ πόλεων καὶ χωρίων ἐρείπια. Εἰς τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος κυβερνήτην, τὸν Καποδίστριαν, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπόριζεν ἡ χώρα μικρὸν ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια σημερινῶν δραχμῶν, ὅπως κυβερνήσῃ τὸ παντὸς ἐστερημένον νέον Κράτος· τὸν δὲ Βασιλέα Ὄθωνα, ἐν ἔτει 1835, οἱ ναῦται χειροφόρητον, αὐτοὶ θαλασσοβατοῦντες, ἀπεβίβαζον ἐπὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἀπροσίτου τοῦ Πειραιῶς παραλίας. Χρημάτων, προσόδου κτηματικῆς, αὐτῆς τῆς στέγης ἐστερεῖτο κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια.

Πρὸ παντὸς ἄρα ἔδει νὰ πηχθῶσι μὲν καλύβαι, αἱ δ' ὑπολειφθεῖσαι ὀλίγαι χεῖρες νὰ καλλιεργήσωσι καὶ φυτεύσωσι τὴν ἀργοῦσαν γῆν, νὰ τρέψωσι τὰ πλοῖα ἀπὸ τοῦ πολέμου πάλιν εἰς τὴν ἀνασταλεῖσαν ἐμπορίαν καὶ ἐργασία σύντονος μετ' αὐστηροτάτης λιτότητος νὰ παρασκευάσωσιν ἐξ οἰκονομίας κεφάλαιον. Ἀλλά, μία ὅλη γενεά, ἡ ἀμέσως τὴν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος διαδεχθεῖσα, μόλις ἐπήρκεσεν εἰς τὸν τραχὺν τοῦτον πόνον εἰς ὃν θαρραλέα ἐζεύχθη.

Εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐπακολούθους, τοὺς διὰ τοῦ ἱδρῶτος τῶν πατέρων εὐμοιρήσαντας ἄρτου, εἰς ἡμᾶς ἀπέκειτο τὴν ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν τὰ ἔθνη εἰς τὸ στάδιον τῆς εἰρηνικῆς ἁμίλλης νὰ προλεάνωμεν.

Οὔτε τριακονταετία διέρρευσεν, οὔτε παρήκμασε μία γενεὰ καὶ ἐπατήσαμεν τὸν οὐδόν. Μικρὸν καὶ εἰσερχόμεθα ὅπου ἄλλους ἀνεβίβασε κεφάλαιον ἐργασίας αἰωνομήκους.

Αἰῶνες μὲν κατήρτισαν τὴν ἀπὸ τῶν μηδικῶν καὶ ἐντεῦθεν ἀκμὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· καὶ ἂν δὲ μόνον ἀπὸ τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς ὀγδόης ἑκατονταετηρίδος ὑπολογίσητε, ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, ἔχετε πλείω τῶν διακοσίων ἐτῶν. Αἰῶνες δ' ὅλοι καὶ μακρὸς προσέτι χρόνος μετὰ τὴν εἰς διδάσκαλον τῆς Ῥώμης προσπασσάλευσιν τῆς Ἑλλάδος παρεσκεύασαν τὸν ῥωμαϊκὸν πολιτισμόν. Μετὰ ἑκατονταετηρίδας ἐκαρποφόρησε τελείως, ὁ, καθ' ἃ εἵμαρτο καὶ πάλιν, διὰ νέας πτώσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἐκ Βυζαντίου εἰς τὴν Ἑσπερίαν σπαρεὶς πολιτισμός, ὁ τὴν ἐλευθέραν Εὐρώπην ἀναγεννήσας καὶ ζυμώσας τὴν σημερινὴν αὐτῆς ἀκμήν.

Τετρακόσια ἔτη! καθ' ἃ ἡμεῖς, οἱ πεσόντες, δεδεμένοι ἐδουλεύομεν ἐν σκότει ζοφερῷ, παντὸς τοῦ πατρογονικοῦ κλήρου συλλήβδην ἀπεστερημένοι. Διότι, πλὴν θρησκείας ἐκ παραδόσεως, γλώσσης ἐν ἀμαθείᾳ καὶ οἰκογενείας ἔξω κοινωνίας, οὐδὲν ἄλλο περιεσώζετο εἰς τὸ ἔθνος ὅτε ἐσήμανεν ἡ ὥρα τῆς παλιγγενεσίας.

Ἀγαθῇ τύχῃ ! ἐγένετο ἡ ἀρχή.

Ἀλλ' ἐκ τούτου ἄρχεται μεγάλη δυσχέρεια. Διότι πρόκειται, οὐχὶ διαγωνισμὸς ἰσοπάλων περὶ πρωτείου, — ἄωρον τὸ ἐπιθύμημα· — ἀλλά, δίωξις δοκίμων δρομέων προεκδραμόντων ἐν τῷ σταδίῳ· οὐχὶ περὶ ὑπερτερήσεως ἀναμφηρίστως κρειττόνων, ἔκ τε ἀμέσου παρὰ τῶν πατέρων διαδοχῆς ἔκ τε

πυκνῆς προπαιδεύσεως καὶ ἐξ ἀφθονίας πόρων καὶ τρόπων· ἀλλ' ἐναγώνιος πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ἅμιλλα ὑπὲρ τῆς ὡς οἷόν τε πλείστης καὶ ταχίστης προσεγγίσεως εἰς τοὺς προπορευομένους. Ἐν τούτῳ κεῖται ἡ νίκη. Μόνον δ' ἐὰν κατά τι προσπελάσωμεν εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἐνεφυσήσαμεν πνεῦμα, ἐδώκαμεν ζωὴν καὶ διάρκειαν παρ' ἡμῖν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν ἐν γένει βιομηχανίαν, ἃς οὐ μόνον ἐξ ἁπλῆς φιλοτιμίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑψίστης ἀνάγκης ἀγωνιζόμεθα ὅπως ἐπαναγάγωμεν εἰς τὸ ἀπογεγυμνωμένον ἡμῶν ἔδαφος.

Εἰς τηλικοῦτον δ' ἐγχείρημα οὐδὲν ἀνύσιμον ἄνευ φιλομαθείας ἀκορέστου, ἐργασίας ἀνενδότου, ἐπιμελείας ἄκρας, συστηματικῆς ἀποφυγῆς παντὸς τοῦ ἐπιπολαίου καὶ πρὸς ἐπίδειξιν ἁπλῶς, εὐσυνειδήτου ἐπιδιώξεως τοῦ τελείου ἐν παντὶ καὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσι ἐπιμονῆς ἀμετατρέπτου.

Καὶ ἂν μὲν πάντων τούτων τῶν ἀγαθῶν ἡ συνύπαρξις κρίνεταί τι κατ' ἄνθρωπον σπάνιον καὶ δυσεπίτευκτον, συλλήβδην ὅμως ὁ ἐθνικὸς ἐν τοιούτῳ ἀγῶνι ὀργασμὸς εὐκολώτερον φαίνεται, δεξιῶς διοικουμένων τῶν πραγμάτων, νὰ περιβληθῇ τὴν ἰσχυρὰν ταύτην πανοπλίαν. Τοῦ δὲ συνόλου τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας ὁ χαρακτὴρ ἀναποδράστως ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ παρ' ἑκάστῳ κατ' ἰδίαν ἐργάτῃ, σὺν τῷ χρόνῳ, θέλει ἐπικρατήσει· διότι καὶ οὕτω λεγόμενον ἀληθεύει τὸ τοῦ Σόλωνος, ὅτι·

δημόσιον κ α λ ὸ ν ἔρχετ' οἴκαδ' ἑκάστῳ.

Εἰς τοῦτο δὲ πρώτιστα κέκληται ἵνα συντελέσῃ ἡ ὑπὸ τῆς φιλογενοῦς προνοίας τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα ἐγχειρισθεῖσα εἰς τοὺς ἑκάστοτε τῶν κοινῶν προϊσταμένους πρυτανεία τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθέντος ἐθνικοῦ βραβευτηρίου.

Δὲν περιεσώθησαν εἰς ἡμᾶς, ὥς τινες ἀρέσκονται λέγοντες, μόναι αἱ κακίαι εἰς ἀπόδειξιν τῆς γνησίας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καταγωγῆς· ἀλλά, πλὴν ἄλλων, καὶ ἀρεταί τινες, ἐν συνόλῳ δ' ὁ χαρακτήρ. Ἀλλά, τί τὰ μέγιστα συνετέλεσεν, εἰς διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος ἀρτίου καὶ προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸ τέλειον παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις; Διηνεκὴς θερμὴ ἅμιλλα εἰς συχνὴν κρίσιν ἐρχομένη ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου κριτοῦ, δικαίως τοὺς ἀρίστους βραβεύοντος.

Ὅτε δ' ἔφθασε νὰ ἐμφυσηθῇ μὲν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ ἐν τῷ εἰρηνικῷ ἀγῶνι νικῶν καθ' ὅλον τὸν λοιπὸν βίον

ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

ἕνεκα τῶν ἄθλων· ἐπὶ δὲ τῆς στήλης τῆς φερούσης τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀριστευσάντων καὶ δημοσίᾳ ταφέντων νὰ διακρίνηται ὑπ' αὐτῆς τῆς πόλεως τὸ ὄνομα τοῦ στρατιώτου τοῦ ἐν τῷ εἰρηνικῷ ἀγῶνι νικήσαντος, πρὶν ἢ ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς πατρίδος πέσῃ, καὶ νὰ χαράσσηται ἐξαιρετικῶς παρ' αὐτό, ὡς ἐπὶ ἐξόχῳ ἀνδραγαθήματι, ὁ ἔπαινος Ὀλυμπιονίκα, Πυθιονίκα, πῶς θέλετε, ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνδρὸς νὰ μὴ διαμορφωθῇ φιλοτιμότερος, προσφυέστερος εἰς ἅμιλλαν, ἐπιμονώτερος, ἱκανώτερος, ἀριστεύς ; Πῶς θέλετε αὐτὴ ἡ τοιαύτης πίστεως ἔμπλεως κοινωνία νὰ μὴ μεγαλογονήσῃ, νὰ μὴ μεγαλουργήσῃ ;

Ἐκεῖ, καὶ ὁ νικητὴς ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῶν κριτῶν καὶ ἐδακτυλοδεικτεῖτο μετὰ τιμῆς καὶ ὁ ἀγωνοθέτης ἐστεφανοῦτο ὑπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐτιμᾶτο διαφερόντως. Εἰς τοσοῦτον δ' ἐθέρμαινεν αὐτοὺς ὁ εὐγενὴς ζῆλος, ὥστε, καὶ αὐτὸ τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος ὑπερβαίνοντες, ἀνενέουν τὴν ἅμιλλαν περὶ τὴν ἵδρυσιν μνημείων εἰς ἀνάθεσιν τῶν βραβείων.

Πάντες ἀντεφιλοτιμοῦντο, τίς πρῶτος καὶ ἐνδοξότερον νὰ νικήσῃ, τίς πρῶτος καὶ λαμπρότερον ν' ἀγωνοθετήσῃ, τίς περιφανέστερον νὰ τιμήσῃ τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ γέρας, τίς περισσότερον διὰ τῶν ἀγώνων νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος.

Παρετηρήσατε τοὺς ναύτας, ὅταν ἐν στοίχῳ, τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ σχοινίου ἐπιθέντες, ἀγωνίζωνται εἰς ἀνάσπασιν λέμβου ἢ ἀγκύρας· ἀντιπαρορμώμενοι ἐναγωνίως καὶ ἐν τῇ ἁμίλλῃ ἀντλοῦντες δυνάμεις, ἀναρτῶσιν ἐπὶ τέλους ἀσφαλῶς εἰς ὕψος τὸ χειριζόμενον σκεῦος.

Διὰ παραπλησίου ἀγῶνος ἤρθη ποτὲ ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς εἰς περιφανῆ ἀκμήν.

Εἰς τοιαύτην δ' ἅμιλλαν ἐκάλεσαν σήμερον τοὺς Ἕλληνας ἡ δυὰς τῶν μεγαλοφρόνων ἀγωνοθετῶν, ἡ ὑπὸ τὸ λαμπρὸν ὄνομα τῶν παλαιῶν Ὀλυμπίων καινοὺς ἀγῶνας ἐπιθυμήσασα.

Εἶα μάλα! ἠχεῖ τὸ κέλευσμα τῶν Ζαππῶν. — Εἶα ὤ! ἀκούω διὰ μυρίων στομάτων ἀποκρινομένην τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλάδος ὅλης· καὶ βλέπω αὐτὴν μετ' ἐνθέου ζήλου ἐπιτιθεῖσαν τὰς χεῖρας καὶ ἐπιλαμβανομένην τοῦ ἐπιπόνου ἔργου. Καὶ προέκυψαν ἤδη ἐνάμιλλοι πολλοὶ μὲν οἱ ἐπιδεικνύντες ἔργα, ἱκανοὶ δὲ καὶ γενναῖοι οἱ κατὰ μέρος ἀγωνοθέται καὶ χορηγοί.

Ὦ εἶα, εἶα πᾶς!

Κορυφαῖοι συναντελάβοντο τοῦ ἔργου οἱ Βασιλεῖς· ἀληθεῖς δ' ἐθνικοὺς ἐργάτας ἀκορέστως θαυμάζουσιν οἱ ὀφθαλμοί μου παρὰ τὸ βασιλικὸν πλευρὸν καλοὺς καὶ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὀργῶντας τοὺς πρώτους υἱοὺς τῆς Ἑλλάδος.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός!

Ἤδη βλέπω στεφανουμένους τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Καταστήματος ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ 1888 [illegible]

Samedi

120

Mon cher Ministre,

Vous savez le proverbe italien : Traduttore traditore. Ne voulant pas, n'ayant l'intention de trahir personne, mériter semblable reproche, je vous prie de vouloir bien me dire à quelle heure – aujourd'hui

ou demain — je
vous pourrais voir
pour vous lire la
traduction de votre
discours aux olym-
piques, qui paraîtra
dans le prochain
numéro du *Messager*.

Bien à vous
A. J. Stéphanopoli

Jeudi.

121

Mon cher Ministre,

Ne pensez-vous pas qu'il serait utile à la Grèce de télégraphier un peu au long la cérémonie d'aujourd'hui et les discours qui vont y être prononcés? Pour moi j'estime que cette constatation des progrès matériels de la Grèce a plus

d'importance qu'une foule d'autres choses dont on s'entretient peut-être un peu plus qu'il ne convient.

Si telle est aussi votre opinion veuillez me donner un rendez-vous après la cérémonie d'ouverture de l'Exposition

Veuillez croire, en attendant, aux bons sentiments

Constantinople. Ce n'est pas de ma faute, si elle est jugée insuffisante.

Veuillez croire à mes sentiments dévoués.

A. B. Stéphanopoli

MERCREDI, 26 OCTOBRE (v. s.) 1888. Quatorzième année N° 41 MERCREDI, 7 NOVEMBRE (n. s.) 190

RÉDACTION
RUE MAVROMICHALI
N° 5.

ADMINISTRATION
RUE MAVROMICHALI
N° 5.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

JOURNAL INTERNATIONAL POUR L'ORIENT PARAISSANT TOUS LES SAMEDIS

ABONNEMENTS
GRÈCE, *un an*.... 35 fr. *six mois* 20 » | ÉTRANGER, *un an*... 40 fr. *six mois* 25 »

A. Z. STÉPHANOPOLI
PROPRIÉTAIRE-RÉDACTEUR EN CHEF

ANNONCES
Annonces ordinaires, 50 centimes la ligne ou son espace
Réclames, 2 francs la ligne. — Faits divers, 3 fr. la ligne

SOMMAIRE

1863—1888. — Constantin Zappas. — Le bal de la légation de France. — Les fêtes du Jubile royal. — Ouverture de l'Esposition. Discours de M. Dragoumis. Réponses de S. M. le Roi et de M. Constantin Zappas. — Nouvelles et renseignements. — Dépêches de l'Agence Havas. — Nissyros et ses Volcans et Activite. — Franceet Amérique — La langue universelle. — Jubilé de la Croix-Rouge.

1863—1888

Deux dates écrites sur tous les écussons, que l'on trouvait dans la bouche, et aussi dans le cœur des Hellènes. Elles ne disent peut-être rien ou pas grand chose à l'étranger; elles renferment un monde de souvenirs pour les Grecs.

On venait de sortir d'une Révolution, qui, comme la plupart des révolutions, n'avait pas tenu tout *ce qu'elle avait promis. On* était inquiet du lendemain, ayant vu de près les horreurs de la guerre civile. On demandait un Roi, comme une garantie d'ordre, de progrès de liberté.

Un prince jeune et sans experience des choses du gouvernement se présenta. Agréé par l'assemblée nationale, par la nation, qui devait l'acclamer quelque temps, après, ce jeune prince avait le désir, la volonté et, dans une certaine mesure, le pouvoir de faire le bien. Etranger aux luttes des partis il n'eut, dès le principe, d'autre soin que de se rendre utile au pays.

Ses essais ne furent pas—il ne servirait à rien de le nier — toujours heureux. C'était, il faut avoir le courage de le dire, encore plus de la faute des institutions que de celle de la jeune royauté.

Entre le pouvoir exécutif, representé par le jeune souverain, et le pouvoir législatif, représenté par une Chambre unique la lutte était prévue, inévitable. De là les tiraillements qui suivirent de près l'avènement du Roi Georges et se prolongèrent pendant les dix premières années de son règne. Aussi peut-on dire que ce n'est que depuis 1875, que la royauté a renoncé à diriger la Chambre ou plutôt à lui imposer sa volonté.

Cette lutte de plusieurs années n'a pas été aussi stérile qu'on le croit. Elle a contribué, quoiqu'on puisse dire, à donner au peuple une meilleure éducation politique, des idées plus saines sur la forme du gouvernement, sur le fonctionnement du régime parlementaire. Les esprits, plus rassis, ne s'égarent plus comme autrefois dans le pays d'Utopie. Ils se rendent mieux compte des obstacles a surmonter pour la réalisation de projets conçus dans le silence du cabinet. En un mot, le peuple hellène est devenu plus pratique, plus calme et plus sérieux.

Des progrès plus tangibles ont été accomplis dans l'ordre purement matériel. Sous le règne du Roi Georges la population du royaume a doublé. La Grèce a acquis les Iles ioniennes, la Thessalie et le district d'Arta. Ses ressources financières se sont élevées de 24 à 90 millions de francs; ses forces productives ont augmenté dans les mêmes proportions; l'aisance le bien-être ont pénétré jusque dans des couches sociales qui paraissaient, pour de longues années encore, réfractaires au progrès.

Ces progrès accomplis dans tous les sens, s'il est permis de s'exprimer ainsi, ont été constatés dans le beau discours de M. Dragoumis à l'ouverture de l'Exposition, que l'on trouvera plus loin. Rien d'outré dans ce discours. C'est un tableau exact d'une situation créée en quelques années par les louables et généreux efforts de chacun et de tous.

La royauté a une large part dans la réalisation de ces progrès. Elle a été, selon l'expression des fouriéristes le pivot d'ordre autour duquel ont gravité toutes les forces vives du pays. Aussi a-t-elle mérité les hommages des Hellènes de la Grece libre et de ceux de la Grèce esclave, dont elle a ravivé les espérances. C'est le plus bel éloge que l'on en puisse faire.

Pour nous, peu suspect de flatterie à l'endroit du Roi et des institutions monarchiques, nous nous bornons à faire des vœux pour que le cinquantenaire de Georges Premier soit aussi fecond, en beaux résultats pour l'hellénisme, que le vingt—cinquième anniversaire de son avènement au trône.

CONSTANTIN ZAPPAS

Dans la foule des Grecs, qui ont consacré leur fortune à la patrie, les Zappas ne sauraient être confondus. Leurs créations à Athènes et à Constantinople, revêtent un caractère d'utilité publique, qui n'exclut pas la grandeur. Voyez le *Zappion*, œuvre de Constantin, et surout l'Hôtel des Olympiques à Athènes, construit sur les indications d Evanghèle. Comme monument, ils ne dépareraient les places d'aucune capitale; mais, comme institutions, elles l'emportent sur beaucoup d'autres ayant la même destination.

Ce sera la gloire des Zappas d'avoir eu la fortifiante pensée de faire revivre, dans des conditions appropriées à la vie moderne, les Jeux Olympiques. Ces Jeux n'étaient pas seulement, en effet, des luttes d'athlètes, des courses de chars où des exercices de gymnaste. C'étaient aussi de véritables expositions artistiques, des concours de chant et de poésie. Les modernes Olympiques, exposition des produits des arts industriels, n'excluent ni les exercices du corps en rapport avec les conditions de la société actuelle, ni les beaux arts.

C'est à cette utile et grandiose institution qu'Evanghèle Zappas consacra, de son vivant, la plus grande partie d'une fortune que l'on peut, sans exagération, qualifier de princière. A sa mort il confia l'achèvement de son œuvre à son cousin Constantin Zappas, à qui la Grèce vient de rendre des honneurs exceptionnels.

Et ces honneurs personne ne les a mieux mérités. C'est grâce à son intelligente activité, à ses efforts de tous les instants, à un désintéressement au-dessus de tout éloge qu'il a pu mener à bonne fin l'œuvre commencée par son cousin Evanghèle.

Il n'est pas donné à tout le monde de réaliser de fortes et généreuses pensées. Il ne suffit pas de les concevoir, il faut avoir encore les moyens, la force et la volonté de les faire passer du domaine de la spéculation dans celui des faits. Les deux Zappas ont eu ce bonheur.

Ils ont réussi, parcequ'ils ont mis une immense fortune au service d'une idée patriotique; ils ont réussi, parcequ'ils avaient une foi invincible dans l'avenir de la patrie; ils ont réussi, parcequ'ils ne se sont pas laissés rebuter par les obstacles qu'ils ont rencontrés sur leur chemin. Aussi la Grèce leur a donné une place d'honneur au livre d'or de ses annales.

M. Constantin Zappas n'a pas été un simple exécuteur des volontés de son cousin Evanghèle. Il a élargi son œuvre, l'a dégagée d'une foule d'accessoires inutiles, lui a donné les proportions que nous lui voyons aujourd'hui. Et il n'a pu arriver à cet admirable résultat que par l'accroîssement de la fortune dont on lui avait confié le dépôt. Aux millions, qui se sont accumulés entre ses mains honnêtes et loyales, il n'y a touché que pour doter l'hellénisme de bonnes écoles ou pour doter des établissements de bienfaisance.

La physionomie de Constantin Zappas respire la bonté. D'abord facile, d'une politesse qui n'a rien de recherché, il s'efforce d'être agréable à ses amis tout en cherchant à leur être utile.

L'âge n'a pas éteint le feu de son regard vif et pénétrant. Dans la conversation son visage s'anime pour refléter les sentiments qui éclairent son âme. Alors sa belle et mâle tête de vieillard parait radieuse. Il parle avec vénération d'Evanghèle, dont il n'a, à l'entendre, qu'exécuté fidèlement les intentions. C'est de la modestie. Car il n'a pas moins fait pour son pays que son cousin. Aussi leurs deux noms resteront-ils indissolublement liés dans le cœur des Hellènes.

LE BAL DE LA LÉGATION DE FRANCE

Le bal donné hier à la légation de France comptera parmi les évènements mondains de la saison, qu'il vient d'ouvrir de la façon la plus brillante. Le goût le plus exquis avait présidé à la decoration, du cabinet destiné à Leurs Majestés helléniques, de la Chambre de la Reine, des salons de bal et des salles a manger, dont les murs disparaissaient sous les tentures, les glaces et les fleurs d'un grand effet sous les feux des lustres et les flammes des bougies.

Mme de Butzow et M. de Montholon, aidés de M. Géry, ont fait avec beaucoup de grâce les honneurs de la légation au Roi, à la Reine, au Prince royal à la princesse Alexandra, à la duchesse d'Edimbourg, à la grande duchesse Elisabeth, aux grand ducs Serge et Paul, et au prince Georges de Galles, qui avaient bien voulu honorer la soirée de leur présence, et aux invités où l'on remarquait l'élite de la société athénienne et de la colonie étrangère. Beaucoup de jeunes et de jolies dames. La Reine, qui est toujours la plus belle femme de son royaume, la toute gracieuse princesse Alexandra, la charmante duchesse d Edimbourg, l'attrayante grande-duchesse Elisabeth; les dames du corps diplomatique au grand complet, Mmes Butzow, Ghika, de Kosjeck, Fearn, Mouson, Hitrovo, Melle Ozurrow, rivalisant de grâce et de beauté; Mmes Türr, Barthe, Théotoki, Staïkos, Sapoundzaki, Boudouris, toujours jolies. Melles Hadjipétro, Vassos, Carapanos, Psykhas, etc

Nous en passons, et des plus belles et des plus gracieuses.

Parmi les invités, nous remarquons MM. Tricoupi, Délyanni, presque tous les ministres, le corps diplomatique au grand complet, le président de la Chambre et son doyen M. Kalliphronas, M. Mavrocordato, ministre de Grèce à Pétersbourg, les colonels Colocotroni et Hadgipétro, M. Carapano, M. Lounzi, M. Sgoutas, l'amiral Olry, commandant la division navale française du Levant avec tous les officiers de son état-major, l'amiral Lejeune, le général Türr, le commandant et les officiers du Seignelay, Djevad pacha, l'envoyé special du Sultan, le maire d'Athènes, M. Barthe, les officiers de la suite du roi et de ses hôtes princiers, les membres de l'Ecole française, M. Lüders, les ingénieurs de la mission française des ponts-et-chaussées, la plupart des notables de la colonie française etc. etc.

La famille royale fait son entrée à neuf heures et demie. Elle est reçue par M. de Montholon, entouré du personnel de la légation au son de l'hymme national hellénique. Le Roi et le Prince royal portent le grand cordon de la Légion d'honneur. Les princes russes le grand cordon du Sauveur en sautoir.

La Reine ouvre le bal avec le comte de Montholon et les hôtes princiers de Leurs Majestés helléniques.

A minuit, on sert le souper. A la table royale, dressée au second étage de la légation, prennent place outre tous les princes et princesses, Mmes Théokhari, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Butzow, Kosjeck, Ghika, Fearn, Hitrovo, Monson, Türr, Melle Ozurow, et MM. Tricoupi, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Avgherinos, Philémon, Butzow, Montholon, Kalliewitch, Lemaitre, Kosjeck, Fè d'Ostiani, Monson, Riza-bey, Ghika, Fearn, Frassanowitch, Djevad pacha, Türr, Lejeune, Olry et Calliphronas.

La salle à manger, pour le reste des invités, aménagée avec beaucoup de goût dans la cour, pouvant contenir plus de cent personnes, présentait un coup d'œil agréable, vue de l'escalier de sortie. Le souper, ne laissait rien à désirer ni pour la quantité ni pour la qualité des mets et des vins servis par un personnel aussi bien dressé que possible.

LL. MM. et les princes grecs et étrangers quittèrent à deux heures du matin le bal qui se prolongea jusqu'à quatre heures. Avant de partir le Roi et la Reine ont exprimé leur satisfaction à M. de Montholon, qui fut fort touché des gracieux compliments de Leurs Majestés.

Tous les invités, enchantés de la cordiale réception qu'ils ont reçue à la legation de France, ont emporté un excellent souvenir de cette soirée, qui a, comme on l'a dit en commençant, ouvert la saison de la façon la plus brillante.

LES FETES DU JUBILE ROYAL

Première journée.

Les fêtes du jubilé ont été favorisées par un temps splendide. Aussi peut-on dire que les Athéniens ont passé une semaine dans la rue tant pour voir et applaudir le cortège royal que pour jouir, le soir, du spectacle de l'illumination qui n'a jamais été plus brillante.

Mercredi, au point du jour, une salve de cent et un coups de canon annonçait le vingt-cinquième anniversaire de l'avènement du roi Georges au trône de Grèce. Avant huit heures, la population suburbaine et celle des quartiers excentriques, qui s'était portée en masses compactes vers le palais royal, en occupait, littéralement, toutes les avenues. Les retardataires étaient refoulés de la place du Palais et de la Constitution dans les rues d'Hermès et d'Evanghélistra et aux abords de la Cathédrale. Les troupes qui faisaient la haie, contenaient avec peine cette marée humaine, battant de ses flots pressés et houleux les murs et les files des soldats au milieu desquels elle étouffait. Les troupes, sous le commandement du général Petimésas, étaient rangées dans l'ordre suivant. Les élèves de l'Ecole navale, sur deux rangs, à l'entrée de la Cathédrale, sur le vestibule ; les élèves de l'Ecole militaire des Evelpides et ceux de l'Ecole des sous-officiers, dont la tenue sous les armes et l'air crâne furent particulièrement remarqués, à droite et à gauche de la cathédrale. Au milieu la musique du 7e de ligne. Le bataillon des sapeurs-pompiers, un régiment du génie, le 9e evzones, avec son pittoresque costume indigène qui lui donne une si martiale attitude, une compagnie de fusiliers-marins le long des rues d'Evanghélistria et d'Hermès. L'artillerie et la gendarmerie étaient massées sur la place de la Constitution et dans la rue des Philhellènes. Une partie de la cavalerie devait former l'escorte du cortège royal, qui commença à s'ébranler vers dix heures et demie dans l'ordre suivant: Dans une voiture à quatre chevaux S. M. la Reine, toujours rayonnante de beauté, portant avec une grâce souveraine une riche robe aux couleurs nationales. A sa droite dans le même carrosse, la duchesse d'Edimbourg et en face, le Prince royal de Danemarck et le duc d'Edimbourg, avec leur uniforme national, le grand cordon de l'ordre du Sauveur en sautoir. Dans le second carrosse ont pris place la princesse Alexandra, dont la jeunesse, la grâce et la beauté attirent tous les regards, la grande duchesse Elisabeth, les grands ducs Paul et Serge. Au troisième carrosse sont la princesse Marie, le prince Georges de Galles, les princes hellènes Nicolas et André. Près de la porte d'honneur se tiennent les valets d'écurie avec des chevaux sur lesquels montent le Roi le Prince royal et le prince Georges qui prennent la tête du cortège. En ce moment toutes les troupes portent les armes, l'air retentit des joyeuses fanfares des quatres musiques militaires échelonnées tout le long du parcours, et la foule éclate en vivats enthousiastes. Du Palais à la Cathédrale, les rues et les places sont ornées de festons de myrte, pavoisées avec un peu plus de goût qu'à l'ordinaire, aux couleurs nationales. Sur tous les balcons, à toutes les fenêtres, des dames aux toiles élégantes, plus fraiches et plus brillantes que les premières fleurs du printemps, saluent la famille royale et ses hôtes princiers.

A la Cathédrale s'étaient rendus, à l'heure indiquée dans le programme, le président du conseil, les autres ministres, les députés, parmi lesquels on remarquait M. Délyanni, les amiraux étrangers avec leurs aides-de-camp et une partie de leurs états-majors, l'amiral Canaris, l'amiral Lejeune, chef de la mission navale française, le corps diplomatique plus ruisselant d'or et de broderies que les militaires, les dames des hauts dignitaires, le maire d'Athènes, la foule des fonctionnaires civils et militaires, le Saint-Synode de l'église de Grèce, le grand rabbin de Corfou, le muphti de Larissa, les députations spéciales etc. etc. Les commissaires avaient placé tout ce monde aux places qui avaient été assignées dans le programme. Enfin le *gynékonite*, qui forme galerie au-dessus du chœur, bondé de dames et de jeunes filles, donnait encore plus d'attrait à la cérémonie imposante, il est vrai, mais aussi gaie que les doux rayons de ce beau soleil d'Attique, qui nous a versé pendant de si longs jours sa douce et vivifiante chaleur.

Un mouvement de saine curiosité, mêlé de reconnaissante émotion, s'empare de tout le monde à l'apparition de M. Constantin Zappas qui fait son entrée à l'église à la droite de M. le président du conseil.

Après la *Doxologia*, le cortège rentre au Palais dans le même ordre qu'il avait suivi en se rendant à la Cathédrale, mais accru des équipages de tous les dignitaires et fonctionnaires, dont nous venons de faire le dénombrement, qui montent à la file vers la place du Palais, au milieu des acclamations, des vœux et des applaudissements. Le Roi marche au milieu des drapeaux des corporations, précédés du drapeau macédonien, qui le dérobent, par instants, aux regards des spectateurs.

Le cortège rentre au Palais à onze heures. Quelques minutes après le Roi paraît sur la balcon. Il est suivi de près par le président du conseil ayant toujours à sa droite M. Constantin Zappas, et toute la famille royale. Les applaudissements redoublent. Le Roi fait signe qu'il veut parler et tout le monde fait silence.

Je vous remercie, mes enfants, dit S. M., des temoignages de dévouement que vous venez de me donner. J'ai gouverné heureusement la Grèce pendant vingt-cinq ans et j'espère la gouverner encore plusieurs années. Je fais des vœux pour pouvoir servir les intérêts de l'hellénisme partout où ils se trouvent et je crie avec vous : Vive la Patrie!

Les dernières paroles du Roi ont été converties par un véritable tonnerre d'applaudissements.

A onze heures et demie le grand-maître des cérémonies introduit, dans l'ordre hiérarchique, les dignitaires, le corps diplomatique, les députations spéciales, les délégués des colonies etc. dans la salle du trône, qui présentent leurs félicitations à LL. MM. La Reine donne sa main à baiser et le roi une poignée de main à toutes les personnes qui défilent devant eux. Le président d'âge de la Chambre, le vénérable M. Calliphronas adressa à LL. MM. d'une voix cassée par l'âge, au nom de la Chambre, une courte allocution, à laquelle le Roi répondit en ces termes,

Je vous remercie de tout mon cœur, Messieurs les députés, de vos vœux. Je vous donne l'assurance que ma dynastie est *très hellénique*. Dans le cœur de mes enfants est gravé la mot Grèce. J'espère que notre chère patrie continuera à prospérer aussi dans l'avenir.

Au maire, qui lui a adressé des vœux au nom de la municipalité d'Athènes, le Roi a répondu :

Je vous remercie de tout cœur, Monsieur le maire, et par vous, toute la ville d'Athènes pour les sentiments que vous venez de me témoigner aujourd'hui. Soyez convaincu que tous mes vœux sont pour la capitale et pour toute la nation.

Le soir diner de famille. Il n'y a eu d'exception que pour M. Constantin Zappas, qui fut invité par un envoyé spécial de S. M. Le Roi, la Reine et toute la famille royale se montrèrent pleins d'attentions et de prévenances pour M. Zappas.

Une promenade aux flambeaux, organisée par les soins de la municipalité, partie à sept heures du soir de l'Hôtel-de-Ville, arrivait une heure après sous les fenêtres du Palais, le maire en tête, suivi des drapeaux de toutes les corporations que précédait, cette fois encore, le drapeau macédonien, auquel le Roi avait déjà donné la place d'honneur pendant son retour de la cathédrale. LL. MM. avec toute la famille royale et leurs hôtes princiers tous en grande tenue, descendirent au vestibule du palais où ils furent vivement applaudis. Le Maire a félicité LL. MM. et a offert un bouquet à la Reine et aux princesses. La foule était si compacte devant le Palais que l'on avait de la peine à la traverser. Aussi le Roi ne pouvant se faire entendre du vestibule monta,

avec la Reine, au balcon, où il ne tarda pas à être suivi de toute la famille royale. Le Roi se découvrit et harangua la foule en ces termes.

C'est le cœur ému que je vous exprime ma reconnaissance pour la belle procession aux flambeaux et pour la manière dont vous célébrez en général la fête d'aujourd'hui. Dynastie et nation c'est tout un. Dans le cœur de tous deux est gravé en caractères ineffaçables le mot *Patrie*. Vive la Patrie!

La foule acclame le roi et la famille royale. Le Roi la prie d'acclamer la fiancée du Prince royal et rentre au Palais.

Deuxième journée.

La deuxième journée était désignée pour l'ouverture solennelle de l'exposition olympique. Nous ne dirons rien du cortège. C'était le même ou à peu près que celui d'hier, et il a défilé dans le même ordre, traversant la magnifique allée des poivriers pour se rendre à l'hôtel de l'Exposition dû à la munificence vraiment impériale des Zappas, dont l'un allait recevoir, en ce jour, les hommages de la Grèce. Une foule immense, tout Athènes, dans la plus large acception du mot, était massée sur la place de Jupiter Olympien et dans le vaste espace qui entoure l'Hotel de l'Exposition.

Lorsque le Roi eut pris place, M. Dragoumis, président de la commission olympique et ministre des affaires étrangères, prononça le discours suivant :

DISCOURS DE M. DRAGOUMIS

«La célébration du vingt-cinquième anniversaire de ton intronisation à Athènes, ô Roi et chef de la nation grecque, coïncide avec les prémices de la fête hellénique inaugurée depuis peu par le dépôt de la tête de l'homme de génie, qui vient d'être déposée dans ce superbe monument.

Il y a trente ans, une régente pleine d'enthousiasme, accomplissant la volonté d'Evanghèle Zappas, ouvrit la première l'arène de ces luttes de la paix. Mais de même que, jadis, pour les jeux Pythiques et Olympiques, le destin a voulu que l'organisation des modernes Olympiques fut définitivement réglée par une seconde fondation, après l'affranchissement de terres helléniques sous la royauté actuelle. Car si grande que soit la générosité du fondateur, si puissantes les ressources prodiguées à cet effet, jamais, en aucun temps, une nation n'a pu improviser d'un seul trait une œuvre de cette importance.

Mais la solennelle émulation des Hellènes dans les travaux de la paix, que le généreux fondateur a voulu, en souvenir de l'antiquité, voir se renouveler tous les cinq ans, ne pouvait prendre consistance, acquérir le caractère de manifestation périodique des forces productives de la Grèce avant que le terrain n'en fut préparé d'une manière définitive. La consécration des modernes Olympiques en cet endroit, dans cette ville d'un grand bienfaiteur et citoyen d'Athènes, l'empereur Adrien, en face des splendides débris du temple de Jupiter Olympien, n'a pu être célébrée qu' aujourd'hui dans une sincère jubilation, augmentée encore à la pensée que M. Constantin Zappas, digne émule de son parent, et fondateur avec lui de cette œuvre, est venu occuper, comme nous l'espérions, la place d'agonothète à laquelle il a droit.

En 1859, onze ans après l'ouverture de la première exposition Olympique, le vice-président de la commision proclamait, dans son discours d'inauguration, que des progrès gigantesques avaient été accomplis dans cet intervalle. Dix ans après, le président de la commission constata, à l'ouverture de la troisième période, les progrès accomplis depuis 1859. Mais les douze années qui viennent de s'écouler montrent d'une manière supérieure encore les progrès du travail national depuis 1859.

En 1859, 1870 et 1875, les tissus et les tapis indigènes ne sortaient guère du seuil des maisons où ils étaient fabriqués, ne dépassaient jamais les limites du village ou de la province qui les produisait. Humbles, ils ne paraissaient que dans les petits marchés comme marchandises ne pouvant trouver d'acheteurs qu'au milieu des artisans et des paysans. Athènes, Patras, Syra, Corfou, la population urbaine en un mot ne daignait pas les honorer d'un regard. Mais qui ne remarque maintenant l'attention dont ils sont l'objet de la part des habitants des villes et même de celle des étrangers?

Les fabriques de soieries, de coton, de drap et surtout de tapis n'ont jamais, même aux temps les plus durs de la servitude, entièrement disparu de notre sol où elles prospéraient jadis. Mais reléguées parmi les travaux domestiques, on se bornait à fabriquer les vêtements des paysans, le trousseau des jeunes filles ou des objets d'ornement pour la pauvre maison grecque.

La production de la soie surtout, une industrie de luxe pourtant, avait réalisé de si grands progrès en Grèce depuis l'époque où l'empereur Justinien introduisit chez nous la sériciculture qu'elle a pu, en luttant avec vaillance, résister jusqu'à la fin à la funeste action de la servitude et de ses inséparables compagnes, l'ignorance et la misère. A Tyrnovo, à Rhapsani, à Ambélakia, dans tous les autres points de la Grèce où résonne le bruit des métiers à soie, est parvenu jusqu'à nous, chargée de liens il est vrai, mais pur ce rejeton de l'industrie textile, dont la prospérité, au neuvième siècle de notre ère est attestée par l'histoire de la matrone Danilis, de Patras. Elle envoya à l'empereur Basile le Macédonien de moelleux tapis «admirables par leur grandeur et leur beauté», des centaines d'autres objets en soie, en laine et lin ou en lin «et d'autres le disputant pour la finesse à la toile d'araignée, dont chacun avait été renfermé dans le nœud d'un roseau». Dégagée maintenant de ses liens elle a pris un nouvel essor; elle attire des acheteurs qui admirent la solidité, la finesse et les belles couleurs indélébiles de ses produits.

Constants sont les progrès de notre industrie textile, qui, mourante même, montrait vers la fin du siècle dernier aux Européens que le pays jadis si glorieux des Hellènes n'avait cessé de respirer. Il y a, en effet, cent ans le consul de France Beaujour faisait remarquer que les produits agricoles de la Macédoine valaient tous les autres de la terre hellénique; que l'industrie thessalienne l'emportait sur celle des autres provinces, que la Macédoine, l'Epire, le Péloponnèse, l'Attique et une partie de la Béotie «connue sous le nom de pays de Livadie», venaient après la Thessalie. Le fameux rouge connu encore sous le nom de rouge d'Andrinople — quoique préparé d'après d'autres procédés, depuis que la chimie devenue souveraine a inventé des procédés de coloration plus simples, moins coûteux et quelquefois moins sûrs — l'industrie grecque à son déclin savait, seule, le donner au coton. Des teinturiers grecs établis vers la fin du dix-huitième siècle à Montpellier, communiquèrent aux fabriques françaises leurs procédés de coloration, mais, selon le temoignage de Beaujour, elles étaient encore fort éloignés de la perfection de la teinturerie grecque.

Telle est l'industrie textile indigène, sobre il est vrai, et simple, mais ayant acquis un immense atelier, le sol même de la Grèce. Car du pied de l'Olympe, de Skiato et Scopélo jusqu'au rivage indigent de la Laconie et de Pétallidis, des îlots d'Ecousses près de Corfou et à Samothrace, et de Zante à Amorgos, nulle bourgade hellénique n'est privée de métier à tisser, n'ignore l'industrie textile. De cette industrie domestique est née, dans des centres plus populeux, la grande industrie textile, dont les produits figurent largement dans les grandes foires du pays. Je ne citerai que les tissus qu'Argos envoie à la foire qui se tient tous les ans à Corinthe au mois de septembre.

Mais, à côté de cette industrie indigène et purement nationale, à laquelle l'étranger fait une rude concurrence par l'importation de tissus moins chers et imités des nôtres, et qu'il est de notre devoir de soutenir de toutes nos forces, il y a aussi la grande industrie européenne qu'une généreuse initiative a introduite au Pirée et à Syra. Pour la première fois, dans cette Olympiade, la machine grecque à vapeur montre des objets remarquables, confectionnés d'après les nouveaux procédés européens.

Dans la culture de la terre, à l'exception de l'agriculture proprement dite — car étant privés du grenier thessalien à la dernière exposition nous n'avons pas de données exactes de comparaison — nous devons distinguer surtout les grands progrès de la viticulture, du raisin de Corinthe en particulier, et de la culture du tabac. Les tabacs grecs, y compris maintenant les tabacs thessaliens, ont à l'extérieur des débouchés assurés pour le surplus des besoins de la consommation intérieure. Car, grâce à des arrangements internationaux, les tabacs grecs luttent avec avantage contre ceux de l'Etat voisin. Quant aux raisins de Corinthe, les soins apportés à leur amélioration ont mis le blond au-dessus de celui de Smyrne, en ont fait, sec ou frais, un fruit délicieux et une matière susceptible de donner d'excellent vin. Le raisin de Corinthe est recherché chaque jour dans de nouveaux marchés, surtout depuis qu'il est prouvé qu'il peut, même sec, produire un excellent vin de table.

L'accroissement de la viticulture a marché, heureusement, de conserve avec une sérieuse amélioration des procédés de vinification. Aussi l'exportation de vins perfectionnés, dont une petite quantité était exportée en Russie ou en Orient et fort peu (vin de Kiphissia seulement) dans l'Europe occidentale, a-t-elle suivi de près celle des gros vins, qui s'est accrue dans de notables proportions. Et pendant que les vins du Parnès, de Dékélia et de Pétalious tiennent une large place sur nos tables et sur celles des hôtels de nos principales villes, que ceux de Patras, des îles ioniennes et de

Santorin sont fort estimés en Allemagne, ceux de Marathon et du Château de la Reine chatouillent le palais des habitués du premier des hôtels parisiens.

Mais les progrès de la métallurgie surtout présentent quelque chose d'extraordinaire. En 1859, il n'est même pas question de métaux. En 1870, nous ne voyons guère que des projets. En 1875, la question du Laurium est déjà résolue et la métallurgie entre dans une période régulière de travail. En 1887, nous voyons la Grèce exporter pour 22 millions de francs de produits miniers. Le besoin d'être court me force à passer plusieurs choses sous silence.

Les grandes forges et les ateliers de machines ont multiplié dans le pays les petits ateliers à vapeur; ils ont amélioré la charrue, introduit des pressoirs à huile plus parfaits et plus maniables, se sont adaptés avec succès à de petits travaux de construction navale, produisant à notre bénéfice des machines et des outils pour les pays voisins et pour l'Orient.

Les tanneries — le corroyage ayant précédé toute grande industrie en Grèce—ayant lutté victorieusement contre la rude concurreuce de l'industrie similaire de Turquie et de Roumanie, a montré la plus grande vigueur.

Des pressoirs à vapeur et des savonneries produisent et utilisent des noyaux d'olive naguère encore improductifs. Le résidu même de ces noyaux est utilisé comme combustible dans les fours à chaux ausi bien que dans les petites machines à vapeur des bourgades.

La menuiserie et surtout l'ébénisterie, la carrosserie ne sont pas restées en arrière. Les ateliers des compagnies des chemins de fer construisent même des wagons dans ce pays privé, il y trois ou quatre ans, de voies ferrées.

La chapellerie s'est implantée à Athènes après avoir prospéré à Corfou.

La fabrication des cierges, améliorée, s'est étendue aux produits de la stéarine.

La typographie et l'art du relieur sont en pleine voie de prospérité.

Jamais exposition de beaux-arts n'a montré chez nous des œuvres comparables par le nombre et la beauté à celles qui figurent au salon rouge de notre Zappion.

Le progrès est visible, il s'est affirmé par de belles prémices.

Des prémices seulement, mais ne vous découragez pas.

Il y a soixante-dix ans tout ce pays, maintenant libre, était courbé sous l'esclavage. Dix ans après, il portait la tête haute, mais il avait les mains ensanglantées, encore armées, une population réduite par les massacres, la servitude, la guerre et des privations de toute sorte; un sol dévasté, un pays désert, des terres en jachère privées de plantations, des ruines à la place des bourgs et des villes. Au premier gouverneur de la Grèce, à Capodistria, l'Etat fournissait à peine un peu plus de quatre millions de francs pour l'administration d'un pays privé de tout. En 1835, les marins, les pieds dans l'eau, débarquaient, en le portant dans leurs bras, le roi Othon sur la rive déserte et inabordable du Pirée. A la fin des guerres de l'indépendance la famille grecque manquait de tout; elle n'avait ni argent, ni revenus fonciers, ni toit où se mettre à l'abri.

Il fallait donc avant tout bâtir des chaumières, et le peu de mains qui restaient s'adonner à la culture des terres restées incultes, transformer de nouveau les bâtiments de guerre en navires de commerce, se mettre résolument à l'œuvre afin de préparer des capitaux par la sobriété la plus rigide. Mais toute une génération, celle qui suivit immédiatement la génération des guerres sacrées, suffit à peine à cette l'âpre besogne à laquelle elle s'était bravement atelée.

Il appartenait à nous, venus après eux, à qui les pénibles travaux de nos pères avaient donné du pain, d'aplanir les voies qui mènent aux luttes des travaux de la paix.

Il ne s'est pas passé trente ans, et avant qu'une génération se soit épuisée nous avons mis le pied sur le seuil du progrès; encore un léger effort et nous entrerons là où les autres ne sont arrivés que par un travail de plusieurs siècles.

Des siècles entiers ont préparé la prospérité de l'ancienne Grèce après les guerres médiques, plus de deux cent ans si vous ne comptez qu'à partir du premier quart de siècle avant notre ère, de la première Olympiade. Des siècles entiers, et quelques années même après que Rome eût pris la Grèce pour institutrice, préparèrent la civilisation romaine. Ce n'est que des siècles après que la civilisation transférée, comme l'ont voulu les destins, par une nouvelle chûte de notre nation, de Byzance dans l'Europe occidentale, a donné tous ses fruits, a vivifié la liberté, l'a refaite dans sa vigueur actuelle.

Quatre cents ans! pendant lesquels nous, les vaincus, avons travaillé dans des ténèbres opaques, privés de tout notre héritage paternel. La religion enseignée par la tradition, la langue apprise dans l'ignorance, la famille hors la société, voilà tout ce qui nous restait lorsque sonna l'heure de la régénération nationale.

Par bonheur, le commencement est fait.

Mais il faudra surmonter une grande difficulté. Il ne s'agit pas, en effet, de concourir pour le prix avec des forces égales — le désir serait prématuré — mais de rattrapper de robustes coureurs lancés longtemps avant nous dans la carrière; il ne s'agit pas de l'emporter sur des concurrents incontestablement supérieurs, ayant hérité directement de leurs pères des procédés que nous ignorons, l'instruction professionnelle et d'abondantes ressources; mais il s'agit d'une vive émulation entre nous afin de nous rapprocher le plus possible de ceux qui sont à la tête du progrès. Là est le succès Si nous parvenons seulement à nous rapprocher de leurs rangs nous pourrons dire d'avoir donné, chez nous, l'esprit, la vie et la durée aux beaux-arts, ainsi qu'aux arts industriels, que nous nous efforçons de ramener plus encore par nécessité que par amour-propre sur notre sol dévasté.

Dans cette entreprise rien d'efficace sans un infatigable amour de l'instruction et une grande application, sans l'horreur systématique du superficiel et de ce qui n'est qu'apparent, sans la recherche consciencieuse de la perfection, et par dessus tout, sans une infatigable persévérance.

Si la coexistence de tous ces biens est regardée comme chose rare et difficile à réaliser par l'effort individuel il paraît plus aisé de réussir par l'effort collectif de la nation. Ce travail influera à la longue sur tous. Ainsi se vérifie le précepte modifié de Solon que le bien public pénètre dans la maison des particuliers.

La création d'Evanghèle Zappas est surtout appelée à contribuer, à ce résultat, sous la direction des pouvoirs publics auxquels elle a été confiée.

Nous n'avons pas, ainsi que d'aucuns se plaisent à le dire, conservé seulement, comme preuve de notre origine hellénique, les vices de nos aïeux; nous avons conservé aussi quelques unes de leurs vertus et, dans sa généralité, leur caractère. Mais quelle chose a contribué à former le caractère de nos ancêtres, à le porter à la perfection? Une constante et vive émulation, comparaissant souvent devant le juge compétent, qui décernait la palme à ceux qui l'avaient méritée.

Quand la conscience publique fut convaincue que le vainqueur dans les luttes de la paix jouirait, toute sa vie, d'un inaltérable bonheur, quand sur la colonne portant les noms des braves qui, s'étant distingués à la guerre, avaient mérité les honneurs de funérailles publiques, on ajoutait à côté du héros, qui avait mérité la palme des luttes pacifiques avant de tomber pour la patrie, «vainqueur aux Jeux Olympiques ou aux Jeux Isthmiques», comment voulez-vous que, dans cette grande société hellénique, le caractère de l'homme ne se formât avec un plus noble orgueil, plus accessible à l'émulation, plus constant, plus capable, plus digne?

Là, le vainqueur couronné par les juges était montré avec orgueil, de même que le fondateur des prix, l'agonothète, couronné aussi par la cité, était éminemment honoré. Et la noble émulation les inspirait au point que, dépassant même le terme de la lutte, ils la renouvelaient en élevant des monuments dédicatoires aux récompenses obtenues.

C'était à qui arriverait le premier et de la manière la plus glorieuse; à qui fonderait, le premier, les prix les plus brillants; à qui honorerait avec plus d'éclat le prix obtenu; à qui contribuerait le plus, par les Jeux, à la gloire et à la grandeur de la patrie.

Observez les marins alignés, les mains sur le câble, s'efforçant de lever une ancre, de tirer une barque. S'excitant les uns les autres et puisant des forces dans l'émulations, ils finissent par l'élever à sa place, par la mettre en sûreté.

C'est par un semblable effort que la Grèce a été portée par ses enfants, au plus haut degré de grandeur et de prospérité.

C'est à une semblable émulation que les Hellènes ont été invités aujourd'hui par les deux généreux agonothètes, qui ont désiré voir renaître les Jeux Olympiques sous une forme moderne.

En avant! C'est le mot d'ordre des Zappas. *En avant!* répète par mille bouches la voix de la Grèce entière. Et je la vois entreprendre la pénible besogne avec un zèle enthousiaste. Plusieurs, rivalisant d'ardeur, exposent les objets de leur travail; grand est aussi le nombre des fondateurs de prix.

En avant! En avant tous!

Nos souverains se sont mis à la tête de l'œuvre. Mes yeux voient, sans se lasser, à leurs côtés de véritables travailleurs natio-

naux, des travailleurs vaillants portés vers le bien, les premiers enfants de la Grèce.

Que Dieu soit béni !

Je vois déjà les efforts de la nation couronnés.

DISCOURS DE S. M. LE ROI

J'ai entendu avec plaisir votre aimable allocution, et je m'empresse d'accéder à votre demande en prononçant l'ouverture de l'Exposition.

Sans nul doute tout le monde ici voit avec joie et orgueil l'œuvre déjà achevée. Aussi je saisis cette occasion d'exprimer toute ma reconnaissance à tous ceux qui ont consacré leur travail à cette œuvre. Mes remerciments je les adresse même au dernier ouvrier, qui par sa sollicitude et son application a contribué à l'achevement de ce monument précieux pour notre industrie. Mais j'adresse surtout mes remerciments au patriote qui nous a fait don de ce superbe palais, exhortant ainsi notre industrie à la perfection. Heureuse la Grèce de compter des hommes aussi patriotes et aussi généreux.

Faisons des vœux pour que l'utilité de l'exposition actuelle soit suffisamment établie et pour que nous entrions dans la carrière d'un travail productif, d'ou dépend la grandeur de notre chère patrie.

C'est en faisant de tels vœux et dans cette confiante attente que je proclame l'ouverture des travaux de l'exposition de 1888.

DISCOURS DE M. CONSTANTIN ZAPPAS

Majesté,

L'invincible émotion qui m'étreint en cette mémorable journée pendant laquelle la divine Providence a daigné m'accorder le bonheur de voir se réaliser magnifiquement un ancien et pieux désir, est une journée embellie par la pompe royale et la joie sans mélange du peuple.

Le chef de ma famille, mon cher Evanghèle d'heureuse mémoire, a voulu par une inspiration des souvenirs classiques, ramener en Grèce les temps anciens des Jeux Olympiques, mais sous les conditions et les exigences de la vie moderne. Il savait que l'activité nationale, le travail national auraient faiblement contribué au progrès du pays s'ils se faisaient sans les moyens qu'elle exige, sans la poursuite d'un but déterminé.

Dans les expositions périodiques des produits du travail matériel et intellectuel des nations il y trouvait un facteur précieux de progrès certain et de prospérité.

Dans les expositions exposants et produit sont soumis au jugement le plus impartial, au jugement du peuple. Là l'ouvrier habile fait une comparaison de ses œuvres avec celles de son concurrent et pendant que le critique formule ses appréciations, le jury couronne le plus habile. Par là l'émulation consciente dans la lutte pour l'existence s'éclaire et prospère d'une manière admirable.

C'est dans ce but qu'Evanghèle Zappas créa les Olympiques, qu'il régla la construction d'un Palais réunissant les conditions voulues à cet effet. Etant venu à mourir avant l'achèvement de son œuvre, à laquelle il consacra sa fortune, il me désigna, pour l'achever.

Après vingt cinq ans de luttes et des péripéties diverses l'œuvre est terminée et la volonté sacrée du testateur s'est maintenant accomplie.

En remerciant Sa Majesté et le Gouvernement des honneurs qu'ils ont prodigués à la mémoire d'Evanghèle et à moi, ainsi que les commissions qui ont, à diverses époques, présidé aux travaux pour les peines qu'elles se sont données en vue de mener cette œuvre à bonne fin, et surtout la commission actuelle présidée par l'honorable Etienne Dragoumis joyeux et plein de confiance je livre l'œuvre accomplie à la nation en faisant des vœux pour sa prospérité. Vive le Roi! Vive la Nation! Vivent les bienfaiteurs de la prosperité et de la gloire nationales.

Troisième journée.

Dans la matinée le roi reçut les délégués des communautés grecques du dehors. Elles étaient assez nombreuses. Cependant la plupart n'avaient pas envoyé de députations spéciales. Elles avaient désigné des citoyens d'Athènes pour les représenter. Chaque délégation fut reçue séparement. Le Roi eut un mot aimable pour tous. Il s'entretint quelques instants avec les délégués des provinces grecques de l'empire ottoman qui venaient lui présenter les hommages de leurs concitoyens. Tous les présidents des délégations adressèrent au Roi des allocutions pleins de dévouement et de patriotisme. Elles se ressemblent toutes, au fond, ces adresses des Hellènes de tous les pays au Roi à l'occasion de son jubilé.

Le soir bal de gala à la cour. Affluence énorme. On avait de la peine à circuler dans les vastes salons du Palais. Les danses ont été assez animées. Les feuilles quotidiennes sont pleines de détails sur ce bal, un des plus brillants que l'on ait jamais vu à Athènes. Les dames, rayonnantes de beauté et de jeunesse, parmi lesquelles brillaient la Reine, la princesse Alexandra, la grande duchesse Elisabeth, la duchesse d'Edimbourg, ont dansé avec entrain. La Reine a ouvert le bal avec le Prince royal de Danemarck. Le Roi et la duchesse d'Edimbourg leur faisaient vis-a-vis.

Les danses, interrompues par un riche souper, se prolongèrent jusqu'au matin.

Quatrième journée.

On était bien fatigué après trois jours de fêtes. Aussi la quatrième journée ne présenta-t-elle rien de remarquable. Dans la soirée seulement on aperçut quelques flammes de Bengale sur l'Acropole, dont l'illumination avait été annoncée depuis plusieurs jours. Cependant, il y eut un moment, un seul, où les flammes bleues et rouges se repercutant sur les colonnades du Parthénon, de l'Erechteion et des Propylées produisirent le plus bel effet.

Cinquième et dernière journée.

Déjeuner dînatoire sur l'Acropole donné par la municipalité à la famille royale, et à ses hôtes princiers et feu d'artifice au Champ de Mars, tel est le programme de la journée. Une centaine de petits ballons à lancer du temple de Thesée pendant la durée du déjeuner et la présence des paysans des environs d'Athènes en leurs beaux costumes indigènes devaient compter parmi les rejouissances publiques. Par malheur, les paysans et paysannes, charmés de voyager gratis sur les voies ferrées de l'Attique, avaient oublié de mettre leurs beaux costumes et les petits ballons brûlaient presque tous avant de s'élever dans l'air. Un vent froid, qui n'avait cessé de souffler depuis le matin, avait empêché la foule de se porter sur les hauteurs des environs de l'Acropole.

Le soleil était de la fête, mais il faisait un peu froid au pied du Parthénon où l'on avait dressé les tables du banquet. L'Acropole transformée en salle à manger! C'est une idée géniale. Nul doute que Pallas, la Vierge sainte, n'eût châtié les barbares profanateurs de ses sacrés parvis, si les Destins ne l'avaient condamnée à l'inaction et à l'immobilité pour des siècles, dont nous ne verrons probablement pas la fin.

Au dessert, M. Philémon, maire d'Athènes, a porté au Roi un toast où entre autres gracieusetés à l'adresse de S.M. et de ses hôtes princiers, il est dit que les ombres des artistes qui élevèrent les splendides monuments de l'Acropole et celles des grands hommes qui préparèrent la grandeur athénienne ont tressailli d'allégresse en voyant le Roi entouré de membres de puissantes maisons souveraines et de représentants de tous les pays.—Pure flatterie, flatterie de bon aloi peut-être, mais flatterie. Les ombres des Miltiade, des Thémistocle, des Aristide, des Cimon et de tous ces fiers Athéniens, généraux, artistes, poètes, philosophes, administrateurs, qui fondèrent la grandeur passagère d'Athènes et sa gloire dans tous les temps, ne font pas cortège aux souverains, fussent-ils plus puissants que Bonaparte, Alexandre, César ou Charlemagne. Elles marchent—s'il leur est donné de marcher — dans le radieux sillon de lumière pure qu'elles ont ouvert à l'humanité.

S. M. le Roi a répondu en ces termes :

«Je te remercie sincèrement, Monsieur le Maire, pour ton aimable discours envers moi et ma famille royale. Je remercie la Capitale de la cordialité qu'elle a apportée en célébrant mon jubilé, ce qui ne s'effacera jamais de ma mémoire. Je remercie tes concitoyens pour le déjeuner qu'ils nous ont donné dans cette Acropole de l'hellénisme. Je bois à la prospérité de la Capitale et à la santé et au bonheur de tous tes concitoyens et surtout des absents.»

LL. MM. la famille royale, les grands ducs Paul et Serge, la grande duchesse Elisabeth, le duc et la duchesse d'Edimbourg avec leur suite rentrèrent vers trois heures au Palais.

La journée s'est terminée par le feu d'artifice, tiré au Champ de mars, et par une promenade aux flambeaux. Le feu d'artifice, préparé et mis en place par le gendre de Ruggieri a réussi au-delà de toute expression. On n'avait jamais rien vu de semblable à Athènes. On peut en dire autant de la promenade aux flambeaux, une des plus grandes que l'on ait jamais vues, qui s'étendait sur une longueur de plus de deux kilometres. Sauf au retour où l'on se bouscula un peu, et malgré toute absence de service d'ordre les choses se passèrent d'une manière assez correcte.

Leurs Majestés furent applaudies tout le long du parcours du Champ de Mars au Palais et du Palais au Champ de Mars. Lorsque les six à sept mille soldats, porteurs de flambeaux, défilerent en bon ordre devant le Palais royal, S. M. les harangua en ces termes.

«Soldats, mes braves, mes enfants, défenseurs de la patrie ;

«Je vous porte tous dans mon cœur. Mes enfants, qui serviront tous dans l'armée, vous auront pour frères. Vive la Patrie!»

Des cris de vive le Roi et vive la Patrie accueillirent ces dernieres paroles. Puis la foule s'écoula par toutes les avenues qui partent du Palais.

C'était la fin des fêtes du Jubilé royal.

NOUVELLES ET RENSEIGNEMENTS

Des dépêches de l'Agence Havas et des télégrammes particuliers disent que des *Te Deum* d'actions de grâces ont éte, à l'occasion des fêtes du jubile royal, chantés dans toutes les villes où il y a des églises grecques. Le nombre des télégrammes que S. M a reçus dans la huitaine est incalculable.

Grand est aussi le nombre des adresses envoyées par les différentes communautés grecques et par les corporations. Celle des Grecs de Londres a été remise au Roi par M. Tricoupi

L'Autriche, la Turquie, la Perse et la Serbie avaient envoyé des députations spéciales, la Russie et l'Angleterre étaient représentées par des membres des maisons régnantes, les autres puissances par leurs ambassades respectives aux fêtes du jubilé royal. Les chefs des députations spéciales ont été décorés du grand cordon de l'ordre du Sauveur; les membres de ces députations de croix d'officier ou de commandeur.

M. de Montholon, ministre de la République française à Athènes, a remis au Roi une lettre autographe de M. Carnot. Cette lettre est concue dans les termes les plus sympathiques pour Leurs Majestés et la famille royale.

Les ministres d'Italie, d'Allemagne, les chefs des députations spéciales etc. Mgneur Marengo ont remis aussi des lettres autographes du pape et de leurs souverains respectifs.

M. Constantin Zappas a été de toutes les fêtes. Au dîner de famille donné mercredi dernier au Palais il etait, outre le président du conseil, le seul invité étranger à la famille royale. Personne, chose rare en Grèce, ne s'est plaint des honneurs exceptionnels qui lui ont été rendus. Il ne pouvait faire de jaloux celui qui a consacré son temps, et une fortune vraiment royale à son pays.

Quelques journaux étrangers, des feuilles italiennes entre autres, voient dans les fiançailles du Prince royal avec la Princesse Sophie de Hohenzollern la fin de l'influence française en Grèce Nous pensons qu'ils se hâtent un peu trop de triompher. En admettant même—chose qui n'est pas encore établie—que la famille royale abonde dans le sens de la politique allemande, il y a, dans le peuple hellène, une masse compacte qui n'a pas encore essayé d'oublier les services que la France a rendus à la cause grecque. Les Italiens ont fait de grands efforts pour oublier Magenta et Solferino, pour s'humilier devant leurs oppresseurs d'hier ; les Belges ont oublié Anvers, mais les Grecs se rappellent encore que les Français ont chassé les Turcs de la Grèce, comme ils devaient chasser plus tard les Hollandais de la Belgique et les Autrichiens de l'Italie. Ils se rappellent encore que le comité grec de Paris leur a envoyé *dix millions de francs*, provenant de souscriptions individuelles, lorsqu'ils se battaient, privés de tout, pour conquérir leur liberté. Ils se rappellent qu'ils doivent à l'initiative de la France l'annexion de la Thessalie et d'Arta; ils se rappellent, enfin, une foule de circonstances pendant lesquelles elle ne leur a pas menagé ses sympathies et ses conseils, si elle n'a pu les secourir de son épée. Cela nous porte à conclure — et personne en Grèce ne viendra nous contredire—que si elle était bannie de la cour, l'influence française s'exercerait plus puissante que jamais sur la nation grecque. Il y a entre les Grecs et les Français un courant puissant de sympathie, que les alliances princières ne parviendront jamais à briser.

L'ouverture de l'Exposition Olympique a eu lieu le jour fixé. On était presque prêt. On trouvera plus haut les discours prononcés à cette occasion et parmi lesquels nous recommandons celui de M. Dragoumis, qui fait un tableau exact des progrès matériels accomplis par la Grèce depuis sa résurrection.

Pendant la solennité tous les yeux étaient fixés sur M. Constantin Zappas, qui a été le véritable héros de la fête. Personne ne méritait mieux que lui les honneurs de la journée. On trouverait, même en cherchant beaucoup, difficilement des hommes qui aient mis plus d'ardeur et plus de millions au service de leur pays.

Le Prince royal de Danemarck est parti dans la matinée de samedi pour Copenhague où il va assister aux fêtes du jubilé de son auguste père. Le Roi et les princes l'ont accompagné jusqu'à la gare du chemin de fer Athènes-Péloponnèse. M. de Reinech, l'officier supérieur attaché à son service pendant son séjour à Athènes, l'a accompagné jusqu'à Corinthe.

Le prince Georges de Grèce ecs parti hier pour Copenhague où il va assister au jubilé du roi de Danemarck.

Lundi dernier le duc et la duchesse d'Edimbourg ont donné à LL. MM., à la famille royale, aux grands ducs russes, un grand lunch à bord de la frégate sur laquelle le duc d'Edimbourg a hissé son pavillon. Parmi les invités nous citerons le président du conseil, le ministre de la marine et Mme Théotoki, le ministre d'Angleterre et Mme Monson ; plusieurs membres du corps diplomatique etc. Le navire était pavoisé et orné avec le plus grand luxe.

Le même jour, la flotte anglaise quittait la rade de Salamine pour Malte. Le yatch de la duchesse d'Edimbourg la suivra bientôt.

Vendredi dernier LL. AA. II. les grands-ducs Paul et Serge et la grande duchesse Elisabeth ont donné à bord du yatch *Costrouma* un grand diner en l'honneur de LL. MM et de leurs hôtes princiers. Le Coustrouma avait été orné pour la circonstance. La famille royale passa une partie de la soirée à bord du navire dont la poupe disparaissait sous les plis de superbes tentures orientales.

Le gouvernement a rendu, comme on peut le voir en parcourant ce numéro, de grands honneurs à M. Constantin Zappas. Il a attaché, pendant toute la durée de son séjour à Athènes, un employé supérieur du ministère des affaires étrangères à son service. Les maires d'Athènes et du Pirée étaient allés à sa rencontre. Dans toutes les cérémonies officielles, il a paru à côté de M. le Président du conseil.

Le ministre d'Autriche-Hongrie et Mme la baronne de Kosjeck ont donné un grand diner en l'honneur de l'ambassade austro hongroise. Au dessert l'amiral von Sterneck, chef de cette ambassade, a fait l'éloge de la marine grecque dont il a admiré les progrès.

L'*Acropolis* croit savoir que Nariman han, l'envoyé spécial du chah de Perse aurait laissé entrevoir que son souverain pourrait bien venir à Athènes lors du mariage du Prince royal afin d'avoir une entrevue avec le roi Georges et l'empereur d'Allemagne.

Nous ne parlerons pas—cela nous entraînerait trop loin — de la décoration des principales rues d'Athènes à l'accasion des fêtes du jubilé royal. Celle des rues du Stade et des Philhellènes mérite d'être signalée. Les festons de myrte reliant les légers poteaux portant des oriflammes, les rangées de lanternes vénitiennes, sur lesquelles se projetait la nuit, la vive lumière du grand soleil électrique de la place de la Concorde, attiraient et arrêtaient tous les regards. C'était un véritable décor de féerie. On peut en dire autant de l'arc-de-triomphe de la place du Palais. Il était aussi élégant, le jour, sous les feux du soleil que la nuit avec ses milliers de flambeaux et de lumières qui en rehaussaient encore l'élégante architecture. On a beaucoup critiqué la décoration de la place de la Constitution et celle de la rue de l'Université. L'illumination des monuments publics, des ministère des finances et de la justice et de l'Académie surtout, était réussie. Plusieurs particuliers avaient rivalisé de zèle avec le gouvernement. Les principales rues et les trois places que l'on vient d'indiquer, richement pavoisées aux couleurs nationales, n'avaient jamais vu pareille affluence d'Athéniens, de provinciaux et d'étrangers.

La Chambre s'est réunie lundi sous la présidence de son doyen d'age M. Calliphrona. Elle a procédé à l'élection du président. M. Avghérino, candidat ministériel, président sortant, a été réélu par 69 voix sur 119 votants. M. Bassia, candidat de l'opposition a eu 43 voix. Il y a eu quatre bulletins blancs.

Hier et aujourd'hui, la Chambre a complété son bureau et procédé à l'élection des commissions.

La députation chargée de remettre au sultan le grand cordon de l'ordre du Sauveur est partie avant-hier pour Constantinople. Elle est présidée par le général Valtinos.

Voici le menu du souper royal à la légation de France :

TABLE DE S. M. LE ROI

Souper du 25/6 novembre 1888

Crème d'asperge à la Royale
Bouchées à la Reine
Lavraki de roche sauce verte.
Jambon d'York sauce Madère.
Chaudfroid de volaille en belle vue.
Cailles en canapé cresson.
Pâtés de bécasses.
Salade russe.
Glace danoise.
Biscuits glacés.
Dessert.

Vins. — Marsala, Sauterne Château-Latour, Château-Laffitte, Romanée mousseux, Syracuse.

Notre étude sur l'Exposition Olympique ne paraitra qu'à partir du prochain numéro. Elle comprendra, dans une série d'articles, tout ce qui mérite d'être signalé à l'attention du public et une comparaison avec la dernière Exposition, qui ne sera qu'un abrégé des articles publiés alors dans le *Messager d'Athènes*. Nos lecteurs pourront se faire ainsi une idée à peu près exacte des progrès accomplis.

Avant l'inauguration officielle de l'Exposition la Commission avait fait célébrer le service religieux d'usage à la suite de laquelle le tête du fondateur des modernes Olympiques, d'Evanghèle Zappas, avait été, selon ses vœux, inhumée dans l'enceinte du monument. Plusieurs avaient voulu baiser l'urne qui renfermait la tête du grand patriote.

M. Philémon a adressé au peuple athénien une proclamation pour lui rendre compte des discours échangés pendant la manifestation aux flambeaux de mercredi dernier. Il a parlé aussi à ses administrés de l'accueil fait aux délégués de la municipalité et des corporations.

Nous apprenons avec plaisir que lord Herschell ayant appris qu'une commission s'était fondée à Athenes pour élever une colonne en souvenir de la première assemblée grecque tenue à Epidaure, a envoyé 125 franc a cet effet. Un des membres de la commission M. A. S. Antonopoulo, a qui cette soucription a été adressée, a adressé une lettre de remerciment à lord Herschell en lui rappelant que l'Angleterre a toujours compté un grand nombre de philhellènes.

A la direction des travaux publics on s'occupe des plans et devis pour les établissements scolaires à construire dans les chefs-lieux de communes et dans les principales agglomérations de chaque municipalité. On sait, d'après les indications du Message, qu'un crédit assez important sera affecté à cet effet. Ce sera, selon nous, une des choses les plus utiles que l'on ait faites depuis longtemps, rien n'étant plus rudimentaire que les établissements scolaires de nos villages et plus mesquin que leur matériel.

L'exportation de l'huile d'olive s'élève, en moyenne, à 5.000.000 d'oques représentant une valeus de 4 000 000 de francs environ. Mais la production totale de l'huile en Grèce doit dépasser de beaucoup cette quantité. Dans la plupart des villages l'éclairage se fait encore au moyen de petites lampes à huile et la cuisine, la cuisine rurale surtout, en fait une grande consommation.

Deux élections parlementaires ont eu lieu à huit jours d'intervalle, une en Laconie, l'autre à Zante. Dans la première, il s'agissait de remplacer le regretté M. Pappamikhalopoulo. C'est son fils, un jeune homme d'avenir, candidat de l'opposition, qui a été élu. Dans la seconde, il s'agissait de remplacer feu Lombardos. Son neveu Argassaris-Lombardos l'a emporté sur M. Robert Roma, ancien ministre de la marine, candidat de l'opposition.

Dimanche dernier M.A. Gennadios, ancien professeur à l'Université d'Athènes, a parlé, dans la salle de Conférences de l'Université devant un nombreux auditoire, de la question épirote autour de laquelle il se fait depuis quelque temps un silence regrettable. Nous aurons occasion de revenir sur cette question qui ne doit cesser de passionner les Grecs, l'Epire étant une des provinces où l'élément hellénique est le plus persécuté par des influences occultes qui ne negligeraient rien, le caséchéant, pour en modifier les conditions éthnologiques au détriment de l'hellénisme. On nous rapporte que M. Gennadios a fait à ce propos des révélations qui ne manquent pas d'intérêt. Nous verrons, quand son discours sera livré à la publicité. s'il y a lieu de s'arrêter à ces révélations. En attendant nous dirons avec M. Gennadios, aux Epirotes : «Veillez et agissez. Du nord et de l'ouest on vous tend des pièges; on voudrait vous albaniser dans un but facile à saisir. Défiez-vous de tout ce qui vient de Rome, de Vienne, de Bucarest et de Berlin.»

DEPECHES TELEGRAPHIQUES

SERVICE DE L'*AGENCE HAVAS*

Paris, le 27 octobre.

M. Goblet, d'accord avec M. le ministre du commerce, a deposé aujourd'hui a la Chambre, la convention commerciale conclue entre la France et la Grèce, qui avait été rejetée une première fois. Le ministère croit devoir la présenter de nouveau parceque les objections formulées jadis par le Sénat sont aujourd'hui sans fondement en suite des mesures qui viennent d'être prises pour dinstinguer les vins naturels des vins de raisins secs tant par les ordres donnés par l'administration des finances et qui ont été déjà exécutés, que par la proposition Griffe qui va être discutée. Il sera donc toujours possible désormais de distinguer les vins de raisins secs. Par conséquent, conclut M. Goblet, il n'y a pas lieu d'appliquer aux raisins secs de provenance grecque les droits élevés que le Sénat voulait introduire dans la Convention.

Constantinople, le 26 octobre.

Le général Djévad pacha partira aujourd'hui ou demain par l'aviso *Févaid* pour le Pirée pour représenter le Sultan aux fêtes du jubilé royal et remettre à la reine Olga le grand cordon du Chéfakat orné de brillants.

Sofia, le 27 octobre.

Le discours du Prince à l'ouverture de la Sobranié dit que la position de la Bulgarie est consolidée par la sympathie de l'Europe d'apprécier le caractère paisible et laborieux du peuple bulgare et ses efforts pour savegarder sa liberté et son indépendance. Il constate le développement de l armée qui pourrait, au besoin, répondre à l'espoir de la patrie et du trône.

Petersbourg, le 27 octobre.

Le czar s'est embarqué à Batoum allant à Sébastopol.

Belgrade, le 27 octobre.

Les ministres ont retiré leur démission.

Paris, le 30 octobre.

Le président de la société de géographie de Lilli a reçu la nouvelle que Stanley à été massacré avec tous ses compagnons à l'exception de deux.

Berlin, le 30 octobre.

L'empereur Guillaume a été acclamé a Hambourg.

Pétersbourg, le 30 octobre.

Le Tzar a quitté Sébastopol hier matin retournant à Pétersbourg. Un accident est survenu au train impérial à Taranowka près de Borki sur la ligne de Koursk-Karkoff. La deuxième locomotive et les quatres premiers wagons ont déraillé. Il n'y a eu personne de blessé dans la famille impériale ni dans sa suite.

Vienne le 31 octobre.

Un service a été célébré à l'eglise à l'occasion du jubilé du roi Georges. Un archimandrite officiait. M. Dragoumis avec tout le personnel de la légation et de nombreuses notabilités assistaient à la cérémonie.

Pétersbourg, le 31 octobre.

Voici des détails sur l'accident du train impérial précédemment télégraphié. Toute la famille impériale était réunie dans le wagon salle-à-manger lorsque le déraillement du train se produisit. Le wagon impérial resta sur la voie mais fort endommagé, tandis que les autres wagons étaient renversés des deux cotés de la voie. Les voyageurs impériaux sortirent sains et saufs du milieu des débris. Mais dans le reste du train une vingtaine de morts et autant de blessés furent relevés. L'enquête ouverte à ce propos a démontré que l'accident est purement fortuit et ne saurait être attribué à la malveillance.

Dans toutes les églises russes on célèbre des *Te Deum* pour remercier Dieu d'avoir préservé la famille impériale.

Paris, le 31 octobre

Un *Te Deum* a été chanté à l'église orthodoxe de la rue Daru à l'occasion du jubilé du roi de Grèce. Des *TeDeum* ont été chantés aussi à Londres, à Munich et dans d'autres capitales.

Berlin, le 1er novembre.

Le *National Zeitung* confirme que l'empereur Guillaume a promis de visiter le roi de Grèce l'automne prochain et ajoute comme explication que l'empereur a promis d'assister au mariage du prince royal de Grèce qui aura lieu à Athènes.

La Haye, le 1er novembre.

Le Roi de Hollande est très-malade.

Londres, le 1 novembre.

Le *Times* admet une entente des navires anglais et allemands de la côte d'Afrique pour poursuivre les négriers, mais il repousse toute idée d'action commune.

Pétersbourg, le 1er novembre.

Tous les chefs d'Etat ont félicité le Tzar d'avoir échappé à l'accident de chemin de fer.

Le Tzar est arrivé é Moskou où une reception enthousiaste lui a été faite.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le directeur du chemin de fer du Caucase s'est suicidé en suite de l'accident de Borki.

La famille impériale est arrivée dans l'après-midi à Gatschina.

Paris, le 3 novembre.

Selon des avis de Zanzibar l'expédition Stanley a été rencontrée à la fin de novembre 1887 entre le lac Albert Nyanza et Tardra.

Elle comprenait 250 hommes. M. Stanley avait beaucoup souffert des fatigues et des maladies mais il espérait rejoindre Emin dans une cinquantaine de jours. Cependant on croit qu'il a rencontré depuis de nouvelles et grandes difficultés.

Paris, le 3 novembre.

On mande d' Hanoï que des pirates tonquinois ont attaqué le 9 octobre un poste de quarante hommes de la légion étrangère. Trente-neuf ont été tués; un seul a pu échapper.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le *Journal de Saint-Pétersbourg* dit qu'à l'accident de Borki l'empereur a été blessé au pied et l'impératrice, à la main, mais cela n'a pas empêché L. L. M. M. de secourir les blessés. Le même journal indique les personnages de l'entourage impérial qui ont été plus ou moins grièvement blessés et constate 21 morts et 37 blessés.

Pétersbourg, le 4 novembre.

Les *Novosti* croient savoir de bonne source que M. de Bismark irrité de l'opposition de l'Angleterre à une coopération anglo-allemande contre Zanzibar proposera prochainement la réunion d'une conférence européenne pour traiter la question de la traite des esclaves dans l'Est de l'Afrique.

La famille impériale a fait aujourd'hui son entrée à Pétersbourg au milieu des acclamations d'une foule immense.

Paris, le 5 novembre.

M. Carnot a reçu M. Délyanni ministre de Grèce en France qui l'a remercié des félicitations qu'il a adressées au roi Georges à l'occasion de son jubilé. Il l'a également remercié de s'être fait représenter au *Te Deum* célébré à Paris. M. Délyanni a fait ensuite une démarche analogue auprès de M. Goblet.

Trieste, le 5 novembre.

Les marchands grecs Gyptaki, Damas (?) et Polycratopoulo ont été arrêtés aujourd'hui comme prévenus d'avoir fabriqué de faux billets de la Banque de Grèce en Italie et de les avoir mis en circulation à Trieste.

Paris, le 7 novembre.

Officiel. — M. Mariani a été nommé ambassadeur de France près le Quirinal.

Londres, le 7 novembre.

Lord Salisbury a déclaré qu'en suite des récents événements l'Allemagne a résolu de prendre des mesures plus efficaces pour empêcher l'exportation des esclaves et l'importation des armes dans l'Afrique orientale. L'Angleterre a consenti à s'associer à ces mesures qui seront purement navales. La France a consenti à reconnaître le blocus des côtes de l'Afrique orientale. Cela donné l'Angleterre a le droit de visiter tous les navires quelque pavillon qu'ils portent. La France enverra un vaisseau pour coopérer avec l'Angleterre et l'Allemagne.

NISSYROS ET SES VOLCANS EN ACTIVITE

Nissyros, une des plus petites îles de l'Archipel oriental, est située au sud de Cos et à l'ouest de la presqu'île de Cnide. Elle est de forme ovoïde. Son cap le plus avancé forme le petit port de Sainte-Irène. En y entrant, on aperçoit à droite deux fabriques de soufre, alimentées par les solfatares des environs, une savonnerie et une élégante maison qu'a fait construire M. Rhally de Constantinople, et la station d'un chemin de fer aérien, système Greigner, ingénieur de Paris.

L'île est divisée en quatre parties. Son chef-lieu Mandraki a reçu son nom du port, un port sûr, connu déjà du temps d'Homère. Les Nissyriotes envoyèrent des navires au siège de Troie. Ils armèrent aussi, au témoignage d'Hérodote, des galères qui allèrent rejoindre la flotte d'Artemise, reine d'Halicarnasse, l'héroïque alliée de Xerxès.

Nissyros, qui n'a pas été assez explorée, est une localité intéressante pour l'archéologue. Son ancien port, dont on voit encore des restes, les ruines d'une acropole pélasgique, des murs antiques, les beaux débris d'un temple de Neptune etc. attestent l'ancienne splendeur de cette petite île, possédée tour à tour par un grand nombre de peuples de l'antiquité (Nissyri in facie exteriore muri antiquæ arcis super hodierum oppidum Mandraki ad dextram portæ-Rossi).

En entrant dans le port on a devant soi une haute montagne derrière laquelle est le volcan. Au pied de cette montagne sont des eaux thermales, *aquæ minerales sulfurosæ*. On vient de créer une petite station balnéaire avec une grande maison assez confortable pour les malades des îles voisines qui viennent demander la santé aux naïades de Nissyros.

Cette île a une population de 5000 habitants, dont les mœurs sont tout à fait primitives. Il n'est pas difficile de découvrir, dans la mythologie grecque, l'origine volcanique de Nissyros. Pendant les combats des géants contre les dieux, Neptune s'acharna à la poursuite du géant Polybotte. L'ayant atteint à Cos, il arracha une partie de cette île sous laquelle il écrasa ce dernier. C'est ce morceau de Cos, qui a formé Nissyros.

Le volcan, à qui l'on doit les solfatares exploités actuellement par M. Rhally, et qui est connu de toute antiquité, a causé souvent d'effroyables catastrophes. Dans l'antiquité, l'île a été cruellement éprouvée par des tremblements de terre. Diodore affirme qu'elle fut souvent désolée par de terribles secousses.

Les cratères paraissaient depuis longtems éteints. Ce n'est que tout récemment que l'on a pu, à la suite d'une série de légers tremblements de terre, les voir vomir des torrents d'eau bouillante.

N. Andriotaki.

FRANCE ET AMERIQUE

DISCOURS DE M. GOBLET

Les membres de l'Union franco-américaine et de la délégation envoyée aux Etats-Unis pour l'inauguration de la statue de la Liberté ont célébré le second anniversaire de cette fête internationale, dans un diner qui a eu lieu, à l'hôtel Continental.

Environ 80 convives y ont pris part. M. l'amiral Jaurès présidait, ayant à ses côtés MM. Goblet, ministre des affaires étrangères, et MacLane, ministre des Etats-Unis en France.

M. Goblet, ministre des affaires étrangères, répondant à l'amiral Jaurès, a prononcé un discours dont nous détachons les passages suivants:

«Depuis nos malheurs, les choses ont changé: les jalousies et les défiances entourent la France, les accusations injustes ne lui sont pas ménagées, et l'on se plaît à la railler de son isolement.

Mais la France, relevée aujourd'hui de ses désastres, ne s'effraye ni ne se plaint de cette situation, qui, elle le sait, elle le sent chaque jour davantage, ne doit avoir qu'un temps. Un jour viendra où, sous l'égide de la République, elle aura retrouvé son ancienne grandeur. Alors elle n'oubliera pas les amis fidèles qui ne l'ont ni dédaignée ni calomniée aux heures difficiles.

Vous êtes de ceux-là, messieurs, vous qui par une coquetterie bien rare, — on voit bien que vous êtes d'un autre monde plus jeune que le nôtre, — vous qui, après plus d'un siècle écoulé, ne vous lassez pas de rappeler les services rendus autrefois et les luttes soutenues en commun pour votre délivrance.

La France, qui a renoncé à la gloire des conquêtes et ne veut plus vivre que pour l'amélioration du sort de ses populations et le développement de la justice sociale, la France travaille sans trêve ni relâche à établir chez elle ce régime républicain, qui a toujours été le vôtre. Elle veut la paix, elle en a besoin pour accomplir son œuvre; elle prouve sa sincérité par ses immenses préparatifs en vue du grand concours pacifique auquel elle a convié tous le peuples.»

RÉPONSE DE M. MAC-LANE

Après ce discours, qui a été fréquemment interrompu par les applaudissements, M. Mac-Lane, ministre des Etats-Unis, a pris la parole: «C'est, a-t-il dit, la France qui seule pouvait donner aux Etats-Unis cette statue, emblème éloquent du véritable rôle de la liberté dans le monde; car, avant l'emblème, elle leur avait donné la chose elle-même.

Toutes ces grandes vérités sur lesquelles repose l'ordre social moderne et qui, fondues dans le creuset de la Révolution, sont devenues ce qu'on appelle les principes de 89, le génie français les avait élaborées et les avait répandues dans le monde avec ses œuvres littéraires et philosophiques.

Nous les avons recueillies avec ardeur, et depuis lors nous n'avons cessé de les développer et de poursuivre leur application.

. . . .

Et si nous avons réussi dans cette grande tâche qui suffit à la vie d'une nation, nous ne pouvons pas oublier que la semence vient de la France et que c'est son épée qui a creusé le sillon où elle a fructifié.

S'il est vrai, comme j'ose le dire, que l'avenir appartien à la démocratie, on peut affirmer que le monde moderne gravite dans l'orbite politique tracée par la France et l'Amérique.

LA LANGUE UNIVERSELLE

Nous lisons dans le *Courrier des Etats Unis* du 20:

«Lors du récent mariage à Detroit (Michigan) de Mlle Dunné Lathrop, fille de l'ancien ministre des Etats-Unis à S. Pétersbourg, avec un gentilhomme russe, le baron de Huene, on s'était demandé comment les fiancés avaient pu s'entretenir ensemble, Mlle Lathrop ne comprenant pas le russe, et le baron de Huené étant incapable de dire un mots d'anglais. Ce mystère intriguant la société de Detroit, un reporter n'a pas hesité à aller trouver l'ex-ministre Lathrop pour lui en demander la clef. «Oh! c'est bien simple, á répondu M. Lathrop en souriant. Les deux amoureux se sont servis de la langue française, la vraie langue universelle. Quant à moi, n'ayant pas le bonheur de conaître cette langue, je n'ai jamais pu dire un mot directement à mon gendre.»

JUBILÉ DE LA CROIX-ROUGE

L'œuvre humanitaire internationale de la Croix-Rouge a célébré son vingt-cinquieme anniversaire le 14/26 octobre 1888. A cette occasion, le comité grec de la Croix-Rouge a

adressé au Comité international de la Croix-Rouge à Genève le télégramme suivant :

Athènes, 14/26 octobre 1888.

Au Comité international de la Croix-Rouge à Genève.

« Le Comité Central grec de la Croix-Rouge s'associe aux vœux et aux espérances du vingt-cinquième anniversaire de la plus grande œuvre humanitaire de ce siècle. Les grands principes affirmés par la Croix-Rouge et les immenses bienfaits accomplis par son activité dans ce court espace de temps, sont la plus certaine preuve de son avenir.

Le Président
RENIERIS.

Le Comité de Genève a répondu le jour même par le télégramme qui suit.

Genève, 14|26 octobre 1888.

Reniéris, Président Croix-Rouge.
Athènes.

Comité international très-touché de votre sympathique message souhaite prospérité de Société grecque.

MOYNIER.

L'ITALIE ET L'ALLEMAGNE

D'un article de M. Spuller, dans la *République française*, nous reproduisons les passages suivants :

Ainsi, dans ces circonstances comme dans toutes les autres, est apparue avec éclat cette vérité que M. de Bismarck est un homme qui fait ses affaires, et non celles des autres. L'extraordinaire apparat qu'il a donné à la visite pe l'empereur d'Allemagne au pape a eu pour but merquer devant toute l'Europe que la papauté est la seule puissance à qui le souverain militaire du nouvel empire accorderait de tels témoignages de déférence : c'est consacrer par là même cette influence morale, cette prééminence historique dont le Saint-Siège se montre si jamais. Qui sait si Léon XIII demandait rien de plus. Et d'autre part, en rentrant en Italie après avoir été au Vatican, en y séjournant toute une semaine, Guillanme montre assez que M. de Bismarck est prêt à ratifier par sa diplomatie la célèbre parole de Victor-Emmanuel après la prise de possession de Rome par les Italiens : *Ci siamo; ci resteremo.*

Le principat tempoiel est et demevre aboli, mais la puissance morale de la papauté est affirmée avec un nouvel éclat. Les partis extrêmes peuvent ne pas être contents de ce double résultat d'une visite qui, dit-on, n'a causé que des déceptions. Mais ceux qui voient les faits de sang-froid sont bien forcés de reconnaître qu'il y a là quelque chose qui valait la peine d'être noté.

Quant aux rapports entre l'Italie et la papauté ils resteront après ce qu'ils étaient avant la visite du 12 octobre ; et de les changer, de les améliorer, c'était certainement pour M. de Bismarck, le moindre souci.

FILATURE DE COTON

Contre-maître Suisse, d'âge posé, célibataire, parlant l'italien et l'alleman, connaissant à fond la fabrication rompu à la théorie et à la pratique ains i que monteur expérimenté, à même de diriger seul une filature, désire se placer en Grèce ou en Turquie. Offres sous Chiffre c *6899 M à Haasenstein Vogler, Milan* (Italie). 2—1

Une des plus importantes *Fabriques de Toilette et de Parfumeries* de l'Allemagne *demande un Agent* à la commission pour *la Grèce* connaissant bien l'article et la clientèle.

Seuls les postulants pouvant donner preuve de leurs seccès peuvent s'adresser sous chiffre *F. T. 9930* à M. *Rudolf Mosse, Berlin S. W.*

NOUVELLE
Cie MARSEILLAISE

DE NAVIGATIOU A VAPEUA FRAISSINET ET Cie

SERVICE HEBDOMADAIRE

Départ du Pirée pour Constantinople tous les Jeudis à une heure de l'après-midi, par Dardanelles et Constantinople.

Départ directement pour Marseille tous les samedis à 11 heures du matin.

COMPAGNIE
DES MESSAGERIES MARITIMES

PAQUEBOTS POSTE-FRANÇAIS

DÉPARTS DU PIRÉE

Tous les quinze jours le mardi à 10 heures du matin pour Salonique, Smyrne, les échelles de la côte de Syrie et Alexandrie.

Tous les quinze jours le dimanche à 10 h. du matin pour Marseille acceptant par correspondance des marchandises et des groups pour Londres, Anvers, Bordeaux, Dunkerque.

Dates des départs du Pirée :

Pour Salonique, Smyrne etc : 11 et 25 septembre, 9 et 23 octobre, 6 et 20 novembre, 4 et 18 décembre (n. s.).

Pour Marseille : 9 et 23 septembre, 7 et 21 octobre, 4 et 18 novembre, 2 16 et 30 décembre (n. s.)

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser au Pirée à l'Agence de la Compagnie

Sté DE NAVIGATION A VAPEUR

DU LLOYD AUSTRO-HONGROIS

Départs du Pirée :

MERCREDI à 2 1/2 du soir ligne accelerée pour Patras, Corfou, Brindisi et Trieste.

N. B. Départ de Patras, tous les jeudis, à 10 h. du soir, en correspondance avec le train d'Athènes. Arrivée à Brindisi samedi à 5 h. du matin, et à Trieste dimanche à 7 heures du soir.

MERCREDI à 4 h. de l'après midi, pour Chios et Smyrne en coincidence avec les bateaux de la société pour les échelles de l'île de Crête, et de la côte de Syrie.

MERCREDI à 8 h. du soir, directement pour Dardanelles et Constantinople, en correspondance avec les bateaux de la compagnie, pour le Danube, Mer Noire et Odessa.

MERCREDI à 4 h. du soir, tous les quinze jours, à partir du 20/1er août pour Syra, Volo, Salonique, Orfano, Cavalla, Lagos, Dedeagach et Constantinople.

VENDREDI à 7 h. du matin, tous les quinze jours à partir du 22/3 août pour Cala mata, Catacolo, Patras, Ste-Maure, Fiume et Trieste.

Arrivées au Pirée :

MERCREDI à 10 h. du matin de Trieste, Brind-isi, Corfou et Patras.

N. B. Départ de Trieste, samedi 10 h. du matin, et de Brindisi, lundi 1 1/2 h. du matin. Arrivée à Patras, mardi 4 h. du matin en correspondance avec le train d'Athènes

MERCREDI à 5 h. du matin, directement de Constantinople.

MERCREDI à 9 h. du matin, de Ch Smyrne

MERCREDI à 10 h. du matin, tous les quinz jours, à partir du 20/1er août de Trieste, Fiume, Sainte-Maure, Patras, Catacolo et Calamata.

JEUDI à 1 1/2 h. de l'après midi, tous les quinze jours, à partir du 21/2 août de Constantinople, Dedeagach, Lagos, Cavalla, Orfano, Salonique, Volo et Syra.

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser à l'Agence principale de la Société au Pirée, et à la succursale à Athènes, rue Vouli, près la place de la Constitution.

BARBAGALLO
TAILLEUR
MAGASINS DU NOUVEAU THÉATRE

PLACE DE LA BANQUE NATIONALE

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Demander

Le **MAGNIFIQUE ALBUM ILLUSTRÉ** renfermant **554 gravures inédites** de Robes et Confections, Articles pour Toilettes de Dames et Enfants, Vêtements pour Hommes, etc., ainsi que la nomenclature de tous les tissus en Soieries, Lainages, Indiennes, Toiles, etc. etc., qui

Vient de Paraître.

L'envoi en est fait **GRATIS ET FRANCO** contre demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Cie
à Paris.

Les expéditions pour la Grèce, les Iles de Malte et de Chypre sont faites *franco de port* jusqu'à Marseille à partir de **25** fr.

A partir de **200** fr. expédition franco de port jusqu'à destination moyennant un tarif à forfait d'un tant pour 100, variant suivant l'importance de la commande et la destination, ou franco Marseille au choix de l'acheteur

PLUS DE MAUX DE DENTS

PAR L'EMPLOI DE

l'Elixir, Poudre et Pâte Dentifrices

DES

RR. PP. BÉNÉDICTINS

de l'Abbaye de SOULAC (Gironde), Dom MAGUELONNE, Prieur

2 Médailles d'Or : *Bruxelles 1880, Londres 1884.*

LES PLUS HAUTES RÉCOMPENSES

INVENTÉ EN L'AN **1373** PAR LE PRIEUR Pierre BOURSAUD

« L'usage journalier de l'**Elixir Dentifrice des RR. PP. BÉNÉDICTINS**, à la dose de quelques gouttes dans l'eau, prévient et guérit la carie des dents, qu'il blanchit et consolide en fortifiant et assainissant parfaitement les gencives.

« C'est un véritable service à rendre à nos lecteurs de leur signaler cette antique et utile préparation, le **meilleur curatif** et le **seul préservatif** des **Affections dentaires.** »

Maison fondée en 1807 **SEGUIN** Bordeaux

Se trouvent dans toutes les bonnes Parfumeries, Pharmacies et Drogueries.

20 — 6

MERCREDI, 26 OCTOBRE (v. s.) 1888. Quatorzième année N° 41 MERCREDI, 7 NOVEMBRE (n.s.) 190

RÉDACTION
Rue Mavromichali
N° 5.

ADMINISTRATION
Rue Mavromichali
N° 5.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

JOURNAL INTERNATIONAL POUR L'ORIENT PARAISSANT TOUS LES SAMEDIS

ABONNEMENTS
GRÈCE, *un an*.... 35 fr. *six mois* 20 »
ÉTRANGER, *un an*... 40 fr. *six mois* 25 »

A. Z. STEPHANOPOLI
PROPRIÉTAIRE-RÉDACTEUR EN CHEF

ANNONCES
Annonces ordinaires, 50 centimes la ligne ou son espace
Réclames, 2 francs la ligne. — Faits divers, 3 fr. la ligne

SOMMAIRE

1863—1888. — Constantin Zappas. — Le bal de la légation de France.—Les fêtes du Jubile royal. — Ouverture de l'Esposition. Discours de M. Dragoumis. Réponses de S. M. le Roi et de M. Constantin Zappas. — Nouvelles et renseignements.—Dépêches de l'Agence Havas.— Nissyros et ses Volcans et Activite.—Franceet Amérique —La langue universelle.—Jubilé de la Croix-Rouge.

1863—1888

Deux dates écrites sur tous les écussons, que l'on trouvait dans la bouche, et aussi dans le cœur des Hellènes. Elles ne disent peut-être rien ou pas grand chose à l'étranger; elles renferment un monde de souvenirss pour les Grecs.

On venait de sortir d'une Révolution, qui, comme la plupart des révolutions, n'avait pas tenu tout ce qu'elle avait promis. *On était inquiet du lendemain, ayant vu* de près les horreurs de la guerre civile. On demandait un Roi, comme une garantie d'ordre, de progrès de liberté.

Un prince jeune et sans experience des choses du gouvernement se présenta. Agréé par l'assemblée nationale, par la nation, qui devait l'acclamer quelque temps, apres, ce jeune prince avait le désir, la volonté et, dans une certaine mesure, le pouvoir de faire le bien. Etranger aux luttes des partis il n'eut, dès le principe, d'autre soin que de se rendre utile au pays.

Ses essais ne furent pas—il ne servirait àrien de le nier — toujours heureux. C'était, il faut avoir le courage de le dire, encore plus de la faute des institutions que de celle de la jeune royauté.

Entre le pouvoir exécutif, representé par le jeune souverain, et le pouvoir législatif, représenté par une Chambre unique la lutte était prévue, inévitable. De là les tiraillements qui suivirent de près l'avènement du Roi Georges et se prolongèrent pendant les dix premieres années de son règne. Aussi peut-on dire que ce n'est que depuis 1875, que la royauté a renoncé à diriger la Chambre ou plutôt à lui imposer sa volonté.

Cette lutte de plusieurs années n'a pas été aussi stérile qu'on le croit. Elle a contribué, quoiqu'on puisse dire, à donner au peuple une meilleure éducation politique, des idées plus saines sur la forme du gouvernement, sur le fonctionnement du régime parlementaire. Les esprits, plus rassis, ne s'égarent plus comme autrefois dans le pays d'Utopie. Ils se rendent mieux compte des obstacles a surmonter pour la réalisation de projets conçus dans le silence du cabinet. En un mot, le peuple hellène est devenu plus pratique, plus calme et plus sérieux.

Des progrès plus tangibles ont été accomplis dans l'ordre purement matériel. Sous le règne du Roi Georges la population du royaume a doublé. La Grèce a acquis les Iles ioniennes, la Thessalie et le district d'Arta. Ses ressources financières se sont élevées de 24 à 90 millions de francs; ses forces productives ont augmenté dans les mêmes proportions; l'aisance le bien-être ont pénétré jusque dans des couches sociales qui paraissaient, pour de longues années encore, réfractaires au progrès.

Ces progrès accomplis dans tous les sens, s'il est permis de s'exprimer ainsi, ont été constatés dans le beau discours de M. Dragoumis à l'ouverture de l'Exposition, que l'on trouvera plus loin. Rien d'outré dans ce discours. C'est un tableau exact d'une situation créée en quelques années par les louables et généreux efforts de chacun et de tous.

La royauté a une large part dans la réalisation de ces progrès. Elle a été, selon l'expression des fourieristes le pivot d'ordre autour duquel ont gravité toutes les forces vives du pays. Aussi a-t-elle mérité les hommages des Hellènes de la Grece libre et de ceux de la Grece esclave, dont elle a ravivé les espérances. C'est le plus bel éloge que l'on en puisse faire.

Pour nous, peu suspect de flatterie à l'endroit du Roi et des institutions monarchiques, nous nous bornons à faire des vœux pour que le cinquantenaire de Georges Premier soit aussi fecond, en beaux résultats pour l'hellénisme, que le vingt—cinquième anniversaire de son avènement au trône.

CONSTANTIN ZAPPAS

Dans la foule des Grecs, qui ont consacré leur fortune à la patrie, les Zappas ne sauraient être confondus. Leurs créations à Athènes et à Constantinople, revêtent un caractère d'utilité publique, qui n'exclut pas la grandeur. Voyez le *Zappion*, œuvre de Constantin, et surout l'Hôtel des Olympiques à Athènes, construit sur les indications d'Evanghèle. Comme monument, ils ne dépareraient les places d'aucune capitale; mais, comme institutions, elles l'emportent sur beaucoup d'autres ayant la même destination.

Ce sera la gloire des Zappas d'avoir eu la fortifiante pensée de faire revivre, dans des conditions appropriées à la vie moderne, les Jeux Olympiques. Ces Jeux n'étaient pas seulement, en effet, des luttes d'athlètes, des courses de chars où des exercices de gymnaste. C'étaient aussi de véritables expositions artistiques, des concours de chant et de poésie. Les modernes Olympiques, exposition des produits des arts industriels, n'excluent ni les exercices du corps en rapport avec les conditions de la société actuelle, ni les beaux arts.

C'est à cette utile et grandiose institution qu'Evanghèle Zappas consacra, de son vivant, la plus grande partie d'une fortune que l'on peut, sans exagération, qualifier de princière. A sa mort il confia l'achèvement de son œuvre à son cousin Constantin Zappas, à qui la Grèce vient de rendre des honneurs exceptionnels.

Et ces honneurs personne ne les a mieux mérités. C'est grâce à son intelligente activité, à ses efforts de tous les instants, à un désintéressement au-dessus de tout éloge qu'il a pu mener à bonne fin l'œuvre commencée par son cousin Evanghèle.

Il n'est pas donné à tout le monde de réaliser de fortes et généreuses pensées. Il ne suffit pas de les concevoir, il faut avoirencore les moyens, la force et la volonté de les faire passer du domaine de la spéculation dans celui des faits. Les deux Zappas ont eu ce bonheur.

Ils ont réussi, parcequ'ils ont mis une immense fortune au service d'une idée patriotique; ils ont réussi, parcequ'ils avaient une foi invincible dans l'avenir de la patrie; ils ont réussi, parcequ'ils ne se sont pas laissés rebuter par les obstacles qu'ils ont rencontrés sur leur chemin. Aussi la Grèce leur a donné une place d'honneur au livre d'or de ses annales.

M. Constantin Zappas n'a pas été un simple exécuteur des volontés de son cousin Evanghèle. Il a élargi son œuvre, l'a dégagée d'une foule d'accessoires inutiles, lui a donné les proportions que nous lui voyons aujourd'hui. Et il n'a pu arriver à cet admirable résultat que par l'accroissement de la fortune dont on lui avait confié le dépôt. Aux millions, qui se sont accumulés entre ses mains honnêtes et loyales, il n'y a touché que pour doter l'hellénisme de bonnes écoles ou pour doter des établissements de bienfaisance.

La physionomie de Constantin Zappas respire la bonté. D'abord facile, d'une politesse qui n'a rien de recherché, il s'efforce d'être agréable à ses amis tout en cherchant à leur être utile.

L'âge n'a pas éteint le feu de son regard vif et pénétrant. Dans la conversation son visage s'anime pour réfléter les sentiments qui éclairent son âme. Alors sa belle et mâle tête de vieillard parait radieuse. Il parle avec vénération d'Evanghèle, dont il n'a, à l'entendre, qu'exécuté fidèlement les intentions. C'est de la modestie. Car il n'a pas moins fait pour son pays que son cousin. Aussi leurs deux noms resteront-ils indissolublement liés dans le cœur des Hellènes.

LE BAL
DE LA LÉGATION DE FRANCE

Le bal donné hier à la légation de France comptera parmi les évènements mondains de la saison, qu'il vient d'ouvrir de la façon la plus brillante. Le goût le plus exquis avait présidé à la decoration, du cabinet destiné à Leurs Majestés helléniques, de la Chambre de la Reine, des salons de bal et des salles a manger, dont les murs disparaissaient sous les tentures, les glaces et les fleurs d'un grand effet sous les feux des lustres et les flammes des bougies.

Mme de Butzow et M. de Montholon, aidés de M. Géry, ont fait avec beaucoup de grâce les honneurs de la légation au Roi, à la Reine, au Prince royal à la princesse Alexandra, à la duchesse d'Edimbourg, à la grande duchesse Elisabeth, aux grand ducs Serge et Paul, et au prince Georges de Galles, qui avaient bien voulu honorer la soirée de leur présence, et aux invités où l'on remarquait l'élite de la société athénienne et de la colonie étrangère. Beaucoup de jeunes et de jolies dames. La Reine, qui est toujours la plus belle femme de son royaume, la toute gracieuse princesse Alexandra, la charmante duchesse d'Edimbourg, l'attrayante grande-duchesse Elisabeth; les dames du corps diplomatique au grand complet, Mmes Butzow, Ghika, de Kosjeck, Fearn, Monson, Hitrovo, Melle Ozurrow, rivalisant de grâce et de beauté: Mmes Türr, Barthe, Théotoki, Staïkos, Sapoundzaki, Boudouris, toujours jolies, Melles Hadjipétro, Vassos, Carapanos, Psykhas, etc

Nous en passons, et des plus belles et des plus gracieuses.

Parmi les invités, nous remarquons MM. Tricoupi, Délyanni, presque tous les ministres, le corps diplomatique au grand complet, le président de la Chambre et son doyen M. Kaliphronas, M. Mavrocordato, ministre de Grèce à Pétersbourg, les colonels Colocotroni et Hadgipétro, M. Carapano, M. Lounzi, M. Sgoutas, l'amiral Olry, commandant la division navale française du Levant avec tous les officiers de son état-major, l'amiral Lejeune, le général Türr, le commandant et les officiers du Seignelay, Djevad pacha, l'envoyé spécial du Sultan, le maire d'Athènes, M. Barthe, les officiers de la suite du roi et de ses hôtes princiers, les membres de l'Ecole française, M. Lüders, les ingénieurs de la mission française des ponts-et-chaussées, la plupart des notables de la colonie française etc. etc.

La famille royale fait son entrée à neuf heures et demie. Elle est reçue par M. de Montholon, entouré du personnel de la légation au son de l'hymme national hellénique. Le Roi et le Prince royal portent le grand cordon de la Légion d'honneur. Les princes russes le grand cordon du Sauveur en sautoir.

La Reine ouvre le bal avec le comte de Montholon et les hôtes princiers de Leurs Majestés helléniques.

A minuit, on sert le souper. A la table royale, dressée au second étage de la légation, prennent place outre tous les princes et princesses, Mmes Théokhari, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Butzow, Kosjeck, Ghika, Fearn, Hitrovo, Monson, Türr, Melle Ozurow, et MM. Tricoupi, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Avgherinos, Philémon, Butzow, Montholon, Kalliewitch, Lemaître, Kosjeck, Fé d'Ostiani, Monson, Riza-bey, Ghika, Fearn, Frassanowitch, Djevad pacha, Türr, Lejeune, Olry et Calliphronas.

La salle à manger, pour le reste des invités, aménagée avec beaucoup de goût dans la cour, pouvant contenir plus de cent personnes, présentait un coup d'œil agréable, vue de l'escalier de sortie. Le souper, ne laissait rien à désirer ni pour la quantité ni pour la qualité des mets et des vins servis par un personnel aussi bien dressé que possible.

LL. MM. et les princes grecs et étrangers quittèrent à deux heures du matin le bal qui se prolongea jusqu'à quatre heures. Avant de partir le Roi et la Reine ont exprimé leur satisfaction à M. de Montholon, qui fut fort touché des gracieux compliments de Leurs Majestés.

Tous les invités, enchantés de la cordiale réception qu'ils ont reçue à la legation de France, ont emporté un excellent souvenir de cette soirée, qui a, comme on l'a dit en commençant, ouvert la saison de la façon la plus brillante.

LES FETES DU JUBILE ROYAL

Première journée.

Les fêtes du jubilé ont été favorisées par un temps splendide. Aussi peut-on dire que les Athéniens ont passé une semaine dans la rue tant pour voir et applaudir le cortège royal que pour jouir, le soir, du spectacle de l'illumination qui n'a jamais été plus brillante.

Mercredi, au point du jour, une salve de cent et un coups de canon annonçait le vingt-cinquième anniversaire de l'avènement du roi Georges au trône de Grèce. Avant huit heures, la population suburbaine et celle des quartiers excentriques, qui s'était portée en masses compactes vers le palais royal, en occupait, littéralement, toutes les avenues. Les retardataires étaient refoulés de la place du Palais et de la Constitution dans les rues d'Hermès et d'Evanghélistra et aux abords de la Cathédrale. Les troupes qui faisaient la haie, contenaient avec peine cette marée humaine, battant de ses flots pressés et houleux les murs et les files des soldats au milieu desquels elle étouffait. Les troupes, sous le commandement du général Petimésas, étaient rangées dans l'ordre suivant. Les élèves de l'Ecole navale, sur deux rangs, à l'entrée de la Cathédrale, sur le vestibule ; les élèves de l'Ecole militaire des Evelpides et ceux de l'Ecole des sous-officiers, dont la tenue sous les armes et l'air crâne furent particulièrement remarqués, à droite et à gauche de la cathédrale. Au milieu la musique du 7e de ligne. Le bataillon des sapeurs-pompiers, un régiment du génie, le 9e evzones, avec son pittoresque costume indigène qui lui donne une si martiale attitude, une compagnie de fusiliers-marins le long des rues d'Evanghélistria et d'Hermès. L'artillerie et la gendarmerie étaient massées sur la place de la Constitution et dans la rue des Philhellènes. Une partie de la cavalerie devait former l'escorte du cortège royal, qui commença à s'ébranler vers dix heures et demie dans l'ordre suivant: Dans une voiture à quatre chevaux S. M. la Reine, toujours rayonnante de beauté, portant avec une grâce souveraine une riche robe aux couleurs nationales. A sa droite dans le même carrosse, la duchesse d'Edimbourg et en face, le Prince royal de Danemarck et le duc d'Edimbourg, avec leur uniforme national, le grand cordon de l'ordre du Sauveur en sautoir. Dans le second carrosse ont pris place la princesse Alexandra, dont la jeunesse, la grâce et la beauté attirent tous les regards, la grande duchesse Elisabeth, les grands ducs Paul et Serge. Au troisième carrosse sont la princesse Marie, le prince Georges de Galles, les princes hellènes Nicolas et André. Près de la porte d'honneur se tiennent les valets d'écurie avec des chevaux sur lesquels montent le Roi le Prince royal et le prince Georges qui prennent la tête du cortège. En ce moment toutes les troupes portent les armes, l'air retentit des joyeuses fanfares des quatres musiques militaires échelonnées tout le long du parcours, et la foule éclate en vivats enthousiastes. Du Palais à la Cathédrale, les rues et les places sont ornées de festons de myrte, pavoisées avec un peu plus de goût qu'à l'ordinaire, aux couleurs nationales. Sur tous les balcons, à toutes les fenêtres, des dames aux toiles élégantes, plus fraiches et plus brillantes que les premières fleurs du printemps, saluent la famille royale et ses hôtes princiers.

A la Cathédrale s'étaient rendus, à l'heure indiquée dans le programme, le président du conseil, les autres ministres, les députés, parmi lesquels on remarquait M. Délyanni, les amiraux étrangers avec leurs aides-de-camp et une partie de leurs états-majors, l'amiral Canaris, l'amiral Lejeune, chef de la mission navale française, le corps diplomatique plus ruisselant d'or et de broderies que les militaires, les dames des hauts dignitaires, le maire d'Athènes, la foule des fonctionnaires civils et militaires, le Saint-Synode de l'église de Grèce, le grand rabbin de Corfou, le muphti de Larissa, les députations spéciales etc. etc. Les commissaires avaient placé tout ce monde aux places qui avaient été assignées dans le programme. Enfin le *gynékonite*, qui forme galerie au-dessus du chœur, bondé de dames et de jeunes filles, donnait encore plus d'attrait à la cérémonie imposante, il est vrai, mais aussi gaie que les doux rayons de ce beau soleil d'Attique, qui nous a versé pendant de si longs jours sa douce et vivifiante chaleur.

Un mouvement de saine curiosité, mêlé de reconnaissante émotion, s'empare de tout le monde à l'apparition de M. Constantin Zappas qui fait son entrée à l'église à la droite de M. le président du conseil.

Après la *Doxologia*, le cortège rentre au Palais dans le même ordre qu'il avait suivi en se rendant à la Cathédrale, mais accru des équipages de tous les dignitaires et fonctionnaires, dont nous venons de faire le dénombrement, qui montent à la file vers la place du Palais, au milieu des acclamations, des vœux et des applaudissements. Le Roi marche au milieu des drapeaux des corporations, précédés du drapeau macédonien, qui le dérobent, par instants, aux regards des spectateurs.

Le cortège rentre au Palais à onze heures. Quelques minutes après le Roi paraît sur la balcon. Il est suivi de près par le président du conseil ayant toujours à sa droite M. Constantin Zappas, et toute la famille royale. Les applaudissements redoublent. Le Roi fait signe qu'il veut parler et tout le monde fait silence.

Je vous remercie, mes enfants, dit S. M., des témoignages de dévouement que vous venez de me donner. J'ai gouverné heureusement la Grèce pendant vingt-cinq ans et j'espère la gouverner encore plusieurs années. Je fais des vœux pour pouvoir servir les intérêts de l'hellénisme partout où ils se trouvent et je crie avec vous : Vive la Patrie !

Les dernières paroles du Roi ont été converties par un véritable tonnerre d'applaudissements.

A onze heures et demie le grand-maître des cérémonies introduit, dans l'ordre hiérarchique, les dignitaires, le corps diplomatique, les députations spéciales, les délégués des colonies etc. dans la salle du trône, qui présentent leurs félicitations à LL. MM. La Reine donne sa main à baiser et le roi une poignée de main à toutes les personnes qui défilent devant eux. Le président d'âge de la Chambre, le vénérable M. Calliphronas adressa à LL. MM. d'une voix cassée par l'âge, au nom de la Chambre, une courte allocution, à laquelle le Roi répondit en ces termes.

Je vous remercie de tout mon cœur, Messieurs les députés, de vos vœux. Je vous donne l'assurance que ma dynastie est *très hellénique*. Dans le cœur de mes enfants est gravé la mot Grèce. J'espère que notre chère patrie continuera à prospérer aussi dans l'avenir.

Au maire, qui lui a adressé des vœux au nom de la municipalité d'Athènes, le Roi a répondu :

Je vous remercie de tout cœur, Monsieur le maire, et par vous, toute la ville d'Athènes pour les sentiments que vous venez de me témoigner aujourd'hui. Soyez convaincu que tous mes vœux sont pour la capitale et pour toute la nation.

Le soir dîner de famille. Il n'y a eu d'exception que pour M. Constantin Zappas, qui fut invité par un envoyé spécial de S. M. Le Roi, la Reine et toute la famille royale se montrèrent pleins d'attentions et de prévenances pour M. Zappas.

Une promenade aux flambeaux, organisée par les soins de la municipalité, partie à sept heures du soir de l'Hôtel-de-Ville, arrivait une heure après sous les fenêtres du Palais, le maire en tête, suivi des drapeaux de toutes les corporations que précédait, cette fois encore, le drapeau macédonien, auquel le Roi avait déjà donné la place d'honneur pendant son retour de la cathédrale. LL. MM. avec toute la famille royale et leurs hôtes princiers tous en grande tenue, descendirent au vestibule du palais où ils furent vivement applaudis. Le Maire a félicité LL. MM. et a offert un bouquet à la Reine et aux princesses. La foule était si compacte devant le Palais que l'on avait de la peine à la traverser. Aussi le Roi ne pouvant se faire entendre du vestibule monta,

avec la Reine, au balcon, où il ne tarda pas à être suivi de toute la famille royale. Le Roi se découvrit et harangua la foule en ces termes.

C'est le cœur ému que je vous exprime ma reconnaissance pour la belle procession aux flambeaux et pour la manière dont vous célébrez en général la fête d'aujourd'hui. Dynastie et nation c'est tout un. Dans le cœur de tous deux est gravé en caractères ineffaçables le mot *Patrie*. Vive la Patrie!

La foule acclame le roi et la famille royale. Le Roi la prie d'acclamer la fiancée du Prince royal et rentre au Palais.

Deuxième journée.

La deuxième journée était désignée pour l'ouverture solennelle de l'exposition olympique. Nous ne dirons rien du cortège. C'était le même ou à peu près que celui d'hier, et il a défilé dans le même ordre, traversant la magnifique allée des poivriers pour se rendre à l'hôtel de l'Exposition dû à la munificence vraiment impériale des Zappas, dont l'un allait recevoir, en ce jour, les hommages de la Grèce. Une foule immense, tout Athènes, dans la plus large acception du mot, était massée sur la place de Jupiter Olympien et dans le vaste espace qui entoure l'Hotel de l'Exposition.

Lorsque le Roi eut pris place, M. Dragoumis, président de la commission olympique et ministre des affaires étrangères, prononça le discours suivant :

DISCOURS DE M. DRAGOUMIS

«La célébration du vingt-cinquième anniversaire de ton intronisation à Athènes, ô Roi et chef de la nation grecque, coïncide avec les prémices de la fête hellénique inaugurée depuis peu par le dépôt de la tête de l'homme de génie, qui vient d'être déposée dans ce superbe monument.

Il y a trente ans, une régente pleine d'enthousiasme, accomplissant la volonté d'Evanghèle Zappas, ouvrit la première l'arène de ces luttes de la paix. Mais de même que, jadis, pour les jeux Pythiques et Olympiques, le destin a voulu que l'organisation des modernes Olympiques fut définitivement réglée par une seconde fondation, après l'affranchissement de terres helléniques sous la royauté actuelle. Car si grande que soit la générosité du fondateur, si puissantes les ressources prodiguées à cet effet, jamais, en aucun temps, une nation n'a pu improviser d'un seul trait une œuvre de cette importance.

Mais la solennelle émulation des Hellènes dans les travaux de la paix, que le généreux fondateur a voulu, en souvenir de l'antiquité, voir se renouveler tous les cinq ans, ne pouvait prendre consistance, acquérir le caractère de manifestation périodique des forces productives de la Grèce avant que le terrain n'en fut préparé d'une manière définitive. La consécration des modernes Olympiques en cet endroit, dans cette ville d'un grand bienfaiteur et citoyen d'Athènes, l'empereur Adrien, en face des splendides débris du temple de Jupiter Olympien, n'a pu être célébrée qu' aujourd'hui dans une sincère jubilation, augmentée encore à la pensée que M. Constantin Zappas, digne émule de son parent, et fondateur avec lui de cette œuvre, est venu occuper, comme nous l'espérions, la place d'agonothète à laquelle il a droit.

En 1859, onze ans après l'ouverture de la première exposition Olympique, le vice-président de la commision proclamait, dans son discours d'inauguration, que des progrès gigantesques avaient été accomplis dans cet intervalle. Dix ans après, le président de la commission constata, à l'ouverture de la troisième période, les progrès accomplis depuis 1859. Mais les douze années qui viennent de s'écouler montrent d'une manière supérieure encore les progrès du travail national depuis 1859.

En 1859, 1870 et 1875, les tissus et les tapis indigènes ne sortaient guère du seuil des maisons où ils étaient fabriqués, ne dépassaient jamais les limites du village ou de la province qui les produisait. Humbles, ils ne paraissaient que dans les petits marchés comme marchandises ne pouvant trouver d'acheteurs qu'au milieu des artisans et des paysans. Athènes, Patras, Syra, Corfou, la population urbaine en un mot ne daignait pas les honorer d'un regard. Mais qui ne remarque maintenant l'attention dont ils sont l'objet de la part des habitants des villes et même de celle des étrangers?

Les fabriques de soieries, de coton, de drap et surtout de tapis n'ont jamais, même aux temps les plus durs de la servitude, entièrement disparu de notre sol où elles prospéraient jadis. Mais reléguées parmi les travaux domestiques, on se bornait à fabriquer les vêtements des paysans, le trousseau des jeunes filles ou des objets d'ornement pour la pauvre maison grecque.

La production de la soie surtout, une industrie de luxe pourtant, avait réalisé de si grands progrès en Grèce depuis l'époque où l'empereur Justinien introduisit chez nous la sériciculture qu'elle a pu, en luttant avec vaillance, résister jusqu'à la fin à la funeste action de la servitude et de ses inséparables compagnes, l'ignorance et la misère. A Tyrnovo, à Rhapsani, à Ambélakia, dans tous les autres points de la Grèce où résonne le bruit des métiers à soie, est parvenu jusqu'à nous, chargée de liens il est vrai, mais pur ce rejeton de l'industrie textile, dont la prospérité, au neuvième siècle de notre ère est attestée par l'histoire de la matrone Danilis, de Patras. Elle envoya à l'empereur Basile le Macédonien de moelleux tapis «admirables par leur grandeur et leur beauté», des centaines d'autres objets en soie, en laine et lin ou en lin «et d'autres le disputant pour la finesse à la toile d'araignée, dont chacun avait été renfermé dans le nœud d'un roseau». Dégagée maintenant de ses liens elle a pris un nouvel essor; elle attire des acheteurs qui admirent la solidité, la finesse et les belles couleurs indélébiles de ses produits.

Constants sont les progrès de notre industrie textile, qui, mourante même, montrait vers la fin du siècle dernier aux Européens que le pays jadis si glorieux des Hellènes n'avait cessé de respirer. Il y a, en effet, cent ans le consul de France Beaujour faisait remarquer que les produits agricoles de la Macédoine valaient tous les autres de la terre hellénique; que l'industrie thessalienne l'emportait sur celle des autres provinces, que la Macédoine, l'Epire, le Péloponnèse, l'Attique et une partie de la Béotie «connue sous le nom de pays de Livadie», venaient après la Thessalie. Le fameux rouge connu encore sous le nom de rouge d'Andrinople — quoique préparé d'aprés d'autres procédés, depuis que la chimie devenue souveraine a inventé des procédés de coloration plus simples, moins coûteux et quelquefois moins sûrs — l'industrie grecque à son déclin savait, seule, le donner au coton. Des teinturiers grecs établis vers la fin du dix-huitième siècle à Montpellier, communiquèrent aux fabriques françaises leurs procédés de coloration, mais, selon le temoignage de Beaujour, elles étaient encore fort éloignés de la perfection de la teinturerie grecque.

Telle est l'industrie textile indigène, sobre il est vrai, et simple, mais ayant acquis un immense atelier, le sol même de la Grèce. Car du pied de l'Olympe, de Skiato et Scopélo jusqu'au rivage indigent de la Laconie et de Pétallidis, des ilots d'Ecousses près de Corfou et à Samothrace, et de Zante à Amorgos, nulle bourgade hellénique n'est privée de métier à tisser, n'ignore l'industrie textile. De cette industrie domestique est née, dans des centres plus populeux, la grande industrie textile, dont les produits figurent largement dans les grandes foires du pays. Je ne citerai que les tissus qu'Argos envoie à la foire qui se tient tous les ans à Corinthe au mois de septembre.

Mais, à côté de cette industrie indigène et purement nationale, à laquelle l'étranger fait une rude concurrence par l'importation de tissus moins chers et imités des nôtres, et qu'il est de notre devoir de soutenir de toutes nos forces, il y a aussi la grande industrie européenne qu'une généreuse initiative a introduite au Pirée et à Syra. Pour la première fois, dans cette Olympiade, la machine grecque à vapeur montre des objets remarquables, confectionnés d'après les nouveaux procédés européens.

Dans la culture de la terre, à l'exception de l'agriculture proprement dite — car étant privés du grenier thessalien à la dernière exposition nous n'avons pas de données exactes de comparaison — nous devons distinguer surtout les grands progrès de la viticulture, du raisin de Corinthe en particulier, et de la culture du tabac. Les tabacs grecs, y compris maintenant les tabacs thessaliens, ont à l'extérieur des débouchés assurés pour le surplus des besoins de la consommation intérieure. Car, grâce à des arrangements internationaux, les tabacs grecs luttent avec avantage contre ceux de l'Etat voisin. Quant aux raisins de Corinthe, les soins apportés à leur amélioration ont mis le blond au-dessus de celui de Smyrne, en ont fait, sec ou frais, un fruit délicieux et une matière susceptible de donner d'excellent vin. Le raisin de Corinthe est recherché chaque jour dans de nouveaux marchés, surtout depuis qu'il est prouvé qu'il peut, même sec, produire un excellent vin de table.

L'accroissement de la viticulture a marché, heureusement, de conserve avec une sérieuse amélioration des procédés de vinification. Aussi l'exportation de vins perfectionnés, dont une petite quantité était exportée en Russie ou en Orient et fort peu (vin de Kiphissia seulement) dans l'Europe occidentale, a-t-elle suivi de près celle des gros vins, qui s'est accrue dans de notables proportions. Et pendant que les vins du Parnès, de Dékélia et de Pétalious tiennent une large place sur nos tables et sur celles des hôtels de nos principales villes, que ceux de Patras, des îles ioniennes et de

Santorin sont fort estimés en Allemagne, ceux de Marathon et du Château de la Reine chatouillent le palais des habitués du premier des hôtels parisiens.

Mais les progrès de la métallurgie surtout présentent quelque chose d'extraordinaire. En 1859, il n'est même pas question de métaux. En 1870, nous ne voyons guère que des projets. En 1875, la question du Laurium est déjà résolue et la métallurgie entre dans une période régulière de travail. En 1887, nous voyons la Grèce exporter pour 22 millions de francs de produits miniers. Le besoin d'être court me force à passer plusieurs choses sous silence.

Les grandes forges et les ateliers de machines ont multiplié dans le pays les petits ateliers à vapeur; ils ont amélioré la charrue, introduit des pressoirs à huile plus parfaits et plus maniables, se sont adaptés avec succès à de petits travaux de construction navale, produisant à notre bénéfice des machines et des outils pour les pays voisins et pour l'Orient.

Les tanneries — le corroyage ayant précédé toute grande industrie en Grèce — ayant lutté victorieusement contre la rude concurreuce de l'industrie similaire de Turquie et de Roumanie, a montré la plus grande vigueur.

Des pressoirs à vapeur et des savonneries produisent et utilisent des noyaux d'olive naguère encore improductifs. Le résidu même de ces noyaux est utilisé comme combustible dans les fours à chaux ausi bien que dans les petites machines à vapeur des bourgades.

La menuiserie et surtout l'ébénisterie, la carrosserie ne sont pas restées en arrière. Les ateliers des compagnies des chemins de fer construisent même des wagons dans ce pays privé, il y trois ou quatre ans, de voies ferrées.

La chapellerie s'est implantée à Athènes après avoir prospéré à Corfou.

La fabrication des cierges, améliorée, s'est étendue aux produits de la stéarine.

La typographie et l'art du relieur sont en pleine voie de prospérité.

Jamais exposition de beaux-arts n'a montré chez nous des œuvres comparables par le nombre et la beauté à celles qui figurent au salon rouge de notre Zappion.

Le progrès est visible, il s'est affirmé par de belles prémices.

Des prémices seulement, mais ne vous découragez pas.

Il y a soixante-dix ans tout ce pays, maintenant libre, était courbé sous l'esclavage. Dix ans après, il portait la tête haute, mais il avait les mains ensanglantées, encore armées, une population réduite par les massacres, la servitude, la guerre et des privations de toute sorte; un sol dévasté, un pays désert, des terres en jachère privées de plantations, des ruines à la place des bourgs et des villes. Au premier gouverneur de la Grèce, à Capodistria, l'Etat fournissait à peine un peu plus de quatre millions de francs pour l'administration d'un pays privé de tout. En 1835, les marins, les pieds dans l'eau, débarquaient, en le portant dans leurs bras, le roi Othon sur la rive déserte et inabordable du Pirée. A la fin des guerres de l'indépendance la famille grecque manquait de tout; elle n'avait ni argent, ni revenus fonciers, ni toit où se mettre à l'abri.

Il fallait donc avant tout bâtir des chaumières, et le peu de mains qui restaient s'adonner à la culture des terres restées incultes, transformer de nouveau les bâtiments de guerre en navires de commerce, se mettre résolument à l'œuvre afin de préparer des capitaux par la sobriété la plus rigide. Mais toute une génération, celle qui suivit immédiatement la génération des guerres sacrées, suffit à peine à cette l'âpre besogne à laquelle elle s'était bravement atelée.

Il appartenait à nous, venus après eux, à qui les pénibles travaux de nos pères avaient donné du pain, d'aplanir les voies qui mènent aux luttes des travaux de la paix.

Il ne s'est pas passé trente ans, et avant qu'une génération se soit épuisée nous avons mis le pied sur le seuil du progrès; encore un léger effort et nous entrerons là où les autres ne sont arrivés que par un travail de plusieurs siècles.

Des siècles entiers ont préparé la prospérité de l'ancienne Grèce après les guerres médiques, plus de deux cent ans si vous ne comptez qu'à partir du premier quart de siècle avant notre ère, de la première Olympiade. Des siècles entiers, et quelques années même après que Rome eût pris la Grèce pour institutrice, préparèrent la civilisation romaine. Ce n'est que des siècles après que la civilisation transférée, comme l'ont voulu les destins, par une nouvelle chûte de notre nation, de Byzance dans l'Europe occidentale, a donné tous ses fruits, a vivifié la liberté, l'a refaite dans sa vigueur actuelle.

Quatre cents ans! pendant lesquels nous, les vaincus, avons travaillé dans des ténèbres opaques, privés de tout notre héritage paternel. La religion enseignée par la tradition, la langue apprise dans l'ignorance, la famille hors la société, voilà tout ce qui nous restait lorsque sonna l'heure de la régénération nationale.

Par bonheur, le commencement est fait.

Mais il faudra surmonter une grande difficulté. Il ne s'agit pas, en effet, de concourir pour le prix avec des forces égales — le désir serait prématuré — mais de rattrapper de robustes coureurs lancés longtemps avant nous dans la carrière; il ne s'agit pas de l'emporter sur des concurrents incontestablement supérieurs, ayant hérité directement de leurs pères des procédés que nous ignorons, l'instruction professionnelle et d'abondantes ressources; mais il s'agit d'une vive émulation entre nous afin de nous rapprocher le plus possible de ceux qui sont à la tête du progrès. Là est le succès Si nous parvenons seulement à nous rapprocher de leurs rangs nous pourrons dire d'avoir donné, chez nous, l'esprit, la vie et la durée aux beaux-arts, ainsi qu'aux arts industriels, que nous nous efforçons de ramener plus encore par nécessité que par amour-propre sur notre sol dévasté.

Dans cette entreprise rien d'efficace sans un infatigable amour de l'instruction et une grande application, sans l'horreur systématique du superficiel et de ce qui n'est qu'apparent, sans la recherche consciencieuse de la perfection, et par dessus tout, sans une infatigable persévérance.

Si la coexistence de tous ces biens est regardée comme chose rare et difficile à réaliser par l'effort individuel il paraît plus aisé de réussir par l'effort collectif de la nation. Ce travail influera à la longue sur tous. Ainsi se vérifie le précepte modifié de Solon que le bien public pénètre dans la maison des particuliers.

La création d'Evanghèle Zappas est surtout appelée à contribuer, à ce résultat, sous la direction des pouvoirs publics auxquels elle a été confiée.

Nous n'avons pas, ainsi que d'aucuns se plaisent à le dire, conservé seulement, comme preuve de notre origine hellénique, les vices de nos aïeux; nous avons conservé aussi quelques unes de leurs vertus et, dans sa généralité, leur caractère. Mais quelle chose a contribué à former le caractère de nos ancêtres, à le porter à la perfection? Une constante et vive émulation, comparaissant souvent devant le juge compétent, qui décernait la palme à ceux qui l'avaient méritée.

Quand la conscience publique fut convaincue que le vainqueur dans les luttes de la paix jouirait, toute sa vie, d'un inaltérable bonheur, quand sur la colonne portant les noms des braves qui, s'étant distingués à la guerre, avaient mérité les honneurs de funérailles publiques, on ajoutait à côté du héros, qui avait mérité la palme des luttes pacifiques avant de tomber pour la patrie, «vainqueur aux Jeux Olympiques ou aux Jeux Isthmiques», comment voulez-vous que, dans cette grande société hellénique, le caractère de l'homme ne se formât avec un plus noble orgueil, plus accessible à l'émulation, plus constant, plus capable, plus digne?

Là, le vainqueur couronné par les juges était montré avec orgueil, de même que le fondateur des prix, l'*agonothète*, *couronné* aussi par la cité, était éminemment honoré. Et la noble émulation les inspirait au point que, dépassant même le terme de la lutte, ils la renouvelaient en élevant des monuments dédicatoires aux récompenses obtenues.

C'était à qui arriverait le premier et de la manière la plus glorieuse; à qui fonderait, le premier, les prix les plus brillants; à qui honorerait avec plus d'éclat le prix obtenu; à qui contribuerait le plus, par les Jeux, à la gloire et à la grandeur de la patrie.

Observez les marins alignés, les mains sur le câble, s'efforçant de lever une ancre, de tirer une barque. S'excitant les uns les autres et puisant des forces dans l'émulations, ils finissent par l'élever à sa place, par la mettre en sûreté.

C'est par un semblable effort que la Grèce a été portée par ses enfants, au plus haut degré de grandeur et de prospérité.

C'est à une semblable émulation que les Hellènes ont été invités aujourd'hui par les deux généreux agonothètes, qui ont désiré voir renaître les Jeux Olympiques sous une forme moderne.

En avant! C'est le mot d'ordre des Zappas. *En avant!* répète par mille bouches la voix de la Grèce entière. Et je la vois entreprendre la pénible besogne avec un zèle enthousiaste. Plusieurs, rivalisant d'ardeur, exposent les objets de leur travail; grand est aussi le nombre des fondateurs de prix.

En avant! En avant tous!

Nos souverains se sont mis à la tête de l'œuvre. Mes yeux voient, sans se lasser, à leurs côtés de véritables travailleurs natio-

naux, des travailleurs vaillants portés vers le bien, les premiers enfants de la Grèce.

Que Dieu soit béni !

Je vois déjà les efforts de la nation couronnés.

DISCOURS DE S. M. LE ROI

J'ai entendu avec plaisir votre aimable allocution, et je m'empresse d'accéder à votre demande en prononçant l'ouverture de l'Exposition.

Sans nul doute tout le monde ici voit avec joie et orgueil l'œuvre déjà achevée. Aussi je saisis cette occasion d'exprimer toute ma reconnaissance à tous ceux qui ont consacré leur travail à cette œuvre. Mes remerciments je les adresse même au dernier ouvrier, qui par sa sollicitude et son application a contribué à l'achèvement de ce monument précieux pour notre industrie. Mais j'adresse surtout mes remerciments au patriote qui nous a fait don de ce superbe palais, exhortant ainsi notre industrie à la perfection. Heureuse la Grèce de compter des hommes aussi patriotes et aussi généreux.

Faisons des vœux pour que l'utilité de l'exposition actuelle soit suffisamment établie et pour que nous entrions dans la carrière d'un travail productif, d'ou dépend la grandeur de notre chère patrie.

C'est en faisant de tels vœux et dans cette confiante attente que je proclame l'ouverture des travaux de l'exposition de 1888.

DISCOURS DE M. CONSTANTIN ZAPPAS

Majesté,

L'invincible émotion qui m'étreint en cette mémorable journée pendant laquelle la divine Providence a daigné m'accorder le bonheur de voir se réaliser magnifiquement un ancien et pieux désir, est une journée embellie par la pompe royale et la joie sans mélange du peuple.

Le chef de ma famille, mon cher Evanghèle d'heureuse mémoire, a voulu par une inspiration des souvenirs classiques, ramener en Grèce les temps anciens des Jeux Olympiques, mais sous les conditions et les exigences de la vie moderne. Il savait que l'activité nationale, le travail national auraient faiblement contribué au progrès du pays s'ils se faisaient sans les moyens qu'elle exige, sans la poursuite d'un but déterminé.

Dans les expositions périodiques des produits du travail matériel et intellectuel des nations il y trouvait un facteur précieux de progrès certain et de prospérité.

Dans les expositions exposants et produit sont soumis au jugement le plus impartial, au jugement du peuple. Là l'ouvrier habile fait une comparaison de ses œuvres avec celles de son concurrent et pendant que le critique formule ses appréciations, le jury couronne le plus habile. Par là l'émulation consciente dans la lutte pour l'existence s'éclaire et prospère d'une manière admirable.

C'est dans ce but qu'Evanghèle Zappas créa les Olympiques, qu'il régla la construction d'un Palais réunissant les conditions voulues à cet effet. Etant venu à mourir avant l'achèvement de son œuvre, à laquelle il consacra sa fortune, il me désigna, pour l'achever.

Après vingt cinq ans de luttes et des péripéties diverses l'œuvre est terminée et la volonté sacrée du testateur s'est maintenant accomplie.

En remerciant Sa Majesté et le Gouvernement des honneurs qu'ils ont prodigués à la mémoire d'Evanghèle et à moi, ainsi que les commissions qui ont, à diverses époques, présidé aux travaux pour les peines qu'elles se sont données en vue de mener cette œuvre à bonne fin, et surtout la commission actuelle présidée par l'honorable Etienne Dragoumis joyeux et plein de confiance je livre l'œuvre accomplie à la nation en faisant des vœux pour sa prospérité. Vive le Roi! Vive la Nation! Vivent les bienfaiteurs de la prosperité et de la gloire nationales.

Troisième journée.

Dans la matinée le roi reçut les délégués des communautés grecques du dehors. Elles étaient assez nombreuses. Cependant la plupart n'avaient pas envoyé de députations spéciales. Elles avaient désigné des citoyens d'Athènes pour les représenter. Chaque délégation fut reçue séparement. Le Roi eut un mot aimable pour tous. Il s'entretint quelques instants avec les délégués des provinces grecques de l'empire ottoman qui venaient lui présenter les hommages de leurs concitoyens. Tous les présidents des délégations adressèrent au Roi des allocutions pleins de dévouement et de patriotisme. Elles se ressemblent toutes, au fond, ces adresses des Hellènes de tous les pays au Roi à l'occasion de son jubilé.

Le soir bal de gala à la cour. Affluence énorme. On avait de la peine à circuler dans les vastes salons du Palais. Les danses ont été assez animées. Les feuilles quotidiennes sont pleines de détails sur ce bal, un des plus brillants que l'on ait jamais vu à Athènes. Les dames, rayonnantes de beauté et de jeunesse, parmi lesquelles brillaient la Reine, la princesse Alexandra, la grande duchesse Elisabeth, la duchesse d'Edimbourg, ont dansé avec entrain. La Reine a ouvert le bal avec le Prince royal de Danemarck. Le Roi et la duchesse d'Edimbourg leur faisaient vis-a-vis.

Les danses, interrompues par un riche souper, se prolongèrent jusqu'au matin.

Quatrième journée.

On était bien fatigué apres trois jours de fêtes. Aussi la quatrième journée ne présenta-t-elle rien de remarquable. Dans la soirée seulement on aperçut quelques flammes de Bengale sur l'Acropole, dont l'illumination avait été annoncée depuis plusieurs jours. Cependant, il y eut un moment, un seul, où les flammes bleues et rouges se répercutant sur les colonnades du Parthénon, de l'Erechteion et des Propylées produisirent le plus bel effet.

Cinquième et dernière journée.

Déjeuner dînatoire sur l'Acropole donné par la municipalité à la famille royale, et à ses hôtes princiers et feu d'artifice au Champ de Mars, tel est le programme de la journée. Une centaine de petits ballons à lancer du temple de Thesée pendant la durée du déjeuner et la présence des paysans des environs d'Athènes en leurs beaux costumes indigènes devaient compter parmi les rejouissances publiques. Par malheur, les paysans et paysannes, charmés de voyager gratis sur les voies ferrées de l'Attique, avaient oublié de mettre leurs beaux costumes et les petits ballons brûlaient presque tous avant de s'élever dans l'air. Un vent froid, qui n'avait cessé de souffler depuis le matin, avait empêché la foule de se porter sur les hauteurs des environs de l'Acropole.

Le soleil était de la fête, mais il faisait un peu froid au pied du Parthénon où l'on avait dressé les tables du banquet. L'Acropole transformée en salle à manger! C'est une idée géniale. Nul doute que Pallas, la Vierge sainte, n'eût châtié les barbares profanateurs de ses sacrés parvis, si les Destins ne l'avaient condamnée à l'inaction et à l'immobilité pour des siècles, dont nous ne verrons probablement pas la fin.

Au dessert, M. Philémon, maire d'Athènes, a porté au Roi un toast où entre autres gracieusetés à l'adresse de S.M. et de ses hôtes princiers, il est dit que les ombres des artistes qui élevèrent les splendides monuments de l'Acropole et celles des grands hommes qui préparèrent la grandeur athénienne ont tressailli d'allégresse en voyant le Roi entouré de membres de puissantes maisons souveraines et de représentants de tous les pays.—Pure flatterie, flatterie de bon aloi peut-être, mais flatterie. Les ombres des Miltiade, des Thémistocle, des Aristide, des Cimon et de tous ces fiers Athéniens, généraux, artistes, poëtes, philosophes, administrateurs, qui fondèrent la grandeur passagère d'Athènes et sa gloire dans tous les temps, ne font pas cortège aux souverains, fussent-ils plus puissants que Bonaparte, Alexandre, César ou Charlemagne. Elles marchent—s'il leur est donné de marcher — dans le radieux sillon de lumière pure qu'elles ont ouvert à l'humanité.

S. M. le Roi a répondu en ces termes :

«Je te remercie sincèrement, Monsieur le Maire, pour ton aimable discours envers moi et ma famille royale. Je remercie la Capitale de la cordialité qu'elle a apportée en célébrant mon jubilé, ce qui ne s'effacera jamais de ma mémoire. Je remercie tes concitoyens pour le déjeûner qu'ils nous ont donné dans cette Acropole de l'hellénisme. Je bois à la prospérité de la Capitale et à la santé et au bonheur de tous tes concitoyens et surtout des absents.»

LL. MM. la famille royale, les grands ducs Paul et Serge, la grande duchesse Elisabeth, le duc et la duchesse d'Edimbourg avec leur suite rentrèrent vers trois heures au Palais.

La journée s'est terminée par le feu d'artifice, tiré au Champ de mars, et par une promenade aux flambeaux. Le feu d'artifice, préparé et mis en place par le gendre de Ruggieri a réussi au-delà de toute expression. On n'avait jamais rien vu de semblable à Athènes. On peut en dire autant de la promenade aux flambeaux, une des plus grandes que l'on ait jamais vues, qui s'étendait sur une longueur de plus de deux kilomètres. Sauf au retour où l'on se bouscula un peu, et malgré toute absence de service d'ordre les choses se passèrent d'une manière assez correcte.

Leurs Majestés furent applaudies tout le long du parcours du Champ de Mars au Palais et du Palais au Champ de Mars. Lorsque les six à sept mille soldats, porteurs de flambeaux, défilèrent en bon ordre devant le Palais royal, S. M. les harangua en ces termes.

«Soldats, mes braves, mes enfants, défenseurs de la patrie ;

«Je vous porte tous dans mon cœur. Mes enfants, qui serviront tous dans l'armée, vous auront pour frères. Vive la Patrie!»

Des cris de vive le Roi et vive la Patrie accueillirent ces dernieres paroles. Puis la foule s'écoula par toutes les avenues qui partent du Palais.

C'était la fin des fêtes du Jubilé royal.

NOUVELLES ET RENSEIGNEMENTS

Des dépêches de l'Agence Havas et des télégrammes particuliers disent que des *Te Deum* d'actions de grâces ont été, à l'occasion des fêtes du jubilé royal, chantés dans toutes les villes où il y a des églises grecques. Le nombre des télégrammes que S. M a reçus dans la huitaine est incalculable.

Grand est aussi le nombre des adresses envoyées par les différentes communautés grecques et par les corporations. Celle des Grecs de Londres a été remise au Roi par M. Tricoupi

L'Autriche, la Turquie, la Perse et la Serbie avaient envoyé des députations spéciales, la Russie et l'Angleterre étaient représentées par des membres des maisons régnantes, les autres puissances par leurs ambassades respectives aux fêtes du jubilé royal. Les chefs des députations spéciales ont été décorés du grand cordon de l'ordre du Sauveur; les membres de ces députations de croix d'officier ou de commandeur.

M. de Montholon, ministre de la République française à Athènes, a remis au Roi une lettre autographe de M. Carnot. Cette lettre est conçue dans les termes les plus sympathiques pour Leurs Majestés et la famille royale.

Les ministres d'Italie, d'Allemagne, les chefs des députations spéciales etc. Mgneur Marengo ont remis aussi des lettres autographes du pape et de leurs souverains respectifs.

M. Constantin Zappas a été de toutes les fêtes. Au dîner de famille donné mercredi dernier au Palais il etait, outre le président du conseil, le seul invité étranger à la famille royale. Personne, chose rare en Grèce, ne s'est plaint des honneurs exceptionnels qui lui ont été rendus. Il ne pouvait faire de jaloux celui qui a consacré son temps, et une fortune vraiment royale à son pays.

Quelques journaux étrangers, des feuilles italiennes entre autres, voient dans les fiançailles du Prince royal avec la Princesse Sophie de Hohenzollern la fin de l'influence française en Grèce Nous pensons qu'ils se hâtent un peu trop de triompher. En admettant même—chose qui n'est pas encore établie—que la famille royale abonde dans le sens de la politique allemande, il y a, dans le peuple hellène, une masse compacte qui n'a pas encore essayé d'oublier les services que la France a rendus à la cause grecque. Les Italiens ont fait de grands efforts pour oublier Magenta et Solferino, pour s'humilier devant leurs oppresseurs d'hier; les Belges ont oublié Anvers, mais les Grecs se rappellent encore que les Français ont chassé les Turcs de la Grèce, comme ils devaient chasser plus tard les Hollandais de la Belgique et les Autrichiens de l'Italie. Ils se rappellent encore que le comité grec de Paris leur a envoyé *dix millions de francs*, provenant de souscriptions individuelles, lorsqu'ils se battaient, privés de tout, pour conquérir leur liberté. Ils se rappellent qu'ils doivent à l'initiative de la France l'annexion de la Thessalie et d'Arta; ils se rappellent, enfin, une foule de circonstances pendant lesquelles elle ne leur a pas menagé ses sympathies et ses conseils, si elle n'a pu les secourir de son épée. Cela nous porte à conclure — et personne en Grèce ne viendra nous contredire—que si elle était bannie de la cour, l'influence française s'exercerait plus puissante que jamais sur la nation grecque. Il y a entre les Grecs et les Français un courant puissant de sympathie, que les alliances princières ne parviendront jamais à briser.

L'ouverture de l'Exposition Olympique a eu lieu le jour fixé. On était presque prêt. On trouvera plus haut les discours prononcés à cette occasion et parmi lesquels nous recommandons celui de M. Dragoumis, qui fait un tableau exact des progrès matériels accomplis par la Grèce depuis sa résurrection.

Pendant la solennité tous les yeux étaient fixés sur M. Constantin Zappas, qui a été le véritable héros de la fête. Personne ne méritait mieux que lui les honneurs de la journée. On trouverait, même en cherchant beaucoup, difficilement des hommes qui aient mis plus d'ardeur et plus de millions au service de leur pays.

Le Prince royal de Danemarck est parti dans la matinée de samedi pour Copenhague où il va assister aux fêtes du jubilé de son auguste père. Le Roi et les princes l'ont accompagné jusqu'à la gare du chemin de fer Athènes-Péloponnèse. M. de Reinech, l'officier supérieur attaché à son service pendant son séjour à Athènes, l'a accompagné jusqu'à Corinthe.

Le prince Georges de Grèce ecs parti hier pour Copenhague où il va assister au jubilé du roi de Danemarck.

Lundi dernier le duc et la duchesse d'Edimbourg ont donné à LL. MM., à la famille royale, aux grands ducs russes, un grand lunch à bord de la frégate sur laquelle le duc d'Edimbourg a hissé son pavillon. Parmi les invités nous citerons le président du conseil, le ministre de la marine et Mme Théotoki, le ministre d'Angleterre et Mme Monson ; plusieurs membres du corps diplomatique etc. Le navire était pavoisé et orné avec le plus grand luxe.

Le même jour, la flotte anglaise quittait la rade de Salamine pour Malte. Le yatch de la duchesse d'Edimbourg la suivra bientôt.

Vendredi dernier LL. AA. II. les grands-ducs Paul et Serge et la grande duchesse Elisabeth ont donné à bord du yatch *Costrouma* un grand diner en l'honneur de LL. MM et de leurs hôtes princiers. Le Coustrouma avait été orné pour la circonstance. La famille royale passa une partie de la soirée à bord du navire dont la poupe disparaissait sous les plis de superbes tentures orientales.

Le gouvernement a rendu, comme on peut le voir en parcourant ce numéro, de grands honneurs à M. Constantin Zappas. Il a attaché, pendant toute la durée de son séjour à Athènes, un employé supérieur du ministère des affaires étrangères à son service. Les maires d'Athènes et du Pirée étaient allés à sa rencontre. Dans toutes les cérémonies officielles, il a paru à côté de M. le Président du conseil.

Le ministre d'Autriche-Hongrie et Mme la baronne de Kosjeck ont donné un grand dîner en l'honneur de l'ambassade austro-hongroise. Au dessert l'amiral von Sterneck, chef de cette ambassade, a fait l'éloge de la marine grecque dont il a admiré les progrès.

L'*Acropolis* croit savoir que Nariman han, l'envoyé spécial du chah de Perse aurait laissé entrevoir que son souverain pourrait bien venir à Athènes lors du mariage du Prince royal afin d'avoir une entrevue avec le roi Georges et l'empereur d'Allemagne.

Nous ne parlerons pas—cela nous entraînerait trop loin — de la décoration des principales rues d'Athènes à l'accasion des fêtes du jubilé royal. Celle des rues du Stade et des Philhellènes mérite d'être signalée. Les festons de myrte reliant les légers poteaux portant des oriflammes, les rangées de lanternes vénitiennes, sur lesquelles se projetait la nuit, la vive lumière du grand soleil électrique de la place de la Concorde, attiraient et arrêtaient tous les regards. C'était un véritable décor de féerie. On peut en dire autant de l'arc-de-triomphe de la place du Palais. Il était aussi élégant, le jour, sous les feux du soleil que la nuit avec ses milliers de flambeaux et de lumières qui en rehaussaient encore l'élégante architecture. On a beaucoup critiqué la décoration de la place de la Constitution et celle de la rue de l'Université. L'illumination des monuments publics, des ministère des finances et de la justice et de l'Académie surtout, était réussie. Plusieurs particuliers avaient rivalisé de zèle avec le gouvernement. Les principales rues et les trois places que l'on vient d'indiquer, richement pavoisees aux couleurs nationales, n'avaient jamais vu pareille affluence d'Athéniens, de provinciaux et d'étrangers.

La Chambre s'est réunie lundi sous la présidence de son doyen d'âge M. Calliphrona. Elle a procédé à l'élection du président. M. Avghérino, candidat ministériel, président sortant, a été réélu par 69 voix sur 119 votants. M. Bassia, candidat de l'opposition a eu 43 voix. Il y a eu quatre bulletins blancs.

Hier et aujourd'hui, la Chambre a complété son bureau et procédé à l'élection des commissions.

La députation chargée de remettre au sultan le grand cordon de l'ordre du Sauveur est partie avant-hier pour Constantinople. Elle est présidée par le général Valtinos.

Voici le menu du souper royal à la légation de France :

TABLE DE S. M. LE ROI

Souper du 25/6 novembre 1888

Crème d'asperge à la Royale
Bouchées à la Reine
Lavraki de roche sauce verte.
Jambon d'York sauce Madère.
Chaudfroid de volaille en belle vue.
Cailles en canapé cresson.
Pâtés de bécasses.
Salade russe.
Glace danoise.
Biscuits glacés.
Dessert.

Vins. — Marsala, Sauterne Château-Latour, Château-Laffitte, Romanée mousseux, Syracuse.

Notre étude sur l'Exposition Olympique ne paraîtra qu'à partir du prochain numéro. Elle comprendra, dans une série d'articles, tout ce qui mérite d'être signalé à l'attention du public et une comparaison avec la dernière Exposition, qui ne sera qu'un abrégé des articles publiés alors dans le *Messager d'Athènes*. Nos lecteurs pourront se faire ainsi une idée à peu près exacte des progrès accomplis.

Avant l'inauguration officielle de l'Exposition la Commission avait fait célébrer le service religieux d'usage à la suite de laquelle le tête du fondateur des modernes Olympiques, d'Evanghèle Zappas, avait été, selon ses vœux, inhumée dans l'enceinte du monument. Plusieurs avaient voulu baiser l'urne qui renfermait la tête du grand patriote.

M. Philémon a adressé au peuple athénien une proclamation pour lui rendre compte des discours échangés pendant la manifestation aux flambeaux de mercredi dernier. Il a parlé aussi à ses administrés de l'accueil fait aux délégués de la municipalité et des corporations.

Nous apprenons avec plaisir que lord Herschell ayant appris qu'une commission s'était fondée à Athènes pour élever une colonne en souvenir de la première assemblée grecque tenue à Epidaure, a envoyé 125 franc à cet effet. Un des membres de la commission M. A. S. Antonopoulo, a qui cette soucription a été adressée, a adressé une lettre de remerciment à lord Herschell en lui rappelant que l'Angleterre a toujours compté un grand nombre de philhellènes.

A la direction des travaux publics on s'occupe des plans et devis pour les établissements scolaires à construire dans les chefs-lieux de communes et dans les principales agglomérations de chaque municipalité. On sait, d'après les indications du Message, qu'un crédit assez important sera affecté à cet effet. Ce sera, selon nous, une des choses les plus utiles que l'on ait faites depuis longtemps, rien n'étant plus rudimentaire que les établissements scolaires de nos villages et plus mesquin que leur matériel.

L'exportation de l'huile d'olive s'élève, en moyenne, à 5.000.000 d'oques représentant une valeus de 4 000 000 de francs environ. Mais la production totale de l'huile en Grèce doit dépasser de beaucoup cette quantité. Dans la plupart des villages l'éclairage se fait encore au moyen de petites lampes à huile et la cuisine, la cuisine rurale surtout, en fait une grande consommation.

Deux élections parlementaires ont eu lieu à huit jours d'intervalle, une en Laconie, l'autre à Zante. Dans la première, il s'agissait de remplacer le regretté M. Pappamikhalopoulo. C'est son fils, un jeune homme d'avenir, candidat de l'opposition, qui a été élu. Dans la seconde, il s'agissait de remplacer feu Lombardos. Son neveu Argassaris-Lombardos l'a emporté sur M. Robert Roma, ancien ministre de la marine, candidat de l'opposition.

Dimanche dernier M. A. Gennadios, ancien professeur à l'Université d'Athènes, a parlé, dans la salle de Conférences de l'Université devant un nombreux auditoire, de la question épirote autour de laquelle il se fait depuis quelque temps un silence regrettable. Nous aurons occasion de revenir sur cette question qui ne doit cesser de passionner les Grecs, l'Epire étant une des provinces où l'élément hellénique est le plus persécuté par des influences occultes qui ne negligeraient rien, le cas échéant, pour en modifier les conditions éthnologiques au détriment de l'hellénisme. On nous rapporte que M. Gennadios a fait à ce propos des révélations qui ne manquent pas d'intérêt. Nous verrons, quand son discours sera livré à la publicité, s'il y a lieu de s'arrêter à ces révélations. En attendant nous dirons avec M. Gennadios, aux Epirotes : «Veillez et agissez. Du nord et de l'ouest on vous tend des pièges; on voudrait vous albaniser dans un but facile à saisir. Défiez-vous de tout ce qui vient de Rome, de Vienne, de Bucarest et de Berlin.»

DEPECHES TELEGRAPHIQUES

SERVICE DE L'*AGENCE HAVAS*

Paris, le 27 octobre.

M. Goblet, d'accord avec M. le ministre du commerce, a deposé aujourd'hui à la Chambre, la convention commerciale conclue entre la France et la Grèce, qui avait été rejetée une première fois. Le ministère croit devoir la présenter de nouveau parceque les objections formulées jadis par le Sénat sont aujourd'hui sans fondement en suite des mesures qui viennent d'être prises pour dinstinguer les vins naturels des vins de raisins secs tant par les ordres donnés par l'administration des finances et qui ont été déjà exécutés, que par la proposition Griffe qui va être discutée. Il sera donc toujours possible désormais de distinguer les vins de raisins secs. Par conséquent, conclut M. Goblet, il n'y a pas lieu d'appliquer aux raisins secs de provenance grecque les droits élevés que le Sénat voulait introduire dans la Convention.

Constantinople, le 26 octobre.

Le général Djévad pacha partira aujourd'hui ou demain par l'aviso *Févaid* pour le Pirée pour représenter le Sultan aux fêtes du jubilé royal et remettre à la reine Olga le grand cordon du Chéfakat orné de brillants.

Sofia, le 27 octobre.

Le discours du Prince à l'ouverture de la Sobranié dit que la position de la Bulgarie est consolidée par la sympathie de l'Europe d'apprécier le caractère paisible et laborieux du peuple bulgare et ses efforts pour savegarder sa liberté et son indépendance. Il constate le développement de l'armée qui pourrait, au besoin, repondre à l'espoir de la patrie et du trône.

Pétersbourg, le 27 octobre.

Le czar s'est embarqué à Batoum allant à Sébastopol.

Belgrade, le 27 octobre.

Les ministres ont retiré leur démission.

Paris, le 30 octobre.

Le président de la société de géographie de Lilli a reçu la nouvelle que Stanley à été massacré avec tous ses compagnons à l'exception de deux.

Berlin, le 30 octobre.

L'empereur Guillaume a été acclamé à Hambourg.

Pétersbourg, le 30 octobre.

Le Tzar a quitté Sébastopol hier matin retournant à Pétersbourg. Un accident est survenu au train impérial à Taranowka près de Borki sur la ligue de Koursk-Karkoff. La deuxiéme locomotive et les quatres premiers wagons ont déraillé. Il n'y a eu personne de blessé dans la famille impériale ni dans sa suite.

Vienne le 31 octobre.

Un service a été célébré à l'eglise à l'occasion du jubilé du roi Georges. Un archimandrite officiait. M. Dragoumis avec tout le personnel de la légation et de nombreuses notabilités assistaient à la cérémonie.

Pétersbourg, le 31 octobre.

Voici des détails sur l'accident du train impérial précédemment télégraphié. Toute la famille impériale était réunie dans le wagon salle-à-manger lorsque le déraillement du train se produisit. Le wagon impérial resta sur la voie mais fort endommagé, tandis que les autres wagons étaient renversés des deux cotés de la voie. Les voyageurs impériaux sortirent sains et saufs du milieu des débris. Mais dans le reste du train une vingtaine de morts et autant de blessés furent relevés. L'enquête ouverte à ce propos a démontré que l'accident est purement fortuit et ne saurait être attribué à la malveillance.

Dans toutes les églises russes on célèbre des *Te Deum* pour remercier Dieu d'avoir préservé la famille impériale.

Paris, le 31 octobre

Un *Te Deum* a été chanté à l'église orthodoxe de la rue Daru à l'occasion du jubilé du roi de Grèce. Des *Te Deum* ont été chantés aussi à Londres, à Munich et dans d'autres capitales.

Berlin, le 1er novembre.

Le *National Zeitung* confirme que l'empereur Guillaume a promis de visiter le roi de Grèce l'automne prochain et ajoute comme explication que l'empereur a promis d'assister au mariage du prince royal de Grèce qui aura lieu à Athènes.

La Haye, le 1er novembre.

Le Roi de Hollande est très-malade.

Londres, le 1 novembre.

Le *Times* admet une entente des navires anglais et allemands de la côte d'Afrique pour poursuivre les négriers, mais il repousse toute idée d'action commune.

Pétersbourg, le 1er novembre.

Tous les chefs d'Etat ont félicité le Tzar d'avoir échappé à l'accident de chemin de fer.

Le Tzar est arrivé é Moskou où une reception enthousiaste lui a été faite.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le directeur du chemin de fer du Caucase s'est suicidé en suite de l'accident de Borki.

La famille impériale est arrivée dans l'après-midi à Gatschina.

Paris, le 3 novembre.

Selon des avis de Zanzibar l'expédition Stanley a été rencontrée à la fin de novembre 1887 entre le lac Albert Nyanza et Tardra.

Elle comprenait 250 hommes. M. Stanley avait beaucoup souffert des fatigues et des maladies mais il espérait rejoindre Emin dans une cinquantaine de jours. Cependant on croit qu'il a rencontré depuis de nouvelles et grandes difficultés.

Paris, le 3 novembre.

On mande d' Hanoï que des pirates tonquinois ont attaqué le 9 octobre un poste de quarante hommes de la légion étrangère. Trente-neuf ont été tués; un seul a pu échapper.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le *Journal de Saint-Pétersbourg* dit qu'à l'accident de Borki l'empereur a été blessé au pied et l'impératrice, à la main, mais cela n'a pas empêché L. L. M. M. de secourir les blessés. Le même journal indique les personnages de l'entourage impérial qui ont été plus ou moins grièvement blessés et constate 21 morts et 37 blessés.

Pétersbourg, le 4 novembre.

Les *Novosti* croient savoir de bonne source que M. de Bismark irrité de l'opposition de l'Angleterre à une coopération anglo-allemande contre Zanzibar proposera prochainement la réunion d'une conférence européenne pour traiter la question de la traite des esclaves dans l'Est de l'Afrique.

La famille impériale a fait aujourd'hui son entrée à Pétersbourg au milieu des acclamations d'une foule immense.

Paris, le 5 novembre.

M. Carnot a reçu M. Délyanni ministre de Grèce en France qui l'a remercié des félicitations qu'il a adressées au roi Georges à l'occasion de son jubilé. Il l'a également remercié de s'être fait représenter au *Te Deum* célébré à Paris. M. Délyanni a fait ensuite une démarche analogue auprès de M. Goblet.

Trieste, le 5 novembre.

Les marchands grecs Gyptaki, Damas (?) et Polycratopoulo ont été arrêtés aujourd'hui comme prévenus d'avoir fabriqué de faux billets de la Banque de Grèce en Italie et de les avoir mis en circulation à Trieste.

Paris, le 7 novembre.

Officiel. — M. Mariani a été nommé ambassadeur de France près le Quirinal.

Londres, le 7 novembre,

Lord Salisbury a déclaré qu'en suite des récents événements l'Allemagne a résolu de prendre des mesures plus efficaces pour empêcher l'exportation des esclaves et l'importation des armes dans l'Afrique orientale. L'Angleterre a consenti à s'associer à ces mesures qui seront purement navales. La France a consenti à reconnaître le blocus des côtes de l'Afrique orientale. Cela donné l'Angleterre a le droit de visiter tous les navires quelque pavillon qu'ils portent. La France enverra un vaisseau pour coopérer avec l'Angleterre et l'Allemagne.

NISSYROS ET SES VOLCANS EN ACTIVITE

Nissyros, une des plus petites iles de l'Archipel oriental, est située au sud de Cos et à l'ouest de la presqu'ile de Cnide. Elle est de forme ovoïde. Son cap le plus avancé forme le petit port de Sainte-Irène. En y entrant, on aperçoit à droite deux fabriques de soufre, alimentées par les solfatares des environs, une savonnerie et une élégante maison qu'a fait construire M. Rhally de Constantinople, et la station d'un chemin de fer aérien, système Greigner, ingénieur de Paris.

L'ile est divisée en quatre parties. Son chef-lieu Mandraki a reçu son nom du port, un port sûr, connu déjà du temps d'Homère. Les Nissyriotes envoyèrent des navires au siège de Troie. Ils armèrent aussi, au témoignage d'Hérodote, des galères qui allèrent rejoindre la flotte d'Artemise, reine d'Halicarnasse, l'héroïque alliée de Xerxès.

Nissyros, qui n'a pas été assez explorée, est une localité intéressante pour l'archéologue. Son ancien port, dont on voit encore des restes, les ruines d'une acropole pélasgique, des murs antiques, les beaux débris d'un temple de Neptune etc. attestent l'ancienne splendeur de cette petite ile, possédée tour à tour par un grand nombre de peuples de l'antiquité (Nissyri in facie exteriore muri antiquæ arcis super hodierum oppidum Mandraki ad dextram portæ Rossi).

En entrant dans le port on a devant soi une haute montagne derrière laquelle est le volcan. Au pied de cette montagne sont des eaux thermales, *aquæ minerales sulfurosæ*. On vient de créer une petite station balnéaire avec une grande maison assez confortable pour les malades des iles voisines qui viennent demander la santé aux naïades de Nissyros.

Cette ile a une population de 5000 habitants, dont les mœurs sont tout à fait primitives. Il n'est pas difficile de découvrir, dans la mythologie grecque, l'origine volcanique de Nissyros. Pendant les combats des géants contre les dieux, Neptune s'acharna à la poursuite du géant Polybotte. L'ayant atteint à Cos, il arracha une partie de cette île sous laquelle il écrasa ce dernier. C'est ce morceau de Cos, qui a formé Nissyros.

Le volcan, à qui l'on doit les solfatares exploités actuellement par M. Rhally, et qui est connu de toute antiquité, a causé souvent d'effroyables catastrophes. Dans l'antiquité, l'ile a été cruellement éprouvée par des tremblements de terre. Diodore affirme qu'elle fut souvent désolée par de terribles secousses.

Les cratères paraissaient depuis longtems éteints. Ce n'est que tout récemment que l'on a pu, à la suite d'une série de légers tremblements de terre, les voir vomir des torrents d'eau bouillante.

N. ANDRIOTAKI.

FRANCE ET AMERIQUE

DISCOURS DE M. GOBLET

Les membres de l'Union franco-américaine et de la délégation envoyée aux Etats-Unis pour l'inauguration de la statue de la Liberté ont célébré le second anniversaire de cette fête internationale, dans un diner qui a eu lieu, à l'hôtel Continental.

Environ 80 convives y ont pris part. M. l'amiral Jaurès présidait, ayant à ses côtés MM. Goblet, ministre des affaires étrangères, et Mac-Lane, ministre des Etats-Unis en France.

M. Goblet, ministre des affaires étrangères, répondant à l amiral Jaurès, a prononcé un discours dont nous détachons les passages suivants:

«Depuis nos malheurs, les choses ont changé: les jalousies et les défiances entourent la France, les accusations injustes ne lui sont pas ménagées, et l'on se plaît à la railler de son isolement.

Mais la France, relevée aujourd'hui de ses désastres, ne s'effraye ni ne se plaint de cette situation, qui, elle le sait, elle le sent chaque jour davantage, ne doit avoir qu'un temps. Un jour viendra où, sous l'égide de la République, elle aura retrouvé son ancienne grandeur. Alors elle n'oubliera pas les amis fidèles qui ne l'ont ni dédaignée ni calomniée aux heures difficiles.

Vous êtes de ceux-là, messieurs, vous qui par une coquetterie bien rare, — on voit bien que vous êtes d'un autre monde plus jeune que le nôtre, — vous qui, après plus d'un siècle écoulé, ne vous lassez pas de rappeler les services rendus autrefois et les luttes soutenues en commun pour votre délivrance.

La France, qui a renoncé à la gloire des conquêtes et ne veut plus vivre que pour l'amélioration du sort de ses populations et le développement de la justice sociale, la France travaille sans trêve ni relâche à établir chez elle ce régime républicain, qui a toujours été le vôtre. Elle veut la paix, elle en a besoin pour accomplir son œuvre; elle prouve sa sincérité par ses immenses préparatifs en vue du grand concours pacifique auquel elle a convié tous le peuples.»

RÉPONSE DE M. MAC-LANE

Après ce discours, qui a été fréquemment interrompu par les applaudissements, M. Mac-Lane, ministre des Etats-Unis, a pris la parole: «C'est, a-t-il dit, la France qui seule pouvait donner aux Etats-Unis cette statue, emblème éloquent du véritable rôle de la liberté dans le monde; car, avant l'emblème, elle leur avait donné la chose elle-même.

Toutes ces grandes vérités sur lesquelles repose l'ordre social moderne et qui, fondues dans le creuset de la Révolution, sont devenues ce qu'on appelle les principes de 89, le génie français les avait élaborées et les avait répandues dans le monde avec ses œuvres littéraires et philosophiques.

Nous les avons recueillies avec ardeur, et depuis lors nous n'avons cessé de les développer et de poursuivre leur application.

. . . .

Et si nous avons réussi dans cette grande tâche qui suffit à la vie d'une nation, nous ne pouvons pas oublier que la semence vient de la France et que c'est son épée qui a creusé le sillon où elle a fructifié.

S'il est vrai, comme j'ose le dire, que l'avenir appartien à la démocratie, on peut affirmer que le monde moderne gravite dans l'orbite politique tracée par la France et l'Amérique.

LA LANGUE UNIVERSELLE

Nous lisons dans le *Courrier des Etats Unis* du 20:

«Lors du récent mariage à Detroit (Michigan) de Mlle Danné Lathrop, fille de l'ancien ministre des Etats-Unis à S. Pétersbourg, avec un gentilhomme russe, le baron de Huene, on s'était demandé comment les fiancés avaient pu s'entretenir ensemble, Mlle Lathrop ne comprenant pas le russe, et le baron de Huené étant incapable de dire un mots d'anglais. Ce mystère intriguant la société de Detroit, un reporter, n'a pas hesité à aller trouver l'ex-ministre Lathrop pour lui en demander la clef. «Oh! c'est bien simple, á répondu M. Lathrop en souriant. Les deux amoureux se sont servis de la langue française, la vraie langue universelle. Quant à moi, n'ayant pas le bonheur de conaître cette langue, je n'ai jamais pu dire un mot directement à mon gendre.»

JUBILÉ DE LA CROIX-ROUGE

L'œuvre humanitaire internationale de la Croix-Rouge a célébré son vingt-cinquieme anniversaire le 14/26 octobre 1888. A cette occasion, le comité grec de la Croix-Rouge a

adressé au Comité international de la Croix-Rouge à Genève le télégramme suivant :

Athènes, 14/26 octobre 1888.

Au Comité international de la Croix-Rouge à Genève.

« Le Comité Central grec de la Croix-Rouge s'associe aux vœux et aux espérances du vingt-cinquième anniversaire de la plus grande œuvre humanitaire de ce siècle. Les grands principes affirmés par la Croix-Rouge et les immenses bienfaits accomplis par son activité dans ce court espace de temps, sont la plus certaine preuve de son avenir.

Le Président
RENIERIS.

Le Comité de Genève a répondu le jour même par le télégramme qui suit.

Genève, 14/26 octobre 1888.

Reniéris, Président Croix-Rouge.
Athènes.

Comité international très-touché de votre sympathique message souhaite prospérité de Société grecque.

MOYNIER.

L'ITALIE ET L'ALLEMAGNE

D'un article de M. Spuller, dans la *République française*, nous reproduisons les passages suivants :

Ainsi, dans ces circonstances comme dans toutes les autres, est apparue avec éclat cette vérité que M. de Bismarck est un homme qui fait ses affaires, et non celles des autres. L'extraordinaire apparat qu'il a donné à la visite de l'empereur d'Allemagne au pape a eu pour but merquer devant toute l'Europe que la papauté est la seule puissance à qui le souverain militaire du nouvel empire accorderait de tels témoignages de déférence : c'est consacrer par là même cette influence morale, cette prééminence historique dont le Saint-Siège se montre si jamais. Qui sait si Léon XIII demandait rien de plus. Et d'autre part, en rentrant en Italie après avoir été au Vatican, en y séjournant toute une semaine, Guillanme montre assez que M. de Bismarck est prêt à ratifier par sa diplomatie la célèbre parole de Victor-Emmanuel après la prise de possession de Rome par les Italiens : *Ci siamo; ci resteremo*.

Le principat temporel est et demevre aboli, mais la puissance morale de la papauté est affirmée avec un nouvel éclat. Les partis extrêmes peuvent ne pas être contents de ce double résultat d'une visite qui, dit-on, n'a causé que des déceptions. Mais ceux qui voient les faits de sang-froid sont bien forcés de reconnaître qu'il y a là quelque chose qui valait la peine d'être noté.

Quant aux rapports entre l'Italie et la papauté ils resteront après ce qu'ils étaient avant la visite du 12 octobre; et de les changer, de les améliorer, c'était certainement pour M. de Bismarck, le moindre souci.

FILATURE DE COTON

Contre-maitre Suisse, d'âge posé, célibataire, parlant l'italien et l'alleman, connaissant à fond la fabrication rompu à la théorie et à la pratique ainsi que monteur expérimenté, à même de diriger seul une filature, désire se placer en Grèce ou en Turquie. Offres sous Chiffre *c 6899 M à Haasenstein Vogler, Milan* (Italie). 2—1

Une des plus importantes *Fabriques de Toilette et de Parfumeries* de l'Allemagne *demande un Agent* à la commission pour *la Grèce* connaissant bien l'article et la clientèle.

Seuls les postulants pouvant donner preuve de leurs succès peuvent s'adresser sous chiffre *F. T. 9930* à M. *Rudolf Mosse, Berlin S. W.*

NOUVELLE
Cie MARSEILLAISE

DE NAVIGATIOU A VAPEUA FRAISSINET ET Cie

SERVICE HEBDOMADAIRE

Départ du Pirée pour Constantinople tous les lundis a une heure de l'après-midi, par Dardanelles et Constantinople.

Départ directement pour Marseille tous les samedis à 11 heures du matin.

COMPAGNIE
DES MESSAGERIES MARITIMES

PAQUEBOTS POSTE-FRANÇAIS

DÉPARTS DU PIRÉE

Tous les quinze jours le mardi à 10 heures du matin pour Salonique, Smyrne, les échelles de la côte de Syrie et Alexandrie.

Tous les quinze jours le dimanche à 10 h. du matin pour Marseille acceptant par correspondance des marchandises et des groups pour Londres, Anvers, Bordeaux, Dunkerque.

Dates des départs du Pirée :

Pour Salonique, Smyrne etc : 11 et 25 septembre, 9 et 23 octobre, 6 et 20 novembre, 4 et 18 décembre (n. s).

Pour Marseille : 9 et 23 septembre, 7 et 21 octobre, 4 et 18 novembre, 2, 16 et 30 décembre (n. s.)

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser au Pirée à l'Agence de la Compagnie

Sté DE NAVIGATION A VAPEUR

DU LLOYD AUSTRO-HONGROIS

Départs du Pirée :

MERCREDI à 2 ½ du soir ligne accelerée pour Patras, Corfou, Brindisi et Trieste.

N. B. Départ de Patras tous les jeudis, à 10 h. du soir, en correspondance avec le train d'Athènes. Arrivée à Brindisi samedi à 5 h. du matin, et à Trieste dimanche à 7 heures du soir.

MERCREDI à 4 h. de l'après midi, pour Chios et Smyrne en coïncidence avec les bateaux de la société pour les échelles de l'île de Crète, et de la côte de Syrie.

MERCREDI à 8 h. du soir, directement pour Dardanelles et Constantinople, en correspondance avec les bateaux de la compagnie, pour le Danube, Mer Noire et Odessa.

MERCREDI à 4 h. du soir, tous les quinze jours, à partir du 20/1er août pour Syra, Volo, Salonique, Orfano, Cavalla, Lagos, Dedeagach et Constantinople.

VENDREDI à 7 h. du matin, tous les quinze jours à partir du 22/3 août pour Cala mata, Catacolo, Patras, Ste-Maure, Fiume et Trieste.

Arrivées au Pirée :

MERCREDI à 10 h. du matin de Trieste, Brindisi, Corfou et Patras.

N. B. Départ de Trieste, samedi 10 h. du matin, et de Brindisi, lundi 1 ½ h. du matin. Arrivée à Patras, mardi 4 h. du matin en correspondance avec le train d'Athènes

MERCREDI à 5 h. du matin, directement de Constantinople.

MERCREDI à 9 h. du matin, de Ch Smyrne

MERCREDI à 10 h. du matin, tous les quinz jours, à partir du 20/1er août de Trieste, Fiume, Sainte-Maure, Patras, Catacolo et Calamata.

JEUDI à 1 ½ h. de l'après midi, tous les quinze jours, à partir du 21/2 août de Constantinople, Dedeagach, Lagos, Cavalla, Orfano, Salonique, Volo et Syra.

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser à l'Agence principale de la Société au Pirée, et à la succursale à Athènes, rue Vouli, près la place de la Constitution.

BARBAGALLO
TAILLEUR
MAGASINS DU NOUVEAU THÉATRE
PLACE DE LA BANQUE NATIONALE

PARIS

GRANDS MAGASINS DU
Printemps
NOUVEAUTÉS
Demander
le MAGNIFIQUE ALBUM ILLUSTRÉ renfermant 554 gravures inédites de Robes et Confections, Articles pour Toilettes de Dames et Enfants, Vêtements pour Hommes, etc., ainsi que la nomenclature de tous les tissus en Soieries, Lainages, Indiennes, Toiles, etc. etc., qui
Vient de Paraître.
L'envoi en est fait GRATIS ET FRANCO contre demande affranchie adressée à
MM. JULES JALUZOT & Cie
à Paris.
Les expéditions pour la Grèce, les îles de Malte et de Chypre sont faites *franco de port* jusqu'à Marseille à partir de 25 fr.
A partir de 200 fr. expédition franco de port jusqu'à destination moyennant un tarif à forfait d'un tant pour 100, variant suivant l'importance de la commande et la destination, ou franco Marseille au choix de l'acheteur

PLUS DE MAUX DE DENTS
PAR L'EMPLOI DE
l'Elixir, Poudre et Pâte Dentifrices
DES
RR. PP. BÉNÉDICTINS
de l'Abbaye de SOULAC (Gironde), Dom MAGUELONNE, Prieur
2 Médailles d'Or : Bruxelles 1880, Londres 1884.
LES PLUS HAUTES RÉCOMPENSES
INVENTÉ EN L'AN 1373 PAR LE PRIEUR Pierre BOURSAUD
« L'usage journalier de l'Elixir Dentifrice des RR. PP. BÉNÉDICTINS, à la dose de quelques gouttes dans l'eau, prévient et guérit la carie des dents, qu'il blanchit et consolide en fortifiant et assainissant parfaitement les gencives.
« C'est un véritable service à rendre à nos lecteurs de leur signaler cette antique et utile préparation, le meilleur curatif et le seul préservatif des Affections dentaires. »
Maison fondée en 1807 SEGUIN Bordeaux
Se trouvent dans toutes les bonnes Parfumeries, Pharmacies et Drogueries.

20—6

MERCREDI, 26 OCTOBRE (v. s.) 1888. Quatorzième année N° 41 MERCREDI, 7 NOVEMBRE (n. s.) 190

RÉDACTION
RUE MAVROMICHALI
N° 5.

LE MESSAGER
D'ATHÈNES

ADMINISTRATION
RUE MAVROMICHALI
N° 5.

JOURNAL INTERNATIONAL POUR L'ORIENT PARAISSANT TOUS LES SAMEDIS

ABONNEMENTS
GRÈCE, *un an*.... 35 fr. *six mois* 20 » | ÉTRANGER, *un an*... 40 fr. *six mois* 25 »

A. Z. STEPHANOPOLI
PROPRIÉTAIRE-RÉDACTEUR EN CHEF

ANNONCES
Annonces ordinaires, 50 centimes la ligne ou son espace
Réclames, 2 francs la ligne.=Faits divers, 3 fr. la ligne

SOMMAIRE

1863—1888. — Constantin Zappas. — Le bal de la légation de France.—Les fêtes du Jubile royal. — Ouverture de l'Esepositiion. Discours de M. Dragoumis. Réponses de S. M. le Roi et de M. Constantin Zappas. — Nouvelles et renseignements.—Dépêches de l'Agence Havas.—Nissyros et ses Volcans et Activite.—Franceet Amérique —La langue universelle.—Jubilé de la Croix-Rouge.

1863—1888

Deux dates écrites sur tous les écussons, que l'on trouvait dans la bouche, et aussi dans le cœur des Hellènes. Elles ne disent peut-être rien ou pas grand chose à l'étranger; elles renferment un monde de souvenirs pour les Grecs.

On venait de sortir d'une Révolution, qui, comme la plupart des révolutions, n'avait pas tenu tout ce qu'elle avait promis. On était inquiet du lendemain, ayant vu de près les horreurs de la guerre civile. *On demandait un Roi, comme une garantie* d'ordre, de progrès de liberté.

Un prince jeune et sans experience des choses du gouvernement se présenta. Agréé par l'assemblée nationale, par la nation, qui devait l'acclamer quelque temps, apres, ce jeune prince avait le désir, la volonté et, dans une certaine mesure, le pouvoir de faire le bien. Etranger aux luttes des partis il n'eut dès le principe, d'autre soin que de se rendre utile au pays.

Ses essais ne furent pas—il ne servirait à rien de le nier — toujours heureux. C'était, il faut avoir le courage de le dire, encore plus de la faute des institutions que de celle de la jeune royauté.

Entre le pouvoir exécutif, representé par le jeune souverain, et le pouvoir législatif, représenté par une Chambre unique la lutte était prévue inévitable. De là les tiraillements qui suivirent de près l'avenement du Roi Georges et se prolongèrent pendant les dix premières années de son regne. Aussi peut-on dire que ce n'est que depuis 1875 que la royauté a renoncé à diriger la Chambre ou plutôt à lui imposer sa volonté.

Cette lutte de plusieurs années n'a pas été aussi stérile qu'on le croit. Elle a contribué, quoiqu'on puisse dire, à donner au peuple une meilleure éducation politique, des idées plus saines sur la forme du gouvernement, sur le fonctionnement du régime parlementaire. Les esprits, plus rassis ne s'égarent plus comme autrefois dans le pays d'Utopie. Ils se rendent mieux compte des obstacles a surmonter pour la réalisation de projets conçus dans le silence du cabinet. En un mot, le peuple hellène est devenu plus pratique, plus calme et plus sérieux.

Des progrés plus tangibles ont été accomplis dans l'ordre purement matériel. Sous le regne du Roi Georges la population du royaume a doublé. La Grèce a acquis les Iles ioniennes, la Thessalie et le district d'Arta. Ses ressources financières se sont élevées de 24 à 90 millions de francs; ses forces productives ont augmenté dans les mêmes proportions : l'aisance le bien-être ont pénétré jusque dans des couches sociales qui paraissaient, pour de longues années encore, réfractaires au progrès.

Ces progrés accomplis dans tous les sens, s'il est permis de s'exprimer ainsi, ont été constatés dans le beau discours de M. Dragoumis à l'ouverture de l'Exposition, que l'on trouvera plus loin. Rien d'outré dans ce discours. C'est un tableau exact d'une situation créée en quelques années par les louables et généreux efforts de chacun et de tous.

La royauté a une large part dans la réalisation de ces progrès. Elle a été, selon l'expression des fourieristes le pivot d'ordre autour duquel ont gravité toutes les forces vives du pays. Aussi a-t-elle mérité les hommages des Hellènes de la Grece libre et de ceux de la Grece esclave, dont elle a ravivé les esperances. C'est le plus bel éloge que l'on en puisse faire.

Pour nous, peu suspect de flatterie à l'endroit du Roi et des institutions monarchiques, nous nous bornons à faire des vœux pour que le cinquantenaire de Georges Premier soit aussi fecond, en beaux résultats pour l'hellénisme, que le vingt—cinquième anniversaire de son avènement au trône.

CONSTANTIN ZAPPAS

Dans la foule des Grecs, qui ont consacré leur fortune à la patrie, les Zappas ne sauraient être confondus. Leurs créations à Athènes et à Constantinople, revêtent un caractère d'utilité publique, qui n'exclut pas la grandeur. Voyez le *Zappion*, œuvre de Constantin, et surout l'Hôtel des Olympiques à Athènes, construit sur les indications d'Evanghèle. Comme monument, ils ne dépareraient les places d'aucune capitale; mais, comme institutions, elles l'emportent sur beaucoup d'autres ayant la même destination.

Ce sera la gloire des Zappas d'avoir eu la fortifiante pensée de faire revivre, dans des condition appropriées à la vie moderne, les Jeux Olympiques. Ces Jeux n'étaient pas seulement, en effet, des luttes d'athlètes, des courses de chars où des exercices de gymnaste. C'étaient aussi de véritables expositions artistiques, des concours de chant et de poésie. Les modernes Olympiques, exposition des produits des arts industriels, n'excluent ni les exercices du corps en rapport avec les conditions de la société actuelle, ni les beaux arts.

C'est à cette utile et grandiose institution qu'Evanghèle Zappas consacra, de son vivant, la plus grande partie d'une fortune que l'on peut, sans exagération, qualifier de princière. A sa mort il confia l'achèvement de son œuvre à son cousin Constantin Zappas, à qui la Grèce vient de rendre des honneurs exceptionnels.

Et ces honneurs personne ne les a mieux mérités. C'est grâce à son intelligente activité, à ses efforts de tous les instants, à un désintéressement au-dessus de tout éloge qu'il a pu mener à bonne fin l'œuvre commencée par son cousin Evanghèle.

Il n'est pas donné à tout le monde de réaliser de fortes et généreuses pensées. Il ne suffit pas de les concevoir, il faut avoir encore les moyens, la force et la volonté de les faire passer du domaine de la spéculation dans celui des faits. Les deux Zappas ont eu ce bonheur.

Ils ont réussi, parcesqu'ils ont mis une immense fortune au service d'une idée patriotique; ils ont réussi, parcequ'ils avaient une foi invincible dans l'avenir de la patrie; ils ont réussi, parcequ'ils ne se sont pas laissés rebuter par les obstacles qu'ils ont rencontrés sur leur chemin. Aussi la Grèce leur a donné une place d'honneur au livre d'or de ses annales.

M. Constantin Zappas n'a pas été un simple exécuteur des volontés de son cousin Evanghèle. Il a élargi son œuvre, l'a dégagée d'une foule d'accessoires inutiles, lui a donné les proportions que nous lui voyons aujourd'hui. Et il n'a pu arriver à cet admirable résultat que par l'accroîssement de la fortune dont on lui avait confié le dépôt. Aux millions, qui se sont accumulés entre ses mains honnêtes et loyales, il n'y a touché que pour doter l'hellénisme de bonnes écoles ou pour doter des établissements de bienfaisance.

La physionomie de Constantin Zappas respire la bonté. D'abord facile, d'une politesse qui n'a rien de recherché, il s'efforce d'être agréable à ses amis tout en cherchant à leur être utile.

L'âge n'a pas éteint le feu de son regard vif et pénétrant. Dans la conversation son visage s'anime pour réfléter les sentiments qui éclairent son âme. Alors sa belle et mâle tête de vieillard parait radieuse. Il parle avec vénération d'Evanghèle, dont il n'a, à l'entendre, qu'exécuté fidèlement les intentions. C'est de la modestie. Car il n'a pas moins fait pour son pays que son cousin. Aussi leurs deux noms resteront-ils indissolublement liés dans le cœur des Hellènes.

LE BAL
DE LA LÉGATION DE FRANCE

Le bal donné hier à la légation de France comptera parmi les évenements mondains de la saison, qu'il vient d'ouvrir de la façon la plus brillante. Le goût le plus exquis avait présidé à la decoration, du cabinet destiné à Leurs Majestés helléniques, de la Chambre de la Reine, des salons de bal et des salles a manger, dont les murs disparaissaient sous les tentures, les glaces et les fleurs d'un grand effet sous les feux des lustres et les flammes des bougies.

Mme de Butzow et M. de Montholon, aidés de M. Géry, ont fait avec beaucoup de grâce les honneurs de la légation au Roi, à la Reine, au Prince royal à la princesse Alexandra, à la duchesse d'Edimbourg, à la grande duchesse Elisabeth aux grand ducs Serge et Paul, et au prince Georges de Galles, qui avaient bien voulu honorer la soiree de leur présence, et aux invites où l'on remarquait l'élite de la société athénienne et de la colonie étrangère. Beaucoup de jeunes et de jolies dames. La Reine, qui est toujours la plus belle femme de son royaume, la toute gracieuse princesse Alexandra, la charmante duchesse d'Edimbourg, l'attrayante grande-duchesse Elisabeth; les dames du corps diplomatique au grand complet, Mmes Butzow, Ghika, de Kosjeck, Fearn, Monson, Hitrovo, Melle Ozurrow, rivalisant de grâce et de beauté: Mmes Türr, Barthe, Théotoki, Staïkos, Sapoundzaki Boudouris, toujours jolies. Melles Hadjipetro, Vassos, Carapanos, Psykhas, etc

Nous en passons, et des plus belles et des plus gracieuses.

Parmi les invités, nous remarquons MM. Tricoupi, Délyanni, presque tous les ministres, le corps diplomatique au grand complet, le président de la Chambre et son doyen M. Kalliphronas, M. Mavrocordato, ministre de Grèce à Pétersbourg, les colonels Colocotroni et Hadgipétro, M. Carapano, M. Lounzi, M. Sgoutas, l'amiral Olry, commandant la division navale française du Levant avec tous les officiers de son état-major, l'amiral Lejeune, le général Türr, le commandant et les officiers du Seignelay, Djevad pacha, l'envoyé spécial du Sultan, le maire d'Athènes, M. Barthe, les officiers de la suite du roi et de ses hôtes princiers, les membres de l'Ecole française, M. Lüders, les ingénieurs de la mission française des ponts-et-chaussées, la plupart des notables de la colonie française etc. etc.

La famille royale fait son entrée à neuf heures et demie. Elle est reçue par M. de Montholon, entouré du personnel de la légation au son de l'hymme national hellénique. Le Roi et le Prince royal portent le grand cordon de la Légion d'honneur. Les princes russes le grand cordon du Sauveur en sautoir.

La Reine ouvre le bal avec le comte de Montholon et les hôtes princiers de Leurs Majestés helléniques.

A minuit, on sert le souper. A la table royale, dressée au second étage de la légation, prenneat place outre tous les princes et princesses, Mmes Théokhari, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Butzow, Kosjeck, Ghika, Fearn, Hitrovo, Monson, Türr, Melle Ozurow, et MM. Tricoupi, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Avgherinos, Philémon, Butzow, Montholon, Kalliewitch, Lemaitre, Kosjeck, Fè d'Ostiani, Monson, Riza-bey, Ghika, Fearn, Frassanowitch, Djevad pacha, Türr, Lejeune, Olry et Calliphronas.

La salle à manger, pour le reste des invités, aménagée avec beaucoup de goût dans la cour, pouvant contenir plus de cent personnes, présentait un coup d'œil agréable, vue de l'escalier de sortie. Le souper, ne laissait rien à désirer ni pour la quantité ni pour la qualité des mets et des vins servis par un personnel aussi bien dressé que possible.

LL. MM. et les princes grecs et étrangers quittèrent à deux heures du matin le bal qui se prolongea jusqu'à quatre heures. Avant de partir le Roi et la Reine ont exprimé leur satisfaction à M. de Montholon, qui fut fort touché des gracieux compliments de Leurs Majestés.

Tous les invités, enchantés de la cordiale réception qu'ils ont reçue à la legation de France, ont emporté un excellent souvenir de cette soirée, qui a, comme on l'a dit en commençant, ouvert la saison de la façon la plus brillante.

LES FETES DU JUBILE ROYAL

Première journée.

Les fêtes du jubilé ont été favorisées par un temps splendide. Aussi peut-on dire que les Athéniens ont passé une semaine dans la rue tant pour voir et applaudir le cortège royal que pour jouir, le soir, du spectacle de l'illumination qui n'a jamais été plus brillante.

Mercredi, au point du jour, une salve de cent et un coups de canon annonçait le vingt-cinquième anniversaire de l'avènement du roi Georges au trône de Grèce. Avant huit heures, la population suburbaine et celle des quartiers excentriques, qui s'était portée en masses compactes vers le palais royal, en occupait, littéralement, toutes les avenues. Les retardataires étaient refoulés de la place du Palais et de la Constitution dans les rues d'Hermès et d'Evanghélistra et aux abords de la Cathédrale. Les troupes qui faisaient la haie, contenaient avec peine cette marée humaine, battant de ses flots pressés et houleux les murs et les files des soldats au milieu desquels elle étouffait. Les troupes, sous le commandement du général Petimésas, étaient rangées dans l'ordre suivant. Les élèves de l'Ecole navale, sur deux rangs, à l'entrée de la Cathédrale, sur le vestibule ; les élèves de l'Ecole militaire des Evelpides et ceux de l'Ecole des sous-officiers, dont la tenue sous les armes et l'air crâne furent particulièrement remarqués, à droite et à gauche de la cathédrale. Au milieu la musique du 7e de ligne. Le bataillon des sapeurs-pompiers, un régiment du génie, le 9e evzones, avec son pittoresque costume indigène qui lui donne une si martiale attitude, une compagnie de fusiliers-marins le long des rues d'Evanghélistria et d'Hermès. L'artillerie et la gendarmerie étaient massées sur la place de la Constitution et dans la rue des Philhellènes. Une partie de la cavalerie devait former l'escorte du cortège royal, qui commença à s'ébranler vers dix heures et demie dans l'ordre suivant: Dans une voiture à quatre chevaux S. M. la Reine, toujours rayonnante de beauté, portant avec une grâce souveraine une riche robe aux couleurs nationales. A sa droite dans le même carrosse, la duchesse d'Edimbourg et en face, le Prince royal de Danemarck et le duc d'Edimbourg, avec leur uniforme national, le grand cordon de l'ordre du Sauveur en sautoir. Dans le second carrosse ont pris place la princesse Alexandra, dont la jeunesse, la grâce et la beauté attirent tous les regards, la grande duchesse Elisabeth, les grands ducs Paul et Serge. Au troisième carrosse sont la princesse Marie, le prince Georges de Galles, les princes hellènes Nicolas et André. Près de la porte d'honneur se tiennent les valets d'écurie avec des chevaux sur lesquels montent le Roi le Prince royal et le prince Georges qui prennent la tête du cortège. En ce moment toutes les troupes portent les armes, l'air retentit des joyeuses fanfares des quatres musiques militaires échelonnées tout le long du parcours, et la foule éclate en vivats enthousiastes. Du Palais à la Cathédrale, les rues et les places sont ornées de festons de myrte, pavoisées avec un peu plus de goût qu'à l'ordinaire, aux couleurs nationales. Sur tous les balcons, à toutes les fenêtres, des dames aux toiles élégantes, plus fraiches et plus brillantes que les premières fleurs du printemps, saluent la famille royale et ses hôtes princiers.

A la Cathédrale s'étaient rendus, à l'heure indiquée dans le programme, le président du conseil, les autres ministres, les députés, parmi lesquels on remarquait M. Délyanni, les amiraux étrangers avec leurs aides-de-camp et une partie de leurs états-majors, l'amiral Canaris, l'amiral Lejeune, chef de la mission navale française, le corps diplomatique plus ruisselant d'or et de broderies que les militaires, les dames des hauts dignitaires, le maire d'Athènes, la foule des fonctionnaires civils et militaires, le Saint-Synode de l'église de Grèce, le grand rabbin de Corfou, le muphti de Larissa, les députations spéciales etc. etc. Les commissaires avaient placé tout ce monde aux places qui avaient été assignées dans le programme. Enfin le *gynékonite*, qui forme galerie au-dessus du chœur, bondé de dames et de jeunes filles, donnait encore plus d'attrait à la cérémonie imposante, il est vrai, mais aussi gaie que les doux rayons de ce beau soleil d'Attique, qui nous a versé pendant de si longs jours sa douce et vivifiante chaleur.

Un mouvement de saine curiosité, mêlé de reconnaissante émotion, s'empare de tout le monde à l'apparition de M. Constantin Zappas qui fait son entrée à l'église à la droite de M. le président du conseil.

Après la *Doxologia*, le cortège rentre au Palais dans le même ordre qu'il avait suivi en se rendant à la Cathédrale, mais accru des équipages de tous les dignitaires et fonctionnaires, dont nous venons de faire le dénombrement, qui montent à la file vers la place du Palais, au milieu des acclamations, des vœux et des applaudissements. Le Roi marche au milieu des drapeaux des corporations, précédés du drapeau macédonien, qui le dérobent, par instants, aux regards des spectateurs.

Le cortège rentre au Palais à onze heures. Quelques minutes après le Roi parait sur la balcon. Il est suivi de près par le président du conseil ayant toujours à sa droite M. Constantin Zappas, et toute la famille royale. Les applaudissements redoublent. Le Roi fait signe qu'il veut parler et tout le monde fait silence.

Je vous remercie, mes enfants, dit S. M., des temoignages de dévouement que vous venez de me donner. J'ai gouverné heureusement la Grèce pendant vingt-cinq ans et j'espère la gouverner encore plusieurs années. Je fais des vœux pour pouvoir servir les intérêts de l'hellénisme partout où ils se trouvent et je crie avec vous : Vive la Patrie !

Les dernières paroles du Roi ont été convertes par un véritable tonnerre d'applaudissements.

A onze heures et demie le grand-maître des cérémonies introduit, dans l'ordre hiérarchique, les dignitaires, le corps diplomatique, les députations spéciales, les délégués des colonies etc. dans la salle du trône, qui présentent leurs félicitations à LL. MM. La Reine donne sa main à baiser et le roi une poignée de main à toutes les personnes qui défilent devant eux. Le président d'âge de la Chambre, le vénérable M. Calliphronas adressa à LL. MM. d'une voix cassée par l'âge, au nom de la Chambre, une courte allocution, à laquelle le Roi répondit en ces termes.

Je vous remercie de tout mon cœur, Messieurs les députés, de vos vœux. Je vous donne l'assurance que ma dynastie est *trés hellénique*. Dans le cœur de mes enfants est gravé la mot Grèce. J'espère que notre chère patrie continuera à prospérer aussi dans l'avenir.

Au maire, qui lui a adressé des vœux au nom de la municipalité d'Athènes, le Roi a répondu :

Je vous remercie de tout cœur, Monsieur le maire, et par vous, toute la ville d'Athènes pour les sentiments que vous venez de me témoigner aujourd'hui. Soyez convaincu que tous mes vœux sont pour la capitale et pour toute la nation.

Le soir diner de famille. Il n'y a eu d'exception que pour M. Constantin Zappas, qui fut invité par un envoyé spécial de S. M. Le Roi, la Reine et toute la famille royale se montrèrent pleins d'attentions et de prévenances pour M. Zappas.

Une promenade aux flambeaux, organisée par les soins de la municipalité, partie à sept heures du soir de l'Hôtel-de-Ville, arrivait une heure après sous les fenêtres du Palais, le maire en tête, suivi des drapeaux de toutes les corporations que précédait, cette fois encore, le drapeau macédonien, auquel le Roi avait déjà donné la place d'honneur pendant son retour de la cathédrale. LL. MM. avec toute la famille royale et leurs hôtes princiers tous en grande tenue, descendirent au vestibule du palais où ils furent vivement applaudis. Le Maire a félicité LL. MM. et a offert un bouquet à la Reine et aux princesses. La foule était si compacte devant le Palais que l'on avait de la peine à la traverser. Aussi le Roi ne pouvant se faire entendre du vestibule monta,

avec la Reine, au balcon, où il ne tarda pas à être suivi de toute la famille royale. Le Roi se découvrit et harangua la foule en ces termes.

C'est le cœur ému que je vous exprime ma reconnaissance pour la belle procession aux flambeaux et pour la manière dont vous célébrez en général la fête d'aujourd'hui. Dynastie et nation c'est tout un. Dans le cœur de tous deux est gravé en caractères ineffaçables le mot *Patrie*. Vive la Patrie!

La foule acclame le roi et la famille royale. Le Roi la prie d'acclamer la fiancée du Prince royal et rentre au Palais.

Deuxième journée.

La deuxième journée était désignée pour l'ouverture solennelle de l'exposition olympipique. Nous ne dirons rien du cortège. C'était le même ou à peu près que celui d'hier, et il a défilé dans le même ordre, traversant la magnifique allée des poivriers pour se rendre à l'hôtel de l'Exposition dû à la munificence vraiment impériale des Zappas, dont l'un allait recevoir, en ce jour, les hommages de la Grèce. Une foule immense, tout Athènes, dans la plus large acception du mot, était massée sur la place de Jupiter Olympien et dans le vaste espace qui entoure l'Hotel de l'Exposition.

Lorsque le Roi eut pris place, M. Dragoumis, président de la commission olympique et ministre des affaires étrangères, prononça le discours suivant :

DISCOURS DE M. DRAGOUMIS

«La célébration du vingt-cinquième anniversaire de ton intronisation à Athènes, ô Roi et chef de la nation grecque, coïncide avec les prémices de la fête hellénique inaugurée depuis peu par le dépôt de la tête de l'homme de génie, qui vient d'être déposée dans ce superbe monument.

Il y a trente ans, une régente pleine d'enthousiasme, accomplissant la volonté d'Evanghèle Zappas, ouvrit la première l'arène de ces luttes de la paix. Mais de même que, jadis, pour les jeux Pythiques et Olympiques, le destin a voulu que l'organisation des modernes Olympiques fut définitivement réglée par une seconde fondation, après l'affranchissement de terres helléniques sous la royauté actuelle. Car si grande que soit la générosité du fondateur, si puissantes les ressources prodiguées à cet effet, jamais, en aucun temps, une nation n'a pu improviser d'un seul trait une œuvre de cette importance.

Mais la solennelle émulation des Hellènes dans les travaux de la paix, que le généreux fondateur a voulu, en souvenir de l'antiquité, voir se renouveler tous les cinq ans, ne pouvait prendre consistance, acquérir le caractère de manifestation périodique des forces productives de la Grèce avant que le terrain n'en fut préparé d'une manière définitive. La consécration des modernes Olympiques en cet endroit, dans cette ville d'un grand bienfaiteur et citoyen d'Athènes, l'empereur Adrien, en face des splendides débris du temple de Jupiter Olympien, n'a pu être célébrée qu'aujourd'hui dans une sincère jubilation, augmentée encore à la pensée que M. Constantin Zappas, digne émule de son parent, et fondateur avec lui de cette œuvre, est venu occuper, comme nous l'espérions, la place d'agonothète à laquelle il a droit.

En 1859, onze ans après l'ouverture de la première exposition Olympique, le vice-président de la commision proclamait, dans son discours d'inauguration, que des progrès gigantesques avaient été accomplis dans cet intervalle. Dix ans après, le président de la commission constata, à l'ouverture de la troisième période, les progrès accomplis depuis 1859. Mais les douze années qui viennent de s'écouler montrent d'une manière supérieure encore les progrès du travail national depuis 1859.

En 1859, 1870 et 1875, les tissus et les tapis indigènes ne sortaient guère du seuil des maisons où ils étaient fabriqués, ne dépassaient jamais les limites du village ou de la province qui les produisait. Humbles, ils ne paraissaient que dans les petits marchés comme marchandises ne pouvant trouver d'acheteurs qu'au milieu des artisans et des paysans. Athènes, Patras, Syra, Corfou, la population urbaine en un mot ne daignait pas les honorer d'un regard. Mais qui ne remarque maintenant l'attention dont ils sont l'objet de la part des habitants des villes et même de celle des étrangers ?

Les fabriques de soieries, de coton, de drap et surtout de tapis n'ont jamais, même aux temps les plus durs de la servitude, entièrement disparu de notre sol où elles prospéraient jadis. Mais reléguées parmi les travaux domestiques, on se bornait à fabriquer les vêtements des paysans, le trousseau des jeunes filles ou des objets d'ornement pour la pauvre maison grecque.

La production de la soie surtout, une industrie de luxe pourtant, avait réalisé de si grands progrès en Grèce depuis l'époque où l'empereur Justinien introduisit chez nous la sériciculture qu'elle a pu, en luttant avec vaillance, résister jusqu'à la fin à la funeste action de la servitude et de ses inséparables compagnes, l'ignorance et la misère. A Tyrnovo, à Rhapsani, à Ambélakia, dans tous les autres points de la Grèce où résonne le bruit des métiers à soie, est parvenu jusqu'à nous, chargée de liens il est vrai, mais pur ce rejeton de l'industrie textile, dont la prospérité, au neuvième siècle de notre ère est attestée par l'histoire de la matrone Danilis, de Patras. Elle envoya à l'empereur Basile le Macédonien de moelleux tapis «admirables par leur grandeur et leur beauté», des centaines d'autres objets en soie, en laine et lin ou en lin «et d'autres le disputant pour la finesse à la toile d'araignée, dont chacun avait été renfermé dans le nœud d'un roseau». Dégagée maintenant de ses liens elle a pris un nouvel essor ; elle attire des acheteurs qui admirent la solidité, la finesse et les belles couleurs indélébiles de ses produits.

Constants sont les progrès de notre industrie textile, qui, mourante même, montrait vers la fin du siècle dernier aux Européens que le pays jadis si glorieux des Hellènes n'avait cessé de respirer. Il y a, en effet, cent ans le consul de France Beaujour faisait remarquer que les produits agricoles de la Macédoine valaient tous les autres de la terre hellénique; que l'industrie thessalienne l'emportait sur celle des autres provinces, que la Macédoine, l'Epire, le Péloponnèse, l'Attique et une partie de la Béotie «connue sous le nom de pays de Livadie», venaient après la Thessalie. Le fameux rouge connu encore sous le nom de rouge d'Andrinople—quoique préparé d'après d'autres procédés, depuis que la chimie devenue souveraine a inventé des procédés de coloration plus simples, moins coûteux et quelquefois moins sûrs — l'industrie grecque à son déclin savait, seule, le donner au coton. Des teinturiers grecs établis vers la fin du dix-huitième siècle à Montpellier, communiquèrent aux fabriques françaises leurs procédés de coloration, mais, selon le temoignage de Beaujour, elles étaient encore fort éloignés de la perfection de la teinturerie grecque.

Telle est l'industrie textile indigène, sobre il est vrai, et simple, mais ayant acquis un immense atelier, le sol même de la Grèce. Car du pied de l'Olympe, de Skiato et Scopélo jusqu'au rivage indigent de la Laconie et de Pétallidis, des ilots d'Ecousses près de Corfou et à Samothrace, et de Zante à Amorgos, nulle bourgade hellénique n'est privée de métier à tisser, n'ignore l'industrie textile. De cette industrie domestique est née, dans des centres plus populeux, la grande industrie textile, dont les produits figurent largement dans les grandes foires du pays. Je ne citerai que les tissus qu'Argos envoie à la foire qui se tient tous les ans à Corinthe au mois de septembre.

Mais, à côté de cette industrie indigène et purement nationale, à laquelle l'étranger fait une rude concurrence par l'importation de tissus moins chers et imités des nôtres, et qu'il est de notre devoir de soutenir de toutes nos forces, il y a aussi la grande industrie européenne qu'une généreuse initiative a introduite au Pirée et à Syra. Pour la première fois, dans cette Olympiade, la machine grecque à vapeur montre des objets remarquables, confectionnés d'après les nouveaux procédés européens.

Dans la culture de la terre, à l'exception de l'agriculture proprement dite — car étant privés du grenier thessalien à la dernière exposition nous n'avons pas de données exactes de comparaison — nous devons distinguer surtout les grands progrès de la viticulture, du raisin de Corinthe en particulier, et de la culture du tabac. Les tabacs grecs, y compris maintenant les tabacs thessaliens, ont à l'extérieur des débouchés assurés pour le surplus des besoins de la consommation intérieure. Car, grâce à des arrangements internationaux, les tabacs grecs luttent avec avantage contre ceux de l'Etat voisin. Quant aux raisins de Corinthe, les soins apportés à leur amélioration ont mis le blond au-dessus de celui de Smyrne, en ont fait, sec ou frais, un fruit délicieux et une matière susceptible de donner d'excellent vin. Le raisin de Corinthe est recherché chaque jour dans de nouveaux marchés, surtout depuis qu'il est prouvé qu'il peut, même sec, produire un excellent vin de table.

L'accroissement de la viticulture a marché, heureusement, de conserve avec une sérieuse amélioration des procédés de vinification. Aussi l'exportation de vins perfectionnés, dont une petite quantité était exportée en Russie ou en Orient et fort peu (vin de Kiphissia seulement) dans l'Europe occidentale, a-t-elle suivi de près celle des gros vins, qui s'est accrue dans de notables proportions. Et pendant que les vins du Parnès, de Dékélia et de Pétalious tiennent une large place sur nos tables et sur celles des hôtels de nos principales villes, que ceux de Patras, des iles ioniennes et de

Santorin sont fort estimés en Allemagne, ceux de Marathon et du Château de la Reine chatouillent le palais des habitués du premier des hôtels parisiens.

Mais les progrès de la métallurgie surtout présentent quelque chose d'extraordinaire. En 1859, il n'est même pas question de métaux. En 1870, nous ne voyons guère que des projets. En 1875, la question du Laurium est déjà résolue et la métallurgie entre dans une période régulière de travail. En 1887, nous voyons la Grèce exporter pour 22 millions de francs de produits miniers. Le besoin d'être court me force à passer plusieurs choses sous silence.

Les grandes forges et les ateliers de machines ont multiplié dans le pays les petits ateliers à vapeur; ils ont amélioré la charrue, introduit des pressoirs à huile plus parfaits et plus maniables, se sont adaptés avec succès à de petits travaux de construction navale, produisant à notre bénéfice des machines et des outils pour les pays voisins et pour l'Orient.

Les tanneries — le corroyage ayant précédé toute grande industrie en Grèce — ayant lutté victorieusement contre la rude concurreuce de l'industrie similaire de Turquie et de Roumanie, a montré la plus grande vigueur.

Des pressoirs à vapeur et des savonneries produisent et utilisent des noyaux d'olive naguère encore improductifs. Le résidu même de ces noyaux est utilisé comme combustible dans les fours à chaux ausi bien que dans les petites machines à vapeur des bourgades.

La menuiserie et surtout l'ébénisterie, la carrosserie ne sont pas restées en arrière Les ateliers des compagnies des chemins de fer construisent même des wagons dans ce pays privé, il y trois ou quatre ans, de voies ferrées.

La chapellerie s'est implantée à Athènes après avoir prospéré à Corfou.

La fabrication des cierges, améliorée, s'est étendue aux produits de la stéarine.

La typographie et l'art du relieur sont en pleine voie de prospérité.

Jamais exposition de beaux-arts n'a montré chez nous des œuvres comparables par le nombre et la beauté à celles qui figurent au salon rouge de notre Zappion.

Le progrès est visible, il s'est affirmé par de belles prémices.

Des prémices seulement, mais ne vous découragez pas.

Il y a soixante-dix ans tout ce pays, maintenant libre, était courbé sous l'esclavage. Dix ans après, il portait la tête haute, mais il avait les mains ensanglantées, encore armées, une population réduite par les massacres, la servitude, la guerre et des privations de toute sorte; un sol dévasté, un pays désert, des terres en jachère privées de plantations, des ruines à la place des bourgs et des villes. Au premier gouverneur de la Grèce, à Capodistria, l'Etat fournissait à peine un peu plus de quatre millions de francs pour l'administration d'un pays privé de tout. En 1835, les marins, les pieds dans l'eau, débarquaient, en le portant dans leurs bras, le roi Othon sur la rive déserte et inabordable du Pirée. A la fin des guerres de l'indépendance la famille grecque manquait de tout; elle n'avait ni argent, ni revenus fonciers, ni toit où se mettre à l'abri.

Il fallait donc avant tout bâtir des chaumières, et le peu de mains qui restaient s'adonner à la culture des terres restées incultes, transformer de nouveau les bâtiments de guerre en navires de commerce, se mettre résolument à l'œuvre afin de préparer des capitaux par la sobriété la plus rigide. Mais toute une génération, celle qui suivit immédiatement la génération des guerres sacrées, suffit à peine à cette l'âpre besogne à laquelle elle s'était bravement atelée.

Il appartenait à nous, venus après eux, à qui les pénibles travaux de nos pères avaient donné du pain, d'aplanir les voies qui mènent aux luttes des travaux de la paix.

Il ne s'est pas passé trente ans, et avant qu'une génération se soit épuisée nous avons mis le pied sur le seuil du progrès; encore un léger effort et nous entrerons là où les autres ne sont arrivés que par un travail de plusieurs siècles.

Des siècles entiers ont préparé la prospérité de l'ancienne Grèce après les guerres médiques, plus de deux cent ans si vous ne comptez qu'à partir du premier quart de siècle avant notre ère, de la première Olympiade. Des siècles entiers, et quelques années même après que Rome eût pris la Grèce pour institutrice, préparèrent la civilisation romaine. Ce n'est que des siècles après que la civilisation transférée, comme l'ont voulu les destins, par une nouvelle chûte de notre nation, de Byzance dans l'Europe occidentale, a donné tous ses fruits, a vivifié la liberté, l'a refaite dans sa vigueur actuelle.

Quatre cents ans! pendant lesquels nous, les vaincus, avons travaillé dans des ténèbres opaques, privés de tout notre héritage paternel. La religion enseignée par la tradition, la langue apprise dans l'ignorance, la famille hors la société, voilà tout ce qui nous restait lorsque sonna l'heure de la régénération nationale.

Par bonheur, le commencement est fait.

Mais il faudra surmonter une grande difficulté. Il ne s'agit pas, en effet, de concourir pour le prix avec des forces égales — le désir serait prématuré — mais de rattrapper de robustes coureurs lancés longtemps avant nous dans la carrière; il ne s'agit pas de l'emporter sur des concurrents incontestablement supérieurs, ayant hérité directement de leurs pères des procédés que nous ignorons, l'instruction professionnelle et d'abondantes ressources; mais il s'agit d'une vive émulation entre nous afin de nous rapprocher le plus possible de ceux qui sont à la tête du progrès. Là est le succès Si nous parvenons seulement à nous rapprocher de leurs rangs nous pourrons dire d'avoir donné, chez nous, l'esprit, la vie et la durée aux beaux-arts, ainsi qu'aux arts industriels, que nous nous efforçons de ramener plus encore par nécessité que par amour-propre sur notre sol dévasté.

Dans cette entreprise rien d'efficace sans un infatigable amour de l'instruction et une grande application, sans l'horreur systématique du superficiel et de ce qui n'est qu'apparent, sans la recherche consciencieuse de la perfection, et par dessus tout, sans une infatigable persévérance.

Si la coexistence de tous ces biens est regardée comme chose rare et difficile à réaliser par l'effort individuel il paraît plus aisé de réussir par l'effort collectif de la nation. Ce travail influera à la longue sur tous. Ainsi se vérifie le précepte modifié de Solon que le bien public pénètre dans la maison des particuliers.

La création d'Evanghèle Zappas est surtout appelée à contribuer, à ce résultat, sous la direction des pouvoirs publics auxquels elle a été confiée.

Nous n'avons pas, ainsi que d'aucuns se plaisent à le dire, conservé seulement, comme preuve de notre origine hellénique, les vices de nos aïeux; nous avons conservé aussi quelques unes de leurs vertus et, dans sa généralité, leur caractère. Mais quelle chose a contribué à former le caractère de nos ancêtres, à le porter à la perfection? Une constante et vive émulation, comparaissant souvent devant le juge compétent, qui décernait la palme à ceux qui l'avaient méritée.

Quand la conscience publique fut convaincue que le vainqueur dans les luttes de la paix jouirait, toute sa vie, d'un inaltérable bonheur, quand sur la colonne portant les noms des braves qui, s'étant distingués à la guerre, avaient mérité les honneurs de funérailles publiques, on ajoutait à côté du héros, qui avait mérité la palme des luttes pacifiques avant de tomber pour la patrie, «vainqueur aux Jeux Olympiques ou aux Jeux Isthmiques», comment voulez-vous que, dans cette grande société hellénique, le caractère de l'homme ne se formât avec un plus noble orgueil, plus accessible à l'émulation, plus constant, plus capable, plus digne?

Là, le vainqueur couronné par les juges était montré avec orgueil, de même que le fondateur des prix, l'agonothète, couronné aussi par la cité, était éminemment honoré. Et la noble émulation les inspirait au point que, dépassant même le terme de la lutte, ils la renouvelaient en élevant des monuments dédicatoires aux récompenses obtenues.

C'était à qui arriverait le premier et de la manière la plus glorieuse; à qui fonderait, le premier, les prix les plus brillants; à qui honorerait avec plus d'éclat le prix obtenu; à qui contribuerait le plus, par les Jeux, à la gloire et à la grandeur de la patrie.

Observez les marins alignés, les mains sur le câble, s'efforçant de lever une ancre, de tirer une barque. S'excitant les uns les autres et puisant des forces dans l'émulations, ils finissent par l'élever à sa place, par la mettre en sûreté.

C'est par un semblable effort que la Grèce a été portée par ses enfants, au plus haut degré de grandeur et de prospérité.

C'est à une semblable émulation que les Hellènes ont été invités aujourd'hui par les deux généreux agonothètes, qui ont désiré voir renaître les Jeux Olympiques sous une forme moderne.

En avant! C'est le mot d'ordre des Zappas. *En avant*! répète par mille bouches la voix de la Grèce entière. Et je la vois entreprendre la pénible besogne avec un zèle enthousiaste. Plusieurs, rivalisant d'ardeur, exposent les objets de leur travail; grand est aussi le nombre des fondateurs de prix.

En avant! En avant tous!

Nos souverains se sont mis à la tête de l'œuvre. Mes yeux voient, sans se lasser, à leurs côtés de véritables travailleurs natio-

naux, des travailleurs vaillants portés vers le bien, les premiers enfants de la Grèce.

Que Dieu soit béni !

Je vois déjà les efforts de la nation couronnés.

DISCOURS DE S. M. LE ROI

J'ai entendu avec plaisir votre aimable allocution, et je m'empresse d'accéder à votre demande en prononçant l'ouverture de l'Exposition.

Sans nul doute tout le monde ici voit avec joie et orgueil l'œuvre déja achevée. Aussi je saisis cette occasion d'exprimer toute ma reconnaissance à tous ceux qui ont consacré leur travail à cette œuvre. Mes remerciments je les adresse même au dernier ouvrier, qui par sa sollicitude et son application a contribué à l'achevement de ce monument précieux pour notre industrie. Mais j adresse surtout mes remerciments au patriote qui nous a fait don de ce superbe palais, exhortant ainsi notre industrie à la perfection. Heureuse la Grèce de compter des hommes aussi patriotes et aussi généreux.

Faisons des vœux pour que l'utilité de l'exposition actuelle soit suffisamment établie et pour que nous entrions dans la carrière d'un travail productif, d'ou dépend la grandeur de notre chère patrie.

C'est en faisant de tels vœux et dans cette confiante attente que je proclame l'ouverture des travaux de l'exposition de 1888.

DISCOURS DE M. CONSTANTIN ZAPPAS

Majesté,

L'invincible émotion qui m'étreint en cette mémorable journée pendant laquelle la divine Providence a daigné m'accorder le bonheur de voir se réaliser magnifiquement un ancien et pieux désir, est une journée embellie par la pompe royale et la joie sans mélange du peuple.

Le chef de ma famille, mon cher Evanghèle d'heureuse mémoire, a voulu par une inspiration des souvenirs classiques, ramener en Grèce les temps anciens des Jeux Olympiques, mais sous les conditions et les exigences de la vie moderne. Il savait que l'activité nationale, le travail national auraient faiblement contribué au progres du pays s'ils se faisaient sans les moyens qu'elle exige, sans la poursuite d'un but déterminé.

Dans les expositions périodiques des produits du travail matériel et intellectuel des nations il y trouvait un facteur précieux de progres certain et de prospérité.

Dans les expositions exposants et produit sont soumis au jugement le plus impartial, au jugement du peuple. Là l'ouvrier habile fait une comparaison de ses œuvres avec celles de son concurrent et pendant que le critique formule ses appréciations, le jury couronne le plus habile. Par là l'émulation consciente dans la lutte pour l'existence s'éclaire et prospère d'une maniere admirable.

C'est dans ce but qu'Evanghèle Zappas créa les Olympiques, qu'il régla la construction d'un Palais réunissant les conditions voulues à cet effet. Etant venu à mourir avant l'achèvement de son œuvre, à laquelle il consacra sa fortune, il me désigna, pour l'achever.

Après vingt cinq ans de luttes et des péripéties diverses l œuvre est terminée et la volonté sacrée du testateur s'est maintenant accomplie.

En remerciant Sa Majesté et le Gouvernement des honneurs qu'ils ont prodigués à la mémoire d'Evanghèle et à moi, ainsi que les commissions qui ont, à diverses époques, présidé aux travaux pour les peines qu elles se sont données en vue de mener cette œuvre à bonne fin, et surtout la commission actuelle présidée par l'honorable Etienne Dragoumis joyeux et plein de confiance je livre l'œuvre accomplie à la nation en faisant des vœux pour sa prospérité. Vive le Roi! Vive la Nation ! Vivent les bienfaiteurs de la prosperité et de la gloire nationales.

Troisième journée.

Dans la matinée le roi reçut les délégués des communautés grecques du dehors. Elles étaient assez nombreuses. Cependant la plupart n'avaient pas envoyé de députations spéciales. Elles avaient désigné des citoyens d'Athènes pour les représenter. Chaque délégation fut reçue séparement. Le Roi eut un mot aimable pour tous. Il s'entretint quelques instants avec les délégués des provinces grecques de l'empire ottoman qui venaient lui présenter les hommages de leurs concitoyens. Tous les présidents des délégations adresserènt au Roi des allocutions pleins de dévouement et de patriotisme. Elles se ressemblent toutes, au fond, ces adresses des Hellènes de tous les pays au Roi à l'occasion de son jubilé.

Le soir bal de gala à la cour. Affluence énorme. On avait de la peine à circuler dans les vastes salons du Palais. Les danses ont été assez animées. Les feuilles quotidiennes sont pleines de détails sur ce bal, un des plus brillants que l'on ait jamais vu à Athènes. Les dames, rayonnantes de beauté et de jeunesse, parmi lesquelles brillaient la Reine, la princesse Alexandra, la grande duchesse Elisabeth, la duchesse d'Edimbourg, ont dansé avec entrain. La Reine a ouvert le bal avec le Prince royal de Danemarck. Le Roi et la duchesse d'Edimbourg leur faisaient vis-a-vis.

Les danses, interrompues par un riche souper, se prolongèrent jusqu'au matin.

Quatrième journée.

On était bien fatigué après trois jours de fêtes. Aussi la quatrieme journée ne présenta-t-elle rien de remarquable. Dans la soirée seulement on aperçut quelques flammes de Bengale sur l'Acropole, dont l'illumination avait été annoncée depuis plusieurs jours. Cependant, il y eut un moment, un seul, où les flammes bleues et rouges se repercutant sur les colonnades du Parthénon, de l'Erechteion et des Propylées produisirent le plus bel effet.

Cinquième et dernière journée.

Déjeuner dînatoire sur l'Acropole donné par la municipalité à la famille royale, et à ses hôtes princiers et feu d'artifice au Champ de Mars, tel est le programme de la journée. Une centaine de petits ballons à lancer du temple de Thesée pendant la durée du déjeuner et la présence des paysans des environs d'Athènes en leurs beaux costumes indigènes devaient compter parmi les rejouissances publiques. Par malheur, les paysans et paysannes, charmés de voyager gratis sur les voies ferrées de l'Attique, avaient oublié de mettre leurs beaux costumes et les petits ballons brûlaient presque tous avant de s'élever dans l'air. Un vent froid, qui n'avait cessé de souffler depuis le matin, avait empêché la foule de se porter sur les hauteurs des environs de l'Acropole.

Le soleil était de la fête, mais il faisait un peu froid au pied du Parthénon où l'on avait dressé les tables du banquet. L'Acropole transformée en salle à manger! C'est une idée géniale. Nul doute que Pallas, la Vierge sainte, n'eût châtié les barbares profanateurs de ses sacrés parvis, si les Destins ne l'avaient condamnée à l'inaction et à l'immobilité pour des siècles, dont nous ne verrons probablement pas la fin.

Au dessert, M. Philémon, maire d'Athènes, a porté au Roi un toast où entre autres gracieusetés à l'adresse de S.M. et de ses hôtes princiers, il est dit que les ombres des artistes qui élevèrent les splendides monuments de l'Acropole et celles des grands hommes qui préparèrent la grandeur athénienne ont tressailli d'allégresse en voyant le Roi entouré de membres de puissantes maisons souveraines et de représentants de tous les pays.—Pure flatterie, flatterie de bon aloi peut-être, mais flatterie. Les ombres des Miltiade, des Thémistocle, des Aristide, des Cimon et de tous ces fiers Athéniens, généraux, artistes, poètes, philosophes, administrateurs, qui fondèrent la grandeur passagère d'Athènes et sa gloire dans tous les temps, ne font pas cortège aux souverains, fussent-ils plus puissants que Bonaparte, Alexandre, César ou Charlemagne. Elles marchent—s'il leur est donné de marcher — dans le radieux sillon de lumière pure qu'elles ont ouvert à l'humanité.

S. M. le Roi a répondu en ces termes :

«Je te remercie sincèrement, Monsieur le Maire, pour ton aimable discours envers moi et ma famille royale. Je remercie la Capitale de la cordialité qu'elle a apportée en célébrant mon jubilé, ce qui ne s'effacera jamais de ma mémoire. Je remercie tes concitoyens pour le déjeûner qu'ils nous ont donné dans cette Acropole de l'hellénisme. Je bois à la prospérité de la Capitale et à la santé et au bonheur de tous tes concitoyens et surtout des absents.»

LL. MM. la famille royale, les grands ducs Paul et Serge, la grande duchesse Elisabeth, le duc et la duchesse d'Edimbourg avec leur suite rentrèrent vers trois heures au Palais.

La journée s'est terminée par le feu d'artifice, tiré au Champ de mars, et par une promenade aux flambeaux. Le feu d'artifice, préparé et mis en place par le gendre de Ruggieri a réussi au-delà de toute expression. On n'avait jamais rien vu de semblable à Athènes. On peut en dire autant de la promenade aux flambeaux, une des plus grandes que l'on ait jamais vues, qui s'étendait sur une longueur de plus de deux kilomètres. Sauf au retour où l'on se bouscula un peu, et malgré toute absence de service d'ordre les choses se passèrent d'une manière assez correcte.

Leurs Majestés furent applaudies tout le long du parcours du Champ de Mars au Palais et du Palais au Champ de Mars. Lorsque les six à sept mille soldats, porteurs de flambeaux, défilerent en bon ordre devant le Palais royal, S M. les harangua en ces termes.

«Soldats, mes braves, mes enfants, défenseurs de la patrie ;

«Je vous porte tous dans mon cœur. Mes enfants, qui serviront tous dans l'armée, vous auront pour frères. Vive la Patrie!»

Des cris de vive le Roi et vive la Patrie accueillirent ces dernieres paroles. Puis la foule s'écoula par toutes les avenues qui partent du Palais.

C'était la fin des fêtes du Jubilé royal.

NOUVELLES ET RENSEIGNEMENTS

Des dépêches de l'Agence Havas et des télégrammes particuliers disent que des *Te Deum* d'actions de grâces ont été, à l'occasion des fêtes du jubilé royal, chantés dans toutes les villes où il y a des églises grecques. Le nombre des télégrammes que S. M a reçus dans la huitaine est incalculable.

Grand est aussi le nombre des adresses envoyées par les différentes communautés grecques et par les corporations. Celle des Grecs de Londres a été remise au Roi par M. Tricoupi

L'Autriche, la Turquie, la Perse et la Serbie avaient envoyé des députations spéciales, la Russie et l'Angleterre étaient représentées par des membres des maisons régnantes, les autres puissances par leurs ambassades respectives aux fêtes du jubilé royal. Les chefs des députations spéciales ont été décorés du grand cordon de l ordre du Sauveur; les membres de ces députations de croix d'officier ou de commandeur.

M. de Montholon, ministre de la République française à Athenes, a remis au Roi une lettre autographe de M. Carnot. Cette lettre est concue dans les termes les plus sympathiques pour Leurs Majestés et la famille royale.

Les ministres d'Italie, d'Allemagne, les chefs des députations spéciales etc. Mgneur Marengo ont remis aussi des lettres autographes du pape et de leurs souverains respectifs.

M. Constantin Zappas a été de toutes les fêtes. Au dîner de famille donné mercredi dernier au Palais il etait, outre le président du conseil, le seul invité étranger à la famille royale. Personne, chose rare en Grèce, ne s'est plaint des honneurs exceptionnels qui lui ont eté rendus. Il ne pouvait faire de jaloux celui qui a consacré son temps, et une fortune vraiment royale à son pays.

Quelques journaux étrangers, des feuilles italiennes entre autres, voient dans les fiançailles du Prince royal avec la Princesse Sophie de Hohenzollern la fin de l'influence française en Grèce Nous pensons qu'ils se hâtent un peu trop de triompher. En admettant même—chose qui n'est pas encore établie—que la famille royale abonde dans le sens de la politique allemande, il y a, dans le peuple hellène, une masse compacte qui n'a pas encore essayé d'oublier les services que la France a rendus à la cause grecque. Les Italiens ont fait de grands efforts pour oublier Magenta et Solferino, pour s'humilier devant leurs oppresseurs d'hier ; les Belges ont oublié Anvers, mais les Grecs se rappellent encore que les Français ont chassé les Turcs de la Grèce, comme ils devaient chasser plus tard les Hollandais de la Belgique et les Autrichiens de l'Italie. Ils se rappellent encore que le comité grec de Paris leur a envoyé *dix millions de francs*, provenant de souscriptions individuelles, lorsqu'ils se battaient, privés de tout, pour conquérir leur liberté. Ils se rappellent qu'ils doivent à l'initiative de la France l'annexion de la Thessalie et d'Arta ; ils se rappellent, enfin, une foule de circonstances pendant lesquelles elle ne leur a pas menagé ses sympathies et ses conseils, si elle n'a pu les secourir de son épée. Cela nous porte à conclure — et personne en Grèce ne viendra nous contredire—que si elle était bannie de la cour, l'influence française s'exercerait plus puissante que jamais sur la nation grecque. Il y a entre les Grecs et les Français un courant puissant de sympathie, que les alliances princières ne parviendront jamais à briser.

L'ouverture de l'Exposition Olympique a eu lieu le jour fixé. On était presque prêt. On trouvera plus haut les discours prononcés à cette occasion et parmi lesquels nous recommandons celui de M. Dragoumis, qui fait un tableau exact des progrès matériels accomplis par la Grèce depuis sa résurrection.

Pendant la solennité tous les yeux étaient fixés sur M. Constantin Zappas, qui a été le véritable héros de la fête. Personne ne méritait mieux que lui les honneurs de la journée. On trouverait, même en cherchant beaucoup, difficilement des hommes qui aient mis plus d'ardeur et plus de millions au service de leur pays.

Le Prince royal de Danemarck est parti dans la matinée de samedi pour Copenhague où il va assister aux fêtes du jubilé de son auguste père. Le Roi et les princes l'ont accompagné jusqu'à la gare du chemin de fer Athènes-Péloponnèse. M. de Reinech, l'officier supérieur attaché à son service pendant son séjour à Athènes, l'a accompagné jusqu'à Corinthe.

Le prince Georges de Grèce ecs parti hier pour Copenhague où il va assister au jubilé du roi de Danemarck.

Lundi dernier le duc et la duchesse d'Edimbourg ont donné àLL. MM., à la famille royale, aux grands ducs russes, un grand lunch à bord de la frégate sur laquelle le duc d'Edimbourg a hissé son pavillon. Parmi les invités nous citerons le président du conseil, le ministre de la marine et Mme Théotoki, le ministre d'Angleterre et Mme Monson ; plusieurs membres du corps diplomatique etc. Le navire était pavoisé et orné avec le plus grand luxe.

Le même jour, la flotte anglaise quittait la rade de Salamine pour Malte. Le yatch de la duchesse d'Edimbourg la suivra bientôt.

Vendredi dernier LL. AA. II. les grands-ducs Paul et Serge et la grande duchesse Elisabeth ont donné à bord du yatch *Costrouma* un grand diner en l'honneur de LL. MM et de leurs hôtes princiers. Le Coustrouma avait été orné pour la circonstance. La famille royale passa une partie de la soirée à bord du navire dont la poupe disparaissait sous les plis de superbes tentures orientales.

Le gouvernement a rendu, comme on peut le voir en parcourant ce numéro, de grands honneurs à M. Constantin Zappas. Il a attaché, pendant toute la durée de son séjour à Athènes, un employé supérieur du ministère des affaires étrangères à son service. Les maires d'Athènes et du Pirée étaient allés à sa rencontre. Dans toutes les cérémonies officielles, il a paru à côté de M.le Président du conseil.

Le ministre d'Autriche-Hongrie et Mme la baronne de Kosjeck ont donné un grand dîner en l'honneur de l'ambassade austro-hongroise. Au dessert l'amiral von Sterneck, chef de cette ambassade, a fait l'éloge de la marine grecque dont il a admiré les progrès.

L'*Acropolis* croit savoir que Nariman han, l'envoyé spécial du chah de Perse aurait laissé entrevoir que son souverain pourrait bien venir à Athènes lors du mariage du Prince royal afin d'avoir une entrevue avec le roi Georges et l'empereur d' Allemagne.

Nous ne parlerons pas—cela nous entraînerait trop loin — de la décoration des principales rues d'Athènes à l'accasion des fêtes du jubilé royal. Celle des rues du Stade et des Philhellènes mérite d'être signalée. Les festons de myrte reliant les légers poteaux portant des oriflammes, les rangées de lanternes vénitiennes, sur lesquelles se projetait la nuit, la vive lumière du grand soleil électrique de la place de la Concorde, attiraient et arrêtaient tous les regards. C'était un véritable décor de feérie. On peut en dire autant de l'arc-de-triomphe de la place du Palais. Il était aussi élégant, le jour, sous les feux du soleil que la nuit avec ses milliers de flambeaux et de lumières qui en rehaussaient encore l'élégante architecture. On a beaucoup critiqué la décoration de la place de la Constitution et celle de la rue de l'Université. L'illumination des monuments publics, des ministère des finances et de la justice et de l'Académie surtout, était réussie. Plusieurs particuliers avaient rivalisé de zèle avec le gouvernement. Les principales rues et les trois places que l'on vient d'indiquer, richement pavoisées aux couleurs nationales, n'avaient jamais vu pareille affluence d'Athéniens, de provinciaux et d'étrangers.

La Chambre s'est réunie lundi sous la présidence de son doyen d'âge M. Calliphrona. Elle a procédé à l'élection du président. M. Avghérino, candidat ministériel, président sortant, a été réélu par 69 voix sur 119 votants. M. Bassia, candidat de l'opposition a eu 43 voix. Il y a eu quatre bulletins blancs.

Hier et aujourd'hui, la Chambre a complété son bureau et procédé à l'élection des commissions.

La députation chargée de remettre au sultan le grand cordon de l'ordre du Sauveur est partie avant-hier pour Constantinople. Elle est présidée par le général Valtinos.

Voici le menu du souper royal à la légation de France :

TABLE DE S. M. LE ROI

Souper du 25/6 novembre 1888

Crème d'asperge à la Royale
Bouchées à la Reine
Lavraki de roche sauce verte.
Jambon d'York sauce Madère.
Chaudfroid de volaille en belle vue.
Cailles en canapé cresson.
Pâtés de bécasses.
Salade russe.
Glace danoise.
Biscuits glacés.
Dessert.

Vins. — Marsala, Sauterne Château-Latour, Château-Laffitte, Romanée mousseux, Syracuse.

Notre étude sur l'Exposition Olympique ne paraitra qu'à partir du prochain numéro. Elle comprendra, dans une série d'articles, tout ce qui mérite d'être signalé à l'attention du public et une comparaison avec la dernière Exposition, qui ne sera qu'un abrégé des articles publiés alors dans le *Messager d'Athènes*. Nos lecteurs pourront se faire ainsi une idée à peu près exacte des progrès accomplis.

Avant l'inauguration officielle de l'Exposition la Commission avait fait célébrer le service religieux d'usage à la suite de laquelle le tête du fondateur des modernes Olympiques, d'Evanghèle Zappas, avait été, selon ses vœux, inhumée dans l'enceinte du monument. Plusieurs avaient voulu baiser l'urne qui renfermait la tête du grand patriote.

M. Philémon a adressé au peuple athénien une proclamation pour lui rendre compte des discours échangés pendant la manifestation aux flambeaux de mercredi dernier. Il a parlé aussi à ses administres de l'accueil fait aux délégués de la municipalité et des corporations.

Nous apprenons avec plaisir que lord Herschell ayant appris qu'une commission s'était fondée à Athenes pour élever une colonne en souvenir de la première assemblée grecque tenue à Epidaure, a envoyé 125 franc à cet effet. Un des membres de la commission M. A. S. Autonopoulo, a qui cette soucription a été adressée, a adressé une lettre de remerciment à lord Herschell en lui rappelant que l'Angleterre a toujours compté un grand nombre de philhellènes.

A la direction des travaux publics on s'occupe des plans et devis pour les établissements scolaires à construire dans les chefs-lieux de communes et dans les principales agglomérations de chaque municipalité. On sait, d'après les indications du Message, qu'un crédit assez important sera affecté à cet effet. Ce sera, selon nous, une des choses les plus utiles que l'on ait faites depuis longtemps, rien n'étant plus rudimentaire que les établissements scolaires de nos villages et plus mesquin que leur matériel.

L'exportation de l'huile d'olive s'élève, en moyenne, à 5.000.000 d'oques représentant une valeus de 4 000 000 de francs environ. Mais la production totale de l'huile en Grèce doit dépasser de beaucoup cette quantité. Dans la plupart des villages l'éclairage se fait encore au moyen de petites lampes à huile et la cuisine, la cuisine rurale surtout, en fait une grande consommation.

Deux élections parlementaires ont eu lieu à huit jours d'intervalle, une en Laconie, l'autre à Zante. Dans la première, il s'agissait de remplacer le regretté M. Pappamikhalopoulo. C'est son fils, un jeune homme d'avenir, candidat de l'opposition, qui a été élu. Dans la seconde, il s'agissait de remplacer feu Lombardos. Son neveu Argassaris-Lombardos l'a emporté sur M. Robert Roma, ancien ministre de la marine, candidat de l'opposition.

Dimanche dernier M.A. Gennadios, ancien professeur à l'Université d'Athènes, a parlé, dans la salle de Conférences des l'Université devant un nombreux auditoire, de la question épirote autour de laquelle il se fait depuis quelque temps un silence regrettable. Nous aurons occasion de revenir sur cette question qui ne doit cesser de passionner les Grecs, l'Epire étant une des provinces où l'élément hellénique est le plus persécuté par des influences occultes qui ne negligeraient rien, le cas échéant, pour en modifier les conditions éthnologiques au détriment de l'hellénisme. On nous rapporte que M. Gennadios a fait à ce propos des révélations qui ne manquent pas d'intérêt. Nous verrons, quand son discours sera livré à la publicité. s'il y a lieu de s'arrêter à ces révélations, En attendant nous dirons avec M. Gennadios, aux Epirotes : «Veillez et agissez. Du nord et de l'ouest on vous tend des pièges; on voudrait vous albaniser dans un but facile à saisir. Défiez-vous de tout ce qui vient de Rome, de Vienne, de Bucarest et de Berlin.»

DEPECHES TELEGRAPHIQUES

SERVICE DE L'*AGENCE HAVAS*

Paris, le 27 octobre.

M. Goblet, d'accord avec M. le ministre du commerce, a deposé aujourd'hui à la Chambre, la convention commerciale conclue entre la France et la Grèce, qui avait été rejetée une première fois. Le ministere croit devoir la présenter de nouveau parceque les objections formulées jadis par le Sénat sont aujourd'hui sans fondement en suite des mesures qui viennent d'être prises pour dinstinguer les vins naturels des vins de raisins secs tant par les ordres donnés par l'administration des finances et qui ont été déjà exécutés, que par la proposition Griffe qui va être discutée. Il sera donc toujours possible désormais de distinguer les vins de raisins secs. Par conséquent, conclut M. Goblet, il n'y a pas lieu d'appliquer aux raisins secs de provenance grecque les droits élevés que le Senat voulait introduire dans la Convention.

Constantinople, le 26 octobre.

Le général Djévad pacha partira aujourd hui ou demain par l'aviso *Févaid* pour le Pirée pour représenter le Sultan aux fêtes du jubilé royal et remettre à la reine Olga le grand cordon du Chéfakat orné de brillants.

Sofia, le 27 octobre.

Le discours du Prince à l'ouverture de la Sobranié dit que la position de la Bulgarie est consolidée par la sympathie de l'Europe d'apprécier le caractère paisible et laborieux du peuple bulgare et ses efforts pour savegarder sa liberté et son indépendance. Il constate le développement de l armée qui pourrait, au besoin, répondre à l'espoir de la patrie et du trône.

Petersbourg, le 27 octobre.

Le czar s'est embarqué à Batoum allant à Sébastopol.

Belgrade, le 27 octobre.

Les ministres ont retiré leur démision.

Paris, le 30 octobre.

Le président de la société de géographie de Lilli a reçu la nouvelle que Stanley à été massacré avec tous ses compagnons à l exception de deux.

Berlin, le 30 octobre.

L'empereur Guillaume a été acclamé à Hambourg.

Pétersbourg, le 30 octobre.

Le Tzar a quitté Sébastopol hier matin retournant à Pétersbourg. Un accident est survenu au train impérial à Taranowka près de Borki sur la ligue de Koursk-Karkoff. La deuxiéme locomotive et les quatres premiers wagons ont déraillé. Il n'y a eu personne de blessé dans la famille impériale ni dans sa suite.

Vienne le 31 octobre.

Un service a été célébré à l'eglise a l'occasion du jubilé du roi Georges. Un archimandrite officiait. M. Dragoumis avec tout le personnel de la légation et de nombreuses notabilités assistaient à la cérémonie.

Pétersbourg, le 31 octobre.

Voici des détails sur l'accident du train impérial précédemment télégraphié. Toute la famille impériale était réunie dans le wagon salle-à-manger lorsque le déraillement du train se produisit. Le wagon impérial resta sur la voie mais fort endommagé, tandis que les autres wagons étaient renversés des deux cotés de la voie. Les voyageurs impériaux sortirent sains et saufs du milieu des débris. Mais dans le reste du train une vingtaine de morts et autant de blessés furent relevés. L'enquête ouverte à ce propos a démontré que l'accident est purement fortuit et ne saurait être attribué à la malveillance.

Dans toutes les églises russes on célèbre des *Te Deum* pour remercier Dieu d'avoir préservé la famille impériale.

Paris, le 31 octobre

Un *Te Deum* a été chanté à l'église orthodoxe de la rue Daru à l'occasion du jubilé du roi de Grèce. Des *TeDeum* ont été chantés aussi à Londres, à Munich et dans d'autres capitales.

Berlin, le 1er novembre.

Le *National Zeitung* confirme que l'empereur Guillaume a promis de visiter le roi de Grèce l'automne prochain et ajoute comme explication que l'empereur a promis d'assister au mariage du prince royal de Grèce qui aura lieu à Athènes.

La Haye, le 1er novembre.

Le Roi de Hollande est très-malade.

Londres, le 1 novembre.

Le *Times* admet une entente des navires anglais et allemands de la côte d'Afrique pour poursuivre les négriers, mais il repousse toute idée d'action commune.

Pétersbourg, le 1er novembre.

Tous les chefs d'Etat ont félicité le Tzar d'avoir échappé à l'accident de chemin de fer.

Le Tzar est arrivé à Moskou où une reception enthousiaste lui a été faite.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le directeur du chemin de fer du Caucase s'est suicidé en suite de l'accident de Borki.

La famille impériale est arrivée dans l'après-midi à Gatschina.

Paris, le 3 novembre.

Selon des avis de Zanzibar l'expédition Stanley a été rencontrée à la fin de novembre 1887 entre le lac Albert Nyanza et Tardra.

Elle comprenait 250 hommes. M. Stanley avait beaucoup souffert des fatigues et des maladies mais il espérait rejoindre Emin dans une cinquantaine de jours. Cependant on croit qu'il a rencontré depuis de nouvelles et grandes difficultés.

Paris, le 3 novembre.

On mande d'Hanoï que des pirates tonquinois ont attaqué le 9 octobre un poste de quarante hommes de la légion étrangère. Trente-neuf ont été tués ; un seul a pu échapper.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le *Journal de Saint-Pétersbourg* dit qu'à l'accident de Borki l'empereur a été blessé au pied et l'impératrice, à la main, mais cela n'a pas empêché L. L. M. M. de secourir les blessés. Le même journal indique les personnages de l'entourage impérial qui ont été plus ou moins grièvement blessés et constate 21 morts et 37 blessés.

Pétersbourg, le 4 novembre.

Les *Novosti* croient savoir de bonne source que M. de Bismark irrité de l'opposition de l'Angleterre à une coopération anglo-allemande contre Zanzibar proposera prochainement la réunion d'une conférence européenne pour traiter la question de la traite des esclaves dans l'Est de l'Afrique.

La famille impériale a fait aujourd'hui son entrée à Pétersbourg au milieu des acclamations d'une foule immense.

Paris, le 5 novembre.

M. Carnot a reçu M. Délyanni ministre de Grèce en France qui l'a remercié des félicitations qu'il a adressées au roi Georges à l'occasion de son jubilé. Il l'a également remercié de s'être fait représenter au *Te Deum* célébré à Paris. M. Délyanni a fait ensuite une démarche analogue auprès de M. Goblet.

Trieste, le 5 novembre.

Les marchands grecs Gyptaki, Damas (?) et Polycratopoulo ont été arrêtés aujourd'hui comme prévenus d'avoir fabriqué de faux billets de la Banque de Grèce en Italie et de les avoir mis en circulation à Trieste.

Paris, le 7 novembre.

Officiel. — M. Mariani a été nommé ambassadeur de France près le Quirinal.

Londres, le 7 novembre,

Lord Salisbury a déclaré qu'en suite des récents événements l'Allemagne a résolu de prendre des mesures plus efficaces pour empêcher l'exportation des esclaves et l'importation des armes dans l'Afrique orientale. L'Angleterre a consenti à s'associer à ces mesures qui seront purement navales. La France a consenti à reconnaître le blocus des côtes de l'Afrique orientale. Cela donné l'Angleterre a le droit de visiter tous les navires quelque pavillon qu'ils portent. La France enverra un vaisseau pour coopérer avec l'Angleterre et l'Allemagne.

NISSYROS ET SES VOLCANS EN ACTIVITE

Nissyros, une des plus petites îles de l'Archipel oriental, est située au sud de Cos et à l'ouest de la presqu'île de Cnide. Elle est de forme ovoïde. Son cap le plus avancé forme le petit port de Sainte-Irène. En y entrant, on aperçoit à droite deux fabriques de soufre, alimentées par les solfatares des environs, une savonnerie et une élégante maison qu'a fait construire M. Rhally de Constantinople, et la station d'un chemin de fer aérien, système Greigner, ingénieur de Paris.

L'île est divisée en quatre parties. Son chef-lieu Mandraki a reçu son nom du port, un port sûr, connu déjà du temps d'Homère. Les Nissyriotes envoyèrent des navires au siège de Troie. Ils armèrent aussi, au témoignage d'Hérodote, des galères qui allèrent rejoindre la flotte d'Artemise, reine d'Halicarnasse, l'héroïque alliée de Xerxès.

Nissyros, qui n'a pas été assez explorée, est une localité intéressante pour l'archéologue. Son ancien port, dont on voit encore des restes, les ruines d'une acropole pélasgique, des murs antiques, les beaux débris d'un temple de Neptune etc. attestent l'ancienne splendeur de cette petite île, possédée tour à tour par un grand nombre de peuples de l'antiquité (Nissyri in facie exteriore muri antiquæ arcis super hodierum oppidum Mandraki ad dextram portæ Rossi).

En entrant dans le port on a devant soi une haute montagne derrière laquelle est le volcan. Au pied de cette montagne sont des eaux thermales, *aquæ minerales sulfurosæ*. On vient de créer une petite station balnéaire avec une grande maison assez confortable pour les malades des îles voisines qui viennent demander la santé aux naïades de Nissyros.

Cette île a une population de 5000 habitants, dont les mœurs sont tout à fait primitives. Il n'est pas difficile de découvrir, dans la mythologie grecque, l'origine volcanique de Nissyros. Pendant les combats des géants contre les dieux, Neptune s'acharna à la poursuite du géant Polybotte. L'ayant atteint à Cos, il arracha une partie de cette île sous laquelle il écrasa ce dernier. C'est ce morceau de Cos, qui a formé Nissyros.

Le volcan, à qui l'on doit les solfatares exploités actuellement par M. Rhally, et qui est connu de toute antiquité, a causé souvent d'effroyables catastrophes. Dans l'antiquité, l'île a été cruellement éprouvée par des tremblements de terre. Diodore affirme qu'elle fut souvent désolée par de terribles secousses.

Les cratères paraissaient depuis longtems éteints. Ce n'est que tout récemment que l'on a pu, à la suite d'une série de légers tremblements de terre, les voir vomir des torrents d'eau bouillante.

N. Andriotaki.

FRANCE ET AMERIQUE

DISCOURS DE M. GOBLET

Les membres de l'Union franco-américaine et de la délégation envoyée aux Etats-Unis pour l'inauguration de la statue de la Liberté ont célébré le second anniversaire de cette fête internationale, dans un dîner qui a eu lieu, à l'hôtel Continental.

Environ 80 convives y ont pris part. M. l'amiral Jaurès présidait, ayant à ses côtés MM. Goblet, ministre des affaires étrangères, et Mac-Lane, ministre des Etats-Unis en France.

M. Goblet, ministre des affaires étrangères, répondant à l'amiral Jaurès, a prononcé un discours dont nous détachons les passages suivants:

«Depuis nos malheurs, les choses ont changé : les jalousies et les défiances entourent la France, les accusations injustes ne lui sont pas ménagées, et l'on se plaît à la railler de son isolement.

Mais la France, relevée aujourd'hui de ses désastres, ne s'effraye ni ne se plaint de cette situation, qui, elle le sait, elle le sent chaque jour davantage, ne doit avoir qu'un temps. Un jour viendra où, sous l'égide de la République, elle aura retrouvé son ancienne grandeur. Alors elle n'oubliera pas les amis fidèles qui ne l'ont ni dédaignée ni calomniée aux heures difficiles.

Vous êtes de ceux-là, messieurs, vous qui par une coquetterie bien rare, — on voit bien que vous êtes d'un autre monde plus jeune que le nôtre, — vous qui, après plus d'un siècle écoulé, ne vous lassez pas de rappeler les services rendus autrefois et les luttes soutenues en commun pour votre délivrance.

La France, qui a renoncé à la gloire des conquêtes et ne veut plus vivre que pour l'amélioration du sort de ses populations et le développement de la justice sociale, la France travaille sans trêve ni relâche à établir chez elle ce régime républicain, qui a toujours été le vôtre. Elle veut la paix, elle en a besoin pour accomplir son œuvre ; elle prouve sa sincérité par ses immenses préparatifs en vue du grand concours pacifique auquel elle a convié tous le peuples.»

RÉPONSE DE M. MAC-LANE

Après ce discours, qui a été fréquemment interrompu par les applaudissements, M. Mac-Lane, ministre des Etats-Unis, a pris la parole : «C'est, a-t-il dit, la France qui seule pouvait donner aux Etats-Unis cette statue, emblème éloquent du véritable rôle de la liberté dans le monde ; car, avant l'emblème, elle leur avait donné la chose elle-même.

Toutes ces grandes vérités sur lesquelles repose l'ordre social moderne et qui, fondues dans le creuset de la Révolution, sont devenues ce qu'on appelle les principes de 89, le génie français les avait élaborées et les avait repandues dans le monde avec ses œuvres littéraires et philosophiques.

Nous les avons recueillies avec ardeur, et depuis lors nous n'avons cessé de les développer et de poursuivre leur application.

....

Et si nous avons réussi dans cette grande tâche qui suffit à la vie d'une nation, nous ne pouvons pas oublier que la semence vient de la France et que c'est son épée qui a creusé le sillon où elle a fructifié.

S'il est vrai, comme j'ose le dire, que l'avenir appartien à la démocratie, on peut affirmer que le monde moderne gravite dans l'orbite politique tracée par la France et l'Amérique.

LA LANGUE UNIVERSELLE

Nous lisons dans le *Courrier des Etats Unis* du 20 :

« Lors du récent mariage à Detroit (Michigan) de Mlle Dunné Lathrop, fille de l'ancien ministre des Etats-Unis à S. Pétersbourg, avec un gentilhomme russe, le baron de Huene, on s'était demandé comment les fiancés avaient pu s'entretenir ensemble. Mlle Lathrop ne comprenant pas le russe, et le baron de Huené étant incapable de dire un mots d'anglais. Ce mystère intriguant la société de Detroit, un reporter) n'a pas hésité à aller trouver l'ex-ministre Lathrop pour lui en demander la clef.

« Oh! c'est bien simple, à répondu M. Lathrop en souriant. Les deux amoureux se sont servis de la langue française, la vraie langue universelle. Quant à moi, n'ayant pas le bonheur de conaître cette langue, je n'ai jamais pu dire un mot directement à mon gendre. »

JUBILÉ DE LA CROIX-ROUGE

L'œuvre humanitaire internationale de la Croix-Rouge a célébré son vingt-cinquieme anniversaire le 14/26 octobre 1888. A cette occasion, le comité grec de la Croix-Rouge a

adressé au Comité international de la Croix-Rouge à Genève le télégramme suivant :

Athènes, 14/26 octobre 1888.

Au Comité international de la Croix-Rouge à Genève.

« Le Comité Central grec de la Croix-Rouge s'associe aux vœux et aux espérances du vingt-cinquième anniversaire de la plus grande œuvre humanitaire de ce siècle. Les grands principes affirmés par la Croix-Rouge et les immenses bienfaits accomplis par son activité dans ce court espace de temps, sont la plus certaine preuve de son avenir.

Le Président
RENIERIS.

Le Comité de Genève a répondu le jour même par le télégramme qui suit.

Genève, 14/26 octobre 1888.

Reniéris, Président Croix-Rouge.
Athènes.

Comité international très-touché de votre sympathique message souhaite prospérité de Société grecque.

MOYNIER.

L'ITALIE ET L'ALLEMAGNE

D'un article de M. Spuller, dans la *République française*, nous reproduisons les passages suivants:

Ainsi, dans ces circonstances comme dans toutes les autres, est apparue avec éclat cette vérité que M. de Bismarck est un homme qui fait ses affaires, et non celles des autres. L'extraordinaire apparat qu'il a donné à la visite pe l'empereur d'Allemagne au pape a eu pour but merquer devant toute l'Europe que la papauté est la seule puissance à qui le souverain militaire du nouvel empire accorderait de tels témoignages de déférence : c'est consacrer par là même cette influence morale, cette prééminence historique dont le Saint-Siège se montre si jamais. Qui sait si Léon XIII demandait rien de plus. Et d'autre part, en rentrant en Italie après avoir été au Vatican, en y séjournant toute une semaine, Guillanme montre assez que M. de Bismarck est prêt à ratifier par sa diplomatie la célèbre parole de Victor-Emmanuel après la prise de possession de Rome par les Italiens : *Ci siamo; ci resteremo.*

Le principat temporel est et demevre aboli, mais la puissance morale de la papauté est affirmée avec un nouvel éclat. Les partis extrêmes peuvent ne pas *être contents* de ce double résultat d'une visite qui, dit-on, n'a causé que des déceptions. Mais ceux qui voient les faits de sang-froid sont bien forcés de reconnaître qu'il y a là quelque chose qui valait la peine d'être noté.

Quant aux rapports entre l'Italie et la papauté ils resteront après ce qu'ils étaient avant la visite du 12 octobre; et de les changer, de les améliorer, c'était certainement pour M. de Bismarck le moindre souci.

FILATURE DE COTON

Contre-maitre Suisse, d'âge posé, célibataire, parlant l'italien et l'alleman, connaissantt à fond la fabrication rompu à la théorie et à lla pratique ainsi que monteur expérimenté, à même de diriger seul une filature, désire se placer en Grèce ou en Turquie. Offres sous Chiffre *c 6899 M à Haasenstein Vogler, Milan* (Italie). 2—1

Une des plus importantes *Fabriques de Toilette et de Parfumeries* de l'Allemagne *demande un Agent* à la commission pour *la Grèce* connaissant bien l'article et la clientèle.

Seuls les postulants pouvant donner preuve de leurs seccés peuvent s'adresser sous chiffre *F. T. 9930* à M. *Rudolf Mosse, Berlin S. W.*

NOUVELLE
C^IE MARSEILLAISE

DE NAVIGATIOU A VAPEUA FRAISSINET ET CIE

SERVICE HEBDOMADAIRE

Départ du Pirée pour Constantinople tous les lundis à une beure de l'après-midi, par Dardanelles et Constantinople.

Départ directement pour Marseille tous les samedis à 11 heures du matin.

COMPAGNIE
DES MESSAGERIES MARITIMES

PAQUEBOTS POSTE-FRANÇAIS

DÉPARTS DU PIRÉE

Tous les quinze jours le mardi à 10 heures du matin pour Salonique, Smyrne, les échelles de la côte de Syrie et Alexandrie.

Tous les quinze jours le dimanche à 10 h. du matin pour Marseille acceptant par correspondance des marchandises et des groups pour Londres, Anvers, Bordeaux, Dunkerque.

Dates des départs du Pirée :

Pour Salonique, Smyrne etc : 11 et 25 septembre, 9 et 23 octobre, 6 et 20 novembre, 4 et 18 décembre (n. s.).

Pour Marseille : 9 et 23 septembre, 7 et 21 octobre, 4 et 18 novembre, 2 16 et 30 décembre (n. s.)

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser au Pirée à l'Agence de la Compagnie

S^TÉ DE NAVIGATION A VAPEUR

DU LLOYD AUSTRO-HONGROIS

Départs du Pirée :

MERCREDI à 2 1/2 du soir ligne accelerée pour Patras, Corfou, Brindisi et Trieste.

N. B. Départ de Patras tous les jeudis à 10 h. du soir, en correspondance avec le train d'Athènes. Arrivée à Brindisi samedi à 5 h. du matin, et à Trieste dimanche à 7 heures du soir.

MERCREDI à 4 h. de l'après midi, pour Chios et Smyrne en coincidence avec les bateaux de la société pour les échelles de l'île de Crête, et de la côte de Syrie.

MERCREDI à 8 h. du soir, directement pour Dardanelles et Constantinople, en correspondance avec les bateaux de la compagnie, pour le Danube, Mer Noire et Odessa.

MERCREDI à 4 h. du soir, tous les quinze jours, à partir du 20/1er août pour Syra, Volo, Salonique, Orfano, Cavalla, Lagos, Dedeagach et Constantinople.

VENDREDI à 7 h. du matin, tous les quinze jours à partir du 22/3 août pour Cala mata, Cataco lo, Patras, Ste-Maure, Fiume et Trieste.

Arrivées au Pirée :

MERCREDI à 10 h. du matin de Trieste, Brindisi, Corfou et Patras.

N. B. Départ de Trieste, samedi 10 h. du matin, et de Brindisi, lundi 1 1/2 h. du matin. Arrivée à Patras, mardi 4 h. du matin en correspondance avec le train d'Athènes

MERCREDI à 5 h. du matin, directement de Constantinople.

MERCREDI à 9 h. du matin, de Ch Smyrne

MERCREDI à 10 h. du matin, tous les quinz jours, à partir du 20/1er août de Trieste, Fiume, Sainte-Maure, Patras, Catacolo et Calamata.

JEUDI à 1 1/2 h. de l'après midi, tous les quinze jours, à partir du 21/2 août de Constantinople, Dedeagach, Lagos, Cavalla, Orfano, Salonique, Volo et Syra.

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser à l'Agence principale de la Société au Pirée, et à la succursale à Athènes, rue Vouli, près la place de la Constitution.

BARBAGALLO
TAILLEUR
MAGASINS DU NOUVEAU THÉATRE

PLACE DE LA BANQUE NATIONALE

PARIS

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Demander

Le **MAGNIFIQUE ALBUM ILLUSTRÉ** renfermant **554 gravures inédites** de Robes et Confections, Articles pour Toilettes de Dames et Enfants, Vêtements pour Hommes, etc., ainsi que la nomenclature de tous les tissus en Soieries, Lainages, Indiennes, Toiles, etc. etc., qui

Vient de Paraître.

L'envoi en est fait **GRATIS ET FRANCO** contre demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & CIE
à Paris.

Les expéditions pour la Grèce, les Iles de Malte et de Chypre sont faites *franco de port* jusqu'à Marseille à partir de **25** fr.

A partir de **200** fr. expédition franco de port jusqu'à destination moyennant un tarif à forfait d'un tant pour 100, variant suivant l'importance de la commande et la destination, ou franco Marseille au choix de l'acheteur

PLUS DE MAUX DE DENTS

PAR L'EMPLOI DE
l'Elixir, Poudre et Pâte Dentifrices
DES

RR. PP. BÉNÉDICTINS

de l'Abbaye de SOULAC (Gironde), Dom MAGUELONNE, Prieur

2 Médailles d'Or : Bruxelles 1880, Londres 1884.

LES PLUS HAUTES RÉCOMPENSES

INVENTÉ EN L'AN **1373** PAR LE PRIEUR Pierre BOURSAUD

« L'usage journalier de l'**Elixir Dentifrice des RR. PP. BÉNÉDICTINS**, à la dose de quelques gouttes dans l'eau, prévient et guérit la carie des dents, qu'il blanchit et consolide en fortifiant et assainissant parfaitement les gencives.

« C'est un véritable service à rendre à nos lecteurs de leur signaler cette antique et utile préparation, **le meilleur curatif et le seul préservatif des Affections dentaires.** »

Maison fondée en 1807 **SEGUIN** Bordeaux

Se trouvent dans toutes les bonnes Parfumeries, Pharmacies et Drogueries.

20 —6

MERCREDI, 26 OCTOBRE (v. s.) 1888. Quatorzième année N° 41 MERCREDI, 7 NOVEMBRE (n.s.) 190

RÉDACTION
Rue Mavromichali
N° 5.

ADMINISTRATION
Rue Mavromichali
N° 5.

LE MESSAGER D'ATHÈNES

JOURNAL INTERNATIONAL POUR L'ORIENT PARAISSANT TOUS LES SAMEDIS

ABONNEMENTS
GRÈCE, *un an....* 35 fr. *six mois* 20 » | ÉTRANGER, *un an...* 40 fr. *six mois* 25 »

A. Z. STEPHANOPOLI
PROPRIÉTAIRE-RÉDACTEUR EN CHEF

ANNONCES
Annonces ordinaires, 50 centimes la ligne ou son espace
Réclames, 2 francs la ligne.—Faits divers, 3 fr. la ligne

SOMMAIRE

1863—1888. — Constantin Zappas. — Le bal de la légation de France.—Les fêtes du Jubilé royal. — Ouverture de l'Exposition. Discours de M. Dragoumis. Réponses de S. M. le Roi et de M. Constantin Zappas. — Nouvelles et renseignements.—Dépêches de l'Agence Havas.—Nissyros et ses Volcans et Activité.—Franceet Amérique —La langue universelle.—Jubilé de la Croix-Rouge.

1863—1888

Deux dates écrites sur tous les écussons, que l'on trouvait dans la bouche, et aussi dans le cœur des Hellènes. Elles ne disent peut-être rien ou pas grand chose à l'étranger; elles renferment un monde de souvenirs pour les Grecs.

On venait de sortir d'unœ Révolution, qui, comme la plupart des révolutions, n'avait pas tenu tout ce qu'elle avait prœmis. *On était inquiet du lendemain, ayant vu de près les horreurs de la guerre civile.* On demandait un Roi, comme une garantie d''ordre, de progrès de liberté.

Un prince jeune et sans expérience des choses du gouvernement se présenta. Agréé par l'assemblée nationale, par la nation, qui devait l'acclamer quelque temps, après, ce jeune prince avait le désir, la volonté et, dans une certaine mesure, le pouvoir de faire le bien. Etranger aux luttes des partis il n'eut, dès le principe, d'autre soin que de se rendre utile au pays.

Ses essais ne furent pas—il ne servirait àrien de le nier — toujours heureux. C'était, il faut avoir le courage de le dire, encore plus de la faute des institutions que de celle de la jeune royauté.

Entre le pouvoir exécutif, representé par le jeune souverain, et le pouvoir législatif, représenté par une Chambre unique la lutte était prévue, inévitable. De là les tiraillements qui suivirent de près l'avènement du Roi Georges et se prolongèrent pendant les dix premieres années de son règne. Aussi peut-on dire que ce n'est que depuis 1875, que la royauté a renoncé à diriger la Chambre ou plutôt à lui imposer sa volonté.

Cette lutte de plusieurs années n'a pas été aussi stérile qu'on le croit. Elle a contribué, quoiqu'on puisse dire, à donner au peuple une meilleure éducation politique, des idées plus saines sur la forme du gouvernement, sur le fonctionnement du régime parlementaire. Les esprits, plus rassis, ne s'égarent plus comme autrefois dans le pays d'Utopie. Ils se rendent mieux compte des obstacles a surmonter pour la réalisation de projets conçus dans le silence du cabinet. En un mot, le peuple hellène est devenu plus pratique, plus calme et plus sérieux.

Des progrès plus tangibles ont été accomplis dans l'ordre purement matériel. Sous le règne du Roi Georges la population du royaume a doublé. La Grèce a acquis les Iles ioniennes, la Thessalie et le district d'Arta. Ses ressources financières se sont élevées de 24 à 90 millions de francs; ses forces productives ont augmenté dans les mêmes proportions; l'aisance le bien-être ont pénétré jusque dans des couches sociales qui paraissaient, pour de longues années encore, réfractaires au progrès.

Ces progrès accomplis dans tous les sens, s'il est permis de s'exprimer ainsi, ont été constatés dans le beau discours de M. Dragoumis à l'ouverture de l'Exposition, que l'on trouvera plus loin. Rien d'outré dans ce discours. C'est un tableau exact d'une situation créée en quelques années par les louables et généreux efforts de chacun et de tous.

La royauté a une large part dans la réalisation de ces progrès. Elle a été, selon l'expression des fouriéristes le pivot d'ordre autour duquel ont gravité toutes les forces vives du pays. Aussi a-t-elle mérité les hommages des Hellènes de la Grece libre et de ceux de la Grèce esclave, dont elle a ravivé les espérances. C'est le plus bel éloge que l'on en puisse faire.

Pour nous, peu suspect de flatterie à l'endroit du Roi et des institutions monarchiques, nous nous bornons à faire des vœux pour que le cinquantenaire de Georges Premier soit aussi fécond, en beaux résultats pour l'hellénisme, que le vingt—cinquième anniversaire de son avènement au trône.

CONSTANTIN ZAPPAS

Dans la foule des Grecs, qui ont consacré leur fortune à la patrie, les Zappas ne sauraient être confondus. Leurs créations à Athènes et à Constantinople, revêtent un caractère d'utilité publique, qui n'exclut pas la grandeur. Voyez le *Zappion*, œuvre de Constantin, et surout l'Hôtel des Olympiques à Athènes, construit sur les indications d'Evanghèle. Comme monument, ils ne dépareraient les places d'aucune capitale; mais, comme institutions, elles l'emportent sur beaucoup d'autres ayant la même destination.

Ce sera la gloire des Zappas d'avoir eu la fortifiante pensée de faire revivre, dans des conditions appropriées à la vie moderne, les Jeux Olympiques. Ces Jeux n'étaient pas seulement, en effet, des luttes d'athlètes, des courses de chars où des exercices de gymnaste. C'étaient aussi de véritables expositions artistiques, des concours de chant et de poésie. Les modernes Olympiques, exposition des produits des arts industriels, n'excluent ni les exercices du corps en rapport avec les conditions de la société actuelle, ni les beaux arts.

C'est à cette utile et grandiose institution qu'Evanghèle Zappas consacra, de son vivant, la plus grande partie d'une fortune que l'on peut, sans exagération, qualifier de princière. A sa mort il confia l'achèvement de son œuvre à son cousin Constantin Zappas, à qui la Grèce vient de rendre des honneurs exceptionnels.

Et ces honneurs personne ne les a mieux mérités. C'est grâce à son intelligente activité, à ses efforts de tous les instants, à un désintéressement au-dessus de tout éloge qu'il a pu mener à bonne fin l'œuvre commencée par son cousin Evanghèle.

Il n'est pas donné à tout le monde de réaliser de fortes et généreuses pensées. Il ne suffit pas de les concevoir, il faut avoirencore les moyens, la force et la volonté de les faire passer du domaine de la spéculation dans celui des faits. Les deux Zappas ont eu ce bonheur.

Ils ont réussi, parcesqu'ils ont mis une immense fortune au service d'une idée patriotique; ils ont réussi, parcequ'ils avaient une foi invincible dans l'avenir de la patrie; ils ont réussi, parcequ'ils ne se sont pas laissés rebuter par les obstacles qu'ils ont rencontrés sur leur chemin. Aussi la Grèce leur a donné une place d'honneur au livre d'or de ses annales.

M. Constantin Zappas n'a pas été un simple exécuteur des volontés de son cousin Evanghèlo. Il a élargi son œuvre, l'a dégagée d'une foule d'accessoires inutiles, lui a donné les proportions que nous lui voyons aujourd'hui. Et il n'a pu arriver à cet admirable résultat que par l'accroissement de la fortune dont on lui avait confié le dépôt. Aux millions, qui se sont accumulés entre ses mains honnêtes et loyales, il n'y a touché que pour doter l'hellénisme de bonnes écoles ou pour doter des établissements de bienfaisance.

La physionomie de Constantin Zappas respire la bonté. D'abord facile, d'une politesse qui n'a rien de recherché, il s'efforce d'être agréable à ses amis tout en cherchant à leur être utile.

L'âge n'a pas éteint le feu de son regard vif et pénétrant. Dans la conversation son visage s'anime pour refléter les sentiments qui éclairent son âme. Alors sa belle et mâle tête de vieillard parait radieuse. Il parle avec vénération d'Evanghèle, dont il n'a, à l'entendre, qu'exécuté fidèlement les intentions. C'est de la modestie. Car il n'a pas moins fait pour son pays que son cousin. Aussi leurs deux noms resteront-ils indissolublement liés dans le cœur des Hellènes.

LE BAL
DE LA LÉGATION DE FRANCE

Le bal donné hier à la légation de France comptera parmi les événements mondains de la saison, qu'il vient d'ouvrir de la façon la plus brillante. Le goût le plus exquis avait présidé à la decoration, du cabinet destiné à Leurs Majestés helléniques, de la Chambre de la Reine, des salons de bal et des salles a manger, dont les murs disparaissaient sous les tentures, les glaces et les fleurs d'un grand effet sous les feux des lustres et les flammes des bougies.

Mme de Butzow et M. de Montholon, aidés de M. Géry, ont fait avec beaucoup de grâce les honneurs de la légation au Roi, à la Reine, au Prince royal à la princesse Alexandra, à la duchesse d'Edimbourg, à la grande duchesse Elisabeth aux grand ducs Serge et Paul, et au prince Georges de Galles, qui avaient bien voulu honorer la soirée de leur présence, et aux invités où l'on remarquait l'élite de la société athénienne et de la colonie étrangère. Beaucoup de jeunes et de jolies dames. La Reine, qui est toujours la plus belle femme de son royaume, la toute gracieuse princesse Alexandra, la charmante duchesse d'Edimbourg, l'attrayante grande-duchesse Elisabeth; les dames du corps diplomatique au grand complet, Mmes Butzow, Ghika, de Kosjeck, Fearn, Monson, Hitrovo, Melle Ozurrow, rivalisant de grâce et de beauté; Mmes Türr, Barthe, Théotoki, Staïkos. Sapoundzaki, Boudouris, toujours jolies. Melles Hadjipétro, Vassos, Carapanos, Psykhas, etc

Nous en passons, et des plus belles et des plus gracieuses.

Parmi les invités, nous remarquons MM. Tricoupi, Délyanni, presque tous les ministres, le corps diplomatique au grand complet, le président de la Chambre et son doyen M. Kalliphronas, M. Mavrocordato, ministre de Grèce à Pétersbourg, les colonels Colocotroni et Hadgipétro, M. Carapano, M. Lounzi, M. Sgoutas, l'amiral Olry, commandant la division navale française du Levant avec tous les officiers de son état-major, l'amiral Lejeune, le général Türr, le commandant et les officiers du Seignelay, Djevad pacha, l'envoyé special du Sultan, le maire d'Athènes, M. Barthe, les officiers de la suite du roi et de ses hôtes princiers, les membres de l'Ecole française, M. Lüders, les ingénieurs de la mission française des ponts-et-chaussées, la plupart des notables de la colonie française etc. etc.

La famille royale fait son entrée à neuf heures et demie. Elle est reçue par M. de Montholon, entouré du personnel de la légation au son de l'hymme national hellénique. Le Roi et le Prince royal portent le grand cordon de la Légion d'honneur. Les princes russes le grand cordon du Sauveur en sautoir.

La Reine ouvre le bal avec le comte de Montholon et les hôtes princiers de Leurs Majestés helléniques.

A minuit, on sert le souper. A la table royale, dressée au second étage de la légation, prennent place outre tous les princes et princesses, Mmes Théokhari, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Butzow, Kosjeck, Ghika, Fearn, Hitrovo, Monson, Türr, Melle Ozurow, et MM. Tricoupi, Manetta, Voulpioti, Théotoki, Avgherinos, Philémon, Butzow, Montholon, Kalliewitch, Lemaitre, Kosjeck, Fè d'Ostiani, Monson, Riza-bey, Ghika, Fearn, Frassanowitch, Djevad pacha, Türr, Lejeune, Olry et Calliphronas.

La salle à manger, pour le reste des invités, aménagée avec beaucoup de goût dans la cour, pouvant contenir plus de cent personnes, présentait un coup d'œil agréable, vue de l'escalier de sortie. Le souper, ne laissait rien à désirer ni pour la quantité ni pour la qualité des mets et des vins servis par un personnel aussi bien dressé que possible.

LL. MM. et les princes grecs et étrangers quittèrent à deux heures du matin le bal qui se prolongea jusqu'à quatre heures. Avant de partir le Roi et la Reine ont exprimé leur satisfaction à M. de Montholon, qui fut fort touché des gracieux compliments de Leurs Majestés.

Tous les invités, enchantés de la cordiale réception qu'ils ont reçue à la legation de France, ont emporté un excellent souvenir de cette soirée, qui a, comme on l'a dit en commençant, ouvert la saison de la façon la plus brillante.

LES FETES DU JUBILE ROYAL

Première journée.

Les fêtes du jubilé ont été favorisées par un temps splendide. Aussi peut-on dire que les Athéniens ont passé une semaine dans la rue tant pour voir et applaudir le cortège royal que pour jouir, le soir, du spectacle de l'illumination qui n'a jamais été plus brillante.

Mercredi, au point du jour, une salve de cent et un coups de canon annonçait le vingt-cinquième anniversaire de l'avènement du roi Georges au trône de Grèce. Avant huit heures, la population suburbaine et celle des quartiers excentriques, qui s'était portée en masses compactes vers le palais royal, en occupait, littéralement, toutes les avenues. Les retardataires étaient refoulés de la place du Palais et de la Constitution dans les rues d'Hermès et d'Evanghélistra et aux abords de la Cathédrale. Les troupes qui faisaient la haie, contenaient avec peine cette marée humaine, battant de ses flots pressés et houleux les murs et les files des soldats au milieu desquels elle étouffait. Les troupes, sous le commandement du général Petimésas, étaient rangées dans l'ordre suivant. Les élèves de l'Ecole navale, sur deux rangs, à l'entrée de la Cathédrale, sur le vestibule ; les élèves de l'Ecole militaire des Evelpides et ceux de l'Ecole des sous-officiers, dont la tenue sous les armes et l'air crâne furent particulièrement remarqués, à droite et à gauche de la cathédrale. Au milieu la musique du 7e de ligne. Le bataillon des sapeurs-pompiers, un régiment du génie, le 9e evzones, avec son pittoresque costume indigène qui lui donne une si martiale attitude, une compagnie de fusiliers-marins le long des rues d'Evanghélistria et d'Hermès. L'artillerie et la gendarmerie étaient massées sur la place de la Constitution et dans la rue des Philhellènes. Une partie de la cavalerie devait former l'escorte du cortège royal, qui commença à s'ébranler vers dix heures et demie dans l'ordre suivant: Dans une voiture à quatre chevaux S. M. la Reine, toujours rayonnante de beauté, portant avec une grâce souveraine une riche robe aux couleurs nationales. A sa droite dans le même carrosse, la duchesse d'Edimbourg et en face, le Prince royal de Danemarck et le duc d'Edimbourg, avec leur uniforme national, le grand cordon de l'ordre du Sauveur en sautoir. Dans le second carrosse ont pris place la princesse Alexandra, dont la jeunesse, la grâce et la beauté attirent tous les regards, la grande duchesse Elisabeth, les grands ducs Paul et Serge. Au troisième carrosse sont la princesse Marie, le prince Georges de Galles, les princes hellènes Nicolas et André. Près de la porte d'honneur se tiennent les valets d'écurie avec des chevaux sur lesquels montent le Roi le Prince royal et le prince Georges qui prennent la tête du cortège. En ce moment toutes les troupes portent les armes, l'air retentit des joyeuses fanfares des quatres musiques militaires échelonnées tout le long du parcours, et la foule éclate en vivats enthousiastes. Du Palais à la Cathédrale, les rues et les places sont ornées de festons de myrte, pavoisées avec un peu plus de goût qu'à l'ordinaire, aux couleurs nationales. Sur tous les balcons, à toutes les fenêtres, des dames aux toiles élégantes, plus fraiches et plus brillantes que les premières fleurs du printemps, saluent la famille royale et ses hôtes princiers.

A la Cathédrale s'étaient rendus, à l'heure indiquée dans le programme, le président du conseil, les autres ministres, les députés, parmi lesquels on remarquait M. Délyanni, les amiraux étrangers avec leurs aides-de-camp et une partie de leurs états-majors, l'amiral Canaris, l'amiral Lejeune, chef de la mission navale française, le corps diplomatique plus ruisselant d'or et de broderies que les militaires, les dames des hauts dignitaires, le maire d'Athènes, la foule des fonctionnaires civils et militaires, le Saint-Synode de l'église de Grèce, le grand rabbin de Corfou, le muphti de Larissa, les députations spéciales etc. etc. Les commissaires avaient placé tout ce monde aux places qui avaient été assignées dans le programme. Enfin le *gynékonite*, qui forme galerie au-dessus du chœur, bondé de dames et de jeunes filles, donnait encore plus d'attrait à la cérémonie imposante, il est vrai, mais aussi gaie que les doux rayons de ce beau soleil d'Attique, qui nous a versé pendant de si longs jours sa douce et vivifiante chaleur.

Un mouvement de saine curiosité, mêlé de reconnaissante émotion, s'empare de tout le monde à l'apparition de M. Constantin Zappas qui fait son entrée à l'église à la droite de M. le président du conseil.

Après la *Doxologia*, le cortège rentre au Palais dans le même ordre qu'il avait suivi en se rendant à la Cathédrale, mais accru des équipages de tous les dignitaires et fonctionnaires, dont nous venons de faire le dénombrement, qui montent à la file vers la place du Palais, au milieu des acclamations, des vœux et des applaudissements. Le Roi marche au milieu des drapeaux des corporations, précédés du drapeau macédonien, qui le dérobent, par instants, aux regards des spectateurs.

Le cortège rentre au Palais à onze heures. Quelques minutes après le Roi parait sur la balcon. Il est suivi de près par le président du conseil ayant toujours à sa droite M. Constantin Zappas, et toute la famille royale. Les applaudissements redoublent. Le Roi fait signe qu'il veut parler et tout le monde fait silence.

Je vous remercie, mes enfants, dit S. M., des temoignages de dévouement que vous venez de me donner. J'ai gouverné heureusement la Grèce pendant vingt-cinq ans et j'espère la gouverner encore plusieurs années. Je fais des vœux pour pouvoir servir les intérêts de l'hellénisme partout où ils se trouvent et je crie avec vous : Vive la Patrie !

Les dernières paroles du Roi ont été convertes par un véritable tonnerre d'applaudissements.

A onze heures et demie le grand-maître des cérémonies introduit, dans l'ordre hiérarchique, les dignitaires, le corps diplomatique, les députations spéciales, les délégués des colonies etc. dans la salle du trône, qui présentent leurs félicitations à LL. MM. La Reine donne sa main à baiser et le roi une poignée de main à toutes les personnes qui défilent devant eux. Le président d'âge de la Chambre, le vénérable M. Calliphronas adressa à LL. MM. d'une voix cassée par l'âge, au nom de *la* Chambre, une courte allocution, à laquelle le Roi répondit en ces termes.

Je vous remercie de tout mon cœur, Messieurs les députés, de vos vœux. Je vous donne l'assurance que ma dynastie est *très hellénique*. Dans le cœur de mes enfants est gravé la mot Grèce. J'espère que notre chère patrie continuera à prospérer aussi dans l'avenir.

Au maire, qui lui a adressé des vœux au nom de la municipalité d'Athènes, le Roi a répondu :

Je vous remercie de tout cœur, Monsieur le maire, et par vous, toute la ville d'Athènes pour les sentiments que vous venez de me témoigner aujourd'hui. Soyez convaincu que tous mes vœux sont pour la capitale et pour toute la nation.

Le soir diner de famille. Il n'y a eu d'exception que pour M. Constantin Zappas, qui fut invité par un envoyé spécial de S. M. Le Roi, la Reine et toute la famille royale se montrèrent pleins d'attentions et de prévenances pour M. Zappas.

Une promenade aux flambeaux, organisée par les soins de la municipalité, partie à sept heures du soir de l'Hôtel-de-Ville, arrivait une heure après sous les fenêtres du Palais, le maire en tête, suivi des drapeaux de toutes les corporations que précédait, cette fois encore, le drapeau macédonien, auquel le Roi avait déjà donné la place d'honneur pendant son retour de la cathédrale. LL. MM. avec toute la famille royale et leurs hôtes princiers tous en grande tenue, descendirent au vestibule du palais où ils furent vivement applaudis. Le Maire a félicité LL. MM. et a offert un bouquet à la Reine et aux princesses. La foule était si compacte devant le Palais que l'on avait de la peine à la traverser. Aussi le Roi ne pouvant se faire entendre du vestibule monta,

avec la Reine, au balcon, où il ne tarda pas à être suivi de toute la famille royale. Le Roi se découvrit et harangua la foule en ces termes.

C'est le cœur ému que je vous exprime ma reconnaissance pour la belle procession aux flambeaux et pour la manière dont vous célébrez en général la fête d'aujourd'hui. Dynastie et nation c'est tout un. Dans le cœur de tous deux est gravé en caractères ineffaçables le mot *Patrie*. Vive la Patrie!

La foule acclame le roi et la famille royale. Le Roi la prie d'acclamer la fiancée du Prince royal et rentre au Palais.

Deuxième journée.

La deuxième journée était désignée pour l'ouverture solennelle de l'exposition olympique. Nous ne dirons rien du cortège. C'était le même ou à peu près que celui d'hier, et il a défilé dans le même ordre, traversant la magnifique allée des poivriers pour se rendre à l'hôtel de l'Exposition dû à la munificence vraiment impériale des Zappas, dont l'un allait recevoir, en ce jour, les hommages de la Grèce. Une foule immense, tout Athènes, dans la plus large acception du mot, était massée sur la place de Jupiter Olympien et dans le vaste espace qui entoure l'Hotel de l'Exposition.

Lorsque le Roi eut pris place, M. Dragoumis, président de la commission olympique et ministre des affaires étrangères, prononça le discours suivant :

DISCOURS DE M. DRAGOUMIS

«La célébration du vingt-cinquième anniversaire de ton intronisation à Athènes, ô Roi et chef de la nation grecque, coïncide avec les prémices de la fête hellénique inaugurée depuis peu par le dépôt de la tête de l'homme de génie, qui vient d'être déposée dans ce superbe monument.

Il y a trente ans, une régente pleine d'enthousiasme, accomplissant la volonté d'Evanghèle Zappas, ouvrit la première l'arène de ces luttes de la paix. Mais de même que, jadis, pour les jeux Pythiques et Olympiques, le destin a voulu que l'organisation des modernes Olympiques fut définitivement réglée par une seconde fondation, après l'affranchissement de terres helléniques sous la royauté actuelle. Car si grande que soit la générosité du fondateur, si puissantes les ressources prodiguées à cet effet, jamais, en aucun temps, une nation n'a pu improviser d'un seul trait une œuvre de cette importance.

Mais la solennelle émulation des Hellènes dans les travaux de la paix, que le généreux fondateur a voulu, en souvenir de l'antiquité, voir se renouveler tous les cinq ans, ne pouvait prendre consistance, acquérir le caractère de manifestation périodique des forces productives de la Grèce avant que le terrain n'en fut préparé d'une manière définitive. La consécration des modernes Olympiques en cet endroit, dans cette ville d'un grand bienfaiteur et citoyen d'Athènes, l'empereur Adrien, en face des splendides débris du temple de Jupiter Olympien, n'a pu être célébrée qu' aujourd'hui dans une sincère jubilation, augmentée encore à la pensée que M. Constantin Zappas, digne émule de son parent, et fondateur avec lui de cette œuvre, est venu occuper, comme nous l'espérions, la place d'agonothète à laquelle il a droit.

En 1859, onze ans après l'ouverture de la première exposition Olympique, le vice-président de la commision proclamait, dans son discours d'inauguration, que des progrès gigantesques avaient été accomplis dans cet intervalle. Dix ans après, le président de la commission constata, à l'ouverture de la troisième période, les progrès accomplis depuis 1859. Mais les douze années qui viennent de s'écouler montrent d'une manière supérieure encore les progrès du travail national depuis 1859.

En 1859, 1870 et 1875, les tissus et les tapis indigènes ne sortaient guère du seuil des maisons où ils étaient fabriqués, ne dépassaient jamais les limites du village ou de la province qui les produisait. Humbles, ils ne paraissaient que dans les petits marchés comme marchandises ne pouvant trouver d'acheteurs qu'au milieu des artisans et des paysans. Athènes, Patras, Syra, Corfou, la population urbaine en un mot ne daignait pas les honorer d'un regard. Mais qui ne remarque maintenant l'attention dont ils sont l'objet de la part des habitants des villes et même de celle des étrangers ?

Les fabriques de soieries, de coton, de drap et surtout de tapis n'ont jamais, même aux temps les plus durs de la servitude, entièrement disparu de notre sol où elles prospéraient jadis. Mais reléguées parmi les travaux domestiques, on se bornait à fabriquer les vêtements des paysans, le trousseau des jeunes filles ou des objets d'ornement pour la pauvre maison grecque.

La production de la soie surtout, une industrie de luxe pourtant, avait réalisé de si grands progrès en Grèce depuis l'époque où l'empereur Justinien introduisit chez nous la sériciculture qu'elle a pu, en luttant avec vaillance, résister jusqu'à la fin à la funeste action de la servitude et de ses inséparables compagnes, l'ignorance et la misère. A Tyrnovo, à Rhapsani, à Ambélakia, dans tous les autres points de la Grèce où résonne le bruit des métiers à soie, est parvenu jusqu'à nous, chargée de liens il est vrai, mais pur ce rejeton de l'industrie textile, dont la prospérité, au neuvième siècle de notre ère est attestée par l'histoire de la matrone Danilis, de Patras. Elle envoya à l'empereur Basile le Macédonien de moelleux tapis «admirables par leur grandeur et leur beauté», des centaines d'autres objets en soie, en laine et lin ou en lin «et d'autres le disputant pour la finesse à la toile d'araignée, dont chacun avait été renfermé dans le nœud d'un roseau». Dégagée maintenant de ses liens elle a pris un nouvel essor ; elle attire des acheteurs qui admirent la solidité, la finesse et les belles couleurs indélébiles de ses produits.

Constants sont les progrès de notre industrie textile, qui, mourante même, montrait vers la fin du siècle dernier aux Européens que le pays jadis si glorieux des Hellènes n'avait cessé de respirer. Il y a, en effet, cent ans le consul de France Beaujour faisait remarquer que les produits agricoles de la Macédoine valaient tous les autres de la terre hellénique; que l'industrie thessalienne l'emportait sur celle des autres provinces, que la Macédoine, l'Epire, le Péloponnèse, l'Attique et une partie de la Béotie «connue sous le nom de pays de Livadie», venaient après la Thessalie. Le fameux rouge connu encore sous le nom de rouge d'Andrinople — quoique préparé d'aprés d'autres procédés, depuis que la chimie devenue souveraine a inventé des procédés de coloration plus simples, moins coûteux et quelquefois moins sûrs — l'industrie grecque à son déclin savait, seule, le donner au coton. Des teinturiers grecs établis vers la fin du dix-huitième siècle à Montpellier, communiquèrent aux fabriques françaises leurs procédés de coloration, mais, selon le temoignage de Beaujour, elles étaient encore fort éloignés de la perfection de la teinturerie grecque.

Telle est l'industrie textile indigène, sobre il est vrai, et simple, mais ayant acquis un immense atelier, le sol même de la Grèce. Car du pied de l'Olympe, de Skiato et Scopélo jusqu'au rivage indigent de la Laconie et de Pétallidis, des ilots d'Ecousses près de Corfou et à Samothrace, et de Zante à Amorgos, nulle bourgade hellénique n'est privée de métier à tisser, n'ignore l'industrie textile. De cette industrie domestique est née, dans des centres plus populeux, la grande industrie textile, dont les produits figurent largement dans les grandes foires du pays. Je ne citerai que les tissus qu'Argos envoie à la foire qui se tient tous les ans à Corinthe au mois de septembre.

Mais, à côté de cette industrie indigène et purement nationale, à laquelle l'étranger fait une rude concurrence par l'importation de tissus moins chers et imités des nôtres, et qu'il est de notre devoir de soutenir de toutes nos forces, il y a aussi la grande industrie européenne qu'une généreuse initiative a introduite au Pirée et à Syra. Pour la première fois, dans cette Olympiade, la machine grecque à vapeur montre des objets remarquables, confectionnés d'après les nouveaux procédés européens.

Dans la culture de la terre, à l'exception de l'agriculture proprement dite — car étant privés du grenier thessalien à la dernière exposition nous n'avons pas de données exactes de comparaison — nous devons distinguer surtout les grands progrès de la viticulture, du raisin de Corinthe en particulier, et de la culture du tabac. Les tabacs grecs, y compris maintenant les tabacs thessaliens, ont à l'extérieur des débouchés assurés pour le surplus des besoins de la consommation intérieure. Car, grâce à des arrangements internationaux, les tabacs grecs luttent avec avantage contre ceux de l'Etat voisin. Quant aux raisins de Corinthe, les soins apportés à leur amélioration ont mis le blond au-dessus de celui de Smyrne, en ont fait, sec ou frais, un fruit délicieux et une matière susceptible de donner d'excellent vin. Le raisin de Corinthe est recherché chaque jour dans de nouveaux marchés, surtout depuis qu'il est prouvé qu'il peut, même sec, produire un excellent vin de table.

L'accroissement de la viticulture a marché, heureusement, de conserve avec une sérieuse amélioration des procédés de vinification. Aussi l'exportation de vins perfectionnés, dont une petite quantité était exportée en Russie ou en Orient et fort peu (vin de Kiphissia seulement) dans l'Europe occidentale, a-t-elle suivi de près celle des gros vins, qui s'est accrue dans de notables proportions. Et pendant que les vins du Parnès, de Dékélia et de Pétalious tiennent une large place sur nos tables et sur celles des hôtels de nos principales villes, que ceux de Patras, des îles ioniennes et de

Santorin sont fort estimés en Allemagne, ceux de Marathon et du Château de la Reine chatouillent le palais des habitués du premier des hôtels parisiens.

Mais les progrès de la métallurgie surtout présentent quelque chose d'extraordinaire. En 1859, il n'est même pas question de métaux. En 1870, nous ne voyons guère que des projets. En 1875, la question du Laurium est déjà résolue et la métallurgie entre dans une période régulière de travail. En 1887, nous voyons la Grèce exporter pour 22 millions de francs de produits miniers. Le besoin d'être court me force à passer plusieurs choses sous silence.

Les grandes forges et les ateliers de machines ont multiplié dans le pays les petits ateliers à vapeur; ils ont amélioré la charrue, introduit des pressoirs à huile plus parfaits et plus maniables, se sont adaptés avec succès à de petits travaux de construction navale, produisant à notre bénéfice des machines et des outils pour les pays voisins et pour l'Orient.

Les tanneries — le corroyage ayant précédé toute grande industrie en Grèce—ayant lutté victorieusement contre la rude concurreuce de l'industrie similaire de Turquie et de Roumanie, a montré la plus grande vigueur.

Des pressoirs à vapeur et des savonneries produisent et utilisent des noyaux d'olive naguère encore improductifs. Le résidu même de ces noyaux est utilisé comme combustible dans les fours à chaux ausi bien que dans les petites machines à vapeur des bourgades.

La menuiserie et surtout l'ébénisterie, la carrosserie ne sont pas restées en arrière. Les ateliers des compagnies des chemins de fer construisent même des wagons dans ce pays privé, il y trois ou quatre ans, de voies ferrées.

La chapellerie s'est implantée à Athènes après avoir prospéré à Corfou.

La fabrication des cierges, améliorée, s'est étendue aux produits de la stéarine.

La typographie et l'art du relieur sont en pleine voie de prospérité.

Jamais exposition de beaux-arts n'a montré chez nous des œuvres comparables par le nombre et la beauté à celles qui figurent au salon rouge de notre Zappion.

Le progrès est visible, il s'est affirmé par de belles prémices.

Des prémices seulement, mais ne vous découragez pas.

Il y a soixante-dix ans tout ce pays, maintenant libre, était courbé sous l'esclavage. Dix ans après, il portait la tête haute, mais il avait les mains ensanglantées, encore armées, une population réduite par les massacres, la servitude, la guerre et des privations de toute sorte; un sol dévasté, un pays désert, des terres en jachère privées de plantations, des ruines à la place des bourgs et des villes. Au premier gouverneur de la Grèce, à Capodistria, l'Etat fournissait à peine un peu plus de quatre millions de francs pour l'administration d'un pays privé de tout. En 1835, les marins, les pieds dans l'eau, débarquaient, en le portant dans leurs bras, le roi Othon sur la rive déserte et inabordable du Pirée. A la fin des guerres de l'indépendance la famille grecque manquait de tout; elle n'avait ni argent, ni revenus fonciers, ni toit où se mettre à l'abri.

Il fallait donc avant tout bâtir des chaumières, et le peu de mains qui restaient s'adonner à la culture des terres restées incultes, transformer de nouveau les bâtiments de guerre en navires de commerce, se mettre résolument à l'œuvre afin de préparer des capitaux par la sobriété la plus rigide. Mais toute une génération, celle qui suivit immédiatement la génération des guerres sacrées, suffit à peine à cette l'âpre besogne à laquelle elle s'était bravement atelée.

Il appartenait à nous, venus après eux, à qui les pénibles travaux de nos pères avaient donné du pain, d'aplanir les voies qui mènent aux luttes des travaux de la paix.

Il ne s'est pas passé trente ans, et avant qu'une génération se soit épuisée nous avons mis le pied sur le seuil du progrès; encore un léger effort et nous entrerons là où les autres ne sont arrivés que par un travail de plusieurs siècles.

Des siècles entiers ont préparé la prospérité de l'ancienne Grèce après les guerres médiques, plus de deux cent ans si vous ne comptez qu'à partir du premier quart de siècle avant notre ère, de la première Olympiade. Des siècles entiers, et quelques années même après que Rome eût pris la Grèce pour institutrice, préparèrent la civilisation romaine. Ce n'est que des siècles après que la civilisation transférée, comme l'ont voulu les destins, par une nouvelle chûte de notre nation, de Byzance dans l'Europe occidentale, a donné tous ses fruits, a vivifié la liberté, l'a refaite dans sa vigueur actuelle.

Quatre cents ans! pendant lesquels nous, les vaincus, avons travaillé dans des ténèbres opaques, privés de tout notre héritage paternel. La religion enseignée par la tradition, la langue apprise dans l'ignorance, la famille hors la société, voilà tout ce qui nous restait lorsque sonna l'heure de la régénération nationale.

Par bonheur, le commencement est fait.

Mais il faudra surmonter une grande difficulté. Il ne s'agit pas, en effet, de concourir pour le prix avec des forces égales — le désir serait prématuré — mais de rattrapper de robustes coureurs lancés longtemps avant nous dans la carrière; il ne s'agit pas de l'emporter sur des concurrents incontestablement supérieurs, ayant hérité directement de leurs pères des procédés que nous ignorons, l'instruction professionnelle et d'abondantes ressources; mais il s'agit d'une vive émulation entre nous afin de nous rapprocher le plus possible de ceux qui sont à la tête du progrès. Là est le succès Si nous parvenons seulement à nous rapprocher de leurs rangs nous pourrons dire d'avoir donné, chez nous, l'esprit, la vie et la durée aux beaux-arts, ainsi qu'aux arts industriels, que nous nous efforçons de ramener plus encore par nécessité que par amour-propre sur notre sol dévasté.

Dans cette entreprise rien d'efficace sans un infatigable amour de l'instruction et une grande application, sans l'horreur systématique du superficiel et de ce qui n'est qu'apparent, sans la recherche consciencieuse de la perfection, et par dessus tout, sans une infatigable persévérance.

Si la coexistence de tous ces biens est regardée comme chose rare et difficile à réaliser par l'effort individuel il paraît plus aisé de réussir par l'effort collectif de la nation. Ce travait influera à la longue sur tous. Ainsi se vérifie le précepte modifié de Solon que le bien public pénètre dans la maison des particuliers.

La création d'Evanghèle Zappas est surtout appelée à contribuer, à ce résultat, sous la direction des pouvoirs publics auxquels elle a été confiée.

Nous n'avons pas, ainsi que d'aucuns se plaisent à le dire, conservé seulement, comme preuve de notre origine hellénique, les vices de nos aïeux; nous avons conservé aussi quelques unes de leurs vertus et, dans sa généralité, leur caractère. Mais quelle chose a contribué à former le caractère de nos ancêtres, à le porter à la perfection? Une constante et vive émulation, comparaissant souvent devant le juge compétent, qui décernait la palme à ceux qui l'avaient méritée.

Quand la conscience publique fut convaincue que le vainqueur dans les luttes de la paix jouirait, toute sa vie, d'un inaltérable bonheur, quand sur la colonne portant les noms des braves qui, s'étant distingués à la guerre, avaient mérité les honneurs de funérailles publiques, on ajoutait à côté du héros, qui avait mérité la palme des luttes pacifiques avant de tomber pour la patrie, «vainqueur aux Jeux Olympiques ou aux Jeux Isthmique», comment voulez-vous que, dans cette grande société hellénique, le caractère de l'homme ne se formât avec un plus noble orgueil, plus accessible à l'émulation, plus constant, plus capable, plus digne?

Là, le vainqueur couronné par les juges était montré avec orgueil, de même que le fondateur des prix, l'agonothète, couronné aussi par la cité, était éminemment honoré. Et la noble émulation les inspirait au point que, dépassant même le terme de la lutte, ils la renouvelaient en élevant des monuments dédicatoires aux récompenses obtenues.

C'était à qui arriverait le premier et de la manière la plus glorieuse; à qui fonderait, le premier, les prix les plus brillants; à qui honorerait avec plus d'éclat le prix obtenu; à qui contribuerait le plus, par les Jeux, à la gloire et à la grandeur de la patrie.

Observez les marins alignés, les mains sur le câble, s'efforçant de lever une ancre, de tirer une barque. S'excitant les uns les autres et puisant des forces dans l'émulations, ils finissent par l'élever à sa place, par la mettre en sûreté.

C'est par un semblable effort que la Grèce a été portée par ses enfants, au plus haut degré de grandeur et de prospérité.

C'est à une semblable émulation que les Hellènes ont été invités aujourd'hui par les deux généreux agonothètes, qui ont désiré voir renaitre les Jeux Olympiques sous une forme moderne.

En avant! C'est le mot d'ordre des Zappas. *En avant!* répète par mille bouches la voix de la Grèce entière. Et je la vois entreprendre la pénible besogne avec un zèle enthousiaste. Plusieurs, rivalisant d'ardeur, exposent les objets de leur travail; grand est aussi le nombre des fondateurs de prix.

En avant! En avant tous!

Nos souverains se sont mis à la tête de l'œuvre. Mes yeux voient, sans se lasser, à leurs côtés de véritables travailleurs natio-

naux, des travailleurs vaillants portés vers le bien, les premiers enfants de la Grèce.

Que Dieu soit béni !

Je vois déjà les efforts de la nation couronnés.

DISCOURS DE S. M. LE ROI

J'ai entendu avec plaisir votre aimable allocution, et je m'empresse d'accéder à votre demande en prononçant l'ouverture de l'Exposition.

Sans nul doute tout le monde ici voit avec joie et orgueil l'œuvre déjà achevée. Aussi je saisis cette occasion d'exprimer toute ma reconnaissance à tous ceux qui ont consacré leur travail à cette œuvre. Mes remerciments je les adresse même au dernier ouvrier, qui par sa sollicitude et son application a contribué à l'achèvement de ce monument précieux pour notre industrie. Mais j'adresse surtout mes remerciments au patriote qui nous a fait don de ce superbe palais, exhortant ainsi notre industrie à la perfection. Heureuse la Grèce de compter des hommes aussi patriotes et aussi généreux.

Faisons des vœux pour que l'utilité de l'exposition actuelle soit suffisamment établie et pour que nous entrions dans la carrière d'un travail productif, d'où dépend la grandeur de notre chère patrie.

C'est en faisant de tels vœux et dans cette confiante attente que je proclame l'ouverture des travaux de l'exposition de 1888.

DISCOURS DE M. CONSTANTIN ZAPPAS

Majesté,

L'invincible émotion qui m'étreint en cette mémorable journée pendant laquelle la divine Providence a daigné m'accorder le bonheur de voir se réaliser magnifiquement un ancien et pieux désir, est une journée embellie par la pompe royale et la joie sans mélange du peuple.

Le chef de ma famille, mon cher Evanghèle d'heureuse mémoire, a voulu par une inspiration des souvenirs classiques, ramener en Grèce les temps anciens des Jeux Olympiques, mais sous les conditions et les exigences de la vie moderne. *Il savait* que l'activité nationale, le travail national auraient faiblement contribué au progrès du pays s'ils se faisaient sans les moyens qu'elle exige, sans la poursuite d'un but déterminé.

Dans les expositions périodiques des produits du travail matériel et intellectuel des nations il y trouvait un facteur précieux de progrès certain et de prospérité.

Dans les expositions exposants et produit sont soumis au jugement le plus impartial, au jugement du peuple. Là l'ouvrier habile fait une comparaison de ses œuvres avec celles de son concurrent et pendant que le critique formule ses appréciations, le jury couronne la plus habile. Par là l'émulation consciente dans la lutte pour l'existence s'éclaire et prospère d'une manière admirable.

C'est dans ce but qu'Evanghèle Zappas créa les Olympiques, qu'il régla la construction d'un Palais réunissant les conditions voulues à cet effet. Etant venu à mourir avant l'achèvement de son œuvre, à laquelle il consacra sa fortune, il me désigna pour l'achever.

Après vingt cinq ans de luttes et des péripéties diverses l'œuvre est terminée et la volonté sacrée du testateur s'est maintenant accomplie.

En remerciant Sa Majesté et le Gouvernement des honneurs qu'ils ont prodigués à la mémoire d'Evanghèle et à moi, ainsi que les commissions qui ont, à diverses époques, présidé aux travaux pour les peines qu'elles se sont données en vue de mener cette œuvre à bonne fin, et surtout la commission actuelle présidée par l'honorable Etienne Dragoumis joyeux et plein de confiance je livre l'œuvre accomplie à la nation en faisant des vœux pour sa prospérité. Vive le Roi! Vive la Nation! Vivent les bienfaiteurs de la prospérité et de la gloire nationales.

Troisième journée.

Dans la matinée le roi reçut les délégués des communautés grecques du dehors. Elles étaient assez nombreuses. Cependant la plupart n'avaient pas envoyé de députations spéciales. Elles avaient désigné des citoyens d'Athènes pour les représenter. Chaque délégation fut reçue séparément. Le Roi eut un mot aimable pour tous. Il s'entretint quelques instants avec les délégués des provinces grecques de l'empire ottoman qui venaient lui présenter les hommages de leurs concitoyens. Tous les présidents des délégations adressèrent au Roi des allocutions pleins de dévouement et de patriotisme. Elles se ressemblent toutes, au fond, ces adresses des Hellènes de tous les pays au Roi à l'occasion de son jubilé.

Le soir bal de gala à la cour. Affluence énorme. On avait de la peine à circuler dans les vastes salons du Palais. Les danses ont été assez animées. Les feuilles quotidiennes sont pleines de détails sur ce bal, un des plus brillants que l'on ait jamais vu à Athènes. Les dames, rayonnantes de beauté et de jeunesse, parmi lesquelles brillaient la Reine, la princesse Alexandra, la grande duchesse Elisabeth, la duchesse d'Edimbourg, ont dansé avec entrain. La Reine a ouvert le bal avec le Prince royal de Danemarck. Le Roi et la duchesse d'Edimbourg leur faisaient vis-a-vis.

Les danses, interrompues par un riche souper, se prolongèrent jusqu'au matin.

Quatrième journée.

On était bien fatigué après trois jours de fêtes. Aussi la quatrième journée ne présenta-t-elle rien de remarquable. Dans la soirée seulement on aperçut quelques flammes de Bengale sur l'Acropole, dont l'illumination avait été annoncée depuis plusieurs jours. Cependant, il y eut un moment, un seul, où les flammes bleues et rouges se répercutant sur les colonnades du Parthénon, de l'Erechteion et des Propylées produisirent le plus bel effet.

Cinquième et dernière journée.

Déjeuner dînatoire sur l'Acropole donné par la municipalité à la famille royale, et à ses hôtes princiers et feu d'artifice au Champ de Mars, tel est le programme de la journée. Une centaine de petits ballons à lancer du temple de Thesée pendant la durée du déjeuner et la présence des paysans des environs d'Athènes en leurs beaux costumes indigènes devaient compter parmi les rejouissances publiques. Par malheur, les paysans et paysannes, charmés de voyager gratis sur les voies ferrées de l'Attique, avaient oublié de mettre leurs beaux costumes et les petits ballons brûlaient presque tous avant de s'élever dans l'air. Un vent froid, qui n'avait cessé de souffler depuis le matin, avait empêché la foule de se porter sur les hauteurs des environs de l'Acropole.

Le soleil était de la fête, mais il faisait un peu froid au pied du Parthénon où l'on avait dressé les tables du banquet. L'Acropole transformée en salle à manger! C'est une idée géniale. Nul doute que Pallas, la Vierge sainte, n'eût châtié les barbares profanateurs de ses sacrés parvis, si les Destins ne l'avaient condamnée à l'inaction et à l'immobilité pour des siècles, dont nous ne verrons probablement pas la fin.

Au dessert, M. Philémon, maire d'Athènes, a porté au Roi un toast où entre autres gracieusetés à l'adresse de S.M. et de ses hôtes princiers, il est dit que les ombres des artistes qui élevèrent les splendides monuments de l'Acropole et celles des grands hommes qui préparèrent la grandeur athénienne ont tressailli d'allégresse en voyant le Roi entouré de membres de puissantes maisons souveraines et de représentants de tous les pays.—Pure flatterie, flatterie de bon aloi peut-être, mais flatterie. Les ombres des Miltiade, des Thémistocle, des Aristide, des Cimon et de tous ces fiers Athéniens, généraux, artistes, poètes, philosophes, administrateurs, qui fondèrent la grandeur passagère d'Athènes et sa gloire dans tous les temps, ne font pas cortège aux souverains, fussent-ils plus puissants que Bonaparte, Alexandre, César ou Charlemagne. Elles marchent—s'il leur est donné de marcher — dans le radieux sillon de lumière pure qu'elles ont ouvert à l'humanité.

S. M. le Roi a répondu en ces termes :

«Je te remercie sincèrement, Monsieur le Maire, pour ton aimable discours envers moi et ma famille royale. Je remercie la Capitale de la cordialité qu'elle a apportée en célébrant mon jubilé, ce qui ne s'effacera jamais de ma mémoire. Je remercie tes concitoyens pour le déjeuner qu'ils nous ont donné dans cette Acropole de l'hellénisme. Je bois à la prospérité de la Capitale et à la santé et au bonheur de tous tes concitoyens et surtout des absents.»

LL. MM. la famille royale, les grands ducs Paul et Serge, la grande duchesse Elisabeth, le duc et la duchesse d'Edimbourg avec leur suite rentrèrent vers trois heures au Palais.

La journée s'est terminée par le feu d'artifice, tiré au Champ de mars, et par une promenade aux flambeaux. Le feu d'artifice, préparé et mis en place par le gendre de Ruggieri a réussi au-delà de toute expression. On n'avait jamais rien vu de semblable à Athènes. On peut en dire autant de la promenade aux flambeaux, une des plus grandes que l'on ait jamais vues, qui s'étendait sur une longueur de plus de deux kilomètres. Sauf au retour où l'on se bouscula un peu, et malgré toute absence de service d'ordre les choses se passèrent d'une manière assez correcte.

Leurs Majestés furent applaudies tout le long du parcours du Champ de Mars au Palais et du Palais au Champ de Mars. Lorsque les six à sept mille soldats, porteurs de flambeaux, défilèrent en bon ordre devant le Palais royal, S M. les harangua en ces termes.

«Soldats, mes braves, mes enfants, défenseurs de la patrie ;

«Je vous porte tous dans mon cœur. Mes enfants, qui serviront tous dans l'armée, vous auront pour frères. Vive la Patrie!»

Des cris de vive le Roi et vive la Patrie accueillirent ces dernières paroles. Puis la foule s'écoula par toutes les avenues qui partent du Palais.

C'était la fin des fêtes du Jubilé royal.

NOUVELLES ET RENSEIGNEMENTS

Des dépêches de l'Agence Havas et des télégrammes particuliers disent que des *Te Deum* d'actions de grâces ont été, à l'occasion des fêtes du jubilé royal, chantés dans toutes les villes où il y a des églises grecques. Le nombre des télégrammes que S. M a reçus dans la huitaine est incalculable.

Grand est aussi le nombre des adresses envoyées par les différentes communautés grecques et par les corporations. Celle des Grecs de Londres a été remise au Roi par M. Tricoupi

L'Autriche, la Turquie, la Perse et la Serbie avaient envoyé des députations spéciales, la Russie et l'Angleterre étaient représentées par des membres des maisons régnantes, les autres puissances par leurs ambassades respectives aux fêtes du jubilé royal. Les chefs des députations spéciales ont été décorés du grand cordon de l'ordre du Sauveur; les membres de ces députations de croix d'officier ou de commandeur.

M. de Montholon, ministre de la République française à Athènes, a remis au Roi une lettre autographe de M. Carnot. Cette lettre est conçue dans les termes les plus sympathiques pour Leurs Majestés et la famille royale.

Les ministres d'Italie, d'Allemagne, les chefs des députations spéciales etc. Mgneur Marengo ont remis aussi des lettres autographes du pape et de leurs souverains respectifs.

M. Constantin Zappas a été de toutes les fêtes. Au dîner de famille donné mercredi dernier au Palais il était, outre le président du conseil, le seul invité étranger à la famille royale. Personne, chose rare en Grèce, ne s'est plaint des honneurs exceptionnels qui lui ont été rendus. Il ne pouvait faire de jaloux celui qui a consacré son temps, et une fortune vraiment royale à son pays.

Quelques journaux étrangers, des feuilles italiennes entre autres, voient dans les fiançailles du Prince royal avec la Princesse Sophie de Hohenzollern la fin de l'influence française en Grèce Nous pensons qu'ils se hâtent un peu trop de triompher. En admettant même—chose qui n'est pas encore établie—que la famille royale abonde dans le sens de la politique allemande, il y a, dans le peuple hellène, une masse compacte qui n'a pas encore essayé d'oublier les services que la France a rendus à la cause grecque. Les Italiens ont fait de grands efforts pour oublier Magenta et Solferino, pour s'humilier devant leurs oppresseurs d'hier ; les Belges ont oublié Anvers, mais les Grecs se rappellent encore que les Français ont chassé les Turcs de la Grèce, comme ils devaient chasser plus tard les Hollandais de la Belgique et les Autrichiens de l'Italie. Ils se rappellent encore que le comité grec de Paris leur a envoyé *dix millions de francs*, provenant de souscriptions individuelles, lorsqu'ils se battaient, privés de tout, pour conquérir leur liberté. Ils se rappellent qu'ils doivent à l'initiative de la France l'annexion de la Thessalie et d'Arta ; ils se rappellent, enfin, une foule de circonstances pendant lesquelles elle ne leur a pas ménagé ses sympathies et ses conseils, si elle n'a pu les secourir de son épée. Cela nous porte à conclure — et personne en Grèce ne viendra nous contredire—que si elle était bannie de la cour, l'influence française s'exercerait plus puissante que jamais sur la nation grecque. Il y a entre les Grecs et les Français un courant puissant de sympathie, que les alliances princières ne parviendront jamais à briser.

L'ouverture de l'Exposition Olympique a eu lieu le jour fixé. On était presque prêt. On trouvera plus haut les discours prononcés à cette occasion et parmi lesquels nous recommandons celui de M. Dragoumis, qui fait un tableau exact des progrès matériels accomplis par la Grèce depuis sa résurrection.

Pendant la solennité tous les yeux étaient fixés sur M. Constantin Zappas, qui a été le véritable héros de la fête. Personne ne méritait mieux que lui les honneurs de la journée. On trouverait, même en cherchant beaucoup, difficilement des hommes qui aient mis plus d'ardeur et plus de millions au service de leur pays.

Le Prince royal de Danemarck est parti dans la matinée de samedi pour Copenhague où il va assister aux fêtes du jubilé de son auguste père. Le Roi et les princes l'ont accompagné jusqu'à la gare du chemin de fer Athènes-Péloponnèse. M. de Reinech, l'officier supérieur attaché à son service pendant son séjour à Athènes, l'a accompagné jusqu'à Corinthe.

Le prince Georges de Grèce ecs parti hier pour Copenhague où il va assister au jubilé du roi de Danemarck.

Lundi dernier le duc et la duchesse d'Edimbourg ont donné à LL. MM., à la famille royale, aux grands ducs russes, un grand lunch à bord de la frégate sur laquelle le duc d'Edimbourg a hissé son pavillon. Parmi les invités nous citerons le président du conseil, le ministre de la marine et Mme Théotoki, le ministre d'Angleterre et Me Monson ; plusieurs membres du corps diplomatique etc. Le navire était pavoisé et orné avec le plus grand luxe.

Le même jour, la flotte anglaise quittait la rade de Salamine pour Malte. Le yatch de la duchesse d'Edimbourg la suivra bientôt.

Vendredi dernier LL. AA. II. les grands-ducs Paul et Serge et la grande duchesse Elisabeth ont donné à bord du yatch *Costrouma* un grand diner en l'honneur de LL. MM et de leurs hôtes princiers. Le Coustrouma avait été orné pour la circonstance. La famille royale passa une partie de la soirée à bord du navire dont la poupe disparaissait sous les plis de superbes tentures orientales.

Le gouvernement a rendu, comme on peut le voir en parcourant ce numéro, de grands honneurs à M. Constantin Zappas. Il a attaché, pendant toute la durée de son séjour à Athènes, un employé supérieur du ministère des affaires étrangères à son service. Les maires d'Athènes et du Pirée étaient allés à sa rencontre. Dans toutes les cérémonies officielles, il a paru à côté de M. le Président du conseil.

Le ministre d'Autriche-Hongrie et Mme la baronne de Kosjeck ont donné un grand diner en l'honneur de l'ambassade austro-hongroise. Au dessert l'amiral von Sterneck, chef de cette ambassade, a fait l'éloge de la marine grecque dont il a admiré les progrès.

L'*Acropolis* croit savoir que Nariman han, l'envoyé spécial du chah de Perse aurait laissé entrevoir que son souverain pourrait bien venir à Athènes lors du mariage du Prince royal afin d'avoir une entrevue avec le roi Georges et l'empereur d' Allemagne.

Nous ne parlerons pas — cela nous entraînerait trop loin — de la décoration des principales rues d'Athènes à l'accasion des fêtes du jubilé royal. Celle des rues du Stade et des Philhellènes mérite d'être signalée. Les festons de myrte reliant les légers poteaux portant des oriflammes, les rangées de lanternes vénitiennes, sur lesquelles se projetait la nuit, la vive lumière du grand soleil électrique de la place de la Concorde, attiraient et arrêtaient tous les regards. C'était un véritable décor de féerie. On peut en dire autant de l'arc-de-triomphe de la place du Palais. Il était aussi élégant, le jour, sous les feux du soleil que la nuit avec ses milliers de flambeaux et de lumières qui en rehaussaient encore l'élégante architecture. On a beaucoup critiqué la décoration de la place de la Constitution et celle de la rue de l'Université. L'illumination des monuments publics, des ministère des finances et de la justice et de l'Académie surtout, était réussie. Plusieurs particuliers avaient rivalisé de zèle avec le gouvernement. Les principales rues et les trois places que l'on vient d'indiquer, richement pavoisées aux couleurs nationales, n'avaient jamais vu pareille affluence d'Athéniens, de provinciaux et d'étrangers.

La Chambre s'est réunie lundi sous la présidence de son doyen d'âge M. Calliphrona. Elle a procédé à l'élection du président. M. Avghérino, candidat ministériel, président sortant, a été réélu par 69 voix sur 119 votants. M. Bassia, candidat de l'opposition a eu 43 voix. Il y a eu quatre bulletins blancs.

Hier et aujourd'hui, la Chambre a complété son bureau et procédé à l'élection des commissions.

La députation chargée de remettre au sultan le grand cordon de l'ordre du Sauveur est partie avant-hier pour Constantinople. Elle est présidée par le général Valtinos.

Voici le menu du souper royal à la légation de France :

TABLE DE S. M. LE ROI

Souper du 25/6 novembre 1888

Crème d'asperge à la Royale
Bouchées à la Reine
Lavraki de roche sauce verte.
Jambon d'York sauce Madère.
Chaudfroid de volaille en belle vue.
Cailles en canapé cresson.
Pâtés de bécasses.
Salade russe.
Glace danoise.
Biscuits glacés.
Dessert.

Vins. — Marsala, Sauterne Château-Latour, Château-Laffitte, Romanée mousseux, Syracuse.

Notre étude sur l'Exposition Olympique ne paraitra qu'à partir du prochain numéro. Elle comprendra, dans une série d'articles, tout ce qui mérite d'être signalé à l'attention du public et une comparaison avec la dernière Exposition, qui ne sera qu'un abrégé des articles publiés alors dans le *Messager d'Athènes*. Nos lecteurs pourront se faire ainsi une idée à peu près exacte des progrès accomplis.

Avant l'inauguration officielle de l'Exposition la Commission avait fait célébrer le service religieux d'usage à la suite de laquelle le tête du fondateur des modernes Olympiques, d'Evanghèle Zappas, avait été, selon ses vœux, inhumée dans l'enceinte du monument. Plusieurs avaient voulu baiser l'urne qui renfermait la tête du grand patriote.

M. Philémon a adressé au peuple athénien une proclamation pour lui rendre compte des discours échangés pendant la manifestation aux flambeaux de mercredi dernier. Il a parlé aussi à ses administrés de l'accueil fait aux délégués de la municipalité et des corporations.

Nous apprenons avec plaisir que lord Herschell ayant appris qu'une commission s'était fondée à Athenes pour élever une colonne en souvenir de la première assemblée grecque tenue à Epidaure, a envoyé 125 franc à cet effet. Un des membres de la commission M. A. S. Antonopoulo, a qui cette soucription a été adressée, a adressé une lettre de remerciment à lord Herschell en lui rappelant que l'Angleterre a toujours compté un grand nombre de philhellénes.

A la direction des travaux publics on s'occupe des plans et devis pour les établissements scolaires à construire dans les chefs-lieux de communes et dans les principales agglomérations de chaque municipalité. On sait, d'après les indications du Message, qu'un crédit assez important sera affecté à cet effet. Ce sera, selon nous, une des choses les plus utiles que l'on ait faites depuis longtemps, rien n'étant plus rudimentaire que les établissements scolaires de nos villages et plus mesquin que leur matériel.

L'exportation de l'huile d'olive s'élève, en moyenne, à 5.000.000 d'oques représentant une valeur de 4 000 000 de francs environ. Mais la production totale de l'huile en Grèce doit dépasser de beaucoup cette quantité. Dans la plupart des villages l'éclairage se fait encore au moyen de petites lampes à huile et la cuisine, la cuisine rurale surtout, en fait une grande consommation.

Deux élections parlementaires ont eu lieu à huit jours d'intervalle, une en Laconie, l'autre à Zante. Dans la première, il s'agissait de remplacer le regretté M. Pappamikhalopoulo. C'est son fils, un jeune homme d'avenir, candidat de l'opposition, qui a été élu. Dans la seconde, il s'agissait de remplacer feu Lombardos. Son neveu Argassaris-Lombardos l'a emporté sur M. Robert Roma, ancien ministre de la marine, candidat de l'opposition.

Dimanche dernier M.A. Gennadios, ancien professeur à l'Université d'Athènes, a parlé, dans la salle de Conférences de l'Université devant un nombreux auditoire, de la question épirote autour de laquelle il se fait depuis quelque temps un silence regrettable. Nous aurons occasion de revenir sur cette question qui ne doit cesser de passionner les Grecs, l'Epire étant une des provinces où l'élément hellénique est le plus persécuté par des influences occultes qui ne negligeraient rien, le cas échéant, pour en modifier les conditions éthnologiques au détriment de l'hellénisme. On nous rapporte que M. Gennadios a fait à ce propos des révélations qui ne manquent pas d'intérêt. Nous verrons, quand son discours sera livré à la publicité, s'il y a lieu de s'arrêter à ces révélations. En attendant nous dirons avec M. Gennadios, aux Epirotes : «Veillez et agissez. Du nord et de l'ouest on vous tend des pièges; on voudrait vous albaniser dans un but facile à saisir. Défiez-vous de tout ce qui vient de Rome, de Vienne, de Bucarest et de Berlin.»

DEPECHES TELEGRAPHIQUES

SERVICE DE L'AGENCE HAVAS

Paris, le 27 octobre.

M. Goblet, d'accord avec M. le ministre du commerce, a deposé aujourd'hui à la Chambre, la convention commerciale conclue entre la France et la Grèce, qui avait été rejetée une première fois. Le ministère croit devoir la présenter de nouveau parceque les objections formulées jadis par le Sénat sont aujourd'hui sans fondement en suite des mesures qui viennent d'être prises pour distinguer les vins naturels des vins de raisins secs tant par les ordres donnés par l'administration des finances et qui ont été déjà exécutés, que par la proposition Griffe qui va être discutée. Il sera donc toujours possible désormais de distinguer les vins de raisins secs. Par conséquent, conclut M. Goblet, il n'y a pas lieu d'appliquer aux raisins secs de provenance grecque les droits élevés que le Sénat voulait introduire dans la Convention.

Constantinople, le 26 octobre.

Le général Djévad pacha partira aujourd'hui ou demain par l'aviso *Févaid* pour le Pirée pour représenter le Sultan aux fêtes du jubilé royal et remettre à la reine Olga le grand cordon du Chéfakat orné de brillants.

Sofia, le 27 octobre.

Le discours du Prince à l'ouverture de la Sobranié dit que la position de la Bulgarie est consolidée par la sympathie de l'Europe d'apprécier le caractère paisible et laborieux du peuple bulgare et ses efforts pour savegarder sa liberté et son indépendance. Il constate le développement de l'armée qui pourrait, au besoin, répondre à l'espoir de la patrie et du trône.

Petersbourg, le 27 octobre.

Le czar s'est embarqué à Batoum allant à Sébastopol.

Belgrade, le 27 octobre.

Les ministres ont retiré leur démision.

Paris, le 30 octobre.

Le président de la société de géographie de Lilli a reçu la nouvelle que Stanley a été massacré avec tous ses compagnons à l'exception de deux.

Berlin, le 30 octobre.

L'empereur Guillaume a été acclamé à Hambourg.

Pétersbourg, le 30 octobre.

Le Tzar a quitté Sébastopol hier matin retournant à Pétersbourg. Un accident est survenu au train impérial à Taranowka près de Borki sur la ligne de Koursk-Karkoff. La deuxième locomotive et les quatres premiers wagons ont déraillé. Il n'y a eu personne de blessé dans la famille impériale ni dans sa suite.

Vienne le 31 octobre.

Un service a été célébré à l'eglise à l'occasion du jubilé du roi Georges. Un archimandrite officiait. M. Dragoumis avec tout le personnel de la légation et de nombreuses notabilités assistaient à la cérémonie.

Pétersbourg, le 31 octobre.

Voici des détails sur l'accident du train impérial précédemment télégraphié. Toute la famille impériale était réunie dans le wagon salle-à-manger lorsque le déraillement du train se produisit. Le wagon impérial resta sur la voie mais fort endommagé, tandis que les autres wagons étaient renversés des deux cotés de la voie. Les voyageurs impériaux sortirent sains et saufs du milieu des débris. Mais dans le reste du train une vingtaine de morts et autant de blessés furent relevés. L'enquête ouverte à ce propos a démontré que l'accident est purement fortuit et ne saurait être attribué à la malveillance.

Dans toutes les églises russes on célèbre des *Te Deum* pour remercier Dieu d'avoir préservé la famille impériale.

Paris, le 31 octobre

Un *Te Deum* a été chanté à l'église orthodoxe de la rue Daru à l'occasion du jubilé du roi de Grèce. Des *TeDeum* ont été chantés aussi à Londres, à Munich et dans d'autres capitales.

Berlin, le 1er novembre.

Le *National Zeitung* confirme que l'empereur Guillaume a promis de visiter le roi de Grèce l'automne prochain et ajoute comme explication que l'empereur a promis d'assister au mariage du prince royal de Grèce qui aura lieu à Athènes.

La Haye, le 1er novembre.

Le Roi de Hollande est très-malade.

Londres, le 1 novembre.

Le *Times* admet une entente des navires anglais et allemands de la côte d'Afrique pour poursuivre les négriers, mais il repousse toute idée d'action commune.

Pétersbourg, le 1er novembre.

Tous les chefs d'Etat ont félicité le Tzar d'avoir échappé à l'accident de chemin de fer.

Le Tzar est arrivé é Moskou où une reception enthousiaste lui a été faite.

Pétersbourg, le 3 novembre.

Le directeur du chemin de fer du Caucase s'est suicidé en suite de l'accident de Borki.

La famille impériale est arrivée dans l'après-midi à Gatschina.

Paris, le 3 novembre.

Selon des avis de Zanzibar l'expédition Stanley a été rencontrée à la fin de novembre 1887 entre le lac Albert Nyanza et Tardra.

Elle comprenait 250 hommes. M. Stanley avait beaucoup souffert des fatigues et des maladies mais il espérait rejoindre Emin dans une cinquantaine de jours. Cependant on croit qu'il a rencontré depuis de nouvelles et grandes difficultés.

Paris, le 3 novembre.

On mande d' Hanoï que des pirates tonquinois ont attaqué le 9 octobre un poste de quarante hommes de la légion étrangère. Trente-neuf ont été tués ; un seul a pu échapper.

Pétersbourg, le 3 uovembre.

Le *Journal de Saint-Pétersbourg* dit qu'à l'accident de Borki l'empereur a été blessé au pied et l'impératrice, à la main, mais cela n'a pas empêché L. L. M. M. de secourir les blessés. Le même journal indique les personnages de l'entourage impérial qui ont été plus on moins grièvement blessés et constate 21 morts et 37 blessés.

Pétersbourg, le 4 novembre.

Les *Novosti* croient savoir de bonne source que M. de Bismark irrité de l'opposition de l'Angleterre à une coopération anglo-allemande contre Zanzibar proposera prochainement la réunion d'une conférence européenne pour traiter la question de la traite des esclaves dans l'Est de l'Afrique.

La famille impériale a fait aujourd'hui son entrée à Pétersbourg au milieu des acclamations d'une foule immense.

Paris. le 5 novembre.

M. Carnot a reçu M. Délyanni ministre de Grèce en France qui l'a remercié des félicitations qu'il a adressées au roi Georges à l'occasion de son jubilé. Il l'a également remercié de s'être fait représenter au *Te Deum* célébré à Paris. M. Délyanni a fait ensuite une démarche analogue auprès de M. Goblet.

Trieste, le 5 novembre.

Les marchands grecs Gyptaki, Damas (?) et Polycratopoulo ont été arrêtés aujourd'hui comme prévenus d'avoir fabriqué de faux billets de la Banque de Grèce en Italie et de les avoir mis en circulation à Trieste.

Paris, le 7 novembre.

Officiel. — M. Mariani a été nommé ambassadeur de France près le Quirinal.

Londres, le 7 novembre,

Lord Salisbury a déclaré qu'en suite des récents évenements l'Allemagne a résolu de prendre des mesures plus efficaces pour empêcher l'exportation des esclaves et l'importation des armes dans l'Afrique orientale. L'Angleterre a consenti à s'associer à ces mesures qui seront purement navales. La France a consenti à reconnaître le blocus des côtes de l'Afrique orientale. Cela donné l'Angleterre a le droit de visiter tous les navires quelque pavillon qu'ils portent. La France enverra un vaisseau pour coopérer avec l'Angleterre et l'Allemagne.

NISSYROS ET SES VOLCANS EN ACTIVITE

Nissyros, une des plus petites iles de l'Archipel oriental, est située au sud de Cos et à l'ouest de la presqu'île de Cnide. Elle est de forme ovoïde. Son cap le plus avancé forme le petit port de Sainte-Irène. En y entrant, on aperçoit à droite deux fabriques de soufre, alimentées par les solfatares des environs, une savonnerie et une élégante maison qu'a fait construire M. Rhally de Constantinople, et la station d'un chemin de fer aérien, système Greigner, ingénieur de Paris.

L'ile est divisée en quatre parties. Son chef-lieu Mandraki a reçu son nom du port, un port sûr, connu déjà du temps d'Homère. Les Nissyriotes envoyèrent des navires au siège de Troie. Ils armèrent aussi, au témoignage d'Hérodote, des galères qui allèrent rejoindre la flotte d'Artemise, reine d'Halicarnasse, l'héroïque alliée de Xerxès.

Nissyros, qui n'a pas été assez explorée, est une localité intéressante pour l'archéologue. Son ancien port, dont on voit encore des restes, les ruines d'une acropole pélasgique, des murs antiques, les beaux débris d'un temple de Neptune etc. attestent l'ancienne splendeur de cette petite ile, possédée tour à tour par un grand nombre de peuples de l'antiquité (Nissyri in facie exteriore muri antiquæ arcis super hodierum oppidum Mandraki ad dextram portæ Rossi).

En entrant dans le port on a devant soi une haute montagne derrière laquelle est le volcan. Au pied de cette montagne sont des eaux thermales, *aquæ minerales sulfurosæ*. On vient de créer une petite station balnéaire avec une grande maison assez confortable pour les malades des iles voisines qui viennent demander la santé aux naïades de Nissyros.

Cette ile a une population de 5000 habitants, dont les mœurs sont tout à fait primitives. Il n'est pas difficile de découvrir, dans la mythologie grecque, l'origine volcanique de Nissyros. Pendant les combats des géants contre les dieux, Neptune s'acharna à la poursuite du géant Polybotte. L'ayant atteint à Cos, il arracha une partie de cette ile sous laquelle il écrasa ce dernier. C'est ce morceau de Cos, qui a formé Nissyros.

Le volcan, à qui l'on doit les solfatares exploités actuellement par M. Rhally, et qui est connu de toute antiquité, a causé souvent d'effroyables catastrophes. Dans l'antiquité, l'ile a été cruellement éprouvée par des tremblements de terre. Diodore affirme qu'elle fut souvent désolée par de terribles secousses.

Les cratères paraissaient depuis longtems éteints. Ce n'est que tout récemment que l'on a pu, à la suite d'une série de légers tremblements de terre, les voir vomir des torrents d'eau bouillante.

N. ANDRIOTAKI.

FRANCE ET AMERIQUE

DISCOURS DE M. GOBLET

Les membres de l'Union franco-américaine et de la délégation envoyée aux Etats-Unis pour l'inauguration de la statue de la Liberté ont célébré le second anniversaire de cette fête internationaie, dans un diner qui a eu lieu, à l'hôtel Continental.

Environ 80 convives y ont pris part. M. l'amiral Jaurès présidait, ayant à ses côtés MM. Goblet, ministre des affaires étrangères, et Mac-Lane, ministre des Etats-Unis en France.

M. Goblet, ministre des affaires étrangéres, répondant à l amiral Jaurès, a prononcé un discours dont nous détachons les passages suivants:

«Depuis nos malheurs, les choses ont changé : les jalousies et les défiances entourent la France, les accusations injustes ne lui sont pas ménagées, et l'on se plaît à la railler de son isolement.

Mais la France, relevée aujourd'hui de ses désastres, ne s'effraye ni ne se plaint de cette situation, qui, elle le sait, elle le sent chaque jour davantage, ne doit avoir qu'un temps. Un jour viendra où, sous l'égide de la République, elle aura retrouvé son ancienne grandeur. Alors elle n'oubliera pas les amis fidéles qui ne l'ont ni dédaignée ni calomniée aux heures difficiles.

Vous êtes de ceux-là, messieurs, vous qui par une coquetterie bien rare, — on voit bien que vous êtes d'un autre monde plus jeune que le nôtre, — vous qui, après plus d'un siècle écoulé, ne vous lassez pas de rappeler les services rendus autrefois et les luttes soutenues en commun pour votre délivrance.

La France, qui a renoncé à la gloire des conquêtes et ne veut plus vivre que pour l'amélioration du sort de ses populations et le développement de la justice sociale, la France travaille sans trêve ni relâche à établir chez elle ce régime républicain, qui a toujours été le vôtre. Elle veut la paix, elle en a besoin pour accomplir son œuvre ; elle prouve sa sincérité par ses immenses préparatifs en vue du grand concours pacifique auquel elle a convié tous le peuples.»

RÉPONSE DE M. MAC-LANE

Après ce discours, qui a été fréquemment interrompu par les applaudissements, M. Mac-Lane, ministre des Etats-Unis, a pris la parole : «C'est, a-t-il dit, la France qui seule pouvait donner aux Etats-Unis cette statue, emblème éloquent du véritable rôle de la liberté dans le monde ; car, avant l'emblème, elle leur avait donné la chose elle-même.

Toutes ces grandes vérités sur lesquelles repose l'ordre social moderne et qui, fondues dans le creuset de la Révolution, sont dévenues ce qu'on appelle les principes de 89, le génie français les avait élaborées et les avait repandues dans le monde avec ses œuvres littéraires et philosophiques.

Nous les avons recueillies avec ardeur, et depuis lors nous n'avons cessé de les développer et de poursuivre leur application.

....

Et si nous avons réussi dans cette grande tâche qui suffit à la vie d'une nation, nous ne pouvons pas oublier que la semence vient de la France et que c'est son épée qui a creusé le sillon où elle a fructifié.

S'il est vrai, comme j'ose le dire, que l'avenir appartien à la démocratie, on peut affirmer que le monde moderne gravite dans l'orbite politique tracée par la France et l'Amérique.

LA LANGUE UNIVERSELLE

Nous lisons dans le *Courrier des Etats Unis* du 20 :

«Lors du récent mariage à Detroit (Michigan) de Mlle Dunné Lathrop, fille de l'ancien ministre des Etats-Unis à S. Pétersbourg, avec un gentilhomme russe, le baron de Huene, on s'était demandé comment les fiancés avaient pu s'entretenir ensemble, Mlle Lathrop ne comprenant pas le russe, et le baron de Huené étant incapable de dire un mots d'anglais. Ce mystère intriguant la société de Detroit, un reporter, n'a pas hesité à aller trouver l'ex-ministre Lathrop pour lui en demander la clef. «Oh! c'est bien simple, à répondu M. Lathrop en souriant. Les deux amoureux se sont servis de la langue française, la vraie langue universelle. Quant à moi, n'ayant pas le bonheur de conaître cette langue, je n'ai jamais pu dire un mot directement à mon gendre.»

JUBILÉ DE LA CROIX-ROUGE

L'œuvre humanitaire internationale de la Croix-Rouge a célébré son vingt-cinquieme anniversaire le 14/26 octobre 1888. A cette occasion, le comité grec de la Croix-Rouge a

adressé au Comité international de la Croix-Rouge à Genève le télégramme suivant :

Athènes, 14/26 octobre 1888.

Au Comité international de la Croix-Rouge à Genève.

« Le Comité Central grec de la Croix-Rouge s'associe aux vœux et aux espérances du vingt-cinquième anniversaire de la plus grande œuvre humanitaire de ce siècle. Les grands principes affirmés par la Croix-Rouge et les immenses bienfaits accomplis par son activité dans ce court espace de temps, sont la plus certaine preuve de son avenir.

Le Président
RENIERIS.

Le Comité de Genève a répondu le jour même par le télégramme qui suit.

Genève, 14/26 octobre 1888.

Reniéris, Président Croix-Rouge.
Athènes.

Comité international très-touché de votre sympathique message souhaite prospérité de Société grecque.

MOYNIER.

L'ITALIE ET L'ALLEMAGNE

D'un article de M. Spuller, dans la *République française*, nous reproduisons les passages suivants :

Ainsi, dans ces circonstances comme dans toutes les autres, est apparue avec éclat cette vérité que M. de Bismarck est un homme qui fait ses affaires, et non celles des autres. L'extraordinaire apparat qu'il a donné à la visite pe l'empereur d'Allemagne au pape a eu pour but merquer devant toute l'Europe que la papauté est la seule puissance à qui le souverain militaire du nouvel empire accorderait de tels témoignages de déférence ; c'est consacrer par là même cette influence morale, cette prééminence historique dont le Saint-Siège se montre si jamais. Qui sait si Léon XIII demandait rien de plus. Et d'autre part, en rentrant en Italie après avoir été au Vatican, en y séjournant toute une semaine, Guillanme montre assez que M. de Bismarck est prêt à ratifier par sa diplomatie la célèbre parole de Victor-Emmanuel après la prise de possession de Rome par les Italiens : *Ci siamo; ci resteremo.*

Le principat temporel est et demevre aboli, mais la puissance morale de la papauté est affirmée avec un nouvel éclat. Les partis extrêmes peuvent ne pas être contents de ce double résultat d'une visite qui, dit-on, n'a causé que des déceptions. Mais ceux qui voient les faits de sang-froid sont bien forcés de reconnaître qu'il y a là quelque chose qui valait la peine d'être noté.

Quant aux rapports entre l'Italie et la papauté ils resteront après ce qu'ils étaient avant la visite du 12 octobre ; et de les changer, de les améliorer, c'était certainement pour M. de Bismarck, le moindre souci.

FILATURE DE COTON

Contre-maître Suisse, d'âge posé, célibataire, parlant l'italien et l'alleman, connaissant à fond la fabrication rompu à la théorie et à la pratique ainsi que monteur expérimenté, à même de diriger seul une filature, désire se placer en Grèce ou en Turquie. Offres sous Chiffre *c 6899 M à Haasenstein Vogler, Milan* (Italie). 2—1

Une des plus importantes *Fabriques de Toilette et de Parfumeries* de l'Allemagne *demande un Agent* à la commission pour *la Grèce* connaissant bien l'article et la clientèle.

Seuls les postulants pouvant donner preuve de leurs succès peuvent s'adresser sous chiffre *F. T. 9930* à M. *Rudolf Mosse, Berlin S. W.*

NOUVELLE Cie MARSEILLAISE

DE NAVIGATIOU A VAPEUA FRAISSINET ET Cie

SERVICE HEBDOMADAIRE

Départ du Pirée pour Constantinople tous les lundis à une heure de l'après-midi, par Dardanelles et Constantinople.

Départ directement pour Marseille tous les samedis à 11 heures du matin.

COMPAGNIE DES MESSAGERIES MARITIMES

PAQUEBOTS POSTE-FRANÇAIS

DÉPARTS DU PIRÉE

Tous les quinze jours le mardi à 10 heures du matin pour Salonique, Smyrne, les échelles de la côte de Syrie et Alexandrie.

Tous les quinze jours le dimanche à 10 h. du matin pour Marseille acceptant par correspondance des marchandises et des groups pour Londres, Anvers, Bordeaux, Dunkerque.

Dates des départs du Pirée :

Pour Salonique, Smyrne etc : 11 et 25 septembre, 9 et 23 octobre, 6 et 20 novembre, 4 et 18 décembre (n. s.).

Pour Marseille : 9 et 23 septembre, 7 et 21 octobre, 4 et 18 novembre, 2 16 et 30 décembre (n. s.)

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser au Pirée à l'Agence de la Compagnie

Sté DE NAVIGATION A VAPEUR

DU LLOYD AUSTRO-HONGROIS

Départs du Pirée :

MERCREDI à 2 ½ du soir ligne accelerée pour Patras, Corfou, Brindisi et Trieste.

N. B. Départ de Patras tous les jeudis, à 10 h. du soir, en correspondance avec le train d'Athènes. Arrivée à Brindisi samedi à 5 h. du matin, et à Trieste dimanche à 7 heures du soir.

MERCREDI à 4 h. de l'après midi, pour Chios et Smyrne en coincidence avec les bateaux de la société pour les échelles de l'île de Crète, et de la côte de Syrie.

MERCREDI à 8 h. du soir, directement pour Dardanelles et Constantinople, en correspondance avec les bateaux de la compagnie, pour le Danube, Mer Noire et Odessa.

MERCREDI à 4 h. du soir, tous les quinze jours, à partir du 20/1er août pour Syra, Volo, Salonique, Orfano, Cavalla, Lagos, Dedeagach et Constantinople.

VENDREDI à 7 h. du matin, tous les quinze jours à partir du 22/3 août pour Cala mata, Catacolo, Patras, Ste-Maure, Fiume et Trieste.

Arrivées au Pirée :

MERCREDI à 10 h. du matin de Trieste, Brindisi, Corfou et Patras.

N. B. Départ de Trieste, samedi 10 h. du matin, et de Brindisi, lundi 1 ½ h. du matin. Arrivée à Patras, mardi 4 h. du matin en correspondance avec le train d'Athènes

MERCREDI à 5 h. du matin, directement de Constantinople.

MERCREDI à 9 h. du matin, de Ch Smyrne

MERCREDI à 10 h. du matin, tous les quinz jours, à partir du 20/1er août de Trieste, Fiume, Sainte-Maure, Patras, Catacolo et Calamata.

JEUDI à 1 ½ h. de l'après midi, tous les quinze jours, à partir du 21/2 août de Constantinople, Dedeagach, Lagos, Cavalla, Orfano, Salonique, Volo et Syra.

Pour frêts, passages et renseignements s'adresser à l'Agence principale de la Société au Pirée, et à la succursale à Athènes, rue Vouli, près la place de la Constitution.

BARBAGALLO

TAILLEUR

MAGASINS DU NOUVEAU THÉATRE

PLACE DE LA BANQUE NATIONALE

PARIS

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Demander

Le *MAGNIFIQUE ALBUM ILLUSTRÉ* renfermant **554 gravures inédites** de Robes et Confections, Articles pour Toilettes de Dames et Enfants, Vêtements pour Hommes, etc., ainsi que la nomenclature de tous les tissus en Soieries, Lainages, Indiennes, Toiles, etc. etc., qui

Vient de Paraître.

L'envoi en est fait **GRATIS ET FRANCO** contre demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Cie
à Paris.

Les expéditions pour la Grèce, les Iles de Malte et de Chypre sont faites *franco de port* jusqu'à Marseille à partir de **25** fr.

A partir de **200** fr. expédition franco de port jusqu'à destination moyennant un tarif à forfait d'un tant pour 100, variant suivant l'importance de la commande et la destination, ou franco Marseille au choix de l'acheteur

20 —6

PLUS DE MAUX DE DENTS

PAR L'EMPLOI DE

l'Elixir, Poudre et Pâte Dentifrices

DES

RR. PP. BÉNÉDICTINS

de l'Abbaye de SOULAC (Gironde), Dom MAGUELONNE, Prieur

2 Médailles d'Or : Bruxelles 1880, Londres 1884.

LES PLUS HAUTES RÉCOMPENSES

INVENTÉ EN L'AN **1373** PAR LE PRIEUR Pierre BOURSAUD

« L'usage journalier de l'**Elixir Dentifrice des RR. PP. BÉNÉDICTINS**, à la dose de quelques gouttes dans l'eau, prévient et guérit la carie des dents, qu'il blanchit et consolide en fortifiant et assainissant parfaitement les gencives.

« C'est un véritable service à rendre à nos lecteurs de leur signaler cette antique et utile préparation, le **meilleur curatif** et le **seul préservatif** des **Affections dentaires.** »

Maison fondée en 1807 **SEGUIN** Bordeaux

Se trouvent dans toutes les bonnes Parfumeries, Pharmacies et Drogueries.

Jeudi 125

Mon cher Ministre,

Je me suis empressé de profiter de votre gracieuse réponse, mais, comme d'habitude, elle ne m'a pas profité. On m'a dit <u>encore</u> que vous étiez sorti.

Voici la dépêche que j'ai envoyée à Paris, à Pétersbourg et à

de votre tout dévoué

A. B. Stéphanopoli

Σ.Μ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

126

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ 1888

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΘΕΤΩΝ

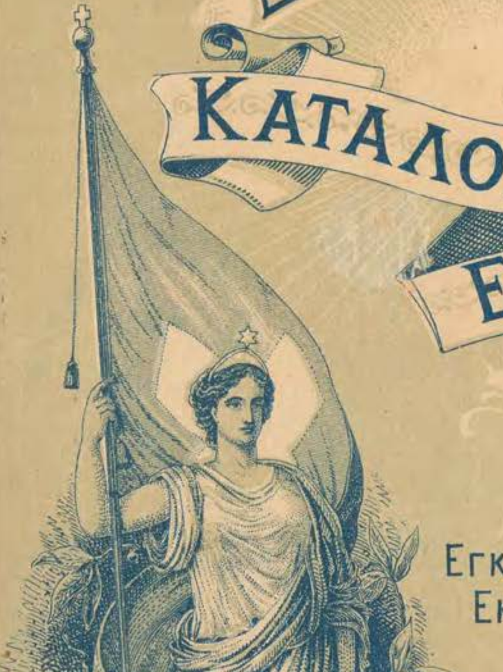

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑΣ" Γ. ΚΑΣΔΟΝΗ

1888

ΛΙΘ. Κ. ΓΡΟΥΝΔΜΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ

Τιμᾶται δραχμῆς

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

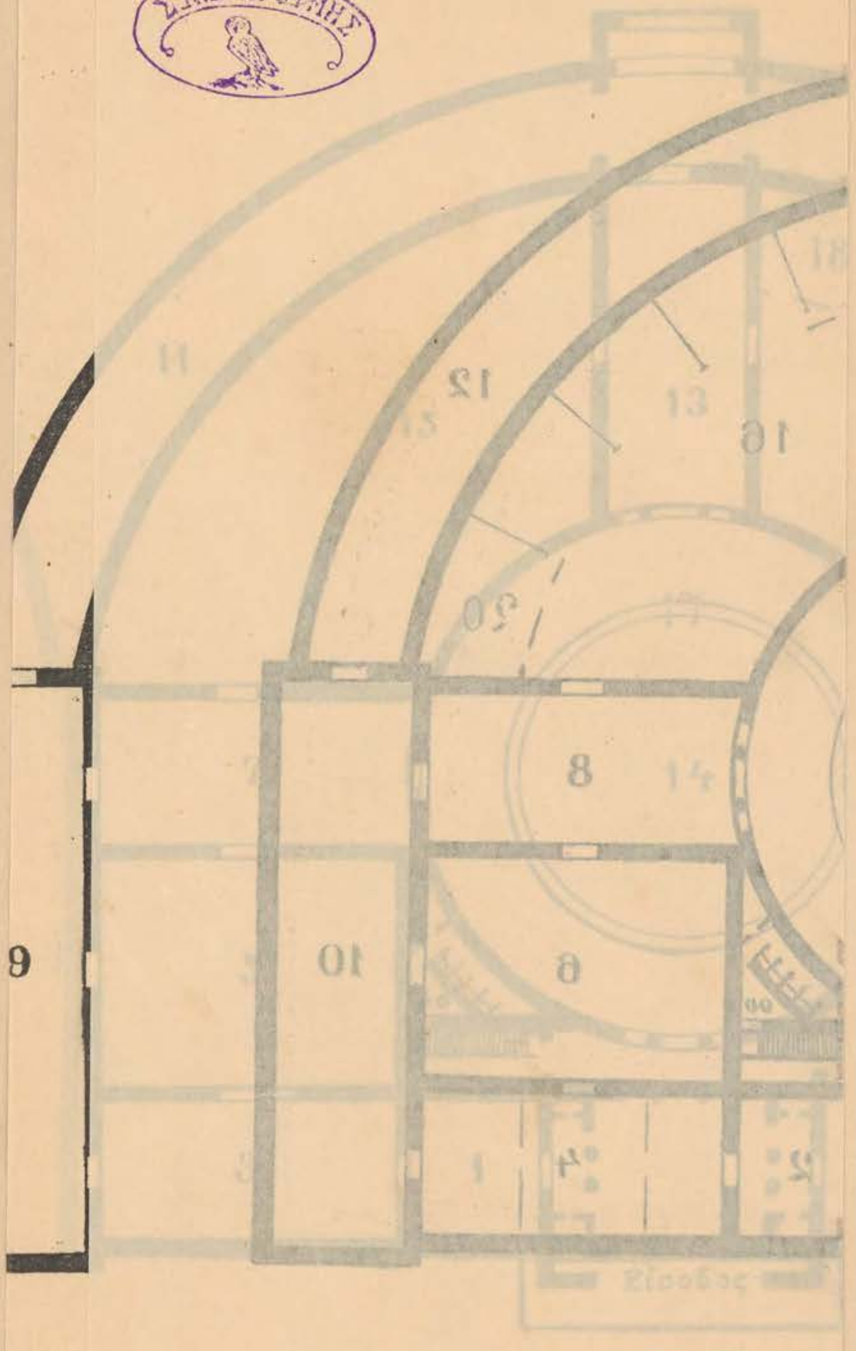

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

1. *Αἴθουσα Ἑταιρίας Ἰσθμοῦ, Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου καὶ Γαλλικῆς Ἑταιρίας Λαυρίου.*
2. *Συλλογὴ ἑλληνικῶν μαρμάρων καὶ ὀρυκτῶν.*
3. *Αἴθουσα Συλλόγου Κυριῶν, ἐνδυμασιῶν κλπ.*
4. *Αἴθουσα Ζωγραφικῆς καὶ Γλυπτικῆς.*
5. *Αἴθουσα ἐλευθερίων τεχνῶν. Ἐκθέματα σχολείων.*
6. *Αἴθουσα ἐπίπλων.*
7. *Αἴθουσα οἴνων καὶ ἐδωδίμων.*
8. *Αἴθουσα γεωργικῶν προϊόντων.*

9 καὶ 10. *Αἴθουσα ταπήτων καὶ ὑφασμάτων.*

11. *Αἴθουσα μηχανῶν.*
12. *Αἴθουσα ἁμαξοπηγίας.*
13. *Καφενεῖον καὶ κυλικεῖον Ἐκθέσεως.*
14. *Κεντρικὴ αὐλή, ἐν ᾗ ἡ Ἔκθεσις ἀνθέων καὶ φυτῶν.*
15. *Αὐλὴ κεκλεισμένη τῷ κοινῷ, ἐν ᾗ αἱ μηχαναὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός.*
16. *Αὐλὴ καφενείου διὰ τοὺς καπνίζοντας καὶ ἐν τῷ παραπήγματι. Ἔκθεσις διαφόρων δασικῶν προϊόντων.*
17. *Συνέχεια τῆς καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως.*
18. *Σαπωνοποιία Καραγιαννοπούλου.*

20. *Παράρτημα ἐργοστασίου ἀπόρων γυναικῶν.*

00,00. *Σωτήρια, δεξιᾷ γυναικῶν, ἀριστερᾷ ἀνδρῶν.*

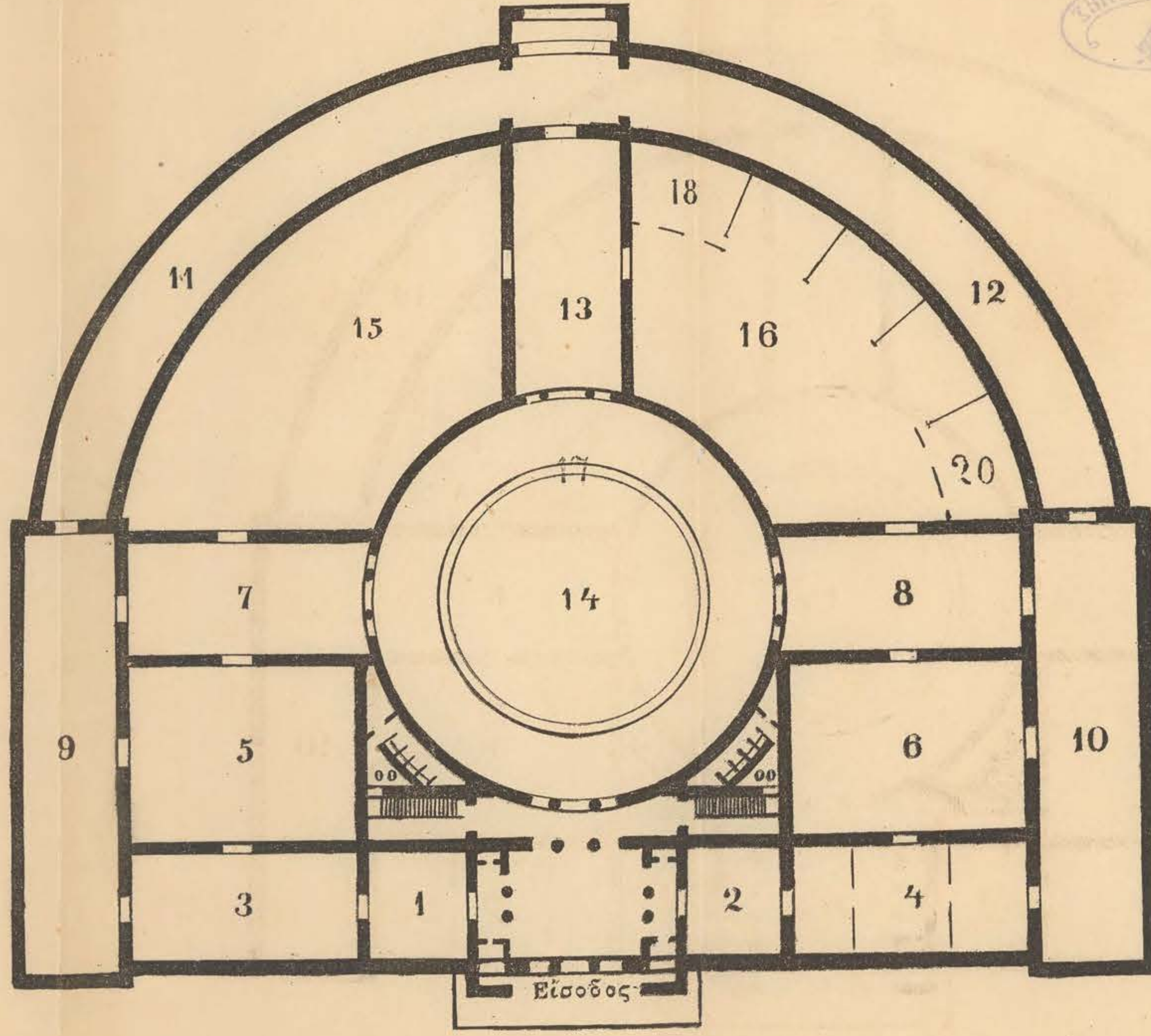

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΕΚΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΘΕΜΑΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΗΣ Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΕΣΤΙΑΣ» Γ. ΚΑΣΔΟΝΗ
1888

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘΜΟΣ 3

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΜΕΛΗ

ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, πρόεδρος
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΒΑΛΕΤΤΑΣ
ΦΩΚΙΩΝ ΝΕΓΡΗΣ
ΠΑΝΤΙΑΣ Α. ΡΑΛΛΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΜΕΛΗ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΗΣ Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

ΦΩΚΙΩΝ ΝΕΓΡΗΣ, πρόεδρος
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΒΑΛΕΤΤΑΣ
ΠΑΝΤΙΑΣ Α. ΡΑΛΛΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α΄

Ὀρυκταὶ ὕλαι καὶ προϊόντα μεταλλευτικῆς καὶ μεταλλουργίας.

1. *Μ Λουκιανός*. Ἐξ Ἴου, Κυκλάδων.
Ὀρυκτὰ ἀργυρούχου μολύβδου καὶ σιδηροῦχα.

2. *Εὐάγγελος Λυκούδης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ὀρυκτὸν σιδηροῦχον.

3. *Σωφρόνιος Κομιτόπουλος*. Ἐκ Βαρδιάνων, Κεφαλληνίας.
Ἅλας θαλάσσιον (ἀφράλας).

4. *Χαράλ. Λιναρδᾶτος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Κιμωλίαν γῆν πρὸς ἐπίστρωσιν τῶν ὁδῶν.

5. *Δημ. Τραυλός*. Ἐξ Ἀσπρογέρακα, Κεφαλληνίας.
Διάφορα ὀρυκτὰ καὶ μεταλλούχους γαίας.

6. *Αἰμίλιος Γρῶμαν*. Ἐκ Σερίφου, Κυκλάδων.
Συλλογὴν μεταλλευμάτων καὶ πετρωμάτων. Ἐπίσης πίνακα γεωλογικὸν τοῦ ἐν Σερίφῳ μεταλλείου σιδήρου τῆς Ἑταιρίας Σερίφου καὶ Σπηλιαζέζης.

7. *Ἀντ. Βλαστός*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Κυκλάδων.
Ὕδωρ ἰαματικόν.

8. *Ἰ. Δ. Ἀργυρόπουλος*. Ἐκ Παροικίας, Πάρου, Κυκλάδων.
Ἅλας.

9. *Δῆμος Κυθηρίων*. Ἀργολίδοςκαὶ Κορινθίας.
Ἅλας καὶ ἄμμον.

10. *Διονύσιος Λιναρδάτος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Γύψον λειοτριμμένον εἰς τεμάχια.

11. *Γ. Στεφάνου*. Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Ἀργυροῦχον μόλυβδον, ἀνθρακικὸν σίδηρον, μεταλλικὸν σύμφυρμα ἐκ σιδήρου, ψευδαργύρου, μαγγανησίου, ἀργυρούχου μολύβδου καὶ μάρμαρον.

12. *Ἀναστ. Μπερικέτης*. Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Λευκοσίδηρον.

13. *Ἐμμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Ἅλας θαλάσσιον καὶ πλάκα σχιστήν.

14. *Ἀντ. Στεφάνου*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Ἀργυροῦχον μόλυβδον καὶ μαγγανιοῦχον σίδηρον.

15. *Δῆμος Φερρῶν, Βόλου, Λαρίσσης*.
Λίθους.

16. *Α. Καγγελάρης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Πλάκας τοῦ λατομείου Κάβα ἢ Κολόνη, πῶρον λίθον τοῦ αὐτοῦ καὶ πῶρον λίθον τοῦ λατομείου Μασπαλιοῦ.

17. *Δῆμος Μεγάρων*. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Γῦψον, κιμωλίαν καὶ πῶρον λίθον.

18. *Δῆμος Ναούσης, Νάξου, Κυκλάδων*.
Μάρμαρον.

19. *Εἰδικὴ ἐν Μεσολογγίῳ Ἐπιτροπή*.
Ἅλας λευκόν.

20. *Γ. Κουρκουμέλης*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Γύψον Αἰτωλικοῦ.

21. *Ἱερεὺς Ἐλευθέριος Καναστρισίου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σμύριδα, σίδηρον, ὀρυκτόν.

22. *Γ. Ι. Παπαδάκης*. Ἐκ Λαδᾶ, Μεσσηνίας.
Ὀρυκτὰ ἀκατέργαστα, μάρμαρον, χῶμα λευκόν.

23. *Β. Γκιουζέπος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συμπλέγματα κογχυλίων.

24. *Γ. Φ. Σκλέπας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κόνιν στιλψιγόνον.

25. *Ἀ. Ἡλιόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μάρμαρα.

26. *Χρ. Κορίλλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Συλλογὴν ὀρυκτῶν.

27. *Β. Βουδούρης*. Ἐκ Χαλκίδος, Εὐβοίας.
Μαγγανίτην λίθον.

28. *Ι. Δαμασκηνός*. Ἐκ Κερκύρας.
Θεῖον αὐτοφυές.

29. *Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν*.
Μυλόπετρας Μήλου, σμύριδα, γῦψον καὶ ἅλατα τῶν ἐν τῷ κράτει ἁλυκῶν.

30. *Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ* ἐν Παξοῖς, Κερκύρας.
Τεμάχια κατειργασμένα λίθων οἰκοδομικῆς καὶ ἄλλων χρησίμων εἰς τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν.

31 *Εἰδικὴ ἐπιτροπή*, Ναυπλίας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τεμάχια μαρμάρου.

32. *Ἀδ. Ἡλιόπουλος*. Ἐξ Ἀττικῆς.
Τεμάχια μαρμάρου ἐκ τῆς θέσεως Διόνυσος.

33. *Δῆμος Αἰγίνης*, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πῶρον λίθον, τραχήτην καὶ γρανίτην.

34. *Κεντρικὴ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή.*
Συλλογὴν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ μαρμάρων καὶ οἰκοδομικοὺς λίθους, πλάκας καὶ λιθογραφικοὺς λίθους.

35. *Μεταλλουργεῖα Λαυρίου.*
Συλλογὴν μεταλλιτίδων γαιῶν πρότυπα καμίνου, πλυντηρίου κλπ.

36. *Γαλλικὴ Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου.*
Συλλογὴν μεταλλιτίδων γαιῶν. καὶ διάφορα σχέδια.

37. *Ἀνδρέας Κορδέλας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συλλογὴν ὀρυκτῶν.

38. *Βίκτωρ Μελᾶς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συλλογὴν μεταλλευμάτων θείου καὶ πετρωμάτων.

39. *Π. Χ. Ἀποστολίδης.* Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Χρωμίτην.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β'

Κατεργασία ὀρυκτῶν ὑλῶν καὶ προϊόντων μεταλλουργίας.

40. *Φανὴ Κουτουριέ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀγγεῖον πήλινον περιβεβλημένον ὑπ' ἀνθέων ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης.

41. *Σπυρ. Κομτσέλης.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Πήλινα ἀγγεῖα.

42. *Ἀργύριος Ῥομπᾶνος.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Κεράμους καὶ πλίνθους.

43. *Ἀλ. Σαραβάνος.* Ἐκ Ξηροχωρίου Εὐβοίας.
Κουμάριον, ἀγγεῖον, τσιτσοῦραν οἴνου, κανάτι, σωλῆνα, πιάτα, στάμναν.

44. *Γ. Λάμπρου, Ἰωάννου.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Κεράμους καὶ πλίνθους.

45. *Γ. Τζίγκος.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Κεράμους καὶ πλίνθους.

46. *Δημ. Τραυλός.* Ἐξ Ἀσπρογέρακα, Κεφαλληνίας.
Χειρόμυλον, κεράμους.

47. *Στ. Ἀκριδᾶς.* Ἐκ Γαλαξειδίου.
Ἄσβεστον.

48. *Δῆμος Φερρῶν.* Βόλου, Λαρίσσης
Στάμνας, Γάστρας.

49. *Β. Ἀνεστόπουλος.* Ἐκ Παγασῶν, Βόλου, Λαρίσσης.
Κορωνίδας ἐκ Κεράμου γάστρας καὶ πήλινα ἀγγεῖα.

50. *Α. Νάστας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀγαλμάτια ἐκ κεράμου, γάστρας, κορωνίδας κτλ.

51. *Σ. Λιγουδιστιάνος*. Ἐκ Κολλωνίδων, Μεσσηνίας.
Πῖθον πήλινον.

52. *Κ. Σαρρῆς*. Ἐκ Κολλωνίδων, Μεσσηνίας.
Ἀγγεῖα διάφορα πήλινα.

53. Δ. Γκαμπαρλιᾶς. Ἐξ Ἰθώμης, Τρικκάλων.
Ἀγγεῖα πήλινα.

54. *Α. Γκαρῆς*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πήλινα ἀγγεῖα.

55. *Ἀντ. Κότσικας*. Ἐξ Ἀνδριτζαίνης, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Κλεῖθρον σιδηροῦν.

56. *Ἠλ. Ἰ. Κουτσουγιάννης*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Κώδωνας προβάτων καὶ αἰγῶν.

57. *Ἀντ. Ὑπαταῖος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὅπλον ὀπισθογεμὲς νέου συστήματος.

58. *Σπ. Μητρόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πύραυνον, χύτραν, σεφὲρ-τάσι.

59. *Σπ. Χαληκᾶς*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Κλίνην σιδηρᾶν.

60. *Γεώρ. Κατζαούνης*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Κλεῖθρον μὲ μάχαιραν καὶ δύο στροφὰς προσηρμοσμένον ἐπὶ τραπέζης ξυλίνης.

61. *Π. Σπαθῆς*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Φανοὺς ναοῦ, πυξιδόχην.

62. *Ἠ. Κιρικλίτσης*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Κλωβὸν πτηνῶν.

63. *Σάϊν καὶ Βερσόν*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σιδηρουργικὰ ἐργαλεῖα.

64. *Γ. Ναύλερης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Δείγματα καρφοβελονῶν.

65. *Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ-Κώστα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλίβανον σιδηροῦν μετὰ θυρῶν, κλίνην σιδηρᾶν τραυματίου.

66. *Β. Φασουλᾶς*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Κώδωνα χαλκοῦν ἐκκλησίας.

67. *Ὁπλοστάσιον Ναυπλίου*. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ὀκρύβαντα, πιστόλια Φλωμπέρ, κλεῖθρον, περίστροφον.

68. *Βλασόπουλος*. Ἐκ Ναυπλίου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ὅπλον.

69. *Ν. Πίτσας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλωβοὺς καὶ δοχεῖα ἐκ λευκοσιδήρου.

70. *Δ. Τουλούπης*. Ἐκ Λαρίσσης.
Χάλκινα μαγειρικὰ σκεύη.

71. *Γ. Μωραΐτης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πύραυνον χαλκοῦν.

72. *Κ. Κακαβούλης*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
Πλάστιγγ[illegible]

73. *Ι. Παγκούλας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ζυγὸν ὀρειχάλκου.

74. *Κ. Διακόπουλος*. Ἐκ Λαμίας, Φθιώτιδος.
Εἰκόνα ἀργυρᾶν.

75. *Γρ. Κ. Σταυρόπουλος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Νυπτῆρα ὀρειχάλκινον.

76. *Θεόδ. Μπερδελές*. 'Εξ 'Ερμουπόλεως, Κυκλάδων.
Κλωβὸν ἐκ σύρματος παριστάνοντα ναόν.

77. *Μικὲς Χρυσοφός*. 'Εξ 'Ερμουπόλεως, Κυκλάδων.
Καρφίδα ἀδαμαντοκόλλητον μετὰ 6 καρατίων ἀδαμάντων.

78. *Γ. 'Ρουμπιδάκης*. 'Εξ 'Ερμουπόλεως, Κυκλάδων.
Δακτυλίδιον χρυσοῦν μετὰ λίθου περουζὲ πρασίνου.

79. *'Ι. Νικολετόπουλος*. 'Εκ Πατρῶν, 'Αχαΐας καὶ 'Ηλιδος.
Δοχεῖον ἐκ λευκοσιδήρου, φυσητῆρας πρὸς θείωσιν ἀμπέλων.

80. *Γ. Κουσουρέλης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Εἰκόνα ἀργυρᾶν παριστῶσαν τὸν "Αγιον Σπυρίδωνα. Περιλαίμιον ἐπίχρυσον μετὰ 18 ἀρχαίων νομισμάτων ἀργυρῶν.

81. *Ν. Κουσουρέλης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Σταυρὸν ξύλινον κεκοσμημένον δι' ἐπιχρύσου ἀργύρου.

82. *Ι. Βάκης*. 'Εκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας·
Τάσι ἀργυροῦν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ΄

Δασικαὶ ὕλαι καὶ δασικὴ βιομηχανία.

83. *'Αλ. 'Αλαμᾶνος*. 'Εκ Λαμύρων, "Ανδρου, Κυκλάδων.
Τεμάχιον σανίδος ἐκ Κυπαρίσσου.

84. *Π. Περίδης*. 'Εκ Κέας, Κυκλάδων.
Βαλανίδιον.

85. *'Ιω. Παπαστεφάνου*. 'Εκ Πατρῶν, 'Αχαΐας καὶ 'Ηλιδος.
Βαλανίδιον.

86. *Π. Νικολάου*, 'Ανθρακεύς. 'Εκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας.
Ξυλάνθρακας.

87. *Δῆμος Σκιάθου*. Εὐβοίας.
Ξύλα ἐκ διαφόρων δένδρων.

88. *Ι. Κ. Παπαδάκης*. 'Εκ Χαλκίου, Νάξου, Κυκλάδων.
Βαλανίδιον.

89. *Σπ. Γιαννολᾶτος*. 'Εξ "Ασσου, Κεφαλληνίας.
Βαλάνους.

90. *Μ. Χαριτᾶτος*. 'Εκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ξύλον ἀγριελαίας, καρυδιᾶς, ἀμυγδαλέας, συκαμινέας.

91. *Ν. Παππασωτηρίου ἢ Σούρμπης*. 'Εκ Σαλαμῖνος, 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ρητίνην.

92. *Χ. Σαρακομένος.* Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Βαλανίδιον.

93. *Α. Ἡλιόπουλος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τεμάχια ξύλου.

94. *Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπίων.* Ἀθηνῶν.
Συλλογὴν ξύλων τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος, καταρτισθεῖσαν ὑπὸ Θεοδώρου Ὀρφανίδου.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ΄

Κατεργασία ξύλων.

95. *Εὐάγγ. Ῥίκος.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Κοφίνους καὶ καλάθους.

96. *Ν. Διαμάρτης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀνάγλυφον ἐκ ξύλου μετὰ πλαισίων, λεύκωμα ἐκ ξύλου φωτογραφιῶν, κιβωτίδιον ἐκ ξύλου χειροκτίων, μελανοδοχεῖον ἐκ ξύλου, πλαίσιον ἐκ ξύλου μετὰ φωτογραφίας τῆς Βασιλίσσης.

97. *Ἐρνέστος Α. Τοὺλ.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Πυραμίδας ἐκ ξύλου πρὸς τοποθέτησιν φιαλῶν.

98. *Ἀλ. Ἀλαμᾶνος.* Ἐκ Λαμύρων, Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Πλαίσιον κάρυνον καθρέπτου.

99. *Γ. Ν. Ζωγραφάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Καλάθους πλεκτούς.

100. *Ν. Καλλίας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἔκτυπον ξυλογραφίαν παριστῶσαν τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

101. *Π. Γ. Φίλης.* Ἐκ Λιμνίτσης, Γορτυνίας, Ἀρκαδίας.
Κανάτια ἐκ ξύλου.

102. *Γ. Μιχαὴλ.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Κυκλάδων.
Καθέκλας μελανὰς καὶ λευκάς.

103. *Χαρ. Λαβράγκας.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Σταυρὸν γεγλυμένον ἐκ ξύλου.

104. *Ζωρζῆς Φώσκολος.* Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Κομὸν μικρὸν κάρυνον, τράπεζαν κάρυνον.

105. *Ἀχιλλεὺς Νικολαΐδης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἰκίσκον κυνηγῶν, οἰκίσκον (πρεσβείαν), οἰκίσκον (μέγαρον), οἴκημα παριστῶν τὸ Δρομοκαΐτειον Φρενοκομεῖον, ἅπαντα ἐκ καλάμου λεπτοῦ, ὡς καὶ κορνίζαν.

106. *Ἰωάννης Μαγιάσης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πλαίσιον κάρυνον μετὰ ἀναγλύφων.

107. *Δημ. Τραυλός.* Ἐξ Ἀσπρογέρακος, Κεφαλληνίας.
Κάνιστρα.

108. *Ἐμ. Ἰωαννίδης.* Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Καλάθους.

109. *Γ. Σταμπάδος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Κλωβίον ἐκ κοπτοῦ ξύλου.

110. *Μ. Παπαζησίμου.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Κιβώτια.

111. *Ἐπ. Καράλης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πλαίσιον ἐκ ξύλου γεγλυμμένον, ὁμοίως τραπέζας.

112. *Οἰκ. Βασιλάκη.* Ἐκ Φιλοτίου, Νάξου, Κυκλάδων.
Μωσαϊκὸν ἐκ ξύλου ἐν πλαισίῳ.

113. *Ἀνδ. Λαμπίρης.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Ἱματιοθήκην.

114. *Δῆμος Σκιάθου.* Εὐβοίας.
Κόφινον, καλάθους.

115. *Μαρία Γ. Λεντούδη.* Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Τράπεζαν ξυλίνην.

116. *Π. Ζερβὸς Λάσκαρης.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Καλαπόδια ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παίδων.

117. *Κατίνα Δράμαλη.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κομωτήριον ἐκ ξύλου, θήκην ἐπισκεπτηρίων ἐκ ξύλου.

118. *Π. Περιφαράκης.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Κιβώτιον ξύλινον περιβεβλημένον μὲ βιδέλον λευκόν.

119. *Α. Δοῦμας.* Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τσίτσαν ἐκ Ξύλου καὶ δέρματος.

120. *Στ. Κεφάλας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πώματα ἐκ φελλοῦ.

121. *Ἐπ. Καράλης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τράπεζαν αἰγυπτιακοῦ ῥυθμοῦ.

122. *Μ. Ν. Ξανθάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τρίποδας, ῥάβδους, τελάρον, πυξίδας χρωματιστάς.

123. *Στ. Τρίπος.* Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Πλαίσιον.

124. *Δῆμος Φαλάνθου.*
Ξύλινα ἀγγεῖα.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε΄.

Γεωργία καὶ κηπουρική.

125. *Δῆμος Πλαταιῶν*, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Κυάμους, βρώμην, σῖτον, φακάς, βρίζαν.

126. *Διον. Α. Τσιτσίλης.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας
Σῖτον χονδρόν.

127. *Δῆμος Γαυρίου, Ἄνδρου, Κυκλάδων.*
Φάβαν, κριθήν, γεώμηλα.

128. *Δημ. Τραυλός.* Ἐξ Ἀσπρογέρακος, Κεφαλληνίας.
Σμιγόν, γεώμηλα, φακάς, πισσάρια.

129. *Π. Κουτσός.* Ἐξ Ἀμαρουσίου, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σῖτον, κυάμους ἐρεβίνθους, φακάς, βρίζαν, κριθήν.

130. *Ἀδαμ. Γιαννόπουλος.* Ἐκ Καράμπαλι, Ἀρκαδίας.
Σῖτον πλάκα.

131. *Ἱερεὺς Ἐλευθερίου.* Ἐκ Τζιαπόγας, Ἀρκαδίας.
Σῖτον πλάκα.

132· *Γ. Κομνηνός.* Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Θέρμους, πλατυκυάμους, κριθήν, ἀσπρόσιτον.

133. *Πέτρ. Φραντζῆς.* Ἐκ Μαρπίσσης, Νάξου, Κυκλάδων.
Κριθήν.

134. *Κοινοβιακὴ Μονὴ Λογκοβάρδας.* Ναούσης, Νάξου, Κυκλάδων.
Κριθήν.

135. *Γ. Διαμαντόπουλος.* Ἐκ Καρυῶν, Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Φακάς.

136. *Δῆμος Κυθηρίων.* Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Σῖτον (ἀσπρόσταρον), κυάμους.

137. *Κ. Γαλάτης.* Ἐκ Χαυριάτων, Κεφαλληνίας.
Σκόροδα.

138. *Γ. Δεπάστας.* Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Κριθήν, λαθύρους, φάβαν.

139. *Ἐμμ. Ἰωαννίδης.* Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Φάβαν, κριθήν, κρόμμυα, σκόροδα.

140. *Ἀριστ. Μαγουλᾶς.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ἀσπρόσιτον.

141. *Νικολ. Ῥαΐσης.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Κρόμμυα, ἀσπρόσιτον, σμιγόν.

142. *Δῆμος Ἄνδρου.* Κυκλάδων.
Ἀσπρόσιτον, κριθήν.

143. *Δ. Μανούσης.* Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Ὄροβον.

144. *Χ. Μ. Αἰλιανός.* Ἐξ Ἀνδριτζαίνης, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Φακήν.

145. *Εὐστ. Σκαφτοῦρος.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Σῖτον σκληρόν, κριθήν.

146. *Π. Καρατσώνης.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος
Σῖτον σκληρόν, κριθήν.

147. *Εὐθυμ. Κουτούλης*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Σῖτον σκληρόν, κριθήν.

148. *Δῆμος Φερρῶν*. Βόλου, Λαρίσσης.
Κριθήν, σῖτον, βρώμην, καλαμβόκιον.

149. *Δῆμος Τολοφῶνος*. Δωρίδος, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Σῖτον, κρόμμυα.

150. *Μονὴ Τουρλιανῆς*. Μυκόνου, Κυκλάδων.
Φασιόλους.

151. *Γ. Κ. Ἀναστόπουλος*. Ἐκ Ρουσβανάρας, Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Σῖτον.

152. *Δημ. Ταμπακλῆς*. Ἐξ Ἀλμυροῦ, Βόλου καὶ Λαρίσσης.
Ἀραβόσιτον.

153. *Ἰωάν. Δέρλας*. Ἐξ Ἀλμυροῦ, Βόλου καὶ Λαρίσσης
Σῖτον καὶ κριθήν.

154. *Βαπτιστὴς Α. Βάστας*. Ἐκ Κύθνου, Κυκλάδων.
Κριθήν.

155. *Ἐμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Σῖτον.

156. *Χρ. Παπαϊωάννου*. Ἐκ Δελφῶν, Παρνασσίδος, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Φακάς.

157. *Σ. Χαραλάμπης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Σῖτον, ἀραβόσιτον. κριθήν, κίπερι.

158. *Δῆμος Ἐρινέων*. Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Σῖτον, κριθήν, ἀραβόσιτον.

159. *Μ. Αἰλιανός*. Ἐξ Ἀνδριτσαίνης, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἀραβόσιτον λευκόν.

160. *Γ. Διαμαντόπουλος*. Ἐκ Καρυῶν, Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Φασιόλους μαυρομμάτικους καὶ πρασίνους.

161. *Δῆμος Ναούσης*. Νάξου.
Σῖτον, κριθήν.

162. *Γ. Κομνηνός*. Ἐκ Μεγαλουπόλεως.
Κρόμμυα.

163. *Ἀργύρης Χατζῆ Ἀργύρη*. Ἐκ Χατζιόμπασι, Φαρσάλων.
Σῖτον.

164. *Ἰ. Ζησόπουλος*. Ἐκ Μπιρακλί, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

165. *Ἀ. Χρυσόπουλος*. Ἐκ Μεγάλου Γκουσκουνάρ, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

166. *Ἰ. Καραφάνταλος*. Ἐκ Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

167. *Δ. Θεοδωρόπουλος*. Ἐκ Μεγάλου Γκουσκουνάρ, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

168. *Ἰ. Π. Μηναῖος*. Ἐκ Λαζαρμποῦγας, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Ἀραβόσιτον, σῖτον, ὄροβον, κριθήν, βρώμην, ἐρεβύνθους, λαθύρους.

169. *Β. Παπαδόπουλος.* Ἐκ Μπαϊρακλή, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

170. *Ἀθ. Ἀδάμου.* Ἐκ Σιμικλί, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

171. *Β. Τριανταφύλλου.* Ἐκ Σιμικλί, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

172. *Μ. Ἀποστόλου.* Ἐκ Σιμικλί, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

173. *Ἀγγ. Γκουτσιόπουλος.* Ἐκ Μεγάλου Γκουσκουνάρ, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

174. *Β. Κουρόπουλος.* Ἐκ Χατζιόμπασι, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

175. *Γ. Παντόπουλος.* Ἐκ Χατζιόμπασι, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

176. *Α. Ἀδάμου.* Μέγα Γκουσκουνάρ, Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον

177. *Εὐάγ. Καλαμπόκης.* Ἐκ Χατζιόμπασι, Φαρσάλων,
Σῖτον.

178 *Β. Ἀὔφαντῆς.* Ἐκ Μεγάλου Γκουσκουνάρ, Βόλου, Λαρίσσης.
Σῖτον.

179. *Δῆμος Φαρσάλων,* Βόλου, Λαρίσσης.
Αραβόσιτον.

180. *Δῆμος Παραχελωΐτιδος,* Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Κριθήν, σῖτον, βρώμην.

181. *Ἀναστάσιος Καρβέλης.* Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Φακήν, κυάμους.

182. *Δῆμος Σκιάθου.* Εὐβοίας.
Κριθὴν καλαμπόκια.

183. *Δῆμος Σκυρίων.* Εὐβοίας.
Σῖτον, κριθήν, σμιγόν, λαθύρους.

184. *Ν. Α. Ῥαΐσης.* Ἐξ Ἀποικίων, Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Φάβαν.

185. *Α. Θεοχάρης.* Ἐκ Πέτα, Ἄρτης.
Ἀραβόσιτον, σίκαλην, σῖτον λευκὸν καὶ ἐρυθρόν, βρώμην, κυάμους.

186. *Φ. Τ. Γρύλλος.* Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Φασιόλους.

187. *Ν. Γ. Μαΐτές.* Ἐκ Γαλανάδου, Νάξου, Κυκλάδων.
Σῖτον.

188. *Γ. Ι. Φραγκόπουλος.* Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Σμιγόν.

189. *Σ. Μπελίκος.* Ἐκ Νεοχωρίου, Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σῖτον, ἀραβόσιτον.

190. *Σ. Γιαννουλᾶτος.* Ἐξ Ἄσσου, Κεφαλληνίας.
Σῖτον.

191. *Γ. Σαρρῆς.* Ἐκ Παροικίας, Νάξου, Κυκλάδων.
Φασιόλους.

192. *Ι. Μάτσας*. Ἐκ Παροικίας, Νάξου, Κυκλάδων.
Φασιόλους.

193. *Ι. Φωκιανός*. Ἐκ Παροικίας, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐρεβύνθους.

194. *Ι. Ἀργυρόπουλος*. Ἐκ Παροικίας, Νάξου, Κυκλάδων.
Σριθήν.

195. *Κ. Ν. Κονδύλης*. Ἐκ Παροικίας, Νάξου, Κυκλάδων.
Σῖτον.

196. *Χ. Μωραΐτης*. Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ἀραβόσιτον, σῖτον.

197. *Α. Διαμαντίδης*. Ἐξ Αὐλωναρίου, Εὐβοίας.
Σῖτον.

198. *Ν. Γκίκας*. Διευθυντὴς τῶν κτημάτων Χρηστάκη Ζωγράφου. Ἐκ Τρικκάλων.
Κριθήν, κυάμους, ὄρυζαν, βρώμην, κρόμμυα, σκόροδα.

199. *Α. Ἠλιόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σῖτον, κριθήν, βρύζαν, βρώμην, κυάμους, ῥητίνην.

200. *Δῆμος Φαρκαδόνος*. Ἐκ Τρικκάλων.
Σῖτον, ἀραβόσιτον, ἐρεβύνθους, σκόροδα.

201. *Σ. Ἀραβαντινός*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἀμυγδαλέλαιον.

202. *Φωτ. Παρτίδος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Βαφὴν ἐρυθράν.

203. *Δημ. Τραυλός*. Ἐξ Ἀσπρογέρακος, Κεφαλληνίας.
Λινόσπορον.

204. *Γ. Ν. Χασαποδῆμος*. Ἐκ Ναυπάκτου, Μεσσηνίας.
Κρόκον.

205. *Δημ. Ἐλευθερίου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σιγαρέτα.

206. *Κ. Νικολούλιας*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Κυκλάδων.
Σιγαρέτα.

207. *Δῆμος Κυθηρίων*. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ροσμαρί, φλουσκοῦνι, φλασκομηλιά.

208. *Δ. Στραβοπόδης*. Ἐκ Ζακύνθου.
Χρυσόξυλον, κόμμι ὀπωροφόρων δένδρων.

209. *Δ. Μαρούσης*. Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Σπόρους ἐλαιοκράμβης.

210. *Ἰ. Βρυώνης*. Ἐξ Ἄσσου, Κεφαλληνίας.
Λινόσπορον.

211. *Ἀλέξ. Κυρώζης*. Ἐκ Φαρσάλων, Βόλου, Λαρίσσης.
Καπνὸν μυρωδάτον.

212. *Β. Παλατᾶς*. Ἐκ Κρινίτζης, Τρικκάλων.
Τουμπεκῆ.

213. *Ἀχ. Δ. Ἀργυρόπουλος*. Ἐξ Ἁλμυροῦ, Βόλου, Λαρίσσης.
Καπνόν.

214. *Θ. Βόγλης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ταμβάκον τσάμικον ψιλόν.

215. *Στέργιος Κούλης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ταμβάκον τζάμικον ψιλόν.

216. *Χρ. Ἀγγελίδης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σιγαρέτα καπνοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τουρκικοῦ, καπνὸν γένιτζε Φθιώτιδος καὶ Ἀγρινίου.

217. *Γ. Κομνηνός*. Ἐκ Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Μῆλον, χρυσόξυλον.

218. *Ἰ. Π. Μαγγαῖος.* Ἐκ Λαζαρμῆ-ἀγᾶ, Βόλου, Λαρίσσης.
Σήσαμον.

219. *Θ. Παταγός.* Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Καπνὸν ἄκοπον εἰς φύλλα.

220. *Δῆμος Παραχελωΐτιδος.* Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Λινόσπορον, σιναπόσπορον, λινάριον.

221. *Ἀδελφοὶ Π. Ῥογγόπουλοι.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Πρινοκόκι.

222. *Α. Θεοχάρης.* Ἐκ Πέτα, Ἄρτης.
Καπνὸν εἰς φύλλα, λινόν, λινόσπορον.

223. *Ἱερεὺς Ἐλευθέριος Καστρισίου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὀρυκτὴν βαφὴν ὑποδημάτων.

224. *Ν. Περπινιᾶς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Στιλβωτικὴν ἀλοιφὴν ὑποδημάτων, ὁμοίως βαφήν.

225. *Π. Φραντζῆς.* Ἐκ Τσιπιδίου, Νάξου, Κυκλάδων.
Κροκάριον.

226. *Ι. Μάτσας.* Ἐκ Παροικίας, Πάρου, Κυκλάδων.
Σήσαμον.

227. *Κ. Αἴσωπος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Γλυκόριζαν εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ εἰς κόνιν.

228. *Α. Φουντανόπουλος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σιγαρέτα.

229. *Νικ. Γκίκας.* Διευθυντὴς τῶν κτημάτων Χρηστάκη Ζωγράφου. Ἐκ Τρικκάλων.
Σήσαμον.

230. *Ἰάκωβος Σάρδης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Λευκοσίδηρον χρωματιστόν.

231. *Δῆμος Φαρκαδόνος.* Τρικκάλων.
Σήσαμον.

232. *Δῆμος Λαυρίου.* Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Μέλι, κηρόν.

233. *Μαριγὼ Γ. Κομνηνοῦ.* Ἐκ Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Κουκούλια.

234. *Παναγ. Κουτσός.* Ἐξ Ἀμαρουσίου, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Βῖκον.

235. *Δῆμος Κυθηρίων.* Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Μέλι (κηρόπιταν).

236. *Ἐμ. Ἰωαννίδης.* Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Μέλι.

237. *Δ. Μανούσης.* Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Τριφύλλιον.

238. *Γ. Πρωτοπαπαδάκης.* Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Μέλι.

239. *Γ. Θεοφιλόπουλος.* Ἐκ Καστανέας, Λακεδαίμονος, Λακωνίας.
Κουκούλια.

240. *Δῆμος Φερρῶν.* Βόλου, Λαρίσσης.
Μελόπηττας

241. *Μονὴ Προφήτου Ἠλιοῦ.* Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Μέλι

242. *Δῆμος Μεγάρων.* Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μέλι, μελόπηττας καὶ κηρόν.

243. *Ἀθ. Παληοσουργιᾶς.* Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Μέλι.

244. *Δῆμος Ἄνδρου.* Κυκλάδων.
Μέλι, κηρόν.

245. *Π. Δ. Λαδόπουλος.* Ἐξ Ἀναβρύτων, Λακωνίας.
Κηρὸν λευκόν, κίτρινον, κηρόστεμμα.

246. *Ἀδελφοὶ Π. Ῥογγόπουλοι.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Κουκούλιον κίτρινον, λευκόν, πράσινον.

247. *Κ. Κυριαζόπουλος.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Κουκούλιον πράσινον.

248. *Σπ. Γιαννολᾶτος.* Ἐξ Ἄσσου, Σάμης, Κεφαλληνίας.
Μέλι.

249. *Ἑλένη Μπετσάκη.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Βοτάνας.

250. *Ν. Παπασωτηρίου ἢ Σούρμπης.* Ἐκ Σαλαμῖνος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μέλι.

251. *Ν. Γκίκας.* Διευθυντὴς τῶν κτημάτων Χρηστάκη Ζωγράφου. Ἐκ Τρικκάλων.
Κουκούλια, τριφύλλιον, μέλι.

252. *Δῆμος Φορκαδόνος.* Ἐκ Τρικκάλων.
Μέλι καὶ κηρὸν κίτρινον.

253. *Δ. Τραυλός.* Ἐξ Ἀσπρογέρακος, Κεφαλληνίας.
Σταφιδόκαρπον, ἀμύγδαλα ὑάλινα γλυκά, σκληρὰ καὶ πικρά, σταφίδα ξηρὰν (βραχεῖσαν καὶ ξηρανθεῖσαν ἐπὶ σχεδίας ἐκ σπάρτων).

254. *Γ. Μολόσκας.* Ἐκ Σκοπέλου, Εὐβοίας.
Δαμάσκηνα ξηρά.

255. *Δῆμος Κυθηρίων.* Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ἄνθη (ἀμαράντους).

256. *Διον. Διναρδᾶτος.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

257. *Γ. Σαβούρης.* Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Ἀμύγδαλα.

258. *Δῆμος Γαυρίου.* Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Σῦκα εἰς ὁρμαθοὺς καὶ σχιστά, γυμνοκάρυα.

259. *Ἀντ. Στεφάνου.* Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Σῦκα μελανά, σῦκα λευκὰ (καβούρια).

260. *Ἀναστ. Τσιτσέλης.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

261. *Γεράσιμος Χ. Βῶρος.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Πέπονας χειμερινούς.

262. *Εὐάγ. Κρασσᾶς.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Πέπονας χειμερινούς.

263. *Ἱερεὺς Μητρόπουλος.* Ἐκ Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Σῦκα ξηρά.

264. *Γ. Κομνηνός.* Ἐκ Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

265. *Μ. Κρακοχωρίτης.* Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα.

266. *Δ. Μακρῆς.* Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα.

267. *Τ. Θ. Παξινός.* Ἐκ Λεύκης, Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Σταφίδα.

268. *Δῆμος Ποταμίων.* Κυθήρων, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Σῦκα εἰς ὁρμαθοὺς καὶ χῦμα.

269. *Ἐμ. Ἰωαννίδης.* Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Σῦκα, ἐλύχρυσον.

270. *Μ. Χαιρέτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

271. *Δ. Ν. Μπέτσικας*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Σταφίδα μαύρην Κορινθιακήν.

272. *Ἰ. Ἀντωνόπουλος*. Ἐξ Ἄρτης.
Λεπτοκάρυα, σῦκα ξηρά.

273. *Ν. Φαρμάκης*. Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα μελάγχρουν.

274. *Γ. Κομνηνός*. Ἐκ Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Πέπονας, σκόροδα.

275. *Σ. Στάϊκος*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

276. *Β. Νιανιάρας*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν, σουλτανίναν Σμυρναϊκήν.

277. *Ἀντ. Παληοσουργιᾶς*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

278. *Ἐπ. Μπέλλιος*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ακαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

279. *Δῆμος Παραχελωΐτιδος*. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν·

280. *Δῆμος Σκιάθου*. Εὐβοίας.
Κίνους πιτιῶν, ἀμύγδαλα.

281. *Φ. Γεωργιάδης*. Ἐκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Σῦκα.

282. *Π. Γ. Λεντούδης*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Ἀμύγδαλα.

283. *Μ. Φ. Σωμμαρίπας*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Ὑδροπέπονας.

284. *Κ. Ι. Δέλλα-Ρόκας*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Δαμάσκηνα.

285. *Ι. Κατζούρης*, Ἐκ Γαλανάδου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὑδροπέπονας.

286. *Ἀ. Καρπούνης*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

287. *Εἰδικὴ ἐν Μεσολογγίῳ ἐπιτροπή*.
Σταφίδα Σουλτανίναν Σμυρναϊκήν.

288. *Γ. Σεμπέλος*. Ἐκ Μεσολογγίου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ἀχλάδια, χειμωνικά

289. *Σ. Καραπάνος*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα Κορινθιακήν.

290. *Σ. Γιαννολᾶτος*. Ἐξ Ἄσσου, Κεφαλληνίας.
Σταφίδα, Σουλτανίναν, ἀμύγδαλα.

291. *Ν. Δαμίας*. Ἐκ Λεύκων, Νάξου, Κυκλάδων.
Κάρυα λεπτόφλοια.

292. *Δ. Διαμαντόπουλος*. Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σταφίδα κορινθιακήν.

293. *Σ. Νικολάου*. Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Σταφίδα ἀγήγαρτον Σουλτανίναν.

294. *Εὐρυδίκη Μπέτση*. Ἐκ Τίρυνθος, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Σταφίδα.

295. *Σ. Τρίπος*. Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Σταφίδα.

296. *Ἀσπιώτης*. Ἐκ Κερκύρας.
Ἀνθοδέσμην ἐξ ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤ΄

Ἐδώδιμα καὶ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωϊκαὶ κατειργασμέναι.

297. *Δῆμος Κυθηρίων*. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Χόνδρον (πλουγούρι).

298. *Παρασκευὴ Τασοπούλου*. Ἐκ Λεονταρίου, Ἀρκαδίας.
Κουσκουσέ, γαλόχονδρον, ὀξυνὸν καὶ γλυκόν, χυλόπητας.

299. *Α. Ἐμπειρῖκος*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ἄλευρον, σεμίγδαλον.

300. *Ἀδελφοὶ Γιαννόπουλοι*. Ἐκ Βελεστίνου, Βόλου, Λαρίσσης.
Διάφορα ζυμαρικὰ καὶ ἄλευρα.

301. *Κ. Μαυρουκάκης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἄλευρα.

302. *Κ. Παιτέσης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἄλευρα.

303. *Γ. Καλημέρης καὶ υἱός*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μακαρόνια, πάστας, ἄλευρα.

304. *Σκλαβοῦνος καὶ Σημίτης*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μακαρόνια, πάστας, ἄλευρα.

305. *Σ. Ἀραβαντινός*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ζακχάρωμα ῥόδων καὶ συκαμίνων.

306. *Ἐμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥοδοζάχαρον.

307. *Ματθ. Πριμκήρης*. Ἐκ Τρικκάλων.
Λουκούμια καὶ ζαχαρωτὰ διάφορα.

308. *Ν. Παλαιολόγος*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Νεραντζάκια ζακχάρωμα.

309. *Ἠλ. Τσιτσέλης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Σίραιον.

310. *Π. Καρούμπας*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Λουκούμια, καρποῦζι κρυσταλλωμένον, σῦκα νωπὰ κρυσταλλωμένα.

311. *Ὀθ. Δαπόλας*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Λουκούμια διαφόρων εἰδῶν νωπὰ καὶ κρυσταλλωμένα.

312. *Γ. Σταματελάκης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Λουκούμια κρυσταλλωμένα καὶ ἄνθη ἐκ ζαχάρεως.

313. *Μ. Τροφίμωφ*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σοκολάταν.

314. *Π. Μάγκος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Λουκούμια διάφορα.

315. *Χρ. Π. Μαρκόπουλος*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Λουκούμια, κουφέτα.

316. *Π. Σταματελάκης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Λουκούμια, κομφέτα.

317. *Σ. Ἀραβαντινός*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐλαιόλαδον.

318. *Χαρ. Λαβράγκας*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐλαιόλαδον.

319. *Ν. Παπαευσταθίου*. Ἐκ Καπαρέλι, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐλαιόλαδον.

320. *Δῆμος Γαυρίου*. Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ἐλαιόλαδον.

321. *Ν. Μπιναφῆς*. Ἐκ Σκοπέλου, Εὐβοίας.
Ἐλαιόλαδον.

322. *Ν. Σοφοκλῆς καὶ Γ. Καλούτσης*. Ἐκ Κυθήρων, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ἐλαιόλαδον.

323. *Δῆμος Κυθηρίων*. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ἐλαιόλαδον.

324. *Γ. καὶ Π. Φιλάρετος*. Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Ἐλαιόλαδον.

325. *Ἐμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Ἐλαιόλαδον.

326. *Εὐάγγ. Κωνσταντόπουλος*. Ἐκ Γυθείου, Λακωνίας.
Ἐλαιόλαδον καὶ ἀγριέλαιον.

327. *Παρ. Ῥαζῆς, Ἀλεξανδρᾶτος*. Ἐκ Φαρακλάτων, Κεφαλληνίας.
Ἐλαιόλαδον.

328. *Δῆμος Τολοφῶνος*. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ἐλαιόλαδον.

329. *Θ. Μοσχονᾶς*. Ἐκ Κατωγητῶν, Κεφαλληνίας.
Ἐλαιόλαδον.

330. *Χ. Διναρδᾶτος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐλαιόλαδον.

331. *Διομήδης Γ. Πήλλικας*. Ἐκ Σταυροῦ, Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Ἔλαιον.

332. *Ν. Γιαννίτσης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐλαίας μαύρας.

333. *Κ. Μαυρουκάκης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐλαιόλαδον καὶ ἐλαίας.

334. *Μ. Χαιρέτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἐλαιόλαδον.

335. *Ι. Π. Διναρδάκης*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἔλαιον φαγητοῦ.

336. *Ἰ. Γώγου*. Ἐκ Δράκου, Βόλου, Λαρίσσης.
Ἔλαιον.

337. *Ἰ. Ἀντωνόπουλος*. Ἐξ Ἄρτης.
Χυλὸν τοματῶν.

338. *Ν. Φαρμάκης*. Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ἔλαιον διαφανές.

339. *Γ. Κομνηνός*. Ἐκ Μεγαλοπόλεως, Ἀρκαδίας.
Ἐλαιόλαδον.

340. *Ἰωάννης, ἱερεὺς Ἐλευθερίου*. Ἐκ Μεγαλοπόλεως Ἀρκαδίας.
Ἐλαιόλαδον.

341. *Σ. Δασκαλάκης*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Αὐγοτάραχον.

342. *Ν. Δασκαλοθανάσης*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ἐλαιόλαδον.

343. *Ἐπαμεινώνδας Μπέλλιας*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ἐλαιόλαδον.

344. *Θ. Γιαννόπουλος*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ἐλαιόλαδον.

345. *Ἀδελφοὶ Π. Ῥηγόπουλοι*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ἐλαιόλαδον.

346. *Κ. Κυριαζόπουλος*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ἐλαιόλαδον.

347. *Μ. Φ. Σωμαρίπας*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐλαιόλαδον.

348. *Σπ. Γιαννολᾶτος*. Ἐξ Ἄσσου, Κεφαλληνίας.
Ἐλαιόλαδον.

349. *Ἰ. Σταθόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐλαιόλαδον καὶ ἐλαίας.

350. *Κ. Κασιμάτης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐλαιόλαδον.

351. *Α. Χ. Διαμαντίδης*. Ἐξ Αὐλωναρίου, Εὐβοίας.
Ἐλαιόλαδον.

352. *Σ. Ἀραβαντινός*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἴνους λευκούς, μέλανας, ῥοδόξυδον, τουρσιὰ διάφορα.

353. *Μαρῖνος Τρέκκας*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἴνους μέλανας.

354. *Ἀριστοτ. Μηλᾶτος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἴνους μοσχάτους.

355. *Ν. Μ. Ἀλιματέρης*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα.

356. *Παναγ. Κορώνης*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα.

357. *Ἠλ. Μ. Κολέντης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ῥοσόλια, οἶνον μοσχᾶτον τοῦ 1870, οἶνον μπροῦσκον, ρομπόλαν, μαυροδάφνην τοῦ 1886 καὶ 1887, μοσχᾶτον 1887.

358. *Ἠλ. Α. Τσιτσέλης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Φράπαν ἐν οἰνοπνεύματι.

359. *Γ. Κολοκούρης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Οἰνοπνευματικὰ ποτά, οἶνον ξανθὸν γλυκύν.

360. *Ἰ. Κελμπερής*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Οἰνόπνευμα μαστίχης, κίτρου, κίνας, ἀψινθίου, οἶνον μοσχᾶτον, ἀπομίμησιν οἴνου Κουσαντιανοῦ καὶ Κέας.

361. *Δῆμος Γαυρίου*. Ἄνδρου Κυκλάδων.
Οἶνον.

362. *Εὐαγ. Ῥῖκος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἴνους μέλανας τῶν ἐτῶν 1883, 1885, 1886 καὶ τοῦ 1887 καὶ λευκοὺς τοῦ 1887.

363. *Δημ. Τραυλός*. Ἐξ Ἀσπρογέρακος, Κεφαλληνίας.
Διαφόρων εἰδῶν οἴνους.

364. *Π. Κ. Δροσόπουλος*. Ἐκ Κερατέας, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον μέλανα ἀρρητίνωτον.

365. *Γ. Κ. Δημακόπουλος*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον μέλανα ρητινίτην.

366. *Γ. Καλλικούνης*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Μαστίχαν, ρακήν, λεμόνι, τσοκολάταν καὶ οἶνον παλαιόν.

367. *Ἀριστ. Δενδρινός*. Ἐξ Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Οἴνους μέλανας τῶν ἐτῶν 1886 καὶ 1887 καὶ λευκοὺς τῶν ἐτῶν 1885 καὶ 1887.

368. *Ἱπποκρ. Σ. Καραβίας*. Ἐξ Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Οἴνους μέλανας τοῦ 1886 καὶ 1887, ἐρυθρολεύκους τοῦ 1886, λευκοὺς τοῦ 1887 καὶ 1885 καὶ ὄξος ἐρυθρὸν ἐκ ρόδων.

369. *Δημ. Ι. Μινῶτος* Ἐκ Ζακύνθου.
Οἶνον.

370. *Ἰω. Σάβ. Ἄντνος* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Οἶνον.

371. *Ἐρνέστος Α. Τούλ*. Ἐξ Ἀργοστολίου Κεφαλληνίας,
Ῥομπόλαν τοῦ ἔτους 1850 καὶ 1882, βοστελίδι τοῦ 1874. Σταφιδίτην τοῦ 1874, μοσχᾶτον Πάλλης τοῦ 1881, μοσχᾶτον ἐκλεκτὸν τοῦ 1882, σταφιδίτην γλυκὺν τοῦ 1881, μαυροδάφνην τοῦ 1882.

372. *Ν. Μ. Ἐμπειρῖκος*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα.

373. *Ἀδελφοὶ Βλησμᾶ*. Ἐξ Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Οἴνους μέλανας τῶν ἐτῶν 1886 καὶ 1887.

374. *Ἀδελφοὶ Προκόπη*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Ῥοσόλια διάφορα.

375. *Εὐάγγ. Σαγβινᾶτσος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ῥοσόλια διάφορα.

376. *Νικόλ. Ἀργυρός.* Ἐκ Θήρας, Κυκλάδων.
Οἴνους διαφόρους.

377. *Γ. Κ. Ἐμπειρῖκος.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Οἴνους μέλανας.

378. *Ἐπαμ. Κ. Ἐμπειρῖκος.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Οἴνους μέλανας.

379. *Γ. Γεντιλίνης.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Μαυροδάφνην τοῦ ἔτους 1886.

380. *Παναγ. Φ. Κοσμετᾶτος.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Μαυροδάφνην τοῦ 1879, ῥομπόλαν τοῦ 1860, ῥομπόλαν λευκὴν τοῦ 1852.

381. *Δημ. Λαμπαδάρης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἴνους διαφόρους.

382. *Ἰ. Ἀστεριάδης.* Ἐκ Σκοπέλου, Εὐβοίας.
Οἶνον μέλανα.

383. *Εὐάγγ. Λούζης.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Ῥοσόλια διάφορα.

384. *Ν. Σοφοκλῆς καὶ Καλιώτης.* Ἐκ Κυθήρων, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἶνον ξανθὸν καὶ μέλανα.

385. *Σπυρ. Μασέλος.* Ἐκ Κυθήρων, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἶνον πολυετῆ.

386. *Δημ. Παλαιολόγος.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Οἶνον ξανθὸν καὶ μέλανα.

387. *Γ. καὶ Π. Φιλάρετος.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Οἶνον μέλανα.

388. *Φρ. Γ. Λαζαρίδης.* Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα καὶ ὄξος.

389. *Σπ. Θηβαῖος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον ἐρυθρὸν καὶ λευκόν.

390. *Δῆμος Κυθηρίων.* Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἶνον πολυετῆ, οἶνον μονοετῆ.

391. *Χρ. Ζλατάνος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Καρποὺς διατετηρημένους.

392. *Μ. Μάργαρης.* Ἐξ Ἀγυιᾶς Λαρίσσης.
Οἶνον.

393. *Δ. Στραβοπόδης.* Ἐκ Ζακύνθου.
Οἶνον.

394. *Ν. Δ. Ἀναστασίου.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Οἴνους μοσχᾶτον καὶ μαῦρον.

395. *Γιοβάνης Γ. Μούκας.* Ἐξ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Οἶνον μαῦρον.

396. *Δ. Χ. Καράγγελος.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Οἶνον μοσχᾶτον.

397. *Δ. Γ. Γιαμαλάκης.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μαστίχαν οἰνόπνευμα, ῥόδου οἰνόπνευμα, ῥόδου καὶ μαστίχας οἰνόπνευμα, ἄνθους οἰνόπνευμα, ἄνθους καὶ μαστίχας οἰνόπνευμα.

398. *Γ. Πρωτοπαπαδάκης.* Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Οἶνον λευκὸν διετῆ.

399. *Ἐμ. Φ. Οἰκονόμου.* Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων
Οἶνον λευκὸν διετῆ.

400. *Δημ. Ψύχας*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Οἶνον ὑπέρυθρον.

401. *Μαροῦσος Βαρδῆς*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Κιτρόρακον.

402. *Δημ. Α. Κορές*. Ἐκ Κωμακῆς, Νάξου, Κυκλάδων.
Οἶνον ἐρυθρόν.

403. *Λουδ. Λορεντζιάδης*. Ἐξ Ἴου, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα.

404. *Δημ. Κροῦσος*. Ἐκ Φαρακλάτων, Κεφαλληνίας.
Οἶνον λευκόν.

405. *Γ. καὶ Ἀ. Πομβίλα*. Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἶνον Λευκόν.

406. *Ν. Μικρούτσικος*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Οἶνον ῥητινίτην.

407. *Σάλες καὶ Παπανικολάου*. Ἐξ Ἁγ. Γεωργίου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἴνους ἀφρόεντας, ἐρυθρούς. ἀνθοσμίας, ἐρυθρούς.

408. *Γ. Θεοφιλᾶτος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον λευκόν.

409. *Γ. Θεοφιλᾶπουλος*. Ἐκ Καστανέας, Λακεδαίμονος, Λακωνίας.
Οἶνον λευκόν.

410. *Λάμπρος Ῥήγας*. Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Οἶνον μοσχᾶτον.

411. *Μαντὼ Κ. Μορφινοῦ*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Οἶνον ξανθὸν 16 ἐτῶν.

412. *Γ. Ν. Ξινάριας*. Ἐξ Ἄνω-Μικρᾶς, Μυκόνου, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα.

413. *Μονὴ Τουρλιανῆς*. Μυκόνου, Κυκλάδων.
Οἶνον μέλανα 4 ἐτῶν.

414. *Δ. Ῥιζοδῆμος*. Ἐκ Πορταριᾶς, Βόλου, Λαρίσσης.
Οἶνον.

415. *Χ. Παπαϊωάννου*. Ἐκ Δελφῶν, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Οἶνον μέλανα καὶ λευκὸν διετῆ καὶ τριετῆ.

416. *Γ. Σ. Γεωργακάκος*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα διετῆ ἀρρητίνοτον καὶ λευκὸν ῥητινίτην.

417. *Σ. Καρκανιᾶς*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα ῥητινίτην.

418. *Θ. καὶ Γ. Λάσκαρης*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα ῥητινίνην.

419. *Γ. Κοτούλας*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα.

420. *Κ. Πετρόπουλος*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα ῥητινίτην καὶ ῥακήν.

421. *Θ. Λεστούρης*. Ἐκ Κατωγητῶν, Κεφαλληνίας.
Οἶνον μέλανα.

422. *Ζήσης Ι. Κατσάρος*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Οὖζον καὶ τσίπουρον.

423. *Ν. Κατσάρος*. Ἐκ Τυρνάβου. Λαρίσσης
Οὖζον.

424. *Δ. Σταμουλάκης Δομινικώτης*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Οὖζον.

425. *Δ. Γ. Πήλικας*. Ἐκ Σταυροῦ, Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Οἶνον ἐρυθρομέλανον, ἐρυθρόλευκον, ὄξος.

426. *Ἀπ. Σαλβατώρ*. Ἐξ Ἀιδινίου, Βόλου, Λαρίσσης.
Οἶνον μέλανα τριετῆ, ὁμοίως λευκόν.

427. *Δῆμος Ποταμίων*. Κυθήρων, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἶνον μονοετῆ, ὁμοίως πενταετῆ, ὁμοίως δεκαετῆ.

428. *Δ. Γκίκας*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον μέλανα.

429. *Ῥήγας Ῥήγα*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον μέλανα.

430. *Θωμᾶς Μωραΐτης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον λευκὸν ἀρρητίνωτον.

431. *Ἰωάννης Σχινᾶς*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον λευκὸν ἀρρητίνωτον.

432. *Ν. Γιαννίτσης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον λευκὸν ἀρρητίνωτον.

433. *Γ. Στεντούμης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον μέλανα.

434. *Μ. Παλμοῦτσος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μαστίχαν διαφόρων εἰδῶν, οἶνον ξανθὸν γλυκύν, ὁμοίως μπροῦσκον. Κουμανταρίαν.

435. *Α. Μηχάκης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον λευκὸν μοσχᾶτον.

436. *Μ. Χαιρέτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον ἐρυθρὸν καὶ λευκόν.

437. *Ἀδελφοὶ Ν. Ζωγόπουλοι*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ῥακήν.

438. *Ἰ. Τσατσώνης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον λευκόν.

439. *Β. Σεκόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον διαφόρων ποιοτήτων.

440. *Οἰνοποιητικὴ ἑταιρία «Ἀχαΐα»*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
«Μαυροδάφνην» καὶ ἄλλων εἰδῶν οἴνους. Κονιάκ.

441. *Χρ. Π. Μαρκόπουλος*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ῥοσόλιον,

442. *Δ. Ν. Μπέτσικας*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον ἐρυθρόν.

443. *Ζ. Χρηστόπουλος*. Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον λευκὸν καὶ μέλανα.

444. *Ἰ. Ἀθανασάκης*. Ἐκ Δράκου, Βόλου, Λαρίσσης.
Οἶνον μέλανα.

445. *Ἀδελφοὶ Μπαρμπαρέσου*. Ἐκ Πειραιῶς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ῥῶμι, μαστιχορακήν.

446. *Α. Ἀποστολόπουλος*. Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα ῥητινίτην.

447. *Γ. Κομνηνός*. Ἐκ Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Οἶνον.

448. *Γ. Σιώρης*. Ἐξ Ἴσαρι, Μεγαλουπόλεως, Ἀρκαδίας.
Οἶνον.

449. *Σ. Στάϊκος*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον ξανθὸν ἀρρητίνωτον διετῆ.

450. *Θωμᾶς Τσιτσές*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἰνοπνευματώδη ποτά.

451. *Δῆμος Παραχελωΐτιδος*. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον.

452. *Ν. Δασκαλοθανάσης*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον λευκὸν μοσχᾶτον πενταετῆ.

453. *Ἐπ. Μπέλλιας*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μαυροδάφνην.

454. *Σωτ. Τοῦρμος*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον λευκόν.

455. *Ἀναστάσιος Κ. Κωντσοῦρος*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα.

456. *Μ. Παναγιωτόπουλος*. Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Οἶνον μέλανα.

457. *Φ. Γεωργιάδης*. Ἐκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Οἴνους διαφόρων εἰδῶν.

458. *Κ. Μαυρῖκος*. Ἐκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Οἶνον.

459. *Ἀλ. Τάτος*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Κίτρα ἐν ἅλμῃ.

460. *Ἀδελφοὶ Π. Ῥηγόπουλοι*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Οἶνον.

461. *Ν. Γ. Καμήζης*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Μαστίχαν.

462. *Κ. Κακκαλίνης*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Οἶνον ἐτῶν 17 καὶ 35.

463. *Σπ. Γιαννολᾶτος*. Ἐξ Ἄσσου, Σάμης, Κεφαλληνίας.
Οἶνον λευκόν, ὅμοιον μέλανα μαυροδάφνην.

464. *Μ. Τυπάλδος Χαριτᾶτος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἶνον σταφιδίτην «Ρόγκων» τοῦ ἔτους 1860. Μαυροδάφνην τοῦ 1878, Χονδροβουτύλιδον 1876.

465. *Ι. Κολάκας*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Κερασό, μαστίχαν, κακάο.

466. *Ν. Ἀθανασίου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Καρποὺς διατετηρημένους ἐν δοχείοις.

467. *Ν. Παπασωτηρίου ἢ Σούρμπας.* Ἐκ Σαλαμῖνος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον.

468. *Ι. Θεοφιλᾶτος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον.

469. *Μ. Μαλλιᾶς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον μέλανα παληοχώρας Ζακύνθου, ὅμοιον βερδέαν.

470. *Ἱερεὺς Ἰ. Γρακούσης.* Ἐξ Ἀθηνῶν
Ροσόλιον τριανταφύλλου.

471. *Ε. Δαυῆς καὶ Σα.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον Ρομπόλαν καὶ Μοσχᾶτον.

472. *Ἀ. Καμπᾶς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κονιάκ, Ρώμιον Ἰαμαϊκῆς, Σαρτρέζ, Μαρασκῖνον, Ἀνιζέτ, οἰνόπνευμα καθαρόν.

473. *Κ. Πολυχρόνης.* Ἐκ Κηφισσίας, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον

474. *Σ. Διναζῆς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἴνους διαφόρων εἰδῶν.

475. *Κ. Βουχάμης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον.

476. *Π. Γ. Δελλαπόρτας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον λευκὸν καὶ μέλανα.

477. *Κ. Κασημάτης.* Ἐ Ἀθηνῶν.
Οἶνον.

478. *Γ. Ζάννες.* Ἐκ Παροικίας, Νάξου, Κυκλάδων.
Οἶνον γλυκὺν μέλανα.

479. *Σ. Νικολάου.* Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Οἶνον ῥητινίτην καὶ ἀρητίνοτον.

480. *Α. Χ. Διαμαντίδης.* Ἐξ Αὐλωναρίου, Εὐβοίας.
Οἶνον μέλανα ἀρητίνοτον.

481. *Ἀ. Καραβίας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κονιάκ, ρούμιον.

482. *Γ. Φωτεινός.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον.

483. *Α. Ἠλιόπουλος..* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον ῥητινίτην καὶ ἀρητίνοτον.

484. *Σ. Τρίπος.* Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Κονιάκ, οἴνους Μυκηνῶν καὶ Σικυῶνος.

485. *Μ. Παπανικολόπουλος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον Καλαβρύτων.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ'

Ζωοτεχνία.

486. *Α. Πίτσης*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Σπόγγους.

487. *Ν. Τηλισκός*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σπόγγους.

488. *Γ. Ἀλτουβᾶς*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Δίκτυον βαμβακερὸν (πεζόβολον).

489. *Ν. Ι. Βαμβακάρης*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Δίκτυον μεταξωτόν.

490. *Ρηγὼ Μυρογοῦ*. Ἐκ Γαλαξειδίου.
Δίκτυον μανωμένον βαμβακερόν, ὅμοιον ἀμάνωτον.

491. *Α. Γιαμαλάνος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σφαιρίδια κυνηγετικά.

492. *Α. Διδαχόπουλος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σφαιρίδια κυνηγετικά.

493. *Σ. Ἀραβαντινός*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Μυζίθραν στάνιας, ἀθέρος, φέταν.

494. *Εὐαγγ. Ρῖκος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Μιζίθραν στάνιας.

495. *Β. Κωνσταντίνου*. Ἐκ Καπαρέλι, Θηβῶν, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Τυρὸν κεφαλήσιον.

496. *Δῆμος Κηθυρίων*. Κύθηρα, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τυρὸν φέταν.

497. *Χαρ. Γ. Μονορούσης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Βούτυρον.

498. *Π. Κ. Βρετός*. Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Ἔρια προβάτου ἄπλυτα.

499. *Ἐμμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Τυρὸν καὶ μυζίθραν.

500. *Ν. Στέφας*. Ἐκ Κέας, Κυκλάδων.
Τυρόν.

501. *Κ. Καρατάκης*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Βούτυρον αἰγός.

502. *Εὐθ. Κοντοῦλης*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Βούτυρον αἰγός.

503. *Γ. Κομνηνός*. Ἐκ Μεγαλοπόλεως, Ἀρκαδίας.
Μυζίθρας.

504. *Μονὴ Τουρλιανῆς*. Μυκόνου, Κυκλάδων.
Τυρόν, κοπανιστήν.

505. *Γ. Βαρδαλάχος*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Ἔρια προβάτου ἄπλυτα.

506. *Μονὴ Προφήτου Ἠλιοῦ*. Ἐξ Ὕδρας.
Τυρόν.

507. *Σ. Βοστιτζιάνος.* Ἐκ Κυθύρων, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τυρόν.

508. *Ἐπ. Μπέλλιας.* Ἐξ Αἰτωλικοῦ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Βούτυρον.

509. *Μ. Ι. Μαυρίκου.* Ἐκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Πλοκάρι ἐρίων, ροῦντα, χιτόμαλλον.

510. *Γ. Α. Παπαδάκης.* Ἐκ Σκούρων, Λακωνίας.
Τυρὸν μιζύθραν.

511. *Β. Ἀληφεράκης.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Μαλλιὰ προβάτων.

512. *Ι. Κ. Παπαδάκης.* Ἐκ Χαλκίου, Νάξου, Κυκλάδων.
Τυρόν.

513. *Β. Ἀργυρόπουλος.* Ἐκ Παροικίας, Πάρου, Κυκλάδων.
Τυρόν, ἔριον προβάτου.

514. *Χ. Μωραΐτης.* Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Βούτυρον ἁλατισμένον καὶ ἀναλελυμένον.

515. *Ἀρχιμανδρίτης Ε. Κοστρίνσιος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τυρόν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Η΄

Ὗλαι καὶ προϊόντα κλωστικῆς, πλεκτικῆς, ὑφαντικῆς καὶ ῥαπτικῆς.

516. *Νοστράκης, Λαρόπουλος καὶ Πιερράκος.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Νήματα ἐστριμμένα ἀριθ. 8, 10, 12, 14.

517. *Δῆμος Μυκόνου,* Κυκλάδων.
Νῆμα μάλλινον.

518. *Ἀνάστος Μανιάτης.* Ἐκ Κασσιδοχωρίου, Μεγαλοπόλεως.
Πλοκάρι, ἔρια λάγια.

519. *Ἀδὰμ Γιαννόπουλος.* Ἐκ Καρούμπαλι, Μεγαλοπόλεως.
Πλοκάρι, ἔρια λάγια.

520. *Ἀντ. Παλακώνας.* Ἐκ Μαρπίσσης, Νάξου, Κυκλάδων.
Βάμβακα λευκὸν καὶ κεραμόχρουν.

521. *Γ. Γ. Τσαντουλῆς.* Ἐκ Τσιπίδος, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἔρια προβάτου.

522. *Α. Ῥαΐσης.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Μέταξαν.

523. *Ἐπαμ. Καριστινάκης.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Κουκούλια.

524. *Αλέξ. Γάτος*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Κουκούλια.

525. *Εὐθυμία Ι. Ῥήγα*. Ἐκ Γαλαξειδίου Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Νήματα χρωματιστά, λευκὰ καὶ μὲ ἀδρακτήν.

526. *Ἀστερία Σκουλαρίση*. Ἐκ Γαλαξειδίου Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Νήματα βαμβακερὰ μετ' ἀδρακτῆς.

527. *Α. Σ. Γιαννακόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Νήματα.

528. *Σεραφεὶμ Κιφιώτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Νῆμα βαμβακερὸν καὶ μεταξωτόν.

529. *Γ. Μιχαλόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Μεταξοκλωστὰς διαφόρων χρωμάτων.

530. *Ν. Α. Κοκοσλῆς*. Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Κουκούλια μετάξης λευκῆς.

531. *Φ. Γεωργιάδης*. Ἐκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Μέταξαν.

532. *Ἀδελφοὶ Π. Ρηγόπουλοι*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Μέταξαν τσικλέ, ἐγχωρίου συστήματος, ὁμοίαν εὐρωπαϊκοῦ.

533. *Κ. Κυριαζόπουλος*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Μέταξαν ἐγχωρίου καὶ εὐρωπαϊκοῦ συστήματος.

534. *Φ. Ι. Γρύλλος*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Βαμβάκιον λευκόν.

535. *Κ. Ι. Δέλλα-Ρόκας*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Βαμβάκιον λευκόν.

536. *Ι. Μάτσας*. Ἐκ Παροικίας, Πάρου, Κυκλάδων.
Βάμβακα.

537. *Ν. Γκίκας*. Διευθυντὴς τῶν κτημάτων τοῦ Χρηστάκη Ζωγράφου. Ἐκ Τρικκάλων.
Βάμβακα.

538. *Ἀγγελικὴ Κ. Βεντούρα*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Προσόψια μὲ κροσσοὺς καὶ ὕφασμα διὰ τραπεζομάνδυλα.

539. *Βαπτιστὴς Α. Βάστας*. Ἐκ Κύθνου, Κυκλάδων.
Τάπητα μάλλινον ποικιλόχρουν ὑφαντόν, κλινοσκέπασμα βαμβακομάλλινον, ὅμοιον δίχρουν, ζώνην βαμβακερὰν ποικιλόχρουν ὑφαντήν, ὕφασμα ἐκ βάμβακος ποικιλόχρουν δι' ἐσωφόρια γυναικῶν.

540. *Φρασκὼ Δ. Μποτάκη*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Χράμι μάλλινον, πανὶ βαμβακερὸν δίμιτον, ἐσωφούστανα βαμβακερὰ χρωματιστά, πανὶ χρωματιστόν.

541. *Ρεγγίνα Λυκούδη Ριφιώτου*. Ἐκ Ληξουρίου Κεφαλληνίας.
Προσόψια βαμβακερὰ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ μὲ κροσσούς, τουβαλομέσαλα βαμβακερά, στρωματσόπανα βαμβακερὰ κίτρινα, ὕφασμα πανταλονίων παιδικῶν, ὕφασμα ὑποκαμίσων βαμβακερὸν χρωματιστόν, ὕφασμα πανταλονίων βαμβακερὸν καλοκαιρινόν, στρωματσόπανον, βελίσια (λαντζᾶ), ζώνας βαμβακερὰς βρεφῶν, ὕφασμα βαμβακερὸν χρωματιστὸν ὑποκαμίσων.

542. *Φωτεινὴ καὶ Σταυρούλα Μετζικούρα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὕφασμα μεταξωτὸν ἐρυθρὸν δι' ἔπιπλα.

543. *Φώτιος Παρτίδος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Διάφορα εἴδη στρωματσοπάνων, ὕφασμα ὑποκαμίσων καὶ πανταλονίων, προσόψια ῥιγάτα, νταμάτα, βουλωτά.

544. *Διον. Σερεμέτης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Στρωματσόπανον χρωματιστόν, τουβαέλια βαμβακερά, προσόψια βαμβακερά, ὕφασμα βαμβακερόν, ρασοπάτι, διπλάριον, ῥιγάδο, βελίσια, μπόλιαις ὑφανταῖς, μέσαις διὰ πανταλόνια, νταμάδο.

545. *Ἀργυρὼ Ν. Τραυλοῦ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Χράμι βαμβακομάλλινον, γύρους κλινῶν βαμβακερούς, μαξιλάριον, προσόψια, γύρους κλινῶν βαμβακερούς μετὰ κεντήματος ἐκ μετάξης καὶ ὁμοίους παλαιούς.

546. *Δ. Ρουσάκης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ζώνην ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς χρυσῆν καὶ ἐκ τῆς ἑτέρας μεταξίνην.

547. *Ἀργυρῆ Σπηλιανάκη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκέπασμα βαμβακερὸν ὑφαντόν.

548. *Κ. Μητάκος*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Καναπελίκια βαμβακερὰ ὑφαντὰ χρωματιστά, προσκεφάλαια, τραπεζομάνδυλα, ἐφαπλώματα, στρώματα, παραπετάσματα ὁμοίας ὕλης καὶ κατασκευῆς.

549. *Πασχάλης Πράσσας*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Ὑφάσματα βαμβακερὰ ὑφαντὰ χρωματιστά.

550. *Β. Τσιμπλούλης*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Καναπελίκια βαμβακερὰ ὑφαντά, παραπετάσματα ὁμοίως, προσκεφάλαια ὁμοίως, ὑφάσματα διάφορα ὁμοίως.

551. *Ν. Στ. Κολοβότας*. Ἐκ Τρικκάλων.
Ὕφασμα μάλλινον.

552. *Ἑλένη Δημητρακοπούλου ἢ Κουκοπούλου*. Ἐξ Ἀνδριτσαίνης, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

553. *Γ. Π. Κολιόπουλος*. Ἐξ Ἀνδριτσαίνης, Μεσσηνίας.
Τάπητα ἐκ σπάρτων χρωματιστόν.

554. *Ἀλφόνσος Μπὰχ καὶ Σα*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου. Κυκλάδων,
Ὑφάσματα βαμβακερά.

555. *Μαρία Ε. Καβρουδάκη*. Ἐκ Μεσσαρίας, Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Τάπητα.

556. *Μανώλης Μ. Μουζᾶς*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Παραπετάσματα βαμβακερὰ χρωματιστά, καναπελίκια προσκεφάλαια.

557. *Δημ. Σαΐτης*. Ἐκ Τυρνάβου, Λαρίσσης.
Τραπεζομάνδυλον μέγα βαμβακερὸν χρωματιστόν, ὁμοίως μικρόν. Ἐφάπλωμα βαμβακερὸν χρωματιστόν, παραπετάσματα ἢ καναπελίκια ὁμοίως, προσκεφάλαια.

558. *Ἑλένη Ἀσημακοπούλου*. Ἐξ Ἀνδριτσαίνης, Μεσσηνίας.
Τάπητα μάλλινον χρωματιστόν.

559. *Ἀριστ. Ἀγ Παρίσσης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Στρωματσόπανον νταμάτο ριγωτόν, διπλάρι χρωματιστόν, καραβόπανον τετράκλωνον, ἀρμενόπανον πεντάκλωνον, καὶ τετράκλωνον.

560. *Χαρίκλεια Ἠλ. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τάπητα πεντάφυλλον μάλλινον, ὁμοίως δίφυλλον, ὕφασμα γουγιωτόν, στρωματσόπανον δίμιτον κλαδωτόν, ὁμοίως ἀσπρογάλαζον.

561. *Ἀστερία Π. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τραπεζομάνδυλον γουγιωτόν, σινδόνην βαμβακεράν, γύρον κλίνης, προσκεφάλαια.

562. *Ὀλυμπιὰς Π. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Σινδόνην γουγιωτὴν ζαρωτὴν τρίφυλλον, γύρον κλίνης, προσκεφάλαια, τραπεζομάνδυλον, βελέντζας.

563. *Οὐρανία Α. Καμμένου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τάπητα μάλλινον.

564. *Εὐσταθία Γ. Μοσχολιοῦ.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Στρῶμα δίμητον κλαδωτόν, σινδόνην γουγιωτήν, γύρον κλίνης, προσκεφάλαια καὶ ὕφασμα γουγιωτὸν καὶ ζαρωτόν.

565. *Μαρία Γ. Βισβίκη.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Σινδόνην μεταξωτὴν τρίφυλλον, γύρους κλίνης βαμβακερούς, προσκεφάλαια.

566. *Παρασκευοῦλα Παπαπέτρου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Στρῶμα δίμητον βαμβακερόν, ὕφασμα.

567. *Εὐνομία Π. Ζησίμου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Ὕφασμα βαμβακερὸν χρωματιστὸν ζαρωτόν,

568. *Ἑλένη Η. Ζησίμου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Τραπεζομάνδυλον μεταξωτὸν τρίφυλλον, πετζέτα μεταξωτή.

569. *Αἰκατερίνη Ι. Ζησίμου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος

Σινδόνην μεταξωτήν, προσκεφάλαια, γύρον κλίνης, ὕφασμα, σινδόνην βαμβακομαλλίνην.

570. *Χρυσοῦλα Κ. Καθάριου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Τραπεζομάνδυλον γουγιωτόν.

571. *Ροδοῦλα Ε. Χαρδαβέλα.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Προσκεφάλαια γουγιωτά, σινδόνην, τραπεζομάνδυλον, σινδόνην βαμβακομαλλίνην.

572. *Αἰκ. Ἀνδριοπούλου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Σινδόνην τρίφυλλον γουγιωτήν, τραπεζομάνδυλον, βελέντζαν τρίφυλλον.

573. *Γιαννοῦλα Ἀστερινοῦ.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Σινδόνην βαμβακομαλλίνην τρίφυλλον, στρωματσόπανον χρωματιστόν, πετσέτας λευκάς, ὕφασμα ἐσωφορίων μάλλινον.

574. *Εὐθυμία Δ. Νίκα.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Ὕφασμα βαμβακερὸν γουγιωτόν, ὕφασμα βαμβακερὸν νταμωτὸν γαλάζιον ὁμοίως λευκόν, πεσκήριον, ὕφασμα δίμητον, βαμβακερόν.

575. *Χρυσοῦλα Γ. Βαρλάμι.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Σινδόνην γουγιωτὴν νταμωτὴν τρίφυλλον.

576. *Χρῆστος Γεωργίου, Ἱερεύς.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.

Τάπητα μάλλινον τρίφυλλον, ὁμοίως δίφυλλον.

577. *Ἐμ. Ἰωαννίδης.* Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.

Ὕφασμα βαμβακερὸν χρωματιστόν.

578. *Ἀνέζω Ῥηγοπούλου.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.

Τάπητα μάλλινον.

579. *Ἀριστ. Ἀγ. Παρίσης.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.

Ζώνας βρεφῶν ὑφαντάς.

580. *Κρινὴ Ν. Αἰλιανοῦ.* Ἐξ Ἀνδριτζαίνης, Μεσσηνίας.

Τάπητα μάλλινον.

581. *Ἀναστ. Πατζοπούλου.* Ἐξ Ἀνδριτζαίνης, Μεσσηνίας.

Ὕφασμα μεταξωτὸν ἐρυθρόν, κυανοῦν, κίτρινον.

582. *Ἡλ. Πετρούλης.* Ἐκ Νιβόλιανης, Λαρίσσης.

Ὕφασμα λινομέταξον μὲ νήματα χρώματος λευκοῦ, ὁμοίως ὁλομέταξον μὲ νήματα χρώματος ἁλίκου, λευκοῦ, ὕφασμα βαμβακομέταξον μὲ νήματα χρώματος κανελλί.

583. *Εὐμορφοῦλα Γ. Λαζαρῆ.* Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.

Τάπητας διφύλλους, μπατανίας μαλλίνους χρωματιστάς, σινδόνην μάλλινον.

584. *Σπ. Καραμάνος*. Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Δίμητον λευκὸν φακωτὸν καὶ ἁπλοῦν, δίμητον κυανοῦν βαθύ, πανίον λευκὸν προσόψια λευκά, πετσέτας τραπέζης καὶ τραπεζομάνδυλα, δίμητον λευκὸν σικόφι, ὕφασμα μπόλιας δι' Ἑλληνο-Ἀλβανικὴν ἐνδυμασίαν, διὰ γύρους κλίνης, διὰ γυναικεῖον φόρεμα, ὕφασμα γρύζινον, νταμωτόν, μαλλοβάμβακον, τάπητα τρίφυλλον μάλλινον, τάπητα μονόφυλλον.

585. *Ἐργοστάσιον Ἀπόρων Γυναικῶν*. Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ὕφασμα βαμβακερὸν νταμωτόν, ὁμοίως ῥιγωτόν, προσόψια ὑφαντά, ὑφάσματα διὰ φορέματα, τάπητα μέγαν μονόφυλλον, ὁμοίως δίφυλλον, κλινοσκεπάσματα μάλλινα.

586. *Ζωρζέτα Καραζίνου*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Κλινοσκεπάσματα μάλλινα καὶ προσόψια ὑφαντά.

587. *Ἐλένη Παπαδημητρίου*. Ἐξ Ἀνδριτζαίνης, Μεσσηνίας.
Τάπητα μάλλινον.

588. *Ἰω. Οἰκονόμου*. Ἐξ Ἀγυιᾶς, Λαρίσσης.
Προσωπόμακτρα ὑφαντά.

589. *Γ. Μωραϊτόπουλος*. Ἐκ Μακρυνίτσης, Βόλου, Λαρίσσης.
Τάπητα μάλλινον.

590. *Ἰω. Πανᾶς*. Ἐκ Πορταριᾶς, Βόλου, Λαρίσσης.
Τάπητα μάλλινον.

591. *Γ. Σταμώτης Πόγκας*. Ἐκ Πορταριᾶς, Βόλου, Λαρίσσης.
Τάπητα μάλλινον.

592. *Ρεγγίνα Ῥιφιώτου Λυκούδη*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Στρωματσόπανον μὲ τετράγωνα, διπλάρι λευκόν, ὕφασμα μελιτζανί, λαντζᾶς διὰ βελέσιον, κλινοσκεπάσματα ὑφαντά, ταινίας ὑφαντάς, ὁμοίως χρωματιστάς.

593. *Ἐλένη Γ. Μαργαρίτη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Σκέπασμα μάλλινον χειμερινόν.

594. *Ἀνέζω Ἀναματυροῦ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Κασμίριον μάλλινον.

595. *Εἰρήνη Μ. Μαργαρίτη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Χράμι μάλλινον.

596. *Διαλεκτὴ Σ. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὕφασμα βαμβακερὸν σοκόφι.

597. *Κοκκωνιὰ Πρωτοπαπᾶ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὕφασμα βαμβακερὸν σοκόφι, χράμι χρωματιστόν.

598. *Μαρία Α. Πατακοῦ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὕφασμα βαμβακερόν, χράμιον κεντητόν.

599. *Μαρία Δ. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὕφασμα βαμβακερὸν σοκόφι.

600. *Ντουτοῦ Ν. Πρωτοπαπαδάκη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὕφασμα βαμβακερὸν διὰ σκέπασμα καναπέ.

601. *Διαλεκτὴ Μ. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Χράμιον μάλλινον.

602. *Εἰρήνη Δ. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Κιλίμιον μάλλινον, πεσκίρια χρυσοῦφαντα καὶ κεντητά.

603. *Σοφία Ε. Πρωτονοταρίου*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ὕφασμα βαμβακερόν.

604. *Μαρουδιὰ Ι. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Χράμιον μάλλινον, σινδόνια χρυσοῦφαντα.

605. *Ἀδελφοὶ Μπετζικούρα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὕφασμα μεταξωτὸν ἐρυθρόν, ὁμοίως βαμβακομέταξον σγουρόν, ὁμοίως βαμβακομέταξον τριανταφυλλί.

606. *Χρυσῆ Παπαδάκη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τάπητα μάλλινον.

607. *Δῆμος Τροιζῆνος*. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Παραπέτασμα μάλλινον.

608. *Ἀναγν. Παναγόπουλος*. Ἐκ Φαρσάλων, Λαρίσσης.
Μάλλινα ὑφάσματα διάφορα καὶ παραπέτασμα θύρας ὁμοίως.

609. *Λουκοῦλα Δρ. Φλώκου*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Διάφορα ὑφάσματα.

610. *Κωνστ. Δ. Καρλιαύτης*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὕφασμα ἐκ τριχῶν αἰγός.

611. *Ἰωάν. Παναγόπουλος*. Ἐκ Φαρσάλων, Λαρίσσης.
Ὑφάσματα μάλλινα δι' ἐνδύματα καὶ παραπέτασμα μάλλινον χρωματιστόν.

612. *Δ. Κωνσταντουλάκης*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά, καὶ βαμβακομέταξα.

613. *Ἀδελφοὶ Τσερπίνου*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σημαίας Ἑλληνικὰς ἐξ ὑφασμάτων βαμβακίνου καὶ μεταξωτοῦ.

614. *Υἱοὶ Γ. Γλύκα*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου. Κυκλάδων.
Σχοινία.

615. *Γ. Στράγκας*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὕφασμα ἐκ τριχῶν.

616. *Ἀργ. Ξηρός*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὕφασμα ἐκ τριχῶν.

617. *Σ. Γρηγοριάδης*. Ἐξ Ἀλμυροῦ, Λαρίσσης.
Σινδόνας.

618. *Δ. Δαμαλᾶς*. Ἐξ Ἀλμυροῦ, Λαρίσσης.
Βελέντζαν ἐξ ἐρίου.

619. *Δῆμος Μεγάρων*, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ὕφασμα δίμητον.

620. *Κ. Κοκόριας*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Καραβόπανα.

621. *Ἑλένη Χ. Φωτοπούλου*. Ἐκ Καστριτσίου, Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τάπητα μάλινον χρωματισμένον.

622. *Α. Σ. Γιαννακόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Καραβόπανον, δρέλι, λαντζᾶν.

623. *Θεώνη Δ. Βελικοπούλου*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τάπητα μάλλινον μὲ δύο φύλλα.

624. *Σεραφεὶμ Κιφιώτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τάπητος φύλλον.

625. *Καλλιόπη Δασκουρέλου*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τάπητα (ἀνδρομίδαν) δίφυλλον, κιλίμια.

626. *'Ανέττα Λεκατσᾶ.* 'Εκ Λεκατσάτων, Κεφαλληνίας.
Τάπητα.

627. *Μαρία Στ. Νικολαΐδου.* 'Εκ Κύμης, Εὐβοίας.
"Υφασμα μεταξωτόν.

628. *Παναγιώτα Ν. Παπαδογιάννη.* 'Εκ Πειραιῶς, 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας.
'Υφάσματα διαφόρων χρωμάτων, μπόλιαις χρυσοῦφαντες.

629. *Ν. Μ. Μπαλωμένος.* 'Εξ "Αρτης.
Βελέντζαν κόκκινην, λευκήν, κηλίμι.

630. *Ι. 'Αντωνόπουλος.* 'Εξ "Αρτης.
'Υφάσματα βαμβακερὰ ἐγχώρια, προσόψια χρωματιστά.

631. *Μαριγὼ Λαμπροπούλου.* 'Εκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
'Υφάσματα μεταξωτά.

632. *Μαριγὼ Σ. Κατσαούνη.* 'Εκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Γάζαν μεταξωτὴν ἰσχουν, ὑφάσματα μεταξωτά.

633. *Χρυσοῦλα Λεβαντῆ.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
"Υφασμα βαμβακομέταξον.

634. *Εὐθυμία Δ. Νίκα.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τάπητα μάλλινον δίφυλλον, βελέντζαν τρίφυλλον.

635. *Αἰκατερ. Α. 'Ανδριοπούλου.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Μαξηλάρια βαμβακερά.

636. *'Αθηνᾶ Χ. Κατίκα.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
"Υφασμα βαμβακερόν.

637. *Μπήλιο Α. Γαλάνη.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
"Υφασμα βαμβακερόν.

638. *Βασιλικὴ Μούτων.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
'Υφάσματα βαμβακερά.

639. *Μαριγὼ Βακατζέλου.* 'Εκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
"Υφασμα βαμβακερόν.

640. *Ι. 'Αδαμόπουλος.* 'Εκ Φαρσάλων, Λαρίσσης.
Τάπητα μάλλινον χρωματιστόν.

641. *Βλαχαϊτόπουλος καὶ Ντούλης.* 'Εκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας.
"Υφασμα βαμβακερόν.

642. *'Ανδρομάχη Π. Δημητριάδου.* 'Εκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας.
"Υφασμα βαμβακερόν, σινδόνιον βαμβακερὸν δίφυλλον, τάπητα.

643. *Εἰδικὴ ἐν Μεσολογγίῳ 'Επιτροπή.*
Τάπητα μάλλινον τρίφυλλον, σκέπασμα μάλλινον τρίφυλλον, σινδόνιον μεταξωτόν, κλινοσκέπασμα μάλλινον.

644. *Μαρία Π. 'Αργυροπούλου.* 'Εκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Χράμιον, τάπητα, σινδόνια, τραπεζομάνδυλα, πετσέτες, στρωματσόπανα, μεταξωτὸν ὕφασμα.

645. *Εὐαγγελιὼ 'Αθανασίου.* 'Εκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Τάπητα χρωματιστόν.

646. *Βασιλικὴ Π. 'Αργυροπούλου.* 'Εκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Πανία, χράμια.

647. *Καλὴ Χρήστου Μούχου.* 'Εκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Πατανίαν, τάπητα.

648. *Μελπομένη Δ. 'Αντωνιάδου.* 'Εκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Πατανίαν ἐριοῦχον ποικιλόχρουν.

649. *Ἄννα Παπαντωνίου Οἰκονόμου*. Ἐκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Τάπητα μάλλινον.

650. *Καλὴ Κ. Μαυρίκη*. Ἐκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Τάπητα μάλλινον.

651. *Δηϊδάμεια*. Ἐκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Τάπητα μάλλινον.

652. *Ἀντωνίτσα Π. Μοσχοβίτου*. Ἐκ Μαγούλας, Λακωνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

653. *Χ. Κ. Κυριαζόπουλος*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ὑφάσματα βαμβακερά.

654. *Γ. Παπᾶ-Νικολάου*. Ἐκ Γερακίου, Λακωνίας.
Τάπητα μονόφυλλον.

655. *Αἰκ. Δ. Ἀπαλαθήμα*. Ἐκ Γερακίου, Λακωνίας.
Τάπητα μονόφυλλον.

656. *Ἑλένη Π. Βασσουκώστα*. Ἐκ Γερακίου, Λακωνίας.
Τάπητας μονοφύλλους.

657. *Πηνελόπη Π. Παπαγεωργίου*. Ἐκ Γερακίου, Λακωνίας.
Τάπητας μονοφύλλους.

658. *Ἀθηνᾶ Δ. Ζαφείρη*. Ἐκ Γερακίου, Λακωνίας.
Κλινοσκέπασμα.

659. *Π. Α. Λαδόπουλος*. Ἐξ Ἀναβρύτων, Λακωνίας.
Τάπητας τριφύλλους.

660. *Κ. Κυριαζόπουλος*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Φόρεμα βαμβακερόν.

661. *Ἑλένη καὶ Ἀρετὴ Γ. Βόχαλη*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Τάπητας.

662. *Ν. Νικητάκης*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Σινδόνην μεταξωτήν.

663. *Σταματοῦλα Θεοδωράτου*. Ἐκ Πυλάρου, Κεφαλληνίας.
Τάπητας.

664. *Πολυξένη Ν. Πηγαδιώτου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Γάζαν μεταξωτήν, καμελότον μεταξωτόν.

665. *Φ. Παρτίδος*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ὑφάσματα διάφορα.

666. *Εὐσταθία Πιρπιρῆ*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Μανδήλια μεταξωτά.

667. *Ι. Παλίτσας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τάπητα ἐκ τεμαχίων ἐρέας.

668. *Μαρία Παπαδοπούλου Βρετοῦ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκέπασμα βαμβακερὸν πλεκτόν.

669. *Ὄρσα Α. Σοφρᾶ*. Ἐκ Σαλαμῖνος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Τάπητα μάλλινον.

670. *Αἰκατερίνη Π. Λουκᾶ*. Ἐκ Σαλαμῖνος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Κλινοσκέπασμα μάλλινον.

671. *Ἀθηνᾶ Ν. Θάνου*. Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Κλινοσκέπασμα μάλλινον.

672. *Ἀγγελικὴ Φραγκούλη*. Ἐξ Αὐλωναρίου, Εὐβοίας.
Σάλπας μεταξωτὰς καὶ χρυσοϋφάντους.

673. *Γραμματικὴ Δ. Παπαχρήστου*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά, μπόλιας, βέλλα μὲ ρίγας, ὑφάσματα χρυσοϋφαντα, σάλπας μὲ ρίγας.

674. *Καλλιόπη Α. Παντελῆ*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Ὕφασμα μεταξωτὸν ἄψητον, μπόλλιας.

675. *Αἰκ. Κ. Χαρατσῆ*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

676. *Ἀγγελικὴ Σ. Δημητράκη*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Τραπεζομάνδυλον χρυσοῦφαντον δίφυλλον μὲ χρυσόπλεκτον δαντέλαν, ὑφάσματα μεταξωτά, σάλπες, πετσέτες, μπερντέδες.

677. *Ἀσιτὼ Γ. Δ. Ἀστέρη*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά, σάλπας.

678. *Φιλιὼ Κωνσταντινίδου*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ βαμβακερά, ὑποκάμισον μεταξωτὸν γυναικεῖον ἐρραμένον.

679. *Ἑλένη Ε. Βροΐλη*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Ὕφασμα μεταξωτὸν κίτρινον ἄψητον μὲ ῥίγας λευκάς.

680. *Αἰκ. Γ. Βελισαρίου*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Σάλπας μεταξωτὰς χρυσοκεντήτους, σινδόνια μεταξωτά, ὁμοίως πετσέτας.

681. Ἰ. *Ι. Κατσαΐτης*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

682. *Ἑλένη Γ. Δουκάκη*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

683. *Σταυροῦλα Ἀλαντζόγου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

684. *Σταυροῦλα Παπαγιαννοπούλου*. Ἐκ Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

685. *Σταυριανὴ Π. Ἀρτινοῦ*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ βαμβακερά.

686. *Ἀναστασία Π. Σκορδούλη*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

687. *Χρησηῒς Χαριτοπούλου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτὰ καὶ βαμβακερά.

688. *Κυριακὴ Δρακουλάκου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

689. *Ἀγγέλω Ν. Μπακέα*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

690. *Εὐγενικὴ Γ. Δαζέα*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

691. *Τζώγια Σ. Ρουμελιώτου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

692. *Ἀγγελικὴ Β. Λαγανάκου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

693 *Πολυξένη Ν. Πηγαδιώτου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

694. *Μαρία Θ. Χρυσοχόμου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

695. *Καλλιόπη Γ. Κούτση*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

696. *Παπανδρέας Ξυφτέρης*. Ἐκ Τρικκάλων.
Ὕφασμα βαμβακερόν.

697. *Δῆμος Φαρκαδόνος*. Τρικκάλων.
Ὕφασμα βαμβακερόν.

698. *Φρασκὼ Δ. Μπονάκη*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Περιζώνια βρεφῶν πλεκτά, κάλτσαι γυναικεῖαι καὶ ἀνδρικαί, σκοῦφον βαμβακερόν.

699. *Εἰρήνη Τρίτση*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ταινίαι βαμβακεραί.

700. *Χρυσοῦλα Πάλμου*. Ἐξ Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Διάφορα ἐργόχειρα.

701. *Καλλιόπη Ταμπουρατζῆ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τάπητα κεντημένον.

702. *Μαριγὼ Σουσάρη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα ἐργόχειρα.

703. *Ὀλυμπία Αὐξεντίου*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Κελύφη προσκεφαλαίων κεντητά.

704. *Σμαράγδα Προκοπίδου*. Ἐκ Μαγχεστρίας, Ἀγγλίας
Ὠὸν κεντημένον ἐντὸς ὑαλίνης θήκης.

705. *Ἀθηνᾶ Ἰωαννίδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα ἐργόχειρα.

706. *Μαριάνθη Α. Σκουρτέλη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα ἐργόχειρα.

707. *Ἑλένη Δακτυλίδου*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Διάφορα ἐργόχειρα.

708. *Καλλιόπη Α. Κυπριάδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποκάμισον κεντητόν.

709. *Ἀδελφαὶ Δ. Σουρμελῆ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Εἰκόνας κεντητὰς ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος.

710. *Μαρία Βριχοροπούλου*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Προσκεφάλαιον μεταξωτόν, ἐφ' οὗ τρίχαπτον δικτυωτόν.

711. *Εἰρήνη Κ. Βενετζάνου*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Κλινοσκέπασμα βαμβακερὸν πλεκτόν.

712. *Στ. Τεριακόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Εἰκόνας κεντητάς.

713. *Κ. Βελισσάριος*. Ἐκ Σκοπέλου, Εὐβοίας.
Ὑποκάμισον μεταξωτὸν χρυσοκέντητον.

714. *Σουσάνα Ν. Μπογαφᾶ*. Ἐκ Σκοπέλου, Εὐβοίας.
Περιπόδια βαμβακερὰ καὶ μάλλινα.

715. *Α. Γ. Παπακωνσταντίνου*. Ἐκ Παροικίας, Πάρου, Κυκλάδων.
Φλανέλλας ἐξ ἐρίου πλεκτάς.

716. *Ἑλένη Γ. Χαριτάτου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Τάπητα πλεκτόν.

717. *Κωνσταντίνα Θεοδωράτου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ταινίαν πλεκτήν, καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

718. *Ἀναστ. Δ. Κονταβᾶ*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐσώβρακτα πλεκτά.

719. *Ἀστερία Π. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος κα. Φωκίδος.
Ὑποκάμισα γυναικεῖα κεντητά, τραπεζομάνδυλον τούλινον χειροκέντητον, προσκεφάλαιον ἀτλαζωτόν.

720. *Ὀλυμπιὰς Π. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ἐσωφόριον κεντητόν.

721. *Μαρία Ι. Βισβίκη*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δαντέλαν, χειρόμακτρον μεταξωτόν, κεντητόν.

722. *Παρασκευοῦλα Παπαπέτρου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Κουβέρταν βαμβακερὰν πλεκτὴν καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

723. *Ελένη Οικονόμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος
Προσκεφάλαιον γουγιωτὸν κεντητὸν καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

724. *Κατίνα Καβάσιλα*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Κουβέρταν πλεκτήν.

725. *Εὐνομία Π. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Σινδόνην βαμβακομέταξον κεντητὴν καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

726. *Ἀσπασία Κατίκα*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δαντέλαν.

727. *Διονυσοῦλα Κατίκα*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δαντέλαν.

728. *Ἑλένη Καμμένου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δαντέλαν.

729. *Ροδοθέα Ἀνδριοπούλου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Περιπόδια βαμβακερὰ ἀνδρικὰ πλεκτά, ὁμοίως γυναικεῖα.

730. *Γιαννοῦλα Γεωργούλη*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Φλανέλλας μαλλίνους πλεκτάς.

731. *Ἐμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Μανδήλια κεντητά, χειρόκτια μεταξωτὰ πλεκτὰ καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

732. *Μαρία Π. Βρετοῦ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσκεφάλαιον ἐπὶ ἀτλαζίου κεντητόν, ἐμβάδας κεντητὰς ἐπὶ βελούδου.

733. *Ἰσαβέλλα Ψύχα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα ἐπὶ ἀτλαζίου.

734. *Καλλιόπη Παπαγεωργίου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα ἐπὶ καμβᾶ.

735. *Μαριγὼ Σουσάνα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσκεφάλαια κεντητὰ καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

736. *Ὄλγα Βάλβη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κάλυμμα ἀνακλίντρου κεντητόν.

737. *Ἀγγελικὴ Ι. Μαυρομμάτη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κεντήματα ἐν πλαισίοις.

738. *Μαρία Ε. Ξάνθη*. Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Προσκεφάλαιον κεντητόν, τζεμπέριον.

739. *Εὐφροσύνη Κ. Βερικίου*. Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Στεφάνους ἐξ ἀνθέων ξηρῶν ἐν πλαισίῳ.

740. *Ἀγγελικὴ Α. Ῥεβίθου*. Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας·
Ἱερὰ ἐπικαλύματα κεντητά.

741. *Μαριγὼ Πρίντεζη*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Περικαλύμματα ἱεροῦ βωμοῦ χρυσοκέντητα.

742. *Φραγκίσκα Δουράτσου*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Περιπόδια ἀνδρικά.

743. *Ῥεγγίνα Ῥιφιώτου Λυκούδη*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Κομβία βαμβακερὰ πλεκτά.

744. *Τασοῦλα Λυκούδη*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Κλινοσκεπάσματα πλεκτὰ μετὰ κρωσσῶν.

745. *Ῥεγγίνα Π. Λιβαδᾶ*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Διάφορα ἐργόχειρα.

746. *Αἰκατερίνη Μαυρογένους*. Ἐκ Νάξου, Κυκλάδων.
Προσκεφάλαιον λινὸν κεντητόν.

747. *Βασιλικὴ Ι. Παγκάλου*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Διάφορα ἐργόχειρα.

748. *Σοφία Ἐμ. Πρωτονοταρίου*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Πεσκίριον κεντητόν.

749. *Αἰκατερίνη Σκευοφύλακος*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Πεσκήριον κεντητόν.

750. *Μονὴ Οὐρσουλινῶν*. Νάξου, Κυκλάδων.
Κλινοσκέπασμα πλεκτόν.

751. *Ἑλένη Γ. Χαριτάτου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Περιλαίμιον καὶ χειρίδας πλεκτάς,

752. *Μελανία Μπεσᾶ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μυροβόλους θυλάκους ἐν πλαισίῳ.

753. *Χαρίκλεια Σβορώνου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κάνιστρον ἐπίχρυσον ἐπὶ τρίποδος μετ' ἀνθέων τεχνητῶν.

754. *Μαρία Νικολαΐδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα ἐπιτραπέζιον.

755. *Μαρία Α. Βούλγαρη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τραπεζομάνδυλον λινὸν κεντητὸν μετὰ γραμματοσήμου.

756. *Εἰρήνη Καρδαμάτη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκεπάσματα βαμβακερὰ πλεκτά.

757. *Ἄννα Μέγκλη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Χειρόκτια μεταξωτὰ πλεκτὰ καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

758. *Παρασκευοῦλα Α. Μέγκλη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσόψια κεντητά, τάπητα ψηφιδωτόν.

759. *Ταρσοῦλα Γ. Ἀγγελῆ*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Θήκην προσκεφαλαίου κεντητὴν καὶ χειρόμακτρον κεντητόν.

760. *Μαρία Ἰγγλέση*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Ἐσωφόριον καὶ ἄλλα ἐργόχειρα.

761. *Φραγκίσκα Γ. Δρακοπούλου*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Διάφορα ἐργόχειρα.

762. *Φραγκίσκα Γ. Λαμπρινάκη*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Κέντημα παριστῶν τὸ Ἅγιον μανδήλιον ἐν πλαισίῳ.

763. *Ἀριάδνη Μ. Δήμιτσα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Γωνίαν κεντητήν.

764. *Ἐλίζα Βωττάρου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τάπητα ἐξ ἐρέας κεντητόν.

765. *Κονδύλω Δρίβα*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ἐμβάδας χρυσοκεντήτους.

766. *Ζωὴ Κ. Κουτσουρίδα*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τσεμπέριον χρυσοκέντηπον, σταυρὸν κεντητόν, κέντημα διὰ φελόνιον.

767. *Κιουράνα Θ. Τουρκίστη*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Περιπόδια πλεκτά.

768. *Παναγιώτα Δ. Κότρου*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τσεμπέριον χρυσοκέντητον, ὁμοίως χρυσομέταξον.

769. *Κονδύλω Παπαθεοδώρου*. Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Προσκεφάλαιον κεντητὸν ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος.

770. *Εὐδοξία Ῥουμπίνη*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Κέντημα παριστῶν τὰ σήματα τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως.

771. *Μαρία Δ. Τριβελοπούλου*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Περιπόδια ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐκ βάμβακος.

772. *Ἀναστασία Κ. Λάππα*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τρίχαπτα ἐκ τουλίου.

773. *Σπυρίδων Βάλσαμος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Εἰκόνα κεντητὴν Γ. Καραϊσκάκη.

774. *Ἐρατὼ Π. Κανελλοπούλου*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Κάλυμμα τραπέζης κεντημένον ἐπὶ λινοῦ.

775. *Ι. Μιχαλόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Καλτσοδέτας.

776. *Ἀθηνᾶ Σκαδαρέση*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Διάφορα ἐργόχειρα.

777. *Εὐτυχία Φωκᾶ*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Τρίχαπτα.

778. *Χρυσοῦλα Βαλλιάνου*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Τρίχαπτα.

779. *Μαριάνθη Χριστοφοράτου*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Τρίχαπτα.

780. *Ἑλένη Καραντηνοῦ*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Τρίχαπτα.

781. *Εὐανθία Λασκαράτου*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Τρίχαπτα.

782. *Ἀναστασία Λασκαράτου*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Τρίχαπτα.

783. *Ἰουλία Ν. Ἀναστασάκη*. Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Διάφορα ἐργόχειρα.

784. *Ἀνδρομάχη Α. Κοζύρη*. Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Ἐργόχειρα.

785. *Ἑλένη Α. Λουκοπούλου*. Ἐξ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μανδήλιον νυμφικὸν χωρικῆς ἐνδυμασίας κεντητόν.

786. *Εὐφροσύνη Ζούζουλα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρρα.

787. *Ὄλγα Ζούζουλα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκεπάσματα βαμβακερὰ πλεκτά.

788. *Μαρία Σ. Νικολαΐδου*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Μπόλιαν χρυσοκέντητον.

789. *Πολυξένη Καλούδη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

790. *Ἀγγελικὴ Παναγιωτάτου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

791. *Εὐφροσύνη Βερυκίου*. Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ἐργόχειρον.

792. *Ἀδελφαὶ Α. Σαουνάτσου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

793. *Ἀμαλία Ἀνακάδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

794. *Π. Ἀνακάδης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

795. *Ἰωάννα Σκρινῆ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

796. *Ἀθηνᾶ Σκρινῆ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

797. *Ἐλπινίκη Φαρμακοπούλου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

798 *Ἀγγελικὴ Δεσποτάκη.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

799. *Μαριέττα Π. Πάλλη.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Γάστραν ἐπὶ τρίποδος μετ' ἀνθέων τεχνητῶν.

800. *Εὐανθία Κουζοῦ.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τραπεζομάνδυλον πλεκτὸν βαμβακερόν.

801 .*Ληϊδάμεια.* Ἐκ Σκύρου, Εὐβοίας.
Κάλυμμα προσκεφαλαίου μεταξωτὸν κεντημένον, ὁμοίως καθεκλῶν.

802. *Ἑλλὰς Ῥεγγίνη.* Ἐκ Πισσάδων, Κεφαλληνίας.
Κέντημα ἐπὶ μεταξωτοῦ ὑφάσματος παριστῶν ἑκατοντάδραχμον.

803. *Ἐλισάβετ Α. Λασκαράτου.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Μανδήλια κεντημένα ἐπὶ λινοῦ.

804. *Α. Γαλάσσης.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Κέντημα.

805. *Ἀγγελικὴ Πολυκαλᾶ.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Κεντήματα.

806. *Παρασκευὴ Σαουράτσου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσκεφάλαιον ἐκ βελούδου μετὰ περικαλύμματος χρυσοκεντήτου.

807. *Ἑλένη Μαστροπούλου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τραπεζομάνδυλον ἐξ ἐριούχου κεντητόν, προσκεφάλαιον ἐξ ἀτλαζίου ὁμοίως.

808. *Εὐφροσύνη Π. Παρασκευᾶ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα παριστῶν εἰκόνα ἐν πλαισίῳ.

809. *Μαρία Γκιώνη.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥινόμακτρον καὶ προσκεφάλαιον κεντητόν.

810. *Δ. Διακόπουλος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἄνθη ἐκ χανδρῶν.

811. *Δεμονξὰ Φωτιάδου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κεντήματα.

812. *Μαρία Νικολαΐδου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα ἐπὶ βελούδου.

813. *Ζωὴ Γαρουφάλη.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐπικάλυμμα προσκεφαλαίου κεντητόν,

814. *Κοῦλα Γαρουφάλη.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Τραπεζομάνδυλον ἐξ ἐρέας κεντητόν.

815. *Μαρία Θ. Ὀρφανίδου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκεπάσματα πλεκτά, προσκεφάλαια.

816. *Καλλιόπη Κυπριάδου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥινόμακτρον κεντητόν, ὑδατογραφίαν ἐπὶ ὑφάσματος.

817. *Εὐανθία Σαράτζογλου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα κεντήματα.

818. *Μαριγὼ Σουσάρα.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα ἐπὶ βελούδου.

819. *Μαρία Α. Ἀρβανίτου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

820. *Δ. Φιλάντρος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Εἰκόνα κεντητὴν παριστῶσαν τὸν Ἅγιον Δημήτριον.

821. *Μαρία Λαμπίρη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐπικαλύμματα τοίχου κεντητά.

822. *Εὐδοξία Λαύδα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐπικάλυμμα πλεκτὸν ἀνακλίντρου.

823. *Ἑλένη Παπαγεωργίου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

824. *Ἀνδριάνη Σπάθη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Θήκην ὑποκαμίσων κεντητήν.

825. *Δ. Κωνσταντίνου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Περιπόδια ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα βαμβακερά.

826. *Λουκία Π. Κρήτη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

827. *Ἑλένη Π. Κρήτη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

828. *Πηνελόπη Ξενοκράτους*. Ἐκ Βουκουρεστίου, Ρουμανίας.
Εἰκόνα ἐκ τριχῶν κεφαλῆς παριστῶσαν τὸν Παρθενῶνα.

829. *Ἄννα Μητσοπούλου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κεντήματα.

830. *Μαριέττα Μ. Πάλλη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σταυρὸν κεντητὸν ἐν πλαισίῳ.

831. *Μαρία Κ. Παλαμᾶ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥινόμακτρον κεντητόν.

832. *Πηνελόπη Ἀναγνωστοπούλου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκέπασμα μάλλινον πλεκτόν.

833. *Εἰρήνη Ντάβαρη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκέπασμα μάλλινον πλεκτόν.

834. *Αἰκατερίνη Χαιρέτη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κλινοσκέπασμα βαμβακερὸν πλεκτόν.

835. *Εὐφροσύνη Μαλανδρίνου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

836. *Ἰουλία Μαλανδρίνου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

837. *Ἀγγελικὴ Σωτηριάδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρα.

838. *Ἑλένη Διαμαντίδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

839. *Σοφία Γ. Μπουρνιᾶ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κέντημα ἐπὶ ἀτλαζίου.

840. *Πηνελόπη Πολάτου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Στέμμα χρυσοκέντητον.

841. *Ἀνδρέας Δημάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐμβάδας χρυσοκεντήτους.

842. *Ἀγγελικὴ Πλατύ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

843. *Μαρία Ἰωαννίδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

844. *Εὐθαλία Ἰωνίδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐργόχειρον.

845. *Ἀριάδνη Α. Τσόχα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Εἰκόνα κεντημένην παριστῶσαν τὴν βασίλισσαν Ὄλγαν ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ ὁ «Εὐαγγελισμός».

846. *Ἀγλαΐα Ῥαυτοπούλου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥινόμακτρον πλεκτόν.

847. *Ἀσπασία Μ. Οἰκονόμου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσκεφάλαια κεντητά.

848. *Παῦλος Ἰωάννου*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μανδήλια γραφιδωτὰ διαφόρων χρωμάτων.

849. *Ν. Α. Βάστας*. Ἐκ Κύθνου, Κυκλάδων.
Ἐπώμιον ἐξ ἐρίου αἰγὸς πλεκτόν, ὁμοίως ἐκ προβάτου.

850. *Λουκία Ζερβοῦ*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Πῖλον γυναικεῖον.

851. *Τασοῦλα Μ. Λυκούδη*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐσώβρακα βαμβακερὰ λεπτά, ὁμοίως προσόψια.

852. *Ἀντσουλέττα Φερεντίνου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Σκούφους βαμβακεροὺς πλεκτούς.

853. *Μαριάνα Σ. Βονιτσάνου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Φλανέλλας βαμβακερὰς πλεκτάς.

854. *Ἀμαλία Ἀνανιάδου*. Ἀξ Ἀθηνῶν.
Ἐπιτραχήλιον χρυσοκέντητον.

855. *Εἰρήνη Μαντζαβίνου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Προσκεφάλαιον κεντημένον ἐκ τσόχας.

856. *Γλυκερία Ζωγράφου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐπιμανίκια ἀρχιερατικὰ κεντητά.

857. *Α. Παπασωτηρίου*. Ἐκ Βρύστιανης, Ναυπακτίας, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ἐνδυμασίαν γυναικείαν ἐξ 7 τεμαχίων.

858. *Μαρία Βουσκουδάκη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἔνδυμα παιδικὸν ἐκ δαντέλλας κατασκευασθείσης διὰ τῆς χειρός.

859. *Λάζ. Σολάτσης*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Πίλους διαφόρων εἰδῶν.

860. *Ἀλέξιος Ῥήγας*. Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Στολὴν μαλλίνην ἀνδρικήν.

861. *Γ. Βενιέρης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ἐνδυμασίαν ἀνδρικήν.

862. *Σουσάνα Ν. Μποναφᾶ*. Ἐκ Σκοπέλου, Εὐβοίας.
Πλαγγόνα εἰκονίζουσαν γυναικείαν ἐνδυμασίαν Σκοπέλου.

863. *Βικέντιος Βασάλας*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ἐνδυμασίαν ἀνδρικὴν ἐξ ἐριούχου, ἐσθῆτα θαλάμου.

864. *Γ. Βελισσαρόπουλος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Καλεμκεριὰ καλαμογραφικὰ καὶ τυποβαφικά, βαρέζια βαμβακερὰ μετὰ κροσσῶν μαλλίνων.

865. *Χαρίκλεια Ἠλ. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισα μεταξωτὰ γυναικεῖα.

866. *Εὐσταθία Γ. Μοσχολιοῦ*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισα γουγιωτὰ γυναικεῖα, ἐφάπλωμα ἀτλαζωτόν.

867. *Μαρία Ι. Βισβίκη*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισον γυναικεῖον

868. *Παρασκευοῦλα Παπαπέτρου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισα διαφόρων εἰδῶν

869. *Ἀλτάνα Δ. Χάρου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισα γυναικεῖα γουγιωτά.

870. *Αἰκατερίνη Ι. Ζησίμου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ἐσώβρακα δίμητα.

871. *Χρυσοῦλα Κ. Καθάριου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισα γυναικεῖα μεταξωτὰ καὶ βαμβακερά.

872. *Αἰκατερίνη Ἀνδρεοπούλου*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισα βαμβακερὰ καὶ γουγιωτά.

873. *Γιαννοῦλα Ἀστερικοῦ*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ἐσωφόριον μάλλινον.

874. *Εὐθυμία Δ. Νίκα*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὑποκάμισον μεταξωτὸν γυναικεῖον νυκτικόν.

875. *Πανώρια Θ. Κοτομάτη*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Καλεμκεριὰ γεμενιά, κεφαλοδέσμους κεντητούς.

876. *Ἐμ. Ἰωαννίδης*. Ἐξ Ἀμοργοῦ, Κυκλάδων.
Ἐσωφόρια γυναικεῖα μεταξωτά, χειρόμακτρα.

877. *Σπυρ. Π. Δάβαρης*. Ἐκ Λιόπεσι, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐνδυμασίαν χωρικὴν τῶν Μεσογείων τῆς Ἀττικῆς.

878. *Δῆμος Τροιζῆνος*, Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ἐσωφόρια.

879. *Ρεγγίνα Λυκούδη Ριφιώτου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἐνδυμασίας χωρικῶν.

880. *Κυριακὴ Μ. Μπαριακτάρη*. Ἐκ Κωμιακῆς, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐνδυμασίαν ποιμενικήν.

881. *Αἰκατερίνη Καραβιτσᾶ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Κάπαν χωρικὴν μαλλίνην.

882. *Κοκωνιὰ Πρωτοπαπᾶ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐπανωφόριον βρεφικόν.

883. *Μαρία Πατακοῦ*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Στρῶσιν κανναπέ, σινδόνην κεντητήν, ἐπανωφόριον βρεφικόν.

884. *Εὐδοκία Γ. Μπαρδάκη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐπανωφόριον βαμβακερὸν χρωματιστόν.

885. *Ντουντοῦ Ν. Πρωτοπαπαδάκη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου Κυκλάδων.
Ἐσωφόριον μάλλινον, ἐπανωφόριον βρεφικόν.

886. *Διαμαντὴ Μ. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Στρῶσιν κανναπὲ χρυσοΰφαντον, ἐσωφόριον μάλλινον.

887. *Αἰκατερίνη Σκευοφύλακος*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐσθῆτα νυμφικὴν κεντητήν, ἐπανωφόριον βρέφους.

888. *Σοφία Ἐμ. Πρωτονοταρίου*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐπανωφόριον βρέφους.

889. *Καλὴ Δ. Μπερδανή*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Διάφορα εἴδη ραπτικῆς.

890. *Μαρουδιὰ Ι. Ζευγόλη*. Ἐξ Ἀπειράνθου, Νάξου, Κυκλάδων.
Ἐπανωφόριον παιδικὸν χρυσοΰφαντον, στρῶσιν καναπέ.

891. *Σμαράγδα Α. Βαλτινοῦ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐνδυμασίαν ἐθνικὴν ἀνδρικήν.

892. *Φραγκίσκα Γ. Δρακοπούλου*. Ἐκ Μυκόνου, Κυκλάδων.
Πλαγγόνα εἰκονίζουσαν ἐνδυμασίαν παλαιὰν Μυκονίας γυναικός.

893. *Λάζ. Βόγλης*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐφάπλωμα ἀτλαζωτόν.

894. *Χαρ. Τζουνάκος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κασκέτα, κούκους, βάττας λευκὰς καὶ μελανάς.

895. *Μαγδαληνὴ Γ. Ῥούσου*. Ἐξ Ἰσαρίου, Ἀρκαδίας.
Γιούρντα μάλλινη μὲ μεταξωτὰ χάρτσια.

896. *Δ. Ἀγγελίδης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μανδήλια γραφιδωτά.

897. *Ὀρφανοτροφεῖον Ἀδελφῶν Μπαμπαγιώτου*. Ἐν Ἑρμουπόλει, Σύρου, Κυκλάδων.
Ἐνδύματα γυναικεῖα.

898. *Σωσσάνα Πολίτου*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μανδήλια καλαμογραφικά.

899. *Κ. Χονδρός*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Καλεμκεριά.

900. *Δέσποινα Πατσούκη*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Πῖλον γυναικεῖον.

901. *Μαρία Αὐγερινοῦ*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ῥιπίδιον ἐκ μετάξης, οὗ ὁ σκελετὸς κατεσκευάσθη ἐν Παρισίοις, ἡ δὲ λοιπὴ ἐργασία ὑπὸ τῆς ἐκθετρίας.

902. *Χ. Σαραντόπουλος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Κεφαλοδέσμους χαλαμοβαφικούς.

903. *Ἑλένη Γιανακοπούλου*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ἔνδυμα ἀρχιερατικὸν μεταξωτὸν χρυσοκέντητον.

904. *Γραμματικὴ Κ. Κοκκίνου*. Ἐξ Ἁλμυροῦ, Λαρίσσης.
Ἐνδυμασίαν μεταξωτὴν ἐντοπίαν χρυσοκέντητον.

905. *Ι. Χαλόφτης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐνδυμασίαν μεταξωτὴν ἐντοπίαν χρυσοκέντητον.

906. *Δῆμος Μεγάρων*. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐνδυμασίαν ἀνδρικὴν ἐντοπίαν.

907. *Δομίνικος Στάνης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Πίλους ἀνδρικοὺς ὑψηλοὺς καὶ πίλους χαμηλούς.

908. *Χ. Κανδρῆς*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἐνδυμασίαν ἀνδρικὴν ἐγχωρίαν χρυσοΰφαντον ἐκ βελούδου.

909. *Εἰρήνη Μεταξᾶ*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Διάφορα ἐργόχειρα καὶ ἐνδύματα γυναικεῖα.

910. *Ἀρτεμισία Μεταξᾶ*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας
Ἐνδύματα γυναικεῖα.

911. *Καλομοίρα Μπάτσαρη*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Φόρεμα γυναικεῖον, αὐλαίας.

912. *Ἀφροδίτη Μπάτσαρη*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Κουβέρταν.

913. *Σταματοῦλα Μπάτσαρη*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Πορτοβάζαν.

914. *Χρυσοῦλα Μπάτσαρη*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Καλύμματα διὰ πολυθρόνας.

915. *Εὐπραξία Ζαγορίτου*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Ὑποκάμισα.

916. *Μαριετίνα Ἰγγλέση*. Ἐκ Μεταξάτων, Κεφαλληνίας.
Διάφορα ἐργόχειρα.

917. *Σιδέρης Γριζᾶς, Κουλουριώτης*. Ἐκ Λιόπεσι, Ἀττικῆς.
Ἐνδυμασίαν χωρικὴν τῶν Μεσογείων Ἀττικῆς.

918. *Νικόλαος Βουχέμης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποκάμισα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα.

919. *Ἰ. Ἀνδρέου*. Ἐκ Κύμης, Εὐβοίας.
Κοντογούνιον χρυσοκέντητον.

920. *Ἑλένη Καραγιαννοπούλου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συλλογὴν λαιμοδετῶν.

921. *Ἀγγελικὴ Μητσάτου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐνδυμασίαν ἐθνικὴν τῶν Ψαρρῶν.

922. *Χρυσοῦλα Λεβαντῆ*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Μαξηλάρια.

923. *Εὐανθία Κουζοῦ*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Μαξηλάρια βαμβακερὰ κρεμαστά.

924. *Δῆμος Σκιάθου*, Εὐβοίας.
Ἐνδυμασίαν ἐγχώριον νυμφικὴν γυναικείαν, ὁμοίαν παλαιοῦ συστήματος, ἐνδυμασίαν ἐγχώριον παλαιοτέρου συστήματος.

925. *Εὐαγγελιὼ Ἀθανασίου*. Ἐκ Σκιάθου, Εὐβοίας.
Ὑποκάμισον μεταξωτὸν χρυσοκέντητον λευκόν, ὅμοιον βαμβακομέταξον.

926. *Ν. Νικητάκης*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Φέσιον χρυσοκέντητον, κοντογούνιον ἐκ βελούδου χρυσοκέντητον, φόρεμα μεταξωτὸν μὲ περιχειρίδας χρυσοκεντήτους καὶ περιλαίμιον μετὰ περιχειρίδων μεταξίνων κεντημένων, ὑποκάμισον μεταξωτόν.

927. *Εὐγενία Μοναχὴ Φραγκισκανῶν*. Ἐκ Μονῆς Ἁγίου Ἀνδρέα, Κραναίας, Κεφαλληνίας.
Ζώνας.

928. *Μαρία Γκιώνη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποκάμισον κεντητόν.

929. *Γ. Μάλλιαρης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποκάμισα μεταξωτὰ ἀνδρικά.

930. *Μ. Τσολάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐφάπλωμα ἀτλαζωτόν.

931. *Νικόλαος Κουσουρέλης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐνδυμασίαν ἐγχώριον γυναικεῖαν.

932. *Ἑλένη Ἀντωνίνα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐνδυμασίαν ἀμαζόνος μελαίνην μετ' ἀνδρικέλου.

933. *Κ. Φαραρίτης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥιπίδια μεταξωτά.

934. *Ἀδελφοὶ Σταθόπουλοι*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Λαιμοδέτας.

935. *Σταμάτιος Λεβεντάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐφάπλωμα ἀτλαζωτόν.

936. *Εὐθαλία Λελούδα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποκάμισον γυναικεῖον κεντητόν.

937. *Γ. Λεμπεσόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κοντογούνιον γυναικεῖον μετὰ καλκανίων.

938. *Ἑλένη Διαμαντίδου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποκάμισον γυναικεῖον κεντητόν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Θ'

Χημικαὶ τέχναι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

939. *Βασιλ. Γιοῦρος.* Ἐκ Ζακύνθου.
Θειοῦχον ἄνθρακα.

940. *Μερκάτης καὶ Σα.* Ἐκ Ζακύνθου.
Θειοῦχον ἄνθρακα.

941. *Σ. Ἀραβαντινός.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἶνον κίνας ἁπλοῦν, σύνθετον, τροχίσκους, κόνιν ὀδοντοϊατρικήν.

942. *Η. Μ. Κελεύτης.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἶνον κίνας τονοτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

943. *Α. Κ. Νικολάου.* Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Ῥευστὸν σωσιόδοντον, ἀλεξητήριον ἀντισκορβουτικόν, ὀδοντόκονιν, κόνιν ὀδοντοστερεωτικήν.

944. *Εὐάγγ. Γενρατᾶς.* Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Σεράπιον ὑποφωσφορούχου τιτάνου, γάλακτος, κωδεΐνης, ἰωδούχου σιδήρου, ἐλιξήριον κίνας, διάχυλον, καταπότια ἰωδούχου σιδήρου, ἐκχυλίσματα.

945. *Γεώργ. Θ. Καντζίκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σεράπιον μόρων, ὕδωρ ἀπεσταγμένον ῥόδων, ὑγροποτάσσης συγκεντρωμένον, Κολωνίας, στάλαγμα θρίδακος, ἀλοιφὴν ἀνθαιμορροϊδικήν.

946. *Κ. Ν. Παυλᾶτος.* Ἐξ Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Ἀποστάγματα ὑδατώδη ἰαματικά, πνευματώδη ἀρωματικά, ἐκχυλίσματα γλυκερινοῦχα, οἶνον κίνας λευκόν, μέλανα μετὰ κακάου.

947. *Κ. Σπυρίδης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐκριζοντυλίνην.

948. *Θεμ. Ἀβλάμης.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Οἶνον κίνας, ὁμοίως μετὰ πρωτοϊοδούχου σιδήρου, ὁμοίως φωσφοροῦχον, σεράπιον πρωτοϊοδούχου σιδήρου, τυλοφάγον ἢ τυλοφθόρον, ἀλοιφὴν κατὰ τῆς δυσωδίας τῶν ποδῶν, χνουδεΐνην, ἀντιφηλιδικόν, ὀδοντόβαμμα, ἀντιφθειρικόν.

949. *Δημ. Λαμπαδάριος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον κίνας, σιδηροῦχον καὶ μή.

950. *Γρ. Κουκούλης.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Κίναν Λαρόσχ, πηξίνην οἰνοφόρον, ὀδοντόκονιν, ὀδοντόπησμα.

951. *Παραγ. Κυριπέζης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σεράπιον ἰωδοῦχον σιδήρου, θῆκας κοπαΐου βαλσάμου, θῆκας κικκίνου ἐλαίου, συναπισμὸν εἰς φύλλα.

952. *Εὐστρ. Σταθᾶτος.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον κίνας.

953. *Γ. Καρακίτσος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Διάφορα φαρμακευτικὰ εἴδη.

954. *Ζ. Χρηστόπουλος.* Ἐκ Πύργου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον λευκὸν κίνας.

955. *Ἑλένη Μπετσάκη.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ἀφέψημα κατὰ ῥαχίτιδος (κοινῆς βεντερούγας).

956. *Σ. Συράκος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὕδωρ Κολωνίας, κινίνης, ὀδοντότριμμα.

957. *Ἀν. Πλατύς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀλοιφὴν ἐξαλείφουσαν τὰ ἐκζέματα καὶ τὰς πιτυριάσεις.

958. *Γ. Φ. Σκλέπας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον κίνας σύνθετον, κόνιν ἀρσικάκοσμον ποδῶν, διάχυλον.

959. *Ι. Καζιλάρης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Φαρμακευτικὰ εἴδη.

960. *Σ. Ἀραβαντινός.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Θυμίαμα ἀρωματικόν, χάρτην ἀρωματικόν, κόνιν ἀρωματικήν, καφέ.

961. *Βισβάρδης.* Ἐκ Ζακύνθου.
Ὕδωρ ἐπανορθωτικὸν κόμης, Ἀφροδίτης, ῥόδων, βαφὴν μύστακος, πομάδαν προσώπου, γλυκερίνην, πούδραν.

962. *Βαλαρούχας καὶ Μπαζάκης.* Ἐκ Ζακύνθου.
Σάπωνα πράσινον κοινόν, ὁμοίως λευκόν.

963. *Μερκάτης καὶ Σα.* Ἐκ Ζακύνθου.
Σάπωνας διαφόρων εἰδῶν.

964. *Κ. Κοκκαλίνης.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ἀνθόνερον.

965. *Φανῆ Τρύφωνος.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Τριανταφυλλόνερον.

966. *Γ. Πυψίδης.* Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ἀνθόνερον καὶ τριανταφυλλόνερον.

967. *Ἀδελφοὶ Ζαβογιάννη καὶ Σα.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σάπωνας.

968. *Ι. Καζιλάρης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὕδωρ Κολωνίας.

969. *Ν. Καιροφύλαξ.* Ἐκ Ζακύνθου.
Σάπωνα.

970. *Ἀδελφοὶ Ἀναστασίου.* Ἐκ Ζακύνθου.
Σάπωνα.

971. *Βασιλ. Γιοῦρος.* Ἐκ Ζακύνθου.
Πυρηνέλαιον.

972. *Μερκάτης καὶ Σα.* Ἐκ Ζακύνθου.
Πυρηνέλαιον.

973. *Ἀδελφοὶ Ζαβογιάννη καὶ Σα.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πυρηνέλαιον χρώματος κιτρίνου καὶ πρασίνου.

974. *Γ. Τριανταφυλλόπουλος.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σπερματσέτα, κηρὸν εἰς διάφορα σχήματα.

975. *Ἡρ. Πλατῆς καὶ Σα.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Λαμπάδα ἐκ κηροῦ.

976. *Παναγ. Ζέγγελης.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Κηρία διάφορα.

977. *Ἐλισσάβετ Ζεγερλῆ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὁμοιώματα ἐκ κηροῦ.

978. *Διον. Βοῦλτσος.* Ἐκ Ζακύνθου.
Στεαρικὰ κηρία.

979. *Ἰω. Ἠλιόπουλος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Στέφανα ἐκ κηροῦ, γιρλάνταν νυμφικὴν μὲ περιδέραιον.

980. *Εὐφροσύνη Βερυκίου.* Ἐκ Πόρου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ὁμοίωμα χελώνης ἐκ κηροῦ.

981. *Ε. Πατρωνίας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Στεαρικὰ κηρία.

982. *Α. Εὐθυμίου.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Χρώματα διάφορα.

983. *Δ. Ἀνδρικόπουλος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἐλαιοχρώματα.

984. *Σεραφεὶμ Κιφιώτης.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Δείγματα βαφῆς ὑφασμάτων.

985. *Α. Εὐθυμίου.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Βερνίκια διάφορα, λινέλαιον.

986. *Ρ. Ποφάντης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σφραγιστικὸν κηρόν.

987. *Δῆμος Μεγάρων.* Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ῥητίνην.

988. *Ι. Ρ. Σπυρόπουλος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Βερνίκια.

989. *Μ. Ν. Ξανθάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Βερνίκια.

990. *Ρ. Ποφάντης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κόλλας διαφόρους, γόμας, κόλλαν πάστα.

991. *Ἰωάν. Ξένος.* Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Τρύγα τριῶν εἰδῶν.

992. *Χ. Πριντάρης.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τρύγα καθαρισμένην καὶ ἀκαθάριστον.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ι΄.

Βυρσοδεψικὴ καὶ τὰ ἐκ βυρσῶν σκευαζόμενα.

993. *Ἰωάν. Ξένος.* Ἐκ Ληξουρίου Κεφαλληνίας.
Ἀρνοδέρματα καὶ αἰγοδέρματα.

994. *Χρῆστος Πέτας.* Ἐκ Ναυπάκτου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τσαρούχια.

995. *Δ. Γ. Παπαδόπουλος.* Ἐκ Βάγκου, Ἀρκαδίας.
Δέρμα λυγκός.

996. *Γ. Κομνηνός.* Ἐκ Μεγαλοπόλεως, Ἀρκαδίας.
Δοχεῖον ὕδατος δερμάτινον.

997. *Ἰ. Ζαχαράκης.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Δέρμα λευκὸν καὶ κόκκινον.

998. *Γ. Λαγουρός.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Δέρμα λευκόν, βακέταν λευκήν, βιδέλον μαῦρον, σαγρὲν μαῦρον.

999. *Π. Καλουτᾶς, υἱός.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Δέρματα λευκὰ καὶ κόκκινα.

1000. *Κ. Νεγρεπόντης.* Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Δέρμα λευκὸν διὰ πέλματα, τελατίνι, βιδέλον.

1001. *Σαλοῦστρος καὶ Κ. Τσιροπινᾶς.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Δέρματα.

1002. *Φιλ. Τσιγκριντζῆς*. Ἐκ Μακρυνίτζης, Βόλου, Λαρίσσης.
Ἱμάντας δερματίνους, βακέτα, λωρία λευκὰ ἐκ δέρματος, λωρία λινά, μισήνια, φόδραις.

1003. *Ἀδελφοὶ Κ. Γάτου*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δέρμα τελατίνι.

1004. *Ἀδελφοὶ Ν. Δημητροῦ*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δέρμα κίτρινον.

1005. *Ἠλίας Ν. Φιλογιάννης*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δέρματα μαῦρα σαχτιάνι.

1006. *Υἱοὶ Γ. Καλλία*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δέρματα διαφόρων εἰδῶν.

1007. *Ἀθ. Ντόρτος*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Δέρματα διάφορα.

1008. *Ἰωάν. Βαρδαζόγλους*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μαρκούτζια μετὰ τῶν ναργιλέδων.

1009. *Ἀδελφοὶ Παπαδάμ*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου.
Δέρματα διάφορα.

1010. *Ζαφείριος Νικούλης καὶ Σα*. Ἐκ Βόλου, Λαρίσσης.
Δέρματα.

1011. *Κ. Μαῦρος*. Ἐκ Μακρυνίτσης, Βόλου, Λαρίσσης.
Δέρματα.

1012. *Χ. Δ. Σβολόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Βαλίζας δερματίνους.

1013. *Α. Βεντουρᾶς*. Ἐκ Παροικίας, Πάρου, Κυκλάδων.
Δέρματα.

1014. *Θ. Λέκκας*. Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Δέρματα κατειργασμένα.

1015. *Γ. Κόντος*. Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας,
Δέρμα κατειργασμένον.

1016. *Δ. Α. Κτενᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Δέρματα.

1017. *Ἰωάν. Τσαούσης*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ ἄνευ ραφῆς, ὁμοίως γυναικεῖα.

1018. *Στ. Ἀμοιραδάκης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Διαφόρων εἰδῶν ὑποδήματα

1019. *Ἀλέξ. Γάτος*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα ἀνδρικά.

1020. *Βικέντιος Ἀγγισός*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα κυνηγετικὰ ἐκ δέρματος λευκοῦ, ναυτικὰ ἐκ δέρματος μέλανος.

1021. *Δημ. Βακόντιος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ ἐλαστικά.

1022. *Δημ. Φρέρης*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ διὰ γεωργούς.

1023. *Γ. Ξενόπουλος*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα γυναικεῖα.

1024. *Χαρ. Τσίκλης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Ὑποδήματα γυναικεῖα μεταξωτά, τσαρούχια παιδικά, ὑποδήματα ἀνδρικά, ὁμοίως διὰ μικρὰ παιδία.

1025. *Θεόδ. Μοσχαχλαειδῆς*. Ἐξ Ἀμφίσσης, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τσαρούχια.

1026. *Δημοσθ. Στάβαρης*. Ἐκ Λαμύρων, Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα.

1027. *Ἰωάννης Μεσσηνέζης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα διαφόρων εἰδῶν.

1028. *Χ. Μιχαλόπουλος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ὑποδήματα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα.

1029. *Μάνθος Παπαζησίμου*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Βαλίτζαν.

1030. *Λουκᾶς Λέτσικος*. Ἐξ Ἄρτης.
Τσαρούχια.

1031. *Ν. Καρβελᾶς*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

1032. *Ν. Χαμπαῖος*. Ἐκ Μεσολογγίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τσαρούχια κεντημένα.

1033. *Ἰω. Βούλγαρης*. Ἐκ Σπάρτης, Λακωνίας.
Ὑποδήματα γυναικεῖα.

1034. *Ν. Ζέρβας*. Ἐξ Ἄρτης.
Ὑποδήματα ἀξιωματικῶν πεζικοῦ, ὅμοια ἱππικοῦ.

1035. *Σ. Τσιούτης*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Ὑποδήματα ἀνδρῶν.

1036. *Ν. Φάφλος*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

1037. *Ἀ. Ἀνδρόνικος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μαρκούτσια.

1038. *Κ. Σερακιώτης*. Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Θήκην ἐκ δέρματος ἑλληνικῆς κατεργασίας. Τσαρούχια.

1039. *Φ. Χαραλάμπους καὶ Σα*. Ἐκ Καρβασαρᾶ, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ζεῦγος τσαρουχίων ἐκ τελατινίου.

1040. *Ν. Μανιαδάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποδήματα ἀνδρῶν.

1041. *Δ. Χατζιόγλου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Τσαρούχια.

1042. *Β. Καλτιμπάσης*. Ἐκ Λαμίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τσαρούχια.

1043. *Ἀθ. Μαχαιρᾶς*. Ἐκ Λαμίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τσαρούχια.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΑ'

Μηχαναὶ καὶ μέσα μεταφορᾶς.

1044. *Σταμ. Ῥαΐσης*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ὑποδείγματα σιδηρῶν ἐλαιοπιεστηρίων.

1045. *Ῥεγγίνα Ῥιφιώτου Λυκούδη*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Κτένια ἐργαλειοῦ.

1046. *Ι. Νικολόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Φυσερὰ πρὸς θείωσιν ἀμπέλων.

1047. *Π. Ἐπιτροπάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σάγματα γυναικεῖα.

1048. *Μ. Ν. Ξανθάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πίνακα περιέχοντα 126 ψήκτρας, χρωστῆρας κτλ.

1049. *Λ. Μακαρατζῆς*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μαγκάνιον δι' ἐκκοκισμὸν βάμβακος, σαΐταν, ἀδράκτιον διὰ γνέσιμον, τροχοὺς δι' ἐργαλεῖα ὑφασμάτων.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΒ'

Πολιτικὴ μηχανή· ναυπηγία. Στρατιωτικὴ τέχνη.

1050. *Πέτρος Μπούμης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Πρότυπον πλοίου ἡ «Ἀργώ».

1051. *Ζ. Μελιδόνης*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Πλοιάριον ἐντὸς θήκης ὑαλίνης.

1052. *Ἀναστ. Γ. Κουϊμζέλης*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σχέδιον ἀτμομηχανῆς ἀριστερᾶς τοῦ ταχυπλόου «Σφακτηρία».

1053. *Ἀδελφοὶ Σολωμοῦ*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Πρότυπον ἀλιευτικοῦ πλοιαρίου.

1054. *Ν. Καλουτᾶς*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Ναυτικὴν πυξίδα

1055. *Ἐλευθέριος Γεωργαντᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐνδυμασίαν ἀδιάβροχον συγκειμένην ἐκ 4 τεμαχίων, μανδύαν ἀδιάβροχον μέλανα.

1056. *Γ. Κ. Γιανναχοῦ*. Ἐκ Σπετσῶν, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Χειροποίητον ἰχνογράφημα.

1057. *Γ. Γλυνός*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Πρότυπον ἑλικοκινήτου ἀτμοπλοίου.

1058. *Κ. Δέδες*. Ἐκ Σαλαμῖνος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πρότυπον λέμβου.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΓ'

Ἀνατροφή. Διδασκαλία.

Ἐλευθέριοι τέχναι.

1059. *Ι. Πετρώφ*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πίνακα Κρήτης, ἐθνικὸν παιγνίδιον, πίνακα τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱεροῦ ἀγῶνος, τοπογραφικὸν σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

1060. *Β. Βούλγαρης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα ὄργανα διδασκαλίας.

1061. *Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων*. Ἀθηνῶν.
Γεωγραφικοὺς πίνακας.

1062. *Γ. Α. Δημητριάδης*. Ἐκ Θεσσαλονίκης, Τουρκίας
Πίνακα παριστῶντα τὰ χερσαῖα τείχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

1063. *Α. Μηλιαράκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Γεωγραφικοὺς πίνακας.

1064. *Μαργ. Δήμιτσας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Χάρτην τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, Μ. Ἀσίας καὶ μέρους τῆς Ἰταλίας.

1065. *Μ. Χρυσοχόος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Γεωγραφικοὺς πίνακας.

1066. *Ἐρνέστος. Νοννότ*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Τοὺς «Μάρτυρας τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου», δρᾶμα.

1067. *Ὀθ. Ρουσόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἰνολογικά, χημείαν.

1068. *Β. Ἀποστολίδης*. Ἐξ Ἀλεξανδρείας, Αἰγύπτου.
Ὁμήρου Ἰλιάδος μετάφρασιν.

1069. *Ἐπαμ. Κονιδάρης*. Ἐξ Ὀδησσοῦ, Ῥωσσίας.
Μέθοδον καλλιγραφίας, γραμμικὴν ἰχνογραφίαν καὶ λεύκωμα καλλιγραφικῶν χαρακτήρων.

1070. *Κ. Λαναρᾶς*. Ἐξ Ἀμυσοῦ.
Μελέτην περὶ τῆς θεραπευτικῆς ἰδιότητος τοῦ ὕδατος, συλλογὴν ποιημάτων, εἰδικὴν παθολογίαν, διατριβὰς περὶ διαφόρων νόσων.

1071. *Δ. Γ. Οἰκονομόπουλος*. Ἐκ Καΐρου, Αἰγύπτου.
Πραγματείαν περὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ χολέρας, χωρογραφίαν τῆς νήσου Λέρου.

1072. *Δ. Περβάνογλους*. Ἐκ Λειψίας, Σαξωνίας.
Τὸ περιοδικὸν «Ἕσπερος» τῶν ἐτῶν 1881-1886, λεύκωμα μετὰ 15 εἰκόνων.

1073. *Ἰωάν. Φραγκιᾶς*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Μετάφρασιν «Ἀμφιτρύωνος».

1074. *Δ. Ἰ. Καραγιαννάκης*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Συλλογὴν καλλιγραφημάτων.

1075. *Α. Γ. Κουλουριώτης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀλφαβητάριον ἀλβανικόν.

1076. *Μ. Κ. Κυριακός, Σάμιος*. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.
Ἑλληνικὰ καλλιγραφήματα, καλλιγραφίαν ἑλληνικήν.

1077. *Ἰ. Φουστᾶνος*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Συγγράμματα διάφορα.

1078. *Ἰ. Π. Πύρλας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συγγράμματα διάφορα.

1079. *Δ. Χούμης.* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Βιβλία διάφορα.

1080. *Ἰ. Τσακασιάνος.* Ἐκ Ζακύνθου.
«Ποιητικὸν ἀνθῶνα», «Ἐμπρός», χειρόγραφον.

1081. *Β. Δ. Ζῶτος, Μολοσσός.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἠπειρωτικὰς μελέτας.

1082. *Διον. Θεοδόσης,* ἱερεύς. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μικρογραφήματα ἐν πλαισίῳ.

1083. *Θ. Δ. Τρικκαλιανός.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πίνακα συνοπτικὸν καὶ μεθοδικὸν πυροχημικῆς ἀναλύσεως, πρακτικὸν ὁδηγὸν ἀναλύσεως τῶν οὔρων.

1084. *Σπυρ. Κουσουλῖνος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συγγράμματα διάφορα, ὡς τυπογραφικὰ ἔργα.

1085. *Ν. Παρίσης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Αἰθιοπικά.

1086. *Συντάκτης «Ἡλίου».* Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Σῶμα ἐφημερίδος ὁ «Ἥλιος».

1087. *Θ. Τσικόπουλος.* Ἐκ Σερρῶν, Μακεδονίας.
Σύγγραμμα περὶ διοργανώσεως τῆς ἀνωτάτης παιδεύσεως, χειρόγραφον.

1088. *Καλλιρόη Παρρέν.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σῶμα «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

1089. *Γ. Α. Δημητριάδης.* Ἐκ Θεσσαλονίκης, Μακεδονίας.
Ὁδογράφου χειρόγραφον, μελέτην ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης τῶν ἀριθμῶν, γεωμετρίαν.

1090. *Ρήγας Ποφάντης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μελάνας διαφόρους, πολυγράφους.

1091. *Δ. Στραβοπόδης.* Ἐκ Ζακύνθου.
Ὁδηγὸν ἐμπορίου.

1092. *Π. Δ. Ζυγούρης.* Ἐκ Λειψίας, τῆς Σαξωνίας.
Σῶμα περιοδικοῦ «Κλειοῦς» τῶν ἐτῶν 1885-1886-1887.

1093. *Ἀντ. Μηλιαράκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μελέτην περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰονίου πελάγους, γεωγραφίαν πολιτικὴν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ὑπομνήματα περιγραφικὰ τῶν Κυκλάδων νήσων.

1094. *Μιλ. Βρατζάνος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα συγγράμματα αὐτοῦ.

1095. *Μ. Γ. Δήμιτσας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα συγγράμματα αὐτοῦ.

1096. *Μ. Χαιρέτης.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαίας καὶ Ἤλιδος.
Χειρόγραφον πραγματείας περὶ ἀμπελουργίας καὶ οἰνοποιΐας.

1097. *Μονὴ Κρυπτοφέρρης.* Ἐκ Τουσκούλου, Ἰταλίας.
Φωτοτύπωμα περγαμηνῆς χειρογράφου καλλιγραφηθείσης ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν δοκίμων τῆς μονῆς ταύτης, ἀποτελούμενον ἐκ πέντε φύλλων ἀπεικονιζόντων εἰς τὸ ἀκριβὲς τὰς διαφόρους γραφὰς εἰς τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἐν τῇ μονῇ ὑπαρχόντων χειρογράφων κωδίκων ἀπὸ τοῦ ἕκτου μ.Χ. ἀρχομένου αἰῶνος καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος καταληγουσῶν.

1098. *Ἀντώνιος Βόκη, μοναχός.* Ἐκ Τουσκούλου, Ἰταλίας.
Ποιήματα Χριστοφόρου Πατρικίου ἐξ ἀνεκδότου κώδικος.

1099. *Κάρολος Βίλμπεργ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διαφόρους ἐκδόσεις αὐτοῦ.

1100. *Γ. Μπάρτ.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα βιβλία παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα.

1101. *Β. Ἀνδριανίδης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μελέτην περὶ ἐξυγιάνσεως τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

1102. *Πάλλης καὶ Κοτζιᾶς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Πίνακα σφραγίδων κεχαραγμένων ἐπὶ μετάλλου, ὅμοιον ἐξ ἐλαστικοῦ, ἐπισκεπτηρίων, φακέλλων.

1103. *Θ. Δ. Φραγκόπουλος*. 'Εκ Ζακύνθου.
'Αστικὴν νομοθεσίαν.

1104. *'Εθνικὴ Βιβλιοθήκη*. 'Αθηνῶν.
Εὐαγγέλιον ἐπὶ περγαμηνῆς τῆς δεκάτης ἢ ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, Χρυσόβουλλον περγαμηνὸν τοῦ Αὐτοκράτορος 'Ανδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ πρεσβυτέρου ἐκδοθὲν τῷ ἔτει 6797 (+ 1289). Σύναξιν τοῦ Ψαλτηρίου ἐπὶ χάρτου, γραφεῖσαν τῷ 1753.

1105. *'Ι. Σακελίων*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Τεμάχιον πανομοιότυπον Χρυσοβούλλου 'Αλεξίου Α' τοῦ Κομνηνοῦ.

1106. *Μ. Χ. 'Αρνιώτης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Κατάστιχα διάφορα.

1107. *Ν. Παπαδόπουλος, 'Υδραῖος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
«Διάπλασις τῶν Παίδων».

1108. *Ι. Ροῦσος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Βιβλία.

1109. *Κ. Χ. Βάμβας*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Μέθοδον λειτουργίας σχολιακῶν ταμιευτηρίων.

1110. *'Ι. Καρακατσάνης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Βιβλία.

1111. *'Αλφ. Μπότσης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
'Εφημεριδοπωλικὸν ὀργανισμὸν ἐντὸς κυτίου κεντητοῦ.

1112. *«Διεύθυνσις 'Εστίας.»* 'Εξ 'Αθηνῶν.
Περιοδικὸν «'Εστία», Καλλιτεχνικὴν πινακοθήκην.

1113. *Σ. Κεφάλας*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Οἴκημα ἐκ ναστοχάρτου παριστῶν τὸ Μουσεῖον τῆς Μασσαλίας, ὅμοιον τὸν ναὸν τοῦ Νικοδήμου.

1114. *Δ. Ζαλοῦχος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Τὸ περιοδικὸν «Σύμπαν».

1115. *'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία*. 'Αθηνῶν.
Τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα ἀπὸ τοῦ 1883-1887.

1116. *Α. Κοντογόνης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Πίνακας περιέχοντας ἀγγελίας. Λεύκωμα ἀγγελιῶν, φακέλλους.

1117. *Α. 'Αγγελόπουλος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Μηχανικὴν ἐπιθεώρησιν.

1118. *'Αγγ. Παπαδοπούλου*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
«Τὰ καθήκοντα τοῦ συζύγου».

1119. *Ε. Πονηρόπουλος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Διάφορα συγγράμματα αὐτοῦ καὶ ἐπιστημονικὰς συλλογάς.

1120. *Δ. Γ. Καμπούρογλους*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Σῶμα τῆς ά περιόδου τῆς «'Εβδομάδος».

1121. *Τσιγκανέλης καὶ Κεφάλας*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Μπομπονιέρας, θήκην ἐνδυμασίας, κυτία χάρτινα.

1122. *Ν. Σ. Δάρδης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Ἔργα βιβλιοδετικῆς καὶ γραμμογραφικῆς.

1123. *'Αριστ. Κολάτσος*. 'Εκ Πορταριᾶς, Βόλου, Λαρίσσης.
Δακτυλιολίθους.

1124. *Κ. Οἰκονόμου*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Κοσμηματογραφίαν.

1125. *Δ. Μαρτιμιανάκης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Φωτογραφίας εἰς πλαίσιον.

1126. *Γ. Ι. Μωραΐτης*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Πλαίσια μετὰ φωτογραφιῶν.

1127. *Κ. Βλάχος*. 'Εξ 'Αθηνῶν.
Σύγγραμμα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.

1128. *Γ. Δ. Σακελλαριάδης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Συλλογὴν δημοτικῶν μελῳδιῶν μετὰ εἰσαγωγῆς.

1129. *Γ. Λυμπέρης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διδασκαλίαν μουσικῆς, μουσικὰς συνθέσεις διαφόρους.

1130. *Ἰ. Ζαχαριάδης* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1131. *Βικέντιος Λαμούρης*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1132. *Ματθ. Μαυρογορδάτος*. Ἐκ Ταϊγανίου, Ῥωσσίας.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1133. *Γερ. Ντόλος*. Ἐκ Κορίνθου, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1134. *Ἐδ. Λαμπελὲτ καὶ Δ. Παπαδόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἱερὰν λειτουργίαν.

1135. *Ἀριστ. Κηρῖνος*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μουσικὴν σύνθεσιν.

1136. *Ὄλγα Βάλβη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐγερτήριον.

1137. *Ἐστέλλα Λασκαράτου*. Ἐκ Ληξουρίου, Κεφαλληνίας.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1138. *Ἐλίζα Βοττάρου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1139. *Ἐμ. Λ. Βενιός*. Ἐκ Φολεγάνδρου, Κυκλάδων.
Μουσικὰ ὄργανα, λύραν, λαοῦτον, μανδολῖνον.

1140. *Φριδερ. Βολωνίνης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1141. *Ἰ. Σ. Ξύνδας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1142. *Δ. Ρόδιος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1143. *Ἰ. Νικολάρας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1144. *Ἰ. Σταθόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Λαοῦτον, μανδολῖνον, μπουζούκιον, κιθάραν, βιολία.

1145. *Π. Θουράκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1146. *Π. Γ. Γκιτζωνίδης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν χειρόγραφον.

1147. *Τ. Κ. Ξανθόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1148. *Α. Σ. Καραβίας*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὴν σύνθεσιν.

1149. *Π. Δ. Οἰκονομόπουλος*. Ἐξ Ἰθάκης, Κεφαλληνίας.
Τηλεγραφικὸν μηχάνημα σύνθετον, συστήματος Mors.

1150. *Δημ. Καρακατσάνης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὀδόντας τεχνητούς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΔ΄

Καλαὶ τέχναι.

ΤΜΗΜΑ Α΄ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

1. *Ἀθηνᾶ Α. Λίβα.* Τὸ γένος Σαριπόλου. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἡ πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ ὑδατογραφία.

2. *Α. Πασχαλίδης.* Ἐκ Μονάχου.
Τοπία διὰ σινικῆς μελάνης.

3. *Ε. Κισίσογλου.* Ἐκ Λονδίνου.
Ὑδατογραφία ἐπὶ πορσελάνης.

4. *Ν. Λύτρας.* Ἐξ Ἀθηνῶν
Σχέδιον τοῦ ἀπονεμηθησομένου διπλώματος εἰς τοὺς βραβευθησομένους κατὰ τὴν Δ΄ Ὀλυμπιάδα.

5. *Ἰουλία Ψύχα.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀνθοδέσμη.

6. *Ν. Λύτρας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τὰ Κάλαντα.

7. *Α. Ἀντωνιάδης.* Ἐκ Παρισίων.
Ἐν Βρετάνῃ ἐλαιογραφία.

8. *Ζιλιερόν.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τοπίον ἐκ Φαλήρου ἐλαιογραφία.

9. *Κ. Βολονάκης.* Ἐκ Πειραιῶς.
Θαλασσογραφία ἐλαιογραφία.

10. *Ν. Ξυδιᾶς.* Ἐκ Πειραιῶς.
Προσωπογραφία Βραΐλα.

11. *Ζιλιερόν.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ναὸς Δαφνίου ἐλαιογραφία.

12. *Π. Λεμπέσης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Γέρων χωρικός, ἐλαιογραφία.

13. *Μαρία Κόκκαλη.* Τὸ γένος Σαριπόλου. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τοπίον ὑδατογραφία.

14. *Ε. Κισίσογλου.* Ἐκ Λονδίνου.
Μελέτη κεφαλῆς, ἐλαιογραφία ἐπὶ πορσελάνης.

15. *Κλεονίκη Γενναδίου.* Ἐκ Παρισίων.
Παράλια τοῦ στενοῦ τῆς Μάγχης ἐν καιρῷ ἀμπώτιδος.

16. *Ε. Κισίσογλου.* Ἐκ Λονδίνου.
Μελέτη κεφαλῆς ἐπὶ πορσελάνης.

17. *Ν. Λύτρας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τὸ μαγειρεῖον, ὑδατογραφία.

18. *Ν. Λύτρας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τὸ ᾠὸν τοῦ Πάσχα, ἐλαιογραφία.

19. *Κ. Βολονάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὁ λιμὴν Πειραιῶς, ἐλαιογραφία.

20. *Ἐμ. Λαμπάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Χαρτοπαικτεῖον, ἐλαιογραφία.

21. *Α. Βοῦρος.* Ἐκ Παρισίων.
Μικρὰ φύσις, ἐλαιογραφία.

22. *Ἐμ. Λαμπάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν
Συνομηλία, ἐλαιογραφία.

23. *Ν. Λύτρας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μετὰ τὴν πειρατίαν, ἐλαιογραφία.

24. *Ἐμ. Λαμπάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Θαλασσογραφία.

25. *Μάρκος Πιέρρης.* Ἐκ Κερκύρας.
Ἐν νυκτί.

26. *Εὐτέρπη Πολιτάκη.* Ἐκ Μονάχου.
Χωρικὴ Ἰταλίς.

27. *Ἄγγελος Γιαλλινᾶς.* Ἐκ Κερκύρας.
Ῥιπίδιον ὑδατογραφία.

28. *Γ. Ἰακωβίδης.* Ἐκ Μονάχου.
Προσωπογραφία.

29. *Ἄγγελος Γιαλλινᾶς.* Ἐκ Κερκύρας.
Ῥιπίδιον ὑδατογραφία.

30. *Π. Λεμπέσης.* Ἐξ Ἀθηνῶν
Ἐν εὐθυμίᾳ.

31. *Ἐμ. Λαμπάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μικρὰ λαίμαργος.

32. *Ζιλλερρόν.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μέρος τοῦ ναοῦ τῆς Σουνιάδος Ἀθηνᾶς, ἐλαιογραφία.

33. *Ν. Λύτρας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἡ ὀρφανή.

34. *Θ. Γεωργαντᾶς.*
Ἡ Πύρνα, τοπογραφία.

35. *Στέφ. Λάντσας,* ἐξ Ἀθηνῶν.
Νεκρὰ φύσις.

36. *Π. Λεμπέσης.*
Νεκρὰ φύσις.

37. *Α. Πασχαλίδης.*
Τοπίον.

38. *Ν. Λύτρας.*
Αὐτοπροσωπογραφία.

39. *Μαριάννα Ἀμοιραδάκη,* ἐξ Ἀθηνῶν.
«Ἀνεμῶναι».

40. *Ν. Ξυδιᾶς.*
Προσωπογραφία.

41. *Κ. Γιαννακόπουλος,* ἰατρὸς Ναυτικοῦ.
Ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Ἀλεξανδρείας.

42. *Μιχ. Σιγάλας.*
Προσωπογραφία.

43. *Ν. Ξυδιᾶς.*
Ὠκεανίδες.

44. *Θάλεια Ἀθηνογένους,* ἐξ Ἀθηνῶν.
Τοπίον.

45. *Ζιλλερόν.*
Ὁ Παρθενών.

46. *Ἀγγελ. Γιαλλινᾶς.* Ἐκ Κερκύρας.
Τοπίον Κερκύρας, ὑδατογραφία.

47. *Δ. Γεωργαντᾶς.*
Ἀνθοθεσία ἀμυγδαλῆς.

48. *Ἀγγελ. Γιαλλινᾶς.*
Τοπίον, ὑδατογραφία.

49. *Τσιριγώτης*. Ἐκ Κερκύρας.
Μία γνώμη.

50. *Χ. Παχῆς*. Ἐκ Κερκύρας.
Αἱ Σουλιώτισσαι.

51. *Ν. Ξυδιᾶς*.
Αὐτοπροσωπογραφία.

52. *Δ. Γεωργαντᾶς*.
Νεκρὰ φύσις.

53. *Β. Βοκασιάμπης*. Ἐκ Κερκύρας.
Προσωπογραφία.

54. *Ἐμ. Λαμπάκης*.
Ὀνάριον.

55. *Ν. Ξυδιᾶς*.
Ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου.

56. *Ἐμ. Λαμπάκης*.
Ῥωπογραφία.

57. *Ν. Γύζης*. Ἐκ Μονάχου.
Τὸ παραμύθι τῆς μάμμης.

58. *Θεόδ. Ῥάλλης*. Ἐκ Παρισίων.
Ἡ ἔγερσις Μεγαρίτιδος.

59. *Κλεονίκη Ἀθηνογένους*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Νυκτερινὴ θαλασσοπορία.

60. *Ν. Γύζης*.
Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἐν καιρῷ δουλείας.

61. *Γ. Ἰακωβίδης*. Ἐκ Μονάχου.
Τὸ κτένισμα.

62. *Ι. Ῥίζος*.
Μελετῶσα.

63. *Ι. Ῥίζος*. Ἐκ Παρισίων.
Προσωπογραφία.

64. *Κ. Βολονάκης*.
Ἁλιεῖς ἀναπαυόμενοι.

65. *Θ. Ῥάλλης*.
«Νυκτερεία τοῦ Πασσᾶ τῆς Ταγκέρης». «Ὁ Ἀχμὲτ-ἐλ-Κατὶβ διοικητὴ ὢν τῆς Ταγκέρης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μούλεϊ-δίδι-Μωαμὲθ (1757—1787) διεκρίθη καθ' ὅλον τὸν βίον του διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτοῦ σκληρότητα καὶ διὰ τοῦτο δημόσιαι πανηγύρεις καὶ ἐκδηλώσεις χαρᾶς ἐτελέσθησαν ἅμα ἀγγελθέντος τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Εἷς δὲ μόνος πτωχὸς στρατιώτης λέγεται, ὅτι παρέμεινε παρὰ τὸ πτῶμα τοῦ κυρίου του, ὅπως ἀποδώσῃ αὐτῷ τὰς τελευταίας τιμάς. «Ἱστορία τοῦ Μαρόκου».

66. *Ι. Ῥοϊλός*.
Αὐτοπροσωπογραφία.

67. *Ι. Ῥίζος*.
Τοπίον.

68. *Ι. Ῥίζος*.
Ἐν τῷ δάσει.

69. *Α. Πασχαλίδης*.
Μελέτη κεφαλῆς.

70. *Α. Ἀντωνιάδης*.
Διάλειμμα.

71. *Χ* . . . . .
Τοπιογραφία.

72. *Ν. Λύτρας*.
Ἡ μελλόνυμφος.

73. *Ν. Γύζης*.
Νεκρὰ φύσις.

74. *Ν. Γύζης*.
Ἀποστήθισις μαθήματος.

75. *Κ. Βολανάκης.*
Ἁλιεῖς ἐπιδιορθοῦντες τὰ δίκτυα.

76. *Ι. Ῥίζος.*
Προσωπογραφία.

77. *Ο. Φωκᾶς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὁ Γῦρος τῆς Ἀκροπόλεως, ὑδατογραφία.

78. *Δ. Γεωργαντᾶς.*
Μελέτη κεφαλῆς.

79. *Α. Ἀντωνιάδης.*
Ἐν τῷ Παραδείσῳ τοῦ Saint-Cloud.

80. *Α. Ἀντωνιάδης.*
Ἀπέλευσις.

81. *Ο. Φωκᾶς.*
Τὸ τζαμίον, ὑδατογραφία.

82. *Ι. Οἰκονόμος.*
Εἷς ἐρασιτέχνης.

83. *Α. Σ. Βοῦρος.* Ἐκ Παρισίων.
Τὸ ἐσωτερικὸν μοναστήριον.

84. *Ι. Ῥίζος.*
Ἀναμένουσα τὸ μερίδιον.

85. *Β. Κοντόπουλος.*
Προσωπογραφία.

86. *Α. Ἀντωνιάδης.*
Ἐπάνοδος ἐξ ἁλιείας.

87. *Α. Καλούδης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσωπογραφία.

88. *Ν. Λύτρας.*
Ἡ κλεμμένη.

89. *Ο. Φωκᾶς.*
Ἡ Πύλη τῆς ἀγορᾶς, ὑδατογραφία.

90. *Ν. Λύτρας.*
Καθ' ὁδόν.

91. † *Πανταζῆς.*
Τὰ λουτρὰ τῆς Ὀστάνδης.

92. *Π. Λεμπέσης.*
Σαλαμινία χωρική.

93. *Ο. Φωκᾶς.*
Ὁ Ναὸς τοῦ Αἰόλου, ὑδατογραφία.

94. *Α. Βοῦρος.*
Ἐξοργισθεῖσα.

95. *Ἰ. Ῥίζος.*
Προσωπογραφία.

96. *Ν. Λύτρας.*
Τὸ φίλημα.

97. *Ἰ. Δούκας.*
Προσωπογραφία.

98. *Γ. Ῥοϊλός.*
Προσωπογραφία.

99. *Ἐμ. Λαμπάκης.*
Τοπίον.

100. *Ν. Γύζης.*
Νεκρὰ Φύσις.

101. *Α. Βαρούχας* ἐκ Ῥώμης.
Προσωπογραφία.

102. *Ν. Γύζης.*
Ὁ μακαρίτης Χρῆστος.

103. *Ν. Γύζης.*
Προσωπογραφία.

104. *'Αγγελ. Γιαλλινᾶς.*
Τοπίον 'Υδατογραφία.

105. *Β. Λάντσας.*
«'Ο Παρθενὼν» ὑδατογραφία.

106. *"Αγγελος Γιαλλινᾶς.*
Τοπίον, ὑδατογραφία.

107. *Κλεονίκη Γενναδίου.*
Προσωπογραφία.

108. *Ν. Γύζης.*
«'Ο ἀρραβών».

109. *Βολονάκης.*
Τοπίον.

110. *'Εμ. Λαμπάκης.*
Μελέτη κεφαλῆς βοός.

111. *Α. Βαρούχας.*
Προσωπογραφία.

112. *'Ι. Δούκας.*
Προσωπογραφία.

113. *Κλεονίκη Γενναδίου.*
Μελέτη Κεφαλῆς.

114. *Κ. Βολονάκης.*
Θαλασσογραφία.

115. *'Ελ. Καυταντζόγλου.*
Νεκρὰ φύσις.

116. *Γ. 'Ιακωβίδης.*
Εὐάρεστος ἀνάγνωσις.

117. *'Αγγελ. Γιαλλινᾶς.*
'Αλιεῖς ἐν θαλάσσῃ, ὑδατογραφία.

118. *Β. Λάντσας.*
Στύλοι τοῦ 'Ολυμπίου Διός, ὑδατογραφία.

119. *'Αγγελ. Γιαλλινᾶς.*
'Εν θαλάσσῃ, ὑδατογραφία.

120. *Ν. Λύτρας.*
'Ο κακὸς ἔγγονος.

121. *Γ. 'Ιακωβίδης.*
Προσωπογραφία.

122. *Γ. 'Ροϊλός.*
Προσωπογραφία.

123. *'Εμ. Λαμπάκης.*
Προσωπογραφία.

124. *Χ. Παχῆς.*
Προσωπογραφία.

125. *Κ. Μέρλεν.* 'Εξ 'Αθηνῶν.
«Καλὴ 'μέρα σας».

126. *Μαρία Ταβελούδη.* 'Εξ 'Αθηνῶν.
Νεκρὰ φύσις.

127. *Πολιτάκη.*
Μελέτη κεφαλῆς.

128. *Ι. Δούκας.*
Μελέτη κεφαλῆς.

129. *Κα. Χατζηλαζάρου.*
Μελέτη κεφαλῆς.

130. *Α. Πασχαλίδης.*
Συνδυασμὸς πλαστικῆς καὶ ζωγραφικῆς.

131. *Α. Βαρούχας.*
Συναυλία, ὑδατογραφία.

132. *Τσιριγώτης.*
Σκεπτομένη.

133. *Α. Βαρούχας.*
Ἀπαγγελία, ὑδατογραφία.

134. *Α. Λάντσας.*
Τὸ Πολυτεχνεῖον, ὑδατογραφία.

135. *Ἀγγελ. Παρώδης,* ἐκ Μαγχεστρίας.
Τοπίον, ὑδατογραφία.

136. *Τσιριγώτης.*
«Τὸ μυστικό».

137. *Ἄγ. Παρώδης.*
Τοπίον, ὑδατογραφία.

138. *Ἀθηνᾶ Α. Λίβα* τὸ γένος Σαριπόλου.
Αἴθουσα ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Βενετίας, ὑδατογραφία.

139. *Τῆς αὐτῆς.*
Ἡ πύλη τῆς ἀγορᾶς, ὑδατογραφία.

140. *Ν. Λύτρας.*
Προσωπογραφία.

141. *Ἰ. Δούκας.*
Ὁ ἱπποκένταυρος.

142. *Ἀριάδνη Α. Παπαδοπούλου,* ἐκ Κωνσταν/πόλεως.
Φωτοσκιαγραφία.

143. *Εὐστρ. Κομπότης.*
Καλλιγράφημα.

144. *Ἀνδρέας Μιχέλης,* ἐξ Ἀθηνῶν.
Φωτοσκιαγραφία.

145. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Φοίνικα.

146. *Καίτη Βάχ.*
Ναὸς Ἀπτέρου Νίκης.

147. *Θάλεια Ἀθηνογένους.*
Θαλασσοπορία.

148. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Τοπίον.

149. *Στέφ. Λάντσας.*
Νεκρὰ φύσις.

150. † *Ἀντωνίνα Φέρμπου* τὸ γένος Σαριπόλου.
Ῥωπογραφία.

151. *Ἰ. Δούκας.*
Χορός.

152. *Ἄβλυχος* ἐκ Κεφαλληνίας.
Τοπίον.

153. *Γ. Σαμαρτζῆς,* ἐκ Νεαπόλεως.
Ἡ προληπτικὴ ζωγράφος.

154. *Δ. Γεωργαντᾶς,*
Μελέτη κεφαλῆς.

155. *Μαρία Κάλφογλου.*
Ὑδατογραφία.

156. *Μελανία Μπεσᾶ.*
Ὑδατογραφία.

157. *Βασιλ. Σάμης.*
Καλλιγράφημα,

158. *Α. Γιαλλινᾶς.*
Νεκρὰ φύσις, ὑδατογραφία.

159. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Τοπίον.

160. *Ζωὴ Τσόλα.* Ἐκ Πειραιῶς.
Ἀνθοδέσμη, ὑδατογραφία.

161. *Μαρίνα Ἀμοιραδάκη.*
Μελέτη.

162. *Στεφ. Λάντσας.*
Νεκρὰ φύσις.

163. *Ἀσπασία Παπαδοπούλου.*
Σκιαγραφία.

164. *Δ. Γεωργαντᾶς.*
Ἡ Ἀκρόπολις.

165. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Τοπίον.

166. *Ἀλ. Δαμίρης.*
Εἰκόνα.

167. *Δ. Γεωργαντᾶς.*
Ὁ να'ς τῶν ἀσωμάτων.

168. *Δ. Ἀλ. Ἐμπεδοκλέους.*
Φιλονε·κία.

169. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Τοπίον Φαλήρου.

170. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Τοπίον.

171. *Δ. Παρώδη.*
Γλαῦξ, ὑδατογραφία.

172. *Α. Πασχαλίδης.*
Τοπίον.

173. *Κλεονίκη Γενναδίου.*
Angelus.

174 *Δ. Γρ. Καμπούρογλου.*
Προσωπογραφία.

175. *Δ. Ε. Ἐμπεδοκλέους.*
Παίκτης ζατρικίου.

176. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Πρύμνα πλοίου πόντου.

177. *Ε. Ἐμπεδοκλέους.*
Ἔρως καὶ ψυχή.

178. *Γ. Οἰκονόμος.* Ἐκ Ῥώμης.
Ἡ θεραπεία τοῦ τυφλοῦ.

179. *Κ. Ῥαυτόπουλος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἡ μαύρη.

180. *Κ. Ῥαυτόπουλος.*
Θαλασσογραφία.

181. *Π. Καμπανάκης.*
Προσωπογραφία.

182. *Στέφ. Λάντσας.*
Νεκρὰ φύσις.

183. *Ἀντωνία Φέρπου.*
Ῥωπογραφία.

184. *Ι. Δούκας.*
Ἐργασία.

185. *Θ. Δράκος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσωπογραφία.

186. *Δ. Γεωργαντᾶς.*
Προσωπογραφία.

187. *Στέφ. Λάντσας.*
Τοπίον, ὑδατογραφία.

188. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ἡ Ἀκρόπολις, ὑδατογραφία.

189. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ὁ Παρθενών, ὑδατογραφία.

190—195. *Αἰμ. Προσαλέντης.*
Θαλασσογραφία, ὑδατογραφία.

196. *Σολ. Τσορώνης*, ἐκ Πατρῶν.
Τὸ νεκροταφεῖον Πατρῶν.

197. *Θ. Δράκος.*
Προσωπογραφία.

198. *Δ. Γεωργαντᾶς.*
Προσωπογραφία.

199. *Μαρία Κοκκάλα*, τὸ γένος Σαριπόλου.
Μνημεῖον Λυσικράτους.

200—202. *Κ. Ῥαυτόπουλος.*
Τρεῖς ἐλαιογραφίαι.

203. *Ἀλεξάνδρα Ἐμπεδοκλέους.*
Θαλασσογραφία, ὑδατογραφία.

204. *Π. Πολιτάκης.*
Ὁ λαίμαργος.

205. *Κ. Γιανναкόπουλος.*
Θαλασσογραφία.

206. *Γ. Οἰκονόμος.*
Ἡ ἐλεημοσύνη.

207. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Θαλασσογραφία.

208. *Μαρία Κάλφογλου.* Ἐκ Μαγχεστρίας.
Τοπίον, ὑδατογραφία.

209. *Εὐτέρπη Πολιτάκη*, ἐκ Μαγχεστρίας.
Ἡ ἐπαῖτις.

210. *Ἀσπασία Παπαδοπούλου.*
Παρὰ τὴν Κρήτην.

211. *Α. Πασχαλίδης.*
Τοπίον.

212—213. *Ι. Δοῦκας.*
Προσωπογραφίαι.

214. *Καλιόπη Κυπριάδου*, ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἄνθη, ὑδατογραφία.

215. *Ἄβλυχος.*
Νεκρὰ φύσις.

216—219. *Μαυρογένης.* Ἐκ Κερκύρας.
Ὑδατογραφίαι.

220. *Γ. Σαμαρτζῆς.*
Τοπίον, ὑδατογραφία.

221—222. *Κ. Ῥαυτόπουλος.*
Θαλασσογραφίαι.

223. *Β. Κοντόπουλος.*
Νεκρὰ φύσις.

224. *Π. Λεμπέσης.*
Ἀνάπαυσις.

225. *Ἀννίνα Ὄλγα Βαλιέρη.* Ἐκ Λονδίνου.
Τοπίον.

226—227. *Γ. Ῥοϊλός.*
Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, σκιαγραφίαι.

228. *Κένδε*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

229. *Ν. Λύτρας*.
Τὸ μοιρολόγι, προσχεδίασμα.

230. *Ἐμ. Λαμπάκης*.
Τοπίον.

231. *Ν. Βαρβέρης*, (κωφάλαλος).
Ὁ εὐεργέτης τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως Μπαμπαγιώτης.

232. *Χ. Παχῆς*.
ἐν νυκτί.

233. *Γ. Γραμανδάνης*, ἐκ Κων/πόλεως.
Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος.

234. *Γ. Δούκας*.
Μελέτη.

235. *Κ. Βολανάκης*.
Θαλασσογραφία.

236. *Φανή. Α. Μαυρογορδάτου*. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.
Ἴα τρίχροα, ὑδατογραφία.

237. *Ἄβλυχος*.
Ἀνάγνωσις.

238. *Δ. Γεωργαντᾶς*.
Τοπίον.

239. *Ἀθηνᾶ Λίβα*, τὸ γένος Σαριπόλου.
Τὸ Θησεῖον ὑδατογραφία.

240. *Φανῆ Α. Μαυρογορδάτου*.
Τοπίον, ὑδατογραφία.

241. *Ἰουλία Γ. Ψύχα*.
Ῥιπίδιον ὑδατογραφία

242. *Σ. Τσορώνης*.
Θαλασσογραφία.

243. *Κλεονίκη Γενναδίου*.
Πανσέληνος ἐν Βενετίᾳ· ἅγιος Γεώργιος.

244. *Κένδε*.
Ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Κρίτων.

245. *Ι. Οἰκονόμος*.
Ὁ Ἀράπης.

246. *Κλεονίκη Γενναδίου*.
Μελέτη.

247. *Δ. Γεωργαντᾶς*.
Προσωπογραφία.

248. *Σπυρ. Πιζάτης*, ἐκ Κερκύρας.
Τοπίον.

249. *Η. Δεκαβάλλας*.
Θαλασσογραφία.

250. *Κλεονίκη Γενναδίου*.
Μελέτη.

251. *Σ. Πιζάτης*.
Νεκρὰ φύσις.

252. *Ἄβλυχος*. Ἐκ Κερκύρας.
Ἡ Κασσιανή.

253. *Σ. Πιζάτης*.
Μικρὰ φύσις.

254. *Κένδε*.
Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ.

255. *Β. Κοντόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἡ βασίλισσα,

256. *Λουδοβίκος Γαλάσσης*. Ἐξ Ἀργοστολίου.
Ῥιπίδιον ὑδατογραφία.

257. *Μελανία Μπεσᾶ*, ἐξ Ἀθηνῶν.
Ῥιπίδιον ὑδατογραφία

258. *Π. Καμπανάκης*. Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.
Τοπίον Κων]πόλεως.

259. *Κ. Γιαννακόπουλος*.
Ἄνθη Σαλαμῖνος.

260. *Φ. Μαυρογορδάτου*
Τοπίον.

261. *Π. Καμπανάκης*.
Ταμίον.

262. *Θ. Κουτσογιαννόπουλος*.
Τοπίον Ζακύνθου.

263. *Ι. Μαυρογορδάτου*.
Σκιαγραφία.

264. *Ν. Κυρίτσης*. Ἐκ Κερκύρας.
Σκιαγραφία.

265. *Κ. Γιαννακόπουλος*.
Τοπίον.

266. *Ἄγγελος Μεταξᾶς*, ἐξ Ἀθηνῶν.
Τοπίον ὑδατογραφία.

267. *Νέστωρ Βαρβέρης*.
Συνομιλία.

268—269. *Ἔργα μαθητῶν ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας»*, ἐν Κερκύρᾳ.

270. *Φ. Μαυρογορδάτου*.
Τοπίον.

271. *Κ. Γιαννόπουλος*.
Τοπίον.

272. *Φ. Μαυρογορδάτου*.
Μικρογραφικαὶ εἰκόνες.

273. *Α. Πασχαλίδης*.
Τοπία διὰ σινικῆς μελάνης.

274. *Ἔργα μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Καποδίστριας ἐν Κερκύρᾳ*.

275. *Ν. Βερβέρης*.
Εἰς τὰ σύνορα.

276. *Μελανία Μπεσᾶ*.
Ῥιπίδιον, ὑδατογραφία.

277. *Κ. Βολονάκης*.
Τοπίον.

278. *Ι. Α. Καλογήρου*.
Ναυάγιον.

279. *Ι. Δούκας*.
Ἡ ἅλωσις τῆς Ἀκροπόλεως.

280. *Ἄγγελος Μεταξᾶς*.
Θαλασσογραφία, ὑδατογραφία.

281. *Γ. Μαυρογέννης*.
Ἡ Κέρκυρα, ὑδατογραφία.

282. *Δ. Γεωργαντᾶς*.
Τοπίον.

283. *Κ. Γιαννακόπουλος*.
Νεκρὰ φύσις.

284. *Α. Ῥαυτόπουλος*.
Θαλασσογραφία.

285. *Φ. Μαυρογορδάτος.*
Σκιαγραφία.

286. *Ν. Παπαγιαννόπουλος.*
Διονύσιος Σολωμός.

287. *Ι. Δούκας.*
Σαμψὼν καὶ Δαλιδά.

288. *Ν. Φαρμακίδης.*
Ἐπεισόδιον τοῦ ἀγῶνος.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

289. *Ἐμμ. Παπαδάκης.*
Ἡ Θεοτόκος.

290. *Νικόλαος Ἀσπιώτης.*
Ὁ ἅγιος Σπυρίδων.

291. *Ἱεροδιάκονος Δανιήλ.*
Ἡ Θεοτόκος, ὁ ἅγιος Χαράλαμπος καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος.

292. *Κωνσταντῖνος Εὐστρατίου.*
Ὁ ἅγιος Βασίλειος.

293 *Ἐμμ. Παπαδάκης.*
Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

294. *Ἐμμ. Παπαδάκης.*
Ὁ μέγας ἀρχιερεύς.

295. *Ι. Παπαδημητρίου.*
Ἡ παντάνασσα.

296. *Ν. Ἀλβέρτος.*
Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ προφητῶν.

297. *Ἐμμ. Παπαδάκης.*
Ὁ ἅγιος Νικόλαος.

298. *Ι. Παπαδημητρίου.*
Ἡ Θεοτόκος.

299. *Σπ. Χ. Γιαννόπουλος.*
Πλατυτέρα.

ΤΜΗΜΑ Β' — ΓΛΥΠΤΙΚΗ

1. *Γ. Ξενάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προτομὴ Ν. Δαμασκηνοῦ, Καθηγητοῦ.

2. *Γ. Βροῦτος.*
Ἡ Θρησκεία, ἄγαλμα.

3. *Κλεονίκη Γενναδίου.* Ἐκ Παρισίων.
Προτομὴ Κάνιγγος.

4. *Ι. Βιτσάρης.* Ἐξ Ἀθηνῶν
Προτομὴ Μίνδλερ.

5. *Γ. Βιτάλης.* Ἐκ Σύρου.
Ἀνδριὰς Γλάδστωνος ἐκ μαρμάρου.

6. *Ι. Βιτσάρης.*
Προτομὴ Παπαδάκη.

7. *Γ. Ξενάκης.*
Προτομή.

8. *Γ. Βροῦτος.*
Ἡ ἐπιστήμη, ἄγαλμα.

9. *Γ. Ξενάκης.*
Προτομή.

10. *Γ. Βροῦτος.*
Οἱ θεοί.

11. *Γ. Βροῦτος.*
Ἀχιλλεύς.

12. *Γ. Βιτάλης.*
Προτομὴ Βύρωνος.

13. *Γ Βροῦτος.*
«Πάρις».

14. *Λ. Βιτάλης.*.
Σύμπλεγμα μαρμάρινον, Νικοτσάρας.

15. *Γ. Βροῦτος.*
Ἡ Ἠχώ.

16. *Γ. Βιτάλης.*
Ὁ Κανάρης.

17. *Ἰ. Λαμπαδίτης.*
Αἵμων καὶ Ἀντιγόνη μαρμάρινον.

18. *Γ. Βροῦτος.*
Νάρκισσος.

19. *Α. Τ. Μαρᾶτος.*
Προτομή.

20. *Ι. Καρακατσάνης.*
Προτομή.

21. *Ἠλ. Στουμπατζῆς.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προτομή.

22. *Ι. Βιτσάρης.*
Ἀνάγλυφον.

23. *Ι. Καρακατσάνης.*
Προτομὴ Μανιατάκη.

24. *Γ. Μποναῖος.* Ἐκ Κεφαλληνίας.
Ὁ Ἕλλην ἐν δουλείᾳ.

25. *Ἰ. Καρακατσάνης.*
Προτομὴ Μ. Κατσίμπαλη.

26. *Ἰ. Βιτσάρης.*
Ἀνάγλυφον.

27—28. *Γ. Μποναῖος.*
Δύο προτομάς.

29. *Λ. Σῶχος,* ἐκ Παρισίων.
Ἀνάγλυφον.

30. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ἀνάγλυφον.

31. *Ἰ Βιτσάρης.*
Ἄγγελος ἐπὶ τάφου.

32. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ἀνάγλυφον περιφανὲς μικρᾶς.

33. *Γ. Μποναῖος.*
Ὁ Κανάρης.

34.—35. *Ἠλίας Στουμπατζῆς.*
Δύο προτομάς.

36. *Γ. Μποναῖος.*
Πάρις.

37. *Γ. Βροῦτος.*
Ἀσκληπιός.

38. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ὑγεία.

39. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ἀνάγλυφα.

40. *Ἠλ. Στουμπατζῆς.*
Προτομὴ Γουλιέλμου.

41—42. *Λάζαρος Βιτάλης.*
Ἀνάγλυφα.

43. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Προτομὴ Κοραῆ.

44. *Τοῦ αὐτοῦ.*
Ἀνάγλυφον.

45. *Ι. Μαρμαρινός.*
Σύμπλεγμα.

46. *Δ. Δρόσης.*
Προτομή.

47. *Εὐάγγελος Κάλλος.*
Προτομὴ μαρμάρινος «Πάρις».

Τὰ ἐπὶ τῶν προθηκῶν.

1. *Κανάλης.*
Κιονόκρανον.

2. *Π. Καμπανάκης.* Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.
Ἅγιος Γεώργιος, ξυλογλυπτική.

3. *Ἀγγελικὴ Ἐμπεδοκλέους.*
Προτομή.

4. *Δ. Πέπας,* ἐξ Αἰγίνης.
Ἁγιογραφίαι ξυλογλυπτικαί.

5. *Ἀγγελικὴ Ἐμπεδοκλέους.*
Ἀφροδίτη καὶ ἔρως.

6. *Δ. Σῶχος.*
Προτομή.

7. *Κανάλης.*
Κιονόκρανον.

8. *Κ. Κορωνιοῦ.* Ἐκ Λονδίνου.
Τύμπανον.

9. *Αἰκατερίνη Ζλατάρου.*
Τύμπανον.

10. *Κ. Κορωνιοῦ.*
Τύμπανον.

11. *Ἀγγελ. Ἐμπεδοκλέους.*
Ἀνάγλυφον.

12. *Τῆς αὐτῆς.*
Προτομή.

13. *Τῆς αὐτῆς.*
Προτομή.

14. *Δ. Σῶχος.*
Προτομή

15. *Ἀγγελικὴ Ἐμπεδοκλέους.*
Πρόπλασμα χειρός.

16. *Β. Πρινάρης.*
Ξυλογραφία Παρθενῶνος.

17. *Δ. Σῶχος.*
Προτομή.

18. *Σοφία Μαράτου.*
Ἀνάγλυφον.

19. *Εἰρήνη Ἀντωνοπούλου.*
Θαλασσογραφία ἐπὶ πίνης.

20. *Π. Καμπανάκης.*
Ἀνάγλυφον.

21. *Ἰάκωβος Ῥῆγος,* ἐκ Σμύρνης.
Χωρικὴ ἀγαλμάτιον.

22. *Π. Καμπανάκης.*
Προσωπογραφία.

23. *Ι. Μαρμαρινός.*
Χεὶρ μαρμάρινος.

24. *Ι. Ῥῆγος.*
Ἀγαλμάτιον.

25. *Π. Καμπανάκης.*
Ἀνάγλυφον.

26. *Εἰρήνη Ἀντωνοπούλου.*
Τοπίον ἐπὶ πίνης.

27. *Ι. Ῥῆγος.*
Ζεϊμπέκης, ἀνάγλυφον.

28—29. *Ι. Πλατῆς.*
Ξυλογλυπτικὴ ἁγιογραφία.

30. *Ι. Ῥῆγος.*
Ἀχθοφόρος, ἄγαλμα.

31. *Ἀννίνα Ὄλγα Βαλιέρη.*
Ὥρα τεΐου.

32. *Α. Σῶχος.*
Ἀνάγλυφον.

33. *Ι. Ῥῆγος.*
Δερβίσης προσευχόμενος.

34. *Νικόλαος Καλλίας.*
Ξυλογλυπτικὴ ἁγιογραφία.

35. *Γ. Οἰκονόμος.*
Ξυλογραφία.

36. *Ι. Ῥῆγος.*
ἀγαλμάτιον.

37. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Τύμπανον

38. *Χ.* . . . .
ἐκ προσελάνης.

39. *Κ. Γιαννακόπουλος.*
Τύμπανον.

40. *Μαγιάσης.*
Σταυρὸς ξυλογεγλυμμένος.

41. *Γ. Βροῦτος.*
Προπλασμάτιον Βύρωνος ἐκτὸς διαγωνισμοῦ.

Διαγώνισμα ἀνδριάντος Βύρωνος.

—

1. *Γ. Μπονάνος.*
2.—3. *Λάζαρος Φυτάλης.*
4. *Γ. Βιτάλης.*
5. *Ι. Βιτσάρης.*
6. *Λ. Σῶχος.*
7. *Ι. Βιτάλης.*

Οἱ μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἀποστείλαντες τὰ ἐκθέματα αὐτῶν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α΄

Ὀρυκταὶ ὕλαι καὶ προϊόντα Μεταλλευτικῆς καὶ Μεταλλουργίας.

1151. *Γ. Γαρύφαλος*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μαγγανίτην.

1152. *Ἰ. Σιμαντώνης*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πωρία, γρανίτας λίθους.

1153. *Α. Μαλτέζος*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Γρανίτας λίθους.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β΄

Κατεργασία ὀρυκτῶν ὑλῶν καὶ προϊόντων Μεταλλουργίας.

1154. *Ἑλληνικὸν πυριτιδοποιεῖον*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κάλικας, φυσίγγια, σφαιρίδια, μολυβδοσωλῆνας.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ΄

Δασικαὶ ὕλαι καὶ δασικὴ βιομηχανία.

1155. *Ἀν. Καβάσιλας*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πότασσαν.

1156. *Δ. Χαλδαῖος*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ῥητίνην.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ΄

Κατεργασία ξύλων.

1157. *Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ-Κώστα*. Ἀθηνῶν.
Ἔπιπλα ἐκ ξύλου.

1158. *Βασιλικὴ Ι. Βαρικοπούλου*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πλαίσιον ἐκ βελούδου μετ' ἀνθέων ἀγρίων, ἀνθοδέσμην ἐκ χόρτου.

1159. *Ν. Σάλτας καὶ Μ. Εὐσταθίου*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἴκημα κατεσκευασμένον τὸ πλεῖστον ἐξ ἄρτου.

1160. *Α. Μακαραντζῆς*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιω-Βοιωτίας.
Διάφορα λεπτουργήματα.

1161. *Δ. Πέπας*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἔπιπλα ἐκ ξύλου, λεπτουργήματα ἐκ κοκκάλου.

1162. *Π. Χαλδαῖος*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Κοφίνους.

1163. *Κλειὼ Ν. Κορδούλη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Καθίσματα κεντητά.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε΄

Γεωργία καὶ κηπουρική.

1164. *Ἐπ. Καρυστινάκης*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Ἀραβόσιτον.

1165. *Μ. Κ. Ἀλιφαντῆς*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σκόροδα.

1166. *Σ. Ζέρβας*. Ἐξ Αἰγίνης. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σῖτον, σμιγόν, κριθήν, λάθυρα.

1167. *Ν. Περπινιᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Βαφὴν ὑποδημάτων.

1168. *Κ. Ι. Πετρίτης*. Ἐξ Αἰγίνης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Μέλι, μελόπιταν, κηρόν.

1169 *Δῆμος Ἀνδρίων*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Σῦκα φουρνισμένα.

1170. *Κ. Νεγροπόντης*. Ἐξ Ἄνδρου, Κυκλάδων.
Λεμόνια.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤ΄

Ἐδώδιμα καὶ ἄλλαι καθημερινῆς ἀναλώσεως οὐσίαι φυτικαὶ ἢ ζωϊκαὶ κατειργασμέναι.

1171. *Γ. Γιαννές*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ζυμαρικὰ διαφόρων εἰδῶν.

1172. *Κ. Σχινᾶς*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Λουκούμια.

1173. *Δ. Ι. Μοίρας*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σίραιον.

1174. *Ι. Κ. Χαντζῆς*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ἐλαιόλαδον.

1175. *Ι. Ζωσιμᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Οἶνον τριετῆ.

1176. *Β. Ἀλεξανδρόπουλος*. Ἐξ Αἰγίου, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Οἶνον.

1177. *Π. Ἠλίας*. Ἐκ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον ῥητινίτην.

1178. *Π. Πασλινέρης*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον ῥητινίτην καὶ ἡλιαστόν.

1179. *Ἱερεὺς Ἐμμ. Οἰκονόμου*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον ἡλιαστόν.

1180. *Ὄθων Κ. Μαρμαρινός*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Οἶνον ἡλιαστόν.

1181. *Π. Μοίρας*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας..
Οἶνον λευκὸν ῥητινίτην.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ'

Ζωοτεχνία.

1182. *Ἰ. Σκριβᾶς*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Παραγάδιον ἁλιευτικὸν μεθ' ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων, καθητήν, κιοῦρτον, δύκτιον, πραγκαρόλι.

1183. *Ν. Λογοθέτης*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Τυρόν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Η'

Ὗλαι καὶ προϊόντα κλωστικῆς, πλεκτικῆς, ὑφαντικῆς καὶ ῥαπτικῆς.

1184. *Παναγιοῦ Κούκου*. Ἐκ Ξηροχωρίου, Εὐβοίας.
Ὕφασμα βαμβακερόν, μπατανίαν μαλλίνην.

1185. *Ζωὴ καὶ Μαριγὼ Παπαχρήστου*. Ἐκ Ξηροχωρίου,
Τάπητας.

1186. *Δ. Ν. Θεοφιλόπουλος*. Ἐκ Βυτίνης, Ἀρκαδίας.
Τάπητα, ὕφασμα βαμβακερόν.

1187. *Πηνελόπη Δ. Λιαροπούλου*. Ἐκ Βυτίνης, Ἀρκαδίας.
Τάπητα.

1188. *Π. Νικολόπουλος*. Ἐκ Βιτίνης, Ἀρκαδίας.
Τάπητα δίφυλλον.

1189. *Ἀ. Σχινᾶς ἢ Γρυπαῖος*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Σάκκον καὶ δισάκκιον ἐκ τριχῶν αἰγός.

1190. *Κ. Κούρτελης*. Ἐξ Αἰγίνης, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ὑφάσματα βαμβακερὰ διάφορα.

1191. *ΔημήτρωΧ. Βακαλοπούλου*. Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1192. *Ἑλένη Δ. Σαριγιάννη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας.
Τάπητα.

1193. *Ἀ. Παπαθανοπούλου*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τάπητα.

1194. *Κυριακοῦλα Μπουκογιάννη*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τάπητα.

1195. *Ἑλένη Μπουκογιάννη*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τάπητα.

1196. *Εὐγγελὴ Ἰ. Ἀκριδούλη*. Ἐκ Λαμίας Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τάπητα.

1197. *Εὐγενία Π. Κούκου* Ἐκ Κερπινῆς, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Τάπητα.

1198. *Μαρία Ντουμπαραράκη*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ὑφάσματα.

1199. *Ἄννα Κακουδάκη*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος. Κλινοσκεπάσματα.

1200. *Υἱοὶ Γ. Τριάντη*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος. Βαμβακοταινίας.

1201. *Ἐλισάβετ Ἀθανασοπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1202. *Ἀναστασία Β. Κρεμμύδα*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1203. *Ἀναστασία Παρασκευοπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1204. *Εὐρυδίκη Π. Μπουρούνα*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1205. *Θεοφανὼ Ι. Ἀνδριανοπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1206. *Ἐλισάβετ Ζερβοπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1207. *Παναγιώτα Β. Λαμποπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1208. *Πηγὴ καὶ Κατήγκω Παπαγιαννοπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1209. *Δημήτρω Δ. Τσαγκάρη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1210. *Βασιλικὴ Β. Προβάκη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1211. *Μαρία Ι. Μπασιακωστοπούλου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1212. *Μαριγὼ Χ. Μουργέλα*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1213. *Ἀλεξάνδρα Διαμαντάτσικα*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1214. *Γεωργίτσα Π Κωματᾶ*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1215. *Ἀναστασία Κ. Νικολοπούλου ἢ Λιατίφη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1216. *Τρισεύγενη Γκογκόρη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1217. *Παναγιώτα Δ. Μπουρούνη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1218. *Εὐγενικὴ Γκολέ*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1219. *Σαράντενα Μπουτζουσῆ*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1220. *Π. Σταυρόπουλος καὶ Ν. Παραλᾶς*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τσόχαν μαύρην ἐξ ἐρίου ἐξωτερικῆς εἰσαγωγῆς.

1221. *Κωνσταντῖνα Λουκαΐτου*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας. Τάπητα.

1222. *Κ. Δ. Διαμαντόπουλος*. Ἐξ Ἄργους, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Ὑφάσματα.

1223. *Καλλιόπη Ν. Σμυρναίου.* Ἐξ Ἄργους, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τάπητα.

1224. *Ν. Χ. Διακόπουλος.* Ἐξ Ἄργους, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Τσοῦλι δι' ἐλαιοτριβεῖα.

1225. *Ὀλυμπιὰς Π. Ζησίμου.* Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Ὕφασμα μεταξωτὸν γουγιωτόν.

1226. *Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος Σκρίτης.* Ἐκ Κρανειᾶς, Τρικκάλων.
Τάπητας, παραπετάσματα, βελέντζας.

1227. *Ρ. Ἀποστόλου.* Ἐξ Ἀγυιᾶς, Λαρίσσης.
Ὑφάσματα.

1228. *Ἀγγελικὴ Ἐμμανουήλ.* Ἐξ Ἀθηνῶν
Παραπέτασμα κεντητόν.

1230. *Ἑλένη Μ. Γιαννοπούλου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσκεφάλαια.

1231. *Αἰκατερίνη Β. Ἀγγελοπούλου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τάπητα μάλλινον.

1232. *Σπάρτη Γ. Καρασταμάτη.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Ὑφάσματα με ταξωτά.

1233. *Μαργίτσα Πιλιδάκη.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Προσωπόμακτρα, ὕφασμα μεταξωτόν.

1234. *Χ. Ἀποστολίδης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τάπητα.

1235. *Ἀννιὼ Ι. Χρυσομάλλη.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1236. *Πολυζώη Ν. Πηγαδιώτου.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας
Ὑφάσμανα μεταξωτά.

1237. *Παντζῆς Ἰωάννου καὶ Παναγιώτα Χατζοπούλου.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μεγίστην συλλογὴν ὑφασμάτων κατειργασμένης μετάξης πεποιλμένης διὰ

χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, βέλλα, γάζαις, φουλάρια. Μεγάλην μεταξίνην ἀργυροΰφαντον ταινίαν ἀφιερουμένην τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίσσῃ Ὄλγᾳ.

1238. *Ἑλένη Π. Μαντζαβάκου.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1239. *Σταυροῦλα Παπαγιαννοπούλου.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1240. *Ἑλένη Δ. Κυριακοῦ.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Προσκεφάλαιον μεταξωτὸν χρυσοΰφαντον.

1241. *Εὐγενικὴ Γ. Δεξιά.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὕφασμα μεταξωτόν.

1242. *Μαρία Θ. Χρυσοκόμου.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1243. *Ἀγγέλω Ν. Μπακέα.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὕφασμα μεταξωτόν.

1244. *Δημήτρω Χ. Βακαλοπούλου.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὕφασμα μεταξωτόν.

1245. *Ἀγγελικὴ Β. Λαγανάκου.* Ἐκ Καλαμῶν, Μεσσηνίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1846 *Δημητροῦλα Κωνσταντουλάκη.* Ἐξ Ὕδρας, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.
Ὑφάσματα μεταξωτά.

1247. *Κ. Συλιβρῆς.* Ἐκ Λαρίσσης.
Ὑφάσματα ἀλαντζᾶ.

1248. *Ἀνθοῦλα Κ. Γκίνου.* Ἐκ Λαρίσσης.
Τάπητα.

1249. *Ἰωάννης Μαρῖνος.* Ἐκ Λαρίσσης.
Κλινοσκέπασμα μάλλινον.

1250. *Γεώργιος Πετσάλης.* Ἐκ Λαρίσσης.
Ὑφάσματα ἀλατζᾶδες.

1251. *Βασιλικὴ Ἰ. Βαρ·κοπούλου.* Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Κάλυμμα ἀνακλίντρου ἐξ ἀτλαζίου.

1252. *Γεώργιος Βαρικόπουλος*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Πλαίσιον περιέχον τὴν εἰκόνα τοῦ Διαδόχου κεντητὴν ἐξ ἄμμου.

1253. *Ἑλένη Καλλιφρονᾶ*. Ἐξ Ἀθηνῶν
Κέντημα ἐπὶ ἐριούχου.

1254. *Κλειὼ Ν. Κορδούλη*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κεντήματα.

1255 *Εὐρυδίκη Σ. Βλάχου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Κεντήματα.

1256. *Βασιλικὴ Α. Γεροπούλου*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Εἰκόνα χειροκέντητον ἐν πλαισίῳ.

1257. *Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἐνδυμασίας.

1258. *Βασιλικὴ Ἰω. Βαρικοπούλου*. Ἐκ Πειραιῶς, Ἀττικῆς.
Ἐφάπλωμα ἐξ ἀτλαζίου κεντητόν.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Θ'

Χημικαὶ τέχναι καὶ προϊόντα αὐτῶν.

1259. *Ν. Λαχανοκάρδης*. Ἐκ Λαμίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Φαρμακευτικὰ εἴδη.

1260. *Δ. Καρζῆς*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας.
Φαρμακευτικὰ εἴδη.

1261. *Δ. Χρηστάκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν
Οἶνον κίνας.

1262. *Α. Ἰσαακίδης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Φαρμακευτικὰ εἴδη.

1263. *Μ. Φ. Γεωργαντᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ἀλοιφὴν ὀδόντων, σάπωνας, ὕδωρ Κολωνίας.

1264. *Α. Δ. Τσιράχης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Φαρμακευτικὰ εἴδη.

1265. *Σ. Παπασπυρίδης*. Ἐκ Θήρας, Κυκλάδων.
Οἶνον ἰατρικόν.

1266. *Φ. Γεωργαντᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σάπωνας,

1267. *Ἰ. Καραγιαννόπουλος*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Σάπωνας.

1268. *Χασᾶν Χιδέρ*. Ἐκ Λαρίσσης.
Σάπωνα.

1269. *Ἀν. Μαζαράκης*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Κεφαλληνίας.
Λαμπάδα.

1270. *Σ. Σατόλιας*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Στέφανον ἐκ κηροῦ.

1271. *Σ. Καρυοφύλλης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Εἴδη διάφορα ἐκ κηροῦ.

1272. *Α. Εὐθυμίου*. Ἐξ Ἑρμουπόλεως, Σύρου, Κυκλάδων.
Χρώματα.

1273. *Α. Ἀνδρικόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἐλαιόχρωμα.

1274. *Σ. Κιφιώτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Δείγματα βαφῆς ὑφασμάτων.

1275. *Δῆμος Αἰγαίων*. Εὐβοίας.
Τερεβινθέλαιον.

1276. *Κ. Τριανταφύλλου*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Δέρματα.

1277. *Γ. Κ. Τριχανᾶς*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Δέρματα.

1278. *Μ. Ρουσάκης καὶ υἱοί*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Δέρματα.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ι'.

Βυρσοδεψικὰ καὶ τὰ ἐκ βυρσῶν σκευαζόμενα.

1279. *Χρ. Δῆμος*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
Τσαρούχια.

1280. *Ι. Κόντος*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Τσαρούχια.

1281. *Ε. Διασάτος*. Ἐξ Ἀργοστολίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Ὑποδήματα γυναικεῖα μεταξωτά.

1282. *Θ. Μπακογιαννόπουλος*. Ἐκ Λαμίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Τσαρούχια ἐκ τελατινίου.

1283. *Θ. Ἀθανασίου*.
Τσαρούχια ἐκ τελατινίου.

1284. *Θ. Π. Ἀναγνωστόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ὑποδήματα.

1285. *Χ. Ν. Ῥικούτης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ὑποδήματα.

1286. *Α. Θεοδωρόπουλος*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας.
Ὑποδήματα.

1287. *Ἀδελφοὶ Πατρινάκη*. Ἐκ Τριπόλεως, Ἀρκαδίας.
Ὑποδήματα.

1288. *Π. Δημοσθένης*. Ἐκ Μεγάρων, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.
Τσαρούχια.

1289. *Σ. Καούκης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποδήματα.

1290. *Μ. Βουτσαρᾶς*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποδήματα.

1291. *Χρ. Καρακυριαζῆς*. Ἐκ Λαρίσσης.
Ὑποδήματα ἀνδρικά.

1292. *Κ. Ἀναγνώστου*. Ἐκ Λαρίσσης.
Πέδιλα.

1293. *Τ. Ζητουνιάτης*. Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποδήματα.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΑ'

Μηχαναὶ καὶ μέσα μεταφορᾶς.

1294. *Γ. Πάνου*. Ἐξ Ἀγρινίου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
Σάγμα.

1295. *Ι. Δ. Φρέρης*. Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Ἄροτρον.

1296. *Δημόπουλος καὶ Χρηστόπουλος*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ἐργαλεῖα σιδηρᾶ καλλιεργείας σταφίδος.

1297. *Ι. Μπιρλῆς*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Φάλαρα δι' ἵππον.

1298. *Ι. Λαζαρίδης*. Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Σταφιδομηχανὴν μετὰ κοσκίνου πρὸς καθαρισμόν.

1299. *Χασὰν Σερρῆ*. Ἐκ Λαρίσσης.
Ἐφίππιον.

1300. *Κ. Ἀναγνώστου*. Ἐκ Λαρίσσης.
Φορβιὰν (καπίστρι) σχοινόπλεκτον.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΒ'.

Πολιτικὴ μηχανή. Ναυπηγία. Στρατιωτικὴ τέχνη.

1301. *Κ. Παπαμίτρος*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος-Φωκίδος.
Πρότυπον ἐμπορικοῦ πλοίου.

1302. *Ἀντ. Μήτσας*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος-Φωκίδος.
Μακαράδες.

1303. *Μήτσας καὶ Ξενόπουλος*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Μακαράδες.

1304. *Σ. Ξανθόπουλος*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Στεφάνους τρότζας, γάντζους.

1305. *Ἰ. Βυσβίκης*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.
Πρότυπον ἐμπορικοῦ πλοίου.

1306. *Ἰ. Σαλαμούρας*. Ἐκ Γαλαξειδίου, Φθιώτιδος-Φωκίδος.
Φιάλην περιέχουσαν ἀτμόπλοιον.

1307. *Ι. Π. Κατέχος*. Ἐκ Λαρίσσης.
Ἀτμόπλοιον ἐκ ξύλου.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΓ.

Ἀνατροφὴ διδασκαλία.

Ἐλευθέριοι τέχναι.

1308. *Η. Ι. Οἰκονομόπουλος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας-Ἤλιδος.
Γεωγραφικοὺς πίνακας.

1309. *Ρ. Πρίντεζης.* Ἐκ Σύρου, Κυκλάδων.
Τυπογραφικὰ ἔργα.

1310. *Κ. Οἰκονόμου ἱερεύς.* Ἐκ Λεωνιδίου.
Ποιήματα τσακωνικῆς διαλέκτου.

1311. *Ὑπουρ. Οἰκονομικῶν. Τμῆμα στατιστικῆς.* Ἀθηνῶν.
Διαφόρους στατιστικὰς μελέτας.

1312. *Γ. Π. Μωραΐτης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Φωτογραφικὰ ἔργα.

1313. *Σ. Μέτσης.* Ἐκ Πατρῶν Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Μουσικὴν σύνθεσιν.

1314. *Φ. Δισδᾶτος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Μουσικὰς συνθέσεις.

1315. *Σ. Ζούζουλας.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μανδολῖνον.

1316. *Γ. Α. Μακρόπουλος.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὰ ἐργαλεῖα.

1317. *Π. Γριτσάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Μουσικὴν σύνθεσιν.

1318. *Α. Κολλαΐτης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Τεχνητὸν πόδα.

1319. *Β. Καρανασόπουλος.* Ἐκ Πατρῶν, Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος.
Ὀδοντοστοιχίαν.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

1320. *Ἀνώνυμος Ἑταιρία «Γλυκόβρυσις».* Ἀθηνῶν.
Ἔλαιον, οἶνον μοσχᾶτον, τυρούς, καὶ διάφορα χόρτα πρὸς τροφὴν τῶν ζώων.

1321. *Ἀθ. Βερναρδάκης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Διάφορα ἔπιπλα.

1322. *Κ. Βιδάλης.* Ἐξ Ἀθηνῶν.
Ὑποδήματα.

Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΚΘΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΘΕΜΑΤΩΝ

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι φράγκα 12. — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φράγκα 20.

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἢ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Πλήρης σειρὰ τῶν προηγουμένων ἐτῶν τῆς ΕΣΤΙΑΣ πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς πρὸς **δρ. 10** τὸ ἔτος, ἤτοι *ἀντὶ δραχμῶν 120 ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν 12 ἐτῶν ἄδετος.*

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΕΝ ΟΔΩι ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 35.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΕΞ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΧΑΡΑΞΕΙΣ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΠΙ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

Ἀποκλειστικὴ ἀποθήκη τῶν ἐμπορευμάτων τῶν Οἴκων J. C. Koenig Ebhardt Ἀννοβέρου **διὰ τὰ κατάστιχα**, Ed. Beyer τῆς Chemnitz **διὰ τὰς μελάνας, γόμας** κλπ. Neusiedler A.G. für Papier Fabrication Βιέννης διὰ τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν **Γραφῆς** καὶ **Ἰχνογραφίας**.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΩΣΣΕΤΟΣ

76. — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 76.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΩΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Προμήθεια ΥΛΙΚΩΝ καὶ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ δι' οἰκοδομὰς καὶ ὑδραγωγεῖα

Παντὸς εἴδους ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΑ, ΓΕΩΡΓΙΚΑ καὶ ἄλλα.

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ καὶ πάντα τὰ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

ΣΙΔΗΡΑΙ ΓΕΦΥΡΑΙ

Καὶ πάντα τὰ χρειώδη δι' ἐπιχειρήσεις δημοσίων ἔργων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Κ. ΡΩΣΣΕΤΟΥ οἱ κ. κ. ἐργολάβοι εὑρίσκουσι παντὸς εἴδους σχεδιογραφήματα, δείγματα καὶ λεπτομερῆ τιμολόγια μετ' ἐκτάκτως εὐθηνῶν τιμῶν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

Βιβλία παντὸς εἴδους καὶ ἐν πάσῃ γλώσσῃ.

ΟΔΗΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Βιβλίον τῶν Διευθύνσεων τῶν Ἀθηνῶν.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκ τῶν ἐκδόσεων τοῦ καταστήματος ἀναφέρομεν:

ΕΛΛΑΣ, **βίος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων**, ὑπὸ *Φάλκε-Πολλίου*, πολυτελέστατον ἔργον εἰκονογραφημένον. Ἄδετον . . δρ. 37,50
Λαμπρῶς δεδεμένον . . . . . . » 55.—

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ καὶ αἱ πρῶται περὶ τοῦ τέκνου φροντίδες, ὑπὸ Φὸν Ἄμμον-Βέγια.
Ἄδετον . . . . . . δρ. 4.—
Δεδεμένον . . . . . . » 5.—
Πολυτελῶς δεδεμένον . . . . . . » 6.—

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ἀριστουργήματα τῆς φιλολογίας ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἐξεδόθησαν ἤδη ἔργα Π. Καλλιγᾶ, Στ. Κουμανούδη, Ἀλ. Βυζαντίου, Ἀλ. Ραγκαβῆ, Σαικσπείρου, Σχιλλέρου, Μολιέρου, Κοππὲ καὶ ἄλλων. Ἕκαστον τεῦχος περίπου 96 σελίδων, τιμᾶται . . . . . . λεπ. — 60

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΙΔΑΛΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ

Κατασκευὴ ὑποδημάτων παντὸς εἴδους.

ΑΝΔΡΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΔΙ' ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ, ΧΟΡΟΥΣ, ΙΠΠΑΣΙΑΝ, ΥΠΟΔΟΧΑΣ, ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ

Παντὸς εἴδους **ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ** μέχρις **ΕΜΒΑΔΟΣ**

ΠΕΔΙΛΑ ΑΡΧΑΪΚΑ, ΠΗΛΟΒΑΤΙΔΕΣ,

ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Ἐξ ἀδιαβρόχου δέρματος.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΠΑΣΧΟΝΤΑΣ ἐκ φελλοῦ πραγματικοῦ.

Προμήθεια ὑλικῶν

ἐκ τῶν ἀρίστων Εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων.

Ζωντανὴ διάψευσις τῆς περὶ τῆς ἀνειλικρινείας
τῶν ὑποδηματοποιῶν φήμης.

Παραγγελίαι δι' ἀλληλογραφίας.

Εὐθηνία τιμῶν.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΤΩι ΔΙΕΘΝΕΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩι

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

(Κειμένῳ παρὰ τῇ πλατείᾳ Συντάγματος
καὶ ἀπέναντι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης)

Εὑρίσκει τις

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΤΗΣ

ΕΛΑΦΡΑΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ
ἐγγράφει συνδρομητὰς εἰς οἷον δήποτε

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ
ἐκτελεῖ πάσας τὰς εἰς αὐτὸ ἀνατεθησομένας παραγγελίας μετὰ
ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ Π. ΚΟΥΤΟΥΖΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ὁδὸς Πανεπιστημίου, ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου
Ἀριθ. 26 — 30.

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΤΜΗΜΑΤΑ:

Α΄ ΤΜΗΜΑ ἀπαρτιζόμενον ἐκ **Δημοτικοῦ, Ἑλληνικοῦ σχολείου** καὶ **Γυμνασίου** καὶ

Β΄ ΤΜΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ἀπαρτιζόμενον ἐξ 8 τάξεων ἀντιστοιχουσῶν πρὸς τὰς τάξεις τοῦ ἐν Ἀθήναις **Πρακτικοῦ Λυκείου.**

ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΑΘΗΤΑΣ

Ἐσωτερικοὺς ἢ τροφίμους, ἡμιτροφίμους καὶ ἐξωτερικούς.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ:

Ἐν μὲν τῷ **νηπιαγωγείῳ** κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Froebel· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τάξεσι τοῦ **δημοτικοῦ** ὑπὸ ἰδίων ἐν ἑκάστῃ διδασκάλων κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον.

Ἐν δὲ τῷ **Ἑλληνικῷ σχολείῳ** καὶ **Γυμνασίῳ** διδάσκονται ὑπὸ εἰδικῶν καὶ δοκίμων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων πάντα τὰ ἐν τῷ προγράμματι τῆς κυβερνήσεως ἀναγραφόμενα μαθήματα, καὶ πρὸς τούτοις:

Ἐκθέσεις ἰδεῶν, ἀπαγγελία, καλλιγραφική ταχυγραφία, φωνητικὴ μουσικὴ καὶ γυμναστική.

Προαιρετικῶς δὲ διδάσκονται ἡ Ἀγγλική, Γερμανική, διπλογραφία, ὀργανικὴ μουσικὴ καὶ χορός.

Ἐν δὲ τῷ **πρακτικῷ τμήματι** διδάσκονται τὰ μαθήματα ἀκριβῶς κατὰ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου ὑπὸ καθηγητῶν αὐτοῦ τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου τῆς κυβερνήσεως.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ ἡμιτρόφιμοι μαθηταὶ τοῦ Λυκείου ἐξέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς περίπατον. Καθ' ὡρισμένας δὲ ἡμέρας πάντες οἱ μαθηταὶ κατὰ τάξεις μεταβαίνουσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν εἰς ἐπίσκεψιν μουσείου τινός, τοῦ βοτανικοῦ κήπου, ἐργοστασίου ἢ καὶ πρὸς βοτανολογίαν καὶ τοπογραφικὴν ἄσκησιν. Ἰδιαίτερος καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς ἀσκεῖ τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς εἰς τὸ διαλέγεσθαι γαλλιστί.

Τοῖς γονεῦσιν ἢ κηδεμόσιν ἥ τε ἐπιμέλεια καὶ διαγωγὴ τῶν μαθητῶν γνωρίζεται διὰ βαθμολογίας ἐν ἰδίῳ ἐλέγχῳ πεμπομένῳ αὐτοῖς κατὰ μῆνα.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ

Οἱ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ἢ ΤΡΟΦΙΜΟΙ μαθηταὶ καταβάλλουσι κατὰ μῆνα διὰ κατοικίαν, τροφήν, δίδακτρα καὶ πᾶσαν ἄλλην περιποίησιν:

Τοῦ μὲν προπαιδευτικοῦ	δρ.	125
Τοῦ δὲ Ἑλληνικοῦ Σχολείου	»	140
Τοῦ δὲ Γυμνασίου	»	160

Οἱ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ὡς καὶ οἱ ΗΜΙΤΡΟΦΙΜΟΙ τελοῦσι κατὰ μῆνα

Τοῦ μὲν προπαιδευτικοῦ	δρ.	8 — 15
Τοῦ δὲ Ἑλληνικοῦ Σχολείου	»	20 — 30
Τοῦ δὲ Γυμνασίου	»	35 — 50

ἀναλόγως τῶν τάξεων.

Οἱ ΗΜΙΤΡΟΦΙΜΟΙ τελοῦσι κατὰ μῆνα πλὴν τῶν διδάκτρων καὶ δραχμὰς 35.

Τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ διανύσαν αἰσίως τέσσαρα ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἔτη, εἰσέρχεται εὐοιώνως ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου εἰς τὸ πέμπτον. Ἥ τε τῶν λογίων καὶ τοῦ κοινοῦ ἐν γένει ἐκτίμησις, καὶ τῆς δημοσιογραφίας ἡ ἀμερόληπτος εὐμενὴς κρίσις, εἰσὶν ἀσφαλῆ τεκμήρια τῆς γενομένης ἐν τῷ Λυκείῳ ἡμῶν ἐργασίας.

Ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος σχολικοῦ ἔτους 1888 — 1889 τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ θέλει περιλαμβάνει καὶ **πρακτικὸν τμῆμα** χάριν τῶν βουλομένων νὰ παρασκευασθῶσι διὰ τὴν στρατιωτικήν, τὴν ναυτικὴν καὶ τὴν πολυτεχνικὴν σχολὴν κ.τ.λ. κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προέβησαν οἱ διευθυνταὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν, ἰδίᾳ μὲν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν οἰκούντων γονέων μὴ δυναμένων ν' ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ δημόσιον Πρακτικὸν Λύκειον, στερούμενα κηδεμονίας καὶ οἰκογενειακῆς ἐπιβλέψεως, ἐν γένει δὲ καὶ πάντων, οἵτινες ἤθελον θεωρήσῃ ἀσύμφορον νὰ πέμπωσι τὰ τέκνα των εἰς αὐτό, ἕνεκεν μεγίστης συρροῆς μαθητῶν διὰ τὴν ἔλλειψιν ἑτέρου τοιούτου.

Ὁ κανονισμὸς τοῦ Λυκείου ὡς καὶ λεπτομερέστεραι πληροφορίαι πέμπονται τῷ αἰτοῦντι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1888.

ΧΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ
ΠΡΟΙΟΝΤΑ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Σ. Δ. ΚΡΙΝΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩι 1837

ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ - ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ - ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ
ΠΟΙΟΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΙΚΑΙ

Οἶνοι, Ὄξος, Οἰνοπνεύματα, Γάλα, Βούτυρον, Τυροί, Ἄρτος, Ἄλευρα

Πότιμα καὶ Μεταλλικὰ ὕδατα
Μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις κτλ.

Οὖρα, Οὐρόλιθοι, Βιολογικὰ ὑγρά, Ὀρυκτὰ Κράματα, Λιπάσματα.

Σάπωνες, Ἔλαια, Λίπη, Ὀξυμετρία Ἀλκαλιμετρία

ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΟΚΟΤΑ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΒΟΥΛΗΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν

ΧΑΡΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΥ

Ἀπὸ δρ. 1 καὶ ἄνω.

ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΔΕΣ ΦΑΚΕΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Προσκλητήρια Κηδειῶν, Συναυλιῶν, Γάμων καὶ Ἑταιριῶν

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΘΕΑΤΡΩΝ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ καὶ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Ἀποστολὴ εἰς τὰς Ἐπαρχίας διὰ πρώτου ταχυδρομείου καὶ ἄνευ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Παροχὴ πληροφοριῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω εἴδη.

Πώλησις διὰ λογαριασμὸν τρίτου πάντων τῶν εἰδῶν

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

ΤΑΧΥΤΗΣ — ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΚΑΙ ΠΑΝ ΤΟ ΔΥΝΑΜΕΝΟΝ ΝΑ ΟΝΟΜΑΣΘΗ ΤΕΛΕΙΟΝ

Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι Βουλῆς.

Ἡ πρόνοια τῶν ἀλληλογραφούντων

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΝΙΚ. Δ. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΠΑΡΑ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ·

Ἅπαντα τὰ εἴδη ἐκλεκτῆς γραφικῆς ὕλης. — Πλουσία συλλογὴ χρωματιστῶν μπιλιέτων καὶ φαντασιωδῶν χαρτίων πεποικιλμένων μὲ διάφορα μονογράμματα καὶ ὡραιότατα ἄνθη, καὶ προωρισμένων διὰ συγχαρητήρια καὶ ἐνθυμήσεις (Souvenir).

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

Στιγμιαία ἐκτύπωσις μετ' ἐκτάκτου φιλοκαλίας ἐπὶ παντὸς εἴδους χάρτου.

ΑΠΟ 1 ΔΡΑΧΜΗΣ ΤΑ 100 ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧ. 2,50.

Πρωτοφανὴς ἔκπτωσις τιμῶν.

20%

Εὐθηνότερον τῶν λοιπῶν χαρτοπωλείων.

Σ ΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΥΡΑΚΟ Σ

ΚΟΥΡΕΥΣ — ΜΥΡΕΨΟΣ

ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΪΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 12.

Μεγαλοπρεπὲς κουρεῖον μετὰ δύο αἰθουσῶν

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΥΡΕΨΙΚΗΣ

ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ

Μοναδικὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν, ἀνώτερον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ, ἀσυγκρίτως καλλίτερον τοῦ ἐνταῦθα παραγομένου.

Ἡ ὀκᾶ Δρ. 6,10, 12, ἀναλόγως τῆς ποιότητος.

Εἰς φιαλίδια ἀπὸ δρ. 1 μέχρι δρ. 3.

ΕΛΙΞΗΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ

ΚΑΙ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Τὸ μόνον ὑγιεινὸν — Ἐρωτήσατε τοὺς ὀδοντοϊατροὺς τῶν Ἀθηνῶν

Ἀποστολὴ εἰς τὰς Ἐπαρχίας — Συνεννόησις δι' ἀλληλογραφίας.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Φ. ΧΑΓΕΡ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Ἄπαντα τὰ εἴδη διὰ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πανὶ διαφανές, χαρτὶ διαφανὲς καὶ τοῦ σχεδίου, διαβῆται καὶ ἅπαντα τὰ χρήσιμα διὰ *Μηχανικούς, Ἀρχιτέκτονας, Ζωγράφους.*

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμιαίως ΧΑΡΑΞΙΣ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ

Ἀποστολὴ εἰς τὰς Ἐπαρχίας. — Τιμαὶ μετριώταται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΙΩ. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ

ΧΟΡΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ Ο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

21—Ὁδὸς Πατησίων — ΑΘΗΝΑΙ — Ὁδὸς Πατησίων—21

Πλουσία Συλλογὴ ἐκ πάντων τῶν Χειρουργ. ἐργαλείων, ἰατρικῶν βοηθημάτων, τεχνητῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἀντισηπτικῶν Lister. ΕΓΚΟΛΠΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ (τροῦσαι) πλήρη, διαφόρων τιμῶν· τὰ τελειότερα καὶ εὐαισθητότερα

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΑ

καὶ πᾶν ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἔχει ἀνακαλύψει ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη.

Τὸ Κατάστημα ἐπρομηθεύθη πάντα τὰ νεωστὶ ἀνακαλυφθέντα φάρμακα. Τὸ Φαρμακεῖον Κατσάρη κατασκευάζει εἰδικῶς καὶ ἐπιτυχῶς

ΟΙΝΟΥΣ ΔΙΑ ΚΙΝΑΣ

Σιδηρούχους καὶ ἁπλοῦς

Τὸ ἀβλαβὲς κοσμητικὸν Beauté Athenienne

Συντελεστικὸν πρὸς λεύκανσιν καὶ διατήρησιν τοῦ δέρματος τῶν Κυριῶν· ἀμιγὲς πάσης δηλητηριώδους οὐσίας, ἀντικαθιστᾷ πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιβλαβῆ εὐρωπαϊκά.

ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ **ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ** ΓΝΗΣΙΟΝ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ ΑΡΙΘ. 20

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΚΕΥΩΝ

ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

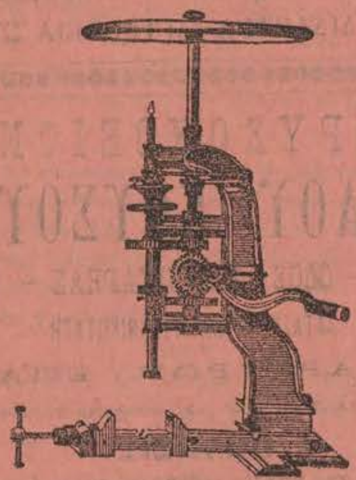

ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΤΕ ΟΙΚΙΑΝ

ΑΝΕΥ ΤΩΝ Κ.Κ.

ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗ

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΣΙΔΗΡΑ

Μηχαναὶ διάφοροι, κλεῖθρα, σφυρία, καρφοβελόναι, εἴδη

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ

ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΒΛ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 4 παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας)

ΔΙΩΡΓΑΝΩΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΛΒΕΤΙΑ

Περιλαμβάνει :

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΝ

Μὲ 4 τάξεις ἕκαστον.

Ἀγωγὴ ἐθνική, διδασκαλία μεθοδική, περιποίησις μητρική. — Μαθήτριαι σύσσιτοι, ἡμισύσσιτοι καὶ ἐξωτερικαί. Προσωπικὸν ἐκλεκτόν. ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΚΑΙ ΤΡΟΦΕΙΑ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑ.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΥΣΟΥΡΕΛΗ

17. — ΟΔΟΣ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ — 17.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΗ

ΧΡΥΣΩΝ, ΑΡΓΥΡΩΝ, ΕΠΑΡΓΥΡΩΝ

Ἐκκλησιαστικῶν καὶ οἰκιακῶν σκευῶν

ΠΩΛΗΣΙΣ

Τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ὡς καὶ παντὸς εἴδους ἐνωτίων, δακτυλίων, περιδεραίων ἐκ χρυσοῦ, πολυτίμων λίθων καὶ ἀργύρου.

ΣΥΛΛΟΓΗ

Ἐγχωρίων ἐνδυμασιῶν, ὅπλων ἀρχαίων καὶ πανοπλιῶν ὁλοκλήρων.

NICOLAS COUSSOURELI

17 — CAPNIKAREA STREET — 17

NATIONAL COSTUMES

AND

ARMS OF THE GREEK REVOLUTION

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1873

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ ΗΔΗ ΑΝΕΛΛΙΠΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΑΘΗΝΩΝ. Ἐτησ. δρ. 30.—Ἑξαμην. δρ. 15.—Τριμ. 8.—ΕΠΑΡΧΙΩΝ. Ἐτησ. 35. —Ἑξαμην. 18.—Τριμ. 10.— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Ἐτησ. φρ. χρ.— 45.—Ἑξαμην. φρ. χρ. 25.—Τριμ. φρ. χρ. 14.— ΧΩΡΩΝ μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν τῷ διεθνεῖ ταχυδρομικῷ συνδέσμῳ. Ἐτησ. φρ. χρ. 50.—Ἑξαμην. φρ.χρ. 30.—Τριμ. φρ.χρ. 16.

Ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν συντακτῶν της τοὺς διαπρεπεστέρους ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ἄνδρας. Ἐτιμήθη δὲ κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις κορυφαίων παρ' ἡμῖν, οἵτινες καὶ εἰς τὸ μέλλον εὐτυχῶς δὲν θὰ παύσωσι τιμῶντες τὰς στήλας αὐτῆς. Διακρίνεται κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἐπὶ ἐνημερότητι καὶ ἀκριβείᾳ εἰδήσεων καὶ δύναται νὰ καυχᾶται δι' αὐθεντίαν πηγῶν καὶ ἀμεροληψίαν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΕΞ ΑΥΤΩΝ

Ἐκτενεῖς καὶ λεπτομερεῖς τηλεγραφικαὶ ἀνταποκρίσεις ἐξ Εὐρώπης εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ἔλαβε ἐκ Βερολίνου κατὰ τὰ τελευταῖα ἐν Γερμανίᾳ γεγονότα τὰ μακρότερα ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα, ὅσα ἐδημοσίευσέ ποτε ἑλληνικὸν φύλλον.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΝ

ΕΚΘΕΣΙΝ

Συχνότατα διπλᾶ φύλλα

Η «ΕΦΗΜΕΡΙΣ» ΕΙΝΕ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΤΗΣ ΕΙΝΕ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΘΕΤΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΝ ΤΗ Α΄ ΣΕΛΙΔΙ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙ' ΕΚΑΣΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ἅπαξ	Δρ. 5.—
Δὶς	» 4.—
Τρὶς καὶ τετράκις	» 3.—
Πεντάκις	» 2.—
Δεκάκις	» 1.50
Εἰκοσάκις καὶ πλέον	» 1.00

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΝΑΛΟΓΟΣ ΕΚΠΤΩΣΙΣ

Δῶρα τῆς Ἐφημερίδος

Ἡ **ΕΦΗΜΕΡΙΣ** εἰς πάντας τοὺς προπληρώνοντας ὁλόκληρον ἐτησίαν συνδρομήν, ἄνευ αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος παρέχει:

ΕΝ ΜΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ:
τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν βραβευθὲν ἄριστον οἰκογενειακὸν περιοδικὸν

ΕΣΤΙΑΝ

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ:
ἀμφότερα τὰ ἀπαράμιλλα εἰς τὸ εἶδός των ἐκδιδόμενα φύλλα, τὸ εἰκονογραφημένον καὶ χαριτολόγον

ΑΣΤΥ

τοῦ ὁποίου τὰς σελίδας κοσμοῦσιν εἰκόνες καὶ γελοιογραφίαι τοῦ κ. Θ. ΑΝΝΙΝΟΥ, καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ δημοφιλοῦς ποιητοῦ κ. Γ. ΣΟΥΡΗ ἐμμέτρως ἐκδιδόμενον μοναδικὸν

ΡΩΜΗΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Ν. ΛΑΡΔΗ

74 — ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ — 74

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χρύσωσις Ταινιῶν διὰ Στεφάνους

Γραμμογράφησις Ἐμπορικῶν Βιβλίων

Κατασκευὴ Πορτοφολέων δ.᾽ Ἐργόχειρα

Βερνίκωσις Γεωγραφικῶν Χαρτῶν

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ
ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΔΙΠΛΟΤΥΠΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΤΙΜΩΝ
ΤΑΧΥΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ἀνταποκρίσεις μὲ τὰς Ἐπαρχίας

ΞΥΔΙΑΣ & Σ^Α

ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤῌ

ΑΥΣΤΡΙᾼ

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΙ

XYDIAS & Co

TRIESTE

AUTRICHE

EXPÉDITEURS

DE SA MAJESTÉ LE ROI DES HELLÈNES

EXPÉDITIONS ET COMMISSIONS

ΣΙΔΝΕΥ — ΝΟΕΛ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΒΑΣΤΟΥΝΙΑ-ΟΜΒΡΕΛΑΙ

ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ-ΜΑΝΔΗΛΙΑ

ΑΡΩΜΑΤΑ-ΣΑΠΩΝΕΣ

ΓΑΝΤΙΑ-ΚΑΛΤΣΑΙ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

NOWILL

ΑΝΤΙΚΡΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΜΟΝΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΤΩΝ

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ

ΜΙΛΝΕΡ

SIDNEY NOWILL

ΣΙΔΝΕΥ ΝΟΕΛ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΚΑΙ

ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

SIDNEY

ΛΑΜΠΑΙ

ΔΙΣΚΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΕΠΑΡΓΥΡΑ ΕΙΔΗ

ΕΠΙΧΡΥΣΑ ΕΙΔΗ

ΚΗΡΙΑ — ΤΕΙΟΝ ΚΟΓΚΟΥ

ΥΑΛΙΚΑ - ΩΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΙΔΗ ΠΕΠΙΕΣΜΕΝΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΒΟΥΡΤΣΕΣ

ΑΝΤΙΚΡΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

SIDNEY NOWILL

ΣΙΔΝΕΥ — ΝΟΕΛ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΕΝ ΤΩι ΚΟΣΜΩι

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ

THE SINGER MA UFACTURING COMPANY

NEW - YORK **Γ. ΝΑΙΔΛΙΓΓΕΡ**

ἔχον ἐτησίαν κατανάλωσιν ἄνω τοῦ **ἡμίσεος ἑκατομμυρίου** *ραπτομηχανῶν καὶ τιμηθὲν εἰς ὅλας τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις διὰ τῶν ἀνωτάτων βραβείων.*

Ἡ ἐπὶ τρεῖς ὅλας δεκαετηρίδας εὐκλεὴς ὕπαρξις τοῦ Ἐργοστασίου τούτου — ἕνεκα τῆς εὐδοκιμήσεως ἣν τὰ προϊόντα του ἀπολαμβάνουσι—ἐγένετο ἀφορμὴ εἰς ἐπανειλημμένας ἀπομιμήσεις αἵτινες πωλοῦνται ὡς γνήσιαι ραπτομηχαναὶ ΣΙΓΓΕΡ, ὅθεν δέον νὰ προσέχῃ τις ἐπὶ τῶν ἑξῆς:

1ον ΠΑΣΑ ΓΝΗΣΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ τοῦ Σίγγερ φέρει τὸ κάτωθι σύμβολον καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ ἐπὶ τοῦ βάθρου.

2ον ΠΑΣΑ ΓΝΗΣΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ τοῦ Σίγγερ φέρει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βραχίονος, πλῆρες τὸ ὄνομα τοῦ Ἐργοστασίου The Singer Manufacturing Company.

3ον ΠΑΣΑ ΓΝΗΣΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ τοῦ Σίγγερ εἶνε ἐφωδιασμένη διὰ πιστοποιητικοῦ ἐμπεριέχοντος πλὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἑκάστοτε ραπτομηχανῆς, τὰς ὑπογραφὰς τοῦ προέδρου τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Ἑταιρείας Σίγγερ καὶ τοῦ γενικοῦ πράκτορος κ. Γ. Ναϊδλιγγερ

Ἄνευ τῶν χαρακτηριστικῶν τούτων οὐδεμία μηχανὴ εἶνε γνησία·

Ἵνα κατασταθῇ ἡ προμήθευσις προσιτὴ τοῖς πᾶσιν, ὡς ἀπαραίτητον ἔπιπλον τῆς οἰκογενειακῆς χρήσεως καθὼς καὶ ὅλων τῶν μεγάλων ραπτῶν, ὑποδηματοποιῶν καὶ σαγματοποιῶν (δι' οὓς καὶ εἰδικὰς μηχανὰς τὸ Ἐργοστάσιον κέκτηται), παρέχει ραπτομηχανὰς ἀπέναντι ὡρισμένης προκαταβολῆς καὶ μετρίας ἑβδομαδιαίας ἢ μηνιαίας δόσεως.

Ἡ χρῆσις τῶν Μηχανῶν διδάσκεται δωρεὰν

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

THE SINGER MANUFACTURING COMPANY, NEW-YORK

Γ. ΝΑΪΔΛΙΓΓΕΡ

προμηθευτὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 141

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Πάτραις, Ζακύνθῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΕΣΧΑΤΩΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ μετ' εἰκόνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος, ὑπὸ **Σπυρ Π. Λάμπρου.** Ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε 39 φυλλάδια πρὸς *Δρ. 1 ἕκαστον.*

—

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ, 90 πίνακες κεχρωματισμένοι κατὰ φύσιν μετ' ἐπεξηγηματικοῦ κειμένου κατὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ Δος G. A. de Schubert ὑπὸ **Νικολάου Χρ. Ἀποστολίδου** *Ἔκδοσις τετάρτη. Κομψῶς δεδεμένον . . . . . δρ. 25.*

—

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΧΗΜΕΙΑΣ, κατὰ τὰς νεωτέρας τῆς ἐπιστήμης θεωρίας ὑπὸ **Α. Κ. Χρηστομάνου** καθηγητοῦ τῆς χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 3 τόμοι, σχημ. μεγ. 8ου μετὰ πολλῶν ξυλογραφημάτων καὶ λιθογρ. πίνακος . . . . *δρ. 45.*

—

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ὑπὸ **Ο. Α. Ῥουσοπούλου.** Πραγματεῖαι περὶ συστηματικῆς παρασκευῆς βελτιώσεως καὶ διατηρήσεως τῶν οἴνων καὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ὑπολειμμάτων αὐτῶν, καθὼς καὶ περὶ τῆς σχέσεώς των πρὸς τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῆς Ἑλλάδος. 11 τυπογρ. φύλλ. σχημ. 8ου μετὰ 25 σχημάτων . . . . . *δρ. 4.*

—

ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ, ἤτοι ὑγιεινὴ τῶν βρεφῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων καὶ δοκιμωτέρων παιδιατρικῶν συγγραμμάτων τοῦ Bouchut Tarnier, West, Allix κτλ. ὑπὸ **Κ. Κυριαζίδου.** Μετὰ 21 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ, *δρ. 3,50*, κομψῶς δεδεμένον *4.50.*

—

ΦΑΟΥΣΤ. Τραγῳδία **Γκαίτε**, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ **Ἀριστομ. Προβελεγγίου.** Μετὰ 65 ξυλογραφημάτων καὶ 14 ὁλοσελίδων φωτογραφιῶν κατὰ **Α. Κρέλιγγ** πολυτελῶς δεδεμένον . . . *δρ. 35.*
Ὅμοιον — Ἔκδοσις εὐθηνὴ ἄνευ φωτογραφιῶν . . . *δρ. 8.*

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΑ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ἄνδρος. Κέως . . . . Δρ. 5.
Ἀμοργὸς . . . . » 3.
Πολιτ. Γεωγραφία τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας » 5.
(Πάντα συνοδεύονται καὶ μετὰ γεωγρ. πινάκων).
Μελέτη περὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἰονίου Πελάγους ἐν τῇ ἀρχαίᾳ καὶ νέᾳ Γεωγραφίᾳ . . . . » 1.

Πωλοῦνται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ «Ἑστίας».

J. NOWILL & SONS

SHEFFIELD

Ἐργοστάσιον ἱδρυθὲν τῷ 1700 καὶ βραβευθὲν εἰς ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

J. NOWILL & SONS SHEFFIELD

ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΝ Ο Κος

ΣΥΔΝΕΥ ΝΟΕΛ

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 35 Ἀπέναντι τοῦ Ἀρσακείου

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ ἐπάργυρα, ἐξ ἐλεφαντόδοντος καὶ ὀστέϊνα διαφόρων εἰδῶν ὡς καὶ ΚΟΝΔΥΛΟΜΑΧΑΙΡΑ, ΞΥΡΑΦΙΑ, ΨΑΛΙΔΙΑ καὶ διάφορα *ἐπάργυρα σκεύη*.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

Ὁ κ. ΣΥΔΝΕΥ ΝΟΕΛ ἀναδέχεται ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν πᾶσαν παραγγελίαν ἐπὶ τῶν ἄνω εἰδῶν εἰς τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῦ ἐργοστασίου.

Πλήρης συλλογὴ δειγμάτων διὰ τοὺς θέλοντας νὰ παραγγείλωσι.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΜΠΙΛΙΑ

Πλάκες διαφόρων εἰδῶν καλῆς ποιότητος δι' ἔπιπλα καὶ οἰκοδομάς.

Τὸ ἐργοστάσιον ἀναδέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν. Ἐκτέλεσις ταχίστη.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Συνοικία Νεαπόλεως. — Πλατεῖα Κάνιγκος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗΣ

85 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 85

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

ΧΡΩΜΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων ἐφευρέσεων ἐν τῇ φωτογραφίᾳ τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βιέννης δι' ἐπὶ τούτῳ μετακληθέντων ἐκ τῶν δύο τούτων πόλεων τεχνητῶν.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΑΧΥΤΑΤΗ

ΟΜΟΙΟΤΗΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ

ΠΙΣΤΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΠΕΚΕ

33 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ — 198

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ

Ἑτοίμων ἐνδυμασιῶν Βιέννης

ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΩΝ

ΜΟΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ

ΜΠΕΚΕ

Δύνασθε καλῶς καὶ εὐθηνῶς νὰ ἐνδυθῆτε.

Ο ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Δ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ ΑΡ. 101

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΞ ΕΥΡΩΠΗΣ

ἔνθα μετέβη πρὸς σπουδὴν τῶν τελευταίων ἀνακαλύψεων καὶ προόδων τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐπιστήμης.

ΕΚΟΜΙΣΕΝ

δ' ἐκεῖθεν ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς νέας μεθόδου καὶ παρέλαβε πρὸς εὐκολίαν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας του, ὡς βοηθόν, τὸν πτυχιοῦχον τῆς Ὀλλανδικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ὀδοντοϊατρὸν κ.

ΑΛΦΟΝΣΟΝ ΚΟΙΝΑΡ

Νέαι μέθοδοι, ἐνσφραγίσεις ὀδόντων διὰ χρυσοῦ. — Νέον σύστημα συμπληρώσεως τῶν ἐντελῶς ἐφθαρμένων ὀδόντων διὰ τεχνητοῦ χρυσοῦ. — Νέος τρόπος ἀκινήτου ἐφαρμογῆς τεχνητῶν ὀδόντων διὰ χρυσοῦ, ἐφαρμοζομένων τόσον, ὥστε οὐδ' ἐξάγονται πρὸς καθαρισμόν, ἀποκτῶντες τελείαν φυσικότητα.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ἐντελὴς καὶ ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων τῆς ἐκ προεξεχόντων ἢ ἀσυμμέτρως φυομένων ὀδόντων προερχομένης δυσμορφίας καθ' οἱανδήποτε ἡλικίαν.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

πρὸς θεραπείαν τῶν οὔλων καὶ τοῦ στόματος καὶ εἰδικώτερον τοῦ

ΣΚΟΡΒΟΥΤΟΥ (ΝΟΥΣΛΑ) ὡς καὶ τῶν νόσων τοῦ στόματος μικρῶν παιδίων.

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

πρὸς κατάπαυσιν τῶν πόνων τῶν ὀδόντων, ὡς καὶ τῶν νευραλγιῶν, ἕκαστον φιαλίδιον φρ. 1.

ΝΕΑ ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ

πρὸς θεραπείαν τῶν οὔλων καὶ πρὸς πρόληψιν τῆς σήψεως τῶν ὀδόντων δι' ἕκαστον κυτίον φρ. 1.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν νεωτάτων μεθόδων πρὸς τοὺς κκ. ὀδοντοϊατροὺς καὶ φοιτητὰς τῆς ἰατρικῆς ἀπὸ 7 — 8 π. μ.

ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

θεραπεύει ὁ κ. Καρακατσάνης δωρεὰν ἀπὸ τῆς 7 — 8 π. μ. καθ' ἑκάστην.

Ὁμιλοῦνται ἅπασαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι.

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 101 — Παρὰ τῇ Πλατείᾳ τῆς Ὁμονοίας

Ὧραι ἐπισκέψεως 8 — 12 — π. μ. ἀπὸ τὰς 2 — 6 μ.μ.

Ο ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΑΝΟΣ

ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΑΡΙΘ. 9.

Δέχεται ἀπὸ τὰς 8 π. μ. μέχρι τῆς 12, καὶ ἀπὸ τὰς 2 μ. μ. μέχρι τῆς 6.

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ — Ἓν φύλλον ὡς δεῖγμα στέλλεται δωρεὰν πρὸς πάντα αἰτοῦντα. — ΕΤΟΣ 1889

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟ
Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΥΔΡΑΙΟΥ

Πρὸς ὃν ἀρκεῖ νὰ δηλώσῃ τις τὴν διεύθυνσίν του συναποστέλλων καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς του, ὅπως ἐγγραφῇ συνδρομητής.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΥΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Μόνης τῆς « Διαπλάσεως »
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 6.
Μετὰ τῆς « Βιβλιοθήκης »
Ἐν Ἑλλάδι δρ. 7,50.—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 9.

ΤΩΝ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ εἶνε σειρὰ βιβλίων δι' οἰκογενείας ἐκδιδομένων κατὰ τεύχη μηνιαῖα. Τὸ ἀντίτιμον εἶνε δεκτὸν καὶ εἰς χαρτονομίσματα ἢ γραμματόσημα παντὸς Κράτους.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλης. συνιστῶν τὴν ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους, γράφει ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ: « Τὸ περιοδικὸν τοῦτο συντασσόμενον μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ δι' εἰκόνων κοσμούμενον, περιέχει ἐν γλώσσῃ ὁμαλῇ καὶ εὐλήπτῳ ὕλην μορφωτικὴν καὶ ἐπαγωγόν, κατάλληλον εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν παιδίων καὶ τῆς οἰκογενείας, εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος καὶ διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος, εἰς ἀναζωπύρωσιν τῆς φιλοπατρίας καὶ πάσης ἀρετῆς. Ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωμεν εἰς μείζονα διάδοσιν τοῦ *καλλίστου τούτου περιοδικοῦ ὅπερ*, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1879 ἐκδιδόμενον, *παρέσχεν ἀληθεῖς ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν ἡμῶν*, συνιστῶμεν νὰ προτρέψητε τοὺς δυναμένους νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί.

ΠΑΙΔΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: *Ὁδὸς Σταδίου, καὶ Ὀφθαλμιατρεῖον ἀριθ. 10,* **ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ**

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ Χ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λυκείου ἀποφεύγουσα πᾶσαν ὑπὲρ ἑαυτῆς σύστασιν ἀρκεῖται εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν Κυρίων Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων, μεθ' ὧν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1887 — 88 εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς εὐοδόσεως τοῦ δυσχεροῦς ἔργου, τῆς παιδαγωγήσεως καὶ πνευματικῆς μορφώσεως τῶν ἐμπιστευομένων αὐτῇ παίδων, ἐκφράζει δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ τῆς τε ἔσω καὶ τῆς ἔξω Ἑλλάδος Ἕλληνας διὰ τὴν συνδρομὴν, ἣν παρέσχον αὐτῇ, δὲν θέλει δὲ φεισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον μηδεμιᾶς δαπάνης ἢ πόνων, ὅπως καταστήσῃ τὸ Λύκειον ἐφάμιλλον πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ἄριστα.

Τὸ οἴκημα, ἐν ᾧ τὸ ἐκπαιδευτήριον κεῖται, ἐξυπηρετεῖ ἄριστα πάσας τὰς ἀνάγκας τοῦ Λυκείου, ἅτε πρὸς τοῦτο οἰκοδομηθὲν, περιλαμβάνει δὲ καὶ εὐρείας αἰθούσας, μεγίστους διαδρόμους, ἐν οἷς οἱ παῖδες κατὰ τὰ διαλείμματα, κατὰ τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀερίζωνται αἱ παραδόσεις ἐν καιρῷ βροχῆς καταφεύγουσι, δύο κήπους, ὧν ὁ ἕτερος ἐστρωμένος διὰ μαρμαρίνων πλακῶν εἶνε μεσημβρινοί. Ἐν τῷ ἄνω πατώματι κεῖται ὁ κοιτὼν συγκείμενος ἐκ μιᾶς μεγάλης αἰθούσης, ἐκτεινομένης καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς οἰκίας. Ἡ δὲ συνοικία ἐν ᾧ κεῖται τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο οἴκημα εἶνε ἡ ὑγιεινοτέρα τῆς πόλεως. Τούτου ἕνεκεν, ἐν ᾧ κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος ἐμάστιζον τὴν πόλιν διάφορα κολλητικὰ νοσήματα, ἡ ὑγιεία τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου διετέλεσεν ἀπρόσβλητος.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θέλει δημοσιευθῇ τὸ πρόγραμμα τῶν μελλόντων νὰ διδάξωσι ΚΚ. Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων.

Οἱ διδάξαντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ΚΚ. Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι εἰσὶν οἵδε :

1. ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.
2. ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ναυτικῆς καὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς.
3. Γ. ΔΕΡΒΟΣ, Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Καθηγητὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.
4. ΔΗΜ. Ι. ΟΛΥΜΠΙΟΣ, Δ.Φ. Καθηγητὴς τοῦ Διδασκαλείου.
5. ΑΛΕΞ. ΚΟΛΥΒΑΣ, Δ. Φ. Καθηγ. καὶ Ὑποδιευθυν. τοῦ Λυκείου.
6. ΔΗΜ. ΒΕΛΟΥΔΙΟΣ, διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν.
7. Γ. ΘΟΙΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.Φ. Καθηγ. τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου.
8. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΙΕΡΟΚΛΗΣ, Δ.Φ.
9. ΕΥΑΓ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Δ.Φ. καὶ Σχολάρχης τοῦ Β' τμήματος τοῦ Βαρβακείου.
10. ΧΑΡ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ, Διευθυντής.
11. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ, Ἑλληνοδιδάσκαλος.
12. ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΟΥΝΤΗΣ, Ἑλληνοδιδάσκαλος.
13. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, τελειόφοιτος τῶν Μαθηματικῶν.
14. ΙΩΑΝ. Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ, Σχολάρχης.
15. J. COLLARD, Καθηγητὴς τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Βιομηχάνων Τεχνῶν.
16. CAMILLE DEMAILLARD, Καθηγ. τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου.
17. Θ. Γ. ΔΙΞΩΝ, Καθηγητὴς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Διδάσκαλος τῶν Βασιλοπαίδων.
18. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΣΑΣ, Πρωτοβάθμιος Δημοδιδάσκαλος.
19. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.
20. ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ, Πρωτοβάθμιος Δημοδιδάσκαλος.
21. ΕΡΑΣΜΙΑ ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗ, Πρωτοβάθμιος Δημοδιδάσκαλος.
22. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Διδάσκαλος τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος.
23. ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΚΑΛΟΥΔΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου.
24. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΙΟΣΗΣ, Διδάσκαλος τῆς Καλλιγραφίας.
25. ΙΩΑΚΕΙΜ ΙΩΣΗΦ, Διδάσκαλος τῆς Γυμναστικῆς.
26. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΔΟΥΜΟΓΛΟΥΣ, Καθηγητὴς τῆς Ὀργανικῆς καὶ Φωνητικῆς Μουσικῆς.
27. ΠΛΑΤΩΝ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Διδάσκαλ. τοῦ Κλειδοκυμβάλου.
28. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΡΗΣ, Χοροδιδάσκαλος.

Σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἤδη Σχολικὸν ἔτος, κατὰ τὸ ὁποῖον θέλουσιν ἐπίσης μετ' ἐμοῦ συνεργασθῇ οἱ κκ. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ, πρώην Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου, ἀναλαβὼν τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Προπαιδευτικοῦ Τμήματος, καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀπαγγελίας, ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ προλύτης τῆς Θεολογίας καὶ πρώην Καθηγητὴς τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, ΑΘ. ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ, πρώην Ὑποδιευθυντὴς τοῦ Παιδαγωγείου Β. Βούλγαρη, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, πρωτοβάθμιος Δημοδιδάσκ. καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΝΕΣΗΣ Δημοδιδάσκ.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λυκείου δηλοῖ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θέλει σχηματισθῇ ἰδία τάξις διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν ἢ Ναυτικὴν Σχολήν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λυκείου ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῆς διδασκαλίας τῶν Μαθητῶν ἀπεφάσισε νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Μαθητῶν ἑκάστης τάξεως εἰς 25.

Ἰδιαίτερον πρόγραμμα κανονίζον τὴν λειτουργίαν τῶν Μαθημάτων καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λυκείου δίδοται τῷ αἰτοῦντι.

Ὁ Διευθυντὴς Χ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ, (Καθηγητής).

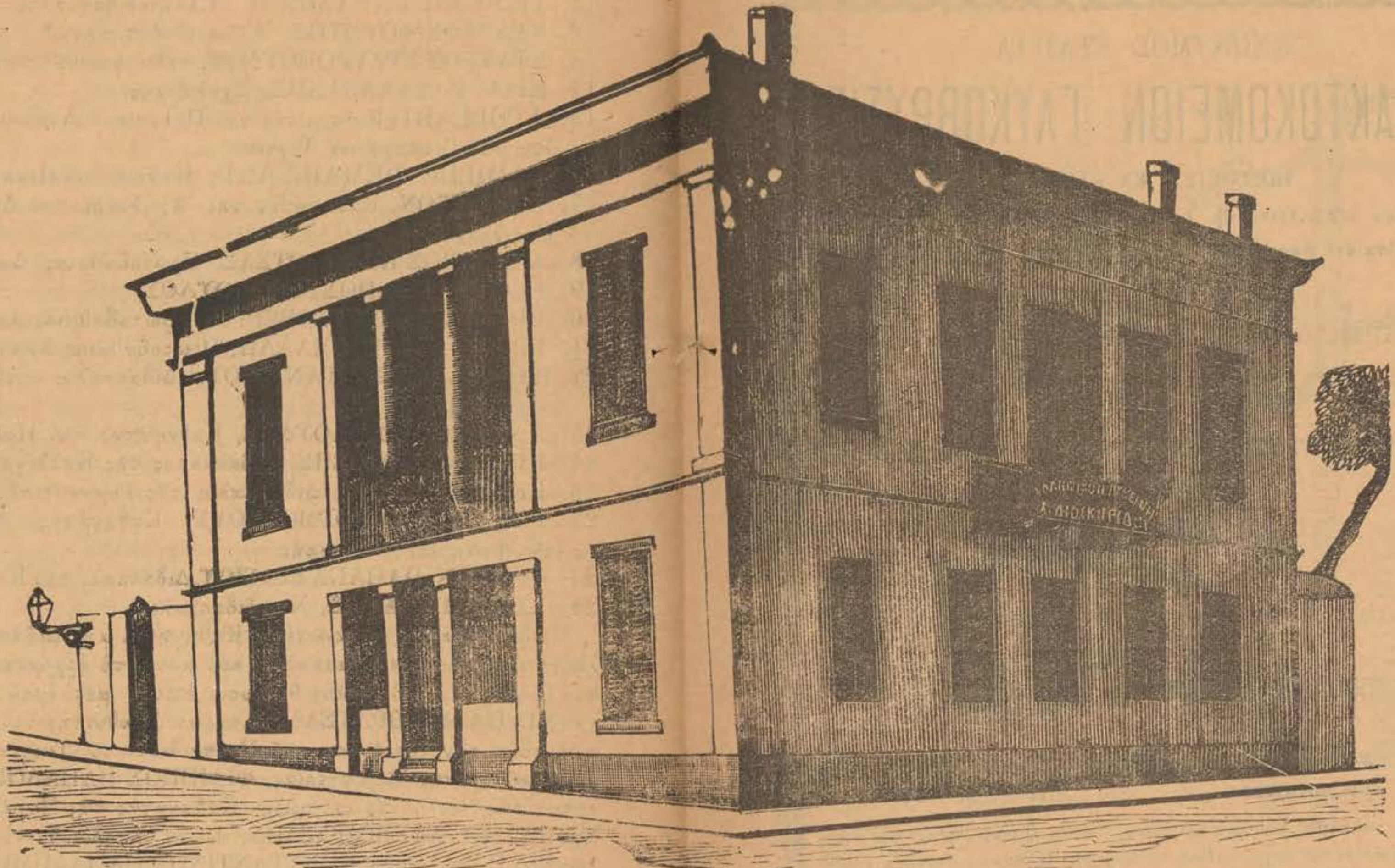

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Χ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Μεγάλη οἰκία Λογοθέτου (πρώην Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν), ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Θουκυδίδου καὶ Νικοδήμου, Ἀριθ. 10.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1887

Κεφάλαιον 375,000 δρ. διηρημένον εἰς 1500 μετοχάς, ἐγκριθεῖσα διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαΐου 1887.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΑΔΟΛΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ
100 ΑΓΕΛΑΔΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΥΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΑΡ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΕΧΝΙΤΟΥ

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ — ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 28

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ	*Ἐν ὁδῷ Πατησίων*	*ἀριθ. 16.*
	» » *Ξενοφῶντος*	» *6.*
	» » *Σταδίου*	» *18.*

ΕΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑΙ πλησίον Σταθμοῦ Σιδηροδρόμου.

ΕΝ ΦΑΛΗΡΩΙ » Ξενοδοχείου Χαραμῆ.

Διανομὴ γάλακτος, βουτύρου καὶ τυροῦ, δὶς τῆς ἡμέρας, πρωΐαν καὶ ἑσπέρας εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφομένων συνδρομητῶν ἐν δοχείοις ἀσφαλῶς ἐσφραγισμένοις.

Λιανικὴ πώλησις εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἑταιρίας.

Τὸ Γαλακτοκομεῖον «Γλυκόβρυσις» παραδίδει γάλα καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἄνω τῶν 300 οἰκίας τῶν συνδρομητῶν. Εἰς πολυαρίθμους ἀγοραστὰς ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι αὐτῆς καὶ εἰς ὅλα τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα τῆς πρωτευούσης.

Εἰς τὴν προσεχῆ ἔκθεσιν ἡ Ἑταιρία θὰ ἔχῃ ἰδιαίτερον σταῦλον καὶ θὰ ἐκθέσῃ τὰ προϊόντα αὐτῆς.

ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

20 — ΟΔΟΣ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ — 20

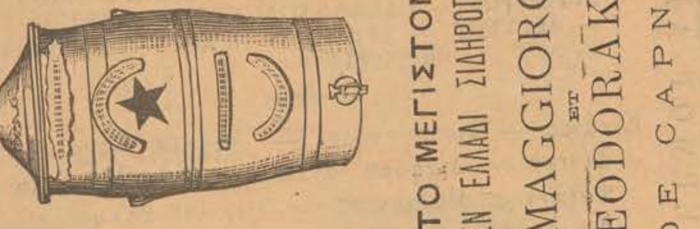

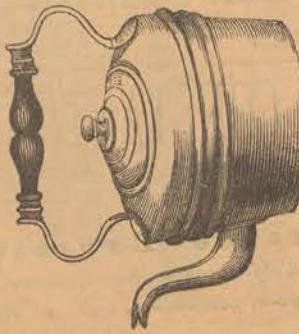

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΗΠΟΥΡΙΚΑ
ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΔΙΑ ΞΥΛΟΥΡΓΟΥΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΑ
ΔΙΗΛΥΣΤΗΡΙΑ (ΦΙΛΤΡΑ)
ΟΡΓΑΝΑ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΑΙ — ΒΙΔΑΙ
ΣΦΥΡΙΑ
ΠΛΑΝΑΙ — ΠΡΙΟΝΕΣ
ΑΞΙΝΑΙ
ΠΤΥΑΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΑ ΣΙΔΗΡΩΜΑΤΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΣΙΔΗΡΟΠΩΛΕΙΩΝ

MAGGIORO ET THEODORAKAKI

20. — RUE DE CAPNIKAREA — 20.

К. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ Β. ΑΥΛΗΣ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 72. — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12.

ΜΕΓΑ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΤΗΣ

ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ ΕΞ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΥ ΕΠΙΚΕΧΡΥΣΩΜΕΝΟΥ — ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΞΥΛΩΝ — ΣΠΑΝΙΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ — ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΟΣ — ΤΑΡΤΑΡΟΥΓΑΣ — ΑΡΓΥΡΟΥ — ΧΡΥΣΟΥ — Ν. ΚΡ — ΛΕΥΚΟΜΕΤΑΛΛΟΥ — CHRISTOFLE

Εἰκόνες — Φωτογραφίαι — Ἀγγεῖα Βοημικὰ καὶ Σινικὰ — Διάφορα ἀντικείμενα ἐκ Πορκελάνης, Φαϊάνσης, Μαϊολίκας — Λυχνίαι πολυτελεῖς — Κανδηλέρια ἐκ παντὸς μετάλλου — Ἀγαλμάτια — Δερμάτιναι θῆκαι — Album πολυτελέστατα — Ῥάβδοι — Μαχαιροπήρουνα — Ὡρολόγια — Σάκκοι ταξειδίου — Ῥιπίδια — Σκεύη οἰκιακὰ βαρύτιμα.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 72.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ Β. ΣΤΑΥΛΩΝ

CONSTANTIN HOUTOPOULOS

72. RUE D'HERMÈS — RUE DE STADE 12.

Grande Exposition permanente

d'objets artistigues tableaux, vieux bronzes, faïences majoliques, porcelaines, cuirs de Russie etc etc etc.

C. HOYTOPOYLOS

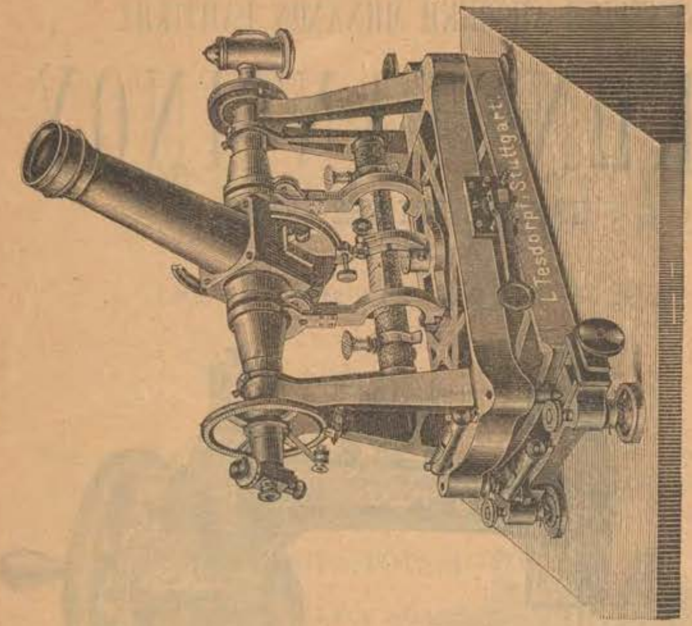

L. TESDORPF

STUTTGARD

WURTEMBERG

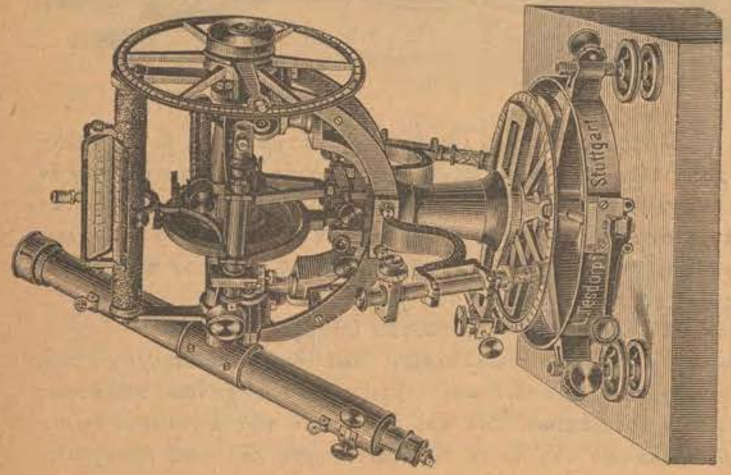

Κατασκευὴ τῶν ἐργαλείων τῶν καλουμένων ἀντανακλαστικῶν. Ἐργαλεῖα διαβάσεως φορητά. Θεοδόλιθοι, καλούμενοι παγκόσμια ἐργαλεῖα. Ἀνάγνωσις διὰ μικροσκοπίου. Θεοδόλιθοι τῶν ὀργείων τοῦ Βάγνερ, καὶ μετὰ πυξίδος Ταχύμετρα. Ἐργαλεῖα ἐπιπεδώσεως, μετὰ εὐρεσιτέχνου, τοῦ Βάγνερ. Ταχυγραφόμετρα Βάγνερ. Ξυλόμετρα. Παχύμετρα. Ἐργαλεῖα ἀντανακλάσεως.

Κατάλογοι εἰκονογραφημένοι Γερμανιστὶ καὶ Γαλλιστί, δωρεὰν παρέχονται.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΗΧΑΝΩΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

261 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 261

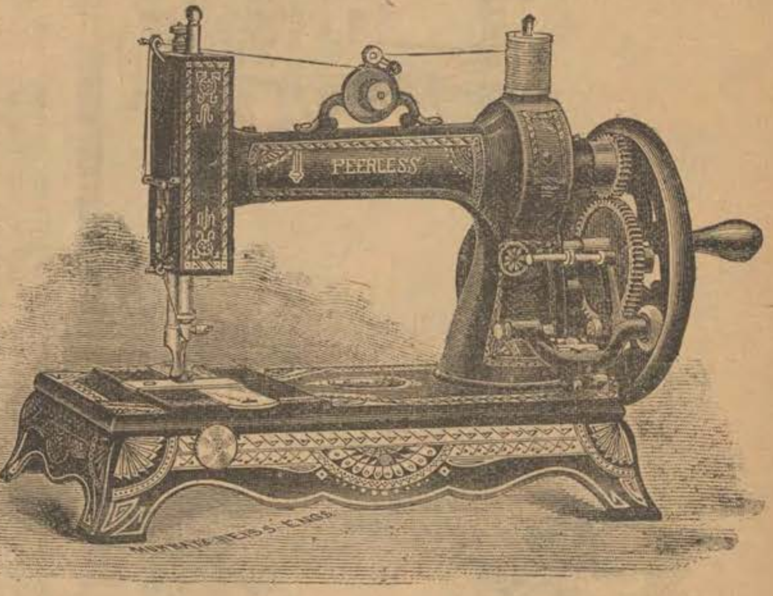

Τὸ ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου ἱδρυθὲν κατάστημα τοῦ κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ῥαπτικῶν μηχανῶν, εἶναι τὸ ἀρχαιότερον πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι καταστημάτων τοιούτου εἴδους, πωλῆσαν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι σήμερον τὰ τρία τέταρτα τῶν ἐν Ἑλλάδι καταναλωθεισῶν μηχανῶν, τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ τις εἰς τὸ μέγαρον τοῦ πλουσίου ἐπίσης καὶ εἰς τὴν καλύβην τοῦ χωρικοῦ.

Σύμβολον τοῦ καταστήματος τούτου ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν :

Εἰλικρίνεια, μετριότης τῶν τιμῶν, καὶ ἰδιάζουσα προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν στερεωτάτων καὶ τελειοτάτων μηχανῶν, ἀναλόγως τῆς προόδου τῶν ἐφευρέσεων. Διὸ καὶ ἀπέκτησε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῶν πελατῶν του ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

Ν. ΜΩΡΑΙΤΟΥ ΚΑΙ Γ. ΡΩΤΑ

83 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 83.

Ἵνα πεισθῆτε, ὅτι πράγματι ἡ ὑποδηματοποιΐα ἐν Ἑλλάδι ἔφθασεν εἰς βαθμὸν Εὐρωπαϊκῆς τελειότητος καὶ προόδου, ἐπισκεφθῆτε τὸ λαμπρὸν καὶ μοναδικὸν ἐπὶ κομψότητι καὶ στερεότητι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑποδηματοποιεῖον

ΜΩΡΑΪΤΟΥ ΚΑΙ ΡΩΤΑ

Ἐν αὐτῷ θέλετε εὑρεῖ :

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΚ ΠΑΝΤΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ κυνηγεσίας ἀδιάβροχα καὶ οὕτως ἐρραμμένα, ὥστε οὐδαμῶς διακρίνονται αἱ ῥαφαί, καὶ νομίζει τις, ὅτι εἶνε κολλητά.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ διὰ χορούς, ἑσπερίδας, γάμους, μασκὲ κατεσκευασμένα μὲ ἀπαράμιλλον κομψότητα, καὶ ἐλαφρά, ὥστε νὰ δίδωσι πτερὰ εἰς τοὺς πόδας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ διὰ πορείας στερεὰ καὶ ἁπαλά, ὡς πούπουλον, διὰ νὰ μὴ κουράζωσι τοὺς πόδας.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ἱππασίας ἱπποτικώτατα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ἀδιαπέραστα ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ ὕδατος διὰ λίμνας. Ὁ φέρων ταῦτα δύναται ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν νὰ μείνῃ ἐν τῷ ὕδατι χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὴν παραμικρὰν ὑγρασίαν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ διὰ τοὺς πάσχοντας ὑπὸ τύλων.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ δι' ἑσπερίδας, γάμους κλπ. ἐξαιρέτου κομψότητος, Chevreau doré, Chevreau noir glacé.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ saulier ἐξ ὑφάσματος μεταξωτοῦ παντὸς εἴδους καὶ χρώματος.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παίδων ἐλαφρά, ὡς τὰ πέδηλα τοῦ Ἑρμοῦ καὶ πάντα δὲ μετὰ τοσαύτης ἐπιμελείας ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοσαύτης, ἐπιτηδειότητος ἐν τῇ τέχνῃ κατασκευαζόμενα, ὥστε νὰ ἦναι μοναδικὰ εἰς τὴν στερεότητα, ἀπαράμιλλα ἐν τῇ κομψότητι, καὶ θαυμάσια ἐν τῇ προσαρμογῇ καὶ εἰς τὸν μᾶλλον ἀκανόνιστον πόδα.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ πρωτοφανὴς ἀκρίβεια, ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν.

ΕΞΕΔΟΘΗ

καὶ ἐκτίθεται εἰς πώλησιν ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας»

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

1864-1875

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΜΕΘ' ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ

Ν. Ι. ΣΠΑΝΔΩΝΗ,

προταχθείσης εἰσαγωγῆς ὑπὸ Ν. ΚΑΖΑΖΗ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΔΡ. 3 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΔΡ. 3,30 ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΦΡ. ΧΡ. 3 ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Τῆς ἐκδόσεως ταύτης τῶν λόγων τοῦ ῥητορικωτάτου τῶν πορ' ἡμῖν πολιτικῶν Χ. Τρικούπη, ἥτις ἐγένετο μετ' ἐκτάκτου φιλοκαλίας τυπογραφικῆς, προταχθείσης καὶ λαμπρᾶς φωτοτυπικῆς εἰκόνος τοῦ ῥήτορος, φιλοτεχνηθείσης ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν Ρωμαΐδῶν, ἡ πώλησις ἀνετέθη εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας, πρὸς ὃ δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀπόκτησιν τοῦ καλλίστου ἔργου.

Α. Β. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ
ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗι

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1838

Κεφάλαια τῆς Ἑταιρίας Φρ. 110,000,000

Ἤτοι

Ἱδρυτικὸν κεφάλαιον	Φρ.	10,000,000
Ἀποθεματικὸν	»	28,500,000
Ἐτήσια ἀσφάλιστρα	»	25,000,000
Ἀσφάλιστρα ἐν χαρτοφυλακίῳ	»	46,500,000

Ἡ παλαιοτέρα ἐν Ἑλλάδι ξένη ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ἐγκεκριμένη πρὸς ἐνέργειαν ἀσφαλιστικῶν ἐργασιῶν, ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ Β. Δ. τοῦ ἀειμνήστου Ὄθωνος τῆς 15]27 Ἰουνίου 1839.

Ἡ **Ἀδριατικὴ ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία** ἀναγνωρίζει τὴν *δικαιοδοσίαν τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων* καὶ εἶναι ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς *Ἐθνικῆς Τραπέζης* τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐνυποθήκων ἐπ' αὐτῶν οἰκημάτων.

Ἐνεργεῖ *ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς* ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν, ἐργοστασίων, ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων κτλ.

Ὁμοίως *ἀσφαλείας κατὰ ζημιῶν* προερχομένων ἐκ τῆς καταπτώσεως κεραυνοῦ, ἐκρήξεως φωταερίου καὶ ἀτμομηχανῶν.

Ὁμοίως *ἀσφαλείας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου* ἐπὶ διαφόροις συμφωνίαις.

Παρὰ τῇ **Ἀδριατικῇ ἀσφαλιστικῇ Ἑταιρίᾳ** εἶναι ἐξησφαλισμένα πάντα τὰ δημοτικὰ καταστήματα καὶ κτήματα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὰ κτήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τὸ Νέον Θέατρον, τὸ Βαρβάκειον, τὸ ὀφθαλμοϊατρεῖον κτλ.

Ἡ Ἑταιρία ἐπλήρωσεν ἐν συνόλῳ διὰ ζημίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς της δηλ. ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1838 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1887 φρ. 352,389,262. Ἐν Ἑλλάδι δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν δρ. 420,000.

Ἡ **Ἀδριατικὴ ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία** ἀποζημιόνει ἀμέσως τὰς ζημίας, ἔχει δὲ εὐχαριστήρια πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ παρὰ τῶν κκ. Ἀν. Κωνσταντινίδου, Ἀν. Τσόχα, Κ. Μανούσου (ἐν Βόλῳ), ἀδελφῶν Φραγκοπούλου (ἐν Πάτραις), Σάββα Κέντρου, Χ. Πλαβούκα καὶ ἄλλων, ὧν ἐπλήρωσεν αὐθωρεὶ τὰς ἐκ πυρκαϊᾶς ζημίας.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ΜΙΧΑΗΛ Π. ΛΑΜΠΡΟΣ.
Ἐν Σύρῳ, ΙΩ. Β. ΚΑΛΒΗΣ.
Ἐν Ζακύνθῳ, ΔΙΟΝ. ΜΠΑΦΑΣ.
Ἐν Κερκύρᾳ, Γ. ΚΕΡΙΔΟΣ.
Ἐν Πάτραις, ΦΕΔΕΡΙΚΟΣ ΒΑΡΤΟΛΟΤΗΣ.
Ἐν Βόλῳ, Π. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Πειραιεῖ, Χαλκίδι, Ναυπλίῳ, Κορίνθῳ, Ἄργει, Αἰγίῳ, Πύργῳ, Μεσολογγίῳ, Λαυρίῳ, Ἀργοστολίῳ, Λαρίσσῃ κλπ.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Διευθυντὴς **Μιχ. Π. Λάμπρος**, *δημοτικὸς σύμβουλος*

Γραφειον, ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου ἀριθ. 3 κάτωθι τῆς οἰκίας Π. Λάμπρου. Ἐν τῷ γραφείῳ παρέχεται πᾶσα πληροφορία καὶ δίδονται δωρεὰν οἱ κανονισμοὶ καὶ οἱ ἰσολογισμοὶ ἐκτετυπωμένοι εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ γραφεῖον πωλεῖται καὶ ὁ χάρτης τῶν Ἀθηνῶν, ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἑταιρίας.

Β. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΕΞΑΜΕΤΡΟΣ

ΑΠΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Α — Μ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΠΕΝΑΣΩΝ

Γράψας διὰ μικρὰ παιδία καὶ μὲ τὸν σκοπὸν οὐ μόνον νὰ διδάξῃ καὶ ἠθικοποιήσῃ, ἀλλὰ κάπως καὶ ἐνθουσιάσῃ αὐτὰ διὰ τῆς ἀπαγγελίας τῶν ἀρετῶν τῶν προγόνων των, ὁ μεταφραστὴς πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν νὰ καταστήσῃ τὴν μετάφρασίν του πρὸ παντὸς ἄλλου *εὐληπτον, κοσμίαν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐχάριστον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.* Ἀντὶ τῆς εἰς τὰ σχολεῖα σήμερον διδασκομένης καὶ καθ' ἑκάστην μεταβαλλομένης γλώσσης, ἐπροτίμησεν ἐκείνην τὴν ὁποίαν μανθάνουσιν οἱ Ἑλληνόπαιδες ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς γονεῖς των, καὶ ἡ ὁποία εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι σχεδὸν ἡ ἰδία· ἀντὶ τῆς κατὰ λέξιν μεταφράσεως τὴν κατ' ἔννοιαν, ἀντὶ τοῦ ἐν χρήσει δεκαπεντασυλλάβου τὸν καθαρὸν δακτυλικὸν ἑξάμετρον.

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΩ κ. Κ. ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἄδετον . . Δρ. 7,50
Ἀπλοδεμένον » 8,50.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

К. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩι 1860.

206 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 206.

ΕΙΔΙΚΟΝ

πάντων τῶν παρασκευασμάτων τῶν ἐπιδοκιμασθέντων ὑπὸ τοῦ Ἰατρικοῦ σώματος

ΣΚΕΥΑΣΙΑΙ

χρήσιμοι εἴς τε τὰς τέχνας καὶ τὴν φωτογραφίαν.

Ὕδατα μεταλλικὰ — Οἶνοι κίνας — Σοκολάτα Meunier — Ἐκχύλισμα τοῦ κρέατος — Σάπωνες Ἀρώματα παντὸς εἴδους.

ΣΚΕΥΗ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΒΑΖΑΡΙΑΙ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

ΦΩΣΤΗΡΑ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

Ὁδὸς Σταδίου ἀντικρὺ Πιστωτ. Τραπέζης.

Ἡ καλὴ ὑπόδησις ἀποτελεῖ ἕνα τῶν ὡραιοτέρων κόσμων τῆς καθόλου ἐνδυμασίας τῶν κυρίων καὶ κυριῶν, ἡ δ' ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ τοῦ δέρματος καὶ τὸ διδόμενον εἰς τὸ ὑπόδημα σχῆμα προλαμβάνει ἀπείρους ἐνοχλητικωτάτας ἀσθενείας τῶν ποδῶν. Ἀμφοτέρας τὰς ἀρετὰς ταύτας ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ Κ. Φωστῆρα κατασκευαζόμενα ὑποδήματα.

Τὰ ἄριστα καὶ ποικιλώτερα τῶν δερμάτων — Σαγρὶν - Βιδέλα Τομαράκια — Γάντια — Λουστρίνια.

Πάντα τὰ εἴδη τῶν ὑποδημάτων διὰ περίπατον — οἰκίαν — ἐπισκέψεις χορούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ

ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ

ΜΕΤΑΞΩΤΟΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

ΠΩΛΗΣΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩ

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΩι

Ι. ΚΑΣΔΟΝΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΣΤΑΥΛΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 8

» « ΕΠΑΡΧΙΑΣ » 8,50

» ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΦΡ. 15,—

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται κατὰ πᾶσαν ἐποχήν.

ΑΠΟ ΤΗΣ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΣΟΝΤΑΙ

ΝΕΑ ΟΛΩΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Γραφεῖον: Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 9.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΙΔΝΕΥ ΝΟΕΛ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 35

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΚΑΙ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΜΟΝΟΣ ΔΕ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ JOHN NOWILL & SONS (Cutlery)

ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ ΜΙΛΝΕΡ

SIDNEY NOWILL

ATHENS

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΑ Ι. ΚΑΣΔΟΝΗ

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΑ Ι. ΚΑΣΔΟΝΗ

Εν οδωι Σταδιου αριθ. 11. — Εν οδωι Ερμου αριθ. 45.

45 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

11 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΝΤΙΚΡΥ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΣΤΑΥΛΩΝ

Προμηθευόμενα ἅπαντα αὐτῶν τὰ εἴδη ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων δικαίως ἀπέκτησαν πανελλήνιον φήμην ἀριθμοῦντα μεταξὺ τῶν πελατῶν αὐτῶν τὸν ἐκλεκτότερον κόσμον τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐν αὐτοῖς εὑρίσκετε τοὺς ἀρίστους Παρισινοὺς πίλους

LEON

καὶ τοὺς λαμπροὺς Ἀγγλικοὺς πίλους

CHRISTY

ΑΡΙΣΤΑ ΚΛΑΚ

ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΣ — ΡΑΒΔΟΥΣ — ΦΩΚΟΛ
ΟΜΠΡΕΛΑΣ — ΜΑΝΔΗΛΙΑ — ΚΑΛΤΣΕΣ

CHAPELLERIES J. GASDONIS

11 Rue de Stade. — 45 Rue d'Hermès.

SEUL DÉPOT DES CHAPEAUX
LEON ET **CHRISTY**

Parapluis — Mouchoirs — Chaussettes — Gants.

Rue de Stade vis - à - vis les Écuries Royales

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

Α. ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ

ΕΚΡΙΖΟΝΤΥΛΙΝΗ

Ἀλάνθαστον κατὰ τῶν Κάλων φάρμακον

ΣΙΔΗΡΟΣ ΔΙΑΛΥΤΟΣ ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ.

διὰ τῆς λήψεως ἑνὸς φιαλιδίου θεραπεύει τὰς στομαχικὰς διαταράξεις καὶ τὴν ἀναιμίαν. Ἀμέσως δ' ὁ πάσχων ἀνακτᾷ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ.

ΒΑΛΣΑΜΟΝ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ

ὑγρὸν εὔοσμον καὶ ἀθῶον, ἔχον τὸ πλεονέκτημα νὰ διατηρῇ τὴν στιλπνότητα τοῦ δέρματος καὶ νὰ ἐξαλείφῃ τοὺς λιχῆνας καὶ τὰς κηλῖδας τοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει πᾶν ἐξάνθημα.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Οδος Μουσων αριθ. 11
ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙᾼ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ἀποστολαὶ πακέτων, δεμάτων καὶ ἐμπορευμάτων δι' ὁποιανδήποτε πόλιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ.

Ταχύτης, ἀκρίβεια καὶ οἰκονομία ἐξόδων εἰς τὰς ἀποστολάς.

Τὸ πρακτορεῖον παρέχει πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἀκριβῆ ἀποστολήν, καὶ παρέχει δωρεὰν πληροφορίας τῶν ἀφίξεων καὶ ἀναχωρήσεων ὅλων τῶν ἀτμοπλοίων καὶ Σιδηροδρόμων.

AGENCE INTERNATIONALE DE TRANSPORT

Rue Mousson No 11 près de la Place de la **Constitution**

Expéditions pour tous les pays du monde.

AGENTS OF THE AMERICAN EUROPEAN EXPRESS.

ΜΠΑΡΤ ΚΑΙ ΧΙΡΣΤ

ΕΚΔΟΤΑΙ

53 ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

Αναλαμβάνουσι τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν ἐπιστημονικῶν βιβλίων ἐν Ἀθήναις, ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ μετριωτάτους ὅρους.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ:

(Διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ἰσχύουσιν αἱ τῶν Ἀθηνῶν τιμαὶ εἰς **χρυσόν**, γίνονται δὲ δεκτὰ πρὸς πληρωμὴν γραμματόσημα οἱασδήποτε χώρας).

Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης. Ἔμμετρος παράφρασις μετ᾽ εἰσαγωγῆς καὶ σημειώσεων ὑπὸ Κ. Σ. Ξανθοπούλου, πρῴην γυμνασιάρχου . . . . . Δρ. 3 —
εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστελλόμενον . . . . Δρ. 3.30
Βυζαντίου, Ἀλεξ. Σ. Ποιήματα * . . . . Δρ. —.30
Διηγήματα, Σύγχρονα ἑλληνικά, ὑπὸ Δ. Βικέλα, Ε. Χαριλάου, Δ. Καμπούρογλου, Γ. Δροσίνη, Α. Κουρτίδου, Μ. Δαμβέργη καὶ Α. Καρκαβίτσα * Δρ. —.60
Δίκενς Ἆσμα τῶν Χριστουγέννων, διήγημα, μετάφρασις Π. Πανᾶ * . . Δρ. 1.20
Καλλιγᾶ, Παύλου, Θᾶνος Βλέκας, μυθιστορία ἑλληνικὴ * . . . . . . Δρ. 1.80
Κοππέ, Φραγ. Διηγήματα, μετάφρασις Α. Π. Κουρτίδου * . . . . . . Δρ. —.30
Κουμανούδη, Στεφ. Α. Στράτης Καλοπίχειρος. Ἠθογραφία ἑλληνική. Δευτέρα ἔκδοσις * . . . . Δρ. 1.80
Μολιέρου, Ὁ Ἐξηνταβελόνης. Κωμῳδία μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Κ. Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων * . . . . Δρ. 1.20
Ὁδηγὸς συμπεριφορᾶς, ὑπὸ Κ. Ε. Γέλβερτ. . . . . Δρ. 1.—
εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστελλόμενον . . . . Δρ. 1.10
Ραγκαβῆ, Ἀλεξ. Ρ. Περίληψις ἱστορίας τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας * . Δρ. —.60
Σαικσπήρου, Ἄμλετος. Τραγῳδία, μετάφρασις Δ. Βικέλα. . . . . Δρ. 3.50
Τὸ ἴδιον. Ἔκδοσις (εὐθηνὴ) * . . . . Δρ. 1.20
Ὁ Ἔμπορος τῆς Βενετίας. Κωμῳδία, μετάφρασις Δ. Βικέλα Δρ. 3.—
Μάκβεθ. Τραγῳδία, μετάφρασις Δ. Βικέλα . . . . . . Δρ. 3.—
Σχιλλέρου, Φρ., Λουΐζα Μίλλερ ἢ Ραδιουργία καὶ Ἔρως. Τραγῳδία μετάφρασις Γ. Στρατήγη * . . . . Δρ. 1.20
Φεουχτερσλέβεν Ὑγιεινὴ τῆς ψυχῆς * . . . . Δρ —.60
(Τὰ * ἐξεδόθησαν ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ», περιοδικῷ δημοσιευομένῳ εἰς τεύχη πρὸς λεπτὰ 60. Ἡ συνδρομὴ δι᾽ 25 τεύχη προπληρωτέα τιμᾶται δρ. 12.)

Εἰκὼν (φωτοτυπία) τῆς **Πριγκιπίσσης Σοφίας**, μνηστῆς τοῦ Διαδόχου, εἰς μέγεθος 32 πρὸς 24 ἑκατοστόμετρα
εὐθηνὴ ἔκδοσις. . . . . Δρ. 1.50
καλλιτέρα . . . . Δρ. 2.—

(Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται 50 λ. δι᾽ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς τῆς εἰκόνος).

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ

MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑΣ ΕΞΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΒΙΕΝΝΗΣ, ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ, ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΜΙΛΑΝΟΥ, ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

1ον Ἀγορὰν καὶ πώλησιν τοῖς Μετρητοῖς καὶ μὲ Προθεσμίαν, παντὸς τίτλου ἀνεγνωρισμένου ἢ μὴ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὰ ἐπίσημα τιμολόγια.

2ον Ἐγγραφὲν εἰς πᾶσαν ἔκδοσιν μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης διὰ τοὺς πελάτας της.

3ον Ἀνταλλαγὴν τίτλων πρὸς ἄλλους παρέχοντας πλείονα ἀσφάλειαν ἢ μείζονα κέρδη ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ τόκου, τῆς πιθανότητος κέρδους.

4ον Δάνεια ἐπὶ παρακαταθήκῃ τίτλων πρὸς τόκον 6% κατ᾽ ἔτος. Οἱ αὐτοὶ τίτλοι καὶ ἀριθμοὶ θὰ ἐπιστραφῶσι τῷ δανειζομένῳ, ὅστις θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ μετέχῃ εἰς τὰς κληρώσεις ἀπολύτως, ὅπως ἂν εἶχε τοὺς τίτλους ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ του.

5ον Εἴσπραξιν τῶν πρεμίων, ἐξοφλήσεων τῶν ἐκκυβευθέντων τίτλων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὠφελείας ἢ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

6ον Προεξόφλησιν ἢ δωρεὰν εἴσπραξιν τῶν Αὐστριακῶν ἢ ξένων τοκομεριδίων.

7ον Πώλησιν ὁμολόγων καὶ γραμματίων, ἐπιτετραμμένων καὶ ἀσφαλῶν λαχείων.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὴ συγχέωσι τὰ γραμμάτια ταῦτα μετὰ τῶν Γερμανικῶν λαχείων.

Σημειούμεθα ἐπίσης, ὅτι πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν, τὰ παρ᾽ ἡμῖν ἀποστελλόμενα ὁμόλογα, *προσυπογράφονται* ὑφ᾽ ἑνὸς τῶν πρώτων Τραπεζιτικῶν Οἴκων τῆς Βιέννης.

8ον Δωρεὰν πώλησιν πινάκων κληρώσεων παλαιῶν καὶ μελλουσῶν δι' ὅλας τὰς ἀξίας ἀνεξαιρέτως.

Χιλιάδες ἀνθρώπων εἰσὶν πλούσιοι χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωσιν! Πράγματι κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικάς, πολλαὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων κερδῶν δὲν ἔχουσι ζητηθῆ εἰσέτι. Συχνάκις ἀγοράζει τις τίτλους, μετὰ τὴν πρώτην δὲ καὶ δευτέραν κλήρωσιν, τοὺς ρίπτει εἰς τὸ βάθος τοῦ ταμείου του χωρὶς πλέον νὰ τὸ ἐνθυμῆται. Ἡ ἀμέλεια αὕτη εἶναι ἐπιζημιωτάτη, διότι διά τινος ἀξίας μετὰ παρέλευσιν πενταετίας τὰ κέρδη δὲν πληρώνονται πλέον. Οἱ συνδρομηταὶ ἡμῶν καὶ οἱ πελάται δέον νὰ μᾶς δώσωσιν ἅπαξ διὰ παντὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν τίτλων αὐτῶν, ἐν περιπτώσει κέρδους θὰ τοὺς εἰδοποιήσωμεν.

9ον Ἀγορὰν καὶ πώλησιν παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος μὲ προμήθειαν 2%. — Πᾶσαν παραγγελίαν, πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν πελατῶν ἡμῶν, ἐκτελοῦμεν ἄνευ οὐδεμιᾶς προμηθείας.

10ον Παροχὴν δωρεὰν πληροφοριῶν εἰς πάντα, ζητοῦντα τοιαύτας δι' ἀπηλλαγμένης ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπιστολῆς καὶ συνοδευομένης ὑπὸ γραμματοσήμου 25 λεπτῶν διὰ τὴν ἀπάντησιν ἢ ἄνευ τοιούτου διὰ τῆς ΜΙΚΡΑΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν (ἐπὶ τοῦ Πυρός, τῆς ζωῆς, Θαλασσίων κινδύνων).

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἐν τῷ συμφέροντι αὐτῶν οὐδὲν νὰ ἐπιχειρῶσι πρὸ τοῦ νὰ συμβολεύωνται ἡμᾶς.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, εἰς τὴν ἐφημερίδα ἡμῶν, τὴν μόνην, ἥτις δημοσιεύει τοὺς ἐπισήμους καὶ ἀκριβεῖς πίνακας πασῶν τῶν λαχειοφόρων ἀξιῶν καὶ Λαχείων, ἤτοι 6 φράγκων, 7 lei ἢ 7 Δραχμῶν, εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ταχυδρομικὰς ἐπιταγάς, ἢ γραμματόσημα παντὸς εἴδους.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς:

L'Administration du Moniteur de la Chance Universelle

VIENNE (AUTRICHE)

Διεύθυνσις τηλεγραφική: MONITEUR. WIEN

Ἀλληλογραφοῦμεν εἰς πάσας τὰς γλώσσας

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου, 35

Ὕλη ἐκλεκτὴ καὶ ποικίλη. Μυθιστορίαι, διηγήματα, ἠθογραφίαι, ἐπιστημονικαὶ μελέται, περιηγήσεις, κοινωνικά, ἱστορικά, καλλιτεχνικά, ποιήματα, ποικίλα κτλ.

Συντάκται πάντες οἱ διακρινόμενοι ἐν τοῖς γράμμασι.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἴδιον παράρτημα ἑκάστου φύλλου περιέχον χρονικὰ τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ φιλολογικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως, βιβλιογραφίας, χρηματιστικά, πολιτικὰς εἰδήσεις, ἀλληλογραφίαν, παντοειδεῖς ἀγγελίας κτλ.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχ. 12.— Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 20.
— Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Τιμὴ ἑκάστου Φύλλου λεπ. 25 ἐν τῷ Γραφείῳ καὶ ταῖς ὁδοῖς.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, διὰ τραπεζικῶν ἐπιταγῶν ἢ γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν δανείων καὶ ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, δι' ἑλληνικῶν ἢ γαλλικῶν γραμματοσήμων, ἀποστελλλομένων ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ: Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς *Ἑστίας* εἰς Ἀθήνας.

Ἓν φύλλον δωρεὰν ἀποστέλλεται ὡς δεῖγμα εἰς πάντα αἰτοῦντα.

127

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙΒΟΛΩΙ

ΤΟΥ

ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΥ

ΠΕΡΙΦΟΡΗΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙΒΟΛΩΙ

ΤΟΥ

ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΥ

ΠΕΡΙΦΟΡΗΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΘΗΝΗΣΙ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1888

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙΒΟΛΩΙ

ΤΟΥ

ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΥ

ΠΕΡΙΦΟΡΗΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Οἱ Σύλλογοι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κύριον προτιθέμενοι σκοπὸν τὴν παντοίοις τρόποις καὶ μέσοις περίθαλψιν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, ἥτις, ἕνεκα τῆς ὁσημέραι τελειοποιήσεως τῶν φονικῶν μέσων καὶ τῆς καταπληκτικῆς τάσεως πρὸς αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολεμιστῶν, ἐστὶ καὶ ἔσται πάντοτε ἀνεπαρκής, παρὰ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας ὑπό τε τοῦ ὑγειονομικοῦ σώματος τῶν στρατῶν, καὶ αὐτῶν τῶν τελειοτέρων, διελογίσθησαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, πρὸς τοῖς ἄλλοις βοηθήμασι, νὰ προσέρχωνται ἀρωγοὶ τοῖς τραυματίαις, ἂν οὐχὶ ἐν αὐτῷ τῷ πεδίῳ

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

τῆς μάχης, ἐν ᾧ ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ δύναται διὰ διαφόρους λόγους νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν προσέλευσιν αὐτῶν, τοὐλάχιστον ἐγγύτατα αὐτοῦ. Ἡ δὲ περίθαλψις αὕτη, ἐν τοιαύταις κρισίμοις στιγμαῖς καὶ ἐν σημείοις κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπέχουσι συμπεπυκνωμένων πληθυσμῶν, ἀποβαίνει ὄντως ἐπίκαιρος καὶ λυσιτελεστάτη.

Ἀλλὰ πρὸς κατάλληλον παροχὴν τῆς περιθάλψεως ταύτης, ἀπαραίτητος καθίστατα ἡ ἐν τοῖς σημείοις τούτοις μεταφορὰ καὶ συγκέντρωσις θεραπευτικοῦ καὶ ἄλλου ὑλικοῦ καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἰδέα τῆς συγκροτήσεως τῶν κινητῶν χειρουργείων ποικιλοτρόπως μέχρι τῆς σήμερον διατυπωθεῖσα ὑπὸ τῶν διαφόρων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Συλλόγων.

Καὶ ὄντως ἡ εἰς σημεῖα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπέχοντα καὶ προσιτὰ συγκέντρωσις ἀφθόνου καὶ καταλλήλου ὑλικοῦ καὶ προσωπικοῦ καὶ ἡ κατάλληλος διαρρύθμισις καὶ κατάταξις αὐτοῦ δὲν εἶναι ζήτημα εὐχερές, καὶ ὑπὸ πρακτικὴν κυρίως ἔποψιν εὔλυτον. Διὸ καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον διεθνὲς συνέδριον τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (ἐν Carlsruhe), ἡ τότε Αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας Αὐγούστα προσήνεγκε γέρας 6,000 μαρκῶν ἀπονεμηθησόμενον εἰς τὸν συγγράψοντα τὸ τελειότερον ἔργον περὶ καταρτισμοῦ περιφορήτου χειρουργείου, ἀναγγελθὲν ὑπὸ τοῦ

προεδρεύοντος ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων τοῦ εἰρημένου συνεδρίου.

Καὶ ὁ ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἅμα τῇ συστάσει αὐτοῦ καὶ παρὰ τὰ γλίσχρα μέσα του, ἠσχολήθη εἰς τὴν συλλογὴν καὶ ἀποταμίευσιν ποικίλων βοηθημάτων, ὧν βαθμηδὸν πολλαπλασιαζομένων, καθόσον καὶ οἱ πόροι αὐτοῦ ηὔξανον, κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ διασκευάσῃ ἰδιόρρυθμα περιφόρητα χειρουργεῖα, ὧν τρία εὕρηνται ἤδη κατηρτισμένα καὶ ἕτοιμα πρὸς μετακίνησιν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιστρατεύσεως.

Ἤδη δὲ ἐπερχομένης τῆς ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως, καὶ τοῦ Συλλόγου ἐρωτηθέντος, ἐὰν ἠδύνατο νὰ μετάσχῃ αὐτῆς, ἔκρινεν οὗτος εὔλογον νὰ πέμψῃ τὸ ἤδη ἐκτεθειμένον περιφόρητον χειρουργεῖον ἰδιορρύθμως καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον διασκευασθέν, — ληφθέντων κυρίως ὑπ' ὄψιν τῆς τε ἐν Ἑλλάδι κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας — ὅπως τάς τε κρίσεις τοῦ νοήμονος κοινοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν προκαλέσῃ, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος τῶν ἐλλείψεων καὶ ἀτελειῶν ἀντιληφθῇ, ἃς ἄλλως ἐκ τῶν προτέρων οὐκ ὀλίγας καὶ σημαντικὰς συναισθάνεται καὶ προβλέπει.

Διαρρύθμησις τοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ περιφόρητον χειρουργεῖον (ambulance).

Σύμπαν τὸ πολυειδὲς καὶ ποικιλόμορφον ὑλι-

κὸν τὸ καταρτίζον τὸ περιφόρητον χειρουργεῖον, εἶναι οὕτω πως διερρυθμισμένον καὶ κατηρτισμένον εἰς δέματα καὶ κιβώτια ὡρισμένου ὄγκου καὶ βάρους, ὥστε εὐχερῶς νὰ δύνηται ἕκαστον νὰ μετακομισθῇ δι' ὁδῶν ἢ καὶ σκολιῶν ἀτραπῶν, δι' ὑποζυγίου, εἰς μακρὰς ἀποστάσεις. Βιβλίον δὲ καταλλήλως καὶ εὐμεθόδως συντεταγμένον εἰς χεῖρας τοῦ διευθύνοντος τὸ χειρουργεῖον εὑρισκόμενον, δύναται εὐκόλως νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἐνήμερον εἰς πᾶσαν λεπτομέρειαν πρὸς κατάταξιν, φόρτωσιν, μετακίνησιν τοῦ ὑλικοῦ καὶ πρὸς ἐναυλισμὸν τοῦ χειρουργείου.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ ΜΕΡΗ

Τὸ ἀπαρτίζον τὸ ἐκτεθειμένον χειρουργεῖον ὑλικὸν σύγκειται:

Α'.) Ἐξ ὀκτὼ σκηνῶν.

Β'.) Ἐκ μεταγωγικῶν μέσων (ἡμίονοι, τραυματιοφόροι ἅμαξαι, φορεῖα, κ. λ.)

Γ'.) Ἐξ ὑλικοῦ ἰατρικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ.

Δ'.) Ἐκ τῶν διὰ τὴν περιποίησιν τῶν ἀρρώστων καὶ τοῦ προσωπικοῦ χρησίμων εἰδῶν (οἷον κλινῶν, λινοστολῆς, κ.λ.) καὶ

Ε'.) Ἐκ τῶν πρὸς καταρτισμὸν μαγειρείου ἀναγκαίων σκευῶν καὶ τῶν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀρρώστων καὶ τοῦ προσωπικοῦ χρησίμων εἰδῶν.

Τὸ ἐξ οὗ συνίσταται τὸ χειρουργεῖον ὑλικὸν συνεσκευασμένον ὂν ἀπαρτίζει σὺν τοῖς (16 κιβ.) τροφίμοις 64 κιβώτια, 89 δέματα, 10 θήκας ἐκ σανίδων (τελλάρα) καὶ 4 βαρέλια. Εἶναι δὲ πάντα ταῦτα οὕτω διῃρημένα ὡς πρὸς τὸ βάρος ὥστε ἀπαρτίζουσιν 66 φορτία καὶ δύνανται συνεπῶς νὰ μετενεχθῶσιν εὐχερῶς εἰς οἱασδήποτε ἀποστάσεις δι' ὑποζυγίων ἐν ἐλλείψει σιδηροδρόμων ἢ ὁδῶν ἁμαξιτῶν.

Α'. ΣΚΗΝΑΙ.

Ἐκ τῶν ὀκτὼ σκηνῶν, αἵτινες συνιστῶσι τὸ χειρουργεῖον, αἱ ἓξ εἰσὶ τοῦ συστήματος W. Walcker, κατασκευασθεῖσαι ἐν Γαλλίᾳ, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι δύο κατεσκευάσθησαν ἐνταῦθα ὑπὸ ἑλλήνων τεχνιτῶν.

Ἐκ τῶν ἓξ σκηνῶν Walcker αἱ μὲν τρεῖς εἰσὶ τῶν ὀκτὼ κλινῶν καὶ ἔχει ἑκάστη αὐτῶν μῆκος 4^{μ},80 καὶ πλάτος 5^{μ}· αἱ δὲ ἄλλαι τῶν δώδεκα κλινῶν, ἐχούσης ἑκάστης αὐτῶν μῆκος 9^{μ},90 καὶ πλάτος 5^{μ},10.

Ἑκάστη τῶν σκηνῶν Walcker κατεσκευασμένη ἐξ ἁδρᾶς ὀθόνης σκοτεινοῦ χρώματος καὶ ὑπενδεδυμένη δι' ἄλλου ὑπολεύκου ὑφάσματος, ἔχει τὸν σκελετὸν ξύλινον, τὸν ἀερισμὸν καὶ φωτισμὸν ἐνεργούμενον διὰ τῶν ἐπὶ τῆς στέγης καὶ τῶν πλευρωμάτων αὐτῆς θυρίδων, καὶ δύναται νὰ συσκευασθῇ ἐν τάχει πρὸς μεταφοράν. Συσκευάζονται δὲ οὕτως τὰ συνιστῶντα ἑκάστην σκηνὴν μέρη (ἑκάστης τῶν ὀκτὼ κλινῶν εἰς 4 δέματα καὶ 1 κιβώτιον - καὶ ἑκάστης τῶν δώδεκα κλινῶν εἰς 3 δέματα καὶ 1 κιβ.), ὥστε δύνανται νὰ μετενεχθῶσι διὰ δύο ἡμιόνων εἰς μακρὰς ἀποστάσεις καὶ ἐπὶ ἐδάφους ἀνωμάλου.

Ἐκ τῶν δύο ἐγχωρίων σκηνῶν ἡ μὲν χρησιμεύουσα ὡς χειρουργεῖον (αἴθουσα ἐγχειρίσεων) ἔχει μῆκος 4μ,40 καὶ πλάτος 5 μ., ἡ δὲ χρησιμεύουσα ὡς μαγειρεῖον μῆκος μὲν ἔχει 4μ,80 πλάτος δὲ 4μ,50. Ἑκάστη δὲ τῶν σκηνῶν τούτων ἔχει καθ' ὅμοιον τρόπον τὸν ἀερισμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ τὸν σκελετὸν ξύλινον, εὐχερῶς συσκευάζεται (εἰς 2 δέμ. καὶ 1 κιβ.) καὶ δύναται νὰ μετενεχθῇ εἰς μακρὰς ἀποστάσεις δι' ἡμιόνου.

Β' ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ὡς μέσα μεταγωγῆς ἔχει τὸ χειρουργεῖον δύο τραυματιοφόρους ἁμάξας, ἑξήκοντα φορεῖα ἄνευ ταινιῶν, ἓξ ἕδρανα μεθ' ἱμάντων, ὀκτὼ σάγματα θωκοφόρα καὶ τρία κλινοφόρα. Ἐννοεῖται οἰκοθεν, ὅτι δέον ἑκάστοτε νὰ συνυπάρχῃ καὶ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς φορέων καὶ ὑποζυγίων διὰ τὴν χρησιμοποίησιν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν πάντων τούτων.

α'. Τραυματιοφόροι ἅμαξαι.

Αἱ ἤδη ἀνήκουσαι τῷ χειρουργείῳ δύο τραυματιοφόροι ἅμαξαι, μόνιπποι, προσελήφθησαν ἐκ περιφορήτου χειρουργείου, ἀποσταλέντος τῷ Συλλόγῳ κατὰ τὴν πρώτην ἐπιστράτευσιν καὶ κατασκευασθέντος ἐν Μασσαλίᾳ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Dr B. A. Olive, προέδρου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν ἑταιρίας. Δι' ἑκάστης τῶν ἁμαξῶν τούτων δύνανται εὐχερῶς καὶ ἀνέτως νὰ μετενεχθῶσι τέσσαρες τραυματίαι κοιταζόμενοι ἐπὶ φορείων εἰς δύο ἐπάλληλα στρώματα. Προσηρτήθησαν δὲ εἰς τὸ χειρουργεῖον μόνον αἱ τραυματιοφόροι μόνιπποι ἅμαξαι, διότι τὸ λοιπὸν τοῦ συστήματος Olive μέρος δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ εὐχερῶς ἐν χώρᾳ βουνώδει καὶ ἐστερημένῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἁμαξιτῶν ὁδῶν, οἵα ἡ ἡμετέρα.

β'. Φορεῖα. Ἕδρανα. Θωκοφόρα καὶ κλινοφόρα σάγματα.

Τὰ εἰς τοὺς διαφόρους στρατοὺς τῆς Εὐρώπης ἐν χρήσει φορεῖα εἰσὶ ποικίλα τὸ σχῆμα καὶ τὸν τύπον. Ὁ Σύλλογος προετίμησε πάντων τούτων τὰ ἀδιάλυτα μετὰ λαβῶν φορεῖα ὡς δυνάμενα εὐχερῶς νὰ κομισθῶσι πανταχοῦ καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους.

Τὰ εἰς τὸ χειρουργεῖον ἀνήκοντα φορεῖα κατασκευασθέντα ἐνταῦθα εἰσὶν ἑξήκοντα τὸν ἀριθμόν, ξύλινα καὶ ἔχοντα προσερραμένην ὀθόνην ἐπὶ τῶν μοχλῶν τοῦ φορείου ἐκ πανίου ἁδροῦ.

Τὰ φορεῖα χρησιμοποιοῦνται οὐ μόνον εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν τραυματιῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς κλῖναι διὰ τὴν ἐν ταῖς σκηναῖς κατάκλισιν αὐτῶν καὶ τοῦ κατωτέρου τῆς ὑπηρεσίας προσωπικοῦ.

Ἐπίσης ἐκ χονδροῦ πανίου εἶναι κατεσκευασμένα καὶ τὰ ἕδρανα.

Τὰ θωκοφόρα καὶ κλινοφόρα σάγματα εἰσὶ γαλλικῆς κατασκευῆς.

Καὶ ἀναγνωρίζει μὲν ὁ Σύλλογος ὅτι τὰ τοιαῦτα σάγματα δὲν εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξια μεταγωγικὰ μέσα διότι κοποῦσι πολὺ τὸν τραυματίαν, θεωρεῖ ὅμως αὐτὰ ἀναπόφευκτα διὰ τὴν εἰς μακρὰς ἀποστάσεις μεταγωγὴν τραυματιῶν διὰ τό, ὡς προείρηται, ἀνώμαλον τοῦ ἐδάφους τῆς ἡμετέρας χώρας καὶ τὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔλλειψιν ἁμαξιτῶν ὁδῶν.

Γ'. ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

Τὸ ἰατρικὸν καὶ φαρμακευτικὸν ὑλικὸν ἀπαρτίζουσιν ἓν ζεῦγος κιβωτίων χειρουργείου καὶ ἓν ζεῦγος κιβωτίων φαρμακείου μετὰ τῶν προσαρτημάτων αὐτῶν·

I. ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

Τὰ κιβώτια χειρουργείου μολυβδόχροα ἔξωθεν φέροντα ἐπὶ τοῦ καλύμματος αὐτῶν ἐρυθρὸν σταυρόν, τὰ στοιχεῖα Χ.Κ. καὶ Α.Β. καὶ τὸν ἀριθμὸν 20 εἰσὶ διῃρημένα εἰς διαμερίσματα.

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖα Χ.Κ.Α. κιβώτιον εἶναι διῃρημένον εἰς τέσσαρα διαμερίσματα καὶ περιέχει:

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ στρώματι τοῦ α^ου διαμερίσματος ἐντὸς κυτίου ἐκ λευκοσιδήρου:

Καρφοβελόνας χειρουργικάς, - βελόνας χειρουργικάς, - 2 βελόνας Reverdin, - 3 βελόνας ἐπὶ

λαβίδος, - 1 βελονοκάτοχον, - καρφίδας ἀσφαλείας, - 1 ἀκόνιον, - 2 ψαλίδια κοινά, - 2 ψαλίδια δι'ἐπιδέσμους διὰ γύψου,- 2 πολυπάργας,- 17 λαβίδας αἱμοστατικὰς (Péan, Lüer), - 4 σύριγγας Pravaz,—1 σύριγγα διὰ πληγάς,—2 ἀκίδας (Tubes de Chassaignac),—6 μαχαιρίδια ἐντὸς κυτίου, 1 σφαιράγραν, — 1 ἠλεκρικὸν κώδωνα Trouvé (Appareil Volta—faradique de Trouvé),—διθειϊκὸν ὑδράργυρον (bisulfate de mercure),—4 θερμόμετρα maximal,—13 καθετῆρας ἐλαστικοὺς διαφόρου πάχους,—20 ξηρὰ ὑδροχλωρικῆς μορφίνης ἕκαστον ἀνὰ δύο σιτάρια,—γραφικὴν ὕλην.

Ἐν δὲ τῷ κατωτέρῳ στρώματι:

Τὰ δι'ἀκρωτηριασμούς, διεκπρίσεις καὶ ἀπεξαρθρήσεις χρήσιμα ἐργαλεῖα,πρὸς δὲ ἀναπληρωματικὸν κιβώτιον ἀκροτόμων μαχαιρίων.

Ἐν δὲ τῷ 6ῳ καὶ 7ῳ διαμερίσματι:

2 ἐμπροσθέλλας ἐλαστικάς,—4 περιχειρίδας ἐλαστικάς,—5 λεκάνας (ἐκ ψευδαργύρου, ὀρειχάλκου καὶ caoutchouc) — 1 καταιονητῆρα (irrigateur Lister), — 10 ἰσχαίμους ἐπιδέσμους Esmarch, — 1 συσκευὴν Esmarch διὰ τὸ χλωροφόρμιον,—1 ψεκαστῆρα (Pulvérisateur), — 1 θερμοκαυτῆρα, — προφύλακτρον (Silk Protective 4m), — μακιντόσχειον (Makintosch 6 paquets).

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ στρώματι τοῦ 8ου διαμερίσματος:

Βελόνας,—κλωστήν,—καρφίδας κοινάς,—8 σπειρωτῆρας (κουβαρίστρας) ἀντισηπτικῆς μετάξης,—5 φιαλίδια χορδίνης κλωστῆς (Catgut),—5 φιαλίδια ἀπαγωγικῶν σωλήνων ἐλαστικῶν ἀντισηπτικῶν (Tubes de drainage carbolisé).—12 φιαλίδια χλωροφορμίου (ἕκαστον $\overline{αα}$ 80 γράμματα), ἀμμωνίαν καυστικὴν ὑγράν,—νιτρικὸν ἄργυρον χυτόν,— ὑπερχλωριοῦχον σίδηρον, — βάμβακα στυπτικὸν (2 φιαλίδια).

Ἐν δὲ τῷ κατωτέρῳ στρώματι τοῦ ἰδίου διαμερίσματος:

Σιναπισμοὺς Rigollot (100 φύλλα), — ἔμπλαστρον διὰ χυλῶν (10 μέτρα),—μοτὸν ἐλλυχνιωτόν.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχεῖα X. K. B. κιβώτιον περιέχει:

16 φιάλας χλωροφορμίου ($\overline{αα}$ 80 γράμματα ἕκαστον),—θειϊκὸν αἰθέρα (δύο χιλιόγραμμα),—οἰνόπνευμα,—ἰωδοφόρμιον,—ἐμφυσητῆρας ἰωδοφορμίου, — φανικὸν ὀξὺ κρυσταλλικὸν (χιλιόγραμμον 1),— 4 σωλῆνας ὑελίνους βεβαθμολογημένους διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν διαλύσεων τοῦ φανικοῦ ὀξέος,—βασελίνην,—βενζίνην,—2 καταιονητῆρας (Irrigateurs Lister), — σπόγγους ἀν-

τισηπτικοὺς ἐν φιάλαις, — 150 εἰλητοὺς ἐπιδέσμους ἐκ γάζης, — σωλῆνας ἐλαστικοὺς ἀδιατρήτους διαφόρου πάχους (36 μέτρα), — κηρωτὴν ὀθόνην (6 μέτρα), — 4 κλυστῆρας ἐλαστικοὺς (Poires, Clysoirs).

Πρὸς τὰ κυρίως χειρουργικὰ ταῦτα κιβώτια, τὸ χειρουργεῖον κέκτηται:

1ον) Ἓξ ἕτερα κιβώτια ἐπιδέσεως, ὑπ' ἀριθ. 76, ἅτινα, ὄντα ἐλαφρῶς διεσκευασμένα, δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν εὐχερῶς εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ εἰσὶ προωρισμένα ὅπως περικλείωσι τὰ τῆς πρώτης ἐπιδέσεως, τῆς ἐκτελουμένης κατ' ἀνάγκην πόρρω τῆς ἕδρας τοῦ χειρουργείου, χρειώδη. Ἕκαστον τούτων συγκείμενον ἐξ ἑνὸς ἐξωτερικοῦ ἐκ σανίδων κοινῶν κατεσκευασμένου κιβωτίου καὶ ἑνὸς ἐσωτερικοῦ ἐκ λευκοσιδήρου, ὅπως διατηρεῖται τὸ περιεχόμενον ὅσον οἷόν τε ἀνεπηρέαστον ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, περιέχει ἀντισηπτικὸν ὑλικὸν ἐπαρκοῦν εἰς τεσσαράκοντα ἐπιδέσεις, ἤτοι ἀντισηπτικὴν γάζαν φανικοῦχον (gaze phéniquée), — φανικοῦχον βάμβακα (coton - charpie phéniquée), — αἱμοστατικὸν βάμβακα, — ὑδρόφιλον βάμβακα, — κοινὸν βάμβακα, — προφύλακτρον (Silk Protective), — μετάξινα ῥάμματα, — ἀπαγωγικοὺς σωλῆνας ἐλαστικοὺς ἀντισηπτικούς, —

τρίγωνα ὀθόνια, — 10 στηθοδέσμους, — 60 εἰλητοὺς ἐπιδέσμους λινοὺς διαφόρου μεγέθους, — σωλῆνα βεβαθμολογημένον διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν διαλύσεων τοῦ φανικοῦ ὀξέος.

2ον Τὰ ὑπ' ἀριθ. 77 τέσσαρα κιβώτια, κατεσκευασμένα ὡς τὰ ἀνωτέρω, ὧν ἕκαστον περιέχει ἐπίσης ἀντισηπτικὸν ὑλικὸν ἐπαρκοῦν εἰς τεσσαράκοντα ὁμοίως ἐπιδέσεις, ἤτοι· ἀντισηπτικὴν γάζαν δι' ἰωδοφορμίου, — βάμβακα δι' ἰωδοφορμίου, — ἰωδοφόρμιον, — αἱμοστατικὸν βάμβακα, — ὑδρόφιλον βάμβακα, — κοινὸν βάμβακα, — προφύλακτρον (Silk Protective), — μετάξινα ῥάμματα, — ἀπαγωγικοὺς σωλῆνας ἐλαστικοὺς ἀντισηπτικούς, — τρίγωνα ὀθόνια, — 10 στηθοδέσμους, — 60 εἰλητοὺς ἐπιδέσμους λινοὺς διαφόρου μεγέθους, — σωλῆνα βεβαθμολογημένον διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν διαλύσεων τοῦ φανικοῦ ὀξέος.

3ον) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 96 κιβώτιον περιέχον 240 ἐπιδέσμους λινοὺς διαφόρου μεγέθους.

4ον) Δύο γυλιοὺς (havresacs), ὧν ἕκαστος περιέχει:

α') Λύχνον δι' οἰνοπνεύματος, — κηρία καὶ πυρεῖα, — ἀγαρικόν, — βελόνας, — κλωστήν, — καρφοβελόνας, — ἐκπωμαστῆρα, — 20 ἐπιδέσμους βαμβακερούς, — σπληνία, — μοτόν, — σπόγγους, — βασελίνην, — οἰνόπνευμα, — χλωροφόρμιον — θειϊκὸν αἰθέρα, — ὑγρὰν καυστικὴν ἀμμωνίαν, — λαύ-

δανον Sydenham, — ὑπερχλωριοῦχον σίδηρον ὑγρόν, — φανικὸν ὀξὺ ὑγρόν. καὶ

6΄) Ἓν κιβώτιον μὲ τὰ ἑξῆς χειρουργικὰ ἐργαλεῖα:

Καρφοβελόνας, — 1 πολυπάγραν, — 1 λαβίδα ἀνατομικήν, — 1 λαβίδα κλειθρωτήν, — 1 ἴσχαιμον πίεστρον, — 1 ψαλίδα γονατοειδῆ, — 2 καθετῆρας μεταλλίνους ἀνδρικούς, — 1 ὀδοντοκλεῖδα, — 1 μήλην φάρυγγος, — 1 καθετῆδα οἰσοφάγου, — 2 ἀκροτόμα μαχαίρια, — 2 σμιλία (ὧν τὸ ἓν ὀξύαιχμον, τὸ δὲ ἕτερον πυρηνωτόν), — 1 πρίονα τοξοειδῆ μετὰ δύο λεπίδων, — ἀγκτῆρας (serres-fines), — νάρθηκας (συρματοπλέκτους καὶ ξυλίνους).

5ον) Τριάκοντα σάκκους νοσοκόμων περιέχοντας βοηθήματα πρώτης ἐπιδέσεως (premiers pansements).

5ον) Βομβύλας (πλόσκας) (39).

7ον Δύο κιβώτια (ὑπ' ἀριθ. 72) περιέχοντα:

Αὐλακονάρθηκας συρματοπλέκτους διὰ τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα, — νάρθηκας εὐθεῖς ἐκ ξύλου διὰ τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα, — νάρθηκας χαρτίνους, — μαξηλάρια λινὰ χειρουργικὰ πλήρη διαφόρου μεγέθους, — ὅμοια κενά, — βάμβακα κοινόν.

8ον) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 85 κιβ. περιέχον γύψον (40 ὀκ.).

9ον) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 88 κιβ. περιέχον οἰνόπνευμα (18 χιλιόγραμμα).

10ον) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 89 κιβ. περιέχον φανικὸν ὀξὺ κρυσταλλικὸν (15 χιλιόγραμμα).

11ον) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 83 τέσσαρα κιβ. ὧν ἕκαστον περιέχει: 2 καταιονητῆρας (irrigateurs Lister), — 4 ἰβάνους (κουβάδες) λινούς, — 1 σωλῆνα βεβαθμολογημένον διὰ τὴν παρασκευὴν διαλύσεων φανικοῦ ὀξέος, — σπόγγους παρεσκευασμένους διὰ φανικοῦ ὀξέος.

12ον) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 33 χειρουργικὴν τράπεζαν ἥτις εἶναι ἁπλῆ, στερεά, συμπτύσσεται καὶ εἶναι εὐμετακόμιστος.

II. ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ.

Τὸ περιφόρητον φαρμακεῖον ἀπαρτίζει ἓν ζεῦγος κιβωτίων.

Τὰ κιβώτια φαρμακείου μολυβδόχροα ἔξωθεν, φέρουσιν ἐπὶ τοῦ καλύμματος αὐτῶν ἐρυθρὸν σταυρόν, τὰ στοιχεῖα Φ. Χ. καὶ Α. Β. καὶ τὸν ἀριθμὸν 14 καὶ εἰσὶ διῃρημένα εἰς δύο στρώματα ἕκαστον.

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Φ. Χ. Α. κιβώτιον περιέχει:

Ἐν τῷ ἄνω στρώματι

Διάλυσιν χλωριούχου ψευδαργύρου (20 : 100),

— φανικὸν ὀξὺ ῥευστόν, — ὑελίνους σωλῆνας βεβαθμολογημένους διὰ τὰς διαλύσεις τοῦ φανικοῦ ὀξέος, — οἰνόπνευμα, — ὑπερχλωριοῦχον σίδηρον ὑγρόν, — αἰθέρα θειϊκόν, — καυστικὴν ἀμμωνίαν ὑγράν, — χλωροφόρμιον, — γλυκερίνην, — βασελίνην, — σιναπισμοὺς Rigollot, — ἔμπλαστρον διὰ χυλῶν, — 2 ἰγδία ἐκ πορσελλάνης, — 1 οὐγγιόμετρον μετάλλινον, — 1 χωνίον ὑάλινον, — 25 δοχεῖα δι' ἀλοιφάς, — σπληνία, — σπόγγους, — 6 προσόψια, — ἀγαρικόν, — ταινίας, — κλωστήν, — βελόνας, — καρφίδας.

Ἐν τῷ κάτω στρώματι

Νιτρικὸν ἄργυρον χυτόν, — ὀπίου κόνιν, — μορφίνης ὑδροχλωρικῆς κόνιν, — Δοβήρου κόνιν, — χλωριάλην (ἔνυδρον κρυσταλλικήν), — Ἰπεκακουάνης κόνιν, — βισμούθιον ὑπονιτρικόν, — καλομέλανον, — καφουράν, — βρωμιοῦχον κάλιον, — χλωρικὸν κάλιον, — κίνας ἐκχύλισμα ξηρόν, — κινίνην θειϊκήν, — κινίνην ὑδροβρωμικήν, — κινίνην δεψικήν, — 6 ποτήρια ὑέλινα, — 1 χωνίον ἐκ πορσελλάνης, — 20 φιάλας κενὰς διαφόρου μεγέθους, — φελλοὺς (διὰ πώματα).

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Φ. Χ. Β. κιβώτιον περιέχει:

Ἐν τῷ ἄνω στρώματι

Λύχνον δι' οἰνοπνεύματος καὶ οἰνόπνευμα, — 2 ποτήρια ἐκ λευκοσιδήρου, — ὑδροχόην μετάλλινην, — χυτρίδιον (κατσαρολάκι), — σπόγγους, — ἀγαρικόν, — ταινίας, — κλωστήν, — βελόνας, — καρφίδας, — χαμαιμήλου ἄνθη, — ἡδυόσμου φύλλα, — ἡδυόσμου ἔλαιον, — ἐλελισφάκου φύλλα, — τεῖον, — θύμολον (thymol), — κίκινον ἔλαιον, — νάτρον διττανθρακικόν, — τρυγικὸν ὀξύ, — ὀξικὴν ἀμμωνίαν ὑγράν, — ἐσερίνην θειϊκήν, — ἀτροπίνην θειϊκήν, — κοκαΐνην ὑδροχλωρικήν, — ἀλλοιφὴν ὑδραργυρικήν, — σάκχαριν.

Ἐν τῷ κάτω στρώματι

Λύχνον δι' οἰνοπνεύματος, — πυρεῖα, — 1 δέμα κηρίων, — κλωστήν, — ταινίας, — σπόγγους, — σάπωνα, — 6 ἐμπροσθέλλας, — 2 λεκάνας ἐκ λευκοσιδήρου, — 1 ψαλίδιον, — 1 μαχαίριον, — 1 ἐκπωμαστῆρα, — 2 σπάθας σιδηράς, — 2 κοχλιάρια ὀστέϊνα μικρά, — 1 ζυγὸν ὀστέϊνον μικρὰν μὲ τὰ σταθμά της, — κυτία χάρτινα, — ἐπιγραφὰς (étiquettes), — γραφικὴν ὕλην, — ἄμυλον, — ἔλαιον ἐλαιῶν, — κίνας κόνιν, — ἀραβικοῦ κόμμεως κόνιν, — λαύδανον Sydenhan, — ὑπερχλωριοῦχον ὑδράργυρον, — φανικὸν ὀξὺ κρυσταλλικόν, — ἰωδοφόρμιον, — βορικὸν ὀξύ, — ὀξικὸν μόλυβδον κρυσταλλικόν, — μαγνησίαν θειϊκήν, — κολόμβου ῥίζαν.

Δ΄. ΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ ΧΡΗΣΙΜΑ ΕΙΔΗ

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἑξήκοντα φορείων, ἅτινα θέλουσι χρησιμεύσει οὐ μόνον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τραυματιῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς κλῖναι τῶν ἀρρώστων καὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ, τῷ χειρουργείῳ ἀνήκουσι καὶ δώδεκα ἕτεραι κλῖναι στρατοπέδου προωρισμέναι διὰ τὸ ἀνώτερον προσωπικόν.

Αἱ κλῖναι αὗται, προϊὸν ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἀλλὰ κατὰ γαλλικόν τινα τύπον κατεσκευασμέναι, εἶναι σιδηραῖ μετὰ προσερραμμένης ἁδρᾶς ὀθόνης, ἔχουσαι τό τε κεφαλικὸν καὶ τὸ ποδιαῖον ἄκρον συμπτυσσόμενον ἐπὶ τοῦ ὁριζοντίου, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὰς λίαν εὐμετακομίστους.

Ἔτι δὲ ἀνήκουσι τῷ χειρουργείῳ:

150 κλινοσκεπάσματα μάλλινα διπλᾶ.
80 ὑποκάμισα βαμβακερὰ (ὧν 40 κλειστὰ καὶ 40 ἀνοικτά).
80 ἐσώβρακα βαμβακερὰ (ὧν 40 κλειστά, 20 ἀνοικτὰ δεξιᾷ καὶ 20 ἀνοικτὰ ἀριστερᾷ).
80 ζεύγη περικνημίδων.
80 σκοῦφοι βαμβακεροί.

4 σκωραμίδες (ἀφοδευτήρια) ἐκ πορσελλάνης καὶ ἐλαστικοῦ.
24 οὐροδοχεῖα ἐλαστικά.
30 ἐμπροσθέλλαι βαμβακεραί.
σάπων.
3 φανοὶ τετράγωνοι μεγάλοι.
6 » » μικροί.
18 » σφαιρικοί.
5 τράπεζαι ἀρθρωταὶ μεγάλαι.
12 καθίσματα ἀρθρωτὰ μικρά.
30 ἐπιβραχιόνια λινά.
15 » μάλλινα.
3 σάκκοι δερμάτινοι κενοὶ δι' ἰατρούς.
30 στολαὶ νοσοκόμων.
1 σημαία Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μεγάλη.
6 σημαῖαι » » μετρίουμεγέθους.
10 » » » μικραί.
2 » ἑλληνικαί.
3 ἀξῖναι.
3 πτύα, καὶ

τὸ ὑπ' ἀριθ. 75 μικρὸν κιβώτιον ἐν ᾧ ἐμπεριέχονται ὄργανά τινα ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἐν τῇ ξυλουργικῇ, οἷον πρίονες, σφῆνες σιδηραί, σφυρία, πέλεκυς, μαχαίρια, σιδηράγραι (tenailles), καρφία, κ.λ. καὶ προσέτι μικρὸς στατὴρ ἕλκων βάρος μέχρις ὀκτὼ ὀκάδων.

Ε΄. ΜΑΓΕΙΡΕΙΟΝ.

Τὰ πρὸς καταρτισμὸν μαγειρείου ἀναγκαῖα σκεύη περιέχονται ἐν τρισὶ κιβωτίοις, ὧν τὸ μὲν ἓν φέρει ἀριθμὸν 23, τὰ δὲ δύο ἕτερα ἀριθμὸν 24.

Ἐν τοῖς κιβωτίοις τούτοις περιλαμβάνονται:

2 λέβητες.
4 χύτραι (κατσαρόλαι).
2 λεβήτια (καζανάκια).
2 τρυπητῆρες (τρυπητά).
2 τηγάνια.
8 πυρεστίαι.
8 ἡμικύκλια μετάλλινα διὰ νὰ τίθωνται περὶ τὰς πυρεστίας.
2 ἐσχάραι.
2 πυράγραι.
2 ἀρυτῆρες (κουτάλαι μεγάλαι).
2 περόναι μεγάλαι.
2 μαχαίρια μεγάλα.
40 » τραπέζης.
40 περόνια.
40 κοχλιάρια.
24 » μικρά.
36 πινάκια (πιάτα) μετάλλινα (διαφόρου μεγέθους).
24 πινάκια (πιάτα) πήλινα.

6 λεκάναι (διὰ σοῦπαν).
18 χυτρίδια (κατσαρολάκια) διαφόρου μεγέθους.
40 κυαθίσκοι (φλιντσάνια) μετάλλινοι.
12 κύπελλα (κεσέδες) πήλινα.
8 ποτήρια ὑέλινα.
2 ὑδροχόαι.
2 λεκάναι (διὰ νίψιμον).
σάπων.
24 προσόψια βαμβακερά.
σπληνία.
12 ἐμπροσθέλλαι βαμβακεραί.
4 κηροπήγια μετάλλινα.
2 δέματα κηρίων
πυρεῖα.
2 ψαλίδια.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ

Μετὰ τὴν κατ᾽ εἶδος καὶ ποσὸν ἀπαρίθμησιν τῶν συνιστώντων τὸ χειρουργεῖον καὶ τὴν βραχεῖαν περιγραφὴν τοῦ τρόπου τῆς συσκευασίας τοῦ ὑλικοῦ, ἀναγκαῖον θεωροῦμεν πρὸς πληρεστέραν κατάληψιν τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ χειρουργείου διακοσμήσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτοῦ νὰ σκιαγραφήσωμεν, οὕτως εἰπεῖν, ἐνταῦθα τὸ χειρουργεῖον τοιοῦτον, οἷον ἐπήχθη ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ζαππείου μεγάρου.

Τὴν κυρίαν πρόσοψιν τοῦ ὑπὸ τοῦ χειρουργείου καταληφθέντος χώρου κατέχει μία τῶν σκηνῶν Walcker τῶν ὀκτὼ κλινῶν, ἥτις εἶναι προωρισμένη ὡς θάλαμος ἰατρῶν καὶ περιέχει 6 κλίνας, — 1 τράπεζαν μεγάλην, — 2 μικροτέρας, — 4 καθίσματα, — 2 κιβώτια χειρουργείου, — 1 φανόν.

Ὄπισθεν τοῦ θαλάμου τῶν ἰατρῶν καὶ παραλλήλως αὐτῷ εἰσὶ πεπηγμέναι εἰς κανονικὴν καὶ ἱκανὴν ἀπ᾽ ἀλλήλων ἀπόστασιν τρεῖς σκηναὶ Walcker τῶν δώδεκα κλινῶν χρησιμεύουσαι ὡς νοσοκομεῖον καὶ διὰ τὴν νοσηλείαν τριάκοντα ἓξ ἐν ὅλῳ τραυματιῶν ἢ ἀρρώστων προωρισμέναι. Ὁ κοιτασμὸς τῶν ἀρρώστων γίνεται ἐν αὐταῖς παραλλήλως τῶν πλευρωμάτων ἑκάστης σκηνῆς. Ἑκάστη δὲ τῶν τριῶν τούτων σκηνῶν περιέχει 12 φορεῖα χρησιμεύοντα ὡς κλῖναι, — 1 τράπεζαν μεγάλην, — 2 μικροτέρας, — 2 καθίσματα, — σπόγγους παρεσκευασμένους διὰ φανικοῦ ὀξέος ἐν φιάλαις, — περιφορήτους καταιονητῆρας, — λεκάνας, — ποτήρια, — φανόν.

Δύο δὲ ἕτεραι σκηναὶ Walcker τῶν ὀκτὼ κλινῶν, ὧν ἡ μὲν μία εἶναι προωρισμένη διὰ φαρμακεῖον, ἡ δὲ ἑτέρα δι᾽ ἀποθήκην ὑλικοῦ ἐν γένει, εἶναι ἐσταμέναι ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου καὶ παραλλήλως τούτῳ.

Ἡ σκηνὴ φαρμακεῖον περιέχει: 2 κιβώτια φαρμακείου περιφορήτου, — 10 κιβώτια περιέχοντα ἀντισηπτικὰ εἴδη παρεσκευασμένα διὰ φανικοῦ ὀξέος ἢ ἰωδοφορμίου καὶ ἐπαρκῆ διὰ τετρακοσίας ἐπιδέσεις, — 1 κιβ. περιέχον φανικὸν ὀξὺ κρυσταλκικόν, — 1 κιβ. περιέχον οἰνόπνευμα, — 1 κιβ. περιέχον γύψον, — 2 κιβ. περιέχοντα αὐλακονάρθηκας συρματοπλέκτους, νάρθηκας εὐθεῖς συρματοπλέκτους, — νάρθηκας ξυλίνους, χαρτίνους, — 1 τράπεζαν, — 2 καθίσματα, — 4 κλίνας, — 1 φανόν.

Ἡ σκηνὴ ἀποθήκη περιέχει: γραφεῖον ἐπιμελητοῦ, — 1 τράπεζαν, — 1 κάθισμα, — κιβώτια τροφίμων (16), — ἔλαιον ἐλαιῶν, — λινοστολάς, — ἐμπροσθέλλας, — ἐπιβραχιόνια, — κλινο-

σκεπάσματα,—φορεῖα,—οὐροδοχεῖα ἐλαστικά,—σκωραμίδας (ἀφοδευτήρια), — σπληνία, — βάμβακα,—φανούς,—σημαίας,— ἀξίνας καὶ πτύα,—πασσάλους σκηνῶν,— ἐργαλεῖα ξυλουργικῆς.

Ὄπισθεν δὲ πάλιν τῆς ἀποθήκης καὶ παραλλήλως ταύτῃ ἐπήχθη ἡ σκηνὴ (ἐγχώριος) μαγειρείου, ἥτις περιέχει τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα μαγειρικὰ σκεύη ἐν τρισὶ συσκευαζόμενα κιβωτίοις.

Ὄπισθεν δὲ τοῦ φαρμακείου καὶ παραλλήλως τούτῳ εἶναι ἐσταμένη ἡ ἑτέρα ἐγχώριος σκηνή, ἥτις χρησιμεύει ὡς αἴθουσα ἐγχειρήσεων (χειρουργεῖον), καὶ ἐν ᾗ τοποθετοῦνται πλὴν τῆς χειρουργικῆς τραπέζης καὶ ἄλλα σκεύη καὶ ὄργανα κατὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩΙ

Τὸ ἐκ τῶν ποικίλων τούτων εἰδῶν συνιστάμενον χειρουργεῖον, ἐπικειμένων τῶν ἐχθροπραξιῶν, μεταφέρεται εἴτε δι' ὑποζυγίων εἴτε δι' ἁμαξῶν, - καθόσον ἡ ὕπαρξις βατῶν ὁδῶν ἐπιτρέπει τοῦτο, καὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου παροχῆς τῶν ὁποίων φροντίζει ὁ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτετραμμένος ἐπιμελητής, - καὶ ἐναυλίζεται εἰς χῶρον κατάλληλον ἐκ τῶν προτέρων ὁρισθέντα ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος αὐτὸ ἰατροῦ, ἐν γένει δὲ ὅσον ἔνεστιν ἐγγὺς τοῦ πρὸς ἐνέργειαν ἑτοίμου στρατιωτικοῦ σώματος, εἰς ὅ, μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ ζητηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ ἄδειαν, πρόκειται νὰ προσκολληθῇ.

Μάχης δ' ἐπικειμένης, ἢ καὶ ἤδη ἀρξαμένης, προσπαθεῖ ὁ διευθύνων τὸ χειρουργεῖον ἰατρὸς νὰ πληροφορηθῇ ποῦ μέλλει νὰ συγκροτηθῇ ἢ ἤδη συγκροτεῖται αὕτη, ὅπως ἐγκαίρως ἐξαποστείλῃ παρὰ τὸ πεδίον ἀνάλογον ἀριθμὸν προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ, τῇ ἀδείᾳ δὲ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς παραλάβῃ τοὺς τραυματίας, καταλλήλως αὐτοὺς ἐπιδέσῃ, ἐὰν δὲν ἔτυχον ἤδη τῆς

πρώτης βοηθείας, καὶ ταχέως μεταφέρῃ διὰ τῶν φορείων ἢ τῶν ἀμαξῶν, ἃ διαθέτει, εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐνεργείας του, ἐκεῖ δηλ. ὅπου εὑρίσκεται ἐνηυλισμένον τὸ χειρουργεῖον.

Ἐν τούτῳ μετενεχθέντες οἱ τραυματίαι, ἡσυχώτερον καὶ τελειότερον θεραπεύονται. Ἀφοῦ δὲ προσκαίρως μείναντες ἐνταῦθα τύχωσι τῆς πρώτης σπουδαίας περιθάλψεως καὶ ὑποστῶσι καὶ τὰς μᾶλλον ἐπειγούσας ἐγχειρήσεις, μεταφέρονται πάλιν εἰς μόνιμον νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καθόσον ἡ κατάστασις αὐτῶν τὸ ἐπιτρέπει, κείμενον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας καὶ μεθ' οὗ τὸ περιφόρητον χειρουργεῖον ἀρχῆθεν δέον νὰ εὑρίσκηται εἰς διηνεκῆ συγκοινωνίαν, ὅπως πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ὁσημέραι ἐξαντλούμενον ὑλικὸν αὐτοῦ ἀναπληροῖ. Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἡ τύχη τῶν ὅπλων εὐνοεῖ τὸ στρατιωτικὸν σῶμα, εἰς ὃ τὸ χειρουργεῖον τυγχάνει προσκεκολλημένον, δύναται καὶ ὀφείλει νὰ παρακολουθῇ εἰς ἀπόστασιν τοῦτο· ἀλλ' ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καὶ ταχείας ὀπισθοδρομήσεως ἐπελθούσης, ἐὰν τὸ χειρουργεῖον δὲν δύναται νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ταχέως ὑποχωροῦν στρατιωτικὸν σῶμα ἕνεκα τῶν πληρούντων αὐτὸ τραυματιῶν, παραμένει εἰς ἣν εὑρίσκεται θέσιν καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νικηφόρου καὶ προχωροῦντος ἐχ-

θροῦ, ὅστις κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐν ταῖς διεθνέσι συνθήκαις ὀφείλει νὰ τὸ σεβασθῇ.

Παροχὴ λοιπὸν τῆς πρώτης βοηθείας καὶ περίθαλψις τῶν τραυματιῶν ἐγγὺς τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πεδίῳ, ταχεῖα ἀπομάκρυνσις αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπικινδύνου ζώνης, ἡ διὰ παντὸς προχείρου μέσου μεταφορὰ πρὸς τὴν ἕδραν τοῦ χειρουργείου, πρόσκαιρος διαμονὴ ἐν τούτῳ ἐν ᾧ ἡ λεπτομερεστέρα ἐξέτασις τοῦ τραύματος καὶ πᾶσα μὴ ἐπιδεχομένη ἀναβολὴν ἐγχείρισις δύναται καταλληλότερον καὶ ἀσφαλέστερον νὰ πραγματοποιηθῶσι, καὶ πάλιν ἔγκαιρος μεταφορὰ τοῦ τραυματίου εἰς τὸ μόνιμον χειρουργεῖον, ἐν ᾧ δύναται νὰ παραμείνῃ οὗτος μέχρις ἐντελοῦς ἀναρρώσεως, εἶναι ὁ σκοπός, ὃν προτίθεται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ περιφόρητον χειρουργεῖον, καὶ οὗτινος ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτηθήσεται οὐ μόνον ἐκ τῶν μέσων, ἃ ἤθελε διαθέσει, ἀλλ', ὡς εἶναι εὐνόητον, καὶ ἐκ τῆς ἱκανότητος καὶ δραστηριότητος τοῦ διευθύνοντος καὶ ἐξυπηρετοῦντος αὐτὸ προσωπικοῦ.

Διὰ τῶν μέσων δέ, ἃ τὸ ἐκτεθειμένον χειρουργεῖον διαθέτει, δύναται ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ παράσχῃ τὴν πρώτην ἐπίδεσιν εἰς τετρακοσίους τραυματίας, νὰ παραλάβῃ δὲ καὶ κρατήσῃ προσκαίρως καὶ μεταφέρῃ εἰς τὸ μόνιμον χειρουργεῖον

περὶ τοὺς τεσσαράκοντα, οὓς ἐννοεῖται οἴκοθεν θέλει ἐκλέξει μεταξὺ τῶν βαρέως τετραυματισμένων.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Τῷ Κυρίῳ Κυρ Στεφάνῳ Δραγούμῃ ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προέδρῳ τῆς ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων ... ὁ γράψας

128

Dingler's Polytechnisches Journal.

Unter Mitwirkung von Prof. Dr. ENGLER in Karlsruhe herausgegeben von Ing. A. HOLLENBERG in Stuttgart und Docent Dr. KAST in Karlsruhe.

70. Jahrgang.

272. Band.

Erscheint in wöchentlichen Nummern von 3 Bogen Text u. mehreren Tafeln. Preis vierteljährl. 9 M. Zu gewerbl. Ankündigungen besond. empfehlenswerth. *Verlag der J. G. Cotta'schen Buchhandlung in Stuttgart.*

Sonder-Abdruck aus Heft 11, 12 und 13.

Berg-, Hütten- und Salinenwesen von Griechenland in der National-Ausstellung von Athen 1888; von Professor Dr. Constantin Mitzopulos.

Mit Abbildungen.

Im Monat Oktober vorigen Jahres eröffnete S. M. der König *Georg* die IV. Olympias, d. h. die National-Ausstellung, die zwei grofse Patrioten und Landeswohlthäter, *Evangelus Zappas* und dessen Vetter *Constantinos Zappas* aus Epirus, mit eigenen Kosten gegründet und den Hellenen geschenkt haben. Das griechische Volk feierte mit dem 25jährigen Jubiläum seines beliebten Königs auch seine Fortschritte im Gebiete der Bildung und der Industrie. Das Land, welches vor 66 Jahren, als es zum ersten Male der gute und unvergefsliche König *Otto* besuchte, nur rauchende Trümmer und Ruinen aufzuweisen hatte, kann heute der Welt zeigen, dafs es viel für seine wissenschaftliche und industrielle Bildung thut. Einen glänzenden Beweis dafür liefert die oben erwähnte National-Ausstellung. Wir werden die erste Abtheilung derselben, welche das Berg-, Hütten- und Salinenwesen umfafst, hier in kurzen Abrissen beschreiben. Und dafs dieser Industriezweig ein sehr wichtiges nationalökonomisches Element für unser Land bildet, sieht man gleich aus der Quantität und dem Werthe der im J. 1887 erzeugten Bergwerksproducte (*Staatsanzeiger*, 1888 2. Theil Nr. 22) nämlich:

1)	Werkblei aus Laurium	12 922	Tonnen
2)	Silberhaltiger Bleiglanz	1 616	„
3)	Bleierze mit Blende	7 761	„
4)	Gebrannter Zinkgalmei aus Laurium und Siphnos	34 497	„
5)	Manganhaltige Eisenerze aus Laurium und Seriphos	162 958	„
6)	Manganerze aus Milos	500	„
7)	Silberhaltiger Schwerspath aus Milos	4 864	„
8)	Smirgel (roh) aus Naxos	2 222	„
9)	Braunkohle aus Kumi und Oropos	7 006	„
10)	Schwefel aus Milos	1 346	„
11)	Magnesit aus Euböa	7 000	„
12)	Puzzolan aus Santorin	28 000	„
13)	Seesalz aus verschiedenen Salinen	17 000	„
	Summa	287 692	Tonnen.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Dazu noch 136[t] Gyps und 12031 Stück Mühlsteine aus Milos. Das Alles zusammen repräsentirt einen Werth von 12000000 Francs.

Die in der ersten Abtheilung ausgestellten Gegenstände waren ungefähr folgende: 1) Systematische Mineral- und Gesteinsammlungen. 2) Geologische Karten, Skizzen, Risse u. s. w. 3) Eine schöne Sammlung von bekannten Marmorsorten des Landes. 4) Exemplare von anderen nutzbaren Gesteinen und Erzen (Sandsteine, Schiefer, Schwefel, Blei-, Zinkerze u. s. w.) und Aufbereitungsproducten. 5) Modelle von Schächten, Aufbereitungsmaschinen, Oefen u. s. w. und 6) Werkblei in Stücken und Pyramiden, sowie grofse Gangmassen von Blende und Galmei, welche aus den Gruben Laurions herstammen.

Der schönste und beste Theil davon gehört den in Laurion arbeitenden grofsen Gesellschaften, der griechischen „*Τὰ μεταλλουργεῖα Λαυρείου*“ und der französischen „*Les mines du Laurium*“, die dort seit 15 Jahren die Montanindustrie eifrig treiben.

A. *Sammlungen und geologische Karten.*

Wie in alten Zeiten, so auch heute noch ist das hauptmetallführende Gebiet Griechenlands Laurium. Obwohl es die Alten für ein erschöpftes Land hielten[1], sind doch noch viele Erze (hauptsächlich Zink und Blei) vorhanden, die dort für viele Jahre die Montanindustrie beschäftigen werden. Prof. *Andreas Cordellas*, Generaldirektor der griechischen Gesellschaft von Laurium, der dort lange Jahre mit grofsem Eifer gearbeitet hat und die Verhältnisse sehr gut kennt, hat eine schöne und vollständige Gestein- und Mineralsammlung von 430 Exemplaren ausgestellt. Daraus ersieht man, dafs das Gebiet von Laurium, welches hauptsächlich aus Wechsellagerung von Glimmerschiefer und Marmor besteht, sehr reich an Mineralien ist.[2] In seiner Sammlung findet man in schönen und lehrreichen Exemplaren folgende Mineralien: Eisenglanz (manganhaltig), Glaskopf, Brauneisenerz, Eisenspath, Bleiglanz (grob- und feinkörnig), Cerusit, Zinkblende, Zinkspath (von verschiedenen Formen und Farben), gediegenes Kupfer, Cuprit, Kupferkies, Eisenkies, Malachit, Azurit, Ocker, Pyrolusit, Symplesit, Adamin, Annabergit (Cordellit)[3], Serpierit[4], Allophan, Büratit, Euchorit, Phosgenit (Laurionit)[5], Atakamit, Vanadinit, Mifspickel, Rhodochrosit, Skorodit, Alloisit, Quarz, Baryt, Kalkspath und Stalaktite, Aragon, Disthen, Gyps, Hisingerit, Anthrakolit, Oligonit, Amiant.

[1] Strab. Georg. Lib. IX. C. I. *Τὰ δὲ ἀργυρεῖα τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν ἀξιόλογα, νυνὶ δ' ἐκλείπει· καὶ δὴ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι τῆς μεταλλείας ἀσθενῶς ὑπακουούσης, τὴν παλαιὰν ἐκβολάδα καὶ σκωρίαν ἀναχωνεύοντες, εὕρισκον ἔτι ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαιρόμενον ἀργύριον, τῶν ἀρχαίων ἀπείρως καμινευόντων.*

[2] Auch das mineralogische Cabinet der Universität Athens besitzt eine sehr lehrreiche Sammlung von Laurium (über 1000 Exemplare).

[3] Der Annabergit von Laurium, der zuerst von Herrn *Des Cloiseaux* untersucht wurde (*Bull. soc. miner.*, Bd. 1 S. 75) gibt im Glaskölbchen eine reichliche Menge Wasser und bekommt eine schmutzig-gelbe Farbe. Eine sehr dünne Lamelle davon unter dem Mikroskop zeigt sich durchsichtig und gefärbt wie der sogen. Viridit.

[4] Der Serpierit ist sehr schwer schmelzbar, im Glaskölbchen gibt er viel Wasser und wird dann schwarz, auf Kohle mit der Reductionsflamme gibt er einen Zinkbeschlag und kleine Körner von metallischem Kupfer. Mit Soda auf Kohle durch Reductionsflamme gibt er eine Schwefelhebar, welche auf Silberblech die bekannten Flecken hinterläfst.

Aus dieser Sammlung sieht man auch, dafs aufser den oben erwähnten Glimmerschiefern und krystallinischen Kalksteinen noch andere Gesteine, zum Theile eruptive, in Laurium vorkommen, wie z. B. Grünsteine (Diorite, Gabbros), Trachyte, Eurit, Granit (oder Gneisgranit), Plakit und andere. Laurium, wie bekannt, bildet einen flachen von SSW. nach NNO. gestreckten und in dieser Richtung aufgeborstenen Sattel, der nach den bisherigen Erfahrungen aus Wechsellagerung von Glimmerschiefer und krystallinischem Kalkstein besteht, welche hauptsächlich Contactlagergänge enthalten.

Ein idealer Durchschnitt[6] von Laurium (Fig. 1) kann folgende Construction des Gebietes von oben nach unten zeigen:

Fig. 1.

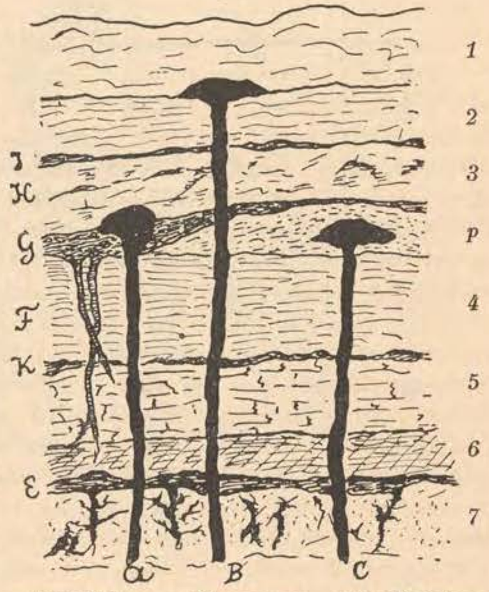

1) *Oberer eisenhaltiger Kalkstein* (Sunium, Berzeko, Passalimani), der die Gipfel von manchen Hügeln bildet. 2) Darunter liegt der *obere Thonglimmerschiefer* (Ary, Passalimani), der zum Theil verwittert ist und weifsen Glimmer enthält. 3) *Mittlerer Marmor* mit unregelmäfsig geordneten Erzmassen (Rimpari, Thoricos). Von diesem Marmor unterscheidet man den schieferigen röthlichen und den feinkörnigen bläulichgrauen. Zwischen diesem Kalksteine als Liegendem und dem Thonglimmerschiefer als Hangendem liegt der erste Contactlagergang *I*, der hauptsächlich aus Eisenerzen, mit Bleiglanz und Cerusit imprägnirt, besteht (Rimpari, Plaka, Villia, Ary u. s. w.). 4) *Unterer Glimmerschiefer*[7] (Kamarissa mit einer Mächtigkeit von 20

[5] Der Phosgenit ist ein secundäres Mineralproduct, welches man auf dem Meeresgrunde mit Schlacken findet.

[6] Einen Profildurchschnitt von Laurium hat die griechische Gesellschaft ausgestellt, welchen wir hier ein wenig geändert wiedergeben.

[7] Als Vertreter des unteren Glimmerschiefers betrachtet man ein eigenthümliches quarzartiges Gestein von Plaka, welches Herr *Cordellas* Plakit *p* ge-

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

bis 25^m). Zwischen diesem als Liegendem und dem darüber stehenden Mittelmarmor liegt der zweite Contactlagergang *G*, der nach Norden des Lauriumgebietes manganhaltige Eisenerze, nach Süden Eisenspath, Fluſs- und Kalkspath mit feinkörnigem und silberreichem Bleiglanze enthält. 5) Unter diesem Glimmerschiefer liegt eine ***untergeordnete Marmorschicht*** (25 bis 30^m mächtig) mit einigen Imprägnationen von Schwefelkies und Bleiglanz *F*. Im Contacte zwischen diesem, Schwefelerze führenden, Marmor und dem darüber liegenden Glimmerschiefer kommt ein untergeordneter Lagergang *K* vor. 6) ***Untergeordneter Glimmer-***

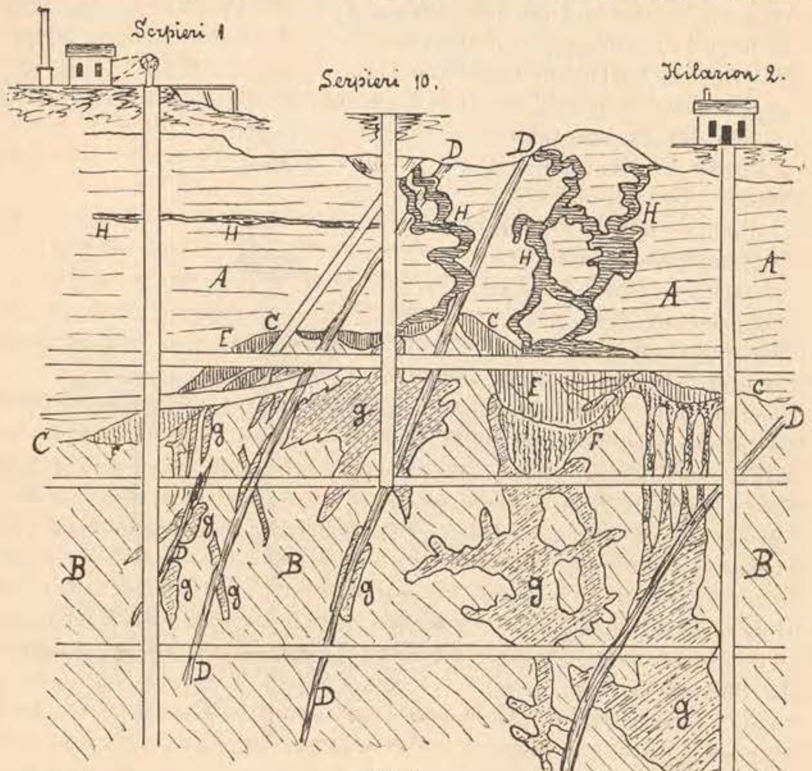

Fig. 2.

Erklärung der Fig. 2. *g* Galmei, *F* Eisenoxyd, *A* Glimmerschiefer, *B* unterer Marmor, *D* Euritgänge, *E* Bleiglanz und Blende, *H* alter Bau, *C C* Contact.

nannt hat (mächtig von 20 bis 120^m), der auch als Liegendes des zweiten Contactganges dient. Dieser Plakit zeigt unter dem Mikroskop folgende Bestandtheile: Quarz in lauter Körnern, Feldspath (Plagioklas), hie und da braune Lamellen von Glimmer und ein grünes Mineral (Viridit), welches, wie es scheint, secundäres Product von Hornblende ist. Unter demselben liegt der Granit, der wahrscheinlich ein Gneisgranit ist, der sich in verwittertem Zustande sehr leicht in dicke Platten zerschlagen läſst. Der Granit von Plaka enthält nach *Neminar* Flüssigkeits- und Gaseinschlüsse im Quarz, Apatitnadeln und Titanit.

schiefer (von 5 bis 7^m mächtig), dieser ist das Hangende und der darunter liegende zuckerartige Marmor 7 (von unbekannter Mächtigkeit) das Liegende des dritten Contactlagerganges *E*, welcher aus Bleiglanz und Cerusit besteht und eine Mächtigkeit von $^1/_2$ bis 12^m hat. Im Liegenden dieser Lagerstätte, welche zum gröſsten Theile von den Alten abgebaut wurde, liegen sehr viele Nester und Stöcke von Zinkspath, der von der französischen Gesellschaft abgebaut wird (Fig. 2). *A* und *C* Eurit- und Trachytgänge, *B* Grünstein.

Auſser diesen Contactlagergängen kommen in Laurium noch folgende Arten vor. Im mittleren Marmor (Nr. 3) und besonders in seiner körnigen Varietät findet man Schnüre, die in liegenden (z. B. in Ary) Stöcken enden und mit silberhaltigem Bleiglanze und Blende gefüllt sind.

Fast in allen Marmor- und Schieferschichten findet man kleine Griffons, welche aus Zinkspath und Nestern von Bleiglanz bestehen. Das Ausgehen desselben benutzten die Alten als Führer zum Entdecken von silberhaltigem Bleiglanze. Der Zinkspath, obwohl er, wie gesagt, auf der Erdoberfläche lag und welchen, wie es scheint, die Alten kannten, zog vor ungefähr 16 Jahren kaum die Aufmerksamkeit der dortigen Bergleute auf sich, jetzt jedoch bildet er das wichtigste Montanproduct Lauriums. Aechte Bleiglanzgänge hat man bis jetzt nur in den älteren Marmor- und Schieferschichten (Kamarisa Vromopussi), sowie im Granit von Plaka gefunden (*F*).

Dieses Schichtensystem Lauriums wird hie und da von eruptiven Gesteinen durchsetzt. Auſser dem Granit, der, wie erwähnt, sedimentären Ursprungs zu sein scheint und beschränkte Ausdehnung hat, kommen noch drei Arten Eruptivgesteine vor. Bis zum oberen Thonglimmerschiefer (Nr. 2) reichen Grünsteingänge *B* (Berg Veluturi bei Thorikos, Panormos, Vromopussi u. s. w.), die man Diabase, Aphanite und Gabbros nennt.[8] Fast bis zu demselben Niveau des unteren Glimmerschiefers (Nr. 4) reichen die sogen. Trachyte und Eurite von Laurium, die derselben Natur zu sein scheinen, namentlich trachytische Gesteine (*A* und *C*).

Wie reich Laurium an Metallen und anderen Mineralien ist, sieht man auch an den prachtvollen Schaustufen der französischen Gesell-

[8] Ein mikroskopisches Präparat von Veluturigrünstein zeigt unter dem Mikroskop folgende Zusammensetzung: Die Grundmasse besteht aus lauter Quarzkörnern, darin sind blaugrüne und faserige Krystalle oder schilfförmige Nadeln von Hornblende zerstreut, die hie und da von Lamellen eines grünen Minerales bedeckt sind (Viridit?), welches vielleicht ein Zersetzungsproduct von Hornblende ist. An manchen Stellen erblickt man auch Haufen von gelbbraunen Körnern, vielleicht von Augit. Ein anderes Präparat von demselben Berge zeigt sich anders; es besteht aus Feldspath, Quarzkörnern und chloritischer Substanz in groſser Menge. Fast dieselbe Zusammensetzung zeigt ein aphonitisches Gestein von Sunium. Die Grünsteine Lauriums sind also aller Wahrscheinlichkeit nach Diorite. Aechte Diorite kommen auf Aedipsos (Euböa) vor, worin man makroskopisch Hornblende und Feldspath, und mikroskopisch *Quarz* unterscheidet.

schaft, wundervolle Stücke von Galmei in allen Farben und Formen (Pseudomorphosen nach Gyps, Kalkspath) und prachtvolle Stufen von *Bleiglanz*, Büratit, Serpierit, Adamin, Gyps, Kalkspath u. s. w. schmücken die Ausstellung. Man hat sogar ein Gangstück von Galmei ausgestellt, welches ungefähr 3^t wiegt mit 45 Proc. Zn und ein anderes von Blende mit Schwefelkies und Bleiglanz von 2785^k Gewicht und 9,5 Proc. Pb und 33 Proc. Zn.

Herr ***Emil Grohmann***, ein tüchtiger Bergingenieur aus Freiberg, der viele Jahre in Griechenland die Montanindustrie mit grofsem Eifer und Fleifs treibt, hat eine Mineral- und Gesteinsammlung nebst Situationsplan der Bergwerke von Seriphos ausgestellt (Concession der französischen Gesellschaft. Seriphos et Spilazeza). Diese kleine zu den Cycladen gehörige Insel, welche kaum 78^{qkm} mifst, ist reich an Eisenerzen, deren Tagebau Herr ***Grohmann*** übernommen hat, und besteht aus krystallinischem Kalkstein, Gneis (weifs), Porphyr (grünlich) und Granit. Die Eisenerze sind hauptsächlich Eisenglanz (mit 47 bis 55 Proc. Fe) und Magneteisenerz (mit 65 Proc. Fe) und etwas Schwefelkies.[9] Im J. 1887 wurden aus Seriphos ungefähr $56\,570^t$ Eisenerze exportirt. Auf dieser Insel kommen auch Bleierze vor, die aber bis jetzt noch nicht aufgeschlossen sind. Der übrige Theil der aus Griechenland exportirten Eisenerze ($106\,000^t$) stammt aus den Gruben der französischen und griechischen Gesellschaften Lauriums. Eisenerze kommen auch an anderen Stellen vor, wie auch in der Umgebung Athens (bei Chaïdari). Alle diese Erze werden bei uns nicht verschmolzen, weil es an billigem Brennmaterial mangelt.

Leider fehlt die Steinkohlenformation in Griechenland gänzlich, und die, zum Eisenschmelzen nicht passenden, Braunkohlenlager, die man kennt (Kumi, Oropos, Alphios, Patras u. s. w.), sind auch noch nicht richtig aufgeschlossen.

Aufser Laurium und Seriphos gibt es in Griechenland noch viele andere metallführende Distrikte, welche aus Mangel an Kapitalien bisher nicht untersucht und aufgeschlossen sind, so z. B. findet man Blei- und Kupfererze in Karystos, Limogardi (bei Lamia), nämlich Kupferkies, Buntkupferkies, Malachit; dasselbe in Keos, Ios, Argolis, Kynouria, Messenien, Santorin u. s. w.; Eisenerze bei Tenaron, auf Skyros, Andros, Epidaurus Limira u. s. w.; Chrom- und Manganerze in Laurium, Milos,

[9] Auf Seriphos kommen auch schöne Lievrite und Prasemkrystalle vor, auch Pseudomorphosen von Brauneisenerz nach Schwefelkies. Im Allgemeinen ist diese Insel in geologischer und mineralogischer Hinsicht sehr interessant. Das Eisen war, wie es scheint, auch in der mycenäischen Zeit bekannt, wird aber nicht sehr in Gebrauch gewesen sein. Herr Inspektor ***Tsuntas*** fand in einer uralten mycenäischen Grube einen Ring, der ganz verrostet war. Dieser, den ich untersucht habe, gibt einen gelben Strich, auf Kohle mit Reductionsflamme wird er stark magnetisch, mit Salzsäure braust er, folglich ist er sicher aus Eisen.

Dombräna, Skyros, Achladon (Nomarchie Larissa), Theben, Euböa und anderen Punkten.

Herr Dr. ***T. Skufos***, der petrographisch und mineralogisch Paros und Antiparos untersuchte, hat eine vollständige Sammlung aus diesen Inseln mit einem ausführlichen Berichte darüber und einem Idealprofil von Paros ausgestellt. Diese wegen ihres Marmors berühmte Insel zeigt von Weitem eine vielgebogene Linie, welche die Gesteine der Insel in zwei Zonen theilt. Die obere ist kahl oder trägt höchstens einige verkümmerte Sträucher, sie besteht aus Kalksteinen. Die untere ist reichlich mit Vegetation bedeckt (Oelbäume, Feigenbäume, Weinberge, Getreidefelder und Orangenhaine), sie besteht hauptsächlich aus Glimmerschiefer, welcher manchmal Granat und Einlagerungen von Quarzitschiefer enthält. Auch Gneis (Monte Vigla) und Granit (*Αγία Ύπακοή*) kommen dort vor, ebenso Granulit mit Jaspis (Dorf Tsipidos). Paros (209^{qkm},3) bietet ein grofses Interesse nicht nur wegen seines schönen Marmors und seiner Kupfererze, sondern auch weil es, wie wir weiter unten sehen werden, unberührte Schmirgellager enthält. Der parische Marmor, den die Alten sehr gut kannten, liegt nicht weit von dem Flecken Paroekia (Thapsiana) und bildet mit Glimmerschiefer oder Kaolin oder einer rothen Erde Wechsellagerungen. Hier hat vor wenigen Jahren eine Gesellschaft gearbeitet, Eisenbahnen gebaut und die nöthigen Maschinen gebracht, aber leider nur 2500^{cbm} abgebaut und dann wurde die Arbeit eingestellt, weil sie keinen guten, sondern nur sehr spröden Marmor aufgeschlossen hatte und, wie man sagt, sehr verschwenderisch zu Werke gegangen war. Wir glauben, dafs eine vernünftige Gesellschaft in Paros noch viel zu thun hat. — Am Fufse des Hügels St. Georg findet man einen grauschwarzen Opal, der zum Theil aus recenten Ablagerungen bedeckt ist, welche Malachit enthalten. Auf Paros (das nicht weit von Naxos liegt) ist der südwestliche Theil am meisten metallführend. Es kommt an drei Stellen Schmirgel vor, nämlich in Pelekudia, Balsamades und bei Kamari gegenüber von Antiparos. Dieses nutzbare Mineral bildet Contactlagergänge zwischen Kalkstein und Glimmerschiefer, bei Kamari aber bildet es mit Eisenglimmerschiefer einen ganzen Hügel von 2000 Stremmata $= 2^{qkm}$. Ueberall findet man den Schmirgel von Eisenglimmerplättchen, Epidot oder Pistacit bedeckt. Nicht weit von diesem Hügel ist ein mächtiger Pyrolusitgang, und in der Umgebung findet man Magneteisenerz. Herr ***Skufos*** fand, dafs an der Nordwestküste der Insel, vor dem Hafen von Paroekia, der Vulkanismus der Erde in der Tertiärzeit thätig war. Er fand, dafs die dortigen Riffe, welche aus Trachyt und Trachyttuff[10] bestehen, die Ueberbleibsel eines Vulkanes sind. Diesem Vulkane gab er den Namen Constantin zu Ehren unseres lieben Kronprinzen.

[10] In Trachyttuff fand Herr ***Skufos*** einen versteinerten Wachholderstamm (Juniperus), dessen Jahresringe 18 waren.

Auch die gegenüberliegende Insel Antiparos (45^{qkm},5), in welcher die berühmte Grotte liegt, ist in bergmännischer Hinsicht sehr interessant, besonders wegen ihrer Bleierze, so z. B. bei Almyros findet man mächtige Bleiglanzgänge, die beim Sonnenuntergange ein zauberhaftes Phänomen darbieten. — Das sogen. Thiaphochorion besteht aus Kaolin, aus dessen Mitte Schwefeldämpfe hervorquellen. Deshalb findet man dort reinen Schwefel. Nicht weit davon findet man ein dünnes Lager von Steinsalz, welches, wie es scheint, nicht sehr tief geht.

Wie bekannt, kommt die Braunkohlenformation Griechenlands nur in Kumi (Euböa) sehr entwickelt vor. Die fossile Flora derselben ist schon längst von Prof. *Unger* beschrieben worden. Herr *J. Stephanopulos*, ein junger Student, hat davon eine sehr gut zusammengestellte Sammlung ausgestellt, worin man die meisten fossilen Pflanzen dieses Gebietes überblicken kann, wie z. B. Callitris Brogniarti, Glyptostrobus Europaeus u. s. w. — Auch Herr Dr. med. *Chr. Coryllus* aus Patras hat das Tertiärgebilde der Umgebung seiner Heimath untersucht und eine Sammlung davon zusammengestellt.

Das sehr fruchtbare Gebiet von Patras (das, wie bekannt, besonders die kleinen Rosinen, sogen. Corinthen, erzeugt) hat von Erdbeben viel zu leiden. Es besteht aus Tertiärschichten (Sandstein und Thon), welche von recenten Ablagerungen bedeckt sind. Sehr fossilreich[11] ist ein plastischer Thon, der zum Theil den Hügel bildet, worauf die venezianische Citadelle steht. Südlich von Patras bei dem Dorfe Alyssos fand ich selbst vor einigen Jahren Braunkohlenlager, die aber noch nicht aufgeschlossen sind.

Sehr interessant sind noch die Gesteinsammlumg, das Längenprofil und das Modell, welche die *Société Internationalle du Canal maritime de Corinthe* ausgestellt hat. Eigentlich gehört dies der Abtheilung für öffentliche Arbeit an, wir wollen aber eine kurze Beschreibung über den Corinthischen Isthmus nicht unterlassen, da dieses Werk von grofser geologischer und technischer Bedeutung ist.

Wie bekannt, ist die Halbinsel Morea (Peloponnes, d. h. Insel des Pelops) mit dem Festlande durch eine natürliche Brücke, den Isthmus von Corinth, verbunden. Er besteht aus Steinen der Tertiärzeit, und seine kleinste Breite beträgt nur 6345^{m} (vgl. *Aperçu historique et travaux actuels de l'isthme de Corinthe par le Général Türr*). Ihn zu durchstechen ist schon in der alten Zeit von *Periandros*, *J. Cäsar*, *Caligula* versucht, besonders aber von *Nero*, der grofsen Werth darauf legte, und nicht nur den Durchbruch projectiren liefs, sondern selbst mit grofsem Pompe die Arbeit anfing, deren Vollendung seine demnächstige Ermordung hinderte.

[11] Z. B. Cardium edule, Mytilus edulis, Pectunculus pulvinatus, Pecten (cristatus, flaviformis, Jocobaeus), Ostrea edulis, Columbella rustica, Turitella (cervus, Venus), Nucula ornati, Veneri cardia, Jouanneti, Cassidaria carinata, Cerithium (serratum, scabrum), Cytherea (splendita, laevigata) u. s. w.

Nach 1800 Jahren übernahm die Vollendung dieses grofsen Werkes die oben erwähnte Gesellschaft; als General *Türr* die Direktion derselben übernahm, wählte er *Nero*'s Project als das beste und kürzeste und legte die Arbeit darauf an. Die Breite des von der Gesellschaft projectirten Kanales ist auf dem Plafond 22^{m} und die Tiefe des Wassers 8^{m}. Die Böschung seiner Seiten hat ein Zehntel der Basis zur Höhe, was man genügend fand, weil es dort sehr wenig regnet und die Sonnenhitze die verschiedenen Gesteine härtet. Die Landenge von Corinth, aufser der auf der Oberfläche liegenden Recentablagerung, besteht aus einem Schichtensysteme von Mergel, Conglomeraten und Kalksteinen der Tertiärzeit. Nach den Beobachtungen des Herrn Dr. *Philippson*, der das Gebiet voriges Jahr untersuchte, ist der Isthmus von Corinth die Stelle, wo zwei grofse Systeme von Verwerfungen in Interferenz treten, das eine, mit südlichem Absinken den Nordrand des Golfes von Aegina bildend, streicht von Osten heran, das andere mit nördlichem Absinken bildet die südliche Umrandung des Golfes von Corinth und nähert sich dem Isthmus von Westen her. Im Isthmus selbst verflachen sich beide Systeme, indem sie sich in zahlreiche kleine Verwerfungen mit geringer Sprunghöhe zersplittern. Zwischen beiden Systemen bleibt eine Scholle als eine Art Horst oder Brücke stehen, welche den Isthmus als ein flacher Rücken von Osten nach Westen durchzieht. An dieser Stelle der gröfsten Zersplitterung ist der Canalschnitt geführt (*Verhandlungen der Gesellschaft für Erdkunde*, Bd. 15 Nr. 4 und 5 S. 206). Nach dem von der Gesellschaft ausgestellten Längenprofil, welches wir hier verkleinert wiedergeben, besteht die Landenge von Corinth aus folgenden Gesteinsarten (Fig. 3): 1) Blauem Mergel des Centralmassivs *A*. 2) Gelblichem Mergelkalk mit Denutationen und Intercalationen *B*. 3) Kalkstein und Mergel *C*. 4) Kalkstein, Conglomerat und Mergel *D*. 5) Conglomerat, Kies und Mergel mit Denutationen, welche die steile Küste bilden, *E*. 6) Conglomerat, Kies und Mergel *F*. 7) Sand mit Erde, und

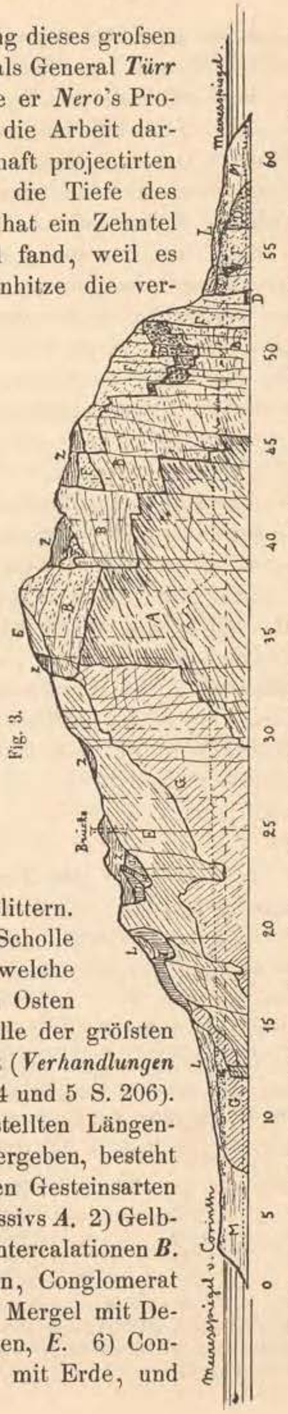

Fig. 3.

Erklärung der Fig. 3. *A* blauer Mergel, *B* gelblicher Mergelkalk, *M* recente Ablagerung, *L* Dünen, *F* Conglomerat, Kies und Mergel, *Z* harter Sand, *D* Kalkstein, Conglomerat und Mergel, *G* Sand und Kalkstein, Bildung von Brackwasser, *H* gelbgrüner Mergel von Süfswasser, *E* Conglomerat, Kies und Mergel, *K* Alluvium, *J* röthlicher und feiner Sand.

Kalkstein, welche Bildungen von Brackwasser sind, *G.* 8) Gelblichgrünlichem Mergel von Süfswasserablagerung *H.* 9) Röthlichem und feinem Sand mit Erde und Kies *I.* 10) Hartem Sand, durch Eisenoxyd gefärbt, *Z.* 11) Alluvion von zusammengekneteter alter Erde *K.* 12) Dünen mit feinem Kies *L.* 13) Recenten Ablagerungen *M.*[12]

Seit dem feierlichen Beginn (4. Mai 1882) dieses grofsartigen Werkes bis Ende 1884 war die Arbeit nicht sehr beträchtlich. Diese Zeit wurde dazu benutzt, um die Installation der Gesellschaft auf dem Isthmus zu bewerkstelligen. Zwei Städtchen, Isthmia und Posidonia, sind an beiden Enden des Canals gegründet und Eisenbahnen, zwei Vorhäfen und was sonst noch nöthig war, construirt. Seit dieser Zeit schreitet die Arbeit rasch vorwärts; täglich werden über 6000^{cbm} Erde transportirt.[13] Hieran arbeiten 1700 Italiener, Montenegriner, Armenier und Griechen. Man hatte berechnet, dafs am Ende des Jahres 1888 8000000^{cbm} Erde weggeschafft sein würden und dafs folglich der Canal dann fertig wäre. Man fand jedoch im J. 1886 einige Schwierigkeiten, welche man nicht voraussehen konnte, so z. B. mufste man den Graben erweitern, einen Theil seiner Böschungen sanfter machen und mit Beton befestigen. — Man fand auch tiefer eine sehr harte Conglomeratschicht, welche die Arbeit sehr erschwerte. In Folge dessen war die Regierung genöthigt, durch ein *Decret Royal* (vom 26. April 1887) die Vollendungsfrist des Canals bis zum 31. December 1891 hinaus zu schieben, obwohl der gröfste Theil des Einschnittes vollendet ist, aus den 8000000^{cbm}, die man berechnet hat, bleiben noch 110000 übrig. Nach drei Jahren wird der Canal von Corinth fertig und dem Verkehre übergeben sein.

B. *Das Berg- und Hüttenwesen.*

Obwohl in Griechenland viele Bergwerks-Gesellschaften gegründet wurden, so befinden sich doch nur zwei derselben in blühendem Zustande, nämlich die griechische *Τὰ Μεταλλουργεῖα Λαυρείου* und die

[12] Die Versteinerungen, die man in den verschiedenen Schichten des Erdschnittes fand, gehören unter folgende Genera: Voluta, Purpurea, Ostrea, Pinna, Turitella, Cassidaria, Pecten, Mytilus, Nassa u. s. w. Man hat auch darin einen Backzahn von Elephas primigenius, ein kolossales Ochsenhorn und viele versteinerte Holzstämme gefunden.

[13] Im J. 1882 wurden 188000^{cbm} Erde transportirt,

bis Ende	1883	477000
	1884	1311000
	1885	2700000
	1886	4345000
	1887	6147000
	1888	8000000,

aber wie erwähnt bleiben noch übrig 110000^{cbm}.

Leider ist die Arbeit nach dem Krache der Pariser Bank *Comptoir d'Escompte* eingestellt, man glaubt aber, dafs man leicht das nöthige Geld zur Vollendung des Werkes finden wird.

französische *Les mines du Laurium.* Wir werden deren Werke hier kurz beschreiben.

α) *Die griechische Gesellschaft „Die Hütten von Laurium".*

Diese Gesellschaft, Nachfolgerin der französischen *Roux et Comp.*, gegründet im J. 1873 mit einem Kapital von 14000000 Francs, bezweckte zuerst nur das Verschmelzen von alten Schlacken und Ecvoladen; später aber, als man sah, dafs das, was von den Alten übrig geblieben ist, nicht lange anhalten wird, kaufte sie einige Gruben im In- und Auslande. Im Besitze dieser Gesellschaft stehen jetzt nicht nur die alten Schlacken und Ecvoladen, die auf der Oberfläche von Laurium noch liegen, sondern auch die Gruben von Nikias und dem lauriotischen Olymp in Laurium, die von Kleinasien (Valia, Kara-Aïdin und Metschlik) und eine Concession in Macedonien, sowie die schmalspurige Eisenbahn zwischen Athen und Laurium.[14] Von den Berg- und Hüttenwerken dieser Gesellschaft werden wir nur die innerhalb Griechenlands gelegenen beschreiben.

1) *Die Gruben von Nikias und dem lauriotischen Olymp in Laurium.*

Die Grube Nikias liegt an der Nordostseite Lauriums und enthält zwischen Glimmerschiefer und Kalkstein reiche Lagerstätten von manganhaltigen Eisenerzen und silberhaltigem Bleiglanz, welche dort den zweiten Contactlagergang bilden. Die reinen manganhaltigen Eisenerze werden ins Ausland verkauft und die bleihaltigen in Laurium als Zuschläge benutzt. Es werden jährlich 50000^{t} von manganhaltigem Eisenglanz mit 34 Proc. Fe und 18 bis 20 Proc. Mn, 15000^{t} eisenhaltigen Bleierzen mit 4 bis 6 Proc. Pb und 1800 bis 2000^{g} Ag in der Tonne Blei, und 500^{t} Bleiglanz mit 2000^{g} Ag gewonnen. Der Abbau bietet nicht viele Schwierigkeiten, da das Erz fast an der Oberfläche liegt.

Die Gruben vom lauriotischen Olymp bestehen aus drei getrennten Concessionen. Die bei Cap Sunium hat im Betriebe den ersten Contactlagergang, der sehr unregelmäfsig ist und eisenhaltige Bleierze enthält, welche als Zuschläge beim Verschmelzen der Ecvoladen benutzt werden. Bei Spitharopussi wird der erste Contact durch Tagebau abgebaut. Man hat auch den dritten Contact entdeckt, worin die Alten sehr viel abgebaut haben. Auch in Passalimani kommt der erste Contact bis zu Tage vor, er besteht ebenfalls aus bleihaltigen Eisenerzen mit viel Silber. In dem dritten Contact, welcher aus unregelmäfsigen Stöcken besteht, haben die Alten eine feinkörnige, aber sehr silberhaltige Bleiglanzschicht abgebaut. Dieser Lagergang reicht bis zum Meeresniveau, und deshalb stehen die tiefliegenden Strecken der Alten unter

[14] Vgl. den von Herrn *Andreas Cordellas* veröffentlichten Bericht „*'Η βιομηχανία τῶν μεταλλουργείων Λαυρείου* 1888", worin er Alles klar und ausführlich niedergelegt hat, was diese Gesellschaft betrifft.

Wasser. Man hat eine starke Pumpe bestellt, um das Wasser herauf zu heben, damit man den Bau weiter führen kann. — In der Concession Ary ist der mittlere Kalkstein sehr entwickelt. In diesem und nicht weit vom Contact existirt eine sehr ausgedehnte metalführende Erzzone, die 3 bis 35m Mächtigkeit hat. Sie besteht hauptsächlich aus Eisenoxyden, welche Nester von silberhaltigem Bleiglanz innig gemengt mit Blende und Galmei enthalten. Viele von diesen Nestern haben die Alten abgebaut und die Hohlräume mit Steinen gefüllt. In manchen alten Bauen findet man sehr reiche Ecvoladen und hier und da anstehenden Bleiglanz und Griffons von Galmei. Um diese zinkhaltigen Bleierze schmelzbar zu machen, hat man ein Walzwerk bestellt, durch welches man die Trennung von Blende und Bleiglanz mechanisch erreichen wird. Vom ganzen lauriotischen Olymp werden monatlich 750t bleihaltiger Eisenerze mit 6 bis 8 Proc. Pb und 850 bis 1000g Ag abgebaut, welche mit Ecvoladen verschmolzen werden. Von Ary besonders wurden abgebaut 900t blendige Bleierze mit 3 bis $7\frac{1}{2}$ Proc. Pb (und 2500 bis 3000g Ag in der Tonne Blei) und 18 Proc. Zn.

2) *Die Aufbereitung der Ecvoladen.*

Wie die Alten, so nennen wir auch jetzt Ecvoladen (*Ἐκβολάδες*) besonders Berghalden oder Haldensturz, welche noch nutzbare Erze (Blei, Silber, Kupfer) enthalten, im Allgemeinen aber alte Halden, welche auf der Oberfläche oder in der Grube liegen und noch metallhaltig sind, weil sie Abfälle von altem Abbau, Wäsche oder Schmelzhütte sind. Der gröfste Theil der alten Schlacken wurde schon verschmolzen, nur ein sehr kleiner Theil davon bleibt übrig in Form von kleinen Bruchstücken (Garbiglia) mit Ecvoladen gemengt, deren übrig gebliebenes Quantum bis zu 2520000t berechnet wird mit 2 bis 10 Proc. Pb (1000 bis 2000g Ag die Tonne Blei). Aufserdem verschmilzt die Gesellschaft sehr reiche Schlacken, Garbiglia und schlackigen Schlamm, welche vom Grunde des nahe liegenden Meeres durch einen Bagger heraufgezogen werden. In ungefähr $2\frac{1}{2}$ Jahren hat man daraus 97797t gewonnen, welche 694528 Drachmen gekostet haben.

Nach den Untersuchungen des Herrn *Cordellas* bestand die Aufbereitung der Alten aus folgenden drei Theilen: 1) Aus einer Scheidebank, welche aus hartem Steine construirt war, 2) aus Mörser und Mühle von Trachyt aus Milos und 3) aus einer Wäsche.

Um die zerkleinerten Erze zu waschen, sammelte man Regenwasser in grofsen Reservoirs, deren Inhalt manchmal bis zu 1000cbm reichte (vgl. *Laurium par Cordellas*).

Das Waschen der Erze geschah auf folgende Weise. Im ersten Reservoir, welches voll Regenwasser war, wurden die Erze im einfachen, durch die Hand beweglichen Setzmaschinen gewaschen. Was im ersten Reservoir blieb, wurde wahrscheinlich in demselben auf anderen Setzmaschinen mit kleiner Maschenweite wieder abgewaschen. Der Bodensatz wurde herausgezogen und auf geneigtem Pflaster getrocknet. So bekam man *schmelzbare Erze*, Waschgut und Abfälle (die *πλυνίται* von *Cordellas*). Diese Plyniten enthalten 7 bis 12 Proc. Zn, 4 bis 8 Proc. Pb und 2000 bis 6000g Silber in der Tonne Blei.

Bei Senterina und Ary existiren noch alte Wäschen, deren Reservoire rund sind und an der Seite ein zweites längliches Reservoir haben, das Löcher hat. In diese wurden die Erze gebracht und stark umgerührt. Die erzeugte Trübe flofs dann in eine Mehlführung. Die auf diese Weise von feinen Theilen gereinigten Erze wurden auf der Scheidebank oder auf Setzmaschinen weiter gereinigt. Der aus der Trübe niedergesetzte Bodensatz oder Schlamm hat eine gelbe Farbe und enthält 12 bis 26 Proc. Pb und 2000 bis 6000g Ag in 1t Blei. Es ist also ein sehr reiches Bleierz.

Die jetzt im Betriebe stehende grofsartige Wäsche der Gesellschaft, gebaut im J. 1875, hat die Form eines E, dessen mittlerer Schenkel die Maschinen des Werkes und die Pumpen für das nöthige Meerwasser enthält, welches in ein hoch liegendes Bassin von 1100cbm hinaufgepumpt wird. Die Ecvoladen werden mit der Eisenbahn bis zu der Westseite des Gebäudes herangebracht und dort auf einen Rost von 65mm Breite geworfen und mit Meerwasser besprengt. So bleiben die Stücke, die breiter als 65mm sind, auf dem Roste und werden dann weiter durch Handscheiden separirt. Die durchgehenden Ecvoladen, welche aus Körnern von verschiedener Gröfse bestehen, werden durch eine archimedische Schraube von 30° Neigung 2m hoch gehoben und auf eine Trommel von 3,5 Länge geworfen. Diese Trommel besteht aus drei concentrischen Mänteln, deren Maschenweite von innen nach aufsen 25mm, 15mm und 10mm ist. So werden die Ecvoladen in drei Klassen vertheilt.

I. *Ecvoladen von 25 bis 65*mm Korngröfse. Diese werden durch fliefsendes Wasser zur Scheidebank gebracht und dort gereinigt.

II. *Ecvoladen von 15 bis 25*mm Korngröfse. Diese werden ebenfalls durch fliefsendes Wasser zu einer anderen, tiefer liegenden einfachen Trommel gebracht, der gröfste Durchmesser derselben ist 1,26, die Länge 2m und die Maschenweite 17 bis 20mm.

III. *Ecvoladen von 10 bis 15*mm Korngröfse. Diese werden durch fliefsendes Wasser in eine Trommel gebracht von 4m Länge, 1,26 Durchmesser und 11 bis 12mm Maschenweite.

IV. *Ecvoladen kleiner als 10*mm bis zu Schlamm. Diese fliefsen auf 14 unter einander liegenden einfachen Trommeln, deren jede 4m Länge, 1m,5 Breite und einen durchlöcherten Mantel hat. Jede davon ist in zwei Theile von verschiedener Maschenweite getheilt, also im Ganzen 9, 8, 7, 6, $5\frac{1}{2}$, 5, $4\frac{1}{2}$, 4, $3\frac{1}{2}$, 3, $2\frac{3}{4}$, $2\frac{1}{2}$, $2\frac{1}{4}$, 2, $1\frac{3}{4}$, $1\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$mm Maschenweite.

Alle diese Klassen werden durch Handscheiden (wenn sie grofs

genug, oder wenn sie feiner sind, durch continuirliche Setzmaschinen), Spitzkasten und Rundherde wie folgt sortirt. Die I. Klasse wird auf der Scheidebank durch Knaben gereinigt. Die II. und III. Klasse (15 bis 25^{mm} und 10 bis 15^{mm}) kommen zu einer Reihe von continuirlichen Setzmaschinen. Daraus bekommt man schmelzbare Ecvoladen und Sand, der auf die Halden gestürzt wird. Die von den 18 Trommeln IV. erzeugten Klassen von 9 bis $^3/_4$^{mm} werden auf entsprechenden Setzmaschinen weiter verwaschen und dort sortirt, der übrige Theil bis zu dem feinsten Schlamme kommt in Spitzkasten, welche unabhängige Batterien bilden. Die Trübe, die zur ersten Batterie (aus 12 Spitzkasten) kommt, wird in Erzsand und zweite Trübe getheilt. Dieser Erzsand wird in sogen. polymeren oder zusammengesetzten Setzmaschinen, auf deren Sieben eine Schicht von Bleiglanz oder anderem Erze kommt, sortirt. Die zweite Trübe fliefst zu der zweiten Batterie, welche aus gröfseren Spitzkasten besteht. Daraus bekommt man die dritte Trübe, die durch eine Pumpe zu der dritten Batterie gehoben wird, und die vierte sehr feine Trübe, welche in grofsen Bassins geklärt wird. Endlich aus der dritten Batterie erzeugt man Schlamm, der auf *Linkenbach*'s Rundherd sortirt wird, und die fünfte Trübe, welche in Bassins zum Klären kommt.

Aus dem Rundherde bekommt man schmelzbare Schliche und Schlamm, welcher wieder auf anderem Rundherde gewaschen wird, und *armes Erz*, welches in die Sümpfe fliefst.

Aufserdem hat man noch 6 Erzmühlen im Betriebe, welche die aus den continuirlichen Setzmaschinen erzeugten Producte mahlen, um sie noch einma zu waschen.

Die grofse Wäsche, welche mit elektrischem Lichte beleuchtet wird, hat 42 Trommeln, 350 Setzmaschinen, 72 Spitzkasten und 8 Rundherde. Darin arbeiten 350 Beamte und Arbeiter, deren täglicher Gehalt von 2,50 bis 3 Francs beläuft. Die ganze Wäsche verarbeitet in 24 Stunden 1000^{t} roher Ecvoladen mit 3 bis 5 Proc. Pb und 1200 bis 1700^{g} Ag. Daraus bekommt man 250^{t} schmelzbare Ecvoladen mit 12 bis 15 Proc. Pb (der Schlamm nur 7 bis 8 Proc. Pb). Die unbrauchbaren enthalten noch 1 bis 2 Proc. Pb. Der Kostenaufwand für 1^{t} Ecvolade beläuft sich auf $2^1/_2$ Francs. — Jede continuirliche Setzmaschine verarbeitet in einer Stunde 1200 bis 1500^{k} Ecvoladen, daraus bekommt man schmelzbares Erz mit 14 bis 15 Proc. Pb und 1500^{g} Ag auf 1^{t} Blei. Waschgut mit 3 bis 3,5 und 4 bis 4,5 Proc. Pb mit 1500^{g} und Berge und Sand mit 1 bis $1^1/_2$ Proc. Pb. Jede polymere Setzmaschine (crible du Hartz), bestehend aus 4 Abtheilungen, erzeugt *Schmelzgut* mit 22 Proc. Pb, *Briquettenschlamm* mit 13 bis 15 Proc. Pb, Waschgut mit 3 bis $3^1/_2$ Proc. Pb und Sand mit 1 bis $1^1/_2$ Proc. Pb.

Jeder Spitzkasten verarbeitet in der Stunde Trübe, welche 1 bis $1^1/_2$^{t} Schlamm enthält. Endlich ein Rundherd wäscht in einer Stunde 600^{k} Schlamm mit 4 bis 5 Proc. Pb und in 24 Stunden erzeugt er 2 bis

$2^1/_2$^{t} Briquettenschlamm mit 12 bis 15 Proc. Pb und unbrauchbaren Schlamm mit $1^1/_4$ bis $1^1/_2$ Proc. Pb.

Weil der vom Rundherde erzeugte Schlamm sehr fein ist, werden daraus Briquetten hergestellt, welche dann in die Hütte zum Schmelzen kommen. Jährlich werden 70 000 bis 75 000^{t} Schlamm zu Briquetten verarbeitet mit einem Kostenaufwande von 200 000 Francs, was sehr theuer ist.

3) *Das Schmelzen der Ecvoladen.*

Die französische Gesellschaft *Roux et Comp.*, welche den gröfsten Theil der alten Schlacken bis 1873 verschmolzen hat, benutzte spanische Herdöfen, die sehr schädlich und unökonomisch waren, denn viel Blei ging dabei verloren. So z. B. in 10 Monaten und 18 Tagen von 1874 wurden verschmolzen

	103 248^{t}	alte Schlacke,
	12 564	Ecvoladen,
	2 112	Plynit,
	574	Flugstaub,
Summa	118 498^{t}	mit wenigstens 10 Proc. Pb.

und daraus wurden nur 6113^{t} Werkblei gewonnen. Als aber im J. 1876 Herr *Jäger*[15] aus Mechernich die Hüttendirektion bis zu 1878 übernommen hatte, wurde der Prozefs viel verbessert. Statt der spanischen Herdöfen hat man eine Art Tiegelöfen (*Pilz*'sche Oefen) mit 4 Wasserformen von 6^{m},10 Höhe und 14 bis 16^{cbm} Inhalt construirt. Ihr eiserner Mantel ruht auf 4 Eisensäulen. 24 solche Oefen sind jetzt im Betriebe. In 24 Stunden werden in einem Ofen 24 bis 25^{t} Beschickung mit einem Koksaufwande von 13 Proc. verschmolzen. Die Beschickung ist folgende:

Alte Schlacke vom Lande oder vom Meeresgrunde . . .	26,00
Gewaschene Ecvoladen	5,00
Briquetten	31,50
Bleiglanz aus Klein-Asien	2,00
Eisenhaltige Schlacke von der französischen Gesellschaft *Les Mines du Laurium* als Zuschlag	19,00
Bleiglanzhaltiger Eisenglanz	15,00
	100,00,

mit einem Durchschnittsgehalte von 10,25 Proc. Pb und 1130 bis 1146^{g} Ag in 1^{t} Blei.

Daraus werden 7,8 bis 8 Proc. Pb mit 1200^{g} Ag in 1^{t} erzeugt. Der Bleiverlust beläuft sich auf 20 bis 24 Proc. und der des Silbers auf 12 bis 18 Proc. Ein Theil der fehlenden Metalle geht nicht verloren, da er im Rauchfange bleibt, welcher eine Länge von 1700^{m} und 16 000^{cbm} Inhalt und 20 000^{qm} Reibungsoberfläche hat.

Die jährliche Production dieser Hütte ist ungefähr 10 000^{t} mit 1200 bis 1500^{g} in 1^{t} Werkblei. Der Kostenaufwand für 1^{t} (im Durchschnitte

[15] Die Gesellschaft hat dem Herrn *Phokion Negris* viel zu verdanken, welcher mit grofsem Eifer und Fleifs über 10 Jahre als Generaldirector derselben fungirte.

von Januar bis Ende August 1888) ist 370,61 Francs für 1ᵗ Werkblei.[16] Dasselbe wird alles in England verkauft, man hegt aber die Absicht, den Zinkprozefs *Parkes* einzuführen, um Kaufblei in Laurium darzustellen.

Für den Transport der Ecvoladen besitzt die Gesellschaft 23^{km} schmalspurige Eisenbahn, und eine Luftbahn von 1840^{m} Länge, welche die Ecvoladen bis zu 108^{m} Höhe bringt. Aufserdem besitzt die Gesellschaft zwischen Athen und Laurium (nebst der Zweiglinie Athen-Kephissia) eine schmalspurige Verkehrsbahn von 76^{km}, welche ihr 5549283 Francs gekostet hat. Die Einnahmen dieser Bahn waren im J. 1887 519108 Francs, die Ausgaben 311580 Francs, also ein Reingewinn von 207528 Francs.

β) Die französische Gesellschaft „Les mines du Laurium“.

Eigentlich ist diese Gesellschaft die einzige, die in Griechenland die Montanindustrie in hohem Grade entwickelt und in blühenden Zustand gebracht hat, weil sie den gröfsten und besten Theil von Laurium bestizt (über 54000 Stremmas) und in Betrieb hat. Sie wurde gegründet in Paris im J. 1875 mit einem Grundkapitale von 16300000 Francs (32600 Actien zu 500 Francs). Sie verschmilzt nicht nur Bleierze, sondern auch reiche Zinkerze, welche sie calcinirt nach Belgien schickt, da bei uns hier die Zinkdestillation eine sehr kostspielige Sache ist.

Die alten Gruben Lauriums sind wieder bekannt geworden seit die französische Gesellschaft *Roux et Co.* das Verschmelzen der alten Schlacken übernommen hatte, wobei sie viele Millionen Francs gewann. Man berechnet das ganze metallführende Gebiet auf 200000 Stremmas (1 Stremma = $^{1}/_{10}{}^{ha}$, also 1000^{qm}), welches von den Alten durch und durch untersucht wurde. Man hat auf Laurium 2000 Schächte und geneigte Stollen entdeckt, womit man in der alten Zeit die verschiedenen Erzlagerstätten aufgeschlossen und abgebaut hat.[17]

Die Baue der Alten sind grofsartig[18], manchmal bilden sie im Marmor enge schlangenförmige Strecken, wo man nur mit grofser Mühe hindurchkriechen kann. In anderen Stellen findet man grofse Hohlräume und unterirdische Säle oft 10^{m} hoch, welche ganz schön von Pfeilern aus trockener Mauer unterstützt werden. An den Wänden dieser so beschwerlich zu durchfahrenden Strecken sind kleine Höhlungen angebracht, wo die zur Beleuchtung dienenden *thönernen Lampen*[19] und die Wasserkrüge standen, um den damaligen armen Sklaven den Weg zu zeigen und ihren Durst zu löschen.

Fig. 4. Fig. 5. Fig. 6.

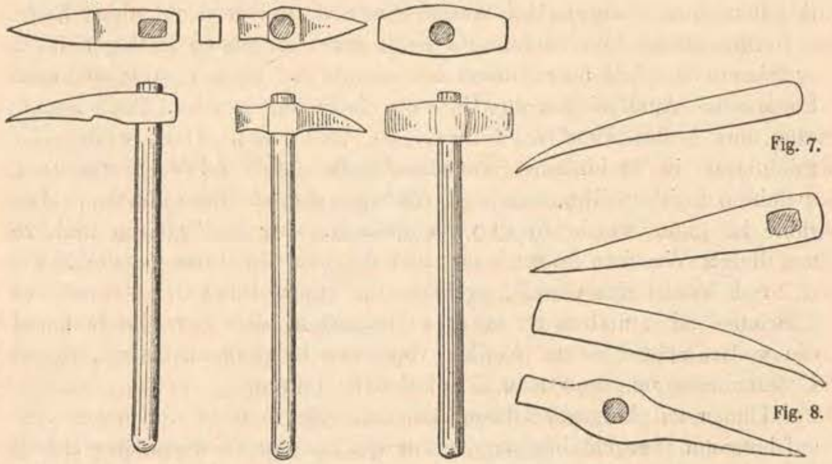

Fig. 7.

Fig. 8.

Es versteht sich von selbst, dafs damals das Hauen des Gesteines und der Abbau sehr schwierig waren, da man das Sprengpulver nicht kannte. Man arbeitete mit Schlägel und Eisen, und anderen Hammerarten, wovon die griechische Gesellschaft einige alte Exemplare ausgestellt hat (Fig. 4 bis 8). Man sieht noch an den Wänden gut er-

[16] Analyse von Werkblei:

Pb	99,014	As	0,087
Ag	0,150	Sb	0,549
Cu	0,167	Fe	0,035

Alte Schlacke von Barboliaki (nach *Diez*):

SiO^2	27,50	MgO	1,19
FeO	25,20	Mn_2O_3	0,05
Fe_2O_3	2,15	Na_2O	0,02
CuO	12,15	CuO	0,31
PbO	15,36	Sb_2O_3	0,34
Al_2O_3	2,70	As_2O_5	0,40
ZnO	5,50	S	0,27
P_2O_5	5,45	CO^2	1,03

[17] Gewöhnlich haben die Schächte einen Durchschnitt von 4^{qm} und eine Tiefe von 20 bis 120^{m}. In Folge dessen ist ihr Raum ungefähr 640000^{cbm} mit einem Gewichte von 1800000^{t}.

[18] Nach einer Berechnung des Herrn *Cordellas* war die aus diesen Gruben in 300 Jahren herausgeförderte Masse 105000000^{cbm}, wobei 3000 Bergleute fortwährend arbeiteten, und im Ganzen 15000 Arbeiter, welche, wie bekannt zum meisten Sklaven waren. Daraus wurden 2100084^{t} Werkblei und 8400, Silber erzeugt, deren Werth 4171378600 Drachmen war.

[19] Die griechische Gesellschaft hat eine Reihe von alten Lampen aufgestellt von denen wir zwei Abbildungen wiedergeben. Die dritte ist aus Eisen construirt und ganz ähnlich mit derjenigen, welche man noch jetzt in vielen Dörfern in Gebrauch hat (Fig. 9).

Fig. 9.

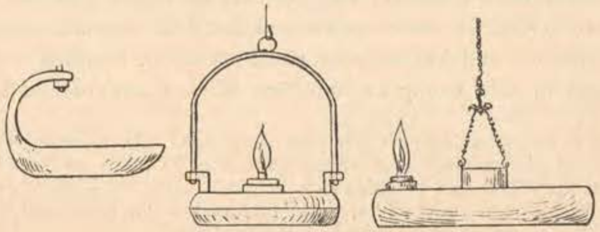

haltene Spuren dieser Arbeit, denn merkwürdiger Weise haben sich alle diese alten Baue bis jetzt sehr gut erhalten. So lange in diesen Gruben Sklaven arbeiteten, deren Leben fürchterlich elend gewesen sein mufste, war der Abbau billig und der Gewinn der Grubenbesitzer ein grofser. Dann verfiel die Abbauwürdigkeit der lauriotischen Gruben, einerseits wegen Mangel an Sklaven, andererseits weil die Arbeit immer tiefer und daher immer schwieriger wurde, und weil der für das Fortblühen des Bergbaues besorgte Athenische Staat zu existiren aufgehört hatte.

Die auf der Oberfläche oder nahe daran liegenden Erzlagerstätten wurden sehr leicht aufgefunden und abgebaut. Hierzu hatte an vielen Stellen das Ausstreichen des Galmeis als Führer gedient. Doch kannte man damals den Metallwerth desselben noch nicht. Dann wurden die mit diesem in Verbindung stehenden Gänge und ihre Zweige abgebaut, welche zu tiefer liegenden und reicheren Lagerstätten führten. Der reine Bleiglanz wurde direkt verschmolzen, aber die ärmeren Bleierze erst durch Waschen angereichert und dann in die Hütte gegeben.

Solches ist das Gebiet, welches die französische Gesellschaft auf Laurium besitzt und es ist leicht zu begreifen, dafs der alte Bau und die vielen Schächte und Stollen viel dazu beigetragen haben, dieses Unternehmen zu glänzenden Resultaten zu führen.

Die ersten bergmännischen Arbeiten, die man in der neuen Zeit auf Laurium gemacht hat, verdanken wir der französischen Gesellschaft *Roux et Co.* (1865), welche sich damals mit dem Verschmelzen von alten Schlacken beschäftigte. Als aber seit 1875 die neue Gesellschaft gebildet wurde, ist die Arbeit in grofsen Aufschwung gekommen und nicht nur reiche Blei- und Zinklagerstätten sind aufgeschlossen, sondern auch eine grofsartige Aufbereitung, Zinkcalciniröfen und Bleihütten sind gebaut und in Betrieb gesetzt.

1) *Die Gruben.*

Die grofse Ausdehnung der Contactlagerstätten, die Unregelmäfsigkeit der Griffons und die Caprice der Croiseurs[20] verlangen verschiedene Abbaumethoden. Die Arbeit fängt zuerst mit dem Abräumen der alten Baue an, welche, wie schon gesagt, sich überall in Laurium vorfinden. Und nachdem auf diese Weise die Abbauwürdigkeit einer Lagerstätte erkannt wird, wählt man die passende Abbaumethode mit den dazu nöthigen Förderschächten und wagerechten oder geneigten Strecken und Stollen. Der Abbau ist nach der Gestalt der Erzlagerstätte eingerichtet, deren Mächtigkeit und Verlauf sehr stark wechselt, nämlich von einigen dünnen Gängen mit wenig Centimetern Mächtigkeit bis zu kolossalen

[20] Aus den Contactlagergängen sind diejenigen die mächtigsten, welche als Hangendes Glimmerschiefer haben (vgl. Fig. 3). Ein anderer Theil der Erze (besonders Zinkerze) befindet sich in Spaltungen des Kalksteines, welche nach zwei Richtungen rechtwinkelig auf einander verlaufen, nämlich N 45° O und N 45° W. Die zweiten (Croiseurs) sind seltener.

Stöcken, deren Inhalt mehrere Tausend Cubikmeter ausmacht. In Folge dessen werden alle bekannten Abbaumethoden nach einander in Anwendung gebracht (nach einigen schriftlichen Berichten des Herrn Direktor *Catelin*). Gewöhnlich wird zuerst bis zu den untersten Grenzen der Lagerstätte abgeteuft, um den Abbau der ganzen Erzmasse zu versichern. Dann werden die abgebauten Räume mit Steinen gefüllt, die nicht nur als Zimmerung das Leben der Arbeiter sichern, sondern auch den Zutritt zu einer anderen Lagerstätte ermöglichen, welche von der ersten durch taubes Gestein von unbedeutender Mächtigkeit getrennt sein können (vgl. Fig. 3).[21]

Die Länge der im J. 1888 ausgerichteten Strecken ist ungefähr 8^{km}, man mufs aber noch 20000^{cbm} von hohlem Raume hinzurechnen, den man im Kalkstein bewerkstelligte, um das Erz abzubauen. Man rechnet gegenwärtig in der ganzen Concession der Gesellschaft über 80^{km} gut erhaltener Strecken und Stollen; zwei Drittel davon haben schmalspurige Eisenbahn von $0^{m},5$ für die Circulation der kleinen Eisenhunde, welche durch den Förderschacht herausgezogen werden, z. B. von Kamarisa (Serpieri-Schacht Nr. 1). Das Gestell der Schächte kann nur einen Hund von 1 bis $1^1/_2{}^t$ aufnehmen. Das breite Seil aus Hanf, welches sich gut bewährt, hat eine Fangvorrichtung. Die Erze, welche in diesem Jahre abgebaut werden, sind hauptsächlich Blei (Bleierde, Bleiglanz), Zink (Blende und Galmei) sowie Eisenerze. Hier mufs man in Betracht ziehen, dafs sehr reiche, direkt verschmelzbare Erze nicht viel in Laurium vorkommen; theils weil die Alten die reinen und reichen Erze abgebaut haben, theils weil man die obengenannten Erze nicht getrennt von einander, sondern gemischt und nicht geeignet für Schmelzprozesse findet. In Folge dessen ist man genöthigt, einen grofsen Theil davon einer passenden Aufbereitung zu unterwerfen, wie wir weiter unten sehen werden. Das ganze Grubenpersonal beläuft sich auf 1500 Mann, meistens Griechen und Italiener.

2) *Die Aufbereitung.*

In zwei Gebäuden in Kyprianos, unweit des Fleckens Ergastiria, wo sich die griechische Gesellschaft etablirt hat, befindet sich die Aufbereitung der französischen Gesellschaft. Durch eine Steinbrechmaschine und ein Walzwerk werden die Erze (Bleiglanz, Blende, Pyrit, Bleierde) zerkleinert, durch eine Reihe von Trommeln classirt und dann durch continuirliche Setzmaschinen sortirt (wie wir weiter oben bei der Aufbereitung der griechischen Gesellschaft gesehen haben). Leider

[21] Schöne Grund- und Seigerrisse der um das Dorf Kamarisa (Laurium) liegenden Gruben hat die französische Gesellschaft ausgestellt. Die Fig. 3 (S. 9) stellt einen Theil von diesen Seigerrissen dar, welchen wir nur von weitem mit Bleistift abzeichnen konnten. Er ist also nicht genau, zeigt jedoch ungefähr die Gröfse und Form der Lagerstätten und besonders der Griffons, welche den besten und schönsten Galmei enthalten.

haben wir keine ausführliche Beschreibung dieser Wäsche wie bei der griechischen, doch ersehen wir aus den ausgestellten Waschproducten, dafs man 10 Klassen erzeugt, nämlich: 1) Korngröfse von 6 bis 8^{mm}, 2) von 5 bis 6, 3) von 4 bis 5, 4) von 3 bis 4, 5) von $2\frac{1}{2}$ bis 3, 6) von $2\frac{1}{4}$ bis 2, 7) von 2 bis $1\frac{1}{2}$, 8) von 1 bis $\frac{1}{2}$, 9) von $\frac{1}{2}$ bis fein, 10) fein. Von jeder Klasse erzeugt man 5 Sorten, nämlich: 1) Bleiglanz Nr. 1 mit 70 bis 50 Proc. Pb und 3 bis 4 Proc. Zn, 2) Bleiglanz Nr. 2 mit 58 bis 30 Proc. Pb und 12 bis 3 Proc. Zn, 3) Kieselige Bleierze von 8 bis 9 Proc. Pb und 16 bis 20 Proc. Zn, 4) Blende mit 2 bis 5 Proc. Pb und 34 bis 40 Proc. Zn, 5) Steril mit 0 bis $1\frac{1}{2}$ Proc. Pb und bis 9 Proc. Zn. Die reichsten Schliche sind die der 6. bis 7. Klasse, deren Bleiglanz Nr. 1 70 Proc. Pb und Bleiglanz Nr. 2 56 bis 58 Proc. Pb enthält. Hieran arbeiten 300 Mann, welche innerhalb 24 Stunden 450^{t} rohes Erz aufbereiten.

3) *Das Verschmelzen der Bleierze.*

Weil ein grofser Theil der oben erwähnten Waschproducte noch unrein und arm bleibt, so dafs man ihn im Ausland nicht verkaufen kann, hat man auf Kyprianos eine Schmelzhütte eingerichtet, deren Oefen fast ganz ebenso wie die der griechischen Gesellschaft sind. Leider haben wir keinen Bericht, welcher uns etwas Genaues über den Schmelzprozefs mittheilen könnte. Nur das ist genau bekannt, dafs diejenigen Bleierze, welche 8 bis 12 Proc. Blei enthalten, in Briquettenform verschmolzen werden. Die reicheren werden nach Frankreich exportirt[22], wo sie mit anderen Erzen verschmolzen werden. Man erzeugt in Kyprianos täglich 12 bis 15^{t} Werkblei, wovon zwei grofse Pyramiden im Ausstellungspalaste zu sehen waren. Im J. 1887 erzeugte diese Gesellschaft 3160^{t} Werkblei und 1616^{t} silberhaltigen Bleiglanz, 7761^{t} blendige und kiesige Bleierze und 21^{t},525 manganhaltige Eisenerze. Das ganze Hüttenpersonal besteht ungefähr aus 240 Arbetern unter der Leitung eines Hüttendirektors und 4 Hüttenmeister.

4) *Das Calciniren des Galmeis.*

Es wurde schon oben erwähnt, dafs Galmei auf Laurium in grofser Menge vorkommt und dafs seine Destillation in Griechenland noch mit vielen Schwierigkeiten und Kosten verbunden ist, deshalb ist man genöthigt, dieses Erz nach Belgien zu exportiren, wo daraus Zink hergestellt wird. Um aber diese Erze leichter und transportfäliger zu machen und ihnen die nöthige Auflockerung zu geben, wird die Kohlensäure daraus entfernt, indem man den gröfsten Theil derselben (die Stückerze) in Schachtöfen und den Rest (Erzklein) in Flammenöfen calcinirt.[23]

[22] Es bleibt mir unbekannt, warum diese Erze exporirt und nicht von derselben Gesellschaft verschmolzen oder der griechischen verkauft werden, welche sie brauchen kann.

[23] Nach dem Rösten wird das Zinkerz im Durchschnitte um 30 Proc. an Zink leichter.

Zur Calcination dienen zwei Flammenöfen, welche täglich 20^{t} Erz brennen, und 17 Schachtöfen mit Brennmaterialeinschichtung und 4 Ausziehöffnungen, welche zum Theil aus Glimmerschiefer mit einem eisernen Mantel gebaut werden und ganz ähnlich wie die von Altenberg aussehen und folgende Dimensionen haben: Höhe des Schachtes 7^{m},5, Kernschacht 6^{m},2 hoch und oben 2^{m} breit, Arbeitsgewölbe vorn 3^{m} hoch und 1^{m},8 breit. Das Calcinirpersonal besteht aus 40 Arbeitern. Im J. 1887 exportirte die Gesellschaft über 33000^{t} calcinirtes Zinkerz, dessen Zinkgehalt 30 bis 40 Proc. war.

5) *Monatlicher Aufwand, Einfuhr und Ausfuhr.*

Im Durchschnitte verbraucht die Gesellschaft monatlich 420000 Drachmen, welche so vertheilt werden: 1) Für die Gruben 200000 Drachmen, 2) für Eisenbahn und Transport 20000 Drachmen, 3) für Calcination und Wäsche 47000 Drachmen, 4) für die Bleihütte 85000 Drachmen und 5) für die Werkstatt und andere Kosten 70000 Drachmen.

Es werden jährlich ungefähr 50000^{t} von Eisen-Zink-Bleierzen und Werkblei ausgeführt und 20000^{t} von Steinkohlen, Koks, Anthracit, Briquetten u. s. w. eingeführt.

C. *Die Schwefelgruben von Melos, die Schmirgel von Naxos und andere nutzbare Mineralien und Gesteine.*

Melos. Wie bekannt liegt die Insel Melos (Milos = 147^{qkm},7) östlich von der Halbinsel Morea in einer Entfernung von ungefähr 100^{km}. Sie ist ein Glied der Kette des vulkanischen Herdes Griechenlands, ihr grofser Hafen ist räumlich genug für eine ganze Flotte. — Die ganze Westhälfte der Insel ist wenig von vulkanischen Kraftäufserungen berührt. Nur östlich des grofsen Sanct Eliasberges (774^{m}) erscheint die vulkanische Thätigkeit mit dem Auftreten von Trachyt, Obsidian und Bimstein u. s. w. Die kleine Insel ist sehr interessant wegen ihrer Schwefelgruben, Mühlsteine, Gyps und silberhaltigem Baryt.

1) *Die Schwefelgruben.*

Die Schwefellager von Milos, welche zum Theil von den Alten abgebaut wurden, liegen an der Ostseite der Insel und besonders bei dem Orte Pherlingos. Diese Schwefellager bestehen aus einem verwitterten und mit durchschnittlich 32 Proc. Schwefel imprägnirten Trachyt, der an manchen Stellen Federalaun enthält. Alle diese Lager, welche frei von Wasser sind, liegen in unverändertem Trachyt und bilden darin unregelmäfsige bogenförmige Zonen, die von Norden nach Süden streichen und manchmal eine Mächtigkeit von 20^{m} erreichen. Das Contactgestein ist pulverig und schneeweifs. Die Italiener nennen es Cotonazzo oder Stucco. — Der Abbau des Schwefels wird durch Stollen betrieben, welche eine Richtung von Süden nach Norden haben und den Abhang des vor-

stehenden Berges verfolgen. In Folge dessen geht der Stollenbau treppenförmig hinauf. Die entstandenen und tieferliegenden Hohlräume werden mit Bergversatz gefüllt. Aufserdem hat man dort 6 Wetterzüge (ψυχαγώγια) von 80 bis 120^{m} Länge, um die schädliche Luft zu entfernen, und zwei Rollschächte, wodurch man die in verschiedenen Niveaux abgebauten Schwefelerze bis zu dem centralen Stollen bringt, welcher als Förderstollen dient. Die Förderung bis zur Hütte geschieht durch Eisenbahn (System *Décauville*). — Das Verschmelzen der Schwefelerze findet in *Doppionis*-Oefen statt, die in Italien (Romania) üblich sind. Die Abscheidung des Schwefels geschieht hierin durch Sublimation. Diese eiförmigen, aus Gufseisen construirten Oefen schliefsen hermetisch und werden mit Braunkohlen von Kumi oder Gasfabrikenkoks geheizt. Die entstandenen Schwefeldämpfe werden durch gufseiserne Röhren in Retorten geleitet, worin sie flüssig werden, worauf man den Schwefel in Formen giefst. Obwohl nach dieser Methode kein Verbrennen des Schwefels stattfindet, ist doch das Ausbringen nicht befriedigend, $^1/_3$ des Schwefels geht verloren und nur 18 bis 20 Proc. von den 32 Proc. wird gewonnen. Aber dennoch hat die Erfahrung gezeigt, dafs diese Methode, obwohl kostspieliger, besser als die alte sicilianische (Calcorone) ist. Der ganze auf Milos gewonnene Schwefel, 1150 bis 2000^{t} jährlich, wird innerhalb Griechenlands verbraucht, er kostet 20 Lepta für 1 Oka (ungefähr 15 Centimes für 1^{k}) und dient zum Schwefeln der Weinberge.

2) *Mühlstein- und Gypsbrüche.*

Die Mühlsteinbrüche, welche seit der Befreiung des Landes Staatseigenthum sind, liegen ebenfalls an der Ostseite der Insel. Es sind dies die besten im Orient, sie bestehen aus einem porösen, sehr harten und fast reinen Quarzgesteine, liegen im Trachyt und werden durch Stollen abgebaut. Diese Abbaumethode ist sehr schlecht, die Regierung hat daraus einen jährlichen Ertrag von kaum 40000 bis 50000 Drachmen (mit einem Kostenaufwande von 8000 bis 10000 Drachmen). Es geht jedoch das Finanzministerium mit der Absicht um, ganz neue Methoden einzuführen, um bessere Mühlsteinstücke zu gewinnen und so den Ertrag zu erhöhen.

Dem Fiscus gehören ebenfalls die Gypsbrüche (ὀρυχεῖα) von Milos, welche jährlich 3000 Centner von weifsem Gyps erzeugen (zu 5 Drachmen für 1 Centner). Diesen Gyps benutzt man zum Gypsen des Harzweines (eine Art Wein, welche durch Zusatz von Fichtenharz des Pinus Halepensis einen angenehm bitteren, dem Biere ähnlichen Geschmack bekommt). Gyps kommt jedoch nicht nur in Milos und Laurium, sondern auch an vielen anderen Stellen in grofser Menge vor, z. B. an der Solfatara Sussaki in der Nähe von Corinth, wo auch Schwefel vorkommt, auf den Inseln Kephalonien und Zante, in Lakonien (Basta), in Aetolikon, auf Skyros (Ort Glossa) u. s. w.

Auf Milos kommen auch Manganerze vor und ein derber Baryt, welcher silberhaltig ist. Diesen Baryt habe ich mit dem Löthrohr quantitativ untersucht und in 5 Proben 0,02 bis 0,08 Proc. Ag gefunden. Man kann also dieses Mineral, welches das Silber, wie es scheint, als Schwefelsilber enthält, als Silbererz betrachten. Von diesem Minerale wurden im J. 1887 4864^{t} abgebaut und exportirt.

Der Schmirgel von Naxos.

Die östlich von Paros liegende Insel Naxos, 448^{qkm},8, welche sehr bergig, aber sehr fruchtbar ist, besteht hauptsächlich aus Glimmerschiefer und Kalkstein und im nördlichen Theile aus Granit, der auch auf der Inselgruppe von Tenos Mykonos, Delos, Reneia und Paros vorkommt.

Naxos ist wohlbekannt wegen des ausgezeichneten Schmirgels, welcher an der Ostseite dieser Insel zwischen Kalkstein, meistens aber auf der Oberfläche vorkommt. Viele Punkte auf Naxos, sowie auch auf anderen Inseln (Paros, Herakleia, Sikinos) sind als Schmirgel haltig bekannt, aber der Abbau dieses nützlichen Minerals, der durch Feuersetzen erfolgt, beschränkt sich nur auf einige Gemeinden der Insel Naxos, welche in der Nähe der Ankerplätze Lion und Mutzunes liegen. Es sind dies die Gemeinden Apiranthia (Spiliës, Machaeras, Skaphi, Kakorrhyaki) und Koronis (Korka, Amalia, Kastelakia, Pesules). Man unterscheidet zwei Sorten von Schmirgel, die erste und bessere ist mit Magneteisenerz gemengt. Die andere ist weicher und enthält Glimmerblättchen.

Der Fiskus hat den Schmirgelabbau auf 12 Jahre verpachtet. Der Pächter ist verpflichtet, jährlich 40000 Kantar (zu 55^{k}) von der ersten Sorte zu exportiren, wofür er der Staatskasse 12,20 Drachmen für 1 Kantar (= 488000 Drachmen) zahlt. Das Abbaurecht haben die Gemeinden Apiranthia und Koronis (500 Einwohner), welche vom Staate 2,5 Drachmen für 1 Kantar als Lohn bekommen; so beträgt der ganze Kostenaufwand 120000 Drachmen.

Da die auf der Oberfläche liegenden Schmirgellager zum gröfsten Theile ausgeschöpft sind und diejenigen, welche zwischen Kalkstein oder auf sehr steilen Stellen vorkommen, sich nicht so leicht abbauen lassen, so hat die Regierung die Absicht, mit Ablauf der Pachtungsfrist (im J. 1889) den Abbau durch regelmäfsige Stollen, Strecken und Förderungsbahnen zu regeln, um den Schmirgelverlust und Kostenaufwand zu vermindern. Auf diese Weise gedenkt das Finanzministerium auch die zweite Sorte zu benutzen, die viel besser ist als der Schmirgel Kleinasiens, der um 5 Drachmen das Kantar verkauft wird.

Eine gut organisirte Gesellschaft kann nicht nur den Abbau des Schmirgels übernehmen, sondern auch die Verarbeitung dieses Minerals, was hier in Griechenland nicht sehr kostspielig zu bewerkstelligen sein wird.

Chromit, Magnesit, Meerschaum und Amiant.

An vielen Orten kommt Serpentin vor, aber die beste Sorte davon findet man in Tenos, diese war auch bei den Alten sehr beliebt. Der Serpentin hat den technischen Werth, dafs man in ihm manche nutzbaren Mineralien findet, besonders Chromit, Magnesit, Meerschaum und Amiant. Der Chromit[24] bildet im Serpentin, besonders in Boeotien und Euboea, Impregnationen und Putze oder grofse Nester und Stöcke, die manchmal abbauwürdig sind, wie z. B. auf den Inseln Skyros (Vurlos, Achladon, Xydia), Euboea (Vatonta, Kumi) und bei Tzangali (Larissa in Thessalien). In Bezug auf dieses Mineral sind jedoch die bergmäfsigen Arbeiten längst in Griechenland eingestellt, weil sie zu kostspielig waren und nicht mit den in Kleinasien seitdem entdeckten reichen Chromitlagerstätten concurriren konnten. Letztere befinden sich in Ismid (Nikomedia).

Der kryptokrystallinische Magnesit ist in Griechenland sehr verbreitet und bildet im Serpentin gangförmige Lagerstätten, welche oft abbauwürdig sind und manchmal ganz reinen schneeweifsen Magnesit enthalten. Besonders auf Euboea bei Mantudi, Achmet-aga und Papades werden reiche Lagerstätten abgebaut und jährlich über 7000^t Magnesit exportirt, welcher mit 22 Francs die Tonne bezahlt wird. Magnesit kommt auch in Phthiotis, auf der Insel Spetzae, bei Kumi und Chalkis vor, auch in Perachora bei Korinth, wo der aus Gabbro entstandene Serpentin sehr verbreitet ist und hinüber bis Dombräna reicht.

Oestlich von Theben, bei St. Theodoros am Hügel Strongylos, kommt ein Serpentinconglomerat vor, welches Nester von Meerschaum enthält, der nicht viel werth ist, da er eine graue Farbe hat und voller Sprünge ist. Auch bei den Wassermühlen des Dorfes Achmet-Aga (Euboea) kommt Meerschaum in Serpentin vor, der ebenfalls nicht gut ist.

Alte Schriftsteller, wie *Strabo*[25], erwähnen, dafs in verschiedenen Gegenden, besonders in Kurystos (Euboea), ein faseriges Mineral zu Geweben verarbeitet wurde, welche unverbrennbar waren. Auch heute noch sind viele Stellen bekannt, wo Amiant und Asbest vorkommen, wie bei Styra (Karystos), Anophe, Skyros, Andros und sogar beim Kloster Käsariani unweit Athens. Aber nirgends hat man bis jetzt ordentlich geschürft, um dieses kostbare Mineral aufzuschliefsen.

---

[24] In einem Chromit von Perachora (bei Corinth) fand ich vor Jahren in Freiberg bis 55 Proc. Cr^2O^3 und 17 Proc. MgO und 21 Proc. $Fe^2O^3Al^2O^3$. Das mineralogische Cabinet der Universität besitzt Exemplare aus Skyros mit Nickelsmaragd und aus Tenos mit Kämmerit bedeckt.

[25] *Ἐν δὲ τῇ Καρύστῳ καὶ ἡ λίθος φύεται ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕφη χειρόμακρα γίνεσθαι, ῥυπωθέντα δ' εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει τὸν θίνον παραπλησίως.* (Strab. Geogr. Lib. X Cap. I.)

Baumaterialien.

Griechenland ist ein Bergland und in Folge dessen sehr reich an Baumaterialien eruptiver und sedimentärer Natur. Granit, wie schon erwähnt wurde, kommt auf Laurium, Tenos, Myconos, Delos, Reneia, Naxos und Paros vor, es wird aber nichts davon gewonnen. Athen könnte jedoch den Granit von Laurium oder den vor seinen Thoren stehenden Plakit recht gut als Pflaster für seine staubigen Strafsen gebrauchen.

Trachyt kommt in allen vulkanischen Gegenden wie auch bei Korinth (Susuki) vor. Man gebraucht den verwitterten (*πῶρος*) als Baumaterial, den guten als Mühlsteine (Aegina, Methana). Derselbe könnte auch als Pflaster für die Strafsen Athens und Piraeus' dienen, da es nicht schwer sein dürfte, ihn von Methana oder Susaki herüber zu schaffen. Gneis findet man nur auf Paros, der Glimmerschiefer ist aber in Griechenland sehr verbreitet, dieser läfst sich an manchen Orten gut in Trottoirplatten zerschlagen, wie z. B. der Kalkglimmerschiefer der Inseln Petalii östlich von Attika, der von Marmarion (Karystos) und von Tenos und Andros, welcher sehr gute und feste Platten gibt ($1^m \times 0{,}50$ M.). In Laurium benutzt man den Glimmerschiefer zum Baue der Schacht- und Calciniröfen, da er feuerfest ist. — Auf der Insel Santorin (Thera), sowie auf den nahe derselben liegenden Inselchen Therasia und Aspronisia befindet sich ein Bimstein- oder Puzzolan-Lager 8 bis 15^m mächtig, welches im Vereine mit dem köstlichen Weine, der auf dieser Insel wächst, den Wohlstand der Einwohner ausmacht. Es werden jährlich 28000^t Puzzolan ausgeführt. Der Fiskus bekommt für 1^t 2,50 Drachmen als Steuer, und die Tonne wird an Ort und Stelle mit 10 bis 12 Drachmen bezahlt.

Um 1^{cbm} festen Wassermörtel zu erzeugen braucht man

0^{cbm},71 Steinstücke,
0^{cbm},65 Puzzolan,
0^{cbm},20 gelöschten Kalk,
0^{cbm},10 Sand.

Auch plastischer Thon von ausgezeichneter Qualität kommt in vielen Stellen vor, woraus die Alten ihre Gefäfse, Puppen, Lampen u. s. w. construirten, welche jetzt von grofser archäologischer Bedeutung sind. Athen, Theben, Aegina, Megara, Euboea (Xerochorion u. a.), Patras, Amplissa u. s. w. haben ausgedehnte Thonlager, die man jetzt zur Herstellung von Ziegeln, Gefäfsen, Statuen u. s. w. braucht. Milos aber besitzt einen schneeweifsen feuerfesten Thon, der sich ganz gut eignet, nicht nur für feuerfeste Ziegel und Muffel, sondern auch für die ***Porzellan-Industrie.***

Was aber Griechenland auszeichnet, sind die schönen Marmorarten, deren man bis jetzt 72 von verschiedenen Farben und Structur unter-

schieden hat.[26] Nicht nur Paros und Athen besitzen den weltbekannten schneeweifsen Marmor, der heute noch wie im Alterthume den Architekten und Bildhauern als Rohmaterial dient, sondern auch andere Orte haben schönen Marmor, wie z. B. Doliana in Arkadien, Argalasti bei Larissa, Lagia in Lakonien, Tenos u. s. w. Aber die Inseln Jos und Skyros (besonders die letztere) besitzen die besten Sorten. Herr *Brutos* (Bildhauer und Professor am Polytechnikum zu Athen) hat ein Dodekatheon ausgestellt. Die meisten Götter desselben waren aus pentelischem Marmor (aus Kokkinara und den alten Marmorbrüchen), die Athene und Hera aus Marmor von Jos, und der Zeus aus Marmor von Skyros. Letzterer ist der beste und gleicht dem karrarischen Marmor. Leider aber konnte sich der Künstler nur wenig davon verschaffen, da es auf Skyros keinen ordentlichen Steinbruch gibt. Der parische Marmor ist brüchig und daher für Bildhauer wenig geeignet. Auch gefärbten und conglomeratartigen oder breccienartigen Marmor gibt es in Griechenland an vielen Orten.

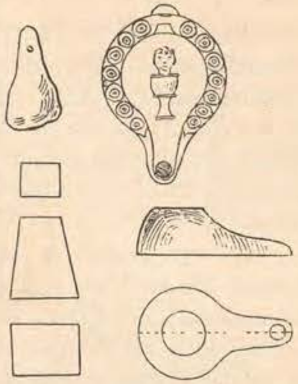
In den Bergwerken aufgefundene Gewichte von Thon.

Wir erwähnen davon die bekanntesten: Weifsgrau, röthlichweifs, bläulichgrau, schwärzlichgrau in Lakonien (Lagia, Kolokynthia), Skyros (Papatzani, Ronia) Taenoron, Levadia (Trophonion), Hymettus (Johannes, Kynigos), Troezen (Vuno), Laurium, Karystos, Andros, Tenos, Tyrnavos (Cratiri). Schwarz in Lakonien (Skutari), Skyros (bei Tristomon) bei Nauplion (St. Elias), breccienartig bei Athen (Arios Pagos), auf Skyros (Tristomon, Vuno), bei Larissa. Conglomeratartig auf Poros, grün auf Tenos u. s. w. An manchen Orten läfst sich das Gestein in grofse Platten zerschlagen, die dann geschliffen als schöne Tischplatten verwendet werden. Hieraus ersieht man, dafs in Griechenland die Marmorindustrie einer grofsen Entwickelung fähig ist. Aufser diesen Marmorsorten existiren in Griechenland sehr viele Steinbrüche vom gewöhnlichen Kalksteine der Kreide- (Lycabettos) und Tertiärperiode, den man als Baumaterial, zur Darstellung von Kalk und zu Hafenbauten u. s. w. benutzt. Z. B. ist der Wellenbrecher (brise-lames) des Hafens von Patras aus Kreidekalkstein des gegenüber liegenden Berges Varassova (Chalkia) construirt. Die Vollendung dieses Werkes, das in zwei Jahren fertig sein wird, hat eine französische Gesellschaft für 8 000 000 Drachmen übernommen. Auch lithographischer Kalkstein kommt in Griechenland

[26] Herr *Katzaros* hat eine wundervolle Sammlung aus polirten Quadermarmorstücken ausgestellt.

vor, auf Meganisi bei Leukas, bei Argos, Agrinion (Arkananien), auf dem Inselchen Makáron bei Tenos und bei Monembasia. Aber die in der Ausstellung fungirenden Exemplare sind nicht besonders, da sie viele Sprünge und Risse haben, die voll Kalkspath sind. Wir wollen nicht unerwähnt lassen, dafs an vielen Punkten eine ausgezeichnete *Miltos* (d. i. Röthel) und Oker vorkommt (Kimolos, Athen, Milos, Skyros, Skopelos u. s. w.). Die Fischer haben die Gewohnheit, damit die Segel der Fischerkähne zu färben.

D. *Die Salinen.*

Das Steinsalz ist in Griechenland fast unbekannt, nur auf Antiparos, Oropos und Monembasia findet man unbedeutende Lager, welche nicht abbauwürdig sind. In Folge dessen verwenden die Einwohner dieses Landes nur Seesalz. Dieses ist seit 1833 Monopol der Regierung. Es wird auf Staatskosten in sogen. Salzgärten oder seichten Teichen (*Ἀλοπήγια, ἁλυκαί*) durch Verdunsten des Seewassers im Sommer gewonnen. Viele solche Halopegia existiren bei uns, deren Boden aus einem guten Thonlager besteht, aber im Betriebe stehen nur die von Leukas, Anabyssos (Laurium), Mesolongion, Artas, Volos, Dombroena, Lamia, Naxos und Milos, welche im Ganzen über 17 000^{t} efsbares Salz erzeugen.

Zur Darstellung des Seesalzes sind zwei Methoden in Gebrauch. In Leukas, Anabyssos und Melos von Mai bis August, also während der gröfsten Hitze wird das Salz continuirlich erzeugt, d. h. man ersetzt unaufhörlich das von der Sonne verdunstete Wasser durch vorher concentrirtes Seewasser, bis eine feste Salzschicht von 0,07 bis 0^{m},08 sich auf der Oberfläche gebildet hat. In den übrigen Salzgärten wird die Krystallisation allwöchentlich unterbrochen, um das erzeugte Salz zu sammeln, und dann erst concentrirtes Seewasser eingeleitet u. s. w. Die erste Methode ist die bessere und billigere, aber sie erzeugt grofse compacte Stücke Salz, die man zermalmen mufs. Die zweite erzeugt weniger Salz, welches aber nicht so compact und daher direkt verkäuflich ist (nach einem Berichte des Finanzministeriums). Der Kostenaufwand für 1 Oka (1 Oka ungefähr $1^{1}/_{3}{}^{k}$) ist weniger als 1 Lepton (= 1 Centime). 1 Oka wird zu 15 Lepta verkauft, so dafs die Regierung einen Reingewinn von 14 Lepta für 1 Oka hat, oder im Ganzen ungefähr $1^{1}/_{2}$ Millionen Drachmen Einkommen. Um das Salz noch reiner und billiger zu erzeugen, geht die Regierung mit der Absicht um, durch technisch ausgebildete und erfahrene Männer die in Frankreich übliche Methode einzuführen. Sie hofft, dafs sie auf diese Weise im Stande sein wird, über 60 Millionen Oka Seesalz zu erzeugen, und zwar mit einem Kostenaufwande von nur 300 000 Drachmen ($^{1}/_{2}$ Lepta für 1 Oka). Ein grofser Theil davon könnte dann zu einem Preise von 3 bis 4 Lepta für 1 Oka nach dem Auslande exportirt werden oder

im Lande zur Sodafabrikation und anderen technischen Zwecken verwendet werden. — Daraus ersieht man, dafs das Salinenwesen in Griechenland von grofser Wichtigkeit ist und eine glänzende Zukunft hat.

Schlufs.

Dies ist es, im Kurzen, was in der neuen Zeit das classische Land der Hellenen der Industrie aus dem Mineralreiche darbieten kann. In einem solchen Lande, wo volle Sicherheit herrscht und die Bevölkerung gegen Fremde die gastfreundlichsten Gesinnungen hegt, können verschiedene Industriezweige durch deutsche Kapitalien ins Leben gerufen und entwickelt werden, welche einen grofsen Gewinn abwerfen werden. Die verschiedenen französischen und englischen Gesellschaften, welche in Griechenland gröfsere Werke unternommen haben, bieten hierfür einen genügenden Beweis.

Κατάστασις

Ἀριθμητική τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δ´ [illegible] διαρκοῦς τῆς Εὐδίσσου. —

ἀριθμός	Ἰδιότης	Μηνιαῖος μισθός	Ὁλικόν ποσόν	
44	φύλακες	70	3080	
3	Ἐπόπται ἐπί τῆς ἀσφαλείας καί τῆς καθαριότητος. —	150	450	
4	Εἰσπράκτορες ἐπί τοῦ περιστροφικοῦ ἀριθμητοῦ. —	100	400	
2	Θυρωροί διά τήν εἴσοδον, δι' ἧς διέρχονται τά μέχρι τοῦ ὑστερικοῦ, οἱ ἐν θέσει ἔξω. —	100	200	
2	Ἀχθοφόροι διά τήν μεταφόρτωσιν τῶν ἀποσταλμένων ἀντικειμένων καί διά ὅπου ἄλλην ἀχθοφορικήν ἐργασίαν	80	160	
2	ὑπηρέται διά τόν καθαρισμόν	45	90	
1	φύλαξ τοῦ ἀποχωρητηρίου	60	60	
			4440. —	

Τό ἀνωτέρω προσωπικόν διωρίσθη, καθόσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἀπῄτουν τοῦτο, ἤτοι

3	φύλακες	διωρίσθησαν	τήν	2	8βρίου
7	"	"	"	6	"
1	"	"	"	1	"
1	"	"	"	7	"
2	"	"	"	8	"
1	"	"	"	9	"
6	"	"	"	13	"
21					

129

21

2 φύλακες διωρίσθησαν τὴν 14 8βρίου
3 „ „ „ 15 „
2 „ „ „ 16 „
2 „ „ „ 17 „
2 „ „ „ 18 „
5 „ „ „ 21 „
1 „ „ „ 22 „
2 „ „ „ 23 „
2 „ „ „ 25 „
2 „ „ „ 2 Νοεμβρίου

2 Ἐνόσουν ἐκ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸ καθαριστήριον τὴν 15 8βρίου
1 „ „ „ „ 20 „

4 Εἰσπράκτορες ἐπὶ τοῦ περιορισμοῦ ἀριθμητικοῦ τὴν 21 8βρίου
2 Θυρωροὶ διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπηρέτου, τοῦ αὐθέντου κτλ. τὴν 16 8βρίου
2 ἀχθοφόροι διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποθηκευομένων ἐνδυμάτων, ὁ μὲν τὴν 25 Ἰουλίου, ὁ δὲ τὴν 19 7βρίου.
2 ὑπηρέται διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ παραπήγματος ἀπὸ τὴν 20 8βρίου
1 φύλαξ τοῦ ἀπολυμαντηρίου ἀπὸ τὴν 15 8βρίου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ φόβου τῆς ἐπιδημίας διὰ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος ἀπελύθησαν οἱ ὑπόλοιποι 11 φύλακες. —

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1888

Ὁ

Προεδρεύων

Α. [illegible]

+ Ιω. Γρυπάρης [illegible] (Μέγας).

+ Αλ. Κουρτίδης (Αλ. [illegible])

+ Ιω. [illegible] (Π. [illegible] Κ.) Μαρκέζης

✓ Ερμονής Κιουσίδης +

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

+ Ν. Δήμας (Ν. [illegible])

✓ Βασ. [illegible] (Δ. Τε.)

+ Α. [illegible].

+ Μάρκος Ισαών.

+ Μιχ. [illegible] (Δήμας)

× Ι. Δήμας.

Ν. Καραβίας (Δήμας)

✓ Κ. Ιωαννίδης.

✓ Ζ. Μελάς

Πα. Τσίγκας

✓ Κ. [illegible].

✓ Θ. Μελάς ✓ Κ. Αγγέλη.

+ Ν. Ζερβουδάκης

Τόλλα Κριάρη Σφακιανή

+ Κ. [illegible].

✓ Μ. Κουφάρδος

+ [illegible]

+ Δ. [illegible]

+ Β. Πελοχάκης + Κων. Ερμονής + Ιω. Ν. Πασχαλάκης

131

Γενικὸν
[illegible] Ἐπιμελητήριον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1886

Ἀριθ. 168

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἐμμανουὴλ ἀπόμαχος [illegible]
τῆς χωροφυλακῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ἐν τῷ Β. [illegible] [illegible] [illegible] μετὰ [illegible]
τὰ εἰς αὐτὸν ἀνατεθέντα καθήκοντα. —

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν [illegible]

[illegible]

ΓΕΝΙΚΟΝ [illegible] ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

17 Δεκεμβρίου 1887
ἐλήφθη τῇ [illegible] μηνί --

132

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΨΥΛΛΑΣ

Φίλτατέ μου Στέφανε,
ὁ κομιστὴς Νικόλαος Μαργέτης
εἶναι ἐκ τῶν ὁδηγῶν [illegible]

ἡ λίαν φιλικῶς καὶ γελοιωδῶς σχεδὸν
ὁμολογήσαι, εἶναι δερματίνη ἡ [illegible]-
φορεῖται ὅτι ἔχει ἀναγνωστοῦ τοιοῦτο
τὰ τὸ Ζάπωρον. Ἐὰν σᾶς χρειάζεται
δύνασθε νὰ τὸν προσκαλέσετε ἐν γένει
[illegible] περὶ τῆς [illegible] ἢ τῆς
[illegible].

Φιλέστατος

[illegible]. [illegible]

133

Σεβαστέ μοι Κύριε Δραγούμη!

Κατευχαριστώ διά την ταχείαν ανάρρωσίν Σας, και από καρδίας εύχομαι ο Ύψιστος να Σας διαφυλάττη εν πληρεστάτη υγεία. —

Ένεκεν των εργασιών μου κατά τον χειμώνα δεν κατόρθωσα να έλθω να Σας ίδω. Συνιστώ κατά την διάκρισιν Σας το όνομα του Σταύρου Φυλακτού, και Σας παρακαλώ να λάβητε την καλωσύνην και ευσπλαγχνίαν να τον διορίσητε εις τα [illegible], όπου ήθελε, βεβαιωθήτε δε, ότι θα πράξητε —

ἔργον ἀγαθὸν καὶ διάσημον, διὰ ὑποχρεώ-
σητε δὲ καὶ ἐμὲ μεγάλως.—

Τὰς προσκυνήσεις μου παρακαλῶ
εἰς τὴν ἐξαίρετον Κυρίαν Σας.—

Δεχθῆτε τὰς προσκυνήσεις τῶν
οἰκείων μου.—

Σας προσκυνῶ
ὁ ὅλως πρόθυμος τοῦ
Μακαρίου Σας
Ἐμμανουὴλ Ι. Ροΐδης

Καλαμάτα
13 7βρίου 1888

134

Φίλε Κύριε Δραγούμη

Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ [illegible] αὐτά
[illegible] ἐκδόσει [illegible] τὸ παρόν
μου [illegible] Λέγουσι [illegible] μου
ἄριστα [illegible] καὶ [illegible], [illegible]
[illegible] δοκιμασίας.
[illegible] γνωστὸς ἡ [illegible] μας
[illegible] καὶ [illegible] παρ' ἡ
[illegible] μας.
Νὰ [illegible] ὅτι [illegible]
παρὰ τοῦ [illegible] μου.
Διατελῶ [illegible]

Γερ. Ἀδαμόπουλος?

Ἀθῆναι 9. Ἰουλ 1886?

Αθήναι 10 Ιουνίου 1888

Σεβαστέ μοι Κύριε Στέφανε!

Συγγνώμην αν σας ενοχλώ διά της παρούσης μου συνιστών υμίν τον απόστρατον χωροφύλακα Κρεμώνταν Αντώνιον, διά τινα εργασίαν εν [illegible], είναι δημοσίας Αθηναϊκής ή δι' υπηρεσίαν αρκετά πιστοί ή ακούραστοι.

Των διαταγών σας πρόθυμος

Α. Ζυμβρακάκης

136

Φίλε κ. Δραγούμη,

Οἱ Ἡσυχασταὶ [illegible] βραχέως
[illegible] εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τὸ στρά-
[illegible] τοῦ κόσμου διότι ἐδημιουργήθησαν
αὐτάς διὰ [illegible] καθυστερημέ-
[illegible] ἄλλοι ἀφιέρωσαν εἰς τὸ ἔθνος, ἀλ-
λὰ φαίνεται ὅτι ἡ [illegible]
[illegible] τὸν ἄνθρωπον μάλιστα ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐγὼ εἶμαι τόσον καθυ-
στερημένος οὐδὲ εἰς Ἡσυχαστὴς [illegible]
[illegible] ὑπάρχει εἰς αὐτάς, ἤμαθα ἆρα
νὰ διδάσκωμεν καὶ ὄχι νὰ [illegible]
ἐγὼ εἶμαι [illegible] εἰς
ὅλα τὰ εἴδη τῆς [illegible] τὰ [illegible]
[illegible] εἰς αὐτὸ νὰ χρησιμεύσω καὶ
ὑπὸ τὸν [illegible] διοικητὴν τοῦ [illegible]

κ. Βεγλέρη καὶ ἡ ἐπανόδίωσις ἔχει
μὲ μέσα ἀκριβῆ προσδιορισθησομένων
ἐκ μέρους τῆς αὐγούστης σου.
Εὑρίσκομεν εἰς τὸν ὡραῖον τῆς ὑπουργείας
καὶ ἀξιοπρεπῆ μεγαλοπρεπέστερον μοναχὸν
κ. Θεοφάνην Δημήτριον. — Σοὶ γρά-
φω διότι δυστυχῶς πρὸ πολλοῦ ἀσθενῶ
καὶ δὲν δύναμαι νὰ λάβω τὴν χαρὰν νὰ
σὲ ἴδω. ὅλως ὑμέτερος

Πνευματικός

Β. Βενδέβης

Ἀθῆναι τῇ 10 Αὐγούστου 1888

Αξιότιμε Κύριε [illegible]!

Πληροφορούμενοι, ότι [illegible]-
μένης [illegible] της του [illegible] Συμ-
[illegible] [illegible] [illegible] και [illegible]
[illegible] περί του [illegible]
του Ιωάννου [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible].

Αθήναι, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1888

Ο Πρόεδρος [illegible]

[illegible]

138

Ἀντώνιος ὁ Κριεζῆς

καὶ Διοικητὴς εἰς τὴν Εὔβοιαν

Χρ. Μουσαιώτης

139

Αἱ δὲ τοῦ Μαρίνου Σκιαθίτου
εἰς ἄλλην θέσιν τοῦ [illegible]
ὁ Δημήτριος Βρουμουλίδης.

Χρῆστος. Μάϊος.

140

Περβάνης [?]

Στεφανόπουλος [?]

Σπυρόπουλος ἢ Λιβέρης [?]

Λουκάς [?]

Κουλουλιέν [?]

Γιάννης [?]

Σαλαμάκης [?] —

Κρουσίδης [?] —

141

Τῷ Εὐγενεστάτῳ κυρ. κ. Ἀποστόλῳ Ἀθ. Ζάππᾳ

1888

[illegible] Δρόβιανου(?) βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν [illegible] ὑπογραφῶν καὶ τῶν [illegible] σφραγίδων τῶν χωρίων τοῦ τμήματος Δροπόλεως

Εὐγενέστατε κύριε,

Μακράν ὄντες καί μή δυνάμενοι αὐτοπροσώπως νά λάβωμεν μέρος εἰς τήν ἐθνικήν ἑορτήν τῆς Δ'. ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως, καθ' ἥν γενήσεται ἡ ἀνακομιδή τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου τῆς πατρίδος Εὐαγγέλου Ζάππα καί μεγατίμου ἱδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καί ἀντιπροσωπεύσητε τό τμῆμα Δροπόλεως τῆς Ἐπαρχίας Ἀργυροκάστρου, καταθέσητε δέσμην ἀμάραντον ἐν ὀνόματι τοῦ τμήματος εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν διά τάς πρός τήν πατρίδα αὐτοῦ εὐεργεσίας.

Εὐελπιζοῦμεν ὅτι θά εὐαρεστηθῆτε νά λάβητε ὑπ' ὄψει τήν παράκλησιν ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν τάς θερμάς εὐχαριστήσεις καί ὑποσημειούμεθα μετά πατριωτικῆς ὑπολήψεως.

Αἱ κοινότητες τοῦ τμήματος Δροπόλεως.

Οἱ κοινοτικοί τοῦ χωρίου Κοσοβίτσης(?) [illegible]

χωρίου [illegible] Ἠλίας [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Πανα[illegible]

ΣΑΜΑΡΑΙ(?)

Χωρίον Δρασλαπ.
Ειανοίη μπίλρος
Θανάσι Ποζλάιρης
Μουχτάρης Γιώλη Κώσα

χωρίον
τζιπτάρη
φίλιοσσασος
σιπιρογλη
μουχτάρης

Η Κοινότης Χωρίου
Σεττέπου.
Μουχτάρης Κώστας Γ. Ζωγράς

Χωρίον Καλογορατζί
Μουχτάρης.
Χαράλαμπος Ευάγγελ.

χωρίον
Αθανάσιος Π. Νίκας
Μουχτάρης Νικόλα πόλιας σφραγίδα χαμένη –

Χωρίον Σωτήρος
Ευάγγελος Μπαμάσου
μουχτάρ. ιδ. Χριστοδούλης

χωρίον Γεωργίλα
Σοφρονίου
Γ. Γιοβάς
μουχτάρης σφραγίδα
μουχτάρ

η Κοινότης Χωρ. Λόγγα
Ι. Μπιαλβουρα

χωρίον Λοβίνα
μουχτάρης Νικόλαος
Θωμάς

χωρίον Ζαρβάλτου
Αθάνασιος Γκιολιός
μουχτάρη Ιωαννίκιος Ταρ

χωρίον Βοζιακάλης
Νικόλαος Ζεβγαρίου
Νικόλαος Βραμος
μουχτάρης
Αθαν. Π. Δεμίρα

χωρίον
Καλούγκα
Μουχτάρης Θανάσης Τσίκας
η σφραγίς λείπει.

Χωρίον Καμαβία
μουχτάρης Γιάννης
Σιωπάκου

χωρίον Βοδρίσης
Αθανάσιος Νίκας
Σιμέλιος Παλος
μουχτάρης Νίκος Τσάκ

Χωρίον Άγ. Νικόλα
Μουχτάρης Βασίλειος Κολιός
η σφραγίς λείπει.

χωρ.
μουχτάρης

χωρίον Ζαβίτσι
[illegible]
[illegible]

Χορός ...
[illegible]
Βερβίτσα [illegible]

χωρίον Ράϊλακ
μ. σχθαρης Ιησαγιόρης

χοριον Αργυροχωρι
Μαχταρης βασιλη ...
ι βοϊλα χορικοι

χοριον μαυροβουνιον
μ...η χρονο ...

ο μουχτάρης Αναστασιοπούλος

μουχτάρης Κώστα
Σουλιώτης

Χωρίον ... Μουχταρης Γεωργιάδης ...
μουχτάρης Δημοκώστας

ο μουχτάρης ...

μουχτάρης Βασιλειου

Σ.Λ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

142

Τῷ Εὐγενεστάτῳ κυρ. κ. Ἀποστόλῳ Ἀθανασίου Ζάππα.

Εὐγενέστατε πατριῶτα,

Πληροφορούμενοι ὅτι τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ ἐρχομένου Ὀκτωβρίου τελεῖται ἐν Ἀθήναις ἡ Δ. Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις, καθ' ἣν γενήσεται καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου τῆς πατρίδος Εὐαγγέλου Ζάππα καὶ μὴ δυνάμενοι αὐτοπροσώπως νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὴν δημοτελῆ ταύτην πανήγυριν, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς νὰ εὐαρεστηθῆτε καὶ ἀντιπροσωπεύσητε τὸ Τμῆμά μας καταθέτοντες στέφανον εὐγνωμοσύνης ἐν ὀνόματι τοῦ Τμήματος τῆς Παλαιᾶς Πωγωνιανῆς ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἀειμνήστου κάρας διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα εὐεργεσίας αὐτοῦ.

Βέβαιοι ὄντες ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη εὑρήσει εὐμενῆ ὑποδοχὴν παρὰ τῷ προσώπῳ Ὑμῶν, ἐξ οὗ ἠπα-

Σ.Ν.ΑΡΑΓΥΜΗΣ

τοὺς ἀποδέχεται πατριωτικὰς ἐργασίας διατηροῦμεν με-
τὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Αἱ Κοινότητες τοῦ Τμήματος Πωγωνιανῆς.

Χωρίου Βοσίνα
Μουχτάρης Δ. [illegible]

Χωρίου Τσάδιτσα
Μουχτάρης Αθ. Βάιος

Χωρίου Δρυμάδες
Μουχτάρης Χρῆστος Σταυρίδης

Χωρίου Σωπική
Μουχτάρης Σπαῦος [illegible]

Χωρίου Χλωμοῦ
ο Μουχτάρης [illegible]

Χωρίου Μαύδα
Μουχτάρης Ἀθανάσιος
Παπα Χρήστου.–

Μουχτάρης [illegible] Τσαραπλανά

Χωρίου Ρουμάνες
μουχτάρης Δημήτριος [illegible]

Μουχτάρης Χρῆστο Βάχα

Τοῦ χωρίου [illegible]
Μουχτάρης [illegible]
Γεώργιος [illegible]

Μουχτάρης [illegible]
Γιοάννης [illegible]

Μουχτάρης [illegible]
[illegible]

Χωρίον Δεμπενάκι
ὁ Μουχτάρης Θέμελης

Χωρίου Βιτόσανη
ὁ Μουχτάρης Γρηγόριος Καρατράτης

Χωρίον Δυμόνιστης
ὁ Μουχτάρης Ιωάν. Ζιόγκας

Χωρίον Αρίνιτσα
Μουχτάρης
Νικόλαος ...

Χωρίον Τσιάλιτσα
ὁ Μουχτάρης Νικόλα Βέσιος

Χωρίον Βελίτσα
ὁ μουχτάρης Χρυσάγγελος
Ιω. Σίσσης

Χωρίον Καμπουτσάκι
ὁ Μουχτάρης Δημητ. Γεωρ. Βάλλης

Τῇ 12. Αὐγούστου 1888.

+ Ὁ Θεοῦ ἐλέει Δρυϊνουπόλεως Ἐπίσκοπος Ἱερόθ. Ἀναστα. Οἰκονόμος
ἐπιμαρτυρεῖ τὸ γνήσιον.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Πρός
τόν ἔντιμον γόνον τῆς μεγαλωνύμου οἰκογενείας Ζάππα

Ἀξιότιμον Κύριον Ἀπόστολον.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Εὐγενέστατε Κύριε·

Μαθόντες ὅτι κατά τόν προσεχῆ Ὀκτώβριον τελεσθήσεται ἡ ἐγκαινίασις τοῦ Ὀλυμπίου καί ἡ ἀνακομιδή τῆς σεπτῆς κεφαλῆς τοῦ ἀοιδίμου τῆς πατρίδος τε ἡμῶν καί σύμπαντος τοῦ Ἔθνους μεγάλου εὐεργέτου Εὐαγγέλου Ζάππα, ἐξ ἱεροῦ καθήκοντος κινούμενοι συνελθόντες σήμερον ἐξελέξαμεν διά κοινῆς προαιρέσεως Ὑμᾶς, τόν ἔντιμον γόνον τῆς περιωνύμου οἰκογενείας Ζάππα, ἐπίτροπον ἡμῶν, ἵνα παρασταθῆτε ἐν τῇ μεγάλῃ τελετῇ ταύτῃ καί καταθέσητε ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας τόν ἐκ δάφνης ἀμάραντον στέφανον εὐγνωμοσύνης ἐπί τοῦ μνήματος τοῦ περιφανεστάτου εὐεργέτου. Ἐλπίζοντες, ὅτι εὐμενῶς χαριζόμενοι δέξησθε εἰσακούσαντες τήν αἴτησιν ἡμῶν ταύτην πρός μαρτύριον τῆς ἐπαρχίας εὐχαριστήσεως καί εὐγνωμοσύνης, ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Δελβίνῳ τῇ 20ῃ Αὐγούστου 1888.

Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Ἐκκλησίας

ὁ [illegible]

ὁ [illegible]

Ἡ ἐφορεία τῆς ἐν τῇ πόλει Ζαππείου Ἑλλ. Σχολῆς καί τοῦ λοιποῦ ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος.

ὁ [illegible]

ὁ Ἀναγνώστης Ν. Μ[illegible]

Οἱ πρόκριτοι τῆς κωμοπόλεως Δελβίνου.

ὁ Ἰωάννης Κ. Μ[illegible]

ὁ Χειρ. Μ[illegible]

[illegible]

Ἰωάννης Δ. [illegible]. Μ. [illegible]. Σ. Μ[illegible]

ὁ μουχτάρης τῆς κώμης Δελβίνου ἀναγνώστης [illegible]

Η Κοινότης Κάτω Δρόβιανης
Μουχτάρης. Δ. Μάνος

Μουχτάρο Δημογέροντες
τη χωρίν σινέρνι

Πρόεδρος αξιω Δαχάδι
Δ. Κ. Θεοβάνη

Αναστάσιος Αγγέλου
Δ. Γκέλινας
Αρτής Α. Μεσαλίνης
μουχταρης τη χορι ...
...

η Κοινότης του χωρίου Λεψινίτσα
Μουχτάρης Δημήτριος ...

Κοινότης του χωρίου Κεφαλόβρυσι
Μουχτάρης Δημητρ...

η Κοινότης του χωρίου ...
ο Μουχτάρης Δημ. Ιωάνης

η Κοινότης του χωρίου Μέρζιανη
ο Μουχτάρης Ιωάννης Παππάς

η Κοινότης του χωρίου Σόρμανη
ο Μουχτάρης Ιωάν Φωτίου

Επικυρούται η γνησιότης των άνωθι υπογραφών και σφραγίδων διά της σφραγίδος της Μητροπόλεως Δελβίνου.

ο Αρχιερατικός Επίτροπος Αρχιμ. Γερμανός

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥ...

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Εὐγενέστατε Κύριε!

Γενομένης κατ' Ὀκτώμβριον ε.ε. τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως ἐν Ἀθήναις καθ' ἃς ἡμέρας θέλει γίνει καὶ ἡ κατάθεσις τῆς καρδίας τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀοιδίμου Εὐαγγέλη Ζάππα ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ μεγάρῳ του, ὅπως ἐκφράσωμεν κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐκείνας ἡμέρας τὰ βαθέα αἰσθήματά μας, ἅτινα ἀνεξάλειπτα θέλουσι διατηρηθῇ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἐπ' οὐδένα ἄλλον δυνάμεθα ν' ἀποτανθῶμεν παρὰ εἰς Ὑμᾶς πρὸς ὃν ἄπειρον ἐμπιστοσύνην τρέφει ἡ ἡμετέρα πατρὶς εὐτε-μόσου τὰ φιλογενῆ αἰσθήματά σας καὶ τὰς μεγάλας πρὸς αὐτὴν εὐδουλεύσεις σας.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν ὅπως εὐαρεστούμενος μᾶς ἀντιπροσωπεύσητε κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐκείνας ἡμέρας καὶ ἐκδηλώσητε δημοσίως τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸν Μέγαν εὐεργέτην δι' οὗ τινος τρόπου Ὑμεῖς ἐγκρίνητε καὶ θεωρήσητε καταλληλότερον.

Ἐν τούτοις διατελοῦμεν τῆς ὑμετέρας εὐγενείας

ἐν Πισγενέῳ τῇ 14. Μαΐου. 1888.

Πρόθυμοι

Ἡ κοινότης Πισγενίου.

Ἡ κοινότης Ἀργυρῶν.

Ἡ κοινότης Χονδιβίκου

ἡ κοινότης Σόνορη.

ἡ κοινότης Δίαρη

ἡ κοινότης Ζέν

Ἡ κοινότης Λαμπόβου

Ἡ κοινότης Τερβουνίου

Ἡ κοινότης Μπιρ[illegible]

Ἡ κοινότης [illegible]

Ἡ κοινότης Κόδρα

Ἡ κοινότης Πόλανη.

ἡ κοινότης Χοτέβα

Ἡ κοινότης Καμόσι.

Χωρίον κοινόν· Πεκλ. Δημήτριος Κυλτρο ζήπος Μιχάλαρη Ρέτρο Νικολάου κ. δραγης Χήνος

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον Κύριον
Ἀπόστολον Α. Ζάππαν
κ.τ.λ.
κ.τ.λ.
κ.τ.λ.
εἰς Λαμπόβον.

Ἡ κοινότης Τσιάλε — Ἡ κοινότης Ἐρένδε

Ἡ κοινότης Νουάβου — Ἡ κοινότης Κγέζε — Ἡ κοινότης Δοβάλε

Ἡ κοινότης Κσοραλε. — Κοινότης Νίβανη· Κοινότης Δέρανη

Ἡ κοινοτης Χ: ιωαννίτσι

Ἡ Κοινότης. Χ. Γούβε
ιβοζα Δοίνη
Μουχλάρη Θεόδωρη Οικονόμου
μωζεαλινη Μοιλειν
Θαζιά Μάζια

Χωρίον Τρανοσίτσα

Χωρίον Κρῦτα — Κοινότης Κοίτουη.

Χωρίον Σαραωνίτσα. — Κοινότης Δοονίτσα

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν Σφραγίδων.
Ἐν Ἀργυροκάστρῳ Μητροπ. τῇ 10. Ἰουν. 1888.—
Ὁ Δ. Δρυϊνουπόλεως ... οἰκονόμος Σταῦρος·

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΕΠΑΡΧ: Μ: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΠΑΡΧ: ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Μεταξὺ τῶν εἰκόνων αἵτινες ἐξῆψαν τὸν θαυμασμὸν τῆς καλλιτεχνικῆς ἀποικίας τῶν κοσμοπολιτῶν ἐν τῇ Διεθνῇ Καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῆς Ῥώμης, ἦτο μία ἥτις ἐπισύρει ἑαυτὴν εἰς τὴν προσοχὴν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν τέχνην καὶ οὐχὶ διὰ τὸ ὑποκείμενον (sujet). Αὕτη παριστάνει πρόσωπον γηραιᾶς κυρίας, πρόσωπον ἁπλοῦν, ὁπωσοῦν ἐρρυτιδωμένον, πρόσωπον πρὸς ὃ ὁ χρόνος προσεφέρθη ἠπίως.

Τὸ τεχνικὸν μέρος τοῦ ἔργου τούτου εἶναι θαυμάσιον, ὑπὸ δὲ τὴν σάρκα πλήρη ζωῆς φαίνεται νὰ ῥέῃ τὸ αἷμα. Αἱ ποιότητες τῶν ὑφασμάτων, τὰ πολύτιμα τρίχαπτα, τὸ Ἰνδικὸν σάλι, ἡ τὰ πλάγια μεταξωτὰ εἶναι θαυμασίως ἀπεικονισμένα.

Κατὰ τὴν λεπτότητα τῆς ἐργασίας ἡ εἰκὼν αὕτη ἐπανθυμίζει ἀριστουργήματα τοῦ Holbein, καὶ οὐδεμία τῶν νεωτέρων εἰκόνων — καθ' ὅσον δύναμαι νὰ ἐνθυμηθῶ — ἐκτὸς ἡ τοῦ Thiers, παρὰ τοῦ περιφήμου Bonnat καὶ θαυμάσιός τις πίναξ του Charle Vuillermet, ἐν τῇ Ἑλβετικῇ Πινακοθήκῃ, περὶ οὗ ἔγραψα πρὸ ἐτῶν ἐν αὐταῖς ταῖς στήλαις, οὐδεμία λέγω τῶν νεωτέρων εἰκόνων εἶναι τόσον μεστὴ ζωῆς, τόσον θαυμασίως πεπλασμένη (modelée), ὥστε νὰ ἐξέχει ζῶσα καὶ πνέουσα, ὡς ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος εἰκών, ἐπεξειργασμένη αὕτη παρὰ κυρίας, περὶ τῶν ἔργων τῆς ὁποίας, γλυπτικῶν καθὼς καὶ ζωγραφικῶν, εἶχα συχνὰ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γράψω — τῆς Δεσπ^{νίδος} Κλεονίκης [illegible].—

"Society"
March 17. 1883.

"+Malstick" + nom de plume
τοῦ διασήμου κριτικοῦ W. Sweeney - ἐν Λονδίνῳ

(Ὀλίγα ἐκ τῶν ἄλλων κριτικῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς Κλεονίκης ἐξηγῶ. Τὰ ἔντυπα τούτων δὲν δύναμαι νὰ στείλω ἀπολύτως, διότι δὲν ἔχω πλέον. Ἔγραψα ὅμως εἰς Λονδῖνον νὰ φροντίσουν νὰ τὰ εὕρουν, ἅμα δὲ μοὶ σταλῶσι θέλω πέμψει ταῦτα. Ἐκ τῆς [illegible] ὅμως τῆς Κλεονίκης μου, σᾶς ὁρίζομεν ὅτι κατὰ γράμμα εἶναι [illegible] χωρὶς προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν λέξεως.— Ἐξηγοῦμαι δέ, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν — δηλαδὴ ἐν Εὐρώπῃ — ἐπαινεῖται τόσον ἡ τέχνη της, ἀφ' ἑτέρου δέ, παρ' ἡμῖν, τόσον ἐπιμόνως ἀγνοεῖται!—)

taken from the q[...]
hood of the Lizard. The working of this beautiful stone
has been brought to great perfection. The factory at

+ Αρ. 1.

Εἶναι σολοικισμὸς τὸ λέγειν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀχάριστος. Οἱ Τοῦρκοι εἶναι. — [illegible] Μία ἀπόδειξις; Ναὶ ἢ ὄχι; Μόλις τὴν προτεραίαν εἶδον ἰδίοις ὀφθαλμοῖς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐνθυμεῖται τοὺς ἐλευθερωτὰς αὐτῆς, εἰς σπουδαστήριον διακεκριμένης τεχνίτου τῆς Δεσποινίδος Κλεονίκης Γενναδίου, ὅπου εἶδον προτομὴν τοῦ Κάννιγκ ἔτι ἡμιτελῆ, καὶ ὅμως ἤδη μεστὴν ζωῆς, παρὰ τούτῳ δὲ ἀνάγλυφον εἰκόνα τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν ξένου, Γεωργίου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀδελφοῦ τῆς — θυγατρὸς τοῦ θαλασσίου Βασιλέως, Ἀλεξάνδρας — τῆς Βασιλίσσης τῶν καρδιῶν μας.

Τὸ ἀνάγλυφον παριστᾷ τὸν Βασιλέα Γεώργιον ὡς Ἕλληνα ἐν τῇ τῶν παλληκαρίων περιβολῇ· καὶ ὀλίγοι δὲ ἐνθυμοῦνται τὸ γεγονὸς ὅτι ὅταν ὁ Βασιλεὺς Ὄθων πρῶτος ἵδρυσε τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος, ὁ Ὄθων ἀνέγραψε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ παρασήμου, καὶ ὅτε ὁ παῖς Γεώργιος — δὲν ἦτο εἰμὴ παῖς τότε — ἀνέβη τὸν θρόνον, ἀντικατέστησε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὄθωνος διὰ τῆς εἰκόνος ἐκείνου τοῦ γεννηθέντος ἄνευ ἁμαρτίας ἀλλὰ καὶ ζήσαντος ἄνευ ἐλέγχου.

Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο τοῦ Κάννιγκ πνέει ζωήν, καὶ ἄξιον εἶναι τῆς τέχνης μόνον μιᾶς τῶν ἀρτιωτέρων Ἑλληνικῶν ἱστοριογράφων — γλύπτης, ζωγράφος, καὶ μουσικὸς ἐν ἑνί — ἡ Ἑλλὰς ζῇ ἔτι ἐν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσιν αὐτῆς.

(κριτικός) «Κοσμοπολίτης» (Cosmopolite)

ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Λονδίνου "Society" 23 September (ἐξηγηθὲν αὐτολεξεί)

Ἡ Πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας ηὐδόκησε νὰ δεχθῇ τὴν ἀφιέρωσιν μουσικοῦ ἄσματος "Repondez-moi" παρὰ τῆς Δεσποινίδος Κλεονίκης Γενναδίου, τῆς ἀδελφῆς τοῦ πρώην Πρέσβεως ἐν Λονδίνῳ. Κριτὴς ἐκτάκτου ἱκανότητος ὁ μέγας μουσικὸς Σὶρ Ἰούλιος Βενέδικτ (Sir Julius Benedict) ἐξέφρασεν ἐπαίνους καταθελχθεὶς ὑπὸ τῆς μελῳδίας αὐτῆς. Ἡ Δεσποσύνη Γενναδίου ἥτις διεκρίθη ἤδη ὡς ζωγράφος καὶ γλύπτης, ἐπεραίωσε τελευταῖον προτομὴν τοῦ Λόρδου Βύρωνος ἥτις μὲ τὴν τοῦ Γεωργίου Κάννιγκ ἑτέρου φιλέλληνος εἶναι προωρισμέναι διὰ Πινακοθήκην τῶν Ἀθηνῶν. —

(κριτικός) (Critic)

Ἐφημερὶς ἐπίσημος — "The Morning-Post" August 29 (ἐξηγηθὲν αὐτολεξεί)

+ Αρ. 1.

IT is a platitude that Greece is ungrateful. The Turks *are*. One proof, yea or nay! I have seen with mine own eyes, but the other day, that Greece remembers her liberators, in a studio of a distinguished artist—Miss Cleonice Gennadios—where I saw an unfinished bust of George Canning, yet still full of life, side by side with a medallion portrait of our distinguished visitor, Giorgios, King of the Hellenes, brother of the "Sea-king's daughter from over the sea, Alexandra"—our Island Queen of Hearts.

***

THE medallion gives King George as a Greek in the old Klepht dress, and it is not everyone remembers the fact that when King Otho originated the Order of the Saviour...

A WHOLESOME SUMMER BEVERAGE.—ROSE'S LIME JUICE CORDIAL supplies a delicious cooling drink in water—effervescing in all mineral waters—and an excellent stimulant blended with spirits. It is highly medicinal, cooling and purifying the blood, assisting digestion. Recommended by the *Lancet*. Sold everywhere. Purchasers should be careful to order only ROSE'S CORDIAL, all others being imitations. Wholesale Stores—11 Curtain Road, London.

Ὡς τῆς τέχνης προσκυνητὴς εἰς τὴν Μητέρα Ρώμην
Αὐτὴ καὶ σήμερον αὖθις καλεῖ ἅπαντα τὰ ἔθνη νὰ συνέλθωσιν

— — — — — — — —

Ἐν ᾧ ἕκαστον σπεύδῃ νὰ φέρῃ τὰ ἑαυτοῦ τρόπαια
Πρώτη μεταξὺ πάντων τὰς ἀπαρχάς της φέρει ἡ Καλὴ Ἑλλὰς
Ἀρχηγὸς τὸ πάλαι πασῶν τῶν τεχνῶν,
Ἤδη δὲ περιβάλλεται δάφνας μεμιγμένας τῇ ἐλαίᾳ.
(Ἀναίμακτος ὄντως θρίαμβος κερδηθεὶς ἐπὶ τοῦ Τούρκου)
Ἦτον ἡ Ἄρτα ἆθλον τοῦτο τοῦ Βασιλέως Γεωργίου
Κ' εὐλόγως δύναται ὁ Ἑλληνικὸς αἰθὴρ ν' ἀντηχῇ
Τὸ Ζήτω, Ζήτω τοῦ Βασιλέα σῶσον Θεέ —
Μεταξὺ τῶν παλαιοτέρων γνωστοτάτων ὀνομάτων
"Γεννάδιος" ἓν ἐξ ὧν ἡ Ἑλλὰς καυχᾶται
Ἐν "Πίστει", "Πολέμῳ", "Εἰρήνῃ"
Τὸ ὄνομά του πέρατα ἐστὶ γνωστόν
Ἤδη δὲ δευτερότοκος τοῦ γενναίου τούτου γένους
Ἡ Κλεονίκη καταλαμβάνει ἐπίτιμον θέσιν
Μουσικός, Γλύπτης, Ζωγράφος, τρία ἐν ἑν
Καλλιτεχνίας Τριὰς ἐν Παρθενικῇ Ζώνῃ.

(Cosmopolite)

ἐκ τοῦ ἐπισήμου περιοδικοῦ "Society" 23 Septem[ber]

Λυπούμεθα ὅτι δύο εἰκόνες τῆς Δεσπ. Κλεον. Γενν[αδίου]
πρὶν ἢ σταλῶσιν εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἔκθεσιν
ἀκούομεν ἀνεπιφύλακτον ἀπερίγραπτον θαυμασ[μόν]
δικαίως ἡ Ἑλλὰς ἐπαίρεται ἐπ[ί]

IT is a pity that the pictures of Miss Cléonice Gennadius were not exhibited here before being sent to the International Art Exhibition in Rome, for there they seem to have elicited unqualified admiration. Greece is justly proud of her, a[nd]

"Truth" Ma[gazine]

Τὸ ἐπισημότερον ἢ ἐμβριθέστερον ὄργανον
ἀντιπολιτεύσεως τοῦ Φιλελευθέρου Βουλευτοῦ

S.P.Q.R.

As Art's pilgrims to the Mother Rome,
Once more she bids the many nations come.

S.P.Q.R.

A conquest truer than her proud bovations,
Her Gallic triumphs, Egyptian ovations.
Art at Noël in Rome will rule as King,
And every nation will its trophy bring.
First amongst all, fair Greece her homage pays,
Leader of all arts in the ancient days.
And now she bears the laurel mixed with bays.
A bloodless triumph gained o'er Paynim Turk
Was Arta, to Georgios Basileus the work.
And well may every Grecian welkin ring—
Evoe! Evoe! God save the King.
Amongst her noblest, oldest names
Gennadius is one Greece proudly claims.

In faith, in peace, in war
Their fame is known afar.
And now, cadet of all the noble race,
Cleonicé takes an honoured place.
Musician, sculptor, painter, three in one,
Art's Trinity in a maiden zone.

- - - - - - - - - -

Ως της τέχνης προσκυνητής εις την Μητέρα Ρω[μην]
Αυτή και σήμερον αύθις καλά άπαντα τα έθνη να

- - - - - - - - - - - - - -

Εν ω έκαστον σπεύδει να φέρη τα εαυτά τρόπαια
Πρώτη μεταξύ πάντων τας απαρχάς της φέρει η
Αγώνας το πάλαι πασών των τεχνών,
Ήδη δε περιβάλλεται δάφναις μεμιγμέναις τη
Αναίμακτος όντως θρίαμβος κεινθείς επί του Τ
Νέον η Αρέτα άθλον τούτο του Βασιλέως Γεω[ργίου]
Κ' ευλόγως δύναται ο Ελληνικός αιθήρ ν' αντηχή
Το Ζήτω, Ζήτω του Βασιλέα σώσον Θεέ —
Μεταξύ των πλειοτέρων γνωστοτέρων ονομάτων
"Γεννάδιος" είναι εν οίς η Ελλάς καυχάται
εν "Πίστει", "Πολέμω", "Ειρήνη"
Το όνομά σου τα πέρατα είναι γνωστόν
Ήδη δε δευτερότοκος του γενναίου τούτου γένου[ς]
η Κλεονίκη καταλαμβάνει επίτιμον θέσιν
Μουσικής, Γλυπτικής, Ζωγραφικής, τρία εν εί[δη]
Καλλιτεχνίας Τριάς εν Παρθενική Ζωή.

(Cosmopolite)

εκ του επισήμου περιοδικού "Society" 23 September.

And now I feel like a Division teller,
Its nose into the waves, a chronicle ... ships
And ... George? who ...

εξηγηθέν εκ του Αγγλικού αυτολεξεί.

Λυπούμεθα ότι δυό εικόνες της Δεσποινίδος Κλεον. Γενναδίου δεν εξετέθησαν εδώ, πριν η σταλώσι εις την Παγκόσμιον Έκθεσιν της Ρώμης, επειδή εκεί ακούομεν ανήγειραν απεριόριστον θαυμασμόν. Η Ελλάς ~~[illegible]~~ δικαίως να ~~[illegible]~~ επαίρεται επ' αυτή. —

Critic.

It is a pity that the pictures of Miss Cléonice Gennadius were not exhibited here before being sent to the International Art Exhibition in Rome, for there they seem to have elicited unqualified admiration. Greece is justly proud of her, a...

"Truth" March 29. (εξηγηθέν αυτολεξεί)

Το επισημότερον ή εμβριθέστερον όργανον η "Truth" (Αλήθεια) των Λονδίνων, αντιπολιτεύσεως του Φιλελευθέρου Βουλευτού Labouchere.

+ Αρ. 1.

Εικών Κυρίας, και η "Κόρη των Αθηνών" Τα έργα ταύτα συνιστώνται διά σχεδίου εντελούς και ελευθερίας τινός ήτις δεν αποκλείει την εντέλειαν του τεχνικού μέρους. Αι σάρκες είναι ζωγραφισμέναι μετά σπανίας στερεότητος, και η πλαστική (moulage) είναι τελεία. Τα δύο ταύτα έργα είναι δεσποινίδος, της Κλεονίκης Γενναδίου. Δεν υπάρχει εις αυτά η ελαχίστη εξ εκείνης της αβεβαιότητος των γραμμών, ή της αδυναμίας του χρωματισμού αίτινες συχνότατα προδίδουσι γυναικείαν χείρα. — Ας δώσωμεν τη κατ' εξοχήν διακεκριμένη και ευγενεί τη τέχνη ζωγράφω τα πλέον ειλικρινή μας συγχαρητήρια ευχάς. —

+ Αρ. 1 Η Εικών αύτη είναι η αυτή ήτις σήμερον υπό το όνομα "Γηραιά Κυρία" ευρίσκεται εις το Ζάππειον Μέγαρον.

statare i meriti sono il *Ritratto di una signora* e *La Ragazza di Atene.* (sala 5 e 6) Questi lavori sono commendevoli per un disegno sommamente corretto e per una certa larghezza che non impedisce però la perfezione della tecnica. Le carni sono dipinte con rara solidità e la modellatura non lascia nulla a desiderare. Dell'effetto generale è difficile tener proposito a causa dei riflessi, ma in una luce favorevole questo deve essere di una grande potenza. Questi due dipinti portano il nome di una signorina, Cleonice Gennadios, ma non si trova nulla di quella incertezza di linee o debolezza di colorito che pur troppo sovente tradisce la mano femminile. Facciamo alla distintissima signorina, alla nobile pittrice, le più sincere congratulazioni

(Continua)

A WHOLESOME SUMMER BEVERAGE. — ROSE'S LIME JUICE CORDIAL supplies a delicious cooling drink in water—effervescing in all mineral waters—and an excellent stimulant blended with spirits. It is highly medicinal, cooling and purifying the blood, assisting digestion. Recommended by the Lancet.